

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

58. årgang

10. november 2015

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Revisionsretten

2015/C 373/01	Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i regnskabsåret 2014, med institutionernes svar	1
2015/C 373/02	Revisionsrettens årsberetning om 8., 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfonds (EUF's) aktiviteter i regnskabsåret 2014, med Kommissionens svar	289

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

REVISIONSRET TEN

I medfør af artikel 287, stk. 1 og 4, i TEUF samt artikel 148, stk. 1 og artikel 162, stk. 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 og artikel 43, 48 og 60 i Rådets forordning (EF) nr. 215/2008 af 18. februar 2008 om finansforordningen for den 10. Europæiske Udviklingsfond, som ændret ved forordning (EU) nr. 567/2014

vedtog Revisionsretten for Den Europæiske Union på mødet den 10. september 2015

ÅRSBERETNINGERNE

for regnskabsåret 2014

Beretningerne, med institutionernes svar til Rettens bemærkninger, er sendt til dechargemyndigheden og til de øvrige institutioner.

Medlemmerne af Revisionsretten er:

Vítor Manuel da SILVA CALDEIRA (formand), Igors LUDBORŽS, Jan KINŠT, Kersti KALJULAIID, Karel PINXTEN, Henri GRETHEN, Szabolcs FAZAKAS, Louis GALEA, Ladislav BALKO, Augustyn KUBIK, Milan Martin CVIKL, Rasa BUDBERGYTĚ, Lazaros S. LAZAROU, Hans Gustaf WESSBERG, Pietro RUSSO, Ville ITÄLÄ, Kevin CARDIFF, Baudilio TOMÉ MUGURUZA, Iliana IVANOVA, George PUFAN, Neven MATES, Alex BRENNINKMEIJER, Danièle LAMARQUE, Nikolaos MILIONIS, Phil WYNN OWEN, Klaus-Heiner LEHNE, Oskar HERICS, Bettina JAKOBSEN.

ÅRSBERETNING OM BUDGETGENNEMFØRELSEN

(2015/C 373/01)

INDHOLD

	<i>Side</i>
Generel indledning	7
Kapitel 1 — Revisionserklæring med underbyggende oplysninger	9
Kapitel 2 — Den budgetmæssige og økonomiske forvaltning	65
Kapitel 3 — Opnåelse af resultater ved hjælp af EU-budgettet	83
Kapitel 4 — Indtægter	127
Kapitel 5 — Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse	147
Kapitel 6 — Økonomisk, social og territorial samhørighed	165
Kapitel 7 — Naturressourcer	213
Kapitel 8 — Et globalt Europa	261
Kapitel 9 — Administration	275

GENEREL INDLEDNING

0.1. Den Europæiske Revisionsret er den institution, der i henhold til traktaten skal varetage revisionen af Den Europæiske Unions (EU's) finanser. Som EU's eksterne revisor fungerer vi som den uafhængige beskytter af EU-borgernes finansielle interesser og bidrager til at forbedre EU's finansielle forvaltning. Der er flere oplysninger om vores arbejde i vores årlige aktivitetsrapport, som sammen med vores særberetninger om EU's udgiftsprogrammer og indtægter og vores udtalelser om ny eller ændret lovgivning er tilgængelig på vores websted:

www.eca.europa.eu.

0.2. Dette er vores 38. årsberetning om gennemførelsen af EU's budget. Den dækker regnskabsåret 2014. En særskilt årsberetning dækker de europæiske udviklingsfonde.

0.3. EU's almindelige budget vedtages hvert år af Rådet og Europa-Parlamentet. Vores årsberetning danner sammen med vores særberetninger grundlag for dechargeproceduren, hvor Europa-Parlamentet efter henstilling fra Rådet afgør, om Kommissionen har opfyldt sine forpligtelser med hensyn til gennemførelsen af budgettet på tilfredsstillende vis. Vi sender vores årsberetning til de nationale parlamenter, samtidig med at vi sender den til Europa-Parlamentet og Rådet.

0.4. Det centrale element i vores årsberetning er revisionserklæringen (»DAS«) om rigtigheden af Den Europæiske Unions konsoliderede regnskab og om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed (i beretningen benævnt »transaktionernes formelle rigtighed«). Vi supplerer denne erklæring med specifikke vurderinger for hvert enkelt af EU's større aktivitetsområder.

0.5. Med henblik på at øge brugbarheden af vores beretning bruger vi en kapitelstruktur, der svarer til udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme (FFR). Denne ramme, som trådte i kraft i 2014, skal fastlægge omfanget og fordelingen af EU's udgifter i perioden frem til 2020. Den anvendte kapitelstruktur

bør gøre det lettere for læserne at sammenholde revisionsresultaterne i beretningen med de relevante budget- og regnskabsoplysninger.

0.6. Da der ikke aflægges separate årsregnskaber for de forskellige FFR-udgiftsområder, er konklusionerne i de specifikke vurderinger ikke revisionserklæringer. I stedet beskriver disse kapitler væsentlige forhold, som er særlige for de enkelte FFR-udgiftsområder.

0.7. Vores beretning er i år opbygget på følgende måde:

- Kapitel 1 indeholder revisionserklæringen og en oversigt over resultaterne af vores revision vedrørende regnskaberne og transaktionernes formelle rigtighed
- Kapitel 2 præsenterer vores revisionsresultater vedrørende den budgetmæssige og økonomiske forvaltning
- Kapitel 3 er et bidrag til vores strategiske målsætning om at forbedre EU's offentlige ansvarlighed og har fokus på, i hvilket omfang de nuværende resultatrammer gør det muligt for Kommissionen at overvåge og styre fremskridtene hen imod Europa 2020-målene
- Kapitel 4 præsenterer vores revisionsresultater vedrørende indtægterne
- Kapitel 5-9 viser resultaterne af vores test af transaktionernes formelle rigtighed og vores undersøgelse af udvalgte systemer og årlige aktivitetsrapporter (på FFR-udgiftsområde 1a, 1b, 2, 4 og 5)⁽¹⁾.

0.8. Kommissionens svar til vores bemærkninger (eller svarene fra andre EU-institutioner og -organer, hvor det er relevant) præsenteres i beretningen, og i beskrivelsen af vores revisionsresultater og konklusioner tager vi hensyn til den reviderede enheds svar. Som ekstern revisor har vi imidlertid til opgave at rapportere vores revisionsresultater og drage konklusioner på grundlag af disse for at give en uafhængig og upartisk vurdering af regnskabet og transaktionernes formelle rigtighed.

⁽¹⁾ Vi giver ikke en specifik vurdering af udgifterne på FFR-udgiftsområde 3 (Sikkerhed og unionsborgerskab) og 6 (Kompensationer).

KAPITEL 1

Revisionserklæring med underbyggende oplysninger

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Rettens revisionserklæring til Europa-Parlamentet og Rådet — den uafhængige revisors beretning	I-XII
Indledning	1.1-1.3
EU-udgifterne er et vigtigt instrument til opnåelse af politikmål	1.1-1.3
Revisionsresultater vedrørende regnskabsåret 2014	1.4-1.58
Regnskabet er ikke behæftet med væsentlig fejlinformation	1.4-1.8
Transaktionernes formelle rigtighed: Vores samlede revisionsresultater er stabile, men viser en væsentlig fejlforekomst	1.9-1.29
Mange former for korrigerende foranstaltninger med forskellig effekt	1.30-1.44
Kommissionens sammenfattende rapport bekræfter, at fejlene har en væsentlig indvirkning på transaktionerne	1.45-1.57
Vi sender OLAF de sager, hvor der er mistanke om svig	1.58
Konklusioner	1.59-1.66
Bilag 1.1 — Revisionstilgang og -metode	
Bilag 1.2 — Opfølgning af de foregående års bemærkninger om regnskabernes rigtighed	
Bilag 1.3 — Uddrag fra det konsoliderede regnskab for 2014	
Bilag 1.4 — Den anslåede fejlforekomst (den mest sandsynlige fejlforekomst, MSF) — ikke-justerede historiske data for 2009-2013	
Bilag 1.5 — Frekvensen af konstaterede fejl i revisionsstikprøven for regnskabsåret 2014	

RETTENS REVISIONSERKLÆRING TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET — DEN UAFHÆNGIGE REVISORS BERETNING

I. Vi har:

- a) revideret Den Europæiske Unions konsoliderede regnskab, som blev godkendt af Kommissionen den 23. juli 2015, og som omfatter det konsoliderede årsregnskab⁽¹⁾ og de samlede beretninger om budgetgennemførelsen for det regnskabsår⁽²⁾, der afsluttedes den 31. december 2014, og
- b) efterprøvet lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for dette regnskab, som fastsat i artikel 287 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

Ledelsens ansvar

II. Ifølge artikel 317 og 318 i TEUF og finansforordningen har Kommissionen ansvaret for at udarbejde og aflægge et retvisende konsolideret regnskab for Den Europæiske Union med udgangspunkt i de internationalt anerkendte regnskabsstandarder, der anvendes i den offentlige sektor, samt for lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for dette regnskab. Dette ansvar omfatter udformning, gennemførelse og opretholdelse af en intern kontrol, som sikrer, at der udarbejdes og aflægges et regnskab uden væsentlig fejlinformation, uanset om denne skyldes besvigelser eller fejl. Kommissionen bærer det endelige ansvar for lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for Den Europæiske Unions regnskab (artikel 317 i TEUF).

Revisors ansvar

III. Det er vores ansvar på baggrund af vores revision at afgive en erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Vi har revideret regnskaberne i overensstemmelse med IFAC's Internationale Standarder om Revision og etiske regler og INTOSAI's International Standards of Supreme Audit Institutions. Ifølge disse standarder skal vi overholde etiske krav og planlægge og udføre revisionen med henblik på at opnå høj grad af sikkerhed for, om det konsoliderede årsregnskab for Den Europæiske Union er uden væsentlig fejlinformation, og at de transaktioner, der ligger til grund for det, er lovlige og formelt rigtige.

IV. Det indgår i en revision, at der udføres revisionshandlinger for at tilvejebringe revisionsbevis vedrørende beløbene og oplysningerne i det konsoliderede regnskab og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Valget af revisionshandlinger afhænger af revisors vurdering, herunder en vurdering af risikoen for, at der er væsentlig fejlinformation i det konsoliderede regnskab, og at de underliggende transaktioner i væsentligt omfang ikke opfylder kravene i Den Europæiske Unions retlige ramme, uanset om det skyldes besvigelser eller fejl. Ved vurderingen af disse risici tager revisor hensyn til den interne kontrol, som skal sikre, at der udarbejdes og aflægges et retvisende konsolideret regnskab, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige, med henblik på at udforme revisionshandlinger, som er passende efter omstændighederne, men ikke med henblik på at afgive erklæring om effektiviteten af den interne kontrol. En revision omfatter også en vurdering af, om de anvendte regnskabspraksis er hensigtsmæssige, og om de foretagne regnskabsmæssige skøn er rimelige, samt en vurdering af den samlede præsentation af det konsoliderede regnskab.

V. For så vidt angår indtægter tager vores undersøgelse af egne indtægter baseret på moms og bruttonationalindkomsten udgangspunkt i de relevante makroøkonomiske aggregater, der ligger til grund for beregningen af disse indtægter, og vi vurderer de systemer, Kommissionen bruger til behandling af disse aggregater, indtil medlemsstaternes bidrag er modtaget og opført i det konsoliderede regnskab. For så vidt angår traditionelle egne indtægter undersøger vi toldmyndighedernes regnskaber og analyserer strømmen af afgiftsbeløb, indtil beløbene er modtaget af Kommissionen og registreret i regnskabet.

⁽¹⁾ Det konsoliderede årsregnskab omfatter balancen, resultatopgørelsen, pengestrømsopgørelsen, opgørelsen over bevægelser i nettoaktiver og et resumé af væsentlige regnskabspraksis samt andre forklarende noter (inklusive segmentoplysninger).

⁽²⁾ De samlede beretninger om budgetgennemførelsen omfatter de samlede beretninger om budgetgennemførelsen og forklarende noter.

VI. For så vidt angår udgifter undersøger vi betalingstransaktionerne, når udgifterne er afholdt, registreret og godkendt. Denne undersøgelse omfatter alle kategorier af betalinger (inklusive betalinger vedrørende køb af aktiver) i det år, hvor de foretages, undtagen forskud. Forskudsbetalinger undersøges, når modtageren anmodes om eller forelægger dokumentation for, at midlerne er blevet anvendt korrekt, og forskuddet afregnes eller kan kræves tilbagebetalt.

VII. Vi mener, at det tilvejebragte revisionsbevis er tilstrækkeligt og egnet som grundlag for vores erklæringer.

Regnskabernes rigtighed

Erklæring om regnskabernes rigtighed

VIII. Det er vores opfattelse, at Den Europæiske Unions konsoliderede regnskab for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2014, i alt væsentligt giver et retvisende billede af Unionens finansielle stilling pr. 31. december 2014 samt af resultaterne af transaktioner, pengestrømme og ændringer i nettoaktiver i det afsluttede regnskabsår, i overensstemmelse med bestemmelserne i finansforordningen og de regnskabsregler baseret på de internationalt anerkendte regnskabsstandarder, der anvendes i den offentlige sektor.

Lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet

Indtægter

Erklæring om lovligheden og den formelle rigtighed af de indtægter, der ligger til grund for regnskabet

IX. Det er vores opfattelse, at de indtægter, der ligger til grund for regnskabet for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2014, i alt væsentligt er lovlige og formelt rigtige.

Betalinger

Grundlag for en afkræftende erklæring om lovligheden og den formelle rigtighed af de betalinger, der ligger til grund for regnskabet

X. De udgifter, der i 2014 blev registreret under udgiftsområde 1 til 4⁽³⁾ i den flerårige finansielle ramme, omfattende aktionsudgifter, er væsentlig fejlbehæftede. Vi anslår, at fejlforekomsten i de betalinger, der ligger til grund for regnskabet, er 4,4 %. Vores konklusion bekræftes af den analyse af risikobeløb, som Kommissionen giver i sin sammenfattende beretning.

Afkræftende erklæring om lovligheden og den formelle rigtighed af de betalinger, der ligger til grund for regnskabet

XI. På grund af væsentligheden af de forhold, der er beskrevet i punktet Grundlag for en afkræftende erklæring om lovligheden og den formelle rigtighed af de betalinger, der ligger til grund for regnskabet, er det vores opfattelse, at de betalinger, der ligger til grund for regnskabet for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2014, er væsentlig fejlbehæftede.

⁽³⁾ Disse udgiftsområder er omfattet af kapitel 5 til 8 i denne årsberetning.

Andre oplysninger

XII. Regnskabsredegørelsen og -analysen er ikke en del af regnskabet. De oplysninger, der gives i regnskabsredegørelsen og -analysen, stemmer overens med regnskabet.

Den 10. september 2015

Vítor Manuel da SILVA CALDEIRA

Formand

Den Europæiske Revisionsret
12, rue Alcide de Gasperi — 1615 Luxembourg — LUXEMBOURG

RETTENS BEMÆRKNINGER

INDLEDNING

EU-udgifterne er et vigtigt instrument til opnåelse af politikmål

1.1. EU-udgifterne er et vigtigt instrument til opnåelse af politikmål. Andre vigtige instrumenter er lovgivningen og den frie bevægelighed for varer, tjenesteydelser, kapital og personer inden for Unionen. EU-udgifterne udgør i gennemsnit 1,9 % af EU-medlemsstaternes samlede offentlige udgifter (jf. **figur 1.1**).

1.2. Som fastlagt i traktaten har vi bl.a. til opgave:

- at kontrollere, om EU-budgettet bliver brugt i overensstemmelse med de gældende love og forordninger
- at afgive en erklæring om EU's regnskaber
- at rapportere om, hvorvidt EU-udgifterne afholdes på en sparsommelig, produktiv og effektiv måde⁽⁴⁾, og
- at afgive udtalelser om forslag til lovgivning med finansiell indvirkning.

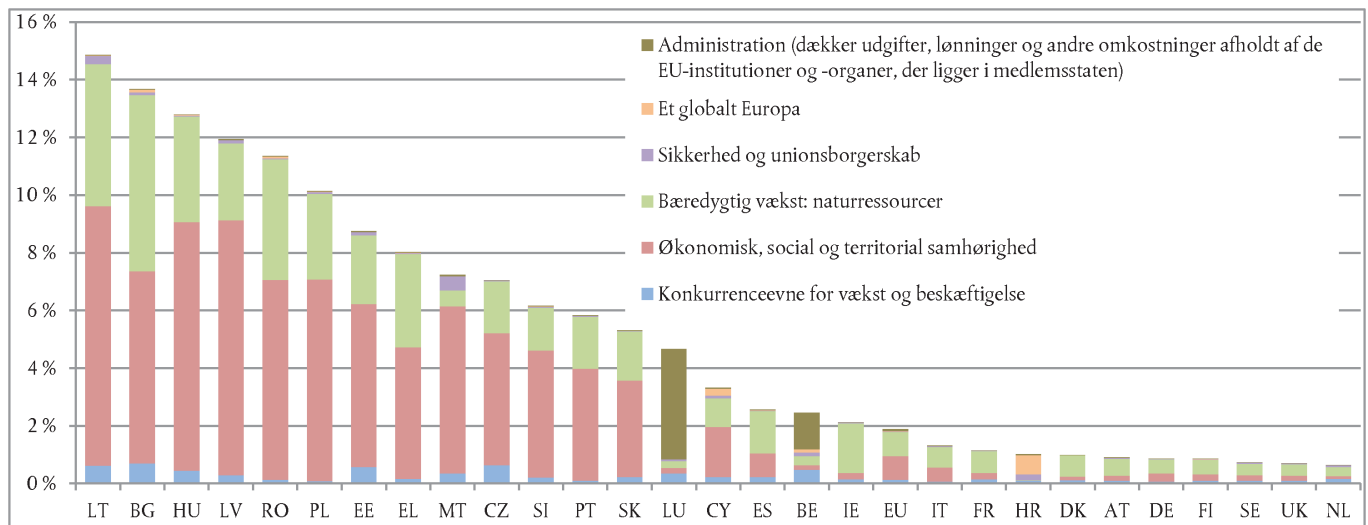
Det arbejde, vi udfører som grundlag for revisionserklæringen, opfylder det første og det andet af disse mål. Det hjælper os også med at identificere risici med betydning for sparsommeligheden, produktiviteten og effektiviteten. Og det er et væsentligt input i forbindelse med vores udtalelser om forslag til finansiell lovgivning.

⁽⁴⁾ Defineret som følger i artikel 30, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1):

»I henhold til princippet om sparsommelighed skal de ressourcer, som institutionen bruger til udførelse af sine aktiviteter, stilles til rådighed på det rette tidspunkt, i den rigtige mængde og kvalitet samt til den mest fordelagtige pris.

Princippet om produktivitet drejer sig om at sikre et optimalt forhold mellem de anvendte ressourcer og de opnåede resultater. Princippet om effektivitet drejer sig om at nå de opstillede specifikke mål og de forventede resultater.«

Figur 1.1 — EU-udgifterne som andel af de samlede offentlige udgifter i de enkelte medlemsstater i 2014

Kilder:

Den Europæiske Unions udgifter: (Europa-Kommissionens regnskabsdata kompileret af Revisionsretten).

Medlemsstaternes samlede offentlige udgifter: (Eurostat — offentlige statistikker — offentlige indtægter, udgifter og vigtigste aggregater — de samlede offentlige udgifter i 2014)

(<http://ec.europa.eu/eurostat/web/government-finance-statistics/data/database>). Jf. listen over landekoder i **bilag 1.5**.

RETTENS BEMÆRKNINGER

1.3. Dette kapitel i årsberetningen:

- beskriver baggrunden for vores revisionserklæring og giver et resumé af vores revisionstilgang (jf. **bilag 1.1**), revisionsresultater og konklusioner
- analyserer arten af de forskellige risici, der er forbundet med EU-udgifterne, og
- præsenterer de foranstaltninger, Kommissionen har truffet som reaktion på de bemærkninger og anbefalinger, vi i tidligere årsberetninger har fremsat om regnskaberne rigtighed (jf. **bilag 1.2**).

RETTENS BEMÆRKNINGER

REVISIONSRESULTATER VEDRØRENDE REGNSKABSÅRET 2014**Regnskabet er ikke behæftet med væsentlig fejl-information**

1.4. Vores bemærkninger vedrører Den Europæiske Unions konsoliderede regnskab⁽⁵⁾ (»regnskabet«) for regnskabsåret 2014. Vi modtog regnskabet sammen med regnskabsførerens forvaltningserklæring den 23. juli 2015⁽⁶⁾. Regnskabet er vedlagt en regnskabsredegørelse og -analyse (»Financial Statement Discussion and Analysis«)⁽⁷⁾. Denne analyse er ikke omfattet af vores revisionserklæring. I overensstemmelse med revisionsstandarderne har vi imidlertid vurderet, om den stemmer overens med oplysningerne i regnskabet.

1.5. Regnskabet (sammenfattet i **bilag 1.3**) viser, at de samlede passiver pr. 31. december 2014 beløb sig til 220,7 milliarder euro, mens de samlede aktiver beløb sig til 162,7 milliarder euro. Det økonomiske resultat for 2014 er et underskud på 11,3 milliarder euro (jf. også punkt 2.12 og 2.13).

1.6. Vores revision viste, at regnskabet ikke er behæftet med væsentlig fejlinformation (jf. også **bilag 1.2**). Vores bemærkninger om den økonomiske og budgetmæssige forvaltning af EU-midlerne findes i kapitel 2.

-
- ⁽⁵⁾ Det konsoliderede regnskab består af:
- det konsoliderede årsregnskab, som omfatter balancen (der viser aktiverne og passiverne ved regnskabsårets udgang), resultatopgørelsen (der viser regnskabsårets indtægter og udgifter), pengestrømsopgørelsen (der viser, hvordan bevægelser i regnskabet indvirker på beholdningen af kontanter og andre likvide midler) og opgørelsen over bevægelser i nettoaktiver samt de tilhørende noter
 - en aggregeret beretning om budgetgennemførelsen, som omfatter regnskabsårets indtægter og udgifter, samt de tilhørende noter.
- ⁽⁶⁾ Det foreløbige regnskab blev sammen med regnskabsførerens forvaltningserklæring modtaget den 31. marts 2015, som er sidste frist for fremsendelse i henhold til finansforordningen (jf. artikel 147 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012). Det endelige regnskab blev modtaget otte dage før fristen for fremsendelse, den 31. juli, som er fastsat i artikel 148. Kommissionens reviderede udgave af den ledsagende regnskabsredegørelse og -analyse blev sendt til Retten den 1. september 2015.
- ⁽⁷⁾ Jf. Recommended Practice Guideline 2 (RPG 2) »Financial Statements Discussion and Analysis« fra International Public Sector Accounting Standards Board (IPSASB).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

1.7. I 2014 har Kommissionen foretaget adskillige ændringer i præsentationen af regnskabet. Formålet med ændringerne er at følge den nye FFR og øge tilpasningen til de internationale standarder. Der er klare forbedringer i præsentationen af visse noter til regnskabet ⁽⁸⁾.

Forhold, der indvirker på regnskabet

1.8. Følgende forhold indvirker på regnskabet:

- a) Kommissionen har gjort fremskridt med hensyn til præsentationen af note 6 til regnskabet (om beskyttelse af EU-budgettet), jf. punkt 1.13 i vores årsberetning for 2013 og punkt 2 i dette års opfølgningstabel (**bilag 1.2**). Denne note indeholder nu mere fokuserede oplysninger. På samhørighedsområdet oplyses det nu, i hvilket omfang der er foretaget korrektioner før registreringen af udgifterne, under gennemførelsen og ved afslutningen. Noten beskriver (men kvantificerer ikke altid) de korrigerende foranstaltningers indvirkning på EU-budgettet (f.eks. skabelsen af formålsbestemte indtægter og medlemsstaternes tilbagetrækning og erstatning af udgifter) ⁽⁹⁾
- b) Note 2.5.2 om forfinansiering (forskud til medlemsstaterne) viser, at Kommissionen har begrænsede oplysninger om anvendelsen af forskud til finansielle instrumenter under delt forvaltning (3,8 milliarder euro) og andre støtteordninger (3,6 milliarder euro). Dette kan påvirke værdiansættelsen af dem pr. årets udgang. Kommissionen kan blive nødt til at foretage væsentlige justeringer ved afslutningen af programmeringsperioden 2007-2013.

1.7. Kommissionen glæder sig over Revisionsrettens anerkendelse af de forbedringer, der er foretaget. Disse forbedringer, som f.eks. den frivillige udlevering af oplysninger i forbindelse med drøftelsen og analysen af finansieringsoversigten, skal sikre, at Kommissionen fortsat kan indtage en førende rolle inden for regnskabsaflæggelse i den offentlige sektor ved at tilvejebringe nyttige finansielle oplysninger til brugerne af EU's regnskaber.

1.8.

- a) Note 6 sammenfatter resultaterne af Kommissionens korrigerende foranstaltninger (vedtagne såvel som gennemførte) samt dens forebyggende foranstaltninger for 2014. Mere detaljerede oplysninger om dette emne findes i Kommissionens årlige meddelelse om beskyttelse af EU-budgettet.

⁽⁸⁾ Herunder den konsoliderede præsentation af omsætningsaktiver, anlægsaktiver, kortfristet gæld og langfristet gæld og den forenklede præsentation af segmentoplysninger.

⁽⁹⁾ Kommissionen vil lade note 6 i regnskabet for 2015 afspejle Den Europæiske Unions Domstols domme fra juni 2015 om annullering af beslutninger om finansielle korrektioner til et beløb af 457 millioner euro. Disse beslutninger er allerede behandlet som regulerende begivenheder efter balancedagen i note 2.10 om hensættelser (Domstolens dom af 24. juni 2015 i de forenede sager C-549/12 P og C-54/13 P om annullering af to kommissionsbeslutninger til et beløb af 94 millioner euro vedrørende EFRU-programmer i Tyskland og Domstolens dom af 24. juni 2015 i sag C-263/13 P om annullering af tre kommissionsbeslutninger til et beløb af 363 millioner euro vedrørende EFRU-programmer i Spanien). Disse beslutninger indvirkede på udgifterne under de operationelle programmer for perioden 1994-1999.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Transaktionernes formelle rigtighed: Vores samlede revisionsresultater er stabile, men viser en væsentlig fejlforekomst

1.9. Vi undersøger EU's indtægter og udgifter for at vurdere, om de er i overensstemmelse med de gældende love og forordninger. Vi præsenterer vores revisionsresultater vedrørende indtægterne i kapitel 4 og vedrørende udgifterne i kapitel 5-9 (jf. **tabel 1.1**).

1.10. Indtægterne var uden væsentlig fejlforekomst (jf. punkt 4.26). Med hensyn til udgifterne konstaterer vi fortsat en væsentlig fejlforekomst. Den anslåede fejlforekomst i udgifterne (efter hensyntagen til de relevante korrigerende foranstaltninger, jf. punkt 1.32 ⁽¹⁰⁾) var 4,4 %, omtrent som i 2013 (4,5 % ⁽¹¹⁾) (jf. **tabel 1.1**). Udgifterne på FFR-udgiftsområde 5 (Administration) var uden væsentlig fejlforekomst (jf. punkt 9.15). Udgifterne på alle de andre udgiftsområder, dvs. aktionsudgifterne, var væsentlig fejlbehæftede (jf. punkt 5.32 og 5.33, 6.76 og 6.77, 7.72 og 7.73, 8.26 og 8.27).

1.10. Kommissionen deler Revisionsrettens vurdering af de fleste fejl, der er rapporteret om vedrørende indtægterne i kapitel 4 og udgifterne i kapitel 5-9, og vil på behørig vis følge op på fejlene for at beskytte EU-budgettet.

Tabel 1.1 — Sammendrag af revisionsresultaterne vedrørende transaktionernes formelle rigtighed i 2014

Kapitel i årsberetningen	FFR-udgiftsområde	Reviderede transaktioner (milliarder euro)	Anslået fejlforekomst 2014 (%)	Konfidensinterval (%)		Anslået fejlforekomst 2013 (%)
				Nedre fejlgrænse (NF)	Øvre fejlgrænse (ØF)	
5. Konkurrenceevne	Udgiftsområde 1a	13,0	5,6	3,1	8,1	4,0
6. Samhørighed	Udgiftsområde 1b	55,7	5,7	3,1	8,2	5,3
7. Naturoressourcer	Udgiftsområde 2	57,5	3,6	2,7	4,6	4,4
8. Et globalt Europa	Udgiftsområde 4	7,4	2,7	0,9	4,4	2,1
9. Administration	Udgiftsområde 5	8,8	0,5	0,1	0,9	1,1

⁽¹⁰⁾ De korrektioner af anmeldelser, der foretages »ved kilden« og medfører, at der ikke foretages betaling, eller at betalingerne reduceres, kan ikke med rimelighed sammenholdes med de endelige betalinger.

⁽¹¹⁾ I årsberetningen for 2013 rapporterede vi en anslået fejlforekomst på 4,7 %. Det sammenlignelige anslåede tal i denne årsberetning er 0,2 procentpoint lavere, fordi vi har ajourført vores tilgang til kvantificering af fejl i forbindelse med offentlige indkøb (jf. punkt 1.13 og 1.14).

Kapitel i årsberetningen	FFR-udgiftsområde	Reviderede transaktioner (milliarder euro)	Anslået fejlforekomst 2014 (%)	Konfidensinterval (%)		Anslået fejlforekomst 2013 (%)
				Nedre fejlgrænse (NF)	Øvre fejlgrænse (ØF)	
Andet ⁽¹⁾	Udgiftsområde 3, 6 og andet	2,1	—	—	—	—
I alt		144,5	4,4	3,3	5,4	4,5
Indtægter		143,9	0	0	0	0

⁽¹⁾ Vi har ikke en specifik vurdering af eller et særskilt kapitel om udgifterne på FFR-udgiftsområde 3 («Sikkerhed og unionsborgerskab») og 6 («Kompensation») eller om andre udgifter (særlige instrumenter uden for FFR for 2014-2020 såsom nødhjælpsreserven, Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, Den Europæiske Unions Solidaritetsfond og fleksibilitetsinstrumentet). Vores arbejde på disse områder bidrager imidlertid til vores samlede konklusion om udgifterne i regnskabsåret 2014.

Kilde: Den Europæiske Revisionsret.

RETTENS BEMÆRKNINGER

1.11. De samlede revisionsresultater har i de seneste tre år ligget forholdsvis stabilt på et niveau, der er betydeligt højere end det benchmark, vi bruger til fastlæggelse af væsentlighed (jf. **figur 1.2**).

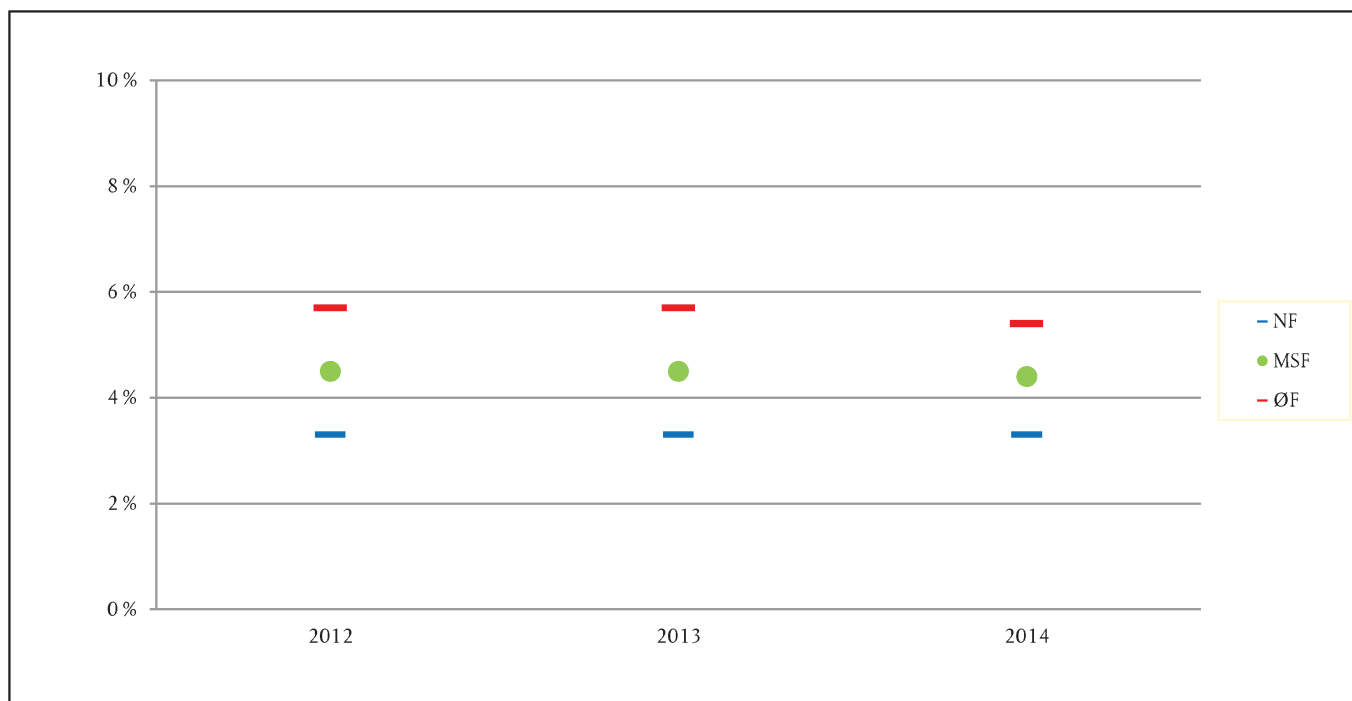
KOMMISSIONENS SVAR

1.11. Kommissionen bemærker, at den fejlforekomst, som Revisionsretten har rapporteret om, er et årligt skøn, der tager hensyn til korrektioner af projektudgifter, der er påvist, inden Revisionsrettens revision blev bebudet.

Kommissionen understreger, at den er bundet af artikel 32, stk. 2, litra e), i finansforordningen, ifølge hvilken dens interne kontrolsystem bl.a. skal sikre »tilfredsstillende styring af risiciene i forbindelse med de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed under hensyntagen til programmernes flerårige karakter samt de pågældende betalingers art«.

I den sammenfattende rapport fra 2014 (COM(2015) 279 final) anslog Kommissionen de korrigerende foranstaltningers fremtidige virkning til 2,7 mia. EUR, hvilket udgør 1,9 % af betalingerne over EU-budgettet.

Kommissionen vil fortsat udøve sin tilsynsfunktion ved at gennemføre finansielle korrektioner og inddrivelse i et omfang, der svarer til omfanget af de uregelmæssigheder og mangler, der er konstateret i hele perioden, også efter at programmerne er afsluttet.

Figur 1.2 — Den anslåede fejlforekomst (den mest sandsynlige fejlforekomst, MSF) (2012-2014) ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Den anslåede fejlforekomst for 2012 og 2013 er blevet justeret efter den ajourførte fremgangsmåde til kvantificering af alvorlige fejl i forbindelse med offentlige indkøb (jf. punkt 1.13).

Kilde: Den Europæiske Revisionsret.

RETTENS BEMÆRKNINGER

1.12. EU-udgifterne domineres af to typer udgiftsordninger med forskellige risikomønstre ⁽¹²⁾:

- Rettighedsprogrammer, hvor der foretages betaling, når bestemte betingelser er opfyldt. Blandt sådanne programmer kan nævnes studie- og forskningsstipendier (kapitel 5), direkte støtte til landbrugere (kapitel 7), direkte budgetstøtte ⁽¹³⁾ (kapitel 8) samt lønninger og pensioner (kapitel 9)
- Godtgørelsesordninger, hvor EU godtgør støtteberettigede omkostninger vedrørende støtteberettigede aktiviteter. Blandt sådanne ordninger kan nævnes forskningsprojekter (kapitel 5), investeringsordninger vedrørende regionaludvikling og udvikling af landområder (kapitel 6 og 7), uddannelsesordninger (kapitel 6) og udviklingsprojekter (kapitel 8).

⁽¹²⁾ Disse forskellige risici analyseres nærmere i punkt 1.20-1.22.

⁽¹³⁾ Direkte budgetstøttebetalinger bidrager til en stats almindelige budget eller dens budget for en specifik politik eller et specifikt mål (jf. også punkt 8.7 og 8.8).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Vi har ajourført vores revisionstilgang ...

1.13. Med henblik på revisionen af 2014-regnskabet ajourførte vi vores fremgangsmåde til kvantificering af alvorlige brud på reglerne for offentlige indkøb. Det førte til en præcisering af, hvordan vi vurderer indvirkningen af disse regelbrud. Nærmere bestemt indførte vi en forholdsmæssig fremgangsmåde til beregning af fejl med relation til ændring af kontrakter.

1.14. For at sikre, at resultaterne i denne beretning kan sammenlignes med de foregående års resultater, har vi i **tabel 1.1** samt **figur 1.2, 1.3, 1.4, 1.5** og **1.6** justeret tallene for 2013 og 2012 efter den ajourførte tilgang. De ikke-justerede historiske oplysninger om de anslåede fejlforekomster i perioden 2009-2013 findes i **bilag 1.4**. Justeringen medførte, at den samlede anslåede fejlforekomst blev 0,2 % lavere i 2013 og 0,3 % lavere i 2012. Denne justering har ingen indvirkning på vores konklusioner for disse år. Fejlforekomsten er stadig klart væsentlig.

1.15. I 2015 vil vi justere vores tilgang til krydsoverensstemmelse, så den passer til det ændrede retsgrundlag for den fælles landbrugspolitik. Vi vil rapportere om de oplysninger, Kommissionen fremlægger om krydsoverensstemmelse, men vil ikke længere medtage dette element i vores revisionstest. I år fandt vi mange krydsoverensstemmelsesfejl på en fjerdedel af de besøgte bedrifter. De bidrager med 0,2 procentpoint (2013: 0,2)⁽¹⁴⁾ til vores samlede anslåede fejlforekomst og med 0,6 procentpoint til fejlforekomsten i kapitlet »Naturressourcer« (2013: 0,5).

1.13. Kommissionen ser med tilfredshed på Revisionsrettens nye fremgangsmåde til kvantificering af alvorlige brud på reglerne om offentlige udbud.

1.15. Kommissionen hilser ændringen af Revisionsrettens fremgangsmåde fra 2015 velkommen. For 2014 gentager den sit synspunkt, nemlig at overtrædelser af krydsoverensstemmelseskravene ikke berører støtteberettigelsesbetingelserne for betalinger (se Kommissionens svar på punkt 7.7).

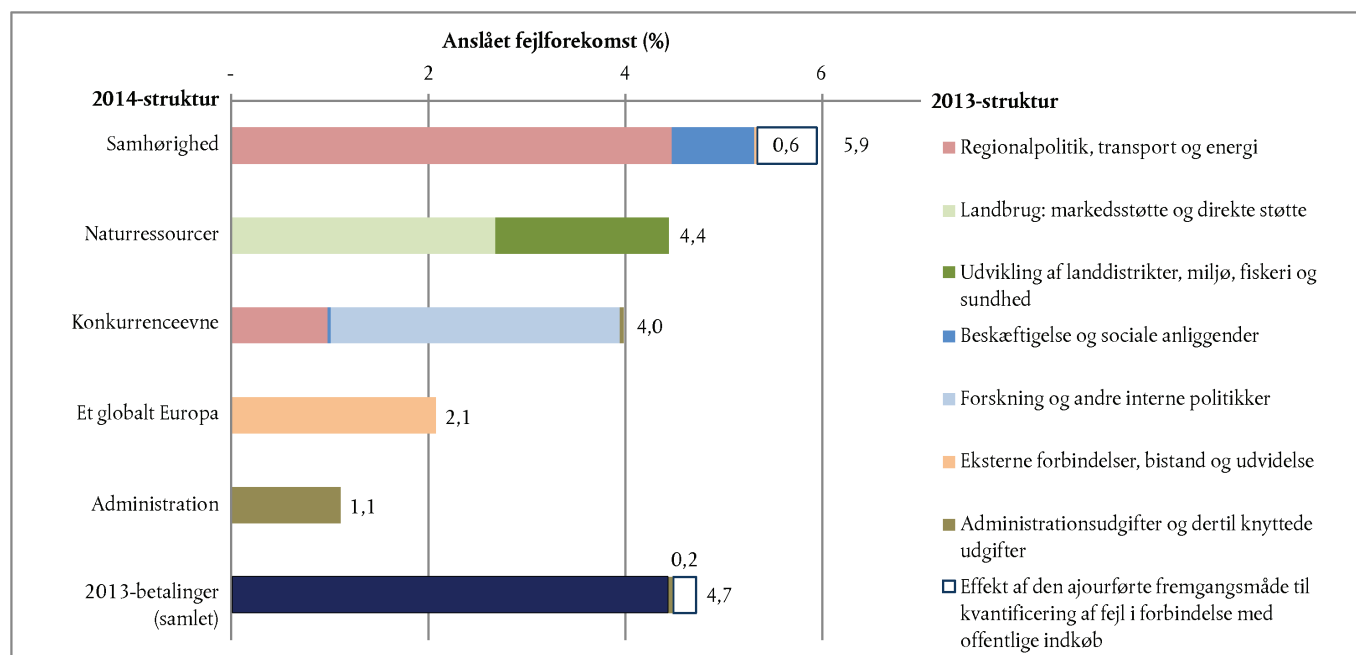
⁽¹⁴⁾ Jf. også punkt 1.21 i årsberetningen for 2013.

RETTENS BEMÆRKNINGER

... og årsberetningens struktur

1.16. Som beskrevet i den generelle indledning (punkt 0.5-0.7) har vi ajourført kapitelopbygningen i denne årsberetning. For at bevare sammenligneligheden, viser vi nedenfor (**figur 1.3**), hvordan sidste års revisionsresultater ville have set ud med den nye struktur og med anvendelse af den ajourførte fremgangsmåde til kvantificering af fejl i forbindelse med offentlige indkøb (jf. punkt 1.13 og 1.14). Vi har anvendt disse tal i **tabel 1.1**.

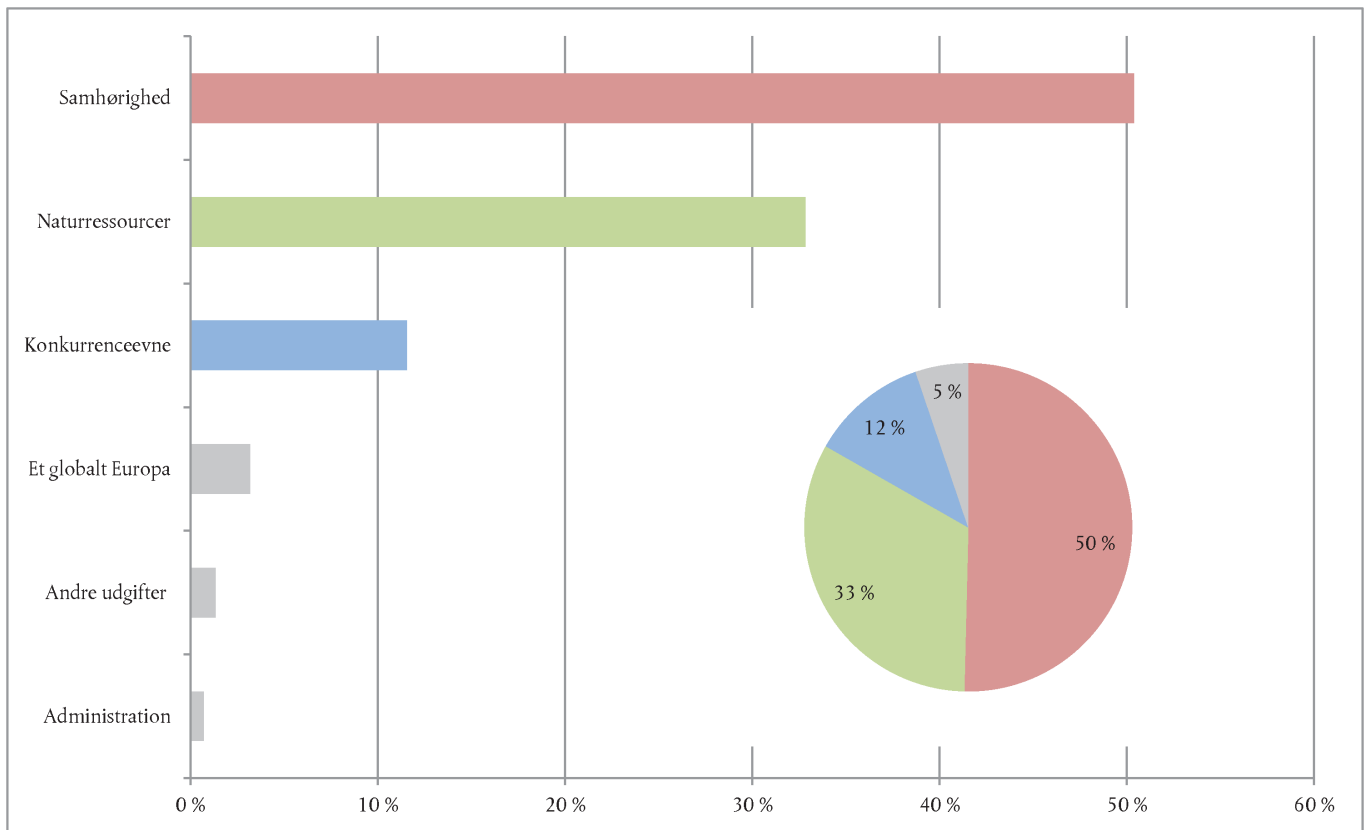
Figur 1.3 — Omklassificering af revisionsresultaterne i 2013 på grundlag af strukturen i årsberetningen for 2014 og under hensyntagen til den ajourførte fremgangsmåde til kvantificering af fejl vedrørende offentlige indkøb

Kilde: Den Europæiske Revisionsret, baseret på ændringerne i årsberetningens struktur og den ajourførte fremgangsmåde til kvantificering af alvorlige brud på reglerne for offentlige indkøb.

1.17. Som det fremgår af **figur 1.4**, bidrog udgiftsområdet »Samhørighed« mest til vores anslåede fejlforekomst for 2014, efterfulgt af »Naturressourcer«, »Konkurrenceevne« og »Et globalt Europa«. Denne fordeling stemmer overens med vores revisionsresultater i 2013.

Figur 1.4 — Den samlede anslåede fejlforekomst for 2014 fordelt på FFR-udgiftsområder

Kilde: Den Europæiske Revisionsret.

RETTENS BEMÆRKNINGER

1.18. De konstaterede fejl for 2014 domineres af støtteberettigelsesfejl i godtgørelsesordninger (jf. også punkt 1.20-1.22, **figur 1.5** og **figur 1.6**).

- a) Den anslåede fejlforekomst i godtgørelsesudgifterne er 5,5 % (2013: 5,6 %). Typiske fejl på dette område:
- ikke-støtteberettigede omkostninger i omkostningsanmeldelser
 - ikke-støtteberettigede projekter, aktiviteter og støttemodtagere
 - alvorlige brud på reglerne for offentlige indkøb i forbindelse med udbud og
 - alvorlige brud på reglerne for offentlige indkøb i forbindelse med udførelsen af kontrakter (f.eks. kontraktændringer og tildeling af supplerende arbejde).

KOMMISSIONENS SVAR

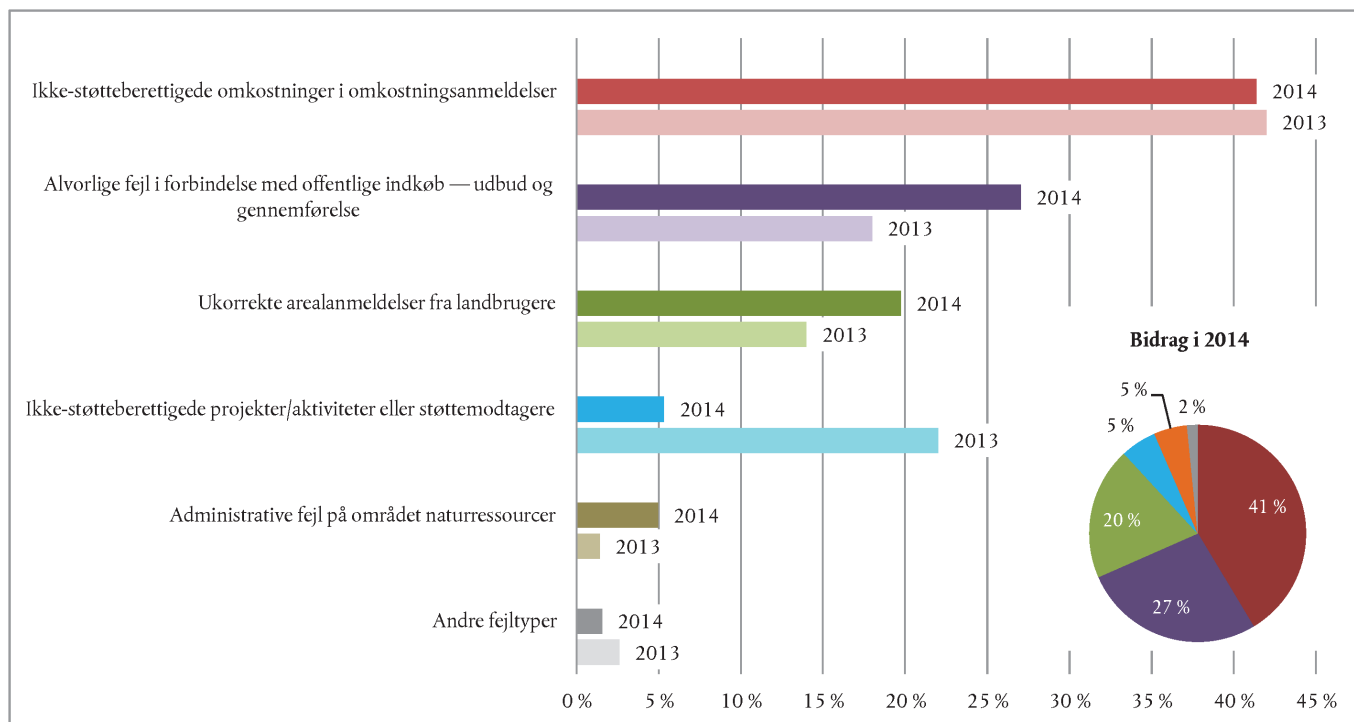
1.18.

- a) Kommissionen har også identificeret lignende problemer under sine revisioner. Kommissionen har udfoldet betydelige bestræbelser i programmeringsperioden 2007-2013 på at afdække den grundlæggende årsag til problemerne og gennemføre korrigerende foranstaltninger, hvor det er nødvendigt.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- b) Den anslåede fejlforekomst i rettighedsprogrammerne er 2,7 % (2013: 3,0 %). Typiske fejl på dette område:
- landbrugerens overanmeldelser af landbrugsarealer og
 - administrative fejl, der indvirker på betalingerne til landbrugerne.

Figur 1.5 — Den samlede anslåede fejlforekomst fordelt på fejltypen

Kilde: Den Europæiske Revisionsret.

1.19. Tallene for 2013 i **figur 1.5** er beregnet på samme grundlag som tallene for 2014, dvs. efter den fremgangsmåde, der er beskrevet i punkt 1.13.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Der er en stærk sammenhæng mellem udgiftstyper og fejlforekomster

1.20. Vi har analyseret sammenhængen mellem udgiftstyper og fejlrisici. Det er karakteristisk for EU-udgifterne, at den korrekte beregning af betalingerne til modtagerne i høj grad afhænger af oplysninger, som modtagerne selv indsender. Det gælder for den største kategori af rettighedsudgifter — de arealbaserede støttebetalinger til landbrugere. Det har især betydning i forbindelse med godtgørelser, idet modtagerne sammen med deres anmodning skal indsende dokumentation for, at de udfører en aktivitet, der er berettiget til støtte, og at de har afholdt omkostninger, som de har ret til at få godtgjort. Dette gælder alle forvaltningsmetoder⁽¹⁵⁾.

1.21. **Figur 1.6** bygger på alle de revisionstest af EU-udgifter, vi har udført i de seneste to år⁽¹⁶⁾ med henblik på årsberetningerne om EU's almindelige budget og om De Europæiske Udviklingsfonde. Betalingsstrømmene er samlet i grupper efter deres art. Størrelsen af cirklerne i denne figur viser deres vægt i forhold til de samlede udgifter, deres placering på 45-graderslinjen viser den relative anslåede fejlforekomst, og deres farve viser, om udgifterne er rettigheds- eller godtgørelsesbaserede.

1.22. Grundlaget for denne figur omfatter både elementer af faglig vurdering (systemvurderinger og vurderinger af risici forbundet med transaktionstyper — jf. **bilag 1.1**, punkt 1) og empiriske elementer (beregninger af de anslåede fejlforekomster over en periode på to år). Formålet med figuren er både at imødekomme vores interessenters anmodning om flere oplysninger om de forskellige risikoprofiler og at hjælpe Kommissionen med at træffe foranstaltninger på områder med en vedvarende høj fejlforekomst.

1.20. *Det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IACS) — der omfatter markidentifikationssystemet (LPIS) — yder et væsentligt bidrag til at forhindre fejl og reducere fejlforekomsten (se punkt 7.32).*

LPIS er oprettet og vedligeholdes af de nationale myndigheder. Det er kun muligt at foretage betalinger til de endelige modtagere, efter at deres anmeldelser er blevet krydstjekket med oplysningerne i LPIS.

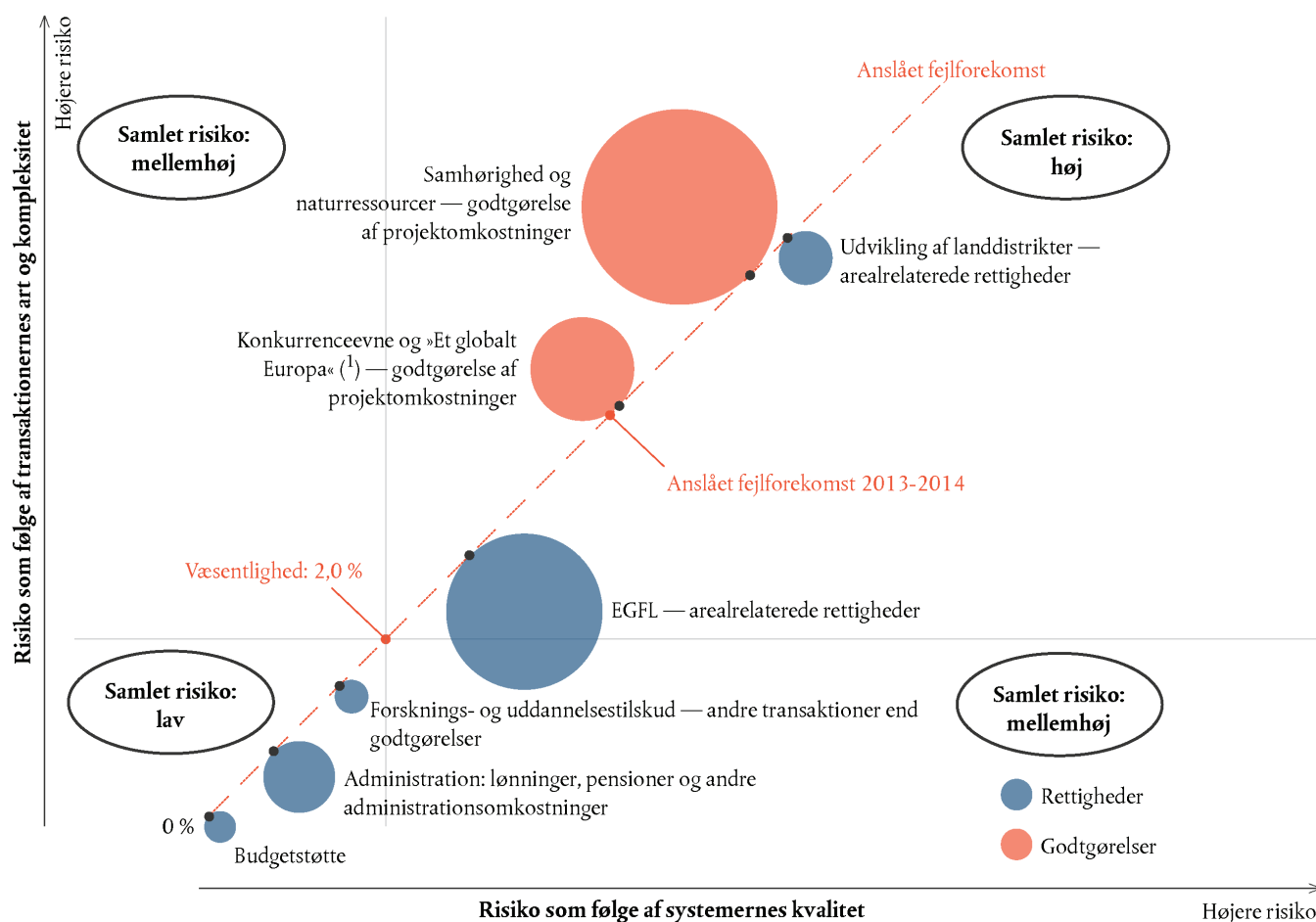
Som følge af LPIS er fejlforekomsten for arealbaseret støtte lavere end for alle andre støtteformer under delt forvaltning.

Kommissionen finder, at tekstboks 1.2 og 1.3 bekræfter dette synspunkt.

⁽¹⁵⁾ Direkte forvaltning (budgettet gennemføres direkte af Europa-Kommissionen), indirekte forvaltning (budgetgennemførelsen er overdraget til partnerlande uden for EU, internationale organisationer osv.) og delt forvaltning (budgetgennemførelsen er delt mellem Kommissionen og medlemsstaterne).

⁽¹⁶⁾ Tallene for begge år er vurderet efter samme fremgangsmåde (jf. punkt 1.13 og 1.14).

Figur 1.6 — Forholdet mellem transaktionstyper, risici og anslåede fejlforekomster i EU-transaktioner (2013-2014)

⁽¹⁾ Godtgørelserne vedrørende multidonorprojekter på udgiftsområdet »Et globalt Europa« har i praksis mange træk til fælles med rettighedsudgifterne og er mindre fejlbehæftede.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Resultaterne på de forskellige udgiftsområder viser forskellige fejlmønstre

1.23. »Konkurrenceevne« (kapitel 5): Den anslåede fejlforekomst er 5,6 %, højere end det tilsvarende resultat i 2013 (4,0 %⁽¹⁷⁾). En stor del af udgifterne er baseret på godtgørelse af omkostninger, og fejlene knytter sig i hovedtræk til forskellige kategorier af ikke-støtteberettigede omkostninger (især personaleomkostninger, andre direkte omkostninger og indirekte omkostninger).

1.24. »Samhørighed« (kapitel 6): Den anslåede fejlforekomst er 5,7 %, højere end det tilsvarende resultat i 2013 (5,3 %⁽¹⁷⁾). Næsten alle udgifterne på dette område er baseret på godtgørelse af omkostninger. De væsentligste årsager til fejl er alvorlige brud på reglerne for offentlige indkøb (der tegner sig for ca. halvdelen af den anslåede fejlforekomst), efterfulgt af ikke-støtteberettigede omkostninger i udgifts anmeldelserne (over en fjerdedel af den anslåede fejlforekomst). Resten af fejlene vedrører manglende overholdelse af statsstøtteregler og ikke-støtteberettigede projekter.

1.25. »Naturressourcer« (kapitel 7): Den anslåede fejlforekomst er 3,6 %, lavere end det tilsvarende resultat i 2013 (4,4 %⁽¹⁷⁾). Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) står for over tre fjerdedele af udgifterne på dette område, og disse udgifter er mindre behæftet med fejl end udgifterne til udvikling af landdistrikter, hvor vi længe har konstateret høje fejlforekomster, især i de udgifter, der er baseret på godtgørelse af omkostninger. Landbrugeres overanmeldelser af landbrugsarealer eller af antallet af dyr tegner sig samlet set for ca. en tredjedel af den anslåede fejlforekomst. Fejl vedrørende ikke-støtteberettigede modtagere, aktiviteter og udgifter udgør den næststørste andel (næsten en fjerdedel af den anslåede fejlforekomst). De væsentligste resterende elementer er overtrædelser af krydsoverensstemmelseskravene (en sjettedel af fejlforekomsten) og administrative fejl (en sjettedel af fejlforekomsten).

1.23. Se Kommissionens svar på kapitel 5 i årsberetningen (punkt 5.6-5.17).

1.24. Se Kommissionens svar på kapitel 6 i årsberetningen (punkt 6.23-6.45 og 6.76).

1.25. Den lavere fejlforekomst for EGFL afspejler, hvor effektivt IACS-systemet, herunder navnlig LPIS, er, når det gennemføres hensigtsmæssigt, med hensyn til at forhindre fejl lige fra processens start. Kommissionen er af den opfattelse, at IACS som helhed er et solidt system til forvaltning af udgifterne til den fælles landbrugs politik.

Se også svarene på punkt 1.15 og 1.20, 7.15-7.19 og 7.25-7.29.

⁽¹⁷⁾ Ved beregningen af dette sammenligningstal er der både taget hensyn til den omklassificering af budgetposter, der er foretaget, for at kapitlerne skal svare til FFR-udgiftsområderne, og til den ajourførte tilgang til fejl vedrørende offentlige indkøb. Jf. også **figur 1.3**.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

1.26. »Et globalt Europa« (kapitel 8): Den anslåede fejlforekomst er 2,7 %, højere end det tilsvarende resultat i 2013 (2,1 %⁽¹⁸⁾)⁽¹⁹⁾. Ikke-støtteberettigede omkostninger, der er blevet godtgjort af Kommissionen, tegner sig for over halvdelen af den samlede fejlforekomst. Betalinger for bygge- og anlægsarbejder, tjenesteydelser eller varer, der ikke var blevet leveret, tegner sig for en fjerdedel. Resten vedrører manglende dokumentation (ca. en tiendedel af den anslåede fejlforekomst), forkert beregning af udgifter og manglende overholdelse af reglerne for offentlige indkøb.

1.27. »Administration« (kapitel 9): Den anslåede fejlforekomst er 0,5 %, lavere end det tilsvarende resultat i 2013 (1,1 %⁽¹⁸⁾). De fleste af udgifterne på dette område går til lønninger, pensioner og tillæg betalt af EU's institutioner og organer. Et lille antal fejl vedrørende tillæg tegner sig for hovedparten af fejlforekomsten på dette område, som samlet set ikke er væsentlig.

1.28. Som forklaret i den generelle indledning har vi ikke et særskilt kapitel om udgifterne uden for FFR-udgiftsområderne 1-2 og 4-5. De resterende udgifter på i alt 2,1 milliard euro (1,5 % af de udgifter, der er omfattet af vores revision) bliver derfor behandlet i dette kapitel⁽²⁰⁾. Af disse 2,1 milliard euro er de 0,5 milliarder euro udgifter afholdt af ti agenturer, som vi behandler i særlige årsberetninger⁽²¹⁾. De væsentligste fejl på dette område skyldes godtgørelse af ikke-støtteberettigede omkostninger (jf. tekstboks 1.1).

1.26. Se Kommissionens svar på kapitel 8 i årsberetningen (punkt 8.11-8.15).

1.27. Se Kommissionens svar på kapitel 9 i årsberetningen (punkt 9.13-9.17).

⁽¹⁸⁾ Ved beregningen af dette sammenligningstal er der både taget hensyn til den omklassificering af budgetposter, der er foretaget, for at kapitlerne skal svare til FFR-udgiftsområderne, og til den ajourførte tilgang til fejl vedrørende offentlige indkøb. Jf. også **figur 1.3**.

⁽¹⁹⁾ De fleste af udgifterne under 2013-kapitlet »Eksterne forbindelser, bistand og udvidelse« er fortsat omfattet af det tilsvarende kapitel om FFR-udgiftsområdet »Et globalt Europa«, men en lille del er flyttet til kapitlet »Økonomisk, social og territorial samhørighed«, jf. også **figur 1.3**.

⁽²⁰⁾ Jf. fodnote 1 til **tabel 1.1**.

⁽²¹⁾ Det europæiske agentur til forbedring af det retlige samarbejde, Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-Medlemsstaternes Ydre Grænser, Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed, Det Europæiske Asylstøttekontor, Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme, Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet, Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug, Det Europæiske Politiakademi, Den Europæiske Politienhed og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Tekstboks 1.1 — Eksempel på fejl i de godtgjorte omkostninger vedrørende et projekt under FFR-udgiftsområde 3 »Sikkerhed og unionsborgerskab«

Vi udtog og undersøgte en betaling fra Kommissionen til en støttemodtager, der fungerede som koordinator for et samarbejdsprojekt under særprogrammet om grundlæggende rettigheder og unionsborgerskab.

Støttemodtageren, et offentligt organ, havde udlånt to af sine fastansatte (tjenestemænd) til projektet på deltid og opført en del af deres løn i omkostningsanmeldelsen for projektet. Dette ville kun være berettiget, hvis udlånet i praksis havde ført til ekstra omkostninger, dvs. hvis der var blevet ansat andet personale til at overtage tjenestemændenes sædvanlige opgaver. Eftersom støttemodtageren ikke havde erstattet tjenestemændene, er disse omkostninger ikke støtteberettigede.

De ikke-støtteberettigede omkostninger, som støttemodtageren havde anmeldt, beløb sig til i alt 58 000 euro af de samlede anmeldte omkostninger på 237 000 euro.

Vi konstaterede, at Kommissionen havde godtgjort ikke-støtteberettigede omkostninger i 8 af de 25 projekter i stikprøven vedrørende FFR-udgiftsområde 3.

KOMMISSIONENS SVAR

Tekstboks 1.1 — Eksempel på fejl i de godtgjorte omkostninger vedrørende et projekt under FFR-udgiftsområde 3 »Sikkerhed og unionsborgerskab«

Kommissionen var godt klar over de offentlige organers vanskeligheder med at overholde støtteberettigelsesreglen for personaleomkostninger i offentlige organer (ansættelse af andre medarbejdere end tjenestemænd til at udføre deres sædvanlige funktioner). Det er grunden til, at Kommissionen fra 2011 og frem ændrede støtteberettigelsesreglerne for personalet i offentlige organer ved at gøre brug af den fleksibilitet, som gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen giver mulighed for i denne henseende. Derfor ville de ikke-støtteberettigede omkostninger, som Revisionsretten har konstateret i forbindelse med den nævnte støtte (personaleomkostninger til personale i offentlige organer uden anvisning af en erstatning) nu blive betragtet som støtteberettigede.

1.29. Den anslåede fejlforekomst i udgifterne under delt forvaltning som helhed er 4,6 % (2013: 4,9 % ⁽²²⁾), mens den i alle andre former for aktionsudgifter ⁽²³⁾ er 4,6 % (2013: 3,7 % ⁽²²⁾). Den anslåede fejlforekomst i administrationsudgifterne er 0,5 % (2013: 1,0 % ⁽²²⁾).

⁽²²⁾ Ved beregningen af dette sammenligningstal er der taget hensyn til den ajourførte tilgang til fejl vedrørende offentlige indkøb. Jf. også punkt 1.13 og 1.14.

⁽²³⁾ Hovedsagelig de udgifter, der er omfattet af kapitel 7 og 8, samt en del af de udgifter, der er omfattet af kapitel 5 og 6. Den ekstrapolerede fejlforekomst i udgifterne under delt forvaltning er baseret på en undersøgelse af 687 transaktioner (fra en population på 113 milliarder euro), mens den ekstrapolerede fejlforekomst i de andre former for aktionsudgifter er baseret på en undersøgelse af 497 transaktioner (fra en population på 23 milliarder euro).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Mange former for korrigerende foranstaltninger med forskellig effekt

1.30. I vores undersøgelse af »fejl og korrektioner« forsøger vi at kaste lys over de komplekse mekanismer til gennemførelse og registrering af korrigerende foranstaltninger samt at forklare de forskellige måder, hvorpå disse mekanismer kan indvirke på vores revisionsarbejde. På nogle udgiftsområder vil Kommissionen have nye værktøjer til rådighed, når udgifterne vedrørende den nye programmeringsperiode skal behandles.

Korrigerende foranstaltninger

1.31. Vi forsøger at tage hensyn til korrigerende foranstaltninger, som medlemsstaterne og Kommissionen har truffet før betalingen eller før vores undersøgelse. De korrektioner, der er foretaget efter meddelelsen om vores revision, tager vi også til efterretning, men den anslåede fejlforekomst kan ikke reduceres, når det er selve revisionen, der udløser de korrigerende foranstaltninger⁽²⁴⁾. Vi kontrollerer anvendelsen af korrektionerne (herunder inddrivelses fra støttemodtagerne og korrektioner på projektniveau) og justerer kvantificeringen af fejlene, hvis det er relevant. Effekten af de korrigerende foranstaltninger varierer imidlertid betydeligt fra udgiftsområde til udgiftsområde og afhængigt af de forskellige foranstaltninger.

1.32. I forbindelse med 24 af transaktionerne i stikprøven for 2014 havde Kommissionen og medlemsstaternes myndigheder truffet korrigerende foranstaltninger, der direkte indvirkede på transaktionerne og var relevante for vores beregninger. Disse korrigerende foranstaltninger reducerede vores anslåede fejlforekomst med 1,1 procentpoint (2013: 1,6 procentpoint), svarende til ca. 1,6 milliarder euro. Ændringer i antallet af berørte transaktioner og i effekten på vores anslåede fejlforekomst siger ikke noget om, at de korrigerende foranstaltninger er blevet mere eller mindre effektive: Eftersom disse foranstaltninger vedrører en forholdsvis lille del af vores stikprøve, må det forventes, at der er udsving fra år til år.

1.30. Det er Kommissionens opfattelse, at Revisionsrettens årlige repræsentative fejlforekomst skal ses på baggrund af Kommissionens korrigerende effekt, sådan som den fremgår af de forskellige årlige aktivitetsrapporter og den sammenfattende rapport. Finansforordningen kræver behørig respekt for risiciene i forbindelse med de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed under hensyntagen til kontrolsystemernes flerårige karakter og betalingernes art.

1.31. Fælles svar på punkt 1.31 og 1.32:

I den sammenfattende rapport fra 2014 (COM(2015) 279 final) anslog Kommissionen de korrigerende foranstaltningers fremtidige virkning til 2,7 mia. EUR, hvilket udgør 1,9 % af betalingerne over EU-budgettet.

Tabel 1 i den sammenfattende rapport viser fordelingen af tallene efter politikområde.

Kommissionen understreger, at alle typer finansielle korrektioner og inddrivelses udelukker udgifter, der er i strid med lovgivningen, fra refusion over EU-budgettet (se note 6 til regnskabet).

⁽²⁴⁾ Jf. punkt 1.19-1.37 i årsberetningen for 2012.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

En bred vifte af korrigerende foranstaltninger

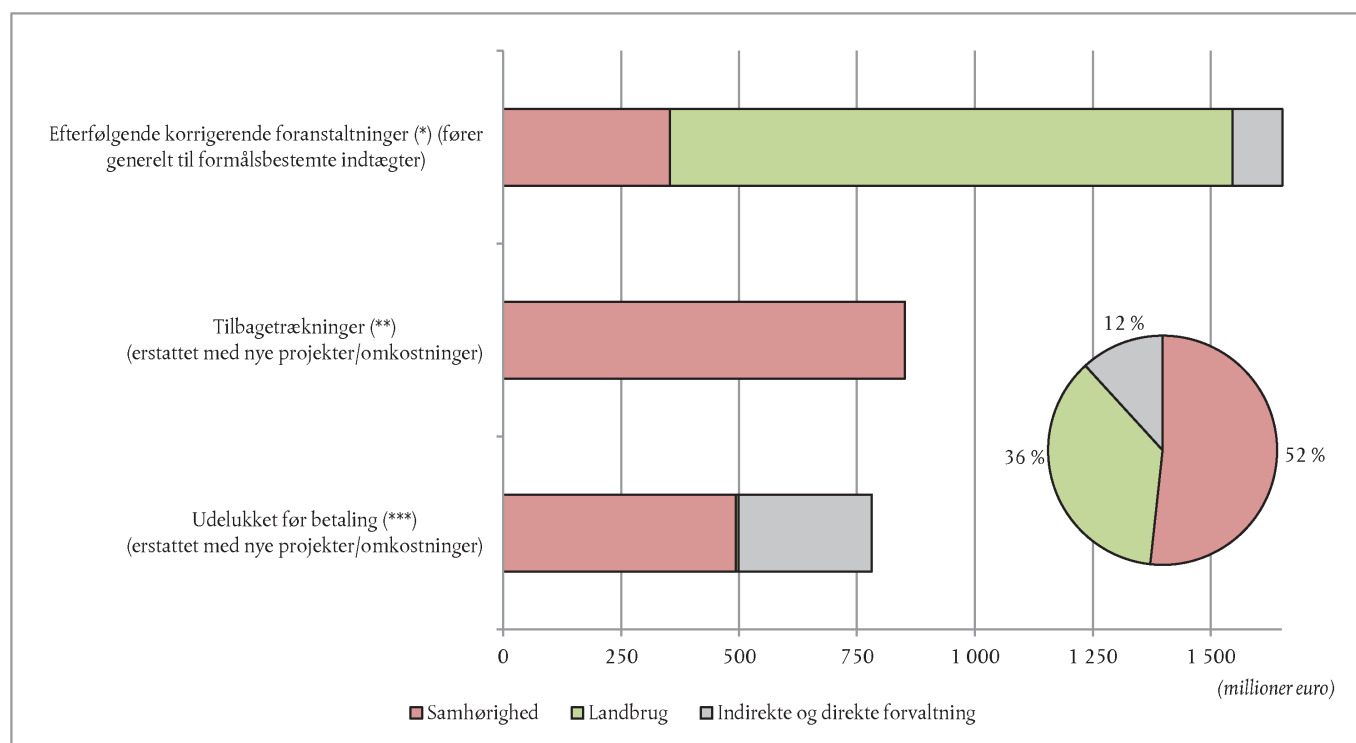
1.33. Kommissionen bruger udtrykkene »finansielle korrektioner« og »inddrivelser« om en bred vifte af korrigerende foranstaltninger, der finder anvendelse, både før og efter at den afholder (eller godtgør) udgifter.

1.34. I note 6.2.2 til regnskabet angives der et samlet beløb på 3 285 millioner euro for korrigerende foranstaltninger gennemført i 2014. **Figur 1.7** viser vores klassificering af beløbene for korrektionerne på de forskellige stadier i udgiftscyklussen. En fjerdedel af de samlede korrigerende foranstaltninger gennemført i 2014 vedrører korrektioner og inddrivelser foretaget »ved kilden« (før Kommissionen afholdt betalingen)⁽²⁵⁾. Yderligere en fjerdedel vedrører samhørighedsprojekter, der er blevet trukket tilbage og erstattet med andre (enten under gennemførelsen eller ved afslutningen af de operationelle programmer).

1.33. Kommissionen anser udtrykkene »finansielle korrektioner« og »inddrivelser« for at være anvendt i overensstemmelse med den retlige ramme, der er fastlagt i finansforordningen og den respektive sektorlovgivning. Mere detaljerede oplysninger om de forskellige forebyggende og korrigerende mekanismer, der er fastsat i den gældende lovgivning, findes i note 6 til EU's årsregnskab og i meddelelsen om beskyttelse af EU's budget.

⁽²⁵⁾ De korrektioner foretaget »ved kilden«, der blev rapporteret som gennemført i 2014, beløber sig til [430] millioner euro for EFRU og Samhørighedsfonden. 75 % af dette beløb vedrører korrektioner, der var blevet gennemført i tidligere år.

Figur 1.7 — Klassificering af korrigerende foranstaltninger gennemført i 2014

(*) Kommissionsafgørelser (hovedsagelig overensstemmelsesafgørelser på landbrugsområdet) og inddrivelse af midler fra støttemodtagerne.

(**) Reduktion af omkostningerne til godtgørelse og indførelse af nye projekter/omkostninger under gennemførelsen og ved afslutningen af programmerne.

(***) Korrektioner før betaling i forbindelse med delt forvaltning, ikke-støtteberettigede beløb og kreditnotaer i forbindelse med direkte og indirekte forvaltning (registreret som »inddrivelse« i note 6).

Kilde: Note 6 til EU's konsoliderede regnskab for 2014 og de underliggende data. For så vidt angår samhørighedsområdet er klassificeringen af beløb som henholdsvis udelukket før betaling og tilbagetrækninger baseret på en analyse af væsentlige korrektioner i løbet af perioden.

RETTENS BEMÆRKNINGER

1.35. De korrigerende foranstaltninger, der behandles i denne del af årsberetningen, omfatter også det arbejde, der er udført af medlemsstaternes myndigheder, og de inddrivelse, der er foretaget af nationale myndigheder og Kommissionen.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

En stor del af de korrigerende foranstaltningers effekt er opnået, når Kommissionen godkender udgifterne

1.36. Alle de relevante sektorforordninger på områder med delt forvaltning fastsætter regler for den kontrol på første niveau og de nedsættelser af de endelige støttemodtagers anmeldte beløb, som de nationale myndigheder skal foretage, før udgifterne kan attesteres. Somme tider accepterer de nationale myndigheder også at reducere eller fjerne fortsatte omkostninger fra anmeldelser på grund af fejl med langsigtet effekt (f.eks. fortsatte betalinger i henhold til en kontrakt, der er behæftet med en fejl vedrørende reglerne for offentlige indkøb). Sådanne justeringer kan have en identificerbar effekt på omfanget af den godtgørelse, der anmodes om i forbindelse med individuelle projekter, eller det tilskud, der udbetales til individuelle landbrugere, og dermed kan korrektionen reducere vores anslåede fejlforekomst.

1.37. De »inddrivelses«, Kommissionen har registreret på områder med direkte og indirekte forvaltning, omfatter fratræk af ikke-støtteberettigede beløb på omkostningsanmeldelser, før beløbet anvises til betaling. Omkostningernes støtteberettigelse fastslås ved skrivebords gennemgang af den foreliggende dokumentation eller på grundlag af den udførte kontrol (jf. også **figur 1.7**). Disse »inddrivelses« gør det også muligt for os at reducere den anslåede fejlforekomst.

Overensstemmelsesafgørelser fører til formålsbestemte indtægter, der finansierer landbrugsudgifter

1.38. Overensstemmelsesafgørelser (»finansielle korrektioner« på landbrugsområdet) foretages tit efter faste satser. De foretages normalt på grund af systemsvagheder, og ikke fordi der er fejl på støttemodtagerniveau. De fører sjældent til, at midlerne inddrives fra de pågældende landbrugere. Disse korrigerende foranstaltninger tilskynder medlemsstaterne til at forbedre deres forvaltnings- og kontrolsystemer. De bidrager til at sikre lovligheden og den formelle rigtighed af transaktionerne på støttemodtagerniveau, hvis de fører til konstante forbedringer i de anmeldelser, der godkendes af betalingsorganerne (jf. tekstboks 1.2 og 1.3).

1.37. Kommissionens tjenestegrene gennemfører også inddrivelses »ved kilden« ved at fratrække ikke-støtteberettigede udgifter (der er blevet identificeret i tidligere eller nuværende udgiftsanmeldelser) i de udførte betalinger.

1.38. Finansielle korrektioner, som Kommissionen har foretaget for landbrugsudgifter, har til formål at beskytte EU-budgettet og pålægges medlemsstaterne.

De fører ikke til direkte inddrivelses hos landbrugere, fordi Kommissionen ikke betaler de endelige støttemodtagere direkte, men tilbagebetaler de betalinger, som medlemsstaterne har foretaget, til landbrugere. Hvor sådanne uretmæssige betalinger kan påvises gennem proceduren for efterprøvende regnskabsafslutning, vil Kommissionen dog forvente, at medlemsstaterne følger op på dem i form af inddrivelses hos modtagerne. Se svaret til tekstboks 1.3.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

1.39. Betalingsorganerne gennemfører overensstemmelsesafgørelserne ved at reducere deres fremtidige anmodninger til Kommissionen om godtgørelse for betalinger til landbrugerne. Kommissionen registrerer hele det beløb, der er udbetalt til landbrugerne, som udgifter (dvs. korrektionerne fører ikke til en reduktion af de registrerede betalinger). Til gengæld registreres forskellen mellem betalingerne til landbrugerne og godtgørelserne til betalingsorganerne som formålsbestemte indtægter, der kan bruges til at finansiere andre landbrugsudgifter ⁽²⁶⁾.

Over to tredjedele af de »finansielle korrektioner«, der blev registreret på samhørighedsområdet i 2014, svarer til udgifter, der er blevet erstattet med nye udgifter ...

1.40. På samhørighedsområdet indebærer de »finansielle korrektioner« i forbindelse med over to tredjedele af det samlede registrerede beløb, at myndighederne i medlemsstaterne trækker anmeldte udgifter tilbage og erstatter dem med nye udgifter. I nogle tilfælde af »tilbagetrækning« identificeres ingen projekter som trukket tilbage. I stedet anmelder medlemsstaterne flere projekter, så medfinansieringssatsen i praksis reduceres. Tilbagetrækning er kun en effektiv korrigerende foranstaltning, hvis de udgifter, der erstatter de tilbagetrukne, er uden væsentlig fejlforekomst.

1.40. Kommissionen finder, at alle finansielle korrektioner, herunder dem, hvor medlemsstaterne kan foreslå nye projekter og nye udgifter med henblik på at genanvende de korrigerede beløb, beskytter EU-budgettet mod udgifter, der er afholdt i strid med lovgivningen, og skaber en tilskyndelse for medlemsstaterne til at foretage inddrivelse hos støttemodtagerne (og dermed bidrage til at forbedre forvaltnings- og kontrolsystemerne). De finansielle nettokorrektioners afskrækkende virkning, i og med at medlemsstaterne ikke kan genanvende korrigerede og inddrevne beløb og således frigøre midlerne, er dog helt sikkert større.

⁽²⁶⁾ Hvis f.eks. et betalingsorgan på landbrugsområdet pålægges en finansiell korrektion på 5 % og udbetaler 100 millioner euro til landbrugerne, får det godtgjort 95 millioner euro af Kommissionen, men Kommissionen registrerer en udgift på 100 millioner euro samt formålsbestemte indtægter på 5 millioner euro.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

... og nettokorrekationer er mindre almindelige

1.41. Hvis det ikke er muligt at erstatte udgifter, medfører korrekationer, at medlemsstaterne mister EU-midler ⁽²⁷⁾. Det sker forholdsvis sjældent, men kan forekomme, hvis medlemsstaterne ikke har tilstrækkelige støtteberettigede udgifter at anmelde, hvis det er for sent at erstatte udgifter ⁽²⁸⁾, eller hvis det ikke er tilladt ⁽²⁹⁾. Kommissionen forventer, at lovgivningsændringer vil gøre nettokorrekationer mere almindelige fremover.

1.41. Ved at følge eksemplet fra landbrugsområdet har lovgiveren besluttet, at en tilsvarende mekanisme med finansielle nettokorrekationer bør finde anvendelse i programmeringsperioden 2014-2020. Hermed skabes et yderligere incitament for medlemsstaterne til at forhindre eller afsløre og gribe ind over for alvorlige mangler i forvaltnings- og kontrolsystemerne, inden de indsender deres årsregnskaber til Kommissionen. Hvis dette ikke er tilfældet, og Kommissionen eller Revisionsretten fortsat opdager alvorlige mangler, efter at årsregnskaberne er blevet indsendt, skal Kommissionen anvende nettokorrekationer på de betingelser, der er fastsat i de relevante forordninger, dvs. at midlerne er tabt for medlemsstaten.

Endvidere mener Kommissionen, at alle finansielle korrekationer og inddrivelsler under delt forvaltning indvirker på de nationale budgetter, uanset hvordan de gennemføres. For ikke at miste EU-finansiering skal medlemsstaten erstatte ikke-støtteberettigede udgifter med supplerende støtteberettigede transaktioner.

Det betyder, at medlemsstaten over sit nationale budget bærer de finansielle konsekvenser af tabt EU-medfinansiering af udgifter, der ikke betragtes som støtteberettigede, medmindre den inddriver beløbene hos de enkelte støttemodtagere.

⁽²⁷⁾ Enten ved at EU-betalingerne reduceres, eller ved at midler føres tilbage til EU-budgettet. Tilbageførte midler giver anledning til formålsbestemte indtægter (jf. figur 2.2).

⁽²⁸⁾ Efter afslutningen af programmerne.

⁽²⁹⁾ Hvis der er uenighed mellem medlemsstaterne og Kommissionen (jf. årsberetningen for 2012, punkt 1.25 b)).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen og medlemsstaterne brugte alle disse former for korrigerende foranstaltninger i 2014

1.42. I tekstboks 1.2 til 1.4 illustreres forskellige typer korrigerende foranstaltninger og deres effekt:

Tekstboks 1.2 — Eksempel på forbedring af forvaltnings- og kontrolsystemer — Grækenland: Oprydning i LPIS

Kommissionen insisterede på en forbedring af markidentifikationssystemet (LPIS), der bruges som grundlag for landbrugsbetalinger, f.eks. under enkeltbetalingsordningen (SPS — EU's største udgiftsordning). Denne proces foregik i flere etaper og betød, at de »støtteberettigede« permanente græsarealer, der var registreret i det græske LPIS, faldt fra 3,6 millioner hektar i 2012 til 1,5 millioner hektar i oktober 2014. Uretmæssige anmodninger om betaling for »permanente græsarealer«, der ikke giver ret til EU-støtte, har i flere år spillet en væsentlig rolle for vores anslåede fejlforekomst for området »Naturressourcer«.

Vi tog hensyn til effekten af de korrektioner, der indvirkede på stikprøvens individuelle betalinger til endelige støttemodtagere vedrørende både EGFL og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL). Forbedringen havde endvidere den effekt, at betalingsorganet afviste mange uberettigede betalingsanmodninger — hvilket betød, at de tilsvarende udgifter ikke længere figurerede blandt de udgifter, vi udtog vores stikprøve fra.

Tekstboks 1.2 — Eksempel på forbedring af forvaltnings- og kontrolsystemer — Grækenland: Oprydning i LPIS

Revisionsretten giver andre eksempler på handlingsplaners positive virkning i kapitel 7. Handlingsplaner gennemføres, hver gang det skønnes nødvendigt, og Kommissionen overvåger omhyggeligt deres gennemførelse og rapporterer om afhjælpende foranstaltninger i den årlige aktivitetsrapport fra Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter.

LPIS hindrer støttemodtagerne i at anmelde arealer, der ikke findes, eller som ikke opfylder støtteberettigelsesbetingelserne, eller arealer, der allerede er blevet anmeldt af en anden støttemodtager. Rigtigt anvendt er LPIS et meget effektivt værktøj til at mindske fejl. Det dækker 75 % af udgifterne til den fælles landbrugspolitik. Fejlforekomsterne for arealrelaterede betalinger er lavere end for andre foranstaltninger, hvilket fremgår af den årlige aktivitetsrapport fra Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter for 2014.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Tekstboks 1.3 — Eksempel på korrektioner pålagt som følge af den efterprøvende regnskabsafslutning⁽³⁰⁾ — overensstemmelsesafgørelse 47 og dens betydning for franske landbrugere

I 2014 accepterede Frankrig en korrektion på 1,1 milliard euro (984 millioner euro vedrørende EGFL og 94 millioner euro vedrørende ELFUL)⁽³¹⁾. De nationale myndigheder meddelte, at korrektionen ikke ville få nogen betydning for landbrugerne, og at beløbet ville blive dækket af det nationale budget. Vi har i tidligere årsberetninger anført, at sådanne praksis ikke giver støttemodtagerne incitament til at rette fejlene⁽³²⁾.

Hovedårsagerne til korrektionen var, at der var svagheder i LPIS-GIS (695 millioner euro), og at man havde overskredet loftet for rettigheder, hvilket førte til overbetaling af landbrugerne (141 millioner euro). Et mindre element vedrørte manglende overholdelse af krydsoverensstemmelsesforpligtelsen til at give rettidig meddelelse om flytninger af dyr (123 millioner euro). Alt dette vedrører betalinger afholdt fra 2009 til 2013. Der er ikke foretaget korrektioner vedrørende 2014, og overskridelser af loftet for rettigheder samt registreringer af ikke-støtteberettigede arealer i det franske LPIS bidrager i år med 0,3 procentpoint til vores samlede anslåede fejlforekomst for området »Naturressourcer«.

Tekstboks 1.4 — Eksempel på korrektioner, der fører til ekstraudgifter: ESF i Rumænien

Vi omtalte de korrigerende tiltag i Rumænien både i årsberetningen for 2012 og i årsberetningen for 2013. I 2013 kunne vi reducere den anslåede fejlforekomst vedrørende en række rumænske projekter under Den Europæiske Socialfond (ESF), fordi de nationale myndigheder havde identificeret korrektionernes effekt på projektniveau. Dette var også tilfældet i 2014. I nogle af de projekter, vi undersøgte, var der fejl forårsaget af problemer, der ikke er omfattet af korrektionerne. I sin aktivitetsrapport for 2014 anfører Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion (GD EMPL), at det fortsat følger op på gennemførelsen af den aftalte handlingsplan. De finansielle korrektioner, der er foretaget, betyder ikke nødvendigvis, at Rumænien vil modtage mindre EU-finansiering, da medlemsstaterne har mulighed for at anmelde flere udgifter⁽³³⁾.

KOMMISSIONENS SVAR

Tekstboks 1.3 — Eksempel på korrektioner pålagt som følge af den efterprøvende regnskabsafslutning — overensstemmelsesafgørelse 47 og dens betydning for franske landbrugere

Under delt forvaltning er medlemsstaterne ansvarlige for, at kontrolsystemerne fungerer korrekt. Den finansielle korrektion på 1,1 mia. EUR vil blive tilbagebetalt til EU-budgettet i tre årlige rater (2015, 2016 og 2017).

Kommissionen vil gerne understrege, at det er meget sjældent, at en finansiell korrektion kan vedtages allerede året efter afholdelsen af den pågældende udgift, da proceduren for efterprøvende regnskabsafslutning finder anvendelse efterfølgende, dvs. efter at årsregnskabet er blevet afsluttet, og efter en kontradiktorisk fase, hvor den pågældende medlemsstat har mulighed for at fremlægge sine egne argumenter og sin egen beregning. En løbende procedure for efterprøvende regnskabsafslutning vil beskytte EU-budgettet for 2014.

⁽³⁰⁾ En flerårig procedure, der gør det muligt at inddrive midler, der er blevet udbetalt til medlemsstaterne, hvis betalingerne var i strid med EU-reglerne, eller hvis der er svagheder i medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer. Jf. også punkt 7.59.

⁽³¹⁾ Frankrig har efterfølgende appelleret afgørelsen om den finansielle korrektion til Den Europæiske Unions Domstol.

⁽³²⁾ Jf. punkt 1.26 og 1.32 i årsberetningen for 2012.

⁽³³⁾ Dette ville i praksis reducere EU's medfinansieringsats.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

I sin rapportering om korrigerende foranstaltninger kvantificerer Kommissionen ikke altid deres varierende effekt ...

1.43. Note 6 til regnskabet indeholder i overvejende grad frivillige oplysninger, som ikke er omfattet af regnskabsstandardernes fremlæggelseskrav. En stor del af disse oplysninger er ikke hentet fra regnskabssystemerne. Noten beskriver, men kvantificerer ikke altid de forskellige korrektionsmetoders varierende indvirkning på EU-budgettet.

... og yderligere forbedringer ville muliggøre en bedre analyse

1.44. Kommissionens evne til at forbedre udgifternes kvalitet afhænger ikke blot af de involverede beløb, men af deres effekt. En grundig vurdering af de korrigerende foranstaltningers effekt kræver bedre oplysninger om de korrigerede fejltypen og den måde, hvorpå korrektionerne er foretaget⁽³⁴⁾. Når de relevante generaldirektorater i Kommissionen vurderer effekten af deres korrigerende foranstaltninger, foretager de de fornødne justeringer af tallene hentet fra note 6 (jf. punkt 1.55).

Kommissionens sammenfattende rapport bekræfter, at fejlene har en væsentlig indvirkning på transaktionerne

1.45. Hvert generaldirektorat i Kommissionen udarbejder en årlig aktivitetsrapport. Hver rapport indeholder:

- en redegørelse for opfyldelsen af de centrale politikmål (behandlet i kapitel 3)
- en forvaltningsrapport fra generaldirektøren til kommissærkollegiet
- en erklæring, hvor generaldirektøren erklærer, at han/hun har sikkerhed for, at rapporten præsenterer de finansielle oplysninger korrekt, og at transaktionerne under hans/hendes ansvar er lovlige og formelt rigtige.

1.43. Lovgiveren gav Kommissionen instrumentet med finansielle korrektioner for at sikre, at udgifter, der er afholdt i strid med lovgivningen, ikke finansieres over EU-budgettet. Disse finansielle korrektioner skyldes primært systemsvagheder, der førte til en fejlrisiko. Det er medlemsstaternes, og ikke Kommissionens, opgave at afsløre og inddrive uregelmæssige beløb fra støttemodtagerne. Hvis dette ikke sker, erstattes EU-midlerne med nationale midler, fordi den byrde, som de finansielle korrektioner udgør, skal bæres over de nationale budgetter.

1.44. En række tjenestegrene har på behørig vis justeret deres tal vedrørende beskyttelsen af EU's budget, jf. note 6, for at give et skøn over de fremtidige korrektioner i betragtning af deres særlige omstændigheder.

⁽³⁴⁾ Jf. punkt 1.13-1.15 i årsberetningen for 2013.

RETTENS BEMÆRKNINGER

1.46. Den sammenfattende rapport samler disse oplysninger og indeholder en erklæring om, at Kommissionen med vedtagelsen af denne rapport påtager sig det overordnede politiske ansvar for forvaltningen af EU's budget.

1.47. I denne sektion præsenteres resultaterne af vores analyse af generaldirektoraternes årlige aktivitetsrapporter og Kommissionens sammenfattende rapport⁽³⁵⁾. Analysen fokuserer på, om Kommissionen på en ensartet og hensigtsmæssig måde har anslået:

- den fejlforekomst, der er til stede, når den godtgør omkostninger eller afvikler sine egne udgifter (Kommissionen angiver denne fejlforekomst i form af et »risikobeløb«, og
- i hvilket omfang fejl behandles ved hjælp af senere korrektioner (Kommissionen angiver dette som den »korrigerende effekt« eller de »anslåede fremtidige korrektioner«⁽³⁶⁾).

Generaldirektørerne aflægger hvert år rapport om transaktionernes formelle rigtighed

1.48. Når generaldirektørerne ikke kan afgive en erklæring med sikkerhed om et væsentligt udgiftselement, tager de et forbehold (jf. tekstboks 1.5). Generaldirektørerne skal tage forbehold:

- hvis der er indtruffet en begivenhed med alvorlige konsekvenser for Kommissionens omdømme, eller
- hvis effekten af de anslåede fejlforekomster efter fradrag af allerede foretagne finansielle korrektioner og inddrivelses stadig er væsentlig.

⁽³⁵⁾ Den sammenfattende rapport og de årlige aktivitetsrapporter fra Kommissionen kan fås på Kommissionens websted: sammenfattende rapport: http://ec.europa.eu/atwork/planning-and-preparing/synthesis-report/index_en.htm, årlige aktivitetsrapporter: http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/index_en.htm.

⁽³⁶⁾ Jf. fodnote 10 på s. 12 og fodnote 13 på s. 13 i den sammenfattende rapport.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Tekstboks 1.5 — Forbehold i de årlige aktivitetsrapporter for 2014

Generaldirektørerne tog i alt 20 kvantificerede forbehold i 2014 mod 17 i 2013. Denne stigning i det samlede antal forbehold skyldes:

- at der er tre nye forbehold taget af generaldirektøren for Kommunikationsnet, Indhold og Teknologi (GD CNECT)⁽³⁷⁾, generaldirektøren for Naboskabspolitik og Udvidelsesforhandlinger (GD NEAR)⁽³⁸⁾⁽³⁹⁾ og lederen af Tjenesten for Udenrigspolitiske Instrumenter (FPI)⁽⁴⁰⁾,
- at et tilbagevendende forbehold er blevet delt i to⁽⁴¹⁾, og
- at et forbehold er blevet ophævet⁽⁴²⁾.

De udgifter, der er omfattet af forbehold, faldt fra 2,4 milliarder euro i 2013 til 2,3 milliarder euro i 2014⁽⁴³⁾.

1.49. Europa-Parlamentet anmodede i sin dischargeafgørelse for 2013⁽⁴⁴⁾ Kommissionen om »at gøre yderligere rede for beregningen af det risikobehæftede beløb ved at forklare den anslåede virkning af korrektionsmekanismerne på dette tal«.

⁽³⁷⁾ Forbehold med hensyn til lande omfattet af støtteprogrammet for informations- og kommunikationsteknologipolitik under rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation, fordi restfejlførekosten var over 2 % (2,94 %).

⁽³⁸⁾ Forbehold med hensyn til modtagerlandenes indirekte forvaltning, fordi restfejlførekosten var over 2 % (2,67 %).

⁽³⁹⁾ De forhold, der er beskrevet i årsberetningen for 2013, gav anledning til et nyt omdømmemæssigt forbehold fra GD NEAR (det tidligere Generaldirektorat for Udvidelse (GD ELARG), jf. punkt 7.16 i årsberetningen for 2013).

⁽⁴⁰⁾ Forbehold med hensyn til udgifterne til den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), fordi restfejlførekosten var over 2 % (2,13 %).

⁽⁴¹⁾ Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik (GD REGIO) har delt sit tilbagevendende forbehold med hensyn til Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Samhørighedsfonden og instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA) i to: ét vedrørende EFRU/Samhørighedsfonden og ét vedrørende IPA.

⁽⁴²⁾ Generaldirektoratet for Sundhed og Fødevarer og Fødevarer (GD SANTE) ophævede sit forbehold vedrørende programmerne for udryddelse og overvågning af dyresygdomme på politiskområdet fødevarer og foder.

⁽⁴³⁾ Jf. bilag 2 til den sammenfattende rapport.

⁽⁴⁴⁾ Betænkning om discharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2013, Sektion III — Kommissionen og forvaltningsorganerne (2014/2075(DEC)) (A8-0101/2015).

RETTENS BEMÆRKNINGER

1.50. Som reaktion på dechargemyndighedens anmodning videreudviklede Kommissionen i 2014 den interne vejledning⁽⁴⁵⁾ om præsentation af oplysninger i de årlige aktivitetsrapporter. Den fastsatte, at generaldirektørerne skulle oplyse en gennemsnitlig konstateret fejlforekomst⁽⁴⁶⁾. »Risikobeløbet«⁽⁴⁷⁾ beregnes ved at anvende denne fejlforekomst på regnskabsårets samlede betalinger. Den sammenfattende rapport præsenterer dette tal sammen med skønnet over den fremtidige korrigerende effekt af Kommissionens efterfølgende kontrol.

Kommissionen erkender, at udgifterne er væsentlig fejlbehæftede

...

1.51. I den sammenfattende rapport for 2014 anfører Kommissionen, at »risikobeløbet« ligger mellem 3,7 og 5 milliarder euro. Det svarer til mellem 2,6 % og 3,5 % af de betalinger i 2014, der er omfattet af den sammenfattende rapport⁽⁴⁸⁾. Disse tal viser, at de samlede udgifter er væsentlig fejlbehæftede.

... men henviser til den anslåede effekt af fremtidige korrektioner

1.52. I den sammenfattende rapport for 2014 gives der et overslag over de anslåede fremtidige korrektioner (eller den »korrigerende effekt«). På grundlag af de registrerede korrektioner i de seneste seks år⁽⁴⁹⁾ anslår Kommissionen, at den i de kommende år »vil afdække og rette op på fejl svarende til et samlet beløb på ca. 2,7 milliarder euro«⁽⁵⁰⁾.

KOMMISSIONENS SVAR

1.50. Skønnet over en »gennemsnitlig konstateret fejlforekomst« udgør en ny fremgangsmåde, der har et andet formål, nemlig at tillade, at de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede i deres årlige aktivitetsrapporter for 2014 for første gang medtager deres bedste skøn over det samlede risikobeløb for hele det budget, der henhører under deres ansvar. I tidligere år skete dette kun for udgifter, der var omfattet af forbehold.

1.51. Kommissionen anerkender, at »udgifterne er væsentlig fejlbehæftede« i hvert tilfælde, hvor generaldirektøren har taget et finansielt forbehold.

1.52. I den sammenfattende rapport fra 2014 anfører Kommissionen, at den fortsat vil udføre korrigerende kontrol, og udarbejder sit bedste skøn over korrektionsbeløbene på grundlag af de hidtidige resultater i en periode, der er tilstrækkelig lang til at dæmpe cykliske virkninger. Dette har til formål at imødekomme dechargeanmodningen »for at forklare den forventede virkning af de korrigerende mekanismer«.

⁽⁴⁵⁾ »Standing Instructions for the 2014 Annual Activity Reports« (SEC(2014) 553).

⁽⁴⁶⁾ Dette er den konstaterede eller anslåede fejlforekomst på det tidspunkt, hvor betalingerne blev afholdt (ikke restfejlforekomsten), dvs. uden justering for fejl, der efterfølgende er korrigeret. Fejlforekomsten beregnes på et vægtet grundlag for generaldirektoratet som helhed.

⁽⁴⁷⁾ »Risikobeløbet« er værdien af den del af udgifterne, som vurderes ikke at være afholdt i overensstemmelse med de gældende lovbestemte og kontraktlige krav, når alle de kontroller, der skal mindske overholdelsesrisikoen, er udført. Hvis der for nogle udgiftskategorier eller kontrolsystemer ikke foreligger en specifik fejlforekomst, præsenteres den gennemsnitlige fejlforekomst og »risikobeløbet« som et interval, idet det forudsættes, at fejlforekomsten for de pågældende udgiftskategorier eller kontrolsystemer ligger mellem 0 % og 2 %.

⁽⁴⁸⁾ Jf. tabel 1 i den sammenfattende rapport.

⁽⁴⁹⁾ Jf. også punkt 1.55.

⁽⁵⁰⁾ Jf. sektion 2.4, s. 14, i den sammenfattende rapport.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Tallene er imidlertid påvirket af nøjagtigheds- og konsekvensproblemer

Generaldirektoraterne med ansvar for delt forvaltning justerede dataene fra de nationale myndigheder

1.53. For over tre fjerdedele af udgifterne i 2014 (FFR-udgiftsområde 1b og 2) gælder det, at generaldirektoraterne baserer deres skøn over »risikobeløbet« på data fra de nationale myndigheder. I den sammenfattende rapport siger Kommissionen imidlertid: »Pålideligheden af medlemsstaternes kontrolrapporter er stadig en udfordring«⁽⁵¹⁾. Derfor foretager generaldirektoraterne betydelige justeringer af de rapporterede fejlforekomster⁽⁵²⁾. Sådanne justeringer er nødvendige, men Kommissionen giver ikke en sammenfatning af sit eget arbejde (som den baserer justeringen på).

De fleste generaldirektorater med ansvar for direkte og indirekte forvaltning anvendte den nye metode til beregning af »risikobeløb« konsekvent

1.54. På områder med direkte og indirekte forvaltning anvendte de fleste generaldirektorater den nye metode. Med henblik på den sammenfattende rapport forhøjede Kommissionen imidlertid det anslåede »risikobeløb« for GD DEVCO med ca. 60 millioner euro⁽⁵³⁾.

1.53. Der er nøjagtighedsproblemer i medlemsstaterne. Derfor tog Kommissionen skridt til at forbedre nøjagtigheden og tilpasse, hvor det var nødvendigt, tallene ud fra rimelige og forsigtige kriterier. Som følge heraf blev kvaliteten af skønnet forbedret.

Hver relevant årlig aktivitetsrapport indeholder a) en beskrivelse af processen med at undersøge og validere eller tilpasse de oplysninger, som medlemsstaterne har meddelt, b) en sammenfattende oversigt, der opridses virkninger af tilpasningen for hver medlemsstat, og c) fra i år detaljerede data om hvert arbejdsprogram eller betalingsorgan for alle berørte GD'er.

1.54. Selv om GD DEVCO foreslog et nettobeløb i sin årlige aktivitetsrapport, oplyste det også på behørig vis, at »mere end halvdelen af dets gennemsnitlige korrektioner ville vedrøre foranstaltninger, der havde fundet sted inden betalingen«. Derfor er GD DEVCO's tal i den sammenfattende rapport blevet justeret for at ophæve en eventuel sådan modregningseffekt.

⁽⁵¹⁾ Jf. sektion 2.3, s. 9, i den sammenfattende rapport.

⁽⁵²⁾ På samhørighedsområdet er den gennemsnitlige fejlforekomst, som revisionsmyndighederne har rapporteret, justeret fra 1,8 % til 2,6 % for EFRU/Samhørighedsfonden og fra 1,9 % til 2,8 % for ESF. På landbrugsområdet er den fejlforekomst, som betalingsorganerne har rapporteret, justeret fra 0,55 % til 2,54 % for direkte betalinger og fra 1,52 % til 5,09 % for udvikling af landdistrikter.

⁽⁵³⁾ Denne justering vedrører GD DEVCO. Kommissionen foretog en tilsvarende justering af skønnet over den fremtidige korrigerende effekt.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen forbedrede beregningen af den korrigerende effekt

1.55. På grundlag af oplysningerne i note 6 til regnskabet gav GD BUDG generaldirektørerne meddelelse om gennemsnitsbeløbet for de inddrivelses og finansielle korrektioner, som deres tjenestegrene har foretaget siden 2009. (jf. punkt 1.8 og 1.44). Flere generaldirektører tilpassede tallene for at tage hensyn til konsekvensproblemer, som påvirkede de rå data. De væsentligste justeringer var som følger:

- Udelukkelse af forudgående korrektioner eller korrektioner »ved kilden«, som ikke var relevante for korrektionerne af de foretagne betalinger (jf. **figur 1.7**) (Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur, Forvaltningsorganet for Små og Mellemstore Virksomheder, GD EMPL, GD MARE, GD REGIO og GD SANTE) ⁽⁵⁴⁾
- Udelukkelse af korrektioner vedrørende perioder med begrænset relevans for de aktuelle programmer (f.eks. udelukkede GD MARE korrektioner vedrørende programmeringsperioden 1994-1999, som efter dets mening kun havde begrænset relevans for de aktuelle programmer, og GD AGRI brugte kun årsgennemsnitsbeløbet for sine finansielle nettokorrektioner og inddrivelses i de seneste tre år)
- Udelukkelse af korrektioner vedrørende problemer, der falder uden for generaldirektoraternes definition af risiko (f. eks. krydsoverensstemmelse i GD AGRI).

1.56. Det gælder for flere GD'er, at deres skøn over de fremtidige korrektioner overstiger det anslåede »risikobeløb« ⁽⁵⁵⁾. På samhörighedsområdet skyldes dette ifølge Kommissionen hovedsagelig, at den korrigerende effekt er beregnet på grundlag af det seksårige gennemsnit, mens »risikobeløbet« er baseret på den anslåede fejlforekomst i 2014, som er lavere end i de foregående år.

1.55. *Kommissionen kan ikke få øje på de konsekvensproblemer, som Revisionsretten nævner. De tilpasninger af historiske data vedrørende beskyttelsen af EU-budgettet, der er medtaget i note 6, blev kun foretaget for at tilvejebringe et rimeligt skøn vedrørende et beslægtet, men dog forskelligt emne, nemlig systemernes fremtidige mulighed for at foretage korrektioner, sådan som der er udtrykt ønske om i Europa-Parlamentets beslutning.*

⁽⁵⁴⁾ Virkningen af disse justeringer var stor: For GD REGIO's vedkommende betød fjernelsen af forudgående korrektioner f. eks., at den korrigerende effekt blev reduceret med 153 millioner euro til 1,2 milliarder euro.

⁽⁵⁵⁾ For otte af de GD'er, der fremlægger et enkelt anslået »risikobeløb«, gælder det, at den anslåede korrigerende effekt er større end dette beløb. For så vidt angår fire af de GD'er, der rapporterer et lavt og et højt skøn, overstiger den anslåede korrigerende effekt det lave skøn, og for ét GD's vedkommende overstiger den det høje skøn.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Andre emner, der behandles i den sammenfattende rapport

1.57. Som en væsentlig nyskabelse blev det ved den seneste større revision af finansforordningen, som blev vedtaget i oktober 2012, fastsat, at Kommissionen skal undersøge områder, hvor omfanget af fejl vedvarende er højt. Ifølge de interne instrukser⁽⁵⁶⁾ skulle dette ske efter tre år, men i den sammenfattende rapport meddeler Kommission, at den ikke har planer om at foretage sådanne undersøgelser, før den kan bestemme, hvilken betydning de nye forvaltnings- og kontrolsystemer i programmeringsperioden 2014-2020 har for fejlforekomsten⁽⁵⁷⁾.

Vi sender OLAF de sager, hvor der er mistanke om svig

1.58. Vi sender de sager, hvor der er mistanke om svig, til Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) med henblik på analyse og eventuel efterforskning. Vi kan ikke kommentere individuelle sager eller OLAF's reaktion på disse. Om 2014-revisionen kan vi dog oplyse:

- at vi vurderede lovligheden og den formelle rigtighed af ca. 1 200 transaktioner
- at vi fandt 22 sager, hvor der var mistanke om svig (2013: 14), og sendte dem til OLAF⁽⁵⁸⁾
- at anmeldelse af omkostninger, som ikke opfyldte støttekriterierne, var det hyppigst forekommende problem i de sager, hvor der var mistanke om svig, efterfulgt af interessekonflikter og andre uregelmæssigheder i forbindelse med offentlige indkøb og kunstigt skabte betingelser for at få støtte.

1.58.

Kommissionen understreger, at kunstigt skabte betingelser er vanskelige at bevise inden for den nuværende retlige ramme som fortolket af EU-Domstolen.

Se også svarene og bemærkningerne i tekstboks 7.4.

⁽⁵⁶⁾ »Standing Instructions for the 2014 Annual Activity Reports«, s. 33.

⁽⁵⁷⁾ Jf. sektion 3.1, s. 16 og 17, i den sammenfattende rapport.

⁽⁵⁸⁾ I kalenderåret 2014 sendte vi OLAF 16 sager (vedrørende både 2013 og 2014) (2013: 14 sager). Nogle af disse sager blev konstateret i forbindelse med arbejde uden relation til revisionserklæringen.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

KONKLUSIONER

1.59. Hovedformålet med dette kapitel er at underbygge erklæringerne i revisionserklæringen.

Resultaterne af revisionen

1.60. Vores revisionsresultater stemmer i høj grad overens med resultaterne i de foregående år.

1.61. Vores resultater præsenteres i **figur 1.6** og viser, at der er en stærk sammenhæng mellem udgiftstyper og fejlforekomster. Hensigten med denne analyse er at imødekomme vores interessents anmodning om flere oplysninger om de forskellige risikoprofiler og at hjælpe Kommissionen med at træffe foranstaltninger på områder med en vedvarende høj fejlforekomst.

Fejl og korrektioner

1.62. De korrigerende foranstaltninger, der er registreret i note 6 til regnskabet, omfatter vigtige instrumenter, som skal udelukke regelstridige udgifter og give incitamenter til at forbedre kontrolsystemerne. Hvor det er muligt, har vi taget hensyn til de relevante korrigerende foranstaltninger i vores vurdering af de enkelte transaktioner, og dette har reduceret vores anslåede fejlforekomst for 2014.

De årlige aktivitetsrapporter og den sammenfattende rapport

1.63. I den sammenfattende rapport erkender Kommissionen, at de samlede udgifter er væsentlig fejlbehæftede.

1.64. Kommissionen har taget skridt til at påbegynde en forbedring af sin analyse af de korrigerende foranstaltningers effekt. Den har derved reduceret, men ikke elimineret, risikoen for, at de korrigerende foranstaltningers effekt ansættes for højt eller har begrænset relevans. Der er mulighed for yderligere at forbedre Kommissionens vurdering af de korrigerende foranstaltningers effekt.

1.64. I den sammenfattende rapport fra 2014 anfører Kommissionen, at den fortsat vil udføre korrigerende kontrol, og udarbejder sit bedste skøn over korrektionsbeløbene på grundlag af de hidtidige resultater i en periode, der er tilstrækkelig lang til at dæmpe cykliske virkninger. Dette har til formål at imødekomme dechargeanmodningen »for at forklare den forventede virkning af de korrigerende mekanismer«.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

1.65. Det er en stor udfordring at sikre ensartethed i præsentationen af risikobehæftede beløb og korrigerende effekt. Der findes en bred vifte af systemer både i Kommissionen og i medlemsstaterne, som giver oplysninger om »risikobeløb« og korrigerende effekt. Det er ikke let at sikre ensartethed på tværs af disse systemer. Kommissionens nye vejledning (jf. punkt 1.50) førte til forbedringer i præsentationen af dens skøn over den sandsynlige fejlforekomst, men fjernede ikke risikoen for, at anslåede fejlforekomster ansættes væsentligt for lavt, eller (i mindre omfang) at den korrigerende effekt overvurderes. De tilpasninger, flere GD'er foretager (jf. s. 12 i den sammenfattende rapport), bør give Kommissionen et grundlag for yderligere at forbedre informationssystemerne.

1.66. Kommissionen har endnu ikke foretaget en analyse af områder, hvor omfanget af fejl vedvarende er højt. Vi anser det for vigtigt, at en sådan analyse foretages før eller som led i midtvejsevalueringen af FFR for 2014-2020.

1.65. *Der er nøjagtighedsproblemer i medlemsstaterne. Derfor tog Kommissionen skridt til at forbedre nøjagtigheden og tilpassede, hvor det var nødvendigt, tallene ud fra rimelige og forsigtige kriterier. Som følge heraf blev kvaliteten af skønnet forbedret.*

Endvidere er tilpasningerne resultatet af anvendelsen af kommissionens kvalitetskontroller. Som anført i den sammenfattende rapport fandt Kommissionen, at dette var den bedste tilgængelige indikation med henblik på at anslå den fremtidige korrigerende effekt.

(Se svaret på punkt 1.53.)

1.66. *Kommissionen vil snarest muligt gennemføre revisionen af områder med konsekvent høje fejlforekomster, når der foreligger tilstrækkelige data om nye programmer.*

BILAG 1.1

REVISIONSTILGANG OG -METODE

1. Vores revisionstilgang er beskrevet i vores håndbog i finansiel revision og juridisk-kritisk revision, som fås på vores websted. Vi bruger en sikkerhedsmodel, når vi planlægger vores arbejde. I forbindelse med planlægningen overvejer vi risikoen for, at der opstår fejl (den iboende risiko), og risikoen for, at fejl ikke forhindres eller opdages og korrigeres (kontrolrisikoen).

Del 1 — Revisionstilgang og -metode vedrørende regnskabernes rigtighed

2. Det konsoliderede regnskab består af:

- A. det konsoliderede årsregnskab og
- B. den aggregerede beretning om budgetgennemførelsen.

Det konsoliderede regnskab skal i alt væsentligt give et korrekt billede af:

- Den Europæiske Unions finansielle stilling ved årets udgang
- resultaterne af dens transaktioner og pengestrømme og
- ændringer i nettoaktiver i det afsluttede regnskabsår.

Vores revision omfatter:

- a) en evaluering af regnskabskontrollen
- b) kontrol af, hvordan de centrale regnskabsprocedurer og årsafslutningsprocessen fungerer
- c) analytisk kontrol af de vigtigste regnskabsdata (sammenhæng og rimelighed)
- d) analyse og afstemning af konti og/eller saldi
- e) substansrevision af forpligtelser, betalinger og specifikke balanceposter baseret på repræsentative stikprøver
- f) så vidt muligt, og i overensstemmelse med de internationale revisionsstandarder, anvender vi arbejde udført af andre revisorer. Dette gælder især i forbindelse med revision af de låntagnings- og långivningsaktiviteter, som Kommissionen forvalter, da der i disse tilfælde foreligger eksterne revisionsattester.

Del 2 — Revisionstilgang og -metode vedrørende transaktionernes formelle rigtighed

3. Revisionen vedrørende den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet, omfatter direkte test af transaktioner (jf. **tabel 1.1**). Vi undersøger, om de er i overensstemmelse med de relevante regler og forordninger.

Hvordan vi tester transaktioner

4. I hver specifik vurdering (kapitel 4-9) foretager vi direkte test af transaktioner på grundlag af en repræsentativ stikprøve. Vores test giver et skøn over, i hvilken udstrækning transaktionerne i den pågældende population ikke er formelt rigtige.

5. Test af transaktioner omfatter undersøgelse af hver enkelt transaktion i stikprøverne. Vi afgør, om betalingsanmodningen eller betalingen vedrører udgifter, der er godkendt i budgettet og specificeret i den relevante lovgivning. Vi undersøger beregningen af beløbet på betalingsanmodningen eller betalingen (ved større anmodninger på grundlag af et repræsentativt udvalg af de poster, støtten vedrører). Transaktionen spores fra bevillingsregnskabet helt ned til den endelige modtager (f.eks. en landbruger, en kursusarrangør eller en leder af et udviklingsprojekt). På hvert niveau undersøger vi, om betingelserne er opfyldt. Der er tale om en fejl, hvis transaktionen (på et hvilket som helst niveau):

- er beregnet forkert eller
- ikke opfylder et lovkrav eller en kontraktbestemmelse.

6. For så vidt angår indtægter tager vores undersøgelse af egne indtægter baseret på moms og bruttonationalindkomsten udgangspunkt i de relevante makroøkonomiske aggregater, der ligger til grund for beregningen af disse indtægter. Vi undersøger de kontrolsystemer, Kommissionen bruger til behandling af disse aggregater, indtil medlemsstaternes bidrag er modtaget og opført i det konsoliderede regnskab. For så vidt angår traditionelle egne indtægter undersøger vi toldmyndighedernes regnskaber og strømmen af afgiftsbeløb, indtil beløbene er modtaget af Kommissionen og registreret i regnskabet.

7. For så vidt angår udgifter undersøger vi betalinger, når udgifterne er afholdt, registreret og godkendt (»udgiftsførte betalinger«). Undersøgelsen omfatter alle kategorier af betalinger (inklusive betalinger vedrørende køb af aktiver). Vi undersøger ikke forskud på det tidspunkt, hvor de betales. Vi undersøger forskudsbetalinger, når:

- den endelige modtager af EU-midlerne (f.eks. en landbruger, et forskningsinstitut eller en virksomhed, der leverer offentligt finansierede arbejder eller tjenesteydelser) forelægger dokumentation for, at midlerne er blevet anvendt korrekt, og
- Kommissionen (eller den institution eller det organ, der forvalter EU-midlerne) godkender den endelige anvendelse af midlerne som berettiget ved at afregne forskuddet.

8. Vores revisionsstikprøve er udformet med henblik på at give et overslag over fejlforekomsten i den reviderede population som helhed. Vi undersøger større betalingsanmodninger eller betalinger ved i de enkelte transaktioner at udvælge poster til revision (f.eks. fakturaer vedrørende et projekt eller parceller i en landbruger betalingsanmodning, jf. punkt 5) ved hjælp af pengeenhedsstikprøvemethoden (MUS). Hvis de undersøgte poster vedrører et projekt eller en landbruger betalingsanmodning, udgør den rapporterede fejlforekomst for disse poster således ikke en fejlforekomst for det reviderede projekt eller den reviderede betalingsanmodning, men indgår i grundlaget for vurderingen af EU-udgifterne som helhed.

9. Vi undersøger ikke hvert år transaktioner i samtlige medlemsstater, modtagerstater og/eller regioner. Eksemplerne i årsberetningen anføres for at illustrere og beskrive de mest typiske fejl, der er konstateret. Omtalen af bestemte medlemsstater, modtagerstater og/eller regioner med navns nævnelse betyder ikke, at de anførte eksempler ikke forekommer andre steder. De illustrative eksempler i denne beretning danner ikke grundlag for konklusioner om de pågældende medlemsstater, modtagerstater og/eller regioner.

10. Vores tilgang er ikke udformet med henblik på at indsamle data om fejlfrekvensen i populationen. De oplyste tal om fejlfrekvenser siger derfor ikke noget om fejlfrekvensen i EU-finansierede transaktioner eller i de enkelte medlemsstater. Vores stikprøvemethode tillægger forskellige transaktioner forskellig vægt. Ved stikprøveudtagningen tager vi hensyn til udgifternes omfang og intensiteten af revisionsarbejdet. Denne vægtning findes ikke i en frekvenstabel, der derfor på området »Naturressourcer« tillægger udgifter til udvikling af landdistrikter lige så meget vægt som udgifter til direkte støtte, og på området »Samhørighed« tillægger ESF-udgifter lige så meget vægt som udgifter fra EFRU og Samhørighedsfonden. Den relative fejlfrekvens i de stikprøver, vi udtager i de forskellige medlemsstater, siger ikke noget om den relative fejlforekomst i disse medlemsstater.

Hvordan vi vurderer og fremlægger resultaterne af testen af transaktioner

11. Fejl i transaktioner opstår af mange forskellige årsager. De manifesterer sig forskelligt, afhængigt af overtrædelsens art og af den specifikke regel eller kontraktbestemmelse, som ikke er fulgt. De enkelte transaktioner kan være helt eller delvis behæftet med fejl. Fejl, der konstateres og korrigeres før vores kontrol og uafhængigt af denne, udelukkes fra beregningen af fejlforekomsten og fejlfrekvensen. Sådanne tilfælde viser, at kontrolsystemerne har fungeret effektivt. Vi vurderer, om de enkelte fejl er kvantificerbare eller ikke-kvantificerbare. Vi tager hensyn til, i hvilket omfang det kan måles, hvor stor en del af det reviderede beløb der er behæftet med fejl.

12. Mange fejl forekommer i forbindelse med anvendelsen af love om offentlige indkøb. Overholdelse af EU-lovgivningens grundlæggende principper om konkurrence kræver, at væsentlige udbud annonceres. Bud skal vurderes på grundlag af specificerede kriterier, og der må ikke foretages kunstig opdeling af kontrakter for at undgå at overskride beløbsgrænser⁽¹⁾.

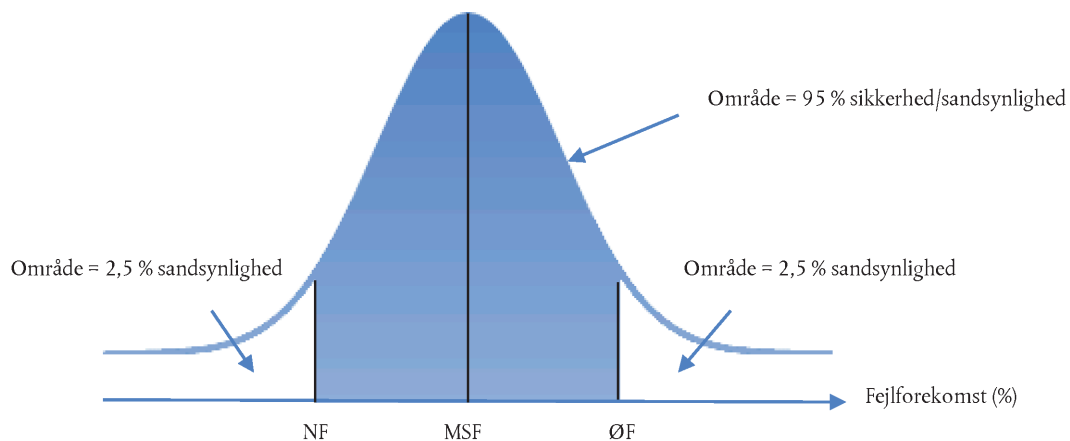
⁽¹⁾ Jf. også punkt 6.30-6.35 og særberetning nr. 10/2015 »Bestræbelserne på at afhjælpe problemerne med offentlige indkøb i relation til EU's samhørighedsudgifter bør intensiveres«.

13. Vores kriterier for kvantificering af fejl i forbindelse med offentlige indkøb er beskrevet i dokumentet »Non-compliance with the rules on public procurement — types of irregularities and basis for quantification«⁽²⁾.

14. Vores kvantificering kan være forskellig fra den kvantificering, som Kommissionen eller medlemsstaterne foretager, når de skal beslutte, hvordan de vil reagere på en forkert anvendelse af reglerne for offentlige indkøb.

Den anslåede fejlforekomst (den mest sandsynlige fejlforekomst)

15. Vi anslår fejlforekomsten ved at beregne den mest sandsynlige fejlforekomst (MSF). Det gør vi for hvert enkelt FFR-udgiftsområde og for budgetudgifterne som helhed. Kun de kvantificerbare fejl indgår i beregningen. MSF-procenten er et statistisk skøn over den sandsynlige forekomst af fejl i populationen. Fejl kan f.eks. være kvantificerbare overtrædelser af gældende forordninger, regler, kontrakter og tilskudsbetingelser. Vi anslår også den nedre fejlgrænse (NF) og den øvre fejlgrænse (ØF) (jf. nedenstående illustration).

16. Procenten i det skraverede område under kurven angiver sandsynligheden for, at fejlforekomsten i populationen ligger mellem den nedre fejlgrænse og den øvre fejlgrænse.

17. Ved planlægningen af vores arbejde opererer vi med en væsentlighedstærskel på 2%. Vi bruger dette væsentlighedsniveau som udgangspunkt for vores erklæring. Vi tager endvidere hensyn til fejlenes art, omfang og kontekst, når vi udarbejder erklæringen.

Hvordan vi undersøger systemer og fremlægger resultaterne

18. Kommissionen, de andre EU-institutioner og -organer, medlemsstaternes myndigheder og de modtagende stater og/eller regioner opretter systemer. De bruger disse systemer til at styre risiciene for budgettet, herunder med hensyn til transaktionernes formelle rigtighed. Undersøgelser af systemer er især nyttige til at identificere områder, hvor der kan foreslås forbedringer.

19. Der anvendes mange forskellige systemer på de enkelte FFR-udgiftsområder og i forbindelse med indtægterne. Hvert år udtager vi en stikprøve af systemer. Vi fremlægger resultaterne af vores undersøgelser med anbefalinger til forbedringer.

Hvordan vi når frem til erklæringerne i vores revisionserklæring

20. Alt det arbejde, der er beskrevet i kapitel 4-9, danner grundlag for vores erklæring om den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for Den Europæiske Unions konsoliderede regnskab. Denne erklæring findes i revisionserklæringen. Ved udarbejdelsen af erklæringen vurderer vi, om der er tale om gennemgribende fejl. Vores arbejde sætter os i stand til at afgive en kvalificeret erklæring om, hvorvidt fejlene i populationen ligger over eller under væsentlighedstærsklen. Vores bedste skøn over fejlforekomsten i de samlede udgifter i 2014 er 4,4%. Vi har over 95% sikkerhed for, at fejlforekomsten i den reviderede population er væsentlig. Som beskrevet i kapitel 4-9 varierer den anslåede fejlforekomst for de forskellige FFR-udgiftsområder. Vi vurderer, at der er tale om gennemgribende fejl — fejl som strækker sig over de fleste af udgiftsområderne.

⁽²⁾ http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/Guideline_procurement/Quantification_of_public_procurement_errors.pdf

Mistanke om svig

21. Hvis vi har en begrundet mistanke om svig, meddeler vi dette til OLAF, Unionens kontor for bekæmpelse af svig. OLAF har ansvaret for at foretage eventuelle undersøgelser. Vi indberetter hvert år adskillige sager til OLAF.

Del 3 — Sammenhængen mellem erklæringen om regnskabernes rigtighed og erklæringerne om transaktionernes formelle rigtighed

22. Vi har afgivet:

- a) en erklæring om Den Europæiske Unions konsoliderede regnskab for det afsluttede regnskabsår og
- b) erklæring om den formelle rigtighed af de indtægter og betalinger, der ligger til grund for regnskabet.

23. Vores arbejde er udført og vores erklæring afgivet i overensstemmelse med IFAC's Internationale Standarder om Revision og etiske regler og INTOSAI's internationale standarder for overordnede revisionsorganer.

24. Disse standarder tager også højde for situationer, hvor revisorer afgiver erklæring om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners formelle rigtighed, idet de fastsætter, at en erklæring med forbehold om transaktionernes formelle rigtighed ikke i sig selv fører til en erklæring med forbehold om regnskabernes rigtighed. I det årsregnskab, som vi afgiver erklæring om, anerkendes det, navnlig i note 6, at der er et væsentligt forhold, som vedrører overtrædelser af reglerne for de udgifter, der afholdes over EU-budgettet. Vi har derfor besluttet, at en væsentlig fejlforekomst med indvirkning på den formelle rigtighed ikke i sig selv er en grund til at modificere vores særskilte erklæring om regnskabernes rigtighed.

BILAG 1.2

OPFØLGNING AF DE FOREGÅENDE ÅRS BEMÆRKNINGER OM REGNSKABERNES RIGTIGHED

Bemærkninger fremsat i de foregående år	Rettsanalyse af de fremskridt, der er sket	Kommissionens svar
<p>1. Forfinansiering, kreditorer og periodiseringsprocedurer (cut-off)</p> <p>Med hensyn til forfinansiering, kreditorer og periodeafgrænsning (cut-off) i forbindelse hermed har vi siden regnskabsåret 2007 konstateret bogføringsfejl, hvis finansielle effekt samlet set er uvæsentlig, men som forekommer hyppigt. Det viser, at der er behov for yderligere forbedringer i nogle generaldirektorer.</p> <p>Med hensyn til bogføring af forfinansierede beløb konstaterede vi, at flere generaldirektorer stadig opførte skøn i årsregnskabet, selv om de havde tilstrækkeligt grundlag for at afregne de relevante forfinansieringer. Vi konstaterede også, at flere generaldirektors periodiseringsprocedurer bør forbedres, harmoniseres og automatiseres.</p> <p>Kommissionen inkluderede finansieringstekniske instrumenter for første gang i regnskabet for 2010 og forskud fra andre støtteordninger for første gang i regnskabet for 2011. I begge tilfælde anslås restbeløbene ud fra den forudsætning, at anvendelsen af midlerne er jævnt fordelt over hele driftsperioden. Kommissionen bør løbende revurdere denne forudsætning.</p>	<p>1. Forfinansiering, kreditorer og periodiseringsprocedurer (cut-off)</p> <p>Kommissionen fortsatte arbejdet med at forbedre nøjagtigheden af sine regnskabsdata.</p> <p>Under vores revision af repræsentative stikprøver af forfinansieringer og fakturaer/omkostningsanmeldelser konstaterede vi igen fejl, hvis finansielle effekt samlet set er uvæsentlig, men som forekommer hyppigt.</p> <p>For flere generaldirektorer er det endnu ikke lykkedes at sikre rettidig afregning af forfinansiering eller etablere tilstrækkelig nøjagtige procedurer til at beregne, i hvilket omfang forfinansieringen er blevet anvendt, og hvordan fordelingen er mellem kortfristet og langfristet forfinansiering.</p> <p>Restbeløbene anslås fortsat ud fra den forudsætning, at anvendelsen af midlerne er jævnt fordelt over hele driftsperioden, idet der tages hensyn til oplysninger fra medlemsstaterne om de finansielle instrumenter under delt forvaltning, når sådanne oplysninger foreligger. Med hensyn til de finansielle instrumenter under delt forvaltning (de tidligere finansieringstekniske instrumenter) antages det på grundlag af en ny fortolkning af retningslinjerne vedrørende afslutning, at driftsperiodens ophør vil blive udsat fra 31. december 2015 til 31. marts 2017.</p> <p>Det forhold, at der er begrænsede oplysninger om anvendelsen af forskuddene til finansielle instrumenter under delt forvaltning og andre støtteordninger, kan påvirke værdiansættelsen af dem pr. årets udgang og føre til væsentlige justeringer ved afslutningen af programmeringsperioden 2007-2013. Det er vigtigt, at de pågældende GD'er kontrollerer anvendelsen af disse midler.</p>	<p>1. Forfinansiering, kreditorer og periodiseringsprocedurer (cut-off)</p> <p>Kommissionen anerkender, at der altid kan foretages forbedringer, men fremhæver, at forfinansieringen og fakturaerne er blevet bogført korrekt i de sidste otte år.</p>

Bemærkninger fremsat i de foregående år	Rettsens analyse af de fremskridt, der er sket	Kommissionens svar
<p>2. Oplysninger om inddrivelses og finansielle korrektioner (»beskyttelse af EU-budgettet«)</p> <p>Regnskabsføreren har forbedret fremlæggelsen af oplysninger om inddrivelses og finansielle korrektioner i note 6 til årsregnskabet. Denne note er nu mere fokuseret og mindre omfattende, men den indeholder også oplysninger, der ikke er hentet i regnskabssystemet. Det ville være mere hensigtsmæssigt at fremlægge disse oplysninger i den beretning om beskyttelse af EU-budgettet, som i henhold til artikel 150, stk. 4, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 skal forelægges for budgetmyndigheden hvert år i september.</p> <p>Hverken note 6 eller beretningen om beskyttelse af EU-budgettet oplyser om de forskellige korrektionsmetoders varierende effekt.</p>	<p>2. Oplysninger om inddrivelses og finansielle korrektioner (»beskyttelse af EU-budgettet«)</p> <p>Kommissionen har gjort yderligere fremskridt med hensyn til præsentationen af note 6.</p> <p>På samhörighedsområdet oplyses det nu i note 6, i hvilket omfang der er foretaget korrektioner før registreringen af udgifterne (»ved kilden«), under gennemførelsen og ved afslutningen.</p> <p>Noten beskriver, men kvantificerer ikke altid, de korrigerende foranstaltningers indvirkning på EU-budgettet. Vi konstaterede, at der i note 6 stadig ikke skelnes:</p> <ul style="list-style-type: none"> — mellem justeringer på projektniveau og korrektioner på programniveau og — mellem finansielle korrektioner og aftaler om, at regelstridige udgifter kan erstattes. <p>Kommissionen vil lade note 6 i regnskabet for 2015 afspejle Den Europæiske Unions Domstols domme fra juni 2015 om annullering af beslutninger om finansielle korrektioner til et beløb af 457 millioner euro.</p> <p>Noten indeholder stadig oplysninger, der ikke er hentet i regnskabs-systemet. Kommissionen er ved at analysere situationen med henblik på at indføre nye procedurer, der gør det muligt at registrere disse transaktioner i konventionelle regnskabsystemer.</p> <p>De indførte procedurer er endnu ikke effektive.</p>	<p>2. Oplysninger om inddrivelses og finansielle korrektioner (»beskyttelse af EU-budgettet«)</p> <p>I det omfang det er muligt og under hensyn til omkostningseffektiviteten medtages den skelnen, som Revisionsretten henviser til, nu i den årlige meddelelse om beskyttelse af EU-budgettet.</p> <p>De retssager, som Revisionsretten henviser til, vedrører programmeringspe-rioden 1994-1999 og afgørelser truffet mellem 2008 og 2010. De modtagne domme afspejler proceduremæssige problemer i relation til forordning (EF) nr. 1083/2006. Kommissionen er ved at analysere virkningen. Som Revisionsretten har anerkendt, er Kommissionen ved at undersøge mulige nye procedurer, men dette skal ske efter de eksisterende forskriftsmæssige rammer og de heraf følgende oplysninger, som er til rådighed.</p> <p>Kommissionen vil sammen med medlemsstaterne undersøge, hvordan de eksisterende informationssystemer kan forbedres yderligere på den måde, Revisionsretten foreslår.</p>
<p>For at sikre nøjagtigheden af de oplyste tal bør Kommissionen indføre procedurer, som gør det muligt at træffe aftale med medlemsstaterne om de korrigerende foranstaltningers timing, grundlag og omfang.</p>		

BILAG 1.3

UDDRAG FRA DET KONSOLIDEREDE REGNSKAB FOR 2014⁽¹⁾

Tabel 1 — Balance (*)

	<i>(millioner euro)</i>	
	31.12.2014	31.12.2013
Langfristede aktiver		
Immaterielle aktiver	282	237
Materielle anlægsaktiver	7 937	6 104
Investeringer behandlet regnskabsmæssigt efter den indre værdis metode	409	349
Finansielle aktiver	56 438	59 844
Forfinansiering	18 358	38 072
Valutatilgodehavender og andre inddrivelige beløb	1 198	498
	84 623	105 104
Omsætningsaktiver		
Finansielle aktiver	11 811	5 571
Forfinansiering	34 237	21 367
Valutatilgodehavender og andre inddrivelige beløb	14 380	13 182
Lagerbeholdninger	128	128
Kassebeholdning og likvide midler	17 545	9 510
	78 101	49 758
Aktiver i alt	162 724	154 862
Langfristet gæld		
Pension og andre personaleydelse	(58 616)	(46 818)
Hensættelser	(1 537)	(1 323)
Finansielle forpligtelser	(51 851)	(56 369)
	(112 005)	(104 510)
Kortfristet gæld		
Hensættelser	(745)	(545)
Finansielle forpligtelser	(8 828)	(3 163)
Gældsforpligtelser	(43 180)	(36 213)
Periodeafgrænsningsposter	(55 973)	(56 282)
	(108 726)	(96 204)
Passiver i alt	(220 730)	(200 714)
Nettoaktiver	(58 006)	(45 852)
Reserver	4 435	4 073
Beløb, der skal indkræves fra medlemsstaterne	(62 441)	(49 925)
Nettoaktiver	(58 006)	(45 852)

(*) Balancen vises med samme opstilling som i det konsoliderede regnskab for Den Europæiske Union.

⁽¹⁾ Der henvises til den fulde ordlyd af Den Europæiske Unions konsoliderede regnskab for regnskabsåret 2014, som omfatter både det konsoliderede årsregnskab med forklarende noter og den aggregerede beretning om budgetgennemførelsen med forklarende noter.

Tabel 2 — Resultatopgørelse (*)

	(millioner euro)	
	2014	2013 (omklassificeret)
Indtægter		
Indtægter fra andre transaktioner end valutatransaktioner		
BNI-indtægter	104 688	110 194
Traditionelle egne indtægter	17 137	15 467
Momsindtægter	17 462	14 019
Bøder	2 297	2 757
Inddrivelse af udgifter	3 418	1 777
Andet	5 623	4 045
I alt	150 625	148 259
Indtægter fra valutatransaktioner		
Finansielle indtægter	2 298	1 991
Andet	1 066	1 443
I alt	3 364	3 434
	153 989	151 693
Udgifter (**)		
Gennemført af medlemsstaterne		
Den Europæiske Garantifond for Landbruget	(44 465)	(45 067)
Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og andre instrumenter til udvikling af landdistrikter	(14 046)	(13 585)
Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden	(43 345)	(47 767)
Den Europæiske Socialfond	(12 651)	(12 126)
Andet	(2 307)	(1 525)
Gennemført af Kommissionen og forvaltningsorganerne	(15 311)	(12 519)
Gennemført af andre EU-agenturer og -organer	(1 025)	(656)
Gennemført af tredjelande og internationale organisationer	(2 770)	(2 465)
Gennemført af andre enheder	(1 799)	(1 694)
Personale- og pensionsudgifter	(9 662)	(9 058)
Ændringer i de aktuarmæssige antagelser vedrørende personaleydelse	(9 170)	(2 033)
Finansieringsomkostninger	(2 926)	(2 383)
Andel af nettounderskud fra joint ventures og tilknyttede organer	(640)	(608)
Andre udgifter	(5 152)	(4 572)
	(165 269)	(156 058)
Regnskabsårets økonomiske resultat	(11 280)	(4 365)

(*) Resultatopgørelsen vises med samme opstilling som i det konsoliderede regnskab for Den Europæiske Union.

(**) Gennemført af medlemsstaterne: delt forvaltning; gennemført af Kommissionen og forvaltningsorganerne: direkte forvaltning; gennemført af andre EU-agenturer og -organer, tredjelande, internationale organisationer og andre enheder: indirekte forvaltning.

Tabel 3 — Pengestrømsopgørelse (*)

	(millioner euro)	
	2014	2013
Regnskabsårets økonomiske resultat	(11 280)	(4 365)
Pengestrømme fra driften		
Nedskrivning	61	48
Afskrivning	408	401
(Stigning)/fald i lån	(1 298)	20
(Stigning)/fald i forfinansiering	6 844	(1 695)
(Stigning)/fald i valutatilgodehavender og andre inddrivelige beløb	(1 898)	923
(Stigning)/fald i lagerbeholdninger	—	10
Stigning/(fald) i forpligtelser vedrørende pension og personaleydelse	11 798	4 315
Stigning/(fald) i hensættelser	414	(196)
Stigning/(fald) i finansielle forpligtelser	1 146	(330)
Stigning/(fald) i gæld	6 967	14 655
Stigning/(fald) i periodeafgrænsningsposter	(309)	(12 154)
Det foregående års budgetoverskud bogført som ikke-likvid indtægt	(1 005)	(1 023)
Andre ikke-likvide bevægelser	130	(50)
Investeringsaktiviteter		
(Stigning)/fald i immaterielle aktiver og materielle anlægsaktiver	(2 347)	(624)
(Stigning)/fald i investeringer behandlet regnskabsmæssigt efter den indre værdis metode	(60)	43
(Stigning)/fald i finansielle aktiver, der besiddes med handel for øje	(1 536)	(1 142)
Nettopengestrøm	8 035	(1 164)
Nettostigning/(-fald) i kassebeholdning og likvide midler	8 035	(1 164)
Kassebeholdning og likvide midler ved årets begyndelse	9 510	10 674
Kassebeholdning og likvide midler ved årets udgang	17 545	9 510

(*) Pengestrømsopgørelsen vises med samme opstilling som i det konsoliderede regnskab for Den Europæiske Union.

Tabel 4 — Bevægelser i nettoaktiver (*)

(millioner euro)

	Reserver (A)		Beløb, der skal indkræves fra medlemsstaterne (B)		Nettoaktiver = (A) + (B)
	Dagsværdi-reserve	Andre reserver	Akkumuleret overskud/(underskud)	Regnskabsårets økonomiske resultat	
Balance pr. 31.12.2012	150	3 911	(39 148)	(5 329)	(40 416)
Bevægelser i Garantifondens reserve	—	46	(46)	—	—
Bevægelser i dagsværdien	(51)	—	—	—	(51)
Andet	—	12	(9)	—	3
Tildeling af det økonomiske resultat for 2012	—	5	(5 334)	(5 329)	—
Budgetresultat for 2012 krediteret medlemsstaterne	—	—	(1 023)	—	(1 023)
Regnskabsårets økonomiske resultat	—	—	—	(4 365)	(4 365)
Balance pr. 31.12.2013	99	3 974	(45 560)	(4 365)	(45 852)
Bevægelser i Garantifondens reserve	—	247	(247)	—	—
Bevægelser i dagsværdien	139	—	—	—	139
Andet	—	(24)	16	—	(8)
Tildeling af det økonomiske resultat for 2013	—	(0)	(4 365)	4 365	—
Budgetresultat for 2013 krediteret medlemsstaterne	—	—	(1 005)	—	(1 005)
Regnskabsårets økonomiske resultat	—	—	—	(11 280)	(11 280)
Balance pr. 31.12.2014	238	4 197	(51 161)	(11 280)	(58 006)

(*) Bevægelserne i nettoaktiver vises med samme opstilling som i det konsoliderede regnskab for Den Europæiske Union.

Tabel 5 — Resultatet af gennemførelsen af EU's budget (*)

	(millioner euro)	
	2014	2013
Regnskabsårets indtægter	143 940	149 504
Betalinger over regnskabsårets budgetbevillinger	(141 193)	(147 567)
Betalingsbevillinger fremført til år N+1	(1 787)	(1 329)
Annulering af uudnyttede betalingsbevillinger fremført fra år N-1	25	34
Udvikling i formålsbestemte indtægter	336	403
Valutakursforskelle i regnskabsåret	110	(42)
Resultatet af budgetgennemførelsen (**)	1 432	1 002

(*) Resultatet af gennemførelsen af EU's budget vises med samme opstilling som i det konsoliderede regnskab for Den Europæiske Union.

(**) Heraf udgør beløbene for EFTA i alt (3) millioner euro i 2014 og (4) millioner euro i 2013.

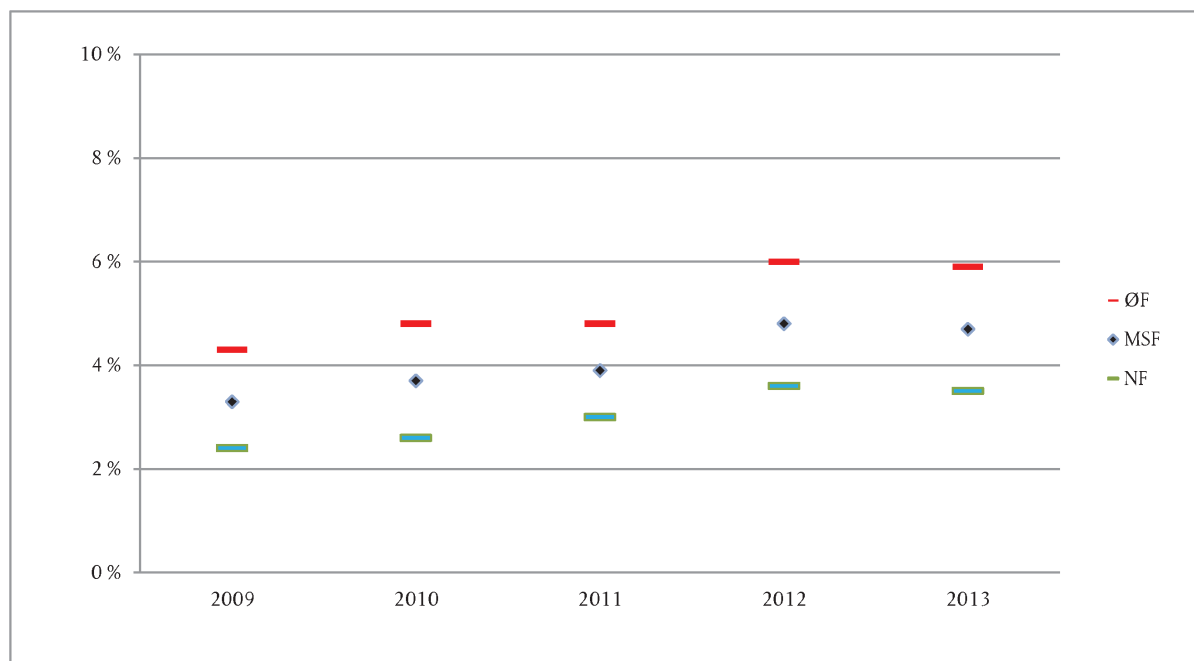
Tabel 6 — Afstemning af det økonomiske resultat med resultatet af budgetgennemførelsen (*)

	(millioner euro)	
	2014	2013
Regnskabsårets økonomiske resultat	(11 280)	(4 365)
Indtægter		
Fordringer, som er konstateret i regnskabsåret, men som endnu ikke er inddrevet	(6 573)	(2 071)
Fordringer, som er konstateret i tidligere år, og som er inddrevet i regnskabsåret	4 809	3 357
Periodiserede indtægter (netto)	(4 877)	(134)
Udgifter		
Periodiserede udgifter (netto)	9 223	3 216
Udgifter fra foregående år betalt i regnskabsåret	(821)	(1 123)
Nettoresultat af forfinansiering	457	(902)
Betalingsbevillinger fremført til følgende år	(1 979)	(1 528)
Betalinger foretaget fra fremførsler og annullering af uudnyttede betalingsbevillinger	1 858	1 538
Bevægelser i hensættelser	12 164	4 136
Andet	(1 719)	(1 027)
Økonomisk resultat for agenturer og EKSF	170	(93)
Regnskabsårets resultat af budgetgennemførelsen	1 432	1 002

(*) Afstemningen af det økonomiske resultat med resultatet af budgetgennemførelsen vises med samme opstilling som i det konsoliderede regnskab for Den Europæiske Union.

BILAG 1.4

DEN ANSLÅEDE FEJLFØREKOMST (DEN MEST SANDSYNLIGE FEJLFØREKOMST, MSF) — IKKE-JUSTEREDE HISTORISKE DATA FOR 2009-2013

Denne figur viser de ikke-justerede historiske anslåede fejlforekomster som offentliggjort i årsberetningerne for årene 2009 til 2013, figur 1.1 og tabel 1.2 (jf. punkt 1.14).

BILAG 1.5

FREKVENSEN AF KONSTATEREDE FEJL I REVISIONSSTIKPRØVEN FOR REGNSKABSÅRET 2014

Frekvensen af konstaterede fejl i revisionsstikprøven for regnskabsåret 2014 fordelt på generaldirektorater og institutioner (kun udgifter)

Europa-Kommissionen generaldirektorater (GD'er) andre institutioner og organer (alle forvaltningsformer)	Antal undersøgte transaktioner i alt	Antal transaktioner behæftet med én eller flere fejl	Antal transaktioner behæftet med:				Kvantificerbare fejl 80%-100 %
			Fejl vedrørende andre overholdelses-spørgsmål og ikke-kvantificerbare fejl	Kantificerbare fejl	Kvantificerbare fejl < 20 %	Kvantificerbare fejl 20 %-80 %	
Europa-Kommissionen:							
AGRI	345	172	46	126	107	13	6
EMPL	178	62	32	30	18	7	5
REGIO	161	75	50	25	10	10	5
DEVCO	102	31	12	19	14	4	1
RTD	54	37	12	25	18	6	1
PMO	58	7	3	4	4	0	0
ECHO	37	6	0	6	6	0	0
NEAR	23	4	2	2	2	0	0
CNECT	20	9	2	7	6	1	0
EAC	20	5	0	5	4	1	0
ERCEA	14	10	7	3	3	0	0
EACEA	12	5	1	4	4	0	0
MARE	12	4	2	2	1	1	0

Europa-Kommissionen generaldirektorer (GD'er) andre institutioner og organer (alle forvaltningsformer)	Antal undersøgte transaktioner i alt	Antal transaktioner behæftet med én eller flere fejl	Antal transaktioner behæftet med:				
			Fejl vedrørende andre overholdelses-spørgsmål og ikke-quantificerbare fejl	Kantificerbare fejl	Kvantificerbare fejl < 20 %	Kvantificerbare fejl 20 %-80 %	Kvantificerbare fejl 80 %-100 %
HOME	11	5	0	5	4	1	0
JRC	11	2	1	1	0	0	1
REA	9	5	2	3	2	1	0
GROW	8	1	0	1	1	0	0
OIB	7	3	3	0	0	0	0
ENER	6	3	1	2	2	0	0
MOVE	6	2	0	2	1	1	0
DIGIT	5	0	0	0	0	0	0
SANTE	5	2	0	2	2	0	0
JUST	4	1	0	1	0	1	0
FPI	4	1	1	0	0	0	0
COMM	3	0	0	0	0	0	0
ECFIN	3	0	0	0	0	0	0
CLIMA	2	0	0	0	0	0	0
FISMA	2	0	0	0	0	0	0
HR	2	0	0	0	0	0	0
TAXUD	2	0	0	0	0	0	0
BUDG	1	0	0	0	0	0	0
ENV	1	1	0	1	0	1	0
ESTAT	1	0	0	0	0	0	0
Subtotal Europa-Kommissionen	1 129	453	177	276	209	48	19

Europa-Kommissionen generaldirektorer (GD'er) andre institutioner og organer (alle forvaltningsformer)	Antal undersøgte transaktioner i alt	Antal transaktioner behæftet med én eller flere fejl	Antal transaktioner behæftet med:						
			Fejl vedrørende andre overholdelses-spørgsmål og ikke-quantificerbare fejl	Kantificerbare fejl	Kvantificerbare fejl < 20 %	Kvantificerbare fejl 20 %-80 %	Kvantificerbare fejl 80 %-100 %		
Andre institutioner og organer									
Europa-Parlamentet	28	3	0	3	3	0	0	0	
Tjenesten for EU's Optræden Udadtil	11	5	2	3	3	0	0	0	
Rådet for Den Europæiske Union	7	1	0	1	1	0	0	0	
Den Europæiske Unions Domstol	4	0	0	0	0	0	0	0	
Den Europæiske Revisionsret	2	0	0	0	0	0	0	0	
Andre organer	3	0	0	0	0	0	0	0	
Subtotal andre institutioner og organer	55	9	2	7	7	0	0	0	
I alt	1 184	462	179	283	216	48	19		

Frekvensen af konstaterede fejl i revisionsstikprøven for regnskabsåret 2014 fordelt på medlemsstater (FFR-udgiftsområde 1b og 2)

Medlemsstat (delt forvaltning)	FFR-udgiftsområde 1b — Økonomisk, social og territorial samhørighed										FFR-udgiftsområde 2 — Natursressourcer										Delt forvaltning FFR-udgiftsområde 1b og 2 (i alt)														
	Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU)/Samhørighedsfonden					Den Europæiske Socialfond (ESF)					Markedsstøtte og direkte støtte					Udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri					Antal transaktioner														
	Antal transaktioner	Antal fejl	Antal transaktioner behæftet med:			Antal transaktioner	Antal fejl	Antal transaktioner behæftet med:			Antal transaktioner	Antal fejl	Antal transaktioner behæftet med:			Antal transaktioner	Antal fejl	Antal transaktioner behæftet med:			Antal fejl	AOS/IKF	Kvantificerbare fejl	< 20 %	20 %-80 %	80 %-100 %									
			AOS/IKF	Kvantificerbare fejl	> 20 %			AOS/IKF	Kvantificerbare fejl	> 20 %			AOS/IKF	Kvantificerbare fejl	> 20 %			AOS/IKF	Kvantificerbare fejl	> 20 %							AOS/IKF	Kvantificerbare fejl	> 20 %						
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)								
BE	7	4	3	1	1	0	0				4	4	4	0	4	4	0	0								11	8	3	5	5	0	0			
BG							8	0	0	0	0								5	2	2	0	0	0	0	0	13	2	2	0	0	0			
CZ	18	8	5	3	1	1	1	14	2	1	1	0	0	0	4	2	0	2	2	2	1	0	1	0	1	41	16	8	8	5	1	2			
DK											8	2	0	2	2	0	0										8	2	0	2	2	0	0		
DE	8	7	5	2	2	0	0	14	6	3	3	2	0	1	20	5	0	5	5	0	0	15	8	1	7	6	0	1	57	26	9	17	15	0	2
EE											4	2	0	2	0	0											4	2	0	2	0	0	0		
IE											4	3	0	3	3	0	0										4	3	0	3	0	0	0		
EL	13	3	2	1	0	1	0	20	4	0	4	0	1	3	12	3	0	3	1	2	0	10	3	2	1	0	1	55	13	4	9	1	5	3	
ES	7	3	3	0	0	0					28	10	2	8	5	3	0	0	0	0	0	12	3	1	2	1	1	47	16	6	10	6	4	0	
FR							7	2	1	1	1	0	0	0	35	30	0	30	30	0	0	9	6	4	2	2	0	51	38	5	33	0	0	0	
HR																																			
IT	8	5	4	1	0	1	0	20	10	7	3	1	2	0	16	8	1	7	6	1	0	16	12	10	2	2	0	60	35	22	13	9	4	0	
CY																																			
LV	7	1	1	0	0	0									5	1	1	0	0	0	0	5	1	1	0	0	12	2	2	0	0	0	0		

Medlemsstat (delt forvaltning)	FFR-udgiftsområde 2 — Naturressourcer																																	
	FFR-udgiftsområde 1b — Økonomisk, social og territorial samholdighed								FFR-udgiftsområde 2 — Udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri								Delt forvaltning FFR-udgiftsområde 1b og 2 (i alt)																	
	Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (ERUF)/Samhørighedsfonden				Den Europæiske Socialfond (ESF)				Markedsstøtte og direkte støtte				Udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri				Delt forvaltning FFR-udgiftsområde 1b og 2 (i alt)																	
	Antal transaktioner		Antal transaktioner behæftet med:		Antal transaktioner		Antal transaktioner behæftet med:		Antal transaktioner		Antal transaktioner behæftet med:		Antal transaktioner		Antal transaktioner behæftet med:		Antal transaktioner		Antal transaktioner behæftet med:															
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)														
LT	7	1	1	0	0	0								5	3	1	2	0	1	1	12	4	2	2	0	1	1							
LU																																		
HU	12	6	3	3	1	2	0	7	0	0	0	0	0	8	3	1	2	2	0	0	5	2	0	2	1	1	0	32	11	4	7	4	3	0
MT	4	2	1	1	0	0	1																				4	2	1	1	0	0	1	
NL								7	6	4	2	2	0	4	2	0	2	2	0	0	5	5	4	1	1	0	5	16	13	8	5	5	0	0
AT								7	5	4	1	0	1	0							10	2	0	2	2	0	0	17	7	4	3	2	1	0
PL	34	20	16	4	2	1	1	21	3	1	2	2	0	12	5	1	4	3	1	0	20	9	6	3	2	0	1	87	37	24	13	9	2	2
PT	11	3	2	1	1	0	0	15	9	5	4	3	1	4	0	0	0	0	0	0	15	7	5	2	1	1	0	45	19	12	7	5	2	0
RO	7	2	0	2	0	1	1	8	4	2	2	0	1	1							5	1	1	0	0	0	20	7	3	4	0	2	2	
SI																																		
SK								7	1	1	0	0	0	4	4	0	4	4	0	0	5	3	0	3	3	0	0	16	8	1	7	7	0	0
SF								7	4	1	3	2	1	4	1	0	1	1	0	0							11	5	1	4	3	1	0	
SE	7	5	1	4	2	2	0	8	4	2	2	2	0							5	2	2	0	0	0	0	20	11	5	6	4	2	0	
UK	7	5	3	2	0	1	1							12	9	0	9	9	0	0	21	9	1	8	4	2	40	23	4	19	13	3	3	

Medlemsstat (delt forvaltning)	FFR-udgiftsområde 1b — Økonomisk, social og territorial samhørighed										FFR-udgiftsområde 2 — Naturressourcer							Delt forvaltning FFR-udgiftsområde 1b og 2 (i alt)																	
	Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (ERUF)/Samhørighedsfonden					Den Europæiske Socialfond (ESF)					Markedsstøtte og direkte støtte					Udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri																			
	Antal transaktioner behæftet med:					Antal transaktioner behæftet med:					Antal transaktioner behæftet med:					Antal transaktioner behæftet med:																			
	Antal transaktioner	Antal fejl	AOS/IKF	Kvantificerbare fejl	< 20 %	20%-80 %	80%-100 %	Antal transaktioner	Antal fejl	AOS/IKF	Kvantificerbare fejl	< 20 %	20%-80 %	80%-100 %	Antal transaktioner	Antal fejl	AOS/IKF	Kvantificerbare fejl	< 20 %	20%-80 %	80%-100 %	Antal transaktioner	Antal fejl	AOS/IKF	Kvantificerbare fejl	< 20 %	20%-80 %	80%-100 %							
Grænseoverskridende samarbejde	4	0	0	0	0	0																4	0	0	0	0	0	0							
I alt	161	75	50	25	10	10	5	170	60	32	28	16	7	5	183	93	5	88	81	7	0	173	82	43	39	26	7	6	687	310	130	180	133	31	16

(1) Antal undersøgte transaktioner i alt

(2) Antal transaktioner behæftet med én eller flere fejl

(3) Andre overholdelsesspørgsmål (AOS) og ikke-quantificerbare fejl (IKF)

(4) Kvantificerbare fejl

(5) Kvantificerbare fejl < 20 %

(6) Kvantificerbare fejl 20 %-80 %

(7) Kvantificerbare fejl 80 %-100 %

Vi tager hensyn til korrigerende foranstaltninger, og dette indvirker på de individuelle tal i tabellen (jf. også punkt 1.3.2). Vi undersøger ikke hvert år transaktioner i samtlige medlemsstater, modtagerstater og/eller regioner. Når der i tabellen er felter uden indhold (tomme felter), betyder det, at vi ikke undersøger nogen transaktioner. Vores tilgang er ikke udformet med henblik på at indsamle data om fejlfrekvensen i populationen. De oplyste tal om fejlfrekvenser siger derfor ikke noget om fejlfrekvensen i EU-finansierede transaktioner eller i de enkelte medlemsstater. Den relative fejlfrekvens i de stikprøver, vi udtager i de forskellige medlemsstater, siger ikke noget om den relative fejlfrekvens i disse medlemsstater.

KAPITEL 2

Den budgetmæssige og økonomiske forvaltning

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	2.1-2.3
Bemærkninger	2.4-2.26
Betalingsbudgettet i 2014 var det næsthøjeste nogensinde	2.4
Betalingsbevillingerne og betalingerne i 2014 var højere end forudset i den flerårige finansielle ramme	2.5-2.9
Alligevel var der lidt flere ubetalte betalingsanmodninger	2.10
... mens omfanget af indgåede forpligtelser holdt sig inden for det samlede loft	2.11
Budgetresultatet i 2014 var et overskud	2.12
... mens det økonomiske resultat var et underskud	2.13
Nedgangen i udestående forpligtelser forventes at være midlertidig	2.14-2.16
Der er et betydeligt efterslæb med hensyn til absorbering af flerårige midler fra de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene)	2.17-2.19
Kommissionen har forelagt en betalingsplan for at bringe EU-budgettet tilbage i et holdbart leje	2.20-2.22
De uudnyttede beløb i finansielle instrumenter under delt forvaltning er fortsat høje	2.23
... og det er kontantbeholdningen i finansielle instrumenter under indirekte forvaltning også	2.24-2.26
Konklusioner og anbefalinger	2.27-2.30
Konklusion for 2014	2.27-2.29
Anbefalinger	2.30

RETTENS BEMÆRKNINGER

INDLEDNING

2.1. Dette kapitel giver et overblik over centrale spørgsmål i forbindelse med den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i 2014, herunder de samlede udgiftsniveauer og forbindelsen til budgetrammen og lofterne i den nye flerårige finansielle ramme (FFR) (jf. punkt 2.4-2.9), omfanget af ubetalte betalingsanmodninger og uindfriede forpligtelser (jf. punkt 2.10-2.22) og indestående af kontante midler i finansielle instrumenter (jf. punkt 2.23-2.26).

2.2. Det var det første år i den nye finansielle ramme, der dækker perioden 2014-2020. I praksis vedrørte de fleste af de betalinger, der blev afholdt i 2014, stadig programmerne under den foregående FFR. Betalingerne i 2014 dækkede f.eks. omkostningerne vedrørende støtte til landbrugere i 2013, godtgørelse af betalinger til samhørighedsprojekter under operationelle programmer for perioden 2007-2013, og til forskningsprojekter under syvende rammeprogram, som startede i 2007.

2.3. Den flerårige finansielle ramme er et syvårigt program, der fastsætter de centrale parametre for det årlige budget for Den Europæiske Union. Den er beskrevet i en rådsforordning ⁽¹⁾, er godkendt af Europa-Parlamentet og lægger et samlet årligt loft over betalings- og forpligtelsesbevillingerne. Den nye FFR fastsætter forpligtelsesbevillingerne til højst 1 083 milliarder euro og betalingsbevillingerne til højst 1 024 milliarder euro i en syvårsperiode ⁽²⁾. Et nyt element i denne FFR er, at uudnyttede beløb under betalingsloftet automatisk stilles til rådighed i de efterfølgende år ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884).

⁽²⁾ Beløbene er angivet i løbende priser.

⁽³⁾ Ifølge artikel 5 i forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 skal Kommissionen hvert år justere lofterne for betaling opad med et beløb svarende til differencen mellem betalingerne og betalingslofterne for FFR'en for det foregående år. I 2018, 2019 og 2020 må disse årlige justeringer ikke overstige et maksimumsbeløb på henholdsvis 7, 9 og 10 milliarder euro (i 2011-priser).

RETTENS BEMÆRKNINGER

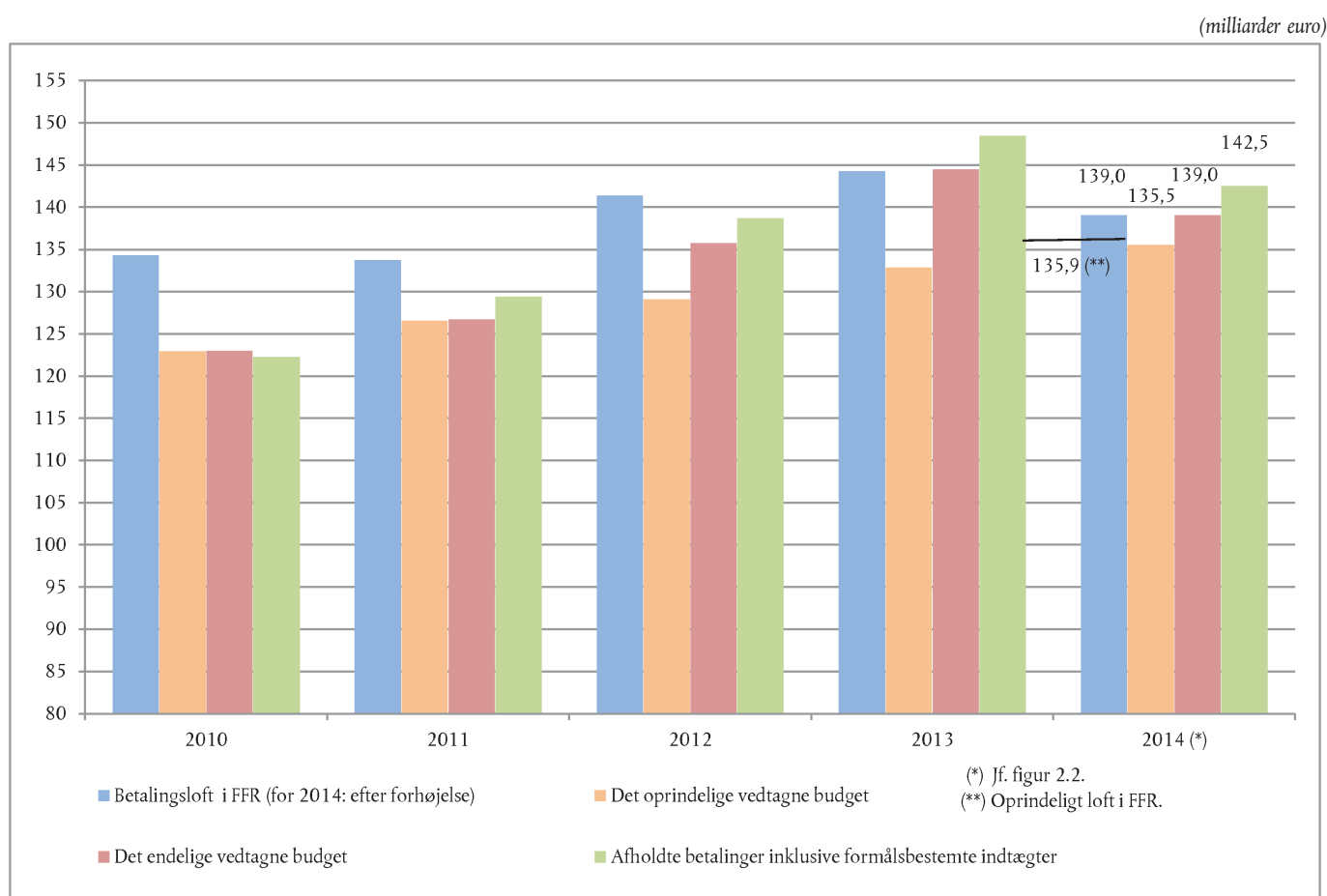
BEMÆRKNINGER**Betalingsbudgettet for 2014 var det næsthøjeste nogensinde**

2.4. EU-budgettet planlægges og offentliggøres efter kasse-regnskabsprincippet, og det opstilles med det formål, at indtægter og udgifter skal balancere: Budgettet kan ikke finansieres med lån⁽⁴⁾ (jf. punkt 2.12-2.13). Det oprindelige betalingsbudget i 2014 var det højeste i EU's historie. Kun i 2013 blev der afholdt flere betalinger⁽⁵⁾, og som i 2013 overskred de endelige betalinger loftet i FFR (jf. **figur 2.1** og **2.2**).

⁽⁴⁾ Artikel 17 i finansforordningen — Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Inklusive 350 millioner euro til særlige instrumenter.

Figur 2.1 — Budgetternes og betalernes udvikling 2010-2014

Kilde: Det konsoliderede årsregnskab for Den Europæiske Union — regnskabsårene 2010-2014.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Betalingsbevillingerne og betalingerne i 2014 var højere end forudset i FFR

2.5. **Figur 2.2** giver et overblik over de centrale tal for betalingsbevillingerne og de afholdte betalinger i 2014.

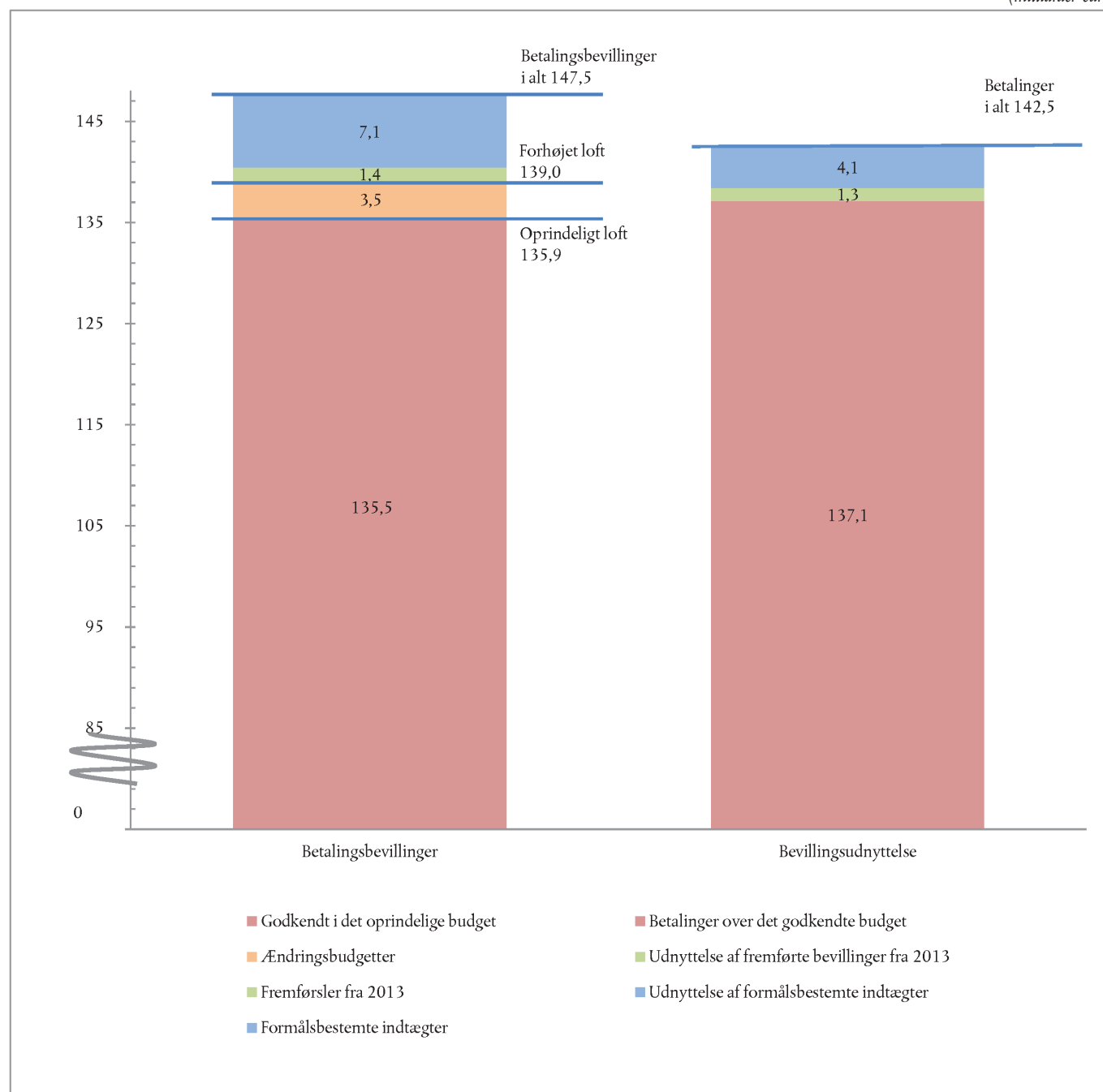
2.6. FFR-forordningen ⁽⁶⁾, som blev vedtaget i 2013, fastsætter maksimumsbeløbet for betalingsbevillinger i 2014 til 135,9 milliarder euro ⁽⁷⁾. Det oprindelige budget blev fastsat til et beløb lige under dette loft, 135,5 milliarder euro.

⁽⁶⁾ Forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013.

⁽⁷⁾ Inklusive 350 millioner euro til særlige instrumenter.

Figur 2.2 — Betalingsbevillinger og afholdte betalinger i 2014

(milliarder euro)

Kilde: Det konsoliderede årsregnskab for Den Europæiske Union for regnskabsåret 2014, »Den konsoliderede beretning om gennemførelsen af budgettet og forklarende bemærkninger«, tabel 5.1 og 5.3.

RETTENS BEMÆRKNINGER

2.7. Parlamentet og Rådet godkendte syv ændringsbudgetter⁽⁸⁾, seks af dem den 17. december 2014. De vigtigste ændringsbudgetter (nr. 2 og 3) imødekom Kommissionens anmodning om yderligere 3,5 milliarder euro i betalingsbevillinger. For at kunne opstille et budget på så højt et niveau måtte margenen til uforudsete udgifter«⁽⁹⁾ et instrument, der kan anvendes som sidste udvej til at reagere på uforudsete omstændigheder«⁽⁹⁾) aktiveres. Kommissionen anmodede om, at det blev anvendt, i maj 2014 — på et tidligt stadium i den nye periode i FFR.

2.8. Anvendelsen af margenen til uforudsete udgifter bevirkede, at loftet for betalingsbevillinger for 2014, som i FFR var fastsat til 3,2 milliarder euro, blev hævet til 139,0 milliarder euro. Som følge heraf vil loftet for betalingsbevillinger blive nedsat med 0,9 milliarder euro om året i 2018-2020. Da denne beretning var færdig, havde Kommissionen ikke stillet forslag om at reducere saldoen under margenen til uforudsete udgifter⁽¹⁰⁾.

2.9. Sammen med fremførslerne⁽¹¹⁾ fra det foregående år (1,4 milliarder euro) og de formålsbestemte indtægter (7,1 milliard euro)⁽¹²⁾ forhøjede det ændrede budget det endelige budget for betalinger til 147,5⁽¹³⁾ milliarder euro (jf. **figur 2.2**). De samlede betalinger i 2014 beløb sig til 142,5 milliarder euro⁽¹⁴⁾. 4,8 milliarder euro af de uudnyttede betalingsbevillinger (5,0 milliarder euro) blev fremført til 2015.

KOMMISSIONENS SVAR

2.7. Aktiveringen af margenen til uforudsete udgifter var begrundet i stigningen i ubetalte anmodninger vedrørende de samhørighedspolitiske programmer for 2007-2013 ved udgangen af 2013 til et beløb af 23,4 mia. EUR. Det skyldtes den kombination af utilstrækkelige betalingsbevillinger, der blev vedtaget i de årlige budgetter i de sidste år af den tidligere FFR, og det stramme betalingsloft i det første år af den nuværende FFR.

2.8. I erkendelse af, at der i forbindelse med budgetproceduren for 2015 ikke er opnået endelig enighed mellem de tre institutioner om denne fortolkning, blev de enige om en fælles erklæring, hvori de gav tilsagn om at »nå til en hurtig enighed om, hvorvidt og i hvilket omfang andre særlige instrumenter kan anvendes ud over betalingslofterne i FFR, med henblik på at afgøre, om og i hvilket omfang beløbet på 350 mio. EUR bør udlignes i forhold til FFR-margenerne for betalinger for det aktuelle eller for kommende regnskabsår«.

2.9. Trods den sene vedtagelse af ændringsbudgetterne i december 2014 blev der ved udgangen af 2014 opnået fuld gennemførelse for samhørighedspolitikens vedkommende, og der blev ikke fremført betalingsbevillinger.

⁽⁸⁾ Tre af dem omhandlede tekniske justeringer, og to havde relativt lille nettoeffekt (mindre end 0,1 milliard euro) på budgetforpligtelserne.

⁽⁹⁾ Indført i artikel 13 i FFR 2014-20, forordning (EF, Euratom) nr. 1311/2013.

⁽¹⁰⁾ I artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/435 af 17. december 2014 om mobilisering af margenen til uforudsete udgifter (EUT L 72 af 14.3.2015, s. 4) anføres det, at »Kommissionen anmodes om i rette tid at forelægge et forslag vedrørende det resterende beløb på 350 mio. EUR«.

⁽¹¹⁾ Fremførsler er midler, der ikke er blevet brugt i et regnskabsår, og som overføres til budgettet for det følgende år.

⁽¹²⁾ Formålsbestemte indtægter er indtægter, som er øremærket til specifikke aktiviteter. De formålsbestemte indtægter kom primært fra landbrugsbøder og andre inddrivelses (3,6 milliarder euro) og tredjeparter, herunder EFTA-lande og kandidatlande (3,0 milliarder euro).

⁽¹³⁾ Dette tal er højere end det endelige vedtagne budget, som vises i **figur 2.1**, fordi det også omfatter fremførsler og formålsbestemte indtægter.

⁽¹⁴⁾ Jf. tabel 5.3 i FFR: Gennemførelse af betalingsbevillinger (s. 126 i årsregnskabet).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Alligevel var der lidt flere ubetalte betalingsanmodninger

2.10. På trods af at omfanget af betalinger fortsat var højere end loftet i FFR, og selv om »margenen til uforudsete udgifter« blev anvendt, steg værdien af ubetalte betalingsanmodninger med 1,4 milliarder euro til 25,8 milliarder euro⁽¹⁵⁾. Selv om dette tyder på en yderligere ophobning af indsendte anmodninger, bør det dog nævnes, at de fleste af disse anmodninger ankom sent på året⁽¹⁶⁾. Behandlingen af anmodninger til en værdi af 4,8 milliarder euro blev afbrudt ved årets udgang, og anmodninger vedrørende 10,2 milliarder euro var blevet indsendt for sent til, at de kunne blive behandlet (i de sidste fire dage af året). Som følge heraf ville det maksimale beløb vedrørende samhørighed (det største element i det samlede beløb), som Kommissionen kunne have betalt efter at have godkendt andre betalingsanmodninger, have været 9,7 milliarder euro (hvis midlerne havde været til rådighed). De beløb, som Kommissionen kontrollerede og fandt korrekte, og som blev registreret i Kommissionens regnskabssystem som værende klar til betaling før årets udgang, beløb sig til 1,9 milliarder euro.

... mens omfanget af indgåede forpligtelser holdt sig inden for det samlede loft

2.11. De godkendte bevillinger til forpligtelser på budgettet for 2014 beløb sig til 142,7 milliarder euro⁽¹⁷⁾. De indgåede forpligtelser beløb sig til 109,3 milliarder euro (76,6 % af de disponible bevillinger), hvilket afspejler antallet af nye programmer, som Kommissionen godkendte⁽¹⁸⁾ i det første år af den nye FFR for 2014-2020. Som følge heraf, er der et meget stort beløb i bevillinger til forpligtelser til rådighed i 2015. Loftet i FFR for forpligtelsesbevillinger er blevet justeret i 2015 for at tage hensyn til den lave udnyttelsesgrad i 2014. Loftet er blevet hævet med 16,5 milliarder euro⁽¹⁹⁾, og et beløb på 12,1 milliarder euro er blevet fremført til 2015.

2.11. I henhold til FFR-forordningen skal uudnyttede 2014-bevillinger til forpligtelser omprogrammeres til de senere år. Som følge af den sene vedtagelse af FFR og retsgrundlaget for samhørighedspolitikken (forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser) blev dette anvendt på samhørighedspolitiske programmer til et beløb af 11,2 mia. EUR. Omprogrammeringen blev vedtaget af Rådet den 22. april 2015.

Kommissionen vil overvåge programmernes gennemførelse meget nøje og i den forbindelse gøre brug af de finansielle data, som medlemsstaterne skal indsende tre gange om året (artikel 112 i forordningen om fælles bestemmelser).

⁽¹⁵⁾ Bemærkning 2.12 s. 66 i årsregnskabet.

⁽¹⁶⁾ I sin gennemgang af de europæiske struktur- og investeringsfondes budgetgennemførelse i 2014 bemærker Kommissionen, at af de betalingsanmodninger til en værdi af 23,4 milliarder euro, der var indsendt i årets sidste to måneder, ankom ca. 92 % (21,5 milliarder euro) først i december, og anmodninger vedrørende ca. 19 milliarder euro blev indsendt efter 15. december. Som i de foregående år skyldtes denne høje koncentration af betalingsanmodninger ved årets udgang i nogen grad reglen om automatiske frigørelser, da 2014 var det sidste år, hvor n+2-reglen havde maksimal effekt.

⁽¹⁷⁾ Inklusive et nettobeløb på 50 millioner euro fra ændringsbudget nr. 3, 4, og 6.

⁽¹⁸⁾ 345 programmer ud af 645 blev godkendt.

⁽¹⁹⁾ Loftet i FFR vil også blive hævet med 4,5 milliarder euro i 2016 og med 0,1 milliarder euro i 2017.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Budgetresultatet i 2014 var et overskud

2.12. Budgetresultatet i 2014 var et overskud på 1,4 milliarder euro⁽²⁰⁾. Dette svarer til de beløb, der blev modtaget fra medlemsstaterne ud over de betalinger, der var afholdt. Overskuddet svarer til en forskudsbetaling fra medlemsstaterne til det følgende års budget. Et budgetoverskud er normalt, da betalingerne ikke kan overstige indtægterne⁽²¹⁾.

... mens det økonomiske resultat var et underskud

2.13. Det økonomiske resultat var et underskud på 9,6 milliarder euro. Den vigtigste årsag til dette underskud er kontantløse justeringer, som skyldes nettoeffekten af en stigning i tilgodehavender og i hensættelser. Stigningen i tilgodehavender er opstået, fordi seks medlemsstater benyttede sig af muligheden for at udskyde afregningen af baguddaterede bidrag efter justeringen af BNI-overslagene⁽²²⁾ (jf. punkt 4.6-4.13). Stigningen i hensættelser skyldes primært virkningerne af et fald i rentesatserne på kapitalmarkederne vedrørende værdiansættelsen af påløbne pensionsforpligtelser⁽²³⁾. Kommissionen viser en afstemning af det økonomiske resultat med budgetresultatet på side 109 i det konsoliderede årsregnskab for Den Europæiske Union for 2014 og forklarer den nærmere på side 118 (jf. **tabel 6 i bilag 1.3**).

⁽²⁰⁾ Jf. **bilag 1.3, tabel 5**, fra s. 108 i årsregnskabet.

⁽²¹⁾ Der kan i princippet opstå et underskud, hvis indtægterne er lavere end de betalinger, der er afholdt. I praksis har der ikke været underskud siden 1986.

⁽²²⁾ Jf. bemærkning 2.6.1.1 på s. 59 i årsregnskabet.

⁽²³⁾ Jf. bemærkning 2.9 til regnskabet.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Nedgangen i udestående forpligtelser forventes at være midlertidig

2.14. Som det forklares i punkt 2.2, blev de fleste betalinger afholdt med henblik på at dække forpligtelser indgået under den foregående FFR for 2007-2013. Dette bidrog til at reducere de udestående forpligtelser⁽²⁴⁾ fra 222,4 milliarder euro til 189,6 milliarder euro.

2.15. **Figur 2.3** viser udviklingen i udestående forpligtelser under FFR-udgiftsområde 1b⁽²⁵⁾ (58 % af de samlede udestående forpligtelser). Dette viser et væsentlig fald i de udestående forpligtelser, der afspejler antallet af operationelle programmer for den nye periode, som Kommissionen endnu ikke har godkendt. Kommissionen brugte 28,0 milliarder euro (58 %) af de 47,5 milliarder euro i forpligtelsesbevillinger i 2014. Alle betalingsbevillingerne under FFR-udgiftsområde 1b blev brugt, 54,4 milliarder euro.

2.16. Nedgangen i udestående forpligtelser forventes at være midlertidig på grund af den ønskede forhøjelse af loftet i FFR for 2015 og efterfølgende år (jf. punkt 2.11 og **figur 2.3**).

2.15. For så vidt angår samhørighedspolitikken er de udestående forpligtelser for perioden 2007-2013 faldet med næsten 40 % (52 mia. EUR) til 80,6 mia. EUR i 2014, hvilket markerer afslutningen på den stigende tendens, der blev konstateret indtil slutningen af 2013. Faldet kunne have været endnu større, hvis Kommissionens mulighed for at imødekomme betalingsanmodninger modtaget sidst på året ikke var blevet begrænset af manglende betalingsbevillinger (se svaret på spørgsmål 2.10).

Hertil kommer, at faldet i udfriede forpligtelser i 2014 hænger sammen med de betydelige betalinger (51,8 mia. EUR eller 111 % af det oprindelige budget) til samhørighedspolitik i programmerne for 2007-2013, hvis støtteberettigelsesperiode begyndte at udløbe (pr. 31.12.2015).

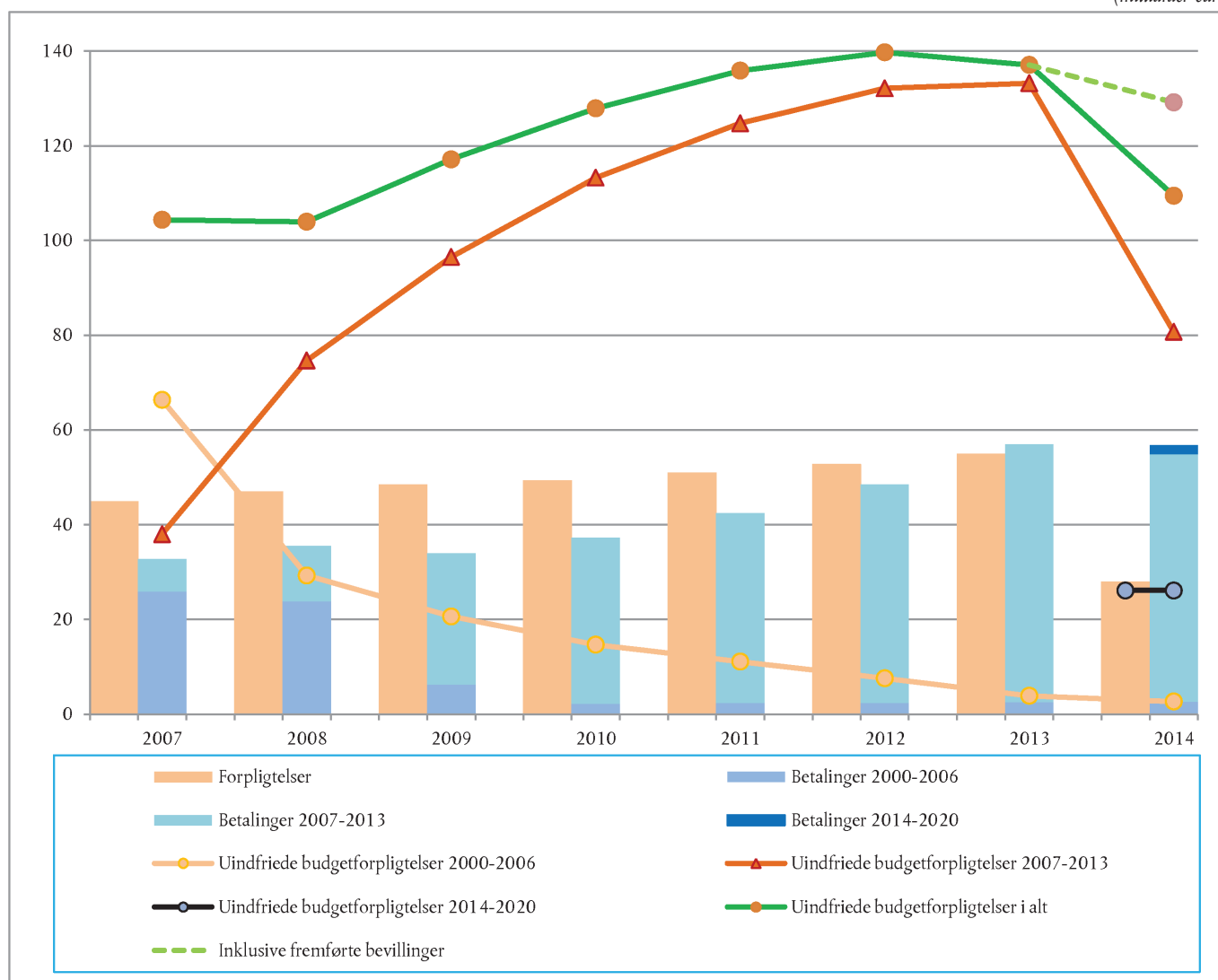
(Se »Analyse af budgetgennemførelsen i de europæiske struktur- og investeringsfonde i 2014«)

⁽²⁴⁾ Forpligtelsesbevillinger, som er blevet godkendt, men endnu ikke har ført til betalinger.

⁽²⁵⁾ Fondene under udgiftsområde 1b »Økonomisk, social og territorial samhørighed«, dvs. Den Europæiske Socialfond, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden.

Figur 2.3 — Udviklingen i de samlede udestående forpligtelser under FFR-udgiftsområde 1b

(milliarder euro)

Kilde: Beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning — regnskabsårene 2007-2014.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Der er et betydeligt efterslæb med hensyn til absorberingen af flerårige midler fra de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene)

2.17. Ved udgangen af 2014 var betalingerne til medlemsstaterne fra de flerårige ESI-fonde for 2007-2013 ⁽²⁶⁾ nået op på 309,5 milliarder euro (77 % af det samlede beløb på 403,0 milliarder euro til samtlige godkendte operationelle programmer) ⁽²⁷⁾. I **figur 2.4** giver vi en analyse af Kommissionens indfrielse af forpligtelser for hver enkelt medlemsstat. Absorptionen ligger på mellem 50 % og 92 % ⁽²⁸⁾.

2.18. **Figur 2.4** viser også, at fem medlemsstater ⁽²⁹⁾ tegner sig for over halvdelen af de uudnyttede forpligtelser vedrørende de flerårige ESI-fonde.

2.19. I nogle medlemsstater udgør det EU-bidrag, som der ikke er gjort krav på, plus den nationale medfinansiering en betydelig andel af de samlede offentlige udgifter (jf. **figur 2.5**). I fire medlemsstater svarer den kumulerede del, der vil kunne gøres krav på i EU-midler, til 15 % eller mere af de årlige offentlige udgifter ⁽³⁰⁾.

2.17. Slutdatoen for støtteberettigelse er den 31.12.2015. Afslutningsdokumenter skal fremsendes senest den 31.3.2017. Betalinger på nationalt plan repræsenterer højere niveauer, da attesting kræver tid. Forordningen fastsætter, at der tilbageholdes 5 % af den samlede tildeling indtil programmernes afslutning.

Rådet og Europa-Parlamentet besluttede at ændre forordning (EF) nr. 1083/2006 og udvide den automatiske N+3 frigørelsesfrist for to medlemsstater (som det også er tilfældet for Kroatien efter tiltrædelsen). Dette har mindsket presset på betalinger til de pågældende medlemsstater.

Endelig blev der i 2014 nedsat en taskforce for bedre gennemførelse for at hjælpe medlemsstaterne med at optimere anvendelsen af rammebeløbene for samhørighedspolitikken i 2007-2013. Udviklingen for så vidt angår de specifikke foranstaltninger for hver enkelt medlemsstat overvåges.

2.18. Fælles svar på punkt 2.18 og 2.19.

Kommissionen mener, at der er en sammenhæng mellem vægten af den oprindelige tildeling og omfanget af uudnyttede forpligtelser.

Kommissionen deltager aktivt i hjælpen til de medlemsstater, der er mest udsatte for at miste midler. I 2014 oprettede den taskeforcen for bedre gennemførelse for at forbedre gennemførelsen i de medlemsstater, som i væsentlig grad halter bag EU28-gennemsnittet for den finansielle gennemførelse, og som forholdsmæssigt har de største udestående EU-bidrag.

⁽²⁶⁾ ESI-fondene omfatter Den Europæiske Socialfond (ESF), Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF).

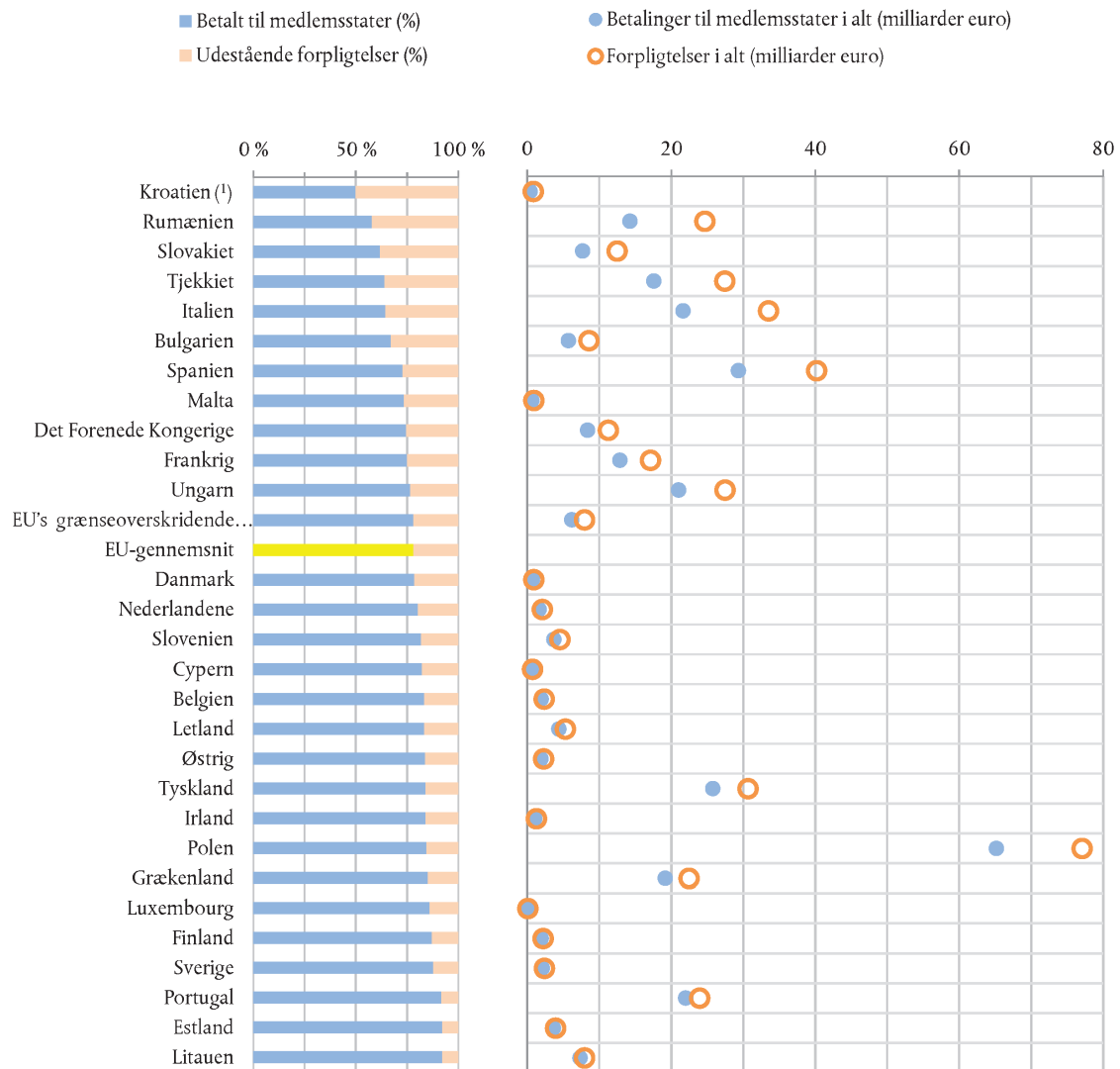
⁽²⁷⁾ Akse 2 og akse 6 under Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) er blevet udelukket fra ESI-fondsmidlerne, fordi de er årlige foranstaltninger, som ikke berører medlemsstaternes absorptionsprocent.

⁽²⁸⁾ Før afslutningen kan der højst udbetales 95 % af den samlede bevilling.

⁽²⁹⁾ Tjekkiet, Spanien, Italien, Polen og Rumænien tegner sig for 54,9 milliarder af de 93,5 milliarder euro i uudnyttede forpligtelser under ESI-fondene.

⁽³⁰⁾ Den kumulerede del, der vil kunne gøres krav på i EU-midler, består af betalinger, som Kommissionen skal afholde. Medlemsstaterne vil skulle forelægge udgifter svarende til dette beløb plus national medfinansiering.

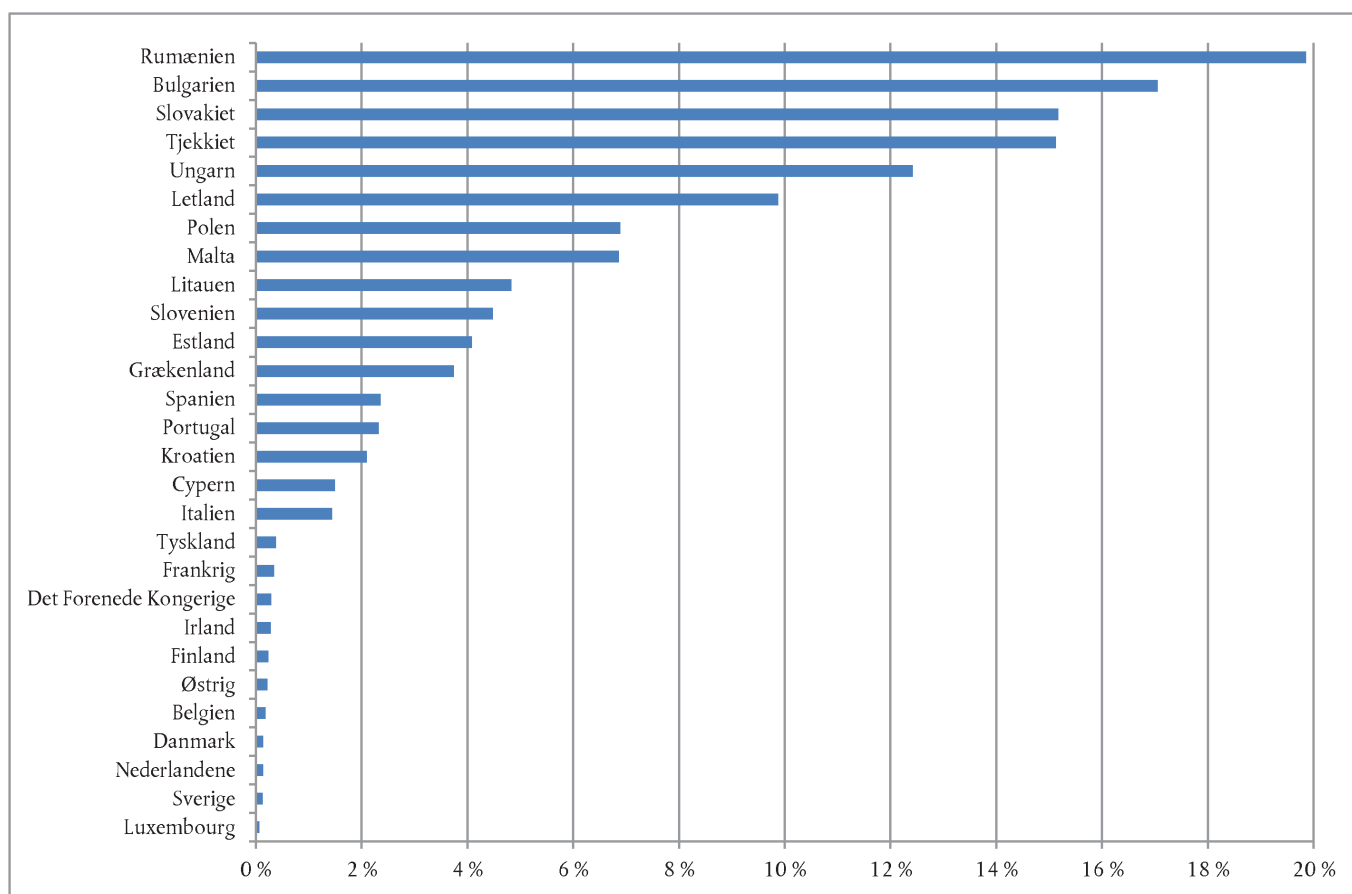
Figur 2.4 — Absorbering i % og totaler for ESI-fondene under FFR 2007-13 pr. 31. december 2014

⁽¹⁾ Kroatien tiltrådte EU i juli 2013. Tallene for Kroatien kan derfor ikke sammenlignes med de andre medlemsstater.

Kilde: Den Europæiske Revisionsrets beregning på grundlag af Kommissionens regnskabsdata.

Figur 2.5 — Udestående forpligtelser under ESI-fondene pr. 31. december 2014 som procentdel af de offentlige udgifter i 2014

Kilde: Den Europæiske Revisionsret på grundlag af oplysninger fra Kommissionen.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Kommissionen har forelagt en betalingsplan, som skal bringe EU-budgettet tilbage i et holdbart leje

2.20. I årene 2007-2013 indgik EU's institutioner og organer forpligtelser for 994 milliarder euro og afholdt betalinger for 888 milliarder euro⁽³¹⁾. De udestående forpligtelser steg fra 132 milliarder euro ved begyndelsen af 2007 til 222 milliarder euro ved udgangen af 2013. De annullerede forpligtelser beløb sig til 16 milliarder euro i perioden, eller en frigørelsessats på 1,6 %.

⁽³¹⁾ Formålsbestemte indtægter tegnede sig for 24 milliarder af de samlede forpligtelser på 994 milliarder euro og for 24 milliarder af de i alt 888 milliarder euro i betalinger.

RETTENS BEMÆRKNINGER

2.21. I marts 2015 forelagde Kommissionen en betalingsplan for Parlamentet og Rådet, som skulle bringe EU-budgettet tilbage i et holdbart leje⁽³²⁾. I planen præsenteres en række kortfristede foranstaltninger, som skal reducere omfanget af ubetalte regninger. Med henblik på en bedre forvaltning af betalingsbevillinger planlagde Kommissionen følgende afhjælpende foranstaltninger:

- fremskyndelse af inddrivelsen af uberettigede beløb
- begrænsning af omfanget af uudnyttede beløb på forvaltningskonti
- nedbringelse af forfinansieringssatserne
- anvendelse af maksimumsfrister for betalinger
- udskydelse af indkaldelser af forslag/udbud og den dertil knyttede indgåelse af kontrakter.

2.22. I tidligere årsberetninger⁽³³⁾ har vi støttet, at der arbejdes på de første to af disse foranstaltninger, som sammen med andre foranstaltninger, bygger på normale elementer i økonomisk forvaltning. Med de foreslåede foranstaltninger søger Kommissionen at forbedre den mere kortsigtede likviditetsstyring, men at takle det store omfang af udestående forpligtelser vil kræve et længere perspektiv. Vi mener fortsat, at Kommissionen årligt bør udarbejde og offentliggøre en langtidsprognose over budgetlofter, betalingsbehov, kapacitetsbegrænsninger og potentielle frigørelser⁽³⁴⁾. Det ville gøre det lettere for interessenterne at vurdere de fremtidige betalingsbehov og budgetprioriteringer.

KOMMISSIONENS SVAR

2.21. *Kortsigtede foranstaltninger for at reducere efterslæbet af ubetalte regninger er beskrevet i »betalingsplanen«. Den indeholder et overslag over det forventede efterslæb af ubetalte anmodninger ved udgangen af 2015 (20 mia. EUR) og kræver tilstrækkelige betalingsbevillinger i budgettet for 2016 med det formål at reducere efterslæbet til et minimum. Kommissionens budgetforslag for 2016, der blev vedtaget den 27. maj 2015, omfatter det tilsvarende bevillingsniveau. Den endelige vedtagelse af disse bevillinger udgør den afgørende afhjælpende indsats mod de udestående forpligtelser, som er præsenteret i analysen vedrørende »betalingsplanen«.*

Kommissionen følger nøje gennemførelsen af programmet og vil underrette budgetmyndigheden, når der identificeres problemer.

2.22. *Betalingsplanen tackler efterslæbet af betalinger, som vil blive afviklet inden udgangen af 2016.*

Se svar på anbefaling 4.

⁽³²⁾ »Financial statement discussion and analysis«, som præsenteres sammen med årsregnskabet, s. 25. Betalingsplanen kan fås på: http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2014_2019/documents/budg/dv/2015_elements_payment_plan_/2015_elements_payment_plan_en.pdf

⁽³³⁾ For eksempel i årsberetningen for 2013, punkt 1.48 og 1.49.

⁽³⁴⁾ Jf. årsberetningen for 2013, punkt 1.50.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

De uudnyttede beløb i finansielle instrumenter under delt forvaltning er fortsat høje

2.23. Den seneste disponible rapport om finansielle instrumenter under delt forvaltning, der beskriver situationen ved udgangen af 2013⁽³⁵⁾, viser, at bidragene til instrumenterne hurtigt er steget med 1,7 milliarder euro fra 12,6 til 14,3 milliarder euro. Det udbetalte beløb til endelige modtagere steg med 2,0 milliarder euro fra 4,7 til 6,7 milliarder euro, og det betyder, at 47 % af det samlede indbetalte bidrag blev udbetalt, hvilket er et lille fremskridt i forhold til de 37 %, der var blevet udbetalt ved udgangen af 2012⁽³⁶⁾.

... og det er kontantbeholdningen i finansielle instrumenter under indirekte forvaltning også

2.24. Kontanter og andre likvide midler, som tilhører finansielle instrumenter, forvaltes af tilsynsførende på Kommissionens vegne med henblik på at gennemføre særlige programmer, som finansieres over EU-budgettet. Disse midler beløb sig til i alt 1,3 milliarder euro ved udgangen af 2014 (2013: 1,4 milliarder euro).

2.23. Den samlede udbetalingsprocent ved udgangen af 2013 var på 47 % mod 37 % ved udgangen af 2012, og Kommissionen forventer en lignende udvikling for 2014. Foranstaltninger med henblik på at fremskynde udbetalingen af finansielle instrumenter til endelige modtagere omfatter opfølgning gennem overvågningsudvalg, besøg på stedet, PR-kampagner og i visse tilfælde omprogrammering (i tilfælde, hvor det er tydeligt, at de midler, der oprindeligt var afsat til finansielle instrumenter, ikke kan udbetales til de endelige modtagere, f. eks. på grund af ændringer i markedsforhold). Derudover har Kommissionen gennem en ændring af retningslinjerne for afslutning præciseret den fleksibilitet, som den generelle forordning giver i forbindelse med støtte fra finansieringstekniske instrumenter til endelige modtagere.

Se også svar på anbefaling 5.

2.24. Mange finansielle instrumenter kræver en vis reserve for at kunne fungere. Der findes navnlig en stor beholdning af kontanter og andre likvide midler (730 mio. EUR) i garantiinstrumenter, der i kraft af deres karakter har behov for kontanter og kortfristede indskud for at kunne fungere efter hensigten.

⁽³⁵⁾ De seneste disponible tal vedrører udgangen af 2013 og findes i Kommissionens rapport »Summary of data on the progress made in financing and implementing financial engineering instruments reported by the managing authorities in accordance with Article 67(2)(j) of Council Regulation (EC) No 1083/2006« dateret september 2014.

⁽³⁶⁾ Jf. punkt 6.49 og 6.50 og årsberetningen for 2013, punkt 1.48.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

2.25. Den vigtigste årsag til dette nettofald på 0,1 milliard euro i indeståender på forvaltningskonti er, at Kommissionen nu har taget skridt til at afvikle tilbageførte beløb⁽³⁷⁾ fra lån og risikokapitaltransaktioner i forbindelse med MEDA⁽³⁸⁾. Pr. 31. december 2013 havde der i alt ophobet sig 259 millioner euro, som var blevet stående på en forvaltningskonto hos EIB⁽³⁹⁾. I løbet af 2014 blev 110 millioner euro overført til Garantifonden for Aktioner i forhold til Tredjeland⁽⁴⁰⁾. De resterende 149 millioner blev betalt tilbage til Unionens almindelige budget.

2.26. Effekten af afviklingen af tilbageførte beløb fra MEDA udlignes til dels af en overførsel på mere end 200 millioner euro til de forvaltningskonti, som er oprettet med henblik på finansielle instrumenter under den nye FFR. Disse overførsler er registreret som betalinger i budgettet for 2014.

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER**Konklusion for 2014**

2.27. Som i 2013 overskred betalingerne i 2014 loftet i FFR. De oprindelige betalingsbevillinger blev forhøjet med 3,5 milliarder euro ved hjælp af ændringsbudgetter. For at kunne opstille så stort et budget måtte »margenen til uforudsete udgifter« aktiveres kort efter starten på den nye FFR-periode (jf. punkt 2.4-2.9).

2.28. Omfanget af udestående budgetforpligtelser i forbindelse med udgifter, som har flerårig karakter, er fortsat meget stort. De fleste af disse udestående forpligtelser vedrører den tidligere FFR (jf. punkt 2.14).

2.29. For nogle medlemsstaters vedkommende er omfanget af uudnyttede forpligtelser under ESI-fondene meget stort (jf. punkt 2.17-2.19).

2.27. Se Kommissionens svar på punkt 2.4 til 2.9.

2.29. Se Kommissionens svar på punkt 2.17 til 2.19.

⁽³⁷⁾ Renter og afdrag på lån samt udbytte og tilbagebetaling af kapital.
⁽³⁸⁾ Det vigtigste instrument til økonomisk og finansielt samarbejde under Euro-Middelhavs-partnerskabet.

⁽³⁹⁾ Jf. årsberetningen for 2013, punkt 1.49.

⁽⁴⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 466/2014/EU af 16. april 2014 om en EU-garanti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med lån til og lånegarantier for projekter uden for Unionen (EUT L 135 af 8.5.2014, s. 1).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Anbefalinger

2.30. Vi anbefaler, at:

- **Anbefaling 1:** Kommissionen træffer foranstaltninger til at nedbringe omfanget af udestående forpligtelser. Ud over de kortfristede foranstaltninger, der blev foreslået i marts 2015, er der brug for et mere langsigtet perspektiv (jf. punkt 2.14-2.16)

- **Anbefaling 2:** Kommissionen i sin budgetmæssige og økonomiske forvaltning tager de kapacitetsmæssige begrænsninger i visse medlemsstater i betragtning med henblik på at undgå, at midlerne underudnyttes, og for at øge absorberingsprocenten, særlig i forbindelse med ESI-fondene (jf. punkt 2.19)

2.30.

Kommissionen accepterer anbefalingen og er i gang med at iværksætte de ønskede foranstaltninger.

Det er vigtigt at differentiere mellem de udestående forpligtelser (RAL), der følger af tidsforskydningen mellem forpligtelser og betalinger for flerårige programmer (den »normale« RAL) og de udestående forpligtelser, der følger af det »unormale efterslæb«, der er opstået de seneste år på grund af manglende betalingsbevillinger. Den betalingsplan, som er blevet aftalt med Europa-Parlamentet og Rådet, adresserer fuldt ud et sådant unormalt efterslæb, som forventes at blive udfaset ved udgangen af 2016. Dette vil ikke fjerne normale udestående forpligtelser, da der fortsat vil blive indgået nye forpligtelser med henblik på betaling i efterfølgende år, hvilket er normalt i forbindelse med flerårig programmering.

Kommissionen finder, at »betalingsplanen« inkluderer et langsigtet perspektiv for at reducere betalingsefterslæb og unormale udestående forpligtelser (se svar 2.21).

Kommissionen accepterer denne anbefaling. Den har allerede truffet følgende foranstaltninger:

- midlertidig 10 %-forhøjelse af medfinansieringssatsen for programlande
- særlig støtte til myndighederne i de berørte medlemsstater
- revision af retningslinjerne for afslutning af programmer for at sikre en korrekt anvendelse af de fleksibilitetsordninger, der er til rådighed for medlemsstaterne (se svar på punkt 2.23).

Oprettelse i november 2014 af en intern taskforce for bedre gennemførelse, der skal vurdere situationen i otte medlemsstater, identificere de flaskehalse, der bremser en vellykket gennemførelse, definere og kontrollere implementeringen af konkrete handlingsplaner for at imødegå disse potentielle risici for frigørelser.

Desuden oprettede GD for Regionalpolitik og Bypolitik i 2013 et kompetencecenter »administrativ kapacitetsopbygning«, som er ansvarligt for udformning og gennemførelse af målrettede aktioner til afhjælpning af administrative flaskehalse og svagheder, der hindrer en virkningsfuld og effektiv anvendelse af ESI-fondene i medlemsstater og regioner.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- **Anbefaling 3:** Kommissionen overvejer foranstaltninger, som kan medføre, at de udestående forpligtelser nedbringes, at programmerne for 2007-2013 afsluttes hurtigere, at omfanget af kontante midler hos tilsynsførende reduceres, og at der udarbejdes betalingsplaner og prognoser på de områder, hvor omfanget af udestående forpligtelser er flere gange højere end de respektive årlige forpligtelser (jf. punkt 2.20 og 2.21)
- **Anbefaling 4:** Kommissionen udarbejder et langsigtet likviditetsoverslag for at sikre bedre overensstemmelse mellem betalingsbehov og disponible midler (jf. punkt 2.22)
- **Anbefaling 5:** Kommissionen gør en forstærket indsats for at nedbringe for store kontante beløb i finansielle instrumenter (jf. punkt 2.23-2.26).

KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen accepterer denne anbefaling.

Kommissionen har vanskeligheder med at sikre en hurtigere afslutning for perioden 2007-2013.

Kommissionen er af den opfattelse, at den vigtigste foranstaltning til nedbringelse af de udestående forpligtelser for perioden 2007-2013 er godkendelsen af de ønskede bevillinger i budgetforslaget for 2016 med det formål at afvikle det unormale efterslæb af ubetalte betalingsanmodninger i 2016.

Kommissionen accepterer denne anbefaling og træffer den ønskede foranstaltning ved at undersøge, hvordan et langsigtet likviditetsoverslag bedst kan udarbejdes og offentliggøres.

Kommissionen accepterer anbefalingen og er allerede i gang med at iværksætte den anbefalede foranstaltning. Den berørte medlemsstat mister disponible kreditter i finansielle instrumenter, der ved afslutningen ikke er blevet anvendt til mindst en første runde af investeringer/garantier.

For perioden 2014-2020 gælder der klarere og mere fleksible regler for en bedre målretning af instrumenterne (forhåndsvurdering) og betaling i trancher. Endvidere er der blevet taget en række initiativer for at lette gennemførelsen af instrumenterne, f.eks. standardinstrumenter og platformen for teknisk bistand, »FI-Compass«, til fordel for generel rådgivning, uddannelse og udveksling af erfaringer for forvaltningsmyndighederne.

(Se svar på punkt 2.23 og anbefaling 2)

KAPITEL 3

Opnåelse af resultater ved hjælp af EU-budgettet

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	3.1-3.2
Del 1 — Europa 2020-strategien og Kommissionens overvågning og rapportering	3.3-3.34
Den periode, Europa 2020-strategien omfatter, er ikke afstemt efter EU's budgetcyklus	3.7-3.12
Europa 2020-strategiens prioriteter, overordnede mål og flagskibsinitiativer samt tematiske mål kan ikke anvendes som operationelle mål	3.13-3.25
Hidtil har Kommissionen ikke rapporteret samlet om EU-budgettets bidrag til forfølgelsen af Europa 2020-målene	3.26-3.34
Del 2 — Hvordan Europa 2020-målene afspejler sig i medlemsstaternes partnerskabsaftaler og programmer	3.35-3.65
De potentielle fordele ved at kombinere de fem europæiske struktur- og investeringsfonde er ikke fuldt ud blevet opnået	3.39-3.43
Europa 2020-strategien omsættes ikke systematisk gennem tematiske mål til operationelle mål i partnerskabsaftalerne og programmerne	3.44-3.48
Indførelsen af fælles indikatorer for den enkelte fond er et vigtigt skridt, men der er begrænsninger i udformningen	3.49-3.56
Fokuseringen på resultater bør forbedres yderligere, navnlig i partnerskabsaftalerne	3.57-3.60
Svagheder i udformningen af resultatrammen	3.61-3.65
Del 3 — Kommissionens rapportering om resultater	3.66-3.75
Vejledningen fra centralt hold er blevet bedre, men der er stadig en række svagheder, der bør afhjælpes	3.68-3.70
Planlægningen af og rapporteringen om performance på generaldirektoratsplan kan blive endnu bedre	3.71-3.75
Del 4 — Resultaterne af vores revision vedrørende performance	3.76-3.86
Vi fandt en svag fokusering på resultater	3.79-3.82
Det er ikke altid de programmer og projekter, der sandsynligvis vil give maksimal virkning, der er blevet valgt	3.83-3.86
Konklusion og anbefalinger	3.87-3.97
Konklusion for 2014	3.87-3.95
Anbefalinger	3.96-3.97
 Bilag 3.1 — Særberetninger vedtaget af Revisionsretten i 2014	
Bilag 3.2 — Opfølgning af tidligere anbefalinger om performancespørgsmål	

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

INDLEDNING

3.1. Dette kapitel handler om performance (jf. tekstboks 3.1). I år har vi valgt at fokusere på Den Europæiske Unions (EU's) langsigtede strategi, Europa 2020. Den første af kapitlets fire dele behandler således Kommissionens overvågning af og rapportering om Europa 2020, og den anden viser en undersøgelse af, hvordan Europa 2020-strategien slår igennem på de partnerskabsaftaler og finansieringsprogrammer, Kommissionen og medlemsstaterne sammen vedtager. De sidste to dele omhandler emner, vi også har undersøgt i de senere år. Tredje del præsenterer vores bemærkninger om de årlige aktivitetsrapporter, Kommissionens generaldirektører har udarbejdet. I fjerde del fremhæves nogle af de hovedtemaer, der optræder i vores særberetninger om performance fra 2014 ⁽¹⁾.

Tekstboks 3.1 — Performance i EU

Performance i EU vurderes på grundlag af principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning (sparsommelighed, produktivitet og effektivitet) ⁽²⁾ og dækker:

- a) input — de finansielle, menneskelige, materielle og organisatoriske ressourcer samt de reguleringstiltag, som kræves til gennemførelsen af programmet
- b) output — programmets produkter
- c) resultater — programmets umiddelbare indvirkning på de direkte adressater eller modtagere
- d) effekt — de langsigtede ændringer i samfundet, som i det mindste delvis kan tilskrives EU-foranstaltningen.

3.1. Den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2014-2020 er et af EU's midler til at nå målene for Europa 2020. De nationale regeringer spiller imidlertid en central rolle for at gennemføre målene for EU's strategi. EU's budget dækker i sig selv kun omkring 2 % af de samlede offentlige udgifter i EU og 1 % af EU's bruttonationalindkomst. Derfor er de samlede nationale budgetter og foranstaltninger centrale for gennemførelsen af EU's strategi.

Kommissionen lægger vægt på at aflægge rapport om EU-budgettets bidrag til gennemførelsen af Europa 2020-målene. Dette er imidlertid en vanskelig opgave, navnlig at isolere virkningerne af EU-budgettet fra virkningerne af de nationale budgetter og eksterne faktorer. Dette kræver en kombination af oplysninger og dokumentation fra overvågning, modellering og evaluering.

Desuden blev målene for finansieringsprogrammerne og gennemførelsesbestemmelserne for den nye FFR udformet af medlovgiveren. Disse programmer gennemføres hovedsagelig af medlemsstaterne ved hjælp af delt forvaltning.

⁽¹⁾ Vores særberetninger dækker EU-budgettet og de europæiske udviklingsfonde (<http://eca.europa.eu>).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, artikel 27, ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1), artikel 30 (ikrafttræden 1. januar 2013).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

3.2. Sidste år omfattede årsberetningen en særskilt sektion med en analyse af Kommissionens opfølgning af en stikprøve af anbefalingerne i særberetningerne⁽³⁾. Der findes ikke noget tilsvarende i dette års kapitel. I stedet vil vi offentliggøre en separat særberetning med fokus på, hvordan der følges op på anbefalingerne i særberetninger.

DEL 1 — EUROPA 2020-STRATEGIEN OG KOMMISSIONENS OVERVÅGNING OG RAPPORTERING

3.3. Europa 2020 er EU's tiårsstrategi for beskæftigelse og vækst. Den blev lanceret i 2010 for at skabe betingelser for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og efterfølger Lissabonstrategien, der løb fra 2000 til 2010. Europa 2020 omfatter fem »overordnede mål«, som EU som helhed skal have nået ved udgangen af perioden for strategien.

3.4. EU og dets 28 medlemsstater deler ansvaret for gennemførelsen af Europa 2020-strategien. Således er de fem overordnede mål i hver medlemsstat omsat til et nationalt mål, der afspejler medlemsstaternes forskellige situation.

3.5. Europa 2020 er central for meget af EU's aktivitet, men målene for den er ikke nøjagtig de samme som EU's mål. EU har en række mål ud over dem, der er fastsat i Europa 2020, f.eks. målene i relation til dets aktiviteter uden for dets geografiske grænser. I 2014 var en væsentlig del af EU's budget forbundet med Europa 2020. Da det er en strategi for de enkelte medlemsstater såvel som for EU, påhviler en stor del af ansvaret for opfyldelsen af Europa 2020's mål imidlertid medlemsstaterne, der er nødt til at finansiere denne uden for EU's budget.

3.5. EU's mål fastsættes i traktaterne og skal forfølges og respekteres (f.eks. den fælles landbrugspolitik). Inden for disse rammer fordeles EU-budgettet på de forskellige aktiviteter og tilpasses så vidt muligt til EU's hovedprioriteringer, der kan ændre sig med tiden (dvs. Lissabonstrategien, Europa 2020-strategien). Med den nye FFR har stats- og regeringscheferne besluttet, at alle EU's politikker, instrumenter og retsakter samt alle finansielle instrumenter skal mobiliseres for at forfølge strategiens mål. Det har fået EU til at fremsætte forslag til et budget med en stærk fælleseuropæisk vision, der skal være drivkraften for Europa 2020-vækststrategien.

Ifølge Kommissionens vurdering var omkring 58 % af EU-budgettet afsat til Europa 2020 i 2014. Man har ligeledes udformet en ny metode for at sikre en effektiv anvendelse af de europæiske struktur- og investeringsfonde, navnlig gennem en høj grad af overensstemmelse med prioriteringerne i Europa 2020-strategien, brugen af konditionalitet, fremme af koncentrationen og prioriteringen af ressourcer samt indførelse af performanceincitament.

⁽³⁾ Årsberetningen for 2013, punkt 10.53-10.55.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

3.6. I denne del af kapitlet behandles strategiens forhold til EU's budgetcyklus, forbindelserne mellem strategien og målene på lavere niveau og Kommissionens overvågning af og rapportering om EU-budgettets bidrag til forfølgelsen af Europa 2020. Vi undersøgte således hverken medlemsstaternes bidrag til forfølgelsen af Europa 2020 eller Kommissionens øvrige ansvar, f.eks. dens lovgivningsfunktion eller dens rolle i den politiske beslutningsproces eller i det europæiske semester⁽⁴⁾. Dette kapitel viser derfor ikke en undersøgelse af Europa 2020's hidtidige politikresultater.

Den periode, Europa 2020-strategien omfatter, er ikke afstemt efter EU's budgetcyklus

3.7. EU's budgetcyklus er kendt som den flerårige finansielle ramme (FFR)⁽⁵⁾ og gennemløbes i blokke på syv år. FFR fastsætter det maksimumsbeløb, EU-budgettet hvert år kan anvende på brede politikområder. De FFR-perioder, der er relevante i forbindelse med Europa 2020-strategien, er 2007-2013 og 2014-2020. Tildelingen af midler til FFR-udgiftsområderne og til medlemsstaterne finder sted under FFR-forhandlingerne. FFR fører til en række ændringer i den lovgivningsmæssige ramme, der regulerer anvendelsen af EU's midler, herunder overvågnings- og rapporteringskravene.

3.8. FFR-perioderne er aldrig faldet sammen med perioderne for EU's strategier (2000-2010 og 2010-2020). Det gjorde det vanskeligere for Kommissionen at overvåge og rapportere om EU-budgettets bidrag til forfølgelsen af EU's overordnede strategi for FFR-perioden 2007-2013.

3.9. Således forklarede Kommissionen i sit svar til vores årsberetning for 2013, at »Europa 2020-strategien ikke [var] blevet vedtaget, da FFR for 2007-2013 blev vedtaget, og overvågningen, evalueringen og rapporteringen blev fastlagt. Dette forklarer i høj grad, hvorfor det ikke har været muligt at fremhæve de enkelte finansielle programmets bidrag til at nå de fastsatte mål i denne strategi«⁽⁶⁾.

3.8. FFR-perioden 2007-2013 har måske ikke været helt sammenfaldende med den periode, der er omfattet af Europa 2020-strategien. Dette fører imidlertid ikke til manglede overensstemmelse med den overordnede strategi. Desuden ligger hele FFR-perioden 2014-2020 inden for og har samme slutdato som den aktuelle Europa 2020-strategiperiode.

FFR-perioden 2014-2020 er udformet med henblik på at give mulighed for at fokusere på at gennemføre Europa 2020-strategien.

⁽⁴⁾ Europa 2020-strategien gennemføres og overvåges også som led i det europæiske semester, EU's årlige cyklus for økonomisk og budgetmæssig samordning med medlemsstaterne.

⁽⁵⁾ Det er opstillet et årligt budget for EU på grundlag af den syvårige FFR.

⁽⁶⁾ Kommissionens svar til årsberetningen for 2013, punkt 10.24.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

3.10. Det er ikke nemt at ændre rammerne for overvågningen og rapporteringen midt i en FFR-periode. Ikke blot ville det have været nødvendigt ændre den regulerende lovgivning, men på områder med delt forvaltning ville hver enkelt medlemsstat også have været nødt til at ændre sine egne procedurer. Den overvågnings- og rapporteringsramme, der ligger til grund for FFR, blev bragt i overensstemmelse med Europa 2020 med FFR 2014-2020. Som evalueringer af Lissabonstrategien havde anbefalet det, blev udgiftsområderne i EU's budget med denne nye FFR rettet ind, så de afspejlede Europa 2020-strategiens vækstprioriteter.

3.11. Betalinger afholdt under FFR 2007-2013 vil fortsætte efter 2015. Den første halvdel af Europa 2020-strategiens 10-årige periode udspiller sig derfor under en FFR, der er udformet til en anden strategi. Den kortfattede rapportering om gennemførelsen af de europæiske struktur- og investeringsfonde⁽⁷⁾ (ESI-fondene) — i 2014-2020 de vigtigste fonde til fremme af Europa 2020-strategien — vil begynde i 2016⁽⁸⁾, og de strategirapporter, der skal fungere som grundlag for debatten om ESI-fondenes bidrag til forfølgelsen af Europa 2020, forventes i 2017 og 2019⁽⁹⁾.

3.12. Dette danner baggrund for de næste to sektioner i denne del af kapitlet, der reflekterer over to elementer med central betydning for en effektiv overvågning af og rapportering om Europa 2020: omsætningen af politiske ambitioner på højt plan til operationelle mål for EU-budgettet, og spørgsmålet om, hvorvidt Kommissionen er i stand til at håndtere de iboende vanskeligheder med hensyn til overvågning og rapportering.

3.10. *Kommissionen overvåger og rapporterer om EU-budgettets bidrag til EU's overordnede mål og til Europa 2020-strategien i særdeleshed.*

⁽⁷⁾ ESI-fondene omfatter Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond (ESF), Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF).

⁽⁸⁾ Bortset fra rapporteringen om ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, der startede i april 2015.

⁽⁹⁾ Artikel 53 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Europa 2020-strategiens prioriteter, overordnede mål og flagskibsinitiativer samt tematiske mål kan ikke anvendes som operationelle mål

3.13. Europa 2020 er en politisk strategi på højt plan. Som tidligere bemærket er generelle mål på højt plan måske ikke fokuserede nok til at være anvendelige på lavere, operationelle planer⁽¹⁰⁾. Det er nødvendigt, at der fastsættes operationelle mål — med de fornødne indikatorer og delmål — som kan bruges til forvaltningsformål. Disse operationelle mål skal nødvendigvis forbindes med Europa 2020-strategien.

Tre prioriteter, fem overordnede mål og syv flagskibsinitiativer

3.14. Der er en række mål og initiativer, der er forbundet med Europa 2020, som vist i tekstboks 3.2. I denne og de følgende sektioner gennemgås derfor en undersøgelse af, om forholdet mellem disse forskellige elementer hænger sammen: om målene på højt plan i Europa 2020-strategien er omsat til operationelle elementer, der gør det muligt for forvalterne at overvåge og rapportere om EU-budgettets bidrag til forfølgelsen af strategien.

3.13. Lige fra begyndelsen har strategien været baseret på et tæt partnerskab med medlemsstaterne, hvilket er af central betydning for dens succes. Med henblik på dette er Europa 2020-målene på EU-niveau opdelt i nationale mål. Europa 2020 er langt fra en hierarkisk strategi på EU-niveau, men er baseret på inddragelsen af alle relevante aktører på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan.

De politiske ønsker for Europa 2020 konkretiseres gennem opstilling af mål og har været inspirationskilde for EU-budgettets struktur. De er blevet omsat til retsgrundlaget for de programmer, der finansieres via EU-budgettet.

3.14. Se Kommissionens svar på punkt 3.1.

⁽¹⁰⁾ Jf. årsberetningen for 2012, punkt 10.10.

Tekstboks 3.2 — Europa 2020-prioriteterne — intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst (punkt 3.15)

<i>Europa 2020's overordnede mål (punkt 3.16-3.17)</i>	<i>Europa 2020's flagskibsinitiativer (punkt 3.18-3.21)</i>	<i>Tematiske mål (kun for ESI-fondene) (punkt 3.22-3.25)</i>
<p>1. Beskæftigelse: 75 % af de 20-64-årige skal i beskæftigelse.</p> <p>2. Forskning og udvikling (FoU): 3 % af EU's bruttonationalprodukt (BNP) skal investeres i FoU.</p> <p>3. Klimaændringer og bæredygtighed på energiområdet: Drivhusgasemissionerne skal være 20 % lavere end i 1990 (eller hele 30 %, hvis forholdene tillader det), 20 % af energien skal komme fra vedvarende energikilder, og energieffektiviteten skal øges med 20 %.</p> <p>4. Uddannelse: Skolefrafaldet skal reduceres til under 10 %, og mindst 40 % af de 30-34-årige skal afslutte en videregående eller tilsvarende uddannelse.</p> <p>5. Bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse: Mindst 20 millioner færre mennesker skal være eller risikere at blive fattige eller socialt udstødte.</p>	<p><i>Intelligent vækst:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. En digital dagsorden for Europa. 2. Innovation i EU. 3. Unge på vej. <p><i>Bæredygtig vækst:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 4. Et ressourceeffektivt Europa. 5. En industripolitik for en globaliseret verden. <p><i>Inklusiv vækst:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 6. En dagsorden for nye kvalifikationer og nye job. 7. En europæisk platform mod fattigdom. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Styrkelse af forskning, teknologisk udvikling og innovation. 2. Bedre adgang til og brug og kvalitet af IKT. 3. Styrkelse af konkurrenceevnen i de små og mellemstore virksomheder (SMV'er), landbrugssektoren (for ELFUL) og fiskeri- og akvakultursektoren (for EHFF). 4. Støtte til overgangen til en økonomi med lavere CO₂-emissioner i alle sektorer. 5. Fremme af tilpasning til klimaændringer, risikoforebyggelse og -styring. 6. Bevarelse og beskyttelse af miljøet og fremme af ressourceeffektivitet. 7. Fremme af bæredygtig transport og afskaffelse af flaskehalsproblemer i vigtige netinfrastrukturer. 8. Fremme af bæredygtig beskæftigelse af høj kvalitet og støtte til arbejdskraftens mobilitet. 9. Fremme af social inklusion, bekæmpelse af fattigdom og enhver forskelsbehandling. 10. Investering i uddannelse og erhvervsuddannelse med henblik på færdigheder og livslang læring. 11. Styrkelse af institutionel kapacitet for offentlige myndigheder og interessepartier og effektiv offentlig forvaltning.

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.15. Det højeste niveau i Europa 2020 er de tre prioriteter vedrørende intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst sammen med de fem overordnede mål, der er vist i tekstboks 3.2. Forholdene mellem prioriteterne og de overordnede mål er imidlertid talrige og komplekse. F.eks. beskrives de overordnede mål som »ikke udtømmende«, men »repræsentative« for de tre prioriteter⁽¹⁾ — der er ikke nogen klar forbindelse mellem de enkelte mål og prioriteterne.

3.16. De overordnede mål er hovedsagelig politiske ambitioner⁽²⁾. Bortset fra målene med relation til drivhusgasemissioner og vedvarende energi støttes de overordnede mål ikke af en retligt bindende ramme på EU-plan. Bidraget fra EU-budgettet identificeres ikke særskilt i forbindelse med opfyldelsen af de overordnede mål.

3.17. Den måde, som de overordnede mål er blevet omsat til særskilte mål for den enkelte medlemsstat på, illustrerer også, at de ikke er hårde, operationelle mål. To af de overordnede mål ville stadig ikke være opfyldt på EU-plan, hvis det lykkedes hver enkelt medlemsstat at opfylde sine egne nationale mål:

- a) Opfyldelse af samtlige nationale mål ville give en beskæftigelsesgrad for de 20-64-årige på 74 %, under de 75 % i EU's overordnede mål

KOMMISSIONENS SVAR

3.15. Disse mål hverken udelukker hinanden eller har til formål blot at tjene en enkelt af de tre prioriteringer. Der findes en klar sammenhæng mellem de individuelle mål og intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Målene blev valgt med henblik på at være gensidigt forstærkende og på at kunne yde et samlet bidrag til alle tre dimensioner. Målene er bevidst ikke-udtømmende, og de omfatter ikke alle vækstfaktorer. De eksemplificerer den form for forandring, som man slår til lyd for i strategien, og sigter mod at fremhæve en række centrale drivkræfter for vækst, der er relevante for alle medlemsstaterne, og som kan være styrende for medlemsstaternes foranstaltninger. Den valgte fremgangsmåde tager også udgangspunkt i erfaringerne med Lissabonstrategien, hvis prioriteringer blev udvandet på grund af for mange mål. Med Europa 2020 sigtede man mod at fokusere på det væsentlige.

3.16. Kompetencen vedrørende de fleste af områderne inden for Europa 2020 ligger fortsat hos medlemsstaterne. Derfor kan EU foregå med et godt eksempel og fastsætte ambitiøse og realistiske mål, men fastsættelsen af de nationale mål er fortsat et politisk valg på nationalt plan.

Kommissionen/EU har ikke kompetence til at indføre en juridisk bindende ramme. På beskæftigelsesområdet kan EU f.eks. kun træffe foranstaltninger for at sikre koordineringen af medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker, navnlig ved at fastlægge retningslinjer for disse politikker.

3.17. Dette forklarede Kommissionen i sin meddelelse⁽¹⁾ som en konsekvens af de politiske valg på nationalt plan.

- a) Se Kommissionens svar på punkt 3.16 om kompetencefordelingen mellem Unionen og medlemsstaterne, jf. artikel 5 i TEU.

⁽¹⁾ KOM(2010) 2020 endelig af 3. marts 2010 — Meddelelse fra Kommissionen, »Europa 2020 — En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst«, sektion 2.

⁽²⁾ COM(2015) 100 final af 2. marts 2015 — Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, »Resultater af den offentlige høring om Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst«, sektion 1.

⁽¹⁾ COM(2014) 130 af 5.3.2014 »Status over Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst«.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- b) Opfyldelse af samtlige nationale mål for forskning og udvikling ville give en investering på 2,6 % af BNP i 2020, et stykke under det overordnede mål på 3,0 %⁽¹³⁾.

3.18. Det næste lag i Europa 2020's struktur er de syv flagskibsinitiativer. De er samlet under de tre prioriteter for vækst. De blev ikke udformet med henblik på at repræsentere et mere detaljeret sæt af mål eller indikatorer. I stedet bidrager flagskibsinitiativerne ifølge Kommissionen til at danne en ramme om de foranstaltninger, der skal træffes på EU- og medlemsstatsniveau⁽¹⁴⁾.

3.19. Alle flagskibsinitiativerne — bortset fra »En industripolitik for en globaliseret verden« — bidrager direkte til forfølgelse af et eller flere af de overordnede mål, og alle de overordnede mål adresseres direkte i mindst ét flagskibsinitiativ. Kommissionen har imidlertid ikke foretaget en detaljeret analyse af forholdet mellem målene og flagskibsinitiativerne, og den har heller ikke brugt flagskibsinitiativerne som et forvaltningsværktøj til at forfølge strategien — f.eks. ved at fastsætte delmål for og regelmæssigt rapportere om disse initiativer.

3.20. I marts 2015 var feedbacken på den offentlige høring om Europa 2020-strategien ifølge Kommissionen, at flagskibsinitiativerne stort set havde tjent deres formål, og at tiltagene på deres respektive områder måtte videreføres på anden vis. Høringsrespondenterne gav udtryk for, at flagskibsinitiativerne burde erstattes af mere sammenhængende og overordnede politiske programmer⁽¹⁵⁾.

KOMMISSIONENS SVAR

- b) Vedrørende målet for forskning og udvikling understreger Kommissionen, at målsætningen for EU er investeringer på 3 % af BNP i 2020. Medlemsstaterne har ansvaret for at fastlægge deres nationale mål inden for forskning og udvikling på det niveau, de anser for mest hensigtsmæssigt, og Kommissionen har begrænset mulighed for at påvirke disse mål. Hvis medlemsstaterne når deres mål, vil det faktisk kun udgøre et investeringsniveau på 2,6 %, men dette er stadig en betydelig stigning. Fremskridtene i retning af målet på 3 % overvåges gennem processen for det europæiske semester, og i denne sammenhæng tilskyndes medlemsstaterne til at øge deres investeringer i forskning og udvikling.

3.18. Formålet med flagskibsinitiativerne var, at de skulle danne rammen om en række politiske/prioriterede foranstaltninger med henblik på gennemførelsen af Europa 2020-målene. Disse prioriterede foranstaltninger blev mest opfattet som et supplement til strukturreformerne i henhold til de landespecifikke henstillinger.

3.19. Eftersom Europa 2020 er en overordnet strategi, ville det ikke være hensigtsmæssigt at knytte hvert enkelt mål til et flagskib og omvendt.

I løbet af de første år efter vedtagelsen af 2020-strategien rapporterede Kommissionen regelmæssigt i sin årlige vækstundersøgelse om fremskridtene med gennemførelsen af de overordnede mål og om flagskibsinitiativerne. Denne rapportering blev mindre regelmæssig, efterhånden som mange af flagskibsinitiativerne blev afsluttet.

⁽¹³⁾ »Smarter, greener, more inclusive? Indicators to support the Europe 2020 strategy«, Eurostat (2015-udgaven), s. 16, 46 og 77 (<http://ec.europa.eu/eurostat/en/web/products-statistical-books/-/KS-EZ-14-001>).

⁽¹⁴⁾ KOM(2010) 2020 endelig af 3. marts 2010, sektion 2.

⁽¹⁵⁾ COM(2015) 100 final af 2. marts 2015, sektion 3.3.

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.21. I lighed med de overordnede mål (punkt 3.16) har også flagskibsinitiativerne som vigtigste funktion at tjene som politisk inspirerede handlingsplaner. De er ikke udformet med henblik på at omsætte Europa 2020's mål på højt plan til operationelle mål.

Elleve tematiske mål

3.22. Et af EU's vigtigste værktøjer til at opfylde Europa 2020-strategiens mål er FFR (punkt 3.7), herunder ESI-fondene (punkt 3.11). Mekanikken i disse fonde, herunder partnerskabsaftaler mellem Kommissionen og den enkelte medlemsstat samt programmer på medlemsstatsniveau, der udstikker, hvordan midlerne vil blive anvendt, beskrives mere indgående i dette kapitels del 2.

3.23. Et centralt element i disse strukturer på medlemsstatsniveau, der skal fungere som bindeled til Europa 2020, er 11 tematiske mål. Ifølge lovgivningen skal hver enkelt ESI-fond, for at bidrage til forfølgelsen af EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, støtte de tematiske mål — jf. opstillingen i tekstboks 3.2. Disse tematiske mål skal så omsættes til prioriteter, der er specifikke for hver enkelt ESI-fond⁽¹⁶⁾. Vi analyserer dette yderligere i del 2 i dette kapitel.

KOMMISSIONENS SVAR

3.21. *Det har aldrig været Kommissionens hensigt at omsætte målene på højt plan til operationelle mål, men derimod at identificere en række nøgleområder, der skal fungere som drivkraft for medlemsstaternes reformdagsorden samt fremme beskæftigelse og vækst.*

⁽¹⁶⁾ Forordning (EU) nr. 1303/2013, artikel 9.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

3.24. De tematiske mål er ikke operationelle mål — med tilknyttede delmål og indikatorer. De befinder sig på et højt plan og har en bred karakter, da de dækker samtlige de områder, ESI-fondene finansierer. De tematiske måls område rækker ud over Europa 2020 (punkt 3.5) og dennes overordnede mål og flagskibsinitiativer. Den centrale lovgivning, der gælder for ESI-fondene og de tematiske mål, fastslår ikke forholdet mellem de tematiske mål og de overordnede mål og flagskibsinitiativerne. Et sådant forhold var vi kun i stand til at konstatere i et arbejdsdokument fra Kommissionen⁽¹⁷⁾, hvor fem af de tematiske mål eksplicit blev forbundet med de fem overordnede mål, mens yderligere tre blev indirekte forbundet med overordnede mål. De sidste tre tematiske mål — nr. 2, 5 og 11 i tekstboks 3.2 — blev ikke forbundet med et overordnet mål. For flagskibsinitiativernes vedkommende blev der i Kommissionens arbejdsdokument etableret en forbindelse med fire tematiske mål, hvilket betyder, at tre flagskibsinitiativer ikke blev forbundet med et tematisk mål i arbejdsdokumentet.

3.25. De tematiske mål er — ligesom de overordnede mål og flagskibsinitiativerne — ikke i sig selv udformet til at omsætte Europa 2020 til nyttige operationelle mål.

3.24. Formålet med at udarbejde en udtømmende liste over tematiske mål på højt niveau, der skal støttes af ESI-fondene, var at sammenkæde de fem fonde, der har hver deres traktatbaserede formål, med Europa 2020-strategien. De tematiske mål omsættes til specifikke mål, der ledsages af indikatorer, basislinjer og mål inden for investeringsprioriteterne for hvert af programmerne inden for ESI-fondene⁽²⁾.

Hensigten var ikke at skabe en direkte forbindelse mellem alle de tematiske mål og de overordnede mål. De overordnede mål er tænkt som en illustration og dækker ikke Europa 2020-strategien i sin helhed. Vurderingen af fondens faktiske bidrag til de overordnede politiske mål kan kun foretages efter en gennemgang af de foranstaltninger, der finansieres helt konkret, og af deres resultater, hvilket sker i form af en evaluering.

Det forhold, at visse flagskibsinitiativer ikke nævnes i del 2 i Kommissionens arbejdsdokument, betyder ikke, at disse ikke kan knyttes sammen med et tematisk mål. De tre flagskibsinitiativer, som Revisionsretten henviser til, er faktisk knyttet til tematiske mål (henholdsvis 8, 9 og 10). Med hensyn til flagskibsinitiativerne viser et første skøn, der er baseret på de operationelle programmer for 2014-2020, at ESI-fondene bidrager til alle flagskibsinitiativer⁽³⁾.

3.25. De tematiske mål afspejler målsætningen for Europa 2020-strategien og skaber rammen for fastsættelse af nyttige, operationelle mål inden for de enkelte programmer under ESI-fondene, idet der tages hensyn til de særlige kendetegn ved medlemsstaten og programområdet.

⁽¹⁷⁾ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene SWD (2012) 61 final del II af 14. marts 2012, »Elements for a Common Strategic Framework 2014 to 2020 the European Regional Development Fund, the European Social Fund, the Cohesion Fund, the European Agricultural Fund for Rural Development and the European Maritime and Fisheries Fund«. De fem tematiske mål, der er eksplicit forbundet med overordnede mål, er nr. 1, 4, 8, 9 og 10, og de indirekte forbundne er nr. 3, 6 og 7. De tematiske mål nr. 1, 2, 3 og 6 er forbundet med flagskibsinitiativer.

⁽²⁾ Som det hedder i artikel 2, punkt 34, i forordningen om fælles bestemmelser: »specifikt mål: det resultat, som en investeringsprioritet eller en EU-prioritet bidrager til i en specifik national eller regional sammenhæng gennem aktioner og foranstaltninger, der iværksættes inden for en sådan prioritet«.

⁽³⁾ Innovation i EU: tematisk mål 1: Unge på vej; tematisk mål 8 og 10: En digital dagsorden for Europa; tematisk mål 2: Et resourceeffektivt Europa; tematisk mål 4, 5 og 6: En industripolitik for en globaliseret verden; tematisk mål 3 og 7: En dagsorden for nye færdigheder og job; tematisk mål 8 og 10: Europæisk platform mod fattigdom; tematisk mål 9. Der findes flere oplysninger i arbejdsdokument 1, der er vedhæftet budgetforslaget for 2016.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Hidtil har Kommissionen ikke rapporteret samlet om EU-budgettets bidrag til forfølgelsen af Europa 2020-målene

3.26. Denne sektion behandler spørgsmålet om, i hvilken udstrækning Kommissionen har kunnet overvåge EU-budgettets bidrag til at opfylde målene for Europa 2020 og rapportere om det — dvs. isoleret fra medlemsstaternes indsats med nationale midler. Den behandler også to væsentlige faktorer i overvågnings- og rapporteringssystemerne: spørgsmålet om, hvorvidt der er ejerskab til de strategiske resultater, og spørgsmålet om, hvorvidt der er indført en strategi for meddelelse om resultaterne i forhold til Europa 2020-målene.

Overvågning af og rapportering om Europa 2020

3.27. Måling og vurdering af EU-budgettets bidrag til opfyldelsen af Europa 2020 kan kun udføres på en meningsfuld måde, hvis Kommissionen har adgang til relevante, pålidelige og rettidige oplysninger hentet i et solidt resultatstyrings- og rapporteringssystem⁽¹⁸⁾. Det er endnu ikke tilfældet. I de årlige aktivitetsrapporter⁽¹⁹⁾, som vi har gennemgået i de seneste års årsberetninger, blev der ikke gjort noget forsøg på at analysere fremskridtene hen imod opfyldelsen af Europa 2020. I hvilken udstrækning de årlige aktivitetsrapporter for 2014 tager dette spørgsmål op, behandles nedenfor i del 3 af dette kapitel.

3.27. Rammen, som medlovgiverne har fastlagt, betyder, at der indføres et velfunderet rapporteringssystem for perioden 2014-2020, som fra 2016 og frem vil sikre flere oplysninger om resultaterne for de enkelte tematiske mål, kædet sammen med Europa 2020-målene. Dette vil give mulighed for en kvantitativ vurdering, eftersom formålet med evalueringen er gradvist at vurdere ESI-fondenes bidrag til Europa 2020-målene.

Når der kan etableres en mere direkte forbindelse mellem fondene og Europa 2020-målene, har Kommissionen truffet konkrete foranstaltninger for at indføre et præstationsovervågningssystem⁽⁴⁾.

De årlige aktivitetsrapporter i de foregående år var knyttet til FFR for 2007-2013, der blev udformet inden Europa 2020-målene blev fastlagt.

⁽¹⁸⁾ Jf. årsberetningen for 2012, punkt 10.32.

⁽¹⁹⁾ Årsberetningen for 2010, kapitel 8: GD for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (AGRI), GD for Regionalpolitik og Bypolitik (REGIO) og GD for Forskning og Innovation (RTD), årsberetningen for 2011, kapitel 10: GD AGRI, GD for Udvikling og Samarbejde — EuropeAid (DEVCO), GD REGIO, årsberetningen for 2012, kapitel 10: GD for Konkurrence (COMP), GD for Maritime Anliggender og Fiskeri (MARE) og GD for Mobilitet og Transport (MOVE), og årsberetningen for 2013, kapitel 10: GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion (EMPL), GD for Sundhed og Forbrugere (SANCO) og Kontoret for Infrastruktur og Logistik i Luxembourg (OIL).

⁽⁴⁾ EMCO og SPC har udviklet overvågningen af beskæftigelsesresultaterne baseret på en omfattende database med et stort antal indikatorer vedrørende beskæftigelse samt sociale og arbejdsmarkedsrelaterede faktorer, der er knyttet til de overordnede mål. EPC har ligeledes et omfattende overvågningssystem inden for rammerne af LIME med henblik på at overvåge fremskridtene med Europa 2020.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

3.28. Der er indført en række elementer til et effektivt overvågnings- og rapporteringssystem vedrørende Europa 2020. Kommissionens statistiske tjeneste, Eurostat, stiller statistiske data til rådighed om såvel EU-dækkende som nationale resultater med henblik på at opfylde Europa 2020's overordnede mål. Eurostats websted giver regelmæssig ajourførte oplysninger om målene, mens dedikerede rapporter præsenterer mere dybtgående analyser af tendenserne og undersøgelser af årsagerne til udviklingen i de overordnede indikatorer.

3.29. Kommissionens gennemgang af Europa 2020, som Rådet burde have haft adgang til i marts 2015, er blevet forsinket til begyndelsen af 2016. I marts 2014 udsendte Kommissionen en statusmeddelelse til lancering af en offentlig høring om Europa 2020 ⁽²⁰⁾. Sammendraget af høringsresultaterne giver imidlertid ikke feedback om EU-programmernes betydning for Europa 2020 ⁽²¹⁾.

3.28. I Kommissionens landerapporter i forbindelse med det europæiske semester kigger man detaljeret på den socioøkonomiske situation og udsigterne i de enkelte medlemsstater samt de vigtigste foranstaltninger, der er nødvendige for at forbedre de socioøkonomiske fremskridt. Denne analyse danner grundlag for de efterfølgende landespecifikke henstillinger, som fremsættes af Kommissionen og vedtages af Det Europæiske Råd.

Under forhandlingerne har man i høj grad fokuseret på at sikre, at de deraf følgende landespecifikke henstillinger afspejles i partnerskabsaftalerne og de operationelle programmer for 2014-2020, for yderligere at styrke sammenhængen mellem de specifikke mål i de operationelle programmer og Europa 2020-målene på højt niveau.

⁽²⁰⁾ COM(2014) 130 final/2 af 19. marts 2014, en meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om status over Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.

⁽²¹⁾ COM(2015) 100 final af 2. marts 2015.

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.30. Som Kommissionen sidste år noterede i sin fjerde evalueringsrapport, er det for så vidt angår programmeringsperioden 2007-2013 »ikke [...] muligt at udskille det enkelte finansielle programs nøjagtige bidrag til opfyldelsen af Europa 2020-målene«⁽²²⁾. Kommissionen offentliggjorde sin femte evalueringsrapport — om regnskabsåret 2014 — i juni 2015⁽²³⁾. Den femte evalueringsrapport indeholder flere oplysninger om Europa 2020 end forgængeren. Den har en særskilt sektion om Europa 2020 med en sammenfatning af fremskridtene med Europa 2020-målene. Rapporten indeholder også en række henvisninger til de enkelte programmets bidrag til opfyldelsen af Europa 2020. Disse henvisninger er imidlertid begrænsede. Eftersom FFR 2007-2013 blev udarbejdet, før Europa 2020-strategien blev vedtaget, giver den ikke grundlag for, at der rapporteres samlet om EU-budgettets bidrag til opfyldelsen af Europa 2020.

3.31. Evalueringsrapporten giver således stadig et ufuldstændigt billede af EU-budgettets bidrag til opfyldelsen af Europa 2020 (jf. også punkt 3.9). Ud fra rammen for programmeringsperioden 2014-2020 forventer Kommissionen, at evalueringsrapporten fra og med regnskabsåret 2017 vil kunne give bedre og mere fuldstændige oplysninger om resultaterne, herunder fremskridtene med Europa 2020⁽²⁴⁾. I del 2 af dette kapitel fremhæver vi nogle forhold, som vil gøre det vanskeligt for Kommissionen at rapportere om ESI-fondenes bidrag til opfyldelsen af Europa 2020 i denne programmeringsperiode.

KOMMISSIONENS SVAR

3.30. I sin fjerde evalueringsrapport påpegede Kommissionen, at »Europa 2020 er medlemsstaternes og Kommissionens fælles indsats, og mange eksterne faktorer påvirker opfyldelsen af Europa 2020-målene«. Revisionsretten bemærkede i punkt 10.24 i sin årsberetning for 2013, at den fjerde evalueringsrapport udgjorde en forbedring, idet der gøres et forsøg på at beskrive forbindelsen mellem de vigtigste finansielle programmer, der fremlægges i henhold til FFR-udgiftsområder, og de tilgængelige resultatoplysninger af relevans for Europa 2020-strategien.

I den femte evalueringsrapport henviser Kommissionen til EU-budgettets begrænsede størrelse sammenlignet med de samlede offentlige udgifter i EU og de forskelligartede eksterne faktorer, der påvirker gennemførelsen af Europa 2020-målene.

Kommissionen lægger vægt på at aflægge rapport om EU-budgettets bidrag til gennemførelsen af Europa 2020-målene. Dette er imidlertid en vanskelig opgave, navnlig at isolere virkningerne af EU-budgettet fra virkningerne af de nationale budgetter og eksterne faktorer (se også Kommissionens svar på punkt 3.1).

3.31. Rapporteringsordningen for 2007-2013-programmerne blev fastlagt, inden Europa 2020-målene blev opstillet. På nuværende tidspunkt er det derfor ikke rimeligt at forvente, at evalueringsrapporten tegner et fuldstændigt billede af EU-budgettets bidrag til Europa 2020.

⁽²²⁾ COM(2014) 383 final af 26. juni 2014 »Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om evalueringen af Unionens finanser på grundlag af de resultater, der er opnået«.

⁽²³⁾ Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om evalueringen af Unionens finanser på grundlag af de resultater, der er opnået (COM(2015) 313 final af 26. juni 2015). Det er fastsat i traktaten (artikel 318 og 319 i TEUF), at Kommissionen skal udarbejde en sådan rapport, og at den er en del af det materiale, som Parlamentet skal lægge til grund for sin årlige discharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet.

⁽²⁴⁾ Jf. årsberetningen for 2013, punkt 10.25 og Kommissionens svar.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Ejerskab og forpligtelse

3.32. Europa 2020-strategien kan kun blive vellykket, hvis den ejes fuldt ud af dem, som dens mål gælder for — medlemsstaterne og EU. Gennemgangen af Lissabonstrategien fremhævede manglen på klare forpligtelser fra interessenternes side som en forhindring for, at strategien kan blive effektiv. Rapporten fra gruppen på højt plan konkluderede, at manglen på engagement på såvel nationalt som europæisk plan havde betydet, at fordelene ikke var blevet opnået, og at der blev udstillet inkonsekvens og mangel på sammenhæng⁽²⁵⁾. Evalueringen af Lissabonstrategien konkluderede tilsvarende, at implementeringen havde lidt under et omskifteligt ejerskab⁽²⁶⁾.

3.33. Med hensyn til Europa 2020 har Kommissionen bestræbt sig på hos interessenterne at udvikle en stærkere følelse af ejerskab til og engagement i strategiens mål. Den meddelelse, der ledsagede lanceringen af strategien, omfatter en dedikeret sektion med angivelse af, hvem der skulle gøre hvad, og af den rolle, der tilkom Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen, Europa-Parlamentet, de nationale, regionale og lokale myndigheder og interessenter samt civilsamfundet⁽²⁷⁾.

3.34. For så vidt angår FFR 2014-2020 skal mange af oplysningerne om EU-budgettets bidrag til forfølgelsen af Europa 2020 — som tidligere — komme fra medlemsstaterne (i overensstemmelse med principperne for delt forvaltning). Derfor er der behov for engagement på alle niveauer (på nationalt plan og EU-plan) for at sikre, at der foreligger oplysninger af god kvalitet, og at de bliver anvendt til overvågning og rapportering. Det tager tid at gennemføre et sådant resultatstyrings- og rapporteringssystem effektivt. Nogle af elementerne i et sådant system analyseres i del 2 i dette kapitel. Når et sådant system én gang er indført, bør det gøre det muligt for Kommissionen i generaldirektørernes forvaltningserklæringer i de årlige aktivitetsrapporter at påtage sig ansvaret for forsvarligheden af den økonomiske forvaltning af EU-budgettet og for EU-budgettets bidrag til de politiske resultater⁽²⁸⁾.

3.34. Som allerede skitseret i Kommissionens svar på anbefaling 3 i kapitel 10 i Revisionsrettens årsberetning for 2013 må man skelne mellem generaldirektørernes direkte ansvar for på den ene side forvaltningen af de finansielle programmer og gennemførelsen af budgettet og på den anden side de politiske resultater såsom virkningerne af de finansielle programmer. Sidstnævnte er også medlovgivernes ansvar, eftersom de bidrager til udformningen af programmerne og vedtager dem, og medlemsstaternes ansvar, da de ofte spiller en vigtig rolle i forbindelse med gennemførelsen af programmerne. Endvidere findes der mange andre faktorer i økonomien og samfundet, som ligger langt uden for generaldirektørernes kontrol, og som påvirker programmernes overordnede performance.

Derfor mener Kommissionen, at dækningsområdet for revisionserklæringen fra generaldirektørerne fortsat bør være fokuseret på forvaltning og finansielle spørgsmål, hvilket er i fuld overensstemmelse med Kommissionens økonomiske ansvar for at gennemføre EU-budgettet. Ved at vedtage den sammenfattende rapport tager Kommissionen det overordnede ansvar for EU-budgettets forvaltning.

⁽²⁵⁾ »Facing the challenge — The Lisbon Strategy for Growth and Employment«, s. 40.

⁽²⁶⁾ SEC(2010) 114 final af 2. februar 2010, s. 6.

⁽²⁷⁾ KOM(2010) 2020 endelig af 3. marts 2010, sektion 5.2.

⁽²⁸⁾ I dag omfatter GD'ernes årlige forvaltningserklæringer ikke performansspørgsmål. Jf. årsberetningen for 2013, punkt 10.65 og anbefaling 3 sammenholdt med Kommissionens svar.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

DEL 2 — HVORDAN EUROPA 2020-MÅLENE AFSPEJLER SIG I MEDLEMSSTATERNES PARTNERSKABSAFTALER OG PROGRAMMER

3.35. God anvendelse af ESI-fondene er af stor betydning for EU's bestræbelser på at nå Europa 2020-målene (punkt 3.11). Partnerskabsaftaler mellem Kommissionen og hver enkelt medlemsstat er kernen i ESI-fondsrammen. De skitserer det enkelte lands udviklingsbehov og indeholder for hver ESI-fond et sammendrag af de vigtigste forventede resultater for hvert enkelt udvalgt tematisk mål⁽²⁹⁾. Det er på grundlag af partnerskabsaftalerne, at medlemsstaterne opretter programmer for hver enkelt fond (eller for flere fonde) med fastsættelse af prioriteterne for det pågældende land eller den pågældende region.

3.36. Med henblik på at realisere Europa 2020-strategien er der behov for partnerskabsaftaler og programmer med fokus på performance snarere end på blot at absorbere de tilgængelige finansielle ressourcer. Kommissionen er nødt til at overvåge og regelmæssig rapportere om, i hvilken udstrækning ESI-fondene bidrager til forfølgelsen af Europa 2020. Den bliver navnlig nødt til at udarbejde strategirapporter (i 2017 og 2019) om ESI-fondenes bidrag til opnåelsen af Europa 2020-strategien⁽³⁰⁾.

3.37. Denne del gennemgår derfor en undersøgelse af, om:

- a) fordelene ved at samle de fem ESI-fonde i partnerskabsaftalerne og programmerne faktisk bliver opnået (punkt 3.39-3.43)
- b) medlemsstaterne på partnerskabsaftale- og programniveau gennem tematiske mål omsætter Europa 2020-strategien til operationelle elementer, der vil gøre det muligt for forvalterne i Kommissionen at overvåge og rapportere om EU-budgettets bidrag til forfølgelsen af Europa 2020-strategien (punkt 3.44-3.48)
- c) det er sandsynligt, at indførelsen af et fælles sæt af indikatorer for ESI-fondene gør det nemmere at rapportere om performance (punkt 3.49-3.56)
- d) medlemsstaterne fokuserer på resultater i partnerskabsaftalerne og programmerne (punkt 3.57-3.60)
- e) den nye performanceramme giver medlemsstaterne incitamenter til at opnå resultater (punkt 3.61-3.65).

3.35. Kommissionen henviser til sit svar på punkt 3.1. EU-budgettet er kun et af EU's midler til at bidrage til gennemførelsen af Europa 2020-målene.

⁽²⁹⁾ Forordning (EU) nr. 1303/2013, artikel 15-17.

⁽³⁰⁾ Forordning (EU) nr. 1303/2013, artikel 53.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

3.38. Vi baserede vores undersøgelse på en analyse af den retlige ramme og en stikprøve på fem partnerskabsaftaler⁽³¹⁾ samt ét program⁽³²⁾ for hver af de analyserede partnerskabsaftaler. I år gennemførte vi undersøgelsen af disse dokumenter for Polen og Portugals vedkommende i samarbejde med disse medlemsstaters overordnede revisionsorganer. Samarbejdet omfattede parallel revision, udveksling af planlægningsdokumenter og revisionsresultater samt aktiviteter, hvis formål er at dele viden og høstede erfaringer på dette område.

De potentielle fordele ved at kombinere de fem europæiske struktur- og investeringsfonde er ikke fuldt ud blevet opnået

3.39. Som noget nyt i perioden 2014-2020 er de fem ESI-fonde blevet grupperet under én paraplyforordning (den såkaldte »forordning om fælles bestemmelser«)⁽³³⁾, og for hver medlemsstat er den planlagte anvendelse af de fem ESI-fonde fastsat i én partnerskabsaftale. Formålet hermed var at forenkle og harmonisere tilgangen til gennemførelsen af ESI-fondene samt at sikre vertikal komplementaritet og fremme synergi.

Forenklet og harmoniseret tilgang

3.40. Som vi tidligere noterede, er lovgivningspakkens samlede struktur stadig kompleks. Der er mange lag (fælles bestemmelser, generelle bestemmelser, fondsspecifikke bestemmelser, delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter). Den nationale lovgivning kan i nogle tilfælde udgøre et ekstra lag⁽³⁴⁾.

3.38. Se også Kommissionens svar på punkt 3.28.

⁽³¹⁾ Partnerskabsaftalerne med Tyskland, Frankrig, Letland, Polen og Portugal.

⁽³²⁾ Frankrig: ESF — Alsace, Tyskland: ELFUL — Sachsen-Anhalt, Polen: kombination af ESF og EFRU — Podkarpackieregionen, Portugal: ESF Menneskelig kapital, Letland: kombination af ESF, EFRU og Samhørighedsfonden — Beskæftigelse og vækst.

⁽³³⁾ Forordning (EU) nr. 1303/2013.

⁽³⁴⁾ Jf. Rettens udtalelse nr. 7/2011 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som er omfattet af den fælles strategiske ramme, om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT C 47 af 17.2.2012), punkt 5 (<http://eca.europa.eu>). IAS bekræfter dette (»IAS final report on gap analysis review of Regulation 2014-2020 for ESI funds«).

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.41. De nationale strategiske referencerammer, der i perioden 2007-2013 modsvarer partnerskabsaftaler, omfattede de samhørighedsrelaterede fonde: Samhørighedsfonden, EFRU og ESF⁽³⁵⁾. Med partnerskabsaftalerne for 2014-2020 tilføjes yderligere to fonde, ELFUL og EHFF. Forordningen om fælles bestemmelser indeholder et sæt af regler, der finder anvendelse på alle fondene og dækker vigtige elementer som ESI-fondenes principper for EU-støtte, den strategiske tilgang, overvågning mv. Nogle dele af forordningen om fælles bestemmelser finder kun anvendelse på de samhørighedsrelaterede fonde og udelukker ELFUL og EHFF. F.eks. er der i forordningen om fælles bestemmelser fastsat specifikke regler om programmering, som kun vedrører de samhørighedsrelaterede fonde.

3.42. På programplan er det kun de samhørighedsrelaterede fonde, der kan kombineres (f.eks. gennem »multifondsprogrammer«). I perioden 2007-2013 var det kun Samhørighedsfonden og EFRU, der kunne kombineres. Der er forskelle mellem de forskellige fondes bestemmelser om, hvordan de skal anvendes — og især mellem de samhørighedsrelaterede fonde og ELFUL/EHFF. Disse forskelle fremgår desuden af den måde, de samhørighedsrelaterede fondes og ELFUL's/EHFF's mål er struktureret på (jf. punkt 3.45).

Komplementaritet og fremme af synergi

3.43. Da partnerskabsaftalen er det eneste sted, hvor de fem ESI-fonde drøftes samlet, er den det rette sted at identificere komplementaritet og synergi mellem de fem fonde. I vores undersøgelse af en stikprøve af partnerskabsaftaler fandt vi ikke meget bevis på, at medlemsstaterne havde omsat komplementaritets- og synergimålene til praksis. Desuden gav de programmer, vi undersøgte, kun få nyttige oplysninger om komplementaritet og synergi. Eksemplerne herpå var sjældne, og når de forekom, var de som oftest vage. Der manglede operationel vejledning i, hvordan vertikal komplementaritet og fremme af synergi ved anvendelsen af de fem ESI-fonde burde opnås i partnerskabsaftalerne og programmerne.

KOMMISSIONENS SVAR

3.41. *Andre vigtige elementer som programmering, evaluering og regler for støtteberettigelse er ligeledes omfattet af fælles regler for alle ESI-fondene.*

3.42. *Ud over Kommissionens svar på punkt 3.41 er reglerne for udmøntning af EHFF de samme som for EFRU, ESF og Samhørighedsfonden og findes i fjerde del i forordningen om fælles bestemmelser.*

3.43. *I henhold til partnerskabsaftalen kræves der en beskrivelse af ordningerne for at sikre koordineringen mellem ESI-fondene. Programmerne skal indeholde mere detaljerede mekanismer for at sikre denne koordinering.*

⁽³⁵⁾ Der var særskilte aftaler, der dækkede ELFUL og EHFF.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Europa 2020-strategien omsættes ikke systematisk gennem tematiske mål til operationelle mål i partnerskabsaftalerne og programmerne

3.44. At kombinere de fem ESI-fonde i én partnerskabsaftale skulle ifølge Kommissionen gøre det nemmere for både medlemsstaterne og Kommissionen at rapportere om de fem ESI-fondes bidrag til forfølgelsen af de overordnede tematiske mål⁽³⁶⁾. I den første del af dette kapitel noterede vi, at de tematiske mål ikke er udformet til at omsætte Europa 2020 til meningsfulde operationelle mål, men til at angive forbindelsen til Europa 2020 og strukturere oplysningerne i partnerskabsaftalerne og programmerne (punkt 3.22-3.25). Denne del gennemgår derfor en undersøgelse af, om Europa 2020 på partnerskabsaftale- og programniveau gennem tematiske mål er omsat til operationelle elementer (mål, tilhørende indikatorer og delmål), der gør det muligt for forvalterne at overvåge og rapportere om ESI-fondenes bidrag til forfølgelsen af strategien.

3.45. Det fælles sæt af 11 tematiske mål (punkt 3.23) anvendes ikke direkte og konsekvent på alle fem ESI-fonde og dermed heller ikke på de programmer, der trækker på fondene. For de samhörighedsrelaterede fonde fungerer de tematiske mål som et strukturskabende element, da de støttes direkte af det hierarki af mål, som de relevante forordninger indeholder krav om. ELFUL/EHFF anvender imidlertid en anderledes struktur. På højeste niveau er der krav om, at de skal støtte »Unionens prioriterede mål«, men lovgivningen fastsætter ikke, hvordan disse prioriterede mål er forbundet med de tematiske mål. Den retlige ramme etablerer en generel forbindelse mellem ELFUL/EHFF og Europa 2020-strategien, men de tematiske mål anvendes ikke til at styre eller strukturere disse fonde. Tekstboks 3.3 giver en oversigt over de forskellige strukturer, som fondene anvender.

3.44. Kommissionen henviser til sit svar på punkt 3.24 vedrørende de tematiske måls rolle og formål. Tematiske mål er det middel, der anvendes til at fokusere fondene med deres traktatbaserede formål på Europa 2020-prioriteringerne. Sikringen af gennemførelsen af Europa 2020 er imidlertid ikke det eneste formål med finansieringsprogrammerne.

3.45. Dette er i overensstemmelse med målene for de respektive fonde.

Prioriteringerne vedrørende udvikling af landdistrikterne betragtes som omsætning af tematiske mål til den specifikke politik for udvikling af landdistrikter.

I den juridiske ramme for ELFUL fastlægges der en tydelig sammenhæng: Bidraget til Europa 2020 skal forfølges gennem seks prioriteringer, der er opdelt i fokusområder. Dette krav afspejles fuldt ud i ELFUL-programmernes struktur. Fremskridtene i retning af de opstillede mål for prioriteringerne/fokusområderne overvåges i de årlige gennemførelsesrapporter. For at sikre overensstemmelse med de tematiske mål er vejledningsdokumenterne vedlagt sammenlignings-tabeller.

Unionens prioriterede mål for EHFF og deres sammenhæng med de tematiske mål fastlægges både i den fælles strategiske ramme og på programmeringsniveau, i henhold til den interventionslogik der blev drøftet med medlemsstaterne på flere møder i EHFF-ekspergruppen i 2014.

⁽³⁶⁾ KOM(2011) 500 endelig, part 1, af 29. juni 2011 — Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, »Et budget for Europa 2020«, sektion 5.2 og SWD (2012) 61 final part II af 14. marts 2012, sektion 1.3.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Tekstboks 3.3 — Hierarkiet af mål for de samhørighedsrelaterede fonde og for ELFUL/EHFF ifølge den retlige ramme

ESF/EFRU/Samhørighedsfonden: tematiske mål -> investeringsprioriteter -> specifikke mål -> aktionstyper.

ELFUL: Unionens prioriterede mål for udviklingen af landdistrikter -> fokusområder -> foranstaltninger.

EHFF: Unionens prioriterede mål for bæredygtig udvikling af fiskeri og akvakultur -> specifikke mål -> foranstaltninger.

3.46. Alle de partnerskabsaftaler og fire af de fem programmer, vi undersøgte, brugte tematiske mål til at strukturere oplysningerne. For så vidt angår det ene program, vi undersøgte, hvor det ikke forholdt sig således (ELFUL-programmet — Tyskland), afspejlede programmet lovkravene og nævnte kun sporadisk de tematiske mål. I dette program var det umuligt at se en forbindelse mellem de tematiske mål, som de var fastsat i den tyske partnerskabsaftale, og programmets prioriteter og fokusområder. Selv når man anvendte sammenligningstabellen i Kommissionens vejledning med oplysninger om forbindelserne mellem prioriteterne og de tematiske mål, var det vanskeligt at aggregere oplysningerne pr. tematisk mål, da prioritet fire har to tilknyttede tematiske mål. Vi konstaterede dette i programmet for Tyskland, men det vil være et generelt problem i forbindelse med alle ELFUL-programmerne.

KOMMISSIONENS SVAR

Tekstboks 3.3 — Hierarkiet af mål for de samhørighedsrelaterede fonde og for ELFUL/EHFF ifølge den retlige ramme

ELFUL: Som forklaret i Kommissionens svar til punkt 3.45 og som bl.a. påvist i retningslinjerne for strategisk programmering for perioden 2014-2020 er de prioriterede mål og fokusområder for ELFUL kædet sammen med Europa 2020 og de tematiske mål.

EHFF: Selv om den EHFF-specifikke forordning kæder Unionens prioriterede mål sammen med de specifikke mål og efterfølgende fondens foranstaltninger, viser den interventionslogik, der er blevet anvendt til programmeringen, og som blev fremlagt for medlemsstaterne på mødet i EHFF-ekspertgruppen den 25. juni 2014, at der findes et hierarki af mål, som omfatter de tematiske mål -> Unionens prioriterede mål for bæredygtig udvikling af fiskeri og akvakultur -> Specifikke mål -> Foranstaltninger.

3.46. Som nævnt er der en sammenhæng mellem de 11 tematiske mål og de prioriterede mål/fokusområder for ELFUL. Se også Kommissionens svar på punkt 3.45.

Inden for ELFUL er der separate resultatindikatorer, der gør det muligt at skabe sammenhæng med de individuelle tematiske mål. Derfor kan resultaterne aggregeres efter tematisk mål.

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.47. Partnerskabsaftalerne skal omfatte nationale overordnede mål (punkt 3.17). Det gjorde alle de partnerskabsaftaler, vi gennemgik. Af de programmer, vi undersøgte, var det kun det polske, der gennem tematiske mål opdelte disse nationale mål yderligere i operationelle mål.

3.48. Portugal og Letland definerede i deres partnerskabsaftaler operationelle mål, som de så brugte i de programmer, vi undersøgte. Disse mål var imidlertid ikke direkte forbundet med de nationale overordnede mål.

Indførelsen af fælles indikatorer for den enkelte fond er et vigtigt skridt, men der er begrænsninger i udformningen

3.49. For at Kommissionen skal kunne aggregere oplysninger om performance på EU-plan, inklusive oplysninger om Europa 2020-strategien, har den behov for fælles indikatorer, herunder resultatindikatorer, som fondene om muligt er fælles om, og som alle medlemsstaterne anvender konsekvent. Disse indikatorer bør ledsages af delmål og mål. I den forudgående FFR-periode krævede kun ESF og ELFUL et fælles sæt af indikatorer. Med henblik på perioden 2014-2020 indfører forordningerne et fælles sæt af indikatorer for hver enkelt af de fem ESI-fonde.

3.50. Dette er potentielt et vigtigt skridt i retning af at forstærke fokuseringen på performance. Vores analyse, der gennemgås i punkterne nedenfor, viser imidlertid, at der er en risiko for, at visse elementer i udformningen af systemet af fælles indikatorer kan begrænse indikatorernes nytteværdi og relevans og dermed Kommissionens mulighed for at aggregere performanceoplysningerne.

KOMMISSIONENS SVAR

3.47. Medtagelsen af en henvisning til de overordnede mål i partnerskabsaftalerne er baseret på Kommissionens vejledning. Det er op til medlemsstaterne at opdele målene i yderligere operationelle mål. Fastsættelsen af specifikke operationelle mål med tilhørende målsætninger foregår på programniveau.

3.49. De fem ESI-fonde har hver deres traktatbaserede opgave og er rettet mod forskellige typer projekter og investeringer. Det vil derfor være vanskeligt at indføre et enkelt sæt fælles indikatorer. Der findes mål for alle indikatorer og milepæle for indikatorerne, der er medtaget i performancerammen.

Kommissionen slog til lyd for, at EFRU og Samhørighedsfonden frivilligt skulle benytte fælles indikatorer eller »kerneindikatorer«, og i 2013 foretog alle medlemsstaterne rapportering i henhold til disse. Det obligatoriske krav om fælles indikatorer for perioden 2014-2020 er baseret på erfaringerne fra 2007-2013. Overvågning af den samlede performance på EU-niveau kan også beregnes ved hjælp af andelen af opnåede mål.

Kommissionen vil udarbejde en rapport inden udgangen af 2015 om resultatet af forhandlingerne, som vil indeholde en analyse af de samlede mål, der skal nås inden slutningen af programmeringsperioden 2014-2020.

3.50. Se Kommissionens svar på punkt 3.51 til 3.56.

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.51. Lovgivningen indeholder ikke noget krav om, at medlemsstaterne skal medtage de fælles indikatorer i deres programmer⁽³⁷⁾. Men Kommissionens rapportering om performance er baseret på disse fælles indikatorer (f.eks. er Kommissionens forvaltningsplaner og årlige aktivitetsrapporter for de samhørighedsrelaterede fonde udelukkende baseret på de fælles indikatorer). Der er derfor en risiko for, at den inkonsekvente anvendelse af de fælles indikatorer vil have en væsentlig dominoeffekt på kvaliteten af Kommissionens rapportering.

3.52. Hver enkelt ESI-fond har fælles outputindikatorer. Men kun tre af fondene har desuden fælles resultatindikatorer⁽³⁸⁾. Hertil kommer, at nogle af de indikatorer, der er kategoriseret som resultatindikatorer vedrørende ELFUL, ikke er rigtige resultatindikatorer (jf. tekstboks 3.4). Kommissionen vil derfor få vanskeligt ved at aggregere oplysningerne om resultaterne for bestemte fondes vedkommende.

KOMMISSIONENS SVAR

3.51. Når man kan benytte fælles outputindikatorer (dvs. hvor de er relevante), kræves det i forordningen, at de anvendes, og Kommissionen har insisteret på dette ved forhandlingerne. Medlemsstaterne skal rapportere i henhold til alle fælles indikatorer. Kommissionens rapportering om fælles indikatorer vil derfor omfatte performance set i lyset af disse indikatorer, for alle de programmer som de er relevante for.

Brugen af indikatorer for output og resultater er obligatorisk. Medlemsstaterne skal ligeledes rapportere årligt om fremskridt i retning af at nå alle målene i programmet, uanset om der forefindes fælles indikatorer eller ej. Kommissionen vil dermed kunne vurdere fremskridtene årligt.

3.52. Der findes ingen fælles resultatindikatorer for EFRU og Samhørighedsfonden på grund af de meget forskelligartede typer investeringer, der kan ydes støtte til, og de mange forskellige ændringer, som programmerne er rettet mod. Kommissionen vil vurdere og rapportere om resultaterne, men ikke ved blot at aggregere oplysningerne, hvilket den aldrig har haft til hensigt, og hvilket den ikke anser for nyttigt på grund af de forskelligartede resultater.

For så vidt angår ELFUL defineres de fælles indikatorer, der anvendes i alle LDP'er, i bilag IV til forordning (EU) nr. 808/2014.

Måлиндikatorerne, som er en delmængde af de fælles resultatindikatorer, er en pragmatisk afspejling af, hvad der kan kvantificeres på forhånd, måles, indsamles og stilles til rådighed af alle medlemsstaterne via overvågningssystemet. Måлиндikatorerne skal derfor ikke ses isoleret, men i sammenhæng med hele sættet af resultatindikatorer, der angives i den juridiske ramme.

Selv om der altid vil være plads til forbedring, er indikatorerne selv genstand for overvejelser vedrørende omkostningseffektivitet, eftersom der er udgifter ved at udarbejde og overvåge indikatorer. Indikatorer, som findes i et fælles system, skal være operationelle, dvs. at dataene realistisk set skal være tilgængelige.

Se også Kommissionens svar på tekstboks 3.4.

⁽³⁷⁾ Med undtagelse af ungdomsbeskæftigelsesinitiativet og ELFUL.

⁽³⁸⁾ Samhørighedsfonden og EFRU har ingen fælles resultatindikatorer.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Tekstboks 3.4 — Eksempler på ELFUL-indikatorer, der ukorrekt er klassificeret som resultatindikatorer

»Procentuel andel af landbrugsbedrifterne, der via et regionalt udviklingsprogram modtager støtte til investeringer i omstrukturering eller modernisering« måler antallet af støttemodtagere, hvilket er et output i forbindelse med ydelse af støtte, modsat øgning af produktionens effektivitet, der ville være et resultat.

»Procentuel andel af landbefolkningen, der er omfattet af lokale udviklingsstrategier« opgør antallet af personer, for hvem der er iværksat en udviklingsstrategi, i stedet for at fokusere på de forbedringer, der er sket som resultat af strategiens gennemførelse.

KOMMISSIONENS SVAR

Tekstboks 3.4 — Eksempler på ELFUL-indikatorer, der fejlagtigt er klassificeret som resultatindikatorer

Om procentdel af landbrugsbedrifterne: Som anført i Kommissionens svar på punkt 3.5.2, skal indikatorer, der anvendes til overvågning og analyse af politikker, være operationelle, hvilket indebærer visse begrænsninger af, hvilke indikatorer der kan anvendes.

Disse omfatter et sæt fælles indikatorer vedrørende output, resultat, indvirkning og sammenhæng. Disse vil blive brugt til at indsamle aggregerede data på EU-niveau, ikke bare for output, men også for resultater.

Den første indikator, der henvises til her, er ikke en enkel outputindikator, men en andel af befolkningen, der påvirkes af den ydede støtte. Den giver derfor allerede en vis indikation af størrelsen og omfanget af resultaterne vedrørende LDP: Investeringsstøtte til 38 % af landbrugsbefolkningen er tegn på et meget anderledes resultat for landbrugssektoren end støtte til f.eks. 0,5 %. Man erkender imidlertid fuldt ud, at denne målindikator alene ikke giver et retvisende billede af bidraget fra en LDP eller af hele politikken for udvikling af landdistrikternes bidrag til udvikling af bedriftenes konkurrenceevne. Det fælles overvågnings- og evalueringssystem indeholder derfor også en obligatorisk fælles supplerende resultatindikator, »Ændring i landbrugsproduktion på bedrifter, hvortil der er ydet støtte/i årsarbejdsenheder«. Dette er en mere kompleks indikator at vurdere, idet den ikke blot kræver flere data på bedriftsniveau, men også sammenligning med tilsvarende bedrifter, der ikke modtager støtte, for at kunne vurdere nettoresultaterne af LDP-interventionen. Derfor vil den blive vurderet ved evaluering frem for overvågning på tre tidspunkter i programmeringscyklen (2017, 2019 og ex post) i stedet for årligt.

Om procentdel af landbefolkningen: Denne indikator vedrører andelen af den relevante omfattede befolkning, ikke antallet af personer, og giver derfor en indikation af dækningsgraden. Denne indikator skal ses i sammenhæng med R24/T23 (Job skabt i støttede projekter (Leader)).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

3.53. De eksisterende fælles indikatorer bør gøre det muligt at aggregere inden for den enkelte fond. Men hvis der skal rapporteres om fremskridtene med Europa 2020, er man nødt til at aggregere på et højere niveau, hvor resultaterne fra forskellige fonde kombineres. Kun Samhørighedsfonden og EFRU bruger de samme fælles indikatorer (idet Samhørighedsfondens fælles indikatorer er en delmængde af EFRU's).

3.54. De tematiske mål (punkt 3.23) bør danne forbindelse mellem fondene og strategien og bør derfor gælde for alle fem fonde. De fælles indikatorer er ikke direkte forbundet med de tematiske mål. Og eftersom de fælles indikatorer ikke deles af alle fem fonde, vil de ikke gøre det nemmere at aggregere oplysningerne på de tematiske måls niveau.

3.55. I forordningerne stilles der forskellige krav med hensyn til referenceniveauer/udgangspunkter, delmål og mål under de forskellige fonde⁽³⁹⁾. Der er ikke altid krav om referenceniveauer/udgangspunkter, og der kræves kun delmål i forbindelse med de indikatorer, der indgår i »resultatrammen« (der behandles i næste sektion). Målene for resultaterne behøver ikke altid at være kvantificerede. Uden delmål for resultaterne er det vanskeligt at spore fremskridtene før målopfyldelsesfristen — 2023, tre år efter den nuværende programmeringsperiodes udløb.

3.56. For at målene kan være et nyttigt incitament til performance, bør de afspejle den rette balance mellem ambitioner og realisme. I nogle af de fem gennemgåede programmer var flere af målene sandsynligvis ikke udfordrende nok.

3.53. Eftersom fondene er rettet mod forskellige investeringer, er det usandsynligt, at man kan benytte de samme fælles indikatorer for alle fonde (se Kommissionens svar på punkt 3.49). Bemærk, at medlemsstaterne vil aflægge rapport om fremskridtene med gennemførelsen af Europa 2020-målene i 2017 og 2019 gennem alle ESI-fondenes bidrag til de valgte tematiske mål. Kommissionen vil udarbejde en strategisk rapport, hvori man sammenfatter alle statusrapporterne. Ved evalueringen vil man ligeledes vurdere fondenes bidrag til målet for hvert af de prioriterede områder.

3.54. Med hensyn til fondene under samhørighedspolitikken vil rapporteringen om indikatorer ske pr. prioriteret akse og specifikt mål og vil derfor være knyttet til tematiske mål. For ELFUL henvises til Kommissionens svar på punkt 3.45.

3.55. Kommissionen overvåger rækken af output- og resultatindikatorer årligt. Man følger navnlig resultaterne vedrørende programmernes fremskridt i retning af at nå resultaterne ved hjælp af performancerammen, herunder i forhold til milepæle for outputindikatorerne. Ved at overvåge fremskridtene hvert år fra 2016 og frem (2015 for UBI) vil Kommissionen kunne følge fremskridtene i retning af målene i programmerne og dermed vurdere, om de er på rette spor med hensyn til at sikre de forventede resultater.

De forskellige krav vedrørende brugen af basislinjer afhænger af indikatorernes art (output eller resultater). For ESF's vedkommende fastsættes basislinjerne for outputindikatorer til nul på grund af indikatorernes art. Men for resultatindikatorer findes der ikke altid basislinjer, og der findes en procedure, der gør det muligt at fastlægge dem efterfølgende på grundlag af erfaringerne med gennemførelsen.

3.56. Under programforhandlingerne bestræber Kommissionen sig på at opnå den rette balance ved fastlæggelsen af målene.

⁽³⁹⁾ Samhørighedsfonden: forordning (EU) nr. 1300/2013, artikel 5, EFRU: forordning (EU) nr. 1301/2013, artikel 6, ESF: forordning (EU) nr. 1304/2013, artikel 5, ELFUL: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487), artikel 69, og EHFF: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 (EUT L 149 af 20.5.2014, s. 1), artikel 109.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Fokuseringen på resultater bør forbedres yderligere, navnlig i partnerskabsaftalerne

3.57. I årsberetningen for 2012 skrev vi, at det er en udfordring at opnå gode kvalitative resultater fra ordninger, hvor midlerne forhåndstildeles blandt medlemsstaterne, og absorption af disse midler er et implicit mål⁽⁴⁰⁾. I Kommissionens svar er et af de elementer, den identificerer til at afhjælpe denne svaghed vedrørende perioden 2014-2020, en styrket »interventionslogik«⁽⁴¹⁾: Medlemsstaterne bør kortlægge deres behov og forpligte sig til forventede resultater, før de overvejer, hvor og hvordan midlerne skal bruges. Vi undersøgte derfor vores stikprøve af partnerskabsaftaler og programmer for at se, om medlemsstaterne forpligtede sig til forventede resultater.

3.58. Det kræves, at medlemsstaterne i deres partnerskabsaftaler og programmer følger den ovenfor skitserede interventionslogik. Alle de partnerskabsaftaler og programmer, vi undersøgte, identificerede behov, før de gik over til at analysere, hvordan EU-midlerne kunne bruges og på hvad.

3.59. I de partnerskabsaftaler, vi undersøgte, fokuseres der imidlertid ikke meget på resultater. Medlemsstaterne skal fastsætte forventede resultater i partnerskabsaftalerne⁽⁴²⁾ og programmerne. I alle de fem partnerskabsaftaler, vi undersøgte, identificerede medlemsstaterne resultater, men i tre af dem⁽⁴³⁾ var over halvdelen af de forventede resultater vage. Hertil kommer, at når der blev identificeret resultater, blev de normalt formuleret kvalitativt uden fastsættelse af ændringens omfang. Et godt eksempel på et tematisk mål med ledsagende kvantificerede resultatmål er »Støtte til overgangen til en økonomi med lavere CO₂-emissioner« (nr. 4 i tekstboks 3.2). Det skyldes sandsynligvis, at dette særlige tematiske mål er direkte relateret til et af de overordnede mål, der støttes af en retligt bindende ramme (punkt 3.16).

3.57. *Interventionslogikken sigter mod at skabe sammenhæng mellem aktiviteterne og de forventede virkninger (output, bidrag til resultater), der er forbundet med en intervention, med henblik på at afhjælpe de identificerede behov samt at antage, hvordan aktiviteterne vil føre til virkningerne af interventionen.*

3.58. *I henhold til den reguleringsmæssige ramme anvendes interventionslogikken af medlemsstaterne på programmerne og ikke på partnerskabsaftalerne.*

3.59. *I lovgivningen kræves der et resumé af de væsentligste resultater i forbindelse med partnerskabsaftalen.*

⁽⁴⁰⁾ Jf. årsberetningen for 2012, punkt 10.4.

⁽⁴¹⁾ Jf. Kommissionens svar til årsberetningen for 2012, punkt 10.3.

⁽⁴²⁾ I henhold til artikel 15 i forordning (EU) nr. 1303/2013 skal der i partnerskabsaftalerne for hvert af de udvalgte tematiske mål angives en sammenfatning af de vigtigste forventede resultater.

⁽⁴³⁾ Tyskland, Frankrig og Letland.

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.60. For de programmer, vi undersøgte, havde medlemsstaterne fastsat kvantificerede resultatmål på programniveau. For så vidt angår det ELFUL-program, vi undersøgte i Tyskland, var målfastsættelsen imidlertid begrænset til én af de seks prioriteter (prioritet 6).

Svagheder i udformningen af resultatrammen

3.61. Resultatreserven, hvor en lille andel af EU's finansiering til medlemsstaterne holdes tilbage og kun stilles til deres rådighed, hvis de opfylder bestemte mål, er for medlemsstaterne det vigtigste incitament til fortsat at fokusere på resultater, når programmerne én gang er startet. Resultatreserven er således et centralt element i resultatrammen, som beskrives i tekstboks 3.5.

Tekstboks 3.5 — Resultatrammen

I programmerne fastsætter medlemsstaterne indikatorer med delmål for 2018 og mål for 2023, begge på fondsprioritetsplan. Kommissionen vil iværksætte en resultatgennemgang i 2019 baseret på oplysningerne om realiseringen af delmålene i medlemsstaternes årlige gennemførelsesrapporter om året før. Afhængigt af resultatet af denne vurdering vil Kommissionen tildele resultatreserven (mellem 5 og 7 % af tildelingen til hver enkelt prioritet inden for et program) til de prioriteter, der har nået deres delmål. Kommissionen kan suspendere betalingerne, hvis der ved resultatgennemgangen i 2019 konstateres en alvorlig mangel med hensyn til at nå prioritetens delmål, og den kan ligeledes pålægge finansielle korrektioner, hvis de endelige gennemførelsesrapporter viser en alvorlig mangel med hensyn til at nå 2023-målene⁽⁴⁴⁾.

KOMMISSIONENS SVAR

3.60. Som fastlagt i forordning (EU) nr. 808/2014 er der medtaget kvantificerede mål for resultaterne for alle prioriterede mål. LDP for 2014-2020 for Sachsen-Anhalt (som alle andre LDP'er) indeholder i kapitel 11 et sæt kvantificerede mål, der dækker alle fokusområder i LDP'en, idet man benytter fælles målintikatorer (en delmængde af resultatindikatorerne, der specificeres i den juridiske ramme).

3.61. Dette er et supplerende incitament snarere end det centrale incitament.

⁽⁴⁴⁾ Forordning (EU) nr. 1303/2013, artikel 20-22.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

3.62. Sidste år påpegede vi i årsberetningen, at hvorvidt resultatreserven kan komme til at fungere effektivt, afhænger af, i hvor høj grad Kommissionen har held med at forhandle hensigtsmæssige mål, der er fastsat på det rigtige niveau, og med at indhente nøjagtige, pålidelige og rettidige data fra medlemsstaterne⁽⁴⁵⁾. I en rapport fra oktober 2014 drog Kommissionens Interne Revisionstjeneste tilsvarende konklusioner, idet den konstaterede, at der var iboende risici for, at medlemsstaterne vil fastsætte uambitiøse delmål og mål for at undgå, at de ikke bliver nået, og at de for at undgå sanktioner for utilstrækkelige resultater ikke bestræber sig nok på at rapportere nøjagtige og pålidelige data. Resultatgennemgangen vil først finde sted i 2019, næsten ved udløbet af FFR-perioden. Desuden vil alle eventuelle problemer med kvaliteten af de data, medlemsstaterne fremlægger, først vise sig i 2016, hvor Kommissionen første gang skal sammenfatte de årlige gennemførelsesrapporter i strategirapporterne (jf. punkt 3.36) med hensyn til ESI-fondenes bidrag til forfølgelsen af Europa 2020. På begge disse risikofyldte områder vil Kommissionens og medlemsstaternes succes således umuligt kunne bedømmes i en årrække.

3.63. I årsberetningen⁽⁴⁶⁾ fra sidste år og igennem vores arbejde på dette område med henblik på denne beretning har vi identificeret en række potentielle fejl i udformningen af ordningerne for resultatrammen:

- a) Hvis programprioriteterne ikke når de relevante delmål, er den finansiering, der ligger i resultatreserven, ikke tabt for medlemsstaterne, men kan omfordeles på andre prioriteter, der har nået deres delmål⁽⁴⁷⁾. Det svækker incitamenteffekten.
- b) De finansielle sanktioner, Kommissionen kan pålægge — suspension af betalinger eller finansielle korrektioner — kan ikke være baseret på resultatindikatorer⁽⁴⁸⁾. Det svækker fokuseringen på resultaterne.

3.63.

- a) Dette er rent faktisk, hvad der er aftalt med medlovgiverne.

Kommissionen er ikke enig i, at dette vil svække incitaments-effekten. Finansieringen tabes til forvalterne af den relevante prioriterede akse eller foranstaltning, så den fungerer som et incitament. Desuden øger omfordelingen af midler til prioriterede mål, der er mere effektive med hensyn til at skabe resultater, rent faktisk den samlede gennemførelse af budgettet.

- b) Dette er igen, hvad medlovgiverne blev enige om.

Grundlæggende kan der ikke indføres sanktioner på grundlag af resultatindikatorer, både på grund af det tidsmæssige aspekt (resultaterne kan i visse tilfælde først vurderes temmelig længe efter outputtet) og på grund af indvirkningen fra eksterne faktorer.

⁽⁴⁵⁾ Jf. årsberetningen for 2013, punkt 10.14.

⁽⁴⁶⁾ Jf. årsberetningen for 2013, punkt 10.15.

⁽⁴⁷⁾ Forordning (EU) nr. 1303/2013, artikel 22, stk. 4.

⁽⁴⁸⁾ Forordning (EU) nr. 1303/2013, artikel 22, stk. 5, og artikel 22, stk. 7.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- c) Desuden er Kommissionens mulighed for at pålægge finansielle korrektioner, når målene ikke er blevet nået, begrænset af en række betingelser og undtagelser: proportionalitetsprincippet, absorptionsniveauer, udefinerede »eksterne faktorer«, samfundsøkonomiske faktorer, miljømæssige faktorer, økonomiske forhold og force majeure⁽⁴⁹⁾.

3.64. Herudover har vi peget på risikoen for, at fokuseringen på resultaterne vil blive begrænset, fordi resultatindikatorerne ifølge lovgivningen⁽⁵⁰⁾ kun »evt.« skal anvendes i resultatrammen. Kommissionen besluttede at begrænse muligheden for at anvende resultatindikatorerne til ESF med den begrundelse, at EU-finansierede programmer ikke i sig selv har tilstrækkelig indflydelse på resultatopnåelsen, og at der kan gå lang tid mellem udbetalingen af pengene og opnåelsen af resultaterne⁽⁵¹⁾.

3.65. De fem programmer (hvoraf fire dækkede ESF), som vi undersøgte, omfattede indikatorer, delmål for året 2018 og mål for året 2023, men ingen af dem omfattede resultatindikatorer i resultatrammen. For så vidt angår de undersøgte programmer vil resultatgennemgangen derfor blive baseret på input (f.eks. beløbet for de offentlige midler, der er brugt) og outputindikatorer (f.eks. antallet af finansierede støttemodtagere). Tekstboks 3.6 indeholder yderligere eksempler på de typer indikatorer, delmål og mål, der vil blive anvendt i resultatrammen — og derfor kan være afgørende for, om medlemsstaterne har krav på resultatreserven. Undersøgelsen af disse programmer underbygger den konklusion, vi drog sidste år, nemlig at effekten af resultatreserven med hensyn til at tilskynde til at sætte mere fokus på resultater sandsynligvis vil blive marginal, da der i perioden 2014-2020 stadig ikke er nogen egentlige finansielle incitamenter eller sanktioner knyttet til de resultater, der opnås med EU-midler.

KOMMISSIONENS SVAR

- c) *Betingelserne og undtagelserne er resultatet af lovgivningsprocessen mellem Kommissionen, Rådet og Parlamentet. Kommissionen mener, at målene med denne bestemmelse stadig vil blive nået.*

3.64. *Dette er et specifikt problem, der udelukkende gør sig gældende for resultatrammen. Den overordnede overvågning af et programs resultater vil omfatte resultatindikatorer.*

3.65. *Resultatreserven er kun et af de elementer, der taler for et øget fokus på resultater.*

Det centrale aspekt af resultatorienteringen ligger i interventionslogikken, der er indlejret i alle programmer med de tilhørende output- og resultatindikatorer.

Resultatrammen er en mekanisme til overvågning af, hvorvidt gennemførelsen af de prioriterede mål er på rette spor. Resultatreserven skaber et incitament til at nå milepælene, hvilket er en nødvendig forudsætning for at nå de ønskede resultater. .

⁽⁴⁹⁾ Forordning (EU) nr. 1303/2013, artikel 22, stk. 7. Kommissionens Interne Revisionstjeneste drog en tilsvarende konklusion i sin rapport fra oktober 2014 på grundlag af sin gabanalyse-gennemgang af denne forordning.

⁽⁵⁰⁾ Bilag II til forordning (EU) nr. 1303/2013.

⁽⁵¹⁾ Jf. årsberetningen for 2013, punkt 10.15 — dette støttes af Kommissionens vejledning for medlemsstaterne, »Guidance fiche — Performance framework review and reserve in 2014-2020« version 6 af 4. marts 2014, s. 7.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Tekstboks 3.6 — Eksempler på indikatorer, delmål og mål, der er anvendt i resultatrammen

Letland, ESF, EFRU og Samhørighedsfonden kombineret — Beskæftigelse og vækst: anvendte indikatorer

I dette program identificeres der i alt 46 indikatorer, hvoraf 16 er inputindikatorer, og 30 er outputindikatorer. De 16 inputindikatorer er af samme art: »Finansiel tildeling«.

Tyskland, ELFUL — Sachsen-Anhalt: To typiske eksempler på indikatorer med delmål og mål

For så vidt angår indikatoreren »Samlet beløb for samlede offentlige udgifter« er 2023-målet beløbet 135,7 millioner euro, og 2018-delmålet 31,1 million euro.

For så vidt angår indikatoreren »Antal landbrugsenheder, der deltager i risikostyringsprogrammet« er målet 113 landbrugsenheder, og 2018-delmålet 20 % af disse enheder.

Frankrig, ESF — Alsace: Typiske indikatorer med delmål og mål

I dette program identificeres der i alt seks indikatorer, hvoraf tre er inputindikatorer, og tre er outputindikatorer.

For så vidt angår inputindikatoreren »Finansiel tildeling« er 2023-målet 35,4 millioner euro, og 2018-delmålet 11,8 millioner euro.

For så vidt angår outputindikatoreren »Antal arbejdsløse, der er blevet støttet« er 2023-målet 4 067 personer, og delmålet 2 324.

KOMMISSIONENS SVAR

Tekstboks 3.6 — Eksempler på indikatorer, delmål og mål, der er anvendt i resultatrammen

Tyskland, ELFUL — Sachsen-Anhalt — indikatoreren »Samlet beløb for samlede offentlige udgifter«: Milepælen for 2018 er fastsat som en konsekvens af »n+2«-reglen, idet ELFUL-bevillingen fra den foregående programmeringsperiode stadig er tilgængelig til betalinger frem til udgangen af 2015 for denne type operationer (der gennemføres i henhold til LDP 2007-2013). Hermed tager man også hensyn til den tid, der skal bruges til at få LDP godkendt, og til udarbejdelsen af de interne retningslinjer for gennemførelse.

DEL 3 — KOMMISSIONENS RAPPORTERING OM PERFORMANCE

3.66. Denne del af kapitlet dækker den interne vejledning, generaldirektoraterne (GD'erne) i Kommissionen har fået, overgangen fra den gamle FFR (2007-2013) til den nye (2014-2020) og performerapporteringen i Kommissionens GD'er.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

3.67. Vi gennemgik programudtalelserne for 2014⁽⁵²⁾, forvaltningsplanerne⁽⁵³⁾ og de årlige aktivitetsrapporter⁽⁵⁴⁾ fra seks GD'er⁽⁵⁵⁾ på grundlag af de krav, der er fastsat i finansforordningen, i Kommissionens interne kontrolstandarder og i de instrukser, Kommissionens Generalsekretariat og Generaldirektoratet for Budget (GD BUDG) har udsendt vedrørende forvaltningsplanerne og de årlige aktivitetsrapporter. Gennemgangen omfattede ikke oplysninger om ikke-udgiftsrelaterede aktiviteter, da de relevante krav for tiden er under revision.

Vejledningen fra centralt hold er blevet bedre, men der er stadig en række svagheder, der bør afhjælpes

3.68. For at gøre det nemmere for GD'erne at udarbejde programudtalelser, forvaltningsplaner og årlige aktivitetsrapporter udsender Generalsekretariatet og GD BUDG stående instrukser og relaterede retningslinjer. Vi konstaterede, at denne vejledning med tiden er blevet mere specifik, mere konsekvent og lettere at forstå⁽⁵⁶⁾. Også kravet om, at GD'erne i deres »programudtalelser« skal medtage oplysninger om udgiftsprogramernes bidrag til forfølgelsen af Europa 2020-strategien (dvs. forbindelsen til de tilknyttede overordnede mål og flagskibsinitiativer) er en forbedring. Vores undersøgelse viste imidlertid, at oplysningerne om Europa 2020 ikke medtages i de senere stadier af programmeringen (i forvaltningsplanerne) og rapporteringen (i de årlige aktivitetsrapporter).

3.68. Som anført i den sammenfattende rapport for i år og sidste år og i sine svar på de tidligere årsberetninger har Kommissionen gradvist videreudviklet resultatrammen og har truffet adskillige foranstaltninger med henblik på at påvise betydningen af kvaliteten af udgifterne og merværdien ved EU-budgettet. Med udgangspunkt i den juridiske ramme for den nye FFR, der er udformet med henblik på at bidrage til Europa 2020, og som omfatter styrkede overvågnings-, evaluerings- og rapporteringsordninger til brug for dette, har Kommissionen ligeledes indført dette fokus på performance i sin strategiske planlægnings- og programmeringscyklus, således som det kommer til udtryk i den centrale vejledning. Efterhånden som der kommer flere og flere resultater igennem den aktuelle FFR's levetid, forventer man, at rapporteringen om disse resultater også gradvist vil blive mere fokuseret på EU's strategiske mål.

⁽⁵²⁾ COM(2013) 450 final af 28. juni 2013, »Forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2014«. Programudtalelserne erstattede aktivitetserklæringer til at begrundede beløb, der anmodes om i det årlige budgetforslag. De omfatter for hvert udgiftsprogram mål og indikatorer, som skal anvendes i GD'ets forvaltningsplaner og årlige aktivitetsrapporter.

⁽⁵³⁾ Hvert GD udarbejder årlige forvaltningsplaner for at omsætte deres langsigtede strategi i generelle og specifikke mål og for at planlægge og forvalte deres aktiviteter til opfyldelse af disse mål.

⁽⁵⁴⁾ En årlig aktivitetsrapport er en forvaltningsrapport, der redegør for hovedaktiviteterne og opfyldelsen af de centrale politikmål. Med henblik på dette kapitel undersøger vi de årlige aktivitetsrapporters del 1 om de opnåede resultater og om, i hvor høj grad resultaterne har haft den ønskede effekt.

⁽⁵⁵⁾ GD AGRI, GD DEVCO, GD EMPL, GD for Erhvervspolitik (GD ENTR) — nu kaldt GD for det Indre Marked, Erhvervspolitik, Iværksætteri og SMV'er (GD GROW), GD for Miljø (GD ENV) og GD REGIO.

⁽⁵⁶⁾ Feedbacken på vejledningen fra de operationelle GD'er i en spørgeundersøgelse, som de centrale tjenestegrene gennemførte i august 2014, var overvejende positiv.

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.69. Der startede en ny FFR-periode i 2014, men en væsentlig del af udgifterne frem til 2016 relaterer stadig til den tidligere FFR. Performancerapporteringen skal derfor dække både den gamle og den nye FFR. De rapporter fra de seks GD'er, vi undersøgte, redegjorde ikke klart for overgangen mellem den gamle og den nye FFR. Det var i mange tilfælde umuligt at identificere de delmål og mål fra den gamle FFR, der blev opretholdt eller ajourført, og dem, der blev afskaffet. Da der ikke foreligger sammenlignelige oplysninger, er der en risiko for, at det ikke kan vurderes, om tidligere delmål og mål er blevet nået.

3.70. F.eks. var ét af GD AGRI's specifikke mål under den gamle FFR at tilskynde til økologisk produktion og udvikle markedet for økologiske produkter i EU. GD AGRI er fortsat aktiv på området økologisk landbrug, men dette mål medtages ikke længere i forvaltningsrapporterne. Den tilknyttede indikator findes stadig, men den kan ikke sammenholdes med den tidligere FFR. GD AGRI rapporterer stadig om indikatoren samlet økologisk landbrugsareal, men denne indikators definition er blevet ændret (fra samlet økologisk landbrugsareal til samlet økologisk landbrugsareal, der modtager EU-midler).

KOMMISSIONENS SVAR

3.69. Man har været særligt opmærksom på vejledningen om de årlige aktivitetsrapporter for 2014 med hensyn til rapporteringen om fortsatte eller ophørte programmer. Lovgiveren kan også have besluttet at ændre fokus for nogle programmer eller at bringe andre til ophør.

For GD EMPL blev 2007-2013-målet erstattet af et enkelt mål om at »fortsætte den effektive gennemførelse af 2007-2013-programmerne« med blot to indikatorer. Dette var udtryk for en bevidst beslutning om at gøre rapporten koncis og forvaltningsorienteret, f.eks. for at sætte fokus på GD'ets aktioner for de tre perioder (forberedelse 2014-2020, færdiggørelse af gennemførelsen 2007-2013, afslutning 2000-2006).

For GD REGIO og siden forvaltningsplanen 2014 kategoriseres alle indikatorer vedrørende de specifikke mål i henhold til den programmeringsperiode, de henviser til⁽⁵⁾. Desuden er resultatoplysningerne struktureret på en sådan måde, at det bliver muligt at skelne mellem resultaterne for 2007-2013 og 2014-2020. Det var endnu ikke muligt at få dette frem i de årlige aktivitetsrapporter for 2014, eftersom der ikke forelå resultatoplysninger for de nye operationelle programmer.

3.70. I forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik i 2013 udviklede GD AGRI en overvågnings- og evalueringsramme for den fælles landbrugspolitik som helhed. I lyset af at økologisk landbrug anses for at være gavnligt for klimaet og miljøet, og at de økologiske landbrugere er berettiget til de tilhørende betalinger, har man tilpasset de tilhørende indikatorer.

⁽⁵⁾ »2007-2013-indikatorer, der ikke videreføres i 2014-2020«; »indikatorer, som er fælles for programmeringsperioderne 2007-2013 og 2014-2020« og »2014-2020-indikatorer, for hvilke der ikke foreligger anvendelige data fra 2007-2013«.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Planlægningen af og rapporteringen om performance på generaldirektoratsplan kan blive endnu bedre

GD'ernes målsætninger var ikke egnede til forvaltningsformål

3.71. Ifølge Kommissionens instrukser vedrørende forvaltningsplanerne for 2014 skulle generaldirektoraterne opstille generelle målsætninger med effektindikatorer (langsigtede) og specifikke målsætninger med resultatindikatorer (kort-/mellem-sigtede). I henhold til finansforordningen skal GD'ernes målsætninger være SMART — specifikke, målelige, realiserbare, relevante og tidsbestemte⁽⁵⁷⁾ (specific, measurable, achievable, relevant, timed).

3.72. Vi konstaterede med hensyn til alle de seks undersøgte GD'er — ligesom vi i de foregående år havde konstateret med hensyn til andre GD'er — at mange af de målsætninger (generelle og specifikke), der blev anvendt i forvaltningsplanerne og de årlige aktivitetsrapporter, var taget direkte fra politikdokumenter eller lovtekster uden at blive omsat til mere operationelle mål. De var dermed formuleret på et så højt niveau, at de ikke kunne bruges som forvaltningsinstrumenter (jf. tekstboks 3.7).

Tekstboks 3.7 — Eksempler på målsætninger, som Kommissionen har defineret som specifikke, der ikke er velegnede til forvaltningsformål

GD DEVCO: »Støtte til demokrati« er fastsat som specifikt mål. Det er ikke formuleret som en målsætning, og det er ikke defineret, hvad der skal opnås.

GD ENTR: Målsætningen »At fremme iværksætteri og iværksætterkultur« specificerer ikke, hvilke typer af aktiviteter der skal iværksættes, og hvad de skal opnå.

3.72. Målene (generelle og specifikke), der angives i politikken eller i lovgivningsdokumenter, udgør den politiske virkelighed, som Kommissionen opererer i. Desuden skal Kommissionen forvalte og rapportere om programmer på grundlag af mål og indikatorer, som fastlægges af den lovgivende myndighed.

Tekstboks 3.7 — Eksempler på specifikke målsætninger, der ikke er velegnede til forvaltningsformål

GD DEVCO: Støtte til demokratiet er et generelt politisk mål, som er formuleret med god grund. Det er en langsigtet proces, som er særligt følsom over for den politiske udvikling i mållandene, men dette betyder ikke, at støtte til demokratiet ikke er et gyldigt mål i sig selv. I mange tilfælde må man stille spørgsmålet »hvor meget værre ville situationen være blevet, hvis Kommissionen ikke havde ydet støtte til demokratiforkæmpere og demokratiske processer i et givet land?«.

GD ENTR: I henhold til Kommissionens praksis stammer dette specifikke mål og de tilhørende to indikatorer fra retsgrundlaget for COSME-programmet⁽⁶⁾. Kommissionen mener, at dette specifikke mål er korrekt specificeret, eftersom indikatorer, outputs og forklaringer findes i GD'ets forvaltningsplaner og årlige aktivitetsrapporter.

⁽⁵⁷⁾ Forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, artikel 30, stk. 3.

⁽⁶⁾ Se COSME-mål og indikatorer i bilaget <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32013R1287&from=EN>.

RETTENS BEMÆRKNINGER

GD REGIO: Målsætningen »Støtte til politiske reformer« er ikke målelig, da det støttebeløb, der skal ydes, ikke er kvantificeret.

3.73. I alt gennemgik vi 34 specifikke målsætninger, hvoraf kun to opfyldte alle »SMART«-kriterierne. Dette resultat svarer til, hvad vi rapporterede i de foregående år. De undersøgte målsætninger var relevante i forbindelse med det politikområde, GD'erne virker på, men i mange tilfælde måler de indikatorer, der ledsager målsætningen, ikke udtømmende alle aspekter på det relevante niveau.

Der er stadig problemer med indikatorerne til overvågning af performance

3.74. Indikatorer bør vælges på grundlag af overvejelser vedrørende relevans og målelighed samt tilgængeligheden af rettidige og pålidelige resultatoplysninger. Indikatorerne bør så vidt muligt opfylde »RACER«-kriterierne⁽⁵⁸⁾. Indikatorer, der måler udfald, som GD'erne har begrænset indflydelse på, bør suppleres med andre indikatorer, der direkte måler GD'ernes aktiviteter.

3.75. Alle seks GD'er har mindst én resultatindikator pr. målsætning, der skal hjælpe ledelsen til at overvåge og evaluere målopfyldelserne og rapportere om dem. Af de 98 indikatorer i de GD'er, vi undersøgte, opfyldte 34 alle RACER-kriterierne. Det er en forbedring i forhold til, hvad vi rapporterede i de foregående år. Men som i de foregående år har vi identificeret nogle supplerende mangler i de anvendte indikatorer (jf. tekstboks 3.8).

KOMMISSIONENS SVAR

GD REGIO: Som det præciseres i forbindelse med punkt 3.72 ovenfor, er de mål, der er medtaget i programmerklæringerne, forvaltningsplanerne og de årlige aktivitetsrapporter, hentet fra retsgrundlagene. I overensstemmelse med Kommissionens praksis er dette konkrete mål i overensstemmelse med retsgrundlaget for IPA II⁽⁷⁾.

3.74. I overensstemmelse med svaret på punkt 3.72 er de mål og indikatorer, der fastlægges af den lovgivende myndighed i retsgrundlagene, det grundlag, som Kommissionen skal bruge som udgangspunkt for sin rapportering. Ikke alle disse indikatorer vil opfylde RACER-kriterierne.

3.75. Se Kommissionens svar på punkt 3.74.

⁽⁵⁸⁾ Relevante, accepterede, troværdige, nemme og robuste (relevant, accepted, credible, easy, robust): »Part III: Annexes to impact assessment guidelines« (Europa-Kommissionen, den 15. januar 2009 — http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/commission_guidelines/docs/iag_2009_annex_en.pdf).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II).

RETTENS BEMÆRKNINGER

Tekstboks 3.8 — Eksempler på problemer med indikatorer

a) Indikatorer, som GD'erne ikke har nogen indflydelse på

GD ENV: »Samlet mængde genereret affald« — Mange faktorer indvirker på denne indikator, f.eks. forbrugervaner og industristandarder. Flere af dem har GD ENV ikke indflydelse på.

b) Indikatorer, hvor pålideligheden af de underliggende data var tvivlsom

GD AGRI: »Støtte til lokal produktion for at opretholde/udvikle landbrugsproduktionen« — Dataene til denne indikator er hentet fra årlige gennemførelsesrapporter, medlemsstaterne har indsendt. Kommissionen identificerede imidlertid problemer med kvaliteten af de indsendte data og konkluderede, at denne indikator skulle evalueres med forsigtighed ⁽⁵⁹⁾.

c) Indikatorer, der præsenteres som resultatindikatorer, men reelt er outputorienterede

GD EMPL: »Antal personer, der modtager bistand fra fonden« — Denne indikator måler antallet af støttemodtagere i stedet for at have fokus på de forbedringer, der er opnået som resultat af støtten.

KOMMISSIONENS SVAR

Tekstboks 3.8 — Eksempler på problemer med indikatorer

a) GD ENV: Selv om opnåelsen af en gunstig tendens inden for »samlet mængde genereret affald« også afhænger af faktorer, der ligger uden for Kommissionens kontrol, indeholder adskillige direktiver obligatoriske mål for genbrug og affaldsforebyggelse.

b) GD AGRI: Generelt skal indikatorerne ikke tages for pålydende, og deres kvalitet skal altid vurderes i forhold til den påtænkte anvendelse. Kommissionen har allerede sammen med medlemsstaterne indledt overvejelser af, hvordan indikatoren og datakvaliteten kan forbedres.

c) GD EMPL: Denne indikator er i overensstemmelse med målsætningerne for Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede (FEAD), der har til formål at afhjælpe de værste former for fattigdom og forsøge at ændre deres relative stilling (løfte folk ud af fattigdommen). En sådan indikator er klassificeret som en resultatindikator i den efterfølgende delegerede retsakt (forordning (EU) nr. 1255/2014), som indeholder en liste over fælles input-, output- og resultatindikatorer.

Antallet, der modtager bistand, er allerede en indikation på FEAD's bidrag til at afhjælpe mangel på fødevarer og alvorlige materielle mangler. Fondens art gør det ikke muligt (og bestemt ikke omkostningseffektivt) at levere oplysninger om »forbedringer, der er opnået som resultat af støtten«. Disse forbedringer ville være virkninger af støtten, der ligger uden for overvågning, indikatorerne er udtryk for.

⁽⁵⁹⁾ Jf. GD AGRI's forvaltningsplan 2014, s. 35 (http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/amp/index_en.htm).

RETTENS BEMÆRKNINGER

**DEL 4 — RESULTATERNE AF VORES REVISION
VEDRØRENDE PERFORMANCE**

3.76. Vores særberetninger gennemgår vores undersøgelser af, om principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning overholdes i forbindelse med EU's udgifter. Vi vælger særberetningernes emner — specifikke budgetområder eller forvaltningstemaer — med henblik på maksimal effekt og ud fra en række kriterier, f.eks. de pågældende indtægters eller udgifters omfang, de risici, der kan indvirke negativt på en forsvarlig økonomisk forvaltning, og graden af de berørte aktørers interesse. I 2014 vedtog ⁽⁶⁰⁾ vi de 24 særberetninger, der er opført på listen i **bilag 3.1**.

3.77. Hver særberetning er i sig selv et væsentligt bidrag til, at de reviderede enheder stilles til ansvar for deres forvaltning af EU-midler, og at de får hjælp til fremtidige forbedringer. Tilsammen dækker særberetningerne hele forvaltningscyklussen fra planlægning til evaluering. De indeholder således i mange tilfælde oplysninger om, i hvilken udstrækning EU-finansiering har givet håndgribelige resultater. Vores årlige aktivitetsrapport ⁽⁶¹⁾ indeholder kortfattede resuméer af 2014-særberetningerne, samlet under udgiftsområderne i FFR for 2014-2020.

3.78. I de forudgående års årsberetninger udtog vi et begrænset antal temaer, som vi anså for at være særlig relevante, blandt alle det pågældende års særberetninger ⁽⁶²⁾. I denne årsberetning koncentrerer vi os — for så vidt angår de undersøgte områder — om, hvorvidt der var fokus på resultater, og hvorvidt det var de projekter, der sandsynligvis ville give mest valuta for pengene, der blev valgt.

⁽⁶⁰⁾ Vedtagelse af en beretning betyder, at den godkendes til offentliggørelse.

⁽⁶¹⁾ Jf. Rettens årlige aktivitetsrapport 2014, s. 17-32 (<http://eca.europa.eu>).

⁽⁶²⁾ I årsberetningen for 2011 var disse temaer behovsanalyse, udformning og EU-merværdi, i årsberetningen for 2012 var de målsætninger og indikatorer, oplysninger om performance og de EU-finansierede projekters bæredygtighed, og i årsberetningen for 2013 var de EU-merværdi og dødvægt.

Vi fandt en svag fokusering på resultater

3.79. Punkt 3.57-3.60 er en analyse af manglen på fokus på resultater i partnerskabsaftalerne. Betydningen af dette spørgsmål blev også rejst i vores horisontale analyse fra 2014 om risiciene i relation til den økonomiske forvaltning af EU-budgettet⁽⁶³⁾. I den analyse anførte vi, at manglende valuta for pengene kan skyldes mangel på oplysninger om, hvad der faktisk er opnået (punkt 25 l). I analysen efterlyste vi et solidt resultatstyringssystem med klart definerede resultatindikatorer, der anvendes globalt, og som bør fokusere på output, udfald og virkninger⁽⁶⁴⁾.

3.80. Vi konkluderede bl.a., at de overvågnings- og evalueringssystemer, EuropeAid anvendte, ikke gav tilstrækkelige oplysninger om de resultater, der var opnået. Som anført i denne beretning er det ikke første gang, vi har påpeget denne svaghed⁽⁶⁵⁾.

3.81. Vi drog en lignende konklusion i en særberetning om Fonden for De Ydre Grænser, hvor svagheder i overvågningsrapporterne og de endelige rapporter, IT-systemerne og de efterfølgende evalueringer betød, at de ansvarlige myndigheder ikke eller ikke i tilstrækkeligt omfang overvågede opnåelsen af resultater. Derfor var vi lige så lidt som medlemsstaterne og Kommissionen i stand til at vurdere, i hvilket omfang fonden havde støttet sine prioriteter⁽⁶⁶⁾.

3.80. De svagheder, der blev beskrevet i de tidligere rapporter, vedrørte ikke evalueringen, men EuropeAids' rapporteringssystem, som blev anset for ikke at levere tilstrækkeligt med oplysninger om resultater og for at være mere fokuseret på de gennemførte aktiviteter end på de politiske resultater.

3.81. I den juridiske ramme for 2014-2020 for EBF's efterfølger, Fonden for Intern Sikkerhed, tog man også de problemer op, der nævnes i Revisionsrettens beretning. Den omfatter navnlig styrkede rapporterings- og overvågningsrammer baseret på et system af fælles indikatorer samt et dedikeret elektronisk system, SFC2014. Under den nye gennemførelsesramme bliver medlemsstaterne forpligtet til at aflægge årlige rapporter om de resultater, man har opnået gennem fondene.

⁽⁶³⁾ Jf. Rettens horisontale analyse »Optimal anvendelse af EU's midler: en horisontal analyse af risiciene i relation til den økonomiske forvaltning af EU-budgettet« af 25. november 2014 (<http://eca.europa.eu>). Det var den ene af to sådanne analyser, der blev offentliggjort i 2014, den anden var om »Mangler, overlapninger og udfordringer: en horisontal analyse af EU's ordninger for ansvarlighed og offentlig revision« af 10. september 2014 (<http://eca.europa.eu>).

⁽⁶⁴⁾ Jf. Rettens horisontale analyse »Optimal anvendelse af EU's midler: en horisontal analyse af risiciene i relation til den økonomiske forvaltning af EU-budgettet«, punkt 25 l) og 54 c) (<http://eca.europa.eu>).

⁽⁶⁵⁾ Særberetning nr. 18/2014 »EuropeAids systemer til evaluering og resultatorienteret overvågning«, punkt 69 og 51-52 (<http://eca.europa.eu>).

⁽⁶⁶⁾ Særberetning nr. 15/2014, »Fonden for De Ydre Grænser har fremmet finansiel solidaritet, men der er behov for bedre resultatmåling og yderligere EU-merværdi«, punkt 76-77 (<http://eca.europa.eu>).

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.82. I vores særberetning om effektiviteten af at blande tilskud, der ydes under regionale investeringsfaciliteter, og lån fra finansielle institutioner til at støtte EU's eksterne politikker, konkluderede vi, at de potentielle fordele ved denne blanding ikke blev udnyttet fuldt ud på grund af mangler ved Kommissionens forvaltning. Vi anbefalede Kommissionen at gennemføre en ramme for resultatmåling, der omfatter indikatorer for opfølgning af virkningen af EU-tilskud, og at give EU-delegationerne klare instrukser med hensyn til deres rolle i tilsynet med EU's støtte til blandede projekter⁽⁶⁷⁾.

Det er ikke altid de programmer og projekter, der sandsynligvis vil give maksimal virkning, der er blevet valgt

3.83. Vores årsberetning for 2013 pegede på det problem, at »use it or lose it«-syndromet medfører en risiko for, at medlemsstaterne ved projektudvælgelsen først og fremmest fokuserer på at anvende de disponible EU-midler⁽⁶⁸⁾. Denne tendens blev der givet yderligere eksempler på i en række særberetninger fra 2014.

KOMMISSIONENS SVAR

3.82. Kommissionen bemærker, at anbefalingerne i rapporten er i fuld overensstemmelse med den seneste reform af de regionale faciliteter samt med det tekniske arbejde, der udføres, og konklusionerne i EU-plattformen for blanding i eksternt samarbejde (EUBEC).

Rammen for resultatmåling er allerede etableret og er medtaget på ansøgningsformularen med tilhørende retningslinjer.

Man er i færd med at udarbejde en vejledning i blandingsoperationer, hvori man sammenfatter centrale funktioner, regler og operationelle aspekter (inkl. overvågning) vedrørende blanding. Den indeholder en generel vejledning i blandingsoperationer til bl.a. EU-delegationer.

3.83. I henhold til lovgivningsrammen for 2014-2020 skal et projekts bidrag til de forventede resultater af et prioriteret felt nu indgå i udvælgelseskriterierne.

⁽⁶⁷⁾ Særberetning nr. 16/2014, »Effektiviteten af at blande tilskud, der ydes under regionale investeringsfaciliteter, og lån fra finansielle institutioner til at støtte EU's eksterne politikker«, punkt 53 og 59 (<http://eca.europa.eu>).

⁽⁶⁸⁾ Jf. årsberetningen for 2013, punkt 10.57.

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.84. Medlemsstaterne kan bruge Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til at finansiere virksomhedsvæksthuse for at støtte væksten i små og mellemstore virksomheder. I vores særberetning om dette emne konstaterede vi, at svage udvælgelseskriterier og mangel på udviklingsmål for de indlogerede virksomheder indvirkede negativt på de reviderede væksthuses effektivitet og forringede den samlede produktivitet af deres inkubationsaktiviteter. I proceduren for udvælgelse af væksthuse til medfinansiering var der ikke lagt tilstrækkelig vægt på en række elementer, som har afgørende betydning for inkubationsaktiviteter, f.eks. personalets kvalifikationer, inkubationsydelsers omfang og relevans samt finansiel bæredygtighed ⁽⁶⁹⁾.

3.85. I vores revision af Den Europæiske Fiskerifonds støtte til akvakultur konkluderede vi, at de reviderede projekter i medlemsstaterne ofte var dårligt udvalgt. F.eks. var nogle projekter allerede fuldført, da støtteafgørelsen blev truffet, i nogle lande var det disponible budget til foranstaltninger til støtte for akvakultur større end den samlede værdi af de modtagne ansøgninger, og derfor blev der ydet finansiering til alle projekter, der opfyldte de grundlæggende støttekriterier, og i ét land blev projekter finansieret efter »først-til-mølle-princippet« med det resultat, at projekter indsendt senere i programmeringsperioden uanset deres kvalitet blev afvist uden videre, fordi budgettet var opbrugt ⁽⁷⁰⁾.

KOMMISSIONENS SVAR

3.84. Kommissionen ser med tilfredshed på Revisionsrettens konklusion vedrørende EFRU's finansielle bidrag til oprettelsen af erhvervsinfrastruktur.

Kommissionen bemærker, at betegnelsen af resultaterne af de reviderede inkubatorer som beskedne er baseret på sammenligningen af resultaterne af disse nyligt oprettede inkubatorer med benchmark, der er baseret på veletablerede inkubatorer, som har eksisteret i længere tid. Navnlig i de medlemsstater, der tiltrådte EU i og efter 2004 eller senere, manglede denne form for erhvervsinfrastruktur tidligere og er først nu ved at blive opbygget, herunder med støtte fra strukturfondene. Der er derfor ikke blevet indhøstet megen erfaring, og der bør gøres en yderligere indsats for bedre at lære, hvordan man effektivt anvender disse infrastrukturer til på passende vis at støtte nye forretningsidéer/startupvirksomheder.

I henhold til lovgivningsrammen for 2007-2013 henhører projektvurderingen og udvælgelsesprocessen desuden under de nationale myndigheders, forvaltningsmyndighedens og overvågningsudvalgets ansvar, idet Kommissionen kun har en rådgivende rolle i sidstnævnte. I henhold til lovgivningsrammen for 2014-2020 skal et projekts bidrag til de forventede resultater af et prioriteret felt nu indgå i udvælgelseskriterierne.

3.85. Under den fælles forvaltning ligger ansvaret for at udvælge og yde støtte til projekterne hos medlemsstaterne, der skal sikre, at de udvalgte projekter skaber merværdi.

I overensstemmelse med den generelle udvikling af ESI-fondene har medlovgiverne og Kommissionen forstærket overvågnings- og evalueringssystemerne betydeligt for at styrke resultatorienteringen for EHFF.

Desuden vil Kommissionen tilskynde medlemsstaterne til at indføre hensigtsmæssige udvælgelseskriterier for deres akvakulturprojekter i løbet af 2014-2020-programmeringsperioden.

⁽⁶⁹⁾ Særberetning nr. 7/2014, »Har EFRU's støtte til udvikling af virksomhedsvæksthuse givet gode resultater?«, punkt 58 og resuméets punkt V (<http://eca.europa.eu>).

⁽⁷⁰⁾ Særberetning nr. 10/2014 »Effektiviteten af Den Europæiske Fiskerifonds støtte til akvakultur«, punkt 62 og tekstboks 8 (<http://eca.europa.eu>).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

3.86. Den potentielle effekt af dårlig projektudvælgelse blev eksemplificeret i vores særberetning om EU-finansierede lufthavnsinfrastrukturer. Behovet for sådanne investeringer kunne kun påvises for ca. halvdelen af de undersøgte projekter, ca. en tredjedel af de undersøgte lufthavne var ikke rentable, og der var risiko for, at de ville blive lukket, hvis ikke de løbende modtog offentlig støtte. Generelt konkluderede vi, at de EU-finansierede investeringer ikke gav valuta for pengene⁽⁷¹⁾.

3.86. Under den juridiske ramme for 2007-2013 kunne Kommissionen kun vurdere og godkende lufthavnsinfrastrukturprojekter direkte, hvis der var tale om store projekter. Ved vurderingen af de 17 indkomne store projekter var Kommissionen særligt opmærksom på overvejelser vedrørende værdi for pengene, navnlig behovsanalysen og infrastrukturens økonomiske bæredygtighed. Kommissionen opfordrede f.eks. de nationale myndigheder til at opgave bestemte projekter⁽⁸⁾ på grund af utilstrækkelig efterspørgsel og bekymring over de pågældende lufthavnes økonomiske bæredygtighed.

Man har allerede taget ved lære af de tidligere erfaringer, hvilket også kan ses af den radikalt anderledes fremgangsmåde i perioden 2014-2020⁽⁹⁾, og Kommissionens vedtagelse af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter vedrørende store projekter, der indebærer en yderligere forbedring af kvalitetsvurderingsprocessen og af kvalitetsaspekterne ved den cost-benefit-analyse, som skal overholdes ved alle store projekter.

KONKLUSION OG ANBEFALINGER

Konklusionen for 2014

3.87. De perioder, som EU's tiårsstrategi og dets syvårige budgetcyklus dækker, er ikke tilpasset hinanden. Resultatet er, at Kommissionens mulighed for at overvåge EU-budgettets bidrag til forfølgelsen af Europa 2020-strategien i den første halvdel af strategiperioden er begrænset, eftersom det er meget vanskeligt at ændre de rapporteringsprocedurer, der ligger til grund for budgettet i den omfattede periode (jf. punkt 3.7-3.12).

3.88. Europa 2020 er en langsigtet, vidtrækkende strategi, som alle 28 medlemsstater samt EU skal godkende. Som følge heraf ligger dens hovedmål — »intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« — nødvendigvis på et højt niveau. Under disse politiske ambitioner er der en kompleks struktur, der omfatter fem overordnede mål, syv flagskibsinitiativer og for ESI-fondenes vedkommende 11 tematiske mål. Disse forskellige lag er imidlertid ikke, hverken hver for sig eller tilsammen, udformet med henblik på at omsætte Europa 2020's politiske ambitioner til nyttige operationelle mål (jf. punkt 3.13-3.25).

3.87. Se Kommissionens svar på punkt 3.7 til 3.12.

3.88. Omsætningen af Europa 2020-målene og de 11 tematiske mål til nyttige operationelle mål foregår på programniveau. Desuden foretages skønnene af ESI-fondenes resultater på grundlag af modellering, og rapporteringen sker f.eks. i de respektive samhörighedsrapporter (som i henhold til traktatens bestemmelser offentliggøres hvert tredje år).

⁽⁷¹⁾ Særberetning nr. 21/2014 »EU-finansierede lufthavnsinfrastrukturer giver ikke valuta for pengene«, punkt 68-70 (<http://eca.europa.eu>).

⁽⁸⁾ Det drejede sig f.eks. om lufthavnene i Kielce og i Białystok.

⁽⁹⁾ Det drejer sig f.eks. om eksistensen af transportplaner på regionalt eller nationalt plan, der er identificeret som en specifik ex-ante-konditionalitet, investeringer, der er begrænset til forbedring af miljøresultaterne eller sikkerhedsfunktionerne ved infrastrukturene, fokus under forhandlingerne om programmerne for ESI-fondene for 2014-2020 vedrørende lufthavne, der tilhører kernen i TEN-E-nettet, osv.

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.89. Hidtil har Kommissionen kun i begrænset omfang rapporteret om EU-budgettets bidrag til forfølgelsen af Europa 2020-målene. En af årsagerne hertil er, at der mangler oplysninger af god kvalitet. Ejerskab til strategiens mål og resultater i Kommissionen og i medlemsstaterne er en forudsætning for et solidt overvågnings- og rapporteringssystem (jf. punkt 3.26-3.34).

3.90. Det indebærer potentielle fordele med hensyn til at gøre EU-aktionerne sammenhængende at kombinere de fem ESI-fonde i én paraplyforordning og én partnerskabsaftale pr. medlemsstat. Disse potentielle fordele er imidlertid ikke blevet realiseret fuldt ud. Der anvendes fortsat forskellige regler på fonds- og dermed på programniveau. Eksemplerne på komplementaritet og synergi i de undersøgte partnerskabsaftaler og programmer var sjældne og overfladiske (jf. punkt 3.39-3.43).

3.91. Europa 2020's mål på højt niveau omsættes ikke systematisk i operationelle mål i partnerskabsaftalerne og programmerne, og lovgivningen indeholder ikke krav om, at ELFUL og EHFF skal struktureres omkring tematiske mål. Kommissionen får derfor meget vanskeligt ved for alle fem ESI-fondes vedkommende at overvåge og rapportere konsekvent om de tematiske mål og hermed om disse fondes bidrag til forfølgelsen af Europa 2020 (jf. punkt 3.44-3.48).

3.92. Indsættelsen af et sæt af fælles indikatorer i forordningerne er et velkomment forsøg på i alle medlemsstaterne at skabe konsekvente data, som så eventuelt kan aggregeres, så resultaterne kan vurderes, og der kan rapporteres om Europa 2020 på europæisk niveau. Lovgivningen indeholder ikke noget krav om, at medlemsstaterne skal medtage de fælles indikatorer i deres programmer⁽⁷²⁾. Bortset fra for to fondes vedkommende (EFRU og Samhørighedsfonden) er ingen indikatorer fælles for flere fonde. Der findes kun rigtige resultatindikatorer for to af de fem ESI-fonde. Der findes kun delmål for resultatrammen, og målene er undertiden uambitiøse. Disse faktorer vil gøre det vanskeligt at rapportere om ESI-fondenes bidrag til Europa 2020 (jf. punkt 3.49-3.56).

KOMMISSIONENS SVAR

3.89. *Finansieringsprogrammerne for 2007-2013 var ikke udformet specifikt med henblik på at bidrage til Europa 2020. For 2014-2020-programmerne vil den obligatoriske rapportering af strukturerede data give mulighed for en solid overvågning af og rapportering om EU-budgettets bidrag til Europa 2020-målene, som skal underbygges med evalueringer.*

Med hensyn til ejerskabet til resultaterne, som omtales i punkt 3.33, gentager Kommissionen, at man må sondre mellem det direkte ansvar for forvaltningen af de finansielle programmer og de resultater og virkninger, som programmerne genererer, hvilket også vedrører medlovgivernes og medlemsstaternes ansvar. Programmernes overordnede resultater påvirkes ligeledes af forskellige eksterne faktorer i økonomien og samfundet.

3.91. *Kommissionen vil kunne rapportere om de forventede resultater for vækst- og jobmålene via støtte fra ESI-fondene ved udgangen af 2015, og dette vil ske i artikel 16-rapporten ved hjælp af de fælles indikatorer. Fra 2016 og frem vil Kommissionen hvert år aflægge rapport til Rådet og Parlamentet om den gradvise gennemførelse af målene i programmerne.*

Se også Kommissionens svar på punkt 3.45.

3.92. *Når man kan benytte fælles outputindikatorer (dvs. hvor de er relevante), kræves det i forordningen, at de anvendes, og Kommissionen har insisteret på dette ved forhandlingerne. Kommissionen ser kun marginale muligheder for fælles indikatorer for de øvrige fonde på grund af fondenes forskellige opgaver og de forskellige typer investeringer, som de yder støtte til. Kommissionen mener, at medlemsstaternes obligatoriske rapportering i 2017 og 2019 vil gøre det muligt at rapportere om ESI-fondenes bidrag til Europa 2020.*

⁽⁷²⁾ Med undtagelse af ungdomsbeskæftigelsesinitiativet og ELFUL.

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.93. Under vores undersøgelse af partnerskabsaftalerne og programmerne identificerede vi en række fremskridt med hensyn til at specificere de resultater, der skulle nås, navnlig i forbindelse med programmerne. Der skal imidlertid fokuseres endnu mere på resultater, navnlig i partnerskabsaftalerne (jf. punkt 3.57-3.60).

3.94. Der er svagheder i udformningen af resultatrammen. Ringe performance med hensyn til de opnåede resultater medfører ikke, at medlemsstaterne fortaber retten til resultatreserven, og de finansielle sanktioner, Kommissionen råder over, begrænses på flere måder, herunder gennem den manglende mulighed for at tage hensyn til resultatindikatorer. Med hensyn til resultatreserven pegede vi sidste år på nogle af risiciene, og undersøgelsen af nogle partnerskabsaftaler og programmer i år indikerer, at disse risici er ved at materialisere sig (jf. punkt 3.61-3.65).

3.95. Der er sket nogle forbedringer af GD'ernes årlige rapportering om performance, navnlig i vejledningen fra centralt hold. Rapporteringen er dog ikke fuldt ud tilpasset til overgangen fra den gamle til den nye FFR, og som i de forudgående år er GD'ernes målsætninger ikke velegnede til forvaltningsformål, og der er stadig vanskeligheder i forbindelse med indikatorer til overvågning af performance (jf. punkt 3.66-3.75).

Anbefalinger

3.96. **Bilag 3.2** viser resultaterne af vores gennemgang af de fremskridt, der er sket med hensyn til at implementere anbefalinger fra tidligere årsberetninger. I årsberetningen for 2011 og årsberetningen for 2012 fremsatte vi fem anbefalinger. En af disse anbefalinger var ikke relevant, tre var implementeret i nogle henseender, og én var ikke implementeret.

KOMMISSIONENS SVAR

3.93. De programmer, som Revisionsretten har undersøgt, indeholdt næsten alle kvantificerede resultater (selv om dette ikke var obligatorisk).

3.94. Udformningen af resultatrammen er resultatet af diskussioner blandt medlovgiverne. Kommissionen mener, at resultatrammen fungerer som et incitament til at skabe resultater, eftersom ingen forvaltere af en prioriteret akse ønsker at miste adgangen til reserven.

Det skal desuden bemærkes, at formålet med resultatreserven ikke kun er at skabe incitamenter for programforvalterne, men også at sikre, at ressourcerne tildeles prioriterede mål, der leverer gode resultater. At tilbageholde ressourcer, når der er mulighed for at støtte meningsfyldte operationer, kunne undergrave fondenes samlede effekt. Som ovenfor skitseret (se Kommissionens svar på punkt 3.63) er resultatindikatorer i de fleste tilfælde ikke velegnede til resultatrammerne i programmerne eller til indførelsen af økonomiske sanktioner på grund af problemer med tidsplanen og indvirkningen fra eksterne faktorer.

3.95. Som nævnt i Kommissionens svar på punkt 3.69 har man i vejledningen til de årlige aktivitetsrapporter for 2014 været særligt opmærksom på, hvordan man rapporterer om fortsatte eller ophørte programmer. Desuden kan lovgiveren også have besluttet at ændre fokus for nogle programmer eller at afbryde andre.

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.97. Nedenstående anbefaling 1 og 2 stammer fra vores konklusioner om dette kapitels del 1, som havde fokus på Kommissionens mulighed for at overvåge og rapportere i forhold til Europa 2020:

- **Anbefaling 1:** EU-strategien og FFR bør tilpasses bedre til hinanden, især hvad angår tidsperiode og prioriter. Det vil gøre det nemmere at sikre, at der findes passende overvågnings- og rapporteringsordninger, og dermed gøre det nemmere for Kommissionen at rapportere effektivt om EU-budgettets bidrag til opfyldelsen af EU-strategien. Kommissionen bør stille hensigtsmæssige forslag til lovgiveren med henblik på at adressere dette forhold.
- **Anbefaling 2:** EU-strategiens politiske mål på højt niveau bør omsættes til nyttige operationelle mål for forvaltere. Med hensyn til efterfølgeren til Europa 2020 bør Kommissionen foreslå lovgiveren, at:
 - a) de politiske mål på højt niveau bliver afspejlet i mål på EU-niveau
 - b) partnerskabsaftalerne og programmerne⁽⁷³⁾ så omsætter disse mål på EU-niveau til de operationelle mål på medlemsstatsniveau. Der er også behov for en sådan forbindelse i programmer, der forvaltes direkte af Kommissionen.
- **Anbefaling 3:** Fokuseringen på resultater bør styrkes snarest muligt. Kommissionen bør foreslå lovgiveren, at:
 - a) medlemsstaterne i deres partnerskabsaftaler og programmer⁽⁷⁴⁾ skal medtage de kvantificerede resultater, der tilsigtes med finansieringen
 - b) alle partnerskabsaftalerne og programmerne⁽⁷⁵⁾ skal omfatte fælles resultatindikatorer, som deles af de forskellige fonde, hvor det er muligt, og som er udformet til at overvåge fremskridt på lokalt niveau, på medlemsstatsniveau og på EU-niveau
 - c) resultatrammen (inklusive eventuelle resultatreserver)⁽⁷⁶⁾ så vidt muligt bliver baseret på disse fælles resultatindikatorer.

KOMMISSIONENS SVAR

3.97. Kommissionen lægger vægt på at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning og levere de bedst mulige resultater og maksimal merværdi af de gennemførte foranstaltninger.

Kommissionen accepterer til dels denne anbefaling.

Selv om Kommissionen ikke er i stand til at forpligte sig til at fremsætte specifikke forslag til lovgiveren, er den parat til at gennemgå Revisionsrettens forslag, for at sikre at der er fuld overensstemmelse mellem EU's udgiftsprioriteringer og de overordnede politiske mål i forbindelse med udarbejdelsen af de relevante lovgivningsinitiativer. Europa 2020-strategien er i øjeblikket ved at blive revideret. Alle forslag, som Kommissionen kunne fremsætte over for lovgiveren med henblik på at lette rapportering og overvågning, ville skulle tage hensyn til strategiens grundlæggende politiske karakter.

Kommissionen accepterer til dels denne anbefaling.

Europa 2020-strategien er i øjeblikket ved at blive revideret. Alle forslag, som Kommissionen kunne fremsætte over for lovgiveren med henblik på at lette rapportering og overvågning, ville skulle tage hensyn til strategiens grundlæggende politiske karakter. Selv om Kommissionen ikke er i stand til at forpligte sig til at fremsætte specifikke forslag til lovgiveren, vil den tage hensyn til Revisionsrettens anbefalinger sammen med målene på EU-niveau med henblik på at udarbejde evidensbaserede forslag til perioden efter 2020 for at sikre optimal udnyttelse af EU-midlerne.

Kommissionen accepterer til dels denne anbefaling.

Eftersom 2014-2020-partnerskabsaftalerne og -programmerne først lige er indført, ville det være for tidligt at foreslå ændringer, inden det har været muligt at foreslå ændringer af den faktiske gennemførelse af de nye resultatorienterede bestemmelser. Vurderingen af styrker og svagheder ved den nuværende ramme vil ske som forberedelse til FFR for perioden efter 2020.

Selv om Kommissionen ikke er i stand til at forpligte sig til at fremsætte specifikke forslag til lovgiveren vedrørende den næste FFR, vil den tage hensyn til Revisionsrettens forslag sammen med resultaterne af de undersøgelser, der vil blive foretaget af effektiviteten af de forskellige mekanismer, der har til formål at styrke fokus på resultater i forordningen med fælles bestemmelser, med henblik på udarbejdelsen af evidensbaserede forslag til perioden efter 2020 for at sikre optimal udnyttelse af EU-midlerne.

⁽⁷³⁾ Eller hvad der fremover kommer til at svare hertil.

⁽⁷⁴⁾ Eller hvad der fremover kommer til at svare hertil.

⁽⁷⁵⁾ Eller hvad der fremover kommer til at svare hertil.

⁽⁷⁶⁾ Eller hvad der fremover kommer til at svare hertil.

BILAG 3.1

SÆRBERETNINGER VEDTAGET AF REVISIONSRETEN I 2014

- Nr. 1/2014 »Effektiviteten af EU-støttede projekter inden for offentlig bytransport«
- Nr. 2/2014 »Forvaltes præferencehandelsordningerne hensigtsmæssigt?«
- Nr. 3/2014 »Erfaringer fra Kommissionens udvikling af anden generation af Schengeninformations-systemet (SIS II)«
- Nr. 4/2014 »Integration af EU's vandpolitiske mål i den fælles landbrugspolitik: en delvis succes?«
- Nr. 5/2014 »Europæisk banktilsyn tager form — EBA og dens ændrede kontekst«
- Nr. 6/2014 »Støtten fra samhørighedspolitikens fonde til produktion af vedvarende energi — har den givet gode resultater?«
- Nr. 7/2014 »Har EFRU's støtte til udvikling af virksomhedsvæksthuse givet gode resultater?«
- Nr. 8/2014 »Har Kommissionen forvaltet indlemmelsen af koblet støtte i enkeltbetalingsordningen effektivt?«
- Nr. 9/2014 »Bliver EU's støtte til investeringer og salg fremstød i vinsektoren forvaltet godt, og er der dokumentation for støttens resultater med hensyn til EU-vinens konkurrenceevne?«
- Nr. 10/2014 »Effektiviteten af Den Europæiske Fiskerifonds støtte til akvakultur«
- Nr. 11/2014 »Oprettelsen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil«
- Nr. 12/2014 »Er EFRU effektiv med hensyn til at finansiere projekter under EU's biodiversitetsstrategi 2020, der direkte fremmer biodiversitet?«
- Nr. 13/2014 »EU's støtte til rehabilitering efter jordskælvet i Haiti«
- Nr. 14/2014 »Hvordan beregner, reducerer og udligner EU's institutioner og organer deres drivhusgasemissioner?«
- Nr. 15/2014 »Fonden for De Ydre Grænser har fremmet finansiel solidaritet, men der er behov for bedre resultatmåling og yderligere EU-merværdi«
- Nr. 16/2014 »Effektiviteten af at blande tilskud, der ydes under regionale investeringsfaciliteter, og lån fra finansielle institutioner til at støtte EU's eksterne politikker«
- Nr. 17/2014 »Kan initiativet vedrørende EU's ekspertisecentre bidrage effektivt til at begrænse kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare risici fra lande uden for EU?«
- Nr. 18/2014 »EuropeAids systemer til evaluering og resultatorienteret overvågning«
- Nr. 19/2014 »EU's førtiltrædelsesbistand til Serbien«
- Nr. 20/2014 »Har EFRU-støtten til SMV'er på e-handelsområdet været effektiv?«
- Nr. 21/2014 »EU-finansierede lufthavnsinfrastrukturer giver ikke valuta for pengene«
- Nr. 22/2014 »Økonomisering: holde omkostningerne til tilskud til EU-finansierede landdistriktsprojekter under kontrol«
- Nr. 23/2014 »Fejl i udgifterne til udvikling af landdistrikterne: Hvad er årsagerne, og hvordan håndteres disse fejl?«
- Nr. 24/2014 »Bliver EU's støtte til forebyggelse og genopretning af skader på skove som følge af brande og naturkatastrofer forvaltet tilfredsstillende?«

BILAG 3.2

OPFØLGNING AF TIDLIGERE ANBEFALINGER OM PERFORMANCESPØRGSMAÅL

År	Rettens anbefaling	Rettens analyse af de fremskridt, der er sket						Kommissionens svar
		Fuldstændig implementeret	Under implementering		Ikke implementeret	Ikke relevant (*)	Ufjlsrækkeligt bevis	
			I de fleste henseender	I nogle henseender				
2012	<p>Anbefaling 1: Kommissionen og lovgiver bør sikre, at der er fokus på performance i den kommende programmeringsperiode (2014-2020). Dette kræver, at et begrænset antal tilstrækkelig specifikke målsætninger med relevante indikatorer, forventede resultater og virkninger er fastsat i de sektorspecifikke forordninger eller på en anden bindende måde.</p> <p>Anbefaling 2: Kommissionen bør sikre, at der er en klar sammenhæng mellem GD'ernes aktiviteter og de opstillede målsætninger. Ved opstillingen af målsætninger bør hvert enkelt GD tage hensyn til den relevante forvaltningsmetode, hvis det er relevant, samt til sin rolle og sit ansvar.</p>		X					
2011	<p>Anbefaling 1: Kommissionen bør ved udformningen af nye udgiftsprogrammer forsøge at fokusere sine aktiviteter på de resultater og den effekt, som den ønsker at opnå. Hvis det ikke umiddelbart er muligt at måle resultaterne og effekten, bør Kommissionen opstille indikatorer og delmål baseret på »SMART-målsætninger«, der kan dokumentere, at aktiviteterne støtter opfyldelsen af de ønskede mål.</p> <p>Anbefaling 2: Kommissionen bør samarbejde med medlemsstaterne om at forbedre kvaliteten af de indsendte data og sikre, at de er aktuelle. Navnlig bør den trække på erfaringerne med de foranstaltninger, der træffes med hensyn til fondene i den fælles strategiske ramme for at give medlemsstaterne incitament til at indsende resultatdata af høj kvalitet.</p> <p>Anbefaling 3: Kommissionen bør i den kommende programmeringsperiode, 2014-2020, dokumentere og rapportere om, hvordan den sikrer EU-merværdi.</p>		X				X	

(*) I øjeblikket findes der ingen rapportering for perioden 2014-2020.

KAPITEL 4

Indtægter

INDHOLD

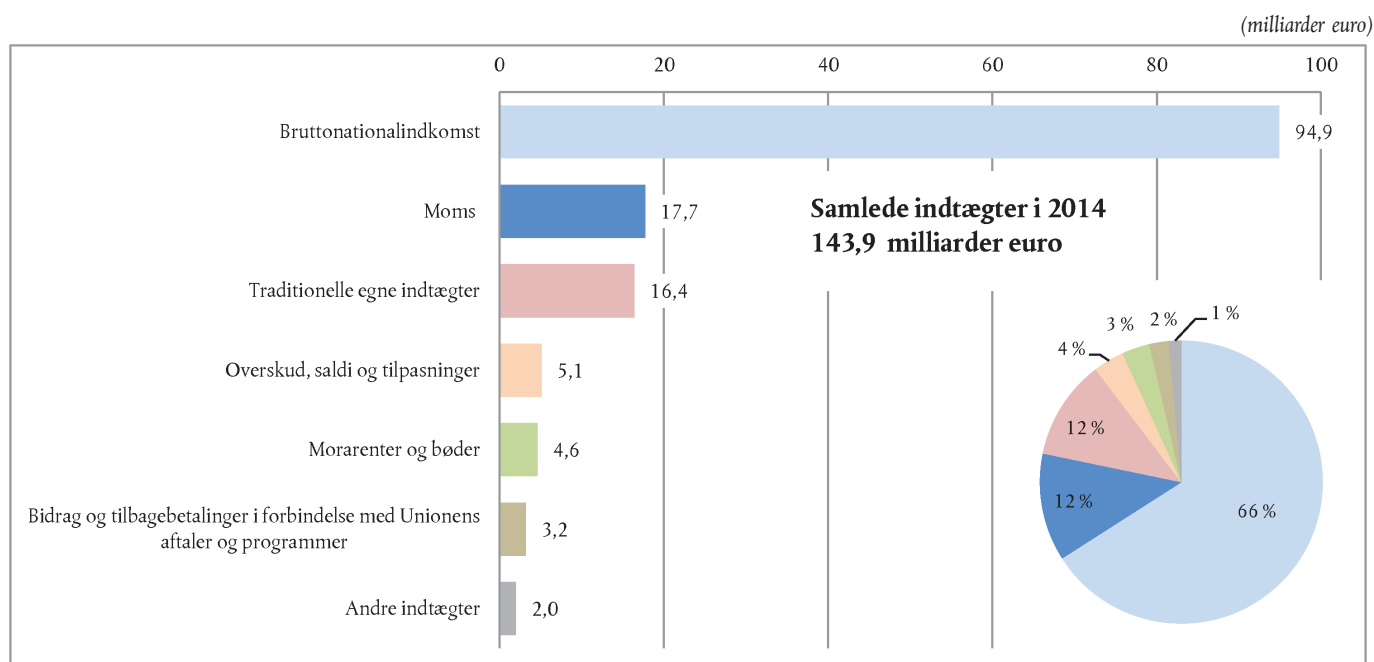
	<i>Punkt</i>
Indledning	4.1-4.4
Særlige karakteristika ved indtægter	4.2-4.3
Revisionens omfang og revisionsmetoden	4.4
Transaktionernes formelle rigtighed	4.5
Undersøgelsen af udvalgte systemer og årlige aktivitetsrapporter	4.6-4.25
BNI-baserede egne indtægter	4.6-4.17
Traditionelle egne indtægter	4.18-4.23
Momsbaserede egne indtægter	4.24
De årlige aktivitetsrapporter	4.25
Konklusion og anbefalinger	4.26-4.28
Konklusion for 2014	4.26
Anbefalinger	4.27-4.28
Bilag 4.1 — Resultaterne af testen af transaktioner vedrørende indtægter	
Bilag 4.2 — Opfølgning af tidligere anbefalinger om indtægter	

RETTENS BEMÆRKNINGER

INDLEDNING

4.1. Dette kapitel indeholder den specifikke vurdering af indtægter, som består af egne indtægter og andre indtægter. De centrale oplysninger om indtægterne i 2014 gives i **figur 4.1**.

Figur 4.1 — Indtægter

Kilde: Den Europæiske Unions konsoliderede regnskab for 2014.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Særlige karakteristika ved indtægter

4.2. De fleste indtægter kommer fra egne indtægter (90 %) ⁽¹⁾, dvs. bidrag fra medlemsstaterne ⁽²⁾, som der er tre kategorier af:

- Egne indtægter baseret på bruttonationalindkomsten (BNI) (66 % af indtægterne) fremkommer ved, at der anvendes en ensartet sats på medlemsstaternes BNI. Beregningen af medlemsstaternes bidrag bygger på BNI-overslag ⁽³⁾. Når alle andre indtægter er beregnet, bruges de BNI-baserede egne indtægter til at skabe balance på EU-budgettet ⁽⁴⁾. De største risici er, at de underliggende statistikker enten ikke er kompileret i overensstemmelse med EU-reglerne, eller at Kommissionen ikke har behandlet dem i overensstemmelse med disse regler ved beregningen af medlemsstaternes bidrag, herunder saldi og tilpasninger. Andre risici er, at Kommissionens efterprøvelse af medlemsstaternes BNI-data ikke er effektiv.
- Traditionelle egne indtægter (12 %) er told på importerede varer og produktionsafgift på sukker. Medlemsstaterne fastlægger og opkræver de traditionelle egne indtægter. Tre fjerdedele af disse beløb indbetales til EU-budgettet, og den resterende fjerdedel tilbageholdes til dækning af opkrævningsomkostninger. De største risici med hensyn til traditionelle egne indtægter vedrører fuldstændigheden, nøjagtigheden og rettidigheden af de afgifter, der overdrages til Unionen.

⁽¹⁾ Den gældende lovgivning er Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom af 7. juni 2007 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (afgørelsen om egne indtægter) (EUT L 163 af 23.6.2007, s. 17) og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse 2007/436/EF, Euratom om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EFT L 130 af 31.5.2000, s. 1), senest ændret ved forordning (EU, Euratom) nr. 1377/2014 (EUT L 367 af 23.12.2014, s. 14). Den 26. maj 2014 vedtog Rådet formelt en ny lovpakke om egne indtægter. Når medlemsstaterne har ratificeret den, vil den træde i kraft med tilbagevirkende kraft fra 1. januar 2014.

⁽²⁾ I afgørelsen om egne indtægter er der fastsat nogle reduktioner, der skal anvendes for visse medlemsstaters BNI- og momsbidrag i perioden 2007-2013. Så snart den nye lovpakke er ratificeret (jf. fodnote 1), vil nogle medlemsstater med tilbagevirkende kraft nyde godt af en reduktion for perioden 2014-2020. Dertil kommer, at afgørelsen om egne indtægter også bevilliger en korrektion af budgetulige vægte til en medlemsstat. Denne korrektion var stadig gældende i 2014 og vil fortsætte under den nye lovpakke.

⁽³⁾ Disse data fastlægges af Kommissionen og medlemsstaterne på mødet i Det Rådgivende Udvalg for Egne Indtægter.

⁽⁴⁾ Det påvirker ikke den samlede BNI-baserede indtægt, hvis nogle medlemsstaters BNI ansættes for lavt (eller for højt), men det bevirker, at de andre medlemsstater skal betale større (eller mindre) bidrag, indtil BNI-dataene er blevet korrigeret.

RETTENS BEMÆRKNINGER

— Mombaserede egne indtægter (12 %) fremkommer ved, at der anvendes en ensartet sats på medlemsstaternes teoretisk harmoniserede momsgrundlag. De største risici vedrører fuldstændigheden og nøjagtigheden af medlemsstaternes oplysninger, nøjagtigheden af Kommissionens beregninger af de skyldige bidrag og rettidigheden af medlemsstaternes betalinger.

4.3. De største risici i forbindelse med andre indtægter vedrører Kommissionens håndtering af bøder og fejl i beregningen af bidrag i forbindelse med Unionens/Fællesskabets aftaler.

Revisionens omfang og revisionsmetoden

4.4. Vores generelle revisionstilgang og -metode beskrives i **del 2** i **bilag 1.1** til kapitel 1. Med hensyn til revisionen vedrørende indtægter skal følgende specifikke forhold bemærkes:

- a) Vurderingen af systemerne omfattede:
 - i) Kommissionens systemer til sikring af, at medlemsstaternes BNI-data er passende som grundlag for beregningen af egne indtægter, og Kommissionens systemer med henblik på beregning og inkassering af bidrag til de BNI-baserede egne indtægter ⁽⁵⁾ samt BNI-saldiene (jf. punkt 4.6)
 - ii) Kommissionens systemer med henblik på traditionelle egne indtægter ⁽⁶⁾, herunder dens overvågning af medlemsstaternes efterfølgende revision
 - iii) regnskabssystemerne for traditionelle egne indtægter i tre udvalgte medlemsstater (Spanien, Østrig og Det Forenede Kongerige) ⁽⁷⁾ og en gennemgang af deres systemer med henblik på efterfølgende revision

⁽⁵⁾ Vores revision tog udgangspunkt i de aftalte BNI-overslag. Vi kan ikke bedømme kvaliteten af de data, som Kommissionen og medlemsstaterne er blevet enige om.

⁽⁶⁾ Jf. også særberetning nr. 2/2014 »Forvaltes præferencehandelsordningerne hensigtsmæssigt?« (www.eca.europa.eu).

⁽⁷⁾ Vores revision tog udgangspunkt i dataene i de besøgte medlemsstaters regnskabssystemer for traditionelle egne indtægter. Vores revision kan ikke omfatte indførsler, der ikke er blevet angivet, eller som er sluppet uden om toldkontrollen.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- iv) Kommissionens systemer til sikring af, at de moms-baserede egne indtægter og momssaldiene (jf. punkt 4.6) er beregnet og inkasseret korrekt ⁽⁸⁾
- v) Kommissionens forvaltning af bøder og strafgebyrer.
- b) I revisionen indgik en undersøgelse i Kommissionen af en stikprøve på 55 indtægtsordrer ⁽⁹⁾. Stikprøven udformes på en måde, som skal sikre, at den er repræsentativ for alle indtægtskilder.
- c) Vurderingen af de årlige aktivitetsrapporter omfattede rapporter fra Generaldirektoratet for Budget (GD BUDG) og Eurostat.

TRANSAKTIONERNES FORMELLE RIGTIGHED

4.5. Resultaterne af testen af transaktioner er sammenfattet i **bilag 4.1**. Ingen af de 55 transaktioner, vi reviderede, var behæftet med fejl.

- Retten konstaterede ingen fejl i Kommissionens beregning af medlemsstaternes bidrag baseret på moms- og BNI-dataene og betalingen heraf.
- Retten konstaterede, at de indtægtsordrer, Kommissionen havde udstedt, samlet set afspejlede de opgørelser over traditionelle egne indtægter, som medlemsstaterne havde indsendt.
- Retten konstaterede ingen fejl i beregningerne eller betalingerne i forbindelse med transaktioner vedrørende andre indtægter.

⁽⁸⁾ Vores revision tog udgangspunkt i det harmoniserede momsgrundlag, som medlemsstaterne havde forberedt. Det indgik ikke i revisionen at teste de statistikker og data, medlemsstaterne har indsendt, direkte.

⁽⁹⁾ En indtægtsordre er et dokument, hvor Kommissionen registrerer skyldige beløb.

RETTENS BEMÆRKNINGER

**UNDERSØGELSEN AF UDVALGTE SYSTEMER OG
ÅRLIGE AKTIVITETSRAPPORTER****BNI-baserede egne indtægter****BNI-saldi**

4.6. Hvert år skal medlemsstaterne levere opdateringer af deres BNI- og momsdata for de år, som der stadig kan foretages ændringer for (fire år), eller afhjælpe de punkter, som der er fremsat forbehold om⁽¹⁰⁾. Kommissionen bruger disse oplysninger til at foretage en fornyet beregning af medlemsstaternes moms- og BNI-bidrag for de tidligere år (de såkaldte moms- og BNI-saldi). I 2014 førte en række opdateringer af BNI-data til justeringer af medlemsstaternes bidrag af et hidtil uset omfang, nemlig 9 813 millioner euro⁽¹¹⁾ (jf. **tabel 4.1**). Disse opdateringer skal stadig vurderes af Eurostat, og kun efter ophævelse af forbeholdene bliver disse tal betragtet som endelige.

4.7. To typer af opdateringer bidrog særligt til denne væsentlige effekt: opdateringer med henblik på at afhjælpe forbehold og ændringer af medlemsstaternes metoder og kilder med henblik på kompileringen af deres BNI.

⁽¹⁰⁾ Disse data kan ændres i mindst fire år, hvorefter de forældes, medmindre der tages forbehold (jf. punkt 4.14).

⁽¹¹⁾ Nettojusteringen var på i alt 9 528 millioner euro, svarende til et negativt beløb på 285 millioner euro for momssaldiene og et positivt beløb på 9 813 millioner euro for BNI-saldiene.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Afhjulpne forbehold

4.8. I 2014 afhjalp medlemsstaterne de fleste af de BNI-forbehold, som Kommissionen havde taget i 2012⁽¹²⁾ ved udgangen af kontrolcyklussen⁽¹³⁾, der dækkede en periode, der begyndte i 2002⁽¹⁴⁾. På grund af det lange tidsrum (10 år) havde de deraf følgende korrektioner en væsentlig effekt på nogle medlemsstats bidrag. F.eks. var ændringerne i Det Forenede Kongeriges bidrag primært forbundet med arbejdet med forbeholdene, der udgjorde 21 % af Det Forenede Kongeriges samlede budgetterede bidrag til moms- og BNI-indtægterne for 2014 (jf. **tabel 4.1**).

4.9. De store ændringer som følge af arbejdet med forbeholdene kunne have været afbødet, hvis Kommissionens kontrolcyklus havde været kortere (og medlemsstaterne dermed havde haft en kortere tidsfrist til at korrigere de forhold, som forbeholdene vedrørte). Vi har allerede henledt opmærksomheden på, at den lange kontrolcyklus fører til budgetmæssig usikkerhed for medlemsstaterne⁽¹⁵⁾.

4.10. I oktober 2014 meddelte Kommissionen BNI-udvalget⁽¹⁶⁾, at de sigtede mod at afslutte næste kontrolcyklus i 2019. De forbehold (jf. punkt 4.16), der blev taget i 2014, dækker BNI-data for 2010 og kan først ophæves efter, at Kommissionen har foretaget en analyse af medlemsstaternes BNI-oversigter⁽¹⁷⁾. Det betyder, at forbeholdene, når den næste kontrolcyklus er fuldstændt, vil dække mindst 9 år (omtrent lige så mange år som den tidligere cyklus).

4.9. Der vil blive truffet foranstaltninger til at begrænse længden på Kommissionens næste kontrolcyklus (der vedtages en mere risikobaseret kontrolmodel under hensyntagen til princippet om omkostningseffektivitet), og forbehold kan muligvis tages og ophæves på et tidligere tidspunkt (hvorved den tid, der går fra cyklussen slutter, og indtil der er fundet løsninger på alle forbehold, forkortes).

4.10. Kontrolcyklussen starter, når medlemsstaterne har indgivet deres BNI-oversigter, og ikke med det første referenceår. Oversigterne stilles tidligst til rådighed i begyndelsen af 2016. Kommissionen har forpligtet sig til at afslutte cyklussen i 2019.

⁽¹²⁾ Med hensyn til Bulgarien og Rumænien blev der først fremsat forbehold i 2013.

⁽¹³⁾ Kommissionens kontrolperiode med henblik på kontrol af de kilder og metoder, medlemsstaterne har anvendt til at compilere BNI-data.

⁽¹⁴⁾ For de medlemsstater, der tiltrådte EU i 2004 og 2007, dækker forbeholdene en periode, der begynder disse år.

⁽¹⁵⁾ Jf. særberetning nr. 11/2013 — »Sikring af rigtige data vedrørende bruttonationalindkomsten (BNI): En mere struktureret og bedre fokuseret tilgang ville forbedre effektiviteten af Kommissionens kontrol«, punkt 68-73 (www.eca.europa.eu).

⁽¹⁶⁾ Dette udvalg består af repræsentanter for medlemsstaterne og ledes af repræsentanten for Kommissionen. Det bistår Kommissionen i dens procedurer og kontroller af beregningen af BNI. Jf. Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1287/2003 af 15. juli 2003 om harmonisering af bruttonationalindkomsten i markedspriser («BNI-forordningen») (EUT L 181 af 19.7.2003, s. 1).

⁽¹⁷⁾ En oversigt er en medlemsstats detaljerede forklaring på de kilder og metoder, der er anvendt til vurdering af BNI. Den danner grundlaget for Eurostats vurdering af BNI-datas kvalitet og fuldstændighed inden for rammerne af BNI med henblik på egne indtægter.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Revisioner af metoder og kilder

4.11. Mange medlemsstater forelagde også revisioner af deres metoder og kilder i løbet af 2014, der havde stor effekt på deres BNI-tal for de år, hvor tallene ikke var forældede (2010, 2011 og 2012). For Cyperns og Nederlændenes vedkommende f.eks. skyldes stigningen i moms-/BNI-bidragene (på henholdsvis 41 % og 21 %) primært disse faktorer (jf. **tabel 4.1**).

4.12. Effekten af de store revisioner af BNI-saldiene kunne have været mindre, hvis der havde været en fælles EU-revisionspolitik, der harmoniserede tidsplanen for større revisioner. Det ville forbedre datasammenligneligheden mellem medlemsstater og reducere risikoen for væsentlige justeringer, som skyldes de sjældne revisioner, der hver især vedrører et stort antal år. Kommissionen fremsatte forslag til en sådan politik i 2013⁽¹⁸⁾. Selv om 19 medlemsstater angav, at de i det mindste til dels ville tilpasse sig EU's revisionspolitik senest i september 2014, har Kommissionen ikke truffet yderligere foranstaltninger til at indføre en fælles EU-revisionspolitik.

4.13. Effekten af disse to former for opdateringer var så voldsom, at Rådet efter forslag fra Kommissionen ændrede forordningen om egne indtægter⁽¹⁹⁾ for at tillade, at nogle medlemsstater kunne udsætte deres betalinger. Syv medlemsstater⁽²⁰⁾ anmodede om (fuldstændig eller delvis) udsættelse af deres betalinger frem til 2015. Det samlede beløb, som der blev anmodet om udsættelse af frem til 2015, var på 5 432 millioner euro.

4.12. *Kommissionen er enig i, at en fælles revisionspolitik muligvis kan medføre mindre revisioner af BNI-dataene, selv om de så ville være mere hyppige. Eurostat vil fortsætte undersøgelserne af, hvorvidt fordelene ved en fælles EU-revisionspolitik opvejer ulemperne (manglende overholdelse af nærhedsprincippet, forsinket indførelse af mere pålidelige data og/eller kilder samt muligheden for, at en sådan politik forsinker ophævelsen af forbehold).*

⁽¹⁸⁾ Dette blev forelagt Udvalget for Penge-, Kreditmarkeds- og Betalingsbalancestatistik den 4. juli 2013.

⁽¹⁹⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1377/2014 af 18. december 2014 om ændring af forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 om gennemførelse af afgørelse 2007/436/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter. Jf. også Rettens udtalelse nr. 7/2014 om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 om gennemførelse af afgørelse 2007/436/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (www.eca.europa.eu).

⁽²⁰⁾ Bulgarien, Frankrig, Italien, Cypern, Malta, Slovenien og Det Forenede Kongerige. Bulgarien overdrog dog BNI- og momssaldi ved udgangen af 2014.

Tabel 4.1 — Moms-/BNI-saldi i 2014

(millioner euro)

Medlemsstat	Moms- og BNI-saldi	Budgettede moms- og BNI-indtægter i alt	Moms- og BNI-saldis andel af det samlede budget for 2014
	(A)	(B)	(C) = (A)/(B)
Belgien	119	3 252	3,7 %
Bulgarien	36	338	10,8 %
Tjekkiet	79	1 131	6,9 %
Danmark	- 126	2 146	- 5,9 %
Tyskland	1 359	24 063	5,6 %
Estland	7	157	4,7 %
Irland	112	1 202	9,3 %
Grækenland	222	1 474	15,1 %
Spanien	589	8 638	6,8 %
Frankrig	562	17 933	3,1 %
Kroatien	- 1	359	- 0,4 %
Italien	1 502	12 867	11,7 %
Cypern	54	131	41,1 %
Letland	25	199	12,3 %
Litauen	8	286	2,6 %
Luxembourg	- 67	277	- 24,2 %
Ungarn	40	807	4,9 %
Malta	18	60	30,6 %
Nederlandene	1 103	5 205	21,2 %
Østrig	- 57	2 706	- 2,1 %
Polen	- 27	3 282	- 0,8 %
Portugal	122	1 391	8,7 %
Rumænien	75	1 172	6,4 %
Slovenien	8	300	2,7 %
Slovakiet	- 7	578	- 1,2 %
Finland	- 34	1 669	- 2,1 %
Sverige	190	3 638	5,2 %
Det Forenede Kongerige	3 616	17 042	21,2 %
I alt	9 528	112 303	8,5 %

Kilde: Søjle A, udkast til ændringsbudget 6/2014; Søjle B, Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 7 for regnskabsåret 2014.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Forvaltning af forbehold

4.14. Et forbehold er et middel, som bruges til at holde problematiske elementer i en medlemsstats BNI-data åbne for korrektion efter den fastsatte tidsfrist på fire år. Forbehold kan være generelle eller specifikke. Generelle forbehold dækker alle elementer i det fastlagte BNI. Specifikke forbehold vedrører forskellige elementer i BNI og kan være transaktionsspecifikke⁽²¹⁾, tværgående⁽²²⁾ eller processpecifikke⁽²³⁾. **Tabel 4.2** viser de eksisterende forbehold pr. udgangen af 2014. Af nemheds hensyn indeholder tabellen også oplysninger om moms og traditionelle egne indtægter, der omhandles senere i kapitlet.

Tabel 4.2 — Medlemsstaternes BNI/BNP-forbehold⁽²⁴⁾, momsforbehold og udestående punkter vedrørende traditionelle egne indtægter

Medlemsstat	BNI-/BNP-forbehold (stilling pr. 31.12.2014)	Momsforbehold (stilling pr. 31.12.2014)	Traditionelle egne indtægter »udestående punkter« (stilling pr. 31.12.2014)
Belgien	7	5	18
Bulgarien	12	7	13
Tjekkiet	7	0	5
Danmark	5	4	21
Tyskland	8	8	10
Estland	7	1	3
Irland	4	6	13
Grækenland	15	5	32
Spanien	9	2	21
Frankrig	7	3	40
Kroatien	0	0	1
Italien	9	11	15
Cypern	12	0	6
Letland	16	1	0

⁽²¹⁾ Disse forbehold dækker en specifik BNI-transaktion i en medlemsstat.

⁽²²⁾ Tværgående forbehold dækker en specifik transaktion i alle medlemsstater.

⁽²³⁾ Anvendes, når et specifikt stede i processen er berørt, jf. punkt 4.16.

⁽²⁴⁾ De processpecifikke (jf. punkt 4.16) og generelle forbehold (jf. punkt 4.17) er ikke med i tabellen.

Medlemsstat	BNI-/BNP-forbehold (stilling pr. 31.12.2014)	Momsforbehold (stilling pr. 31.12.2014)	Traditionelle egne indtægter »udestående punkter« (stilling pr. 31.12.2014)
Litauen	4	0	5
Luxembourg	6	3	1
Ungarn	12	1	9
Malta	12	0	2
Nederlandene	4	7	42
Østrig	6	12	8
Polen	15	5	11
Portugal	7	0	15
Rumænien	18	2	13
Slovenien	6	0	0
Slovakiet	6	1	3
Finland	6	7	6
Sverige	7	5	14
Det Forenede Kongerige	12	5	21
I alt pr. 31.12.2014	239	101	348
I alt pr. 31.12.2013	283	103	341

Kilde: Den Europæiske Revisionsret.

RETTENS BEMÆRKNINGER

4.15. Ved udgangen af 2014 var der i alt 239 forbehold (jf. **tabel 4.2**), hvoraf 106 var transaktionsspecifikke og 133 var tværgående specifikke forbehold. I løbet af 2014 blev der ophævet 44 forbehold (8 transaktionsspecifikke og 36 tværgående). Der er stadig ét udestående transaktionsspecifikt BNI-forbehold, som vedrører perioden 1995-2001⁽²⁵⁾. Vi har beregnet den finansielle effekt af de BNI-forbehold, der blev ophævet i 2014⁽²⁶⁾, til en nettostigning i de BNI-baserede egne indtægter på 75,2 millioner euro⁽²⁷⁾ for de pågældende år.

⁽²⁵⁾ Bruttonationalproduktet (BNP) var det aggregat i de nationale regnskaber, der blev brugt frem til 2001.

⁽²⁶⁾ Vi har fastsat den finansielle effekt af ophævelse af forbehold under hensyntagen til alle ændringer af BNI-grundlaget på grund af effekten af de forbehold, der blev ophævet i 2014 for de år, hvor der allerede var indtrådt forældelse. Forbeholdene blev ophævet af Kommissionen i 2014. Men den finansielle effekt opstod i 2012 og 2013, da forbeholdene blev afhjulpet af medlemsstaterne.

⁽²⁷⁾ Differencen mellem en stigning på 77,3 millioner euro og et fald på 2,1 million euro.

KOMMISSIONENS SVAR

4.15. I 2015 har Kommissionen allerede ophævet 18 specifikke forbehold og 15 tværgående forbehold.

Kommissionen finder ikke, at den finansielle effekt af de BNI-forbehold, der er blevet ophævet, er en egnet indikator for resultatet af kontrollen af de BNI-baserede egne indtægter, eller at den kan anvendes som indikator for nogen tendens.

RETTENS BEMÆRKNINGER

4.16. Endvidere blev der taget 27 processpecifikke forbehold, der dækker 2010 — det var de eneste forbehold, der blev taget i 2014. De dækker 2010 for 27 medlemsstater for at gøre det muligt for Kommissionen at foretage en kontrol af de data, der er etableret i medfør af ESA 2010⁽²⁸⁾. Denne kontrol kommer til at bygge på de BNI-oversigter, som medlemsstaterne stadig skal indgive i 2015.

Generelle forbehold

4.17. De eneste generelle forbehold, der eksisterede ved udgangen af 2014, vedrørte de græske BNI-data for 2008 og 2009. Selv om der blev gjort fremskridt med henblik på at afhjælpe disse forbehold, blev de ikke ophævet, og det gjorde det længerevarende BNI-forbehold heller ikke (jf. punkt 4.15). I løbet af 2014 fortsatte Kommissionen dog med at følge situationen med hensyn til problemerne i Grækenlands kompilering af nationalregnskabet tæt og indførte et teknisk bistandsprogram med det formål at skabe en uafhængig og styrket national statistisk myndighed. Vi anser dette arbejde med at forbedre pålideligheden af de græske BNI-data for at være vigtigt, da kvaliteten af disse data kan have en effekt på alle medlemsstaternes individuelle bidrag af BNI-baserede egne indtægter.

Traditionelle egne indtægter**Efterfølgende revisioner**

4.18. Efter at have frigivet varerne kan toldmyndighederne foretage kontrol af handelsdokumenter og -data vedrørende import for at sikre sig, at oplysningerne på angivelsen er rigtige⁽²⁹⁾. Disse kontroller, der omfatter revision af angivelsen efter varernes frigivelse⁽³⁰⁾, kaldes efterfølgende kontrol. De skal baseres på risikoanalyse på grundlag af kriterier, der er udviklet på nationalt plan, på fællesskabsplan og eventuelt på internationalt plan⁽³¹⁾.

⁽²⁸⁾ Det europæiske national- og regionalregnskabssystem (ENS 2010) er det seneste internationalt forenelige EU-regnskabs-system til systematisk og detaljeret beskrivelse af en økonomi. Det blev implementeret i september 2014. Fra den dato har datatransmissionen fra medlemsstaterne til Eurostat fulgt ESA 2010-reglerne.

⁽²⁹⁾ Artikel 78 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1).

⁽³⁰⁾ Efterfølgende revision er en metode til kontrol af de erhvervsdrivende ved undersøgelse af deres regnskaber, bogføring og systemer. Kilde: vejledningen Customs audit guide.

⁽³¹⁾ Artikel 13, stk. 2, i EF-toldkodeksen.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

4.19. Ved vore besøg i medlemsstaterne konstaterede vi de samme problemer vedrørende efterfølgende revision, som vi havde konstateret de foregående år⁽³²⁾. Der blev igen konstateret svagheder ved identifikationen, udvælgelsen og inspektionen af de importører, som blev revideret af medlemsstaterne. Dertil kom, at kvaliteten, omfanget og resultaterne af den efterfølgende revision varierede væsentligt i de tre besøgte medlemsstater⁽³³⁾.

4.20. I februar 2014 udsendte Kommissionen en opdateret udgave af vejledningen Customs audit guide. Det er positivt, at Kommissionen har givet medlemsstaterne nye retningslinjer, men vi konstaterede, at nogle af de mangler, der blev påvist under besøgene i medlemsstaterne, ikke er dækket af den nye vejledning:

- a) Der gives ingen vejledning i, hvordan indførsler, der er angivet i andre medlemsstater, skal behandles (i forbindelse med udvælgelsen af virksomheder, der skal revideres, eller endda under inspektionen).
- b) Der er ingen klar vejledning i, hvordan risikoen for forældelse⁽³⁴⁾ skal behandles i revisionsfasen.

4.19. Selv om udveksling af oplysninger om risici er et retligt krav, er risikokriterierne som defineret i vejledningen i toldrevision (Customs Audit Guide) ikke retligt bindende. Ikke desto mindre omfatter vejledningen en fælles harmoniseret tilgang til gennemførelse af efterfølgende revision.

EU's handlingsplan (COM(2014) 527 final) omhandler videreudvikling af fælles risikokriterier og standarder for EU. Kommissionen har samlet en gruppe eksperter fra medlemsstaterne, som skal undersøge de finansielle risici i dybden. I forbindelse med dette arbejde vil Kommissionen nøje granske spørgsmålet om import foretaget af erhvervsdrivende, der har hjemsted i en anden medlemsstat.

Kommissionen vil følge op på de svagheder, som Retten har konstateret, og hvor det er relevant anmode dem om at træffe de nødvendige afhjælpende foranstaltninger. Den vil fortsat undersøge det nationale toldtilsyn i forbindelse med sine kontrolbesøg, og hvis der konstateres mangler, vil den pålægge medlemsstaterne at træffe foranstaltninger til afhjælpning af de pågældende mangler.

4.20.

- a) Hvad angår varer, der er angivet i én medlemsstat af importører, der har hovedkvarter i en anden medlemsstat, vil Kommissionen se på muligheden for at give medlemsstaterne yderligere vejledning i forbindelse med kriterierne for finansielle risici.

Se også svaret til punkt 4.19.

- b) I deres kontrolbesøgsrapporter, deres undersøgelser af afskrivninger i henhold til artikel 17 i forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 og på møderne i Det Rådgivende Udvalg for Egne Indtægter, der mødes to gange om året, indskærper Kommissionens tjenestegrene jævnligt over for medlemsstaterne, at det er nødvendigt at udvise passende omhu i forbindelse med inddrivelsesproceduren. Når en medlemsstats manglende omhu fører til tab af traditionelle egne indtægter, fordi sagerne forældes, holdes medlemsstaten økonomisk ansvarlig for de beløb, der ikke kan inddrives.

⁽³²⁾ Jf. årsberetningen for 2012, punkt 2.31, og årsberetningen for 2013, punkt 2.14.

⁽³³⁾ Spanien, Østrig og Det Forenede Kongerige.

⁽³⁴⁾ I henhold til artikel 221, stk. 3, i EF-toldkodeksen (forordning (EØF) nr. 2913/92) kan underretning af debitor ikke ske efter udløbet af en frist på tre år regnet fra datoen for toldskyldens opståen.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- c) Der er ingen anbefalet minimumdækning (med hensyn til værdien eller en procentdel af anmeldelserne) for så vidt angår antallet af revisioner, der skal udføres hvert år.

A- og B-regnskabet

4.21. Hver medlemsstat sender Kommissionen en månedlig opgørelse over told og sukkerafgifter (A-regnskabet) og en kvartalsopgørelse over de fastlagte afgifter, der ikke er medtaget deri (det såkaldte B-regnskab)⁽³⁵⁾.

4.22. Ved vore besøg i medlemsstaterne konstaterede vi de samme problemer vedrørende forvaltningen af B-regnskabet, som vi havde konstateret de foregående år⁽³⁶⁾, hvilket tydede på systematiske svagheder⁽³⁷⁾. I Det Forenede Kongerige f.eks. er proceduren for udarbejdelse af B-regnskabsopgørelserne kompleks, da den bygger på oplysninger fra forskellige databaser, der skal konsolideres manuelt. Dette har medført fejltagelser. Der var også lange forsinkelser i opdateringen af de beløb, der medtages i B-regnskabet. I Spanien førte ukorrekte procedurer i forvaltningen af de afskrevne beløb til, at der blev angivet for høje beløb i B-regnskabet. Under Kommissionens inspektioner (jf. punkt 4.23) opdagede den endvidere i 19 ud af 21 af de besøgte medlemsstater mangler i forvaltningen af B-regnskabet.

KOMMISSIONENS SVAR

- c) EU's risikostyringsstrategi, der også omfatter revision, omhandler lettelse af samhandelen, forenkling og risikobaseret kontrol. Oprettelsen af en fælles anbefaling om minimumsdækning (en bestemt værdi eller en procentandel af angivelserne) er ikke i overensstemmelse med den risikobaserede tilgang, som skal tage hensyn til forskellige typer handel med varer og forskellige typer risici på forskellige tidspunkter.

Kommissionen kan dog sammen med medlemsstaterne overveje sådanne mulige minimumsdækninger, der bør tage højde for disse forskelligheder.

4.22. Bortset fra isolerede tilfælde af systematiske svagheder, der er opstået fra tid til anden, skyldes størstedelen af de mangler, som Kommissionen har konstateret under sine kontrolbesøg, fejl, der betragtes som engangsforeteelser, og som naturligt forekommer i et regnskab af denne type (en blanding af problemsager og anfægtede sager). Selv om Retten har konstateret problemer vedrørende forvaltningen af B-regnskabet i 2014 og i tidligere år, finder Kommissionen ikke, at det på baggrund af disse problemer og fejl kan konkluderes, at der er tale om systematiske svagheder. Manuel regnskabsføring (det er ikke et lovkrav, at medlemsstaterne skal anvende automatiserede metoder til forvaltningen af disse regnskaber) kan i sagens natur lejlighedsvis være behæftet med fejl, og det er derfor ikke nødvendigvis et udtryk for systematiske svagheder, at der findes fejl i et sådant regnskab. Hvis en procedure ikke er korrekt, kan der imidlertid være tale om systematiske svagheder. Kommissionen vil i forbindelse med sin sædvanlige opfølgning på Rettens revisionsresultater og den ukorrekte procedure i Spanien følge op på de mangler, som Retten har konstateret vedrørende forvaltningen af regnskaberne i de nævnte medlemsstater.

⁽³⁵⁾ Hvis der ikke er blevet betalt told eller afgifter, og der ikke er stillet nogen sikkerhed, eller hvis der er stillet sikkerhed, men beløbene er blevet anfægtet, er det muligt for medlemsstaterne at udsætte overdragelsen af midlerne ved at opføre dem i dette særskilte regnskab.

⁽³⁶⁾ Jf. årsberetningen for 2013, punkt 2.16, og årsberetningen for 2012, punkt 2.32 og 2.33.

⁽³⁷⁾ Disse tilfælde påvirkede ikke pålideligheden af det samlede beløb (1 617 millioner euro), der er fastsat i det særskilte regnskab, og den dermed forbundne nedskrivning (1 144 millioner euro), som oplyst i Den Europæiske Unions konsoliderede regnskab.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Forvaltning af udestående punkter

4.23. Kommissionens inspektioner i medlemsstaterne medfører, at der tages såkaldte »udestående punkter« op⁽³⁸⁾. Disse udestående punkter kan eventuelt have potentiel finansiel indvirkning, og de lukkes, når medlemsstaterne har fundet en passende løsning på de pågældende forhold. Ved udgangen af 2014 var i alt 348 punkter udestående⁽³⁹⁾ (jf. **tabel 4.2**), men Kommissionen beregnede ikke den samlede finansielle indvirkning.

Momsbaserede egne indtægter

4.24. Ved årets udgang var der i alt 101 forbehold mod 103 i 2013 (jf. **tabel 4.2**), hvoraf 84 var taget af Kommissionen og 17 af medlemsstaterne. Kommissionen ophævede 29 forbehold i 2014. Antallet af længerevarende forbehold⁽⁴⁰⁾ taget af Kommissionen faldt fra 12 til 10. Vi beregnede den finansielle nettoeffekt af at afhjælpe forbehold i 2014⁽⁴¹⁾ til en stigning i de momsbase­rede egne indtægter på 16,1 million euro⁽⁴²⁾.

De årlige aktivitetsrapporter

4.25. De årlige aktivitetsrapporter for 2014 fra GD BUDG og Eurostat giver en rimelig vurdering af den økonomiske forvaltning med hensyn til de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed på området egne indtægter og andre indtægter, og de fremlagte oplysninger bekræfter Rettens bemærkninger og konklusioner.

4.23. Kommissionen søger gennem sin opfølgning på resultaterne af kontrolbesøgene at kvantificere den potentielle finansielle indvirkning, som hvert åbent punkt eller rapport kan have for den enkelte medlemsstat ud fra en konkret og individuel vurdering. Kommissionen fører dog ikke samlet regnskab over det potentielle udestående beløb i traditionelle egne indtægter for alle åbne rapporter i alle medlemsstater, eftersom dette ikke er nyttigt for opfølgningen, som bør gennemføres ud fra en vurdering af hvert punkt og hver rapport og for hver medlemsstat. Kommissionen ved imidlertid altid, om et punkt har potentiel finansiel indvirkning, og vurderer denne indvirkning, så snart den er i besiddelse af de nødvendige oplysninger.

4.24. I 2014 samarbejdede Kommissionen fortsat med medlemsstaterne om at finde en løsning på de spørgsmål, der ligger til grund for de forbehold, den har taget.

Kommissionen finder ikke, at den finansielle effekt netto ved at ophæve forbeholdene er en egnet indikator for resultatet af inspektionsprogrammet vedrørende de momsbase­rede egne indtægter, eller at den kan anvendes som indikator for nogen tendens.

⁽³⁸⁾ I 2014 blev der i alt udsendt 28 inspektionsrapporter, der førte til 89 nye »udestående punkter«.

⁽³⁹⁾ 38 punkter har været udestående i over fem år. De ældste punkter, der stadig er udestående, stammer fra 2002 og vedrører Tyskland, Grækenland og Portugal.

⁽⁴⁰⁾ Vi definerer længerevarende forbehold som forbehold, der vedrører et år, der ligger mindst ti år tilbage, dvs. forbehold vedrørende 2005 og tidligere år, der stadig ikke var ophævet ved udgangen af 2014.

⁽⁴¹⁾ Vi har beregnet den finansielle effekt af ophævelsen af forbehold under hensyntagen til alle ændringer i momsgrundlaget som følge af Kommissionens kontrol i årene 2002-2010. Året 2010 blev forældet i 2014, og der kan kun foretages ændringer i momsgrundlaget vedrørende 2010 og tidligere år, hvis der er taget et forbehold. Der blev taget hensyn til virkningerne af reduktion.

⁽⁴²⁾ Differencen mellem en stigning på 18,2 millioner euro og et fald på 2,1 million euro.

KONKLUSION OG ANBEFALINGER

Konklusion for 2014

4.26. Samlet set viser revisionsbeviset, at indtægterne ikke er væsentlig fejlbehæftede. For så vidt angår indtægter:

- vurderes de undersøgte systemer som værende effektive med hensyn til BNI- og momsaserede indtægter og andre indtægter
- vurderes de undersøgte systemer som værende samlet set effektive med hensyn til traditionelle egne indtægter. De centrale interne kontroller i de besøgte medlemsstater vurderes som værende delvis effektive⁽⁴³⁾
- konstaterede vi ingen fejl i de testede transaktioner.

Anbefalinger

4.27. **Bilag 4.2** viser resultaterne af vores gennemgang af de fremskridt, der er sket med hensyn til at implementere anbefalinger fra tidligere årsberetninger. I årsberetningerne for 2011 og 2012 fremsatte vi tre anbefalinger. To af disse anbefalinger er blevet implementeret i de fleste henseender, og en er blevet implementeret i nogle henseender.

4.28. Som følge af denne gennemgang og resultaterne og konklusionerne vedrørende 2014 anbefaler vi, at Kommissionen:

BNI-baserede egne indtægter

- **Anbefaling 1:** træffer foranstaltninger i den næste kontrolcyklus til at begrænse antallet af år, der vil være omfattet af forbehold ved udgangen af cyklussen
- **Anbefaling 2:** træffer foranstaltninger til at reducere effekten af de revisioner, der præsenteres af medlemsstaterne.

4.27.

Kommissionen accepterer anbefalingen. Kontrolcyklussen afkortes og forbehold tages og ophæves på et tidligere tidspunkt (i kontrolcyklussen).

Kommissionen accepterer anbefalingen.

⁽⁴³⁾ Jf. også særberetning nr. 2/2014, punkt 107-120.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Traditionelle egne indtægter

- **Anbefaling 3:** forbedrer den eksisterende vejledning vedrørende efterfølgende revisioner og tilskynder medlemsstaterne til at implementere den
- **Anbefaling 4:** sikrer sig, at medlemsstaterne har passende regnskabssystemer til at registrere poster i B-regnskabet, og opfordrer medlemsstaterne til at forbedre deres forvaltning af posterne på dette regnskab. F.eks. ved at gennemgå dem regelmæssigt for at sikre, at ældre poster opdateres eller afskrives, hvor det er relevant.

Kommissionen accepterer anbefalingen. Den vil tage Rettens bemærkninger op inden for rammerne af den fælles risikostyringsstrategi og handlingsplan, navnlig i forbindelse med arbejdet vedrørende kriterierne for finansielle risici.

Kommissionen accepterer anbefalingen. Den vil fortsat undersøge B-regnskaberne i forbindelse med sine kontrolbesøg, og hvis der konstateres mangler, vil den pålægge medlemsstaterne at forbedre forvaltningen af de pågældende regnskaber i form af regelmæssig gennemgang for at sikre, at artikler, der er afskrevet, tages ud af regnskabet.

BILAG 4.1

RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER VEDRØRENDE INDTÆGTER

	2014	2013
STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR		
Transaktioner i alt	55	55
ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL		
Anslået fejlforekomst	0,0 %	0,0 %
Øvre fejlgrænse	0,0 %	
Nedre fejlgrænse	0,0 %	

BILAG 4.2

OPFØLGNING AF TIDLIGERE ANBEFALINGER OM INDTÆGTER

År	Rettens anbefaling	Rettens analyse af de fremskridt, der er sket						Kommissionens svar
		Fuldstændig implementeret	Under implementering		Ikke implementeret	Ikke relevant	Utilstrækkeligt bevis	
			I de fleste henseender	I nogle henseender				
2012	Kommissionen bør tage sit kontrolsystem med hensyn til verificeringen af BNI-data op til fornyet overvejelse og herunder gennemføre en struktureret og formaliseret cost-benefit-analyse og en dybtgående verificering af væsentlige og risikobehæftede BNI-komponenter, begrænse brugen af generelle forbehold og fastsætte væsentlighedskriterier for, hvormår der skal tages forbehold.		X				Den nye kontrolstruktur er i øjeblikket under udarbejdelse og vil foreligge, inden den næste kontrolcyklus påbegyndes i starten af 2016. Der gennemføres allerede direkte efterprøvelse i forbindelse med ophævelsen af eksisterende forbehold. Der er indført en ny politik, som begrænser anvendelsen af generelle forbehold, og der er opnået enighed om en væsentlighedstærskel.	
2011 og 2012	Kommissionen bør opfordre medlemsstaterne til at styrke toldkontrollen for at opkræve det størst mulige beløb i traditionelle egne indtægter.		X				Som led i de sædvanlige kontrolbesøg vedrørende de traditionelle egne indtægter vil Kommissionen fortsætte med at kontrollere, at medlemsstaterne har indført hensigtsmæssige kontrolforanstaltningstammer til at beskytte EU's finansielle interesser på dette område.	
	Kommissionen bør opfordre medlemsstaterne til at anvende A- og B-regnskaberne korrekt og sikre, at de påviseligt er fuldstændige og korrekte (*).		X				Kommissionen vil fortsat undersøge anvendelsen af A- og B-regnskaber i forbindelse med kontrolbesøgene og vil pålægge medlemsstaterne at sikre, at disse er fuldstændige og korrekte.	

(*) Kommissionen følger op på brugen af A- og B-regnskaberne hvert år. Da problemet stadig eksisterer, er det dog nødvendigt fortsat at gøre en indsats.

KAPITEL 5

Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	5.1-5.5
Særlige karakteristika ved området »Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse«	5.2-5.4
Revisionens omfang og revisionsmetoden	5.5
Transaktionernes formelle rigtighed	5.6-5.17
Forskning og innovation: De komplekse regler i syvende forskningsrammeprogram øgede risikoen for fejl	5.9-5.15
Andre udgiftsinstrumenter: ikke-støtteberettigede og udokumenterede omkostninger samt manglende overholdelse af reglerne for offentlige indkøb	5.16-5.17
Undersøgelsen af udvalgte systemer og årlige aktivitetsrapporter	5.18-5.31
Kommissionens revisioner vedrørende udgifterne til forskning og innovation	5.18-5.24
De årlige aktivitetsrapporter	5.25-5.31
I de årlige aktivitetsrapporter fra GD ENER og Forvaltningsorganet for Innovation og Netværk undervurderes risiciene med hensyn til transaktionernes formelle rigtighed	5.27-5.28
Uensartede metoder til vurdering af risikobehæftede beløb	5.29-5.31
Konklusion og anbefalinger	5.32-5.35
Konklusion for 2014	5.32-5.33
Anbefalinger	5.34-5.35
Bilag 5.1 — Resultaterne af testen af transaktioner på området »Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse«	
Bilag 5.2 — Opfølgning af tidligere anbefalinger vedrørende området »Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse«	

INDLEDNING

5.1. I dette kapitel præsenteres revisionsresultaterne fra vores specifikke vurdering på området »Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse«. De centrale oplysninger om de reviderede aktiviteter og om udgifterne i 2014 gives i **figur 5.1**.

Særlige karakteristika ved området »Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse«

5.2. Formålet med udgifterne på dette område er bl.a. at forbedre forskning og innovation, forbedre uddannelsessystemer og fremme beskæftigelse, sikre et digitalt indre marked, fremme vedvarende energi og energieffektivitet, modernisere transportsektoren og forbedre erhvervs klimaet, især for små og mellemstore virksomheder (SMV'er).

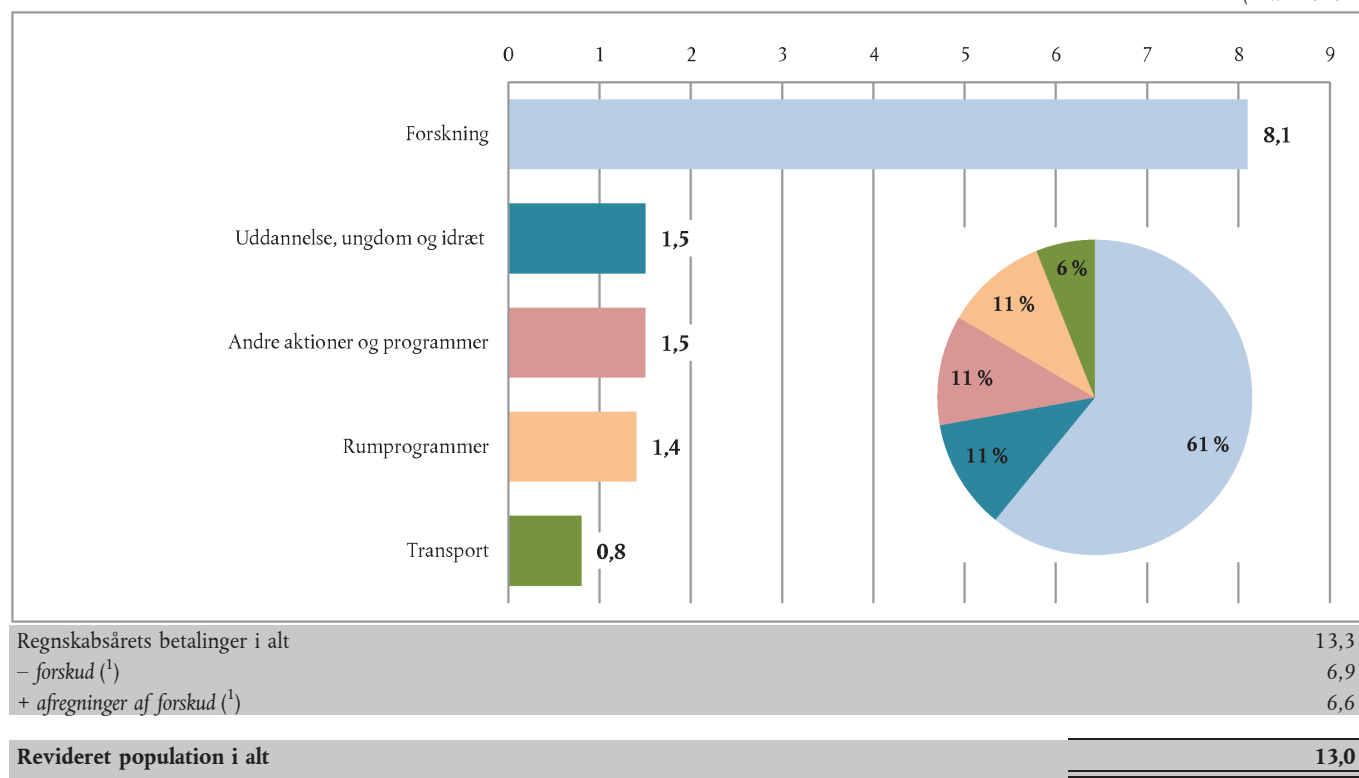
5.3. 61 % af udgifterne går til forskning og innovation via syvende rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling 2007-2013 (»syvende forskningsrammeprogram«) og Horisont 2020 — rammeprogrammet for forskning og innovation 2014-2020 (»Horisont 2020«). Af andre væsentlige udgiftsinstrumenter kan nævnes: programmet for livslang læring og Erasmus+ på områderne uddannelse, ungdom og idræt, programmet for transeuropæiske transportnet, der finansierer udviklingen af transportinfrastruktur, det europæiske genopretningsprogram for energiområdet, der støtter projekter i energisektoren, Connecting Europe-faciliteten, der støtter udviklingen af netværk i transport-, telekommunikations- og energisektoren, og Galileoprogrammet, vedrørende det europæiske satellitnavigationssystem.

5.4. Næsten 90 % af udgifterne udbetales i form af tilskud til private eller offentlige modtagere, der deltager i projekter. Der udbetales forfinansiering ved undertegnelsen af en tilskuds aftale eller en finansieringsafgørelse, men i øvrigt anvendes EU-midlerne til at godtgøre de omkostninger, som modtagerne anmelder. Den største risiko med hensyn til transaktionernes formelle rigtighed er, at modtagerne anmelder ikke-støtteberettigede omkostninger, som hverken opdages eller korrigeres, før de godtgøres af Kommissionen.

5.3. Sættelsen af udgifterne i dette kapitel adskiller sig fra sidste års rapport som følge af den nye FFR 2014-2020.

Figur 5.1 — FFR-underudgiftsområde 1.a — »Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse« — centrale oplysninger 2014

(milliarder euro)

⁽¹⁾ I overensstemmelse med den harmoniserede definition of underliggende transaktioner (for nærmere oplysninger jf. **bilag 1.1**, punkt 7).

Kilde: Den Europæiske Unions konsoliderede regnskab for 2014.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Revisionens omfang og revisionsmetoden

5.5. Vores generelle revisionstilgang og -metode beskrives i **del 2 i bilag 1.1** til kapitel 1. Med hensyn til revisionen på området »Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse« skal følgende specifikke punkter bemærkes:

- I revisionen indgik en undersøgelse af en stikprøve på 166 transaktioner, jf. definitionen i **bilag 1.1**, punkt 7. Stikprøven udføres på en måde, som skal sikre, at den er repræsentativ for alle de transaktioner, der er gennemført på FFR-underudgiftsområdet. I 2014 bestod stikprøven af 95 transaktioner med relation til forskning og innovation (92 vedrørende syvende rammeprogram og tre vedrørende sjette rammeprogram), 21 transaktioner med relation til uddannelse og erhvervsuddannelse (under programmet for livslang læring) og 50 transaktioner med relation til andre programmer og aktiviteter

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- b) Vurderingen af de årlige aktivitetsrapporter omfattede rapporterne fra Generaldirektoratet for Forskning og Innovation (GD RTD), Generaldirektoratet for Uddannelse og Kultur (GD EAC), Generaldirektoratet for Mobilitet og Transport (GD MOVE), Generaldirektoratet for Erhvervs- og Industripolitik (GD ENTR⁽¹⁾), Generaldirektoratet for Energi (GD ENER) og Forvaltningsorganet for Innovation og Netværk.

TRANSAKTIONERNES FORMELLE RIGTIGHED

5.6. Resultaterne af testen af transaktioner er sammenfattet i **bilag 5.1**. Af de 166 transaktioner, vi reviderede, var 79 (48 %) behæftet med fejl. På grundlag af de 53 fejl, vi har kvantificeret, anslår vi, at fejlforekomsten er 5,6 %⁽²⁾.

5.7. **Figur 5.2** viser, hvor meget de forskellige fejltyper bidrog til vores skøn vedrørende fejlforekomsten for 2014. Den væsentligste kilde til kvantificerbare fejl var, at der blev godtgjort ikke-støtteberettigede omkostninger, som modtagerne havde anmeldt i forbindelse med forsknings- og innovationsprojekter.

5.6. Den fejlforekomst, som Retten har konstateret, er blot én indikator for effektiviteten af gennemførelsen af EU's udgifter. Kommissionen har imidlertid en flerårig kontrolstrategi. På grundlag heraf beregner Kommissionens tjenestegrene en restfejlforekomst, der tager hensyn til inddrivelses, korrektioner og virkningerne af alle deres kontroller og revisioner i programmets gennemførelsesperiode. Den beregnede restfejl ved udgangen af 2014 er 0,42 % for genopretningsprogrammet og 0,84 % for TEN-T, og den anslåede restfejl er 3 % for forskningsgeneraldirektoraterne.

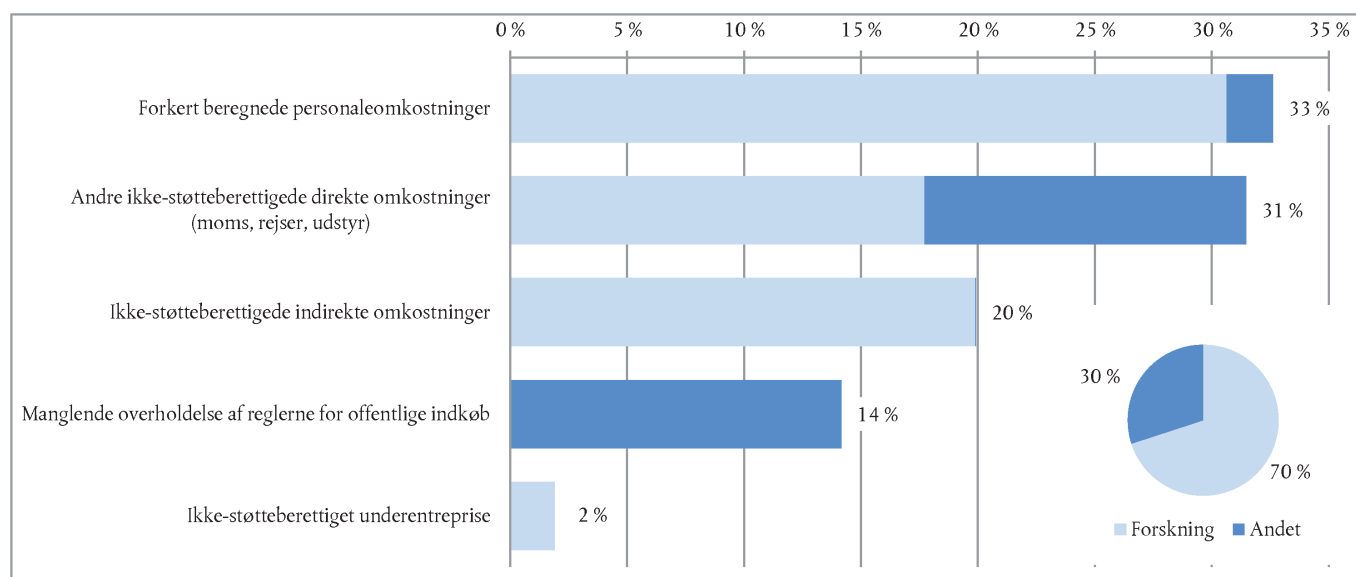
5.7. I forsknings- og innovationsprojekter udgør personaleomkostninger og indirekte omkostninger størstedelen af projektomkostningerne. For at give plads til de mange forskellige omkostningsstrukturer i det europæiske forskningslandskab er der truffet et bevidst politisk valg om at refundere omkostningerne i disse kategorier på basis af realiserede omkostninger frem for enhedsomkostninger eller faste priser. Det forklarer, hvorfor der naturligt vil forekomme fejl, hvilket også ses i figuren.

Horisont 2020 er udformet til i videst muligt omfang at håndtere disse fejlkilder gennem indførelse af en række forenklinger — se afsnit 5.9 nedenfor.

⁽¹⁾ Fra 2015 erstattes GD ENTR af Generaldirektoratet for det Indre Marked, Erhvervs- og Industripolitik, Iværksætteri og SMV'er (GD GROW).

⁽²⁾ Vi beregner vores skøn vedrørende fejlforekomsten på grundlag af en repræsentativ stikprøve. Det anførte tal er det bedste skøn. Vi har 95 % sikkerhed for, at fejlforekomsten i populationen ligger mellem 3,1 % og 8,1 % (henholdsvis den nedre og den øvre fejlgrænse).

Figur 5.2 — Den anslåede fejlforekomst fordelt på fejltypen

Kilde: Den Europæiske Revisionsret.

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.8. I forbindelse med 27 kvantificerbare fejl konstaterede vi, at Kommissionen, de nationale myndigheder eller de uafhængige revisorer⁽³⁾ havde tilstrækkelige oplysninger⁽⁴⁾ til at forhindre eller opdage og korrigere fejlene før godkendelsen af udgifterne. Hvis alle disse oplysninger var blevet brugt til at korrigere fejl, ville den anslåede fejlforekomst i dette kapitel have været 2,8 procentpoint lavere.

KOMMISSIONENS SVAR

5.8. Kommissionen har et sundt system af forudgående kontroller, herunder detaljerede automatiserede tjeklister, skriftlige vejledninger og løbende uddannelse. Det er en stående udfordring at forbedre dette system uden at pålægge støttemodtagerne yderligere administrative byrder og samtidig sikre, at betalingerne falder straks. Revisionsrettens resultater vil blive brugt til at indføre yderligere forbedringer af de forudgående kontroller, herunder yderligere forbedrede tjeklister, vejledninger og eventuelt yderligere automatisering af kontrollerne. Kommissionen arbejder også sammen med nationale agenturer og myndigheder om at sikre, at disses kontrolmekanismer er fuldt operationelle i henseende til at forebygge, påvise og korrigere fejl.

For så vidt angår uafhængige revisorer, der attesterer udgifts anmeldelser, er dette et velkendt problem, der er omhandlet i tidligere beretninger. For at følge op på Rettens anbefalinger har Kommissionen arrangeret en række møder for støttemodtagere og uafhængige attesterende revisorer (over 300) for at højne bevidstheden om de mest almindelige fejl. Desuden er der givet feedback til attesterende revisorer, som har begået fejl, og der er indført en mere brugervenlig skabelon til revisionsattester i Horisont 2020. I forbindelse med forskning vurderes revisionsattester at kunne mindske fejlforekomsten med 50 % i forhold til ikke-attesterede anmeldelser. Så selv om det erkendes, at de ikke påviser alle fejl, er de et vigtigt redskab til nedbringelse af den samlede fejlforekomst.

⁽³⁾ I nogle tilfælde, f.eks. i forbindelse med omkostningsopgørelser vedrørende projekter under syvende forskningsrammeprogram med EU-bidrag på over 375 000 euro, skal uafhængige revisorer attestere, at de anmeldte omkostninger er støtteberettigede.

⁽⁴⁾ På grundlag af dokumentation, herunder standardiserede krydskontroller og obligatoriske kontroller.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Forskning og innovation: De komplekse regler i syvende forskningsrammeprogram øgede risikoen for fejl

5.9. Vi konstaterede fejl af samme type og i samme omfang som under hele syvende forskningsrammeprogram: ukorrekt beregnede personaleomkostninger, andre ikke-støtteberettigede direkte omkostninger såsom udokumenterede rejseomkostninger og omkostninger til udstyr samt ikke-støtteberettigede indirekte omkostninger, som er baseret på forkerte satser for generalomkostninger, eller som omfatter ikke-støtteberettigede omkostningskategorier, der ikke er knyttet til projektet (jf. tekstboks 5.1).

Tekstboks 5.1 — Eksempel på fejl i de godtgjorte omkostninger vedrørende et forsknings- og innovationsprojekt

Vi udtog en betaling fra Kommissionen til en international organisation, der samarbejdede med fire partnere om et tværnationalt sundhedsrelateret projekt under syvende forskningsrammeprogram. På grundlag af organisationens omkostningsanmeldelse havde Kommissionen godtgjort ca. 132 000 euro. Vi fandt imidlertid adskillige fejl i de omkostninger, modtageren havde anmeldt:

- overanmeldte personaleomkostninger
- rejseomkostninger uden relation til projektet
- forkert beregnede indirekte omkostninger.

Desuden brugte modtageren en forkert kurs ved omregningen af de anmeldte omkostninger fra den lokale valuta til euro, hvilket gjorde overanmeldelsen endnu større. De ikke-støtteberettigede omkostninger beløb sig til i alt 73 000 euro eller 55 % af de anmeldte omkostninger.

I 39 af stikprøvens 95 forsknings- og innovationsprojekter konstaterede vi, at Kommissionen havde godtgjort ikke-støtteberettigede omkostninger. I 13 af disse tilfælde udgjorde de ikke-støtteberettigede omkostninger over 10 % af de samlede omkostninger, modtageren havde anmeldt.

5.10. Kommissionen gennemfører selv et program for revision af godtgjorte omkostningsanmeldelser vedrørende forsknings- og innovationsprojekter (jf. punkt 5.18-5.24) og finder lignende fejl i tilsvarende omfang og med tilsvarende hyppighed.

5.9. Kommissionens egne revisioner har også vist, at fejltyper og fejlniveauer er stabile som følge af de komplekse regler for RP7.

Da alle RP7-kontrakter er underskrevet, er det dog ikke længere muligt at foretage ændringer i den retlige ramme. I løbet af RP7-perioden har Kommissionen imidlertid forsøgt at forenkle systemet inden for den eksisterende retlige ramme, f.eks. gennem de forenklingsforanstaltninger, som Kommissionen vedtog den 24. januar 2011 (afgørelse K(2011) 174).

Horisont 2020 omfatter en radikal forenkling af den retlige ramme med det formål at opfylde såvel interessenternes som de lovgivende myndigheders forventninger, idet der er lagt vægt på personaleomkostninger og indirekte omkostninger som de primære fejlkilder.

Tekstboks 5.1 — Eksempel på fejl i omkostninger, der er refunderet i forbindelse med et forsknings- og innovationsprojekt

Kommissionen vil inddrive de uberettiget udbetalte beløb. Dette eksempel illustrerer også udfordringen med at have med internationale partnere at gøre: Selv om det er nødvendigt at samarbejde med forskere uden for Europa for at klare de globale udfordringer, som samfundet står over for, er disse partnere ofte uvante med EU's støtteberettigelsesregler.

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.11. Den vedvarende væsentlige fejlforekomst i udgifterne til forskning og innovation afspejler de iboende risici i udformningen og gennemførelsen af syvende forskningsrammeprogram. Reglerne for støtteberettigelse er komplekse, og programmet har flere forskellige støttesatser. Projekterne gennemføres af flere forskellige partnere med stor geografisk spredning, herunder modtagere i lande uden for EU. Modtagerne er af meget forskellig type, og ofte er deres regnskabssystemer ikke kompatible med programmets krav.

5.12. I 2014 undertegnede Kommissionen de første tilskuds aftaler under det nye rammeprogram for forskning og innovation og begyndte at udbetale forfinansiering. Finansieringsreglerne er enklere under Horisont 2020 end under syvende forskningsrammeprogram, og Kommissionen har gjort en væsentlig indsats for at reducere den administrative kompleksitet.

5.13. Der er imidlertid nogle nye elementer i Horisont 2020, der indebærer en øget risiko med hensyn til transaktionernes formelle rigtighed. For at støtte bedre forskning og innovation og sikre vækst og beskæftigelse er programmet f.eks. udformet med henblik på at inddrage flere SMV'er og nyttilkomne (hvoraf mange også er SMV'er). Kommissionen har konstateret, at der er en særlig stærk tendens til fejl i disse deltagerkategorier, som det fremgår af eksemplet i tekstboks 5.2.

KOMMISSIONENS SVAR

5.11. *I lyset af reglernes kompleksitet har Kommissionen indført mange forenklinger i Horisont 2020.*

For at nå de politiske mål, især om at skabe vækst og beskæftigelse og afhjælpe samfundsmæssige problemer gennem forskning og innovation, er faktorer som multinationale og tværfaglige partnerskaber, vidtstrakt inddragelse af den private sektor, især små virksomheder, samt godtgørelse af personaleomkostninger og indirekte omkostninger på basis af realiserede omkostninger alle sammen afgørende. Som Retten påpeger, er der en række iboende risici herved.

På den anden side er fejlforekomsten under 2 %, når de politiske målsætninger gør det muligt at forenkle mekanismerne. Disse tilskud (ECR-tilskud og Marie Skłodowska-Curie-stipendier) er ligetil og henvender sig primært til offentlige organer, har ofte form af faste beløb eller engangsbetøb, og de fleste tildeles en enkelt støttemodtager.

5.13. *Fælles svar på punkt 5.13 og 5.14:*

De elementer, som Retten henviser til, blev indført af de lovgivende myndigheder og var resultatet af bevidste politiske valg, som lovgiver havde truffet for at opfylde programmets målsætninger.

Inddragelsen af SMV'er er afgørende for programmets succes, skabelsen af vækst og beskæftigelse og løsningen af samfundsmæssige problemer.

SMV'ernes administrative kapacitet er begrænset. Derfor er reglerne for SMV'er i videst muligt omfang blevet forenklet for at mindske deres administrative byrder. Der er ikke desto mindre stadig en forøget risiko.

For så vidt angår godtgørelser i forbindelse med omfattende infrastruktur, er det hensigten at sikre strategiske forskningspartnere en rimelig kompensation for store investeringer i infrastruktur. Med hensyn til yderligere aflønning er det hensigten at sikre forskere i hele Europa en rimelig godtgørelse for at udbrede ekspertise, indhente innovationsefterslæbet og fastholde programmets tiltrækningskraft.

For at afbøde risiciene vil Kommissionen foretage en forudgående evaluering af alle deltagere, der modtager betalinger til store forskningsinfrastrukturer, og har udarbejdet omfattende vejledning i anvendelsen af yderligere aflønning i programmet.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Tekstboks 5.2 — Eksempel på væsentlige fejl i en SMV's anmeldte omkostninger vedrørende et forsknings- og innovationsprojekt

Vi undersøgte en omkostningsanmeldelse på 764 000 euro fra en SMV, der arbejdede med 16 partnere på et projekt om vedvarende energi under syvende forskningsrammeprogram. Vi konstaterede med hensyn til næsten alle de omkostninger, SMV'en havde anmeldt, at de ikke var støtteberettigede:

- SMV'ens ejer anvendte en væsentlig højere timesats end den, der er fastsat i Kommissionens retningslinjer
- Der var anmeldt omkostninger til underentreprise, selv om dette ikke er et støtteberettiget omkostningselement, og underentreprisen ikke var blevet tildelt på grundlag af et udbud
- De anmeldte indirekte omkostninger omfattede ikke-støtteberettigede udgifter, var baseret på skøn og kunne ikke afstemmes med modtagerens regnskabsregistreringer.

De ikke-støtteberettigede omkostninger, som Kommissionen godtgjorde, førte til en fejl på over 90 % af de samlede undersøgte omkostninger.

5.14. Endvidere øges risikoen med hensyn til transaktionernes formelle rigtighed, når der indføres særlige støttekriterier i bestemte tilfælde, f.eks. i forbindelse med projekter, hvor forskere får supplerende vederlag, eller hvor deltagerne gør brug af en stor forskningsinfrastruktur.

5.15. Udgifterne under Horisont 2020 bliver stadig gennemført af flere forskellige organer. Der er faktisk flere organer involveret i programforvaltningen under Horisont 2020 end under syvende forskningsrammeprogram. Kommissionen bør sørge for, at dens interne systemer i tilstrækkelig grad kan sikre, at modtagerne ikke bliver behandlet forskelligt.

KOMMISSIONENS SVAR

Tekstboks 5.2 — Eksempel på væsentlige fejl i omkostninger, som er anmeldt med henblik på godtgørelse af en SMV i et forsknings- og innovationsprojekt

Kommissionen understreger, at støttemodtageren ydede et betydeligt bidrag til projektet. Omkostningserklæringen var imidlertid hovedsagelig udarbejdet ved hjælp af støttemodtagerens sædvanlige forretningsgange (bl.a. faktureringspriser i stedet for kostpriser og underleverancer aftalt efter egen praksis frem for EU-reglernes princip om størst værdi for pengene). Dette understreger de udfordringer, der er ved at samarbejde med SMV'er.

5.15. Kommissionen erkender, at det er en udfordring at behandle deltagerne nogenlunde ens. Den investerer kraftigt i at sikre ensartet behandling i forbindelse med Horisont 2020, navnlig gennem skabelse af det fælles støttecenter, der samler juridisk rådgivning, virksomhedsprocesser, it og revision i ét direktorat, som yder støtte til alle Kommissionens forskningstjenestegrene.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Andre udgiftsinstrumenter: ikke-støtteberettigede og udokumenterede omkostninger samt manglende overholdelse af reglerne for offentlige indkøb

5.16. Også i de omkostninger, der blev godtgjort under andre væsentlige udgiftsinstrumenter på området »Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse«, fandt vi fejl af stort set samme art og i stort set samme omfang som de foregående år. Der var bl.a. tale om udokumenterede og ikke-støtteberettigede omkostninger samt manglende overholdelse af reglerne for offentlige indkøb (jf. eksemplerne i tekstboks 5.3).

Tekstboks 5.3 — Eksempler på fejl i omkostninger godtgjort i forbindelse med projekter under andre programmer på området »Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse«

- a) I et projekt i Sverige under programmet for transeuropæiske transportnet havde modtageren tildelt en kontrakt om IT-konsulentytelser direkte uden nogen form for offentliggørelse. Værdien af ydelserne lå over de relevante tærskelværdier i EU's direktiver om offentlige indkøb. Modtageren burde derfor have anvendt en åben international procedure
- b) I et projekt i Det Forenede Kongerige under det europæiske genopretningsprogram for energiområdet havde modtageren anmeldt udgifter, der ikke opfyldte betingelserne i finansieringsafgørelsen om tildeling af midler til projektet. Nærmere bestemt inkluderede metoden til beregning af personaleomkostninger ikke-støtteberettigede omkostninger uden lovgrundlag (bonusser baseret på virksomhedens overskud), og ikke-støtteberettigede indirekte omkostninger, der ikke var knyttet til projektet
- c) Med hensyn til et projekt i Italien om anlæggelse af en højhastighedstogforbindelse under programmet for transeuropæiske transportnet anmeldte modtageren ikke-støtteberettigede udgifter til et forlig indgået med en underkontrahent vedrørende et kontraktbrud
- d) I et tværnationalt erhvervsuddannelsesprojekt i Grækenland under Leonardo da Vinci-komponenten i programmet for livslang læring anmeldte den modtager, der var ansvarlig for projektgennemførelsen, for høje rejseomkostninger vedrørende de studerendes transport fra lufthavnen til centrum i den pågældende by. Det nationale agentur, der skulle give sikkerhed for, at de EU-støttede aktiviteter var støtteberettigede, havde foretaget skrivebordskontrol af projektet, men ikke rapporteret nogen resultater.

Tekstboks 5.3 — Eksempler på fejl i godtgjorte omkostninger ved projekter i andre programmer under »Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse«

- a) Kommissionen vil inddrive de uberettiget udbetalte beløb.
- b) Kommissionen vil inddrive de uberettiget udbetalte beløb.
- c) Kommissionen vil inddrive de uberettiget udbetalte beløb.
- d) Kommissionen vil sørge for at inddrive de pågældende beløb fra støttemodtageren gennem det nationale agentur. Yderligere vil indførelsen af engangsbeløb og faste priser i Erasmus +-programmet indskrænke risikoen for alt for store godtgørelseskrav af denne type.

5.17. I alt konstaterede og kvantificerede vi fejl i 14 af de 71 udtagne transaktioner vedrørende programmer og aktiviteter uden for forsknings- og innovationsområdet.

RETTENS BEMÆRKNINGER

**UNDERSØGELSEN AF UDVALGTE SYSTEMER OG
ÅRLIGE AKTIVITETSRAPPORTER****Kommissionens revisioner vedrørende udgifterne til
forskning og innovation**

5.18. På området forskning og innovation har Kommissionen taget hensyn til modtagernes og de lovgivende myndigheders omtale af behovet for at begrænse den administrative byrde og gøre det lettere at gennemføre projekter rettidigt⁽⁵⁾. Den har derfor reduceret den kontrol, der foretages før betaling, og søger i overvejende grad at skaffe sig den fornødne sikkerhed ved at revidere godtgjorte omkostninger.

5.19. Kommissionen påbegyndte sit program for revision af projekter under syvende forskningsrammeprogram i 2009. Programmet har to hovedkomponenter: i) revisioner af tilfældigt udvalgte transaktioner med henblik på at beregne en repræsentativ fejlforekomst for syvende forskningsrammeprogram og ii) korrigerende eller risikobaserede revisioner af transaktioner, der er udvalgt på grundlag af risikokriterier, med henblik på at mindske omfanget af uregelmæssige udgifter.

5.20. Revisionerne udføres af ansatte i Kommissionen og af eksterne revisionsfirmaer på Kommissionens vegne. Resultaterne af disse revisioner er et væsentligt input til generaldirektørernes årlige erklæringer om transaktionernes formelle rigtighed og lægges til grund for eventuelle krav om, at modtagerne skal tilbagebetale midler udbetalt til godtgørelse af ikke-støtteberettigede omkostninger.

5.21. Siden januar 2014 er revisionerne blevet koordineret af den fælles revisionstjeneste, som Kommissionen har oprettet som del af et fælles støttecenter. Dette center er placeret hos GD RTD og tilbyder fælles forvaltningsydelser til alle de GD'er, forvaltningsorganer og fællesforetagender, der er involveret i udgifterne til forskning og innovation.

5.22. Ved udgangen af 2014 havde Kommissionen revideret godtgjorte omkostninger på i alt 2 milliarder euro eller 8 % af de 24,5 milliarder euro, der var udbetalt under syvende forskningsrammeprogram. Den havde afsluttet 2 860 af de 3 000 planlagte revisioner i sin revisionsstrategi.

5.23. På grundlag af sine revisioner havde Kommissionen ved udgangen af 2014 fået inddrevet 47,6 millioner euro (2013: 29,6 millioner euro), og de udestående beløb, der skulle inddrives, var steget til næsten 20 millioner euro (2013: 17 millioner euro).

5.24. Kommissionen forventer, at dens revisionsstrategi vil mindske omfanget af uregelmæssige udgifter i de endelige udgiftsanmeldelser væsentligt, men ikke få den endelige fejlforekomst ned under 2 %.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentet understreger f.eks. i sin dechargeafgørelse for 2012 »nødvendigheden af at sikre den rette balance mellem en lavere administrativ byrde og effektiv finansiel kontrol«.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

De årlige aktivitetsrapporter

5.25. Vi undersøgte rapporterne fra GD EAC, GD ENTR og GD RTD og mener, at de generelt giver en rimelig vurdering af den økonomiske forvaltning med hensyn til transaktionernes formelle rigtighed, og at de fremlagte oplysninger i de fleste henseender bekræfter vores egne revisionsresultater og konklusioner. F.eks. er der i de årlige aktivitetsrapporter fra GD RTD og GD ENTR, ligesom i rapporterne fra Generaldirektoratet for Kommunikationsnet, Indhold og Teknologi (GD CNECT), GD ENER og GD MOVE, taget forbehold med hensyn til nøjagtigheden af omkostningsanmeldelserne vedrørende tilskud under syvende forskningsrammeprogram.

5.26. Ligesom i de foregående år fandt vi i de udtagne projekter fra programmet for transeuropæiske transportnet og det europæiske genopretningsprogram for energiområdet adskillige fejl relateret til manglende overholdelse af EU-regler og nationale regler for offentlige indkøb samt fejl, der skyldtes modtageres anmeldelse af ikke-støtteberettigede udgifter. GD ENER og Forvaltningsorganet for Innovation og Netværk må derfor sørge for en hensigtsmæssig styring af risiciene med hensyn til at transaktionernes formelle rigtighed, navnlig hvad angår overholdelse af EU-regler og nationale regler for offentlige indkøb.

I de årlige aktivitetsrapporter fra GD ENER og Forvaltningsorganet for Innovation og Netværk undervurderes risiciene med hensyn til transaktionernes formelle rigtighed

5.27. Vi konstaterede nogle specifikke forhold vedrørende de metoder, som GD ENER og Forvaltningsorganet for Innovation anvender til at beregne indikatorerne for transaktionernes formelle rigtighed:

- Med hensyn til programmet for transeuropæiske transportnet og det europæiske genopretningsprogram for energiområdet har Kommissionen medtaget resultaterne af Rettens revisioner i sin beregning, men foretaget en anden kvantificering af fejlforekomsten
- Med hensyn til programmet for transeuropæiske transportnet ekstrapolerer Kommissionen ikke systematisk de fejl, den konstaterer i sin stikprøve.

5.26. Kommissionen erkender, at der er knyttet udbudsrelaterede risici til genopretningsprogrammet og TEN-T-programmet. Kontrolsystemerne, som GD ENER og INEA har indført, er udformet til at sikre, at restfejlprocenten ligger under væsentlighedstærsklen på 2 %.

Ved udgangen af 2014 var den flerårige restfejlprocent for TEN-T-programmet 0,84 % og for genopretningsprogrammet 0,42 %.

5.27. Kommissionen understreger følgende:

- Kommissionen indarbejder resultaterne af Rettens revisioner i sine beregninger, men kun vedrørende de beløb, hvor den er enig i Rettens konklusioner.
- Resultaterne af den efterfølgende kontrol har afsløret, at det er begrænset, hvad der er at finde ved stikprøvekontrollen af transaktionerne. Udbudskontrollen foretages uden for stikprøvekontrollen af transaktionerne. I tilfælde af påvisning af en fejl i stikprøven gennemgås de ikkereviderede transaktioner, og hvis den påviste fejl ser ud til at være systematisk, ekstrapoleres den ved at kontrollere alle eventuelt berørte underliggende transaktioner (f. eks. personaleomkostninger). Fejl af isoleret karakter anses for at være blevet korrigeret efter revisionen.

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.28. Disse forhold medfører, at den konstaterede fejlforekomst ansættes for lavt, og at de korrigerende foranstaltningers effekt på de risikobehæftede beløb ansættes for højt. Vi mener derfor, at risiciene med hensyn til transaktionernes formelle rigtighed undervurderes i de relevante indikatorer i de årlige aktivitetsrapporter fra GD ENER og Forvaltningsorganet for Innovation og Netværk.

Uensartede metoder til vurdering af risikobehæftede beløb

5.29. I 2014 skulle GD'erne for første gang foretage en samlet vurdering af risiciene i forbindelse med de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed ved at beregne den vægtede gennemsnitlige fejlforekomst i samtlige udgifter, som de var ansvarlige for, og på det grundlag beregne det risikobehæftede beløb (jf. punkt 1.50).

5.30. Til denne beregning skulle GD'erne bruge den konstaterede fejlforekomst, men vi bemærkede, at GD MOVE og GD ENER i stedet brugte den fejlforekomst, der var tilbage efter korrektionerne. I forbindelse med GD ENER's udgifter til programmer for nedlukning af kernekraftværker blev der ved beregningen brugt anslåede beløb i stedet for de beløb, der var konstateret ved revisionerne.

5.31. Fordi der er anvendt forskellige metoder til at beregne den vægtede gennemsnitlige fejlforekomst og det risikobehæftede beløb, er vurderingerne i de årlige aktivitetsrapporter ikke direkte sammenlignelige.

KONKLUSION OG ANBEFALINGER**Konklusion for 2014**

5.32. Det samlede revisionsbevis viser, at udgifterne på området »Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse« er væsentlig fejlbehæftede.

5.33. Testen af transaktioner på dette FFR-underudgifts-område viser en anslået fejlforekomst i populationen på 5,6 % (jf. **bilag 5.1**).

KOMMISSIONENS SVAR

5.28. Efter Kommissionens mening er alle de overordnede risikobeløb anslået forsigtigt, for at sikre at der ikke sker en væsentlig undervurdering af risikoen for manglende lovlighed.

5.29. Som nævnt i punkt 1.50 kræver de nye anvisninger, at generaldirektørerne fremlægger en anslået forekomst af påviste fejl med henblik på at kunne ansætte risikobeløbet for hele det budget, de har ansvaret for. Dette tal anføres sammen med de forventede fremtidige korrektioner.

5.30. For GD MOVE og GD ENER blev forekomsten af påviste fejl (eller hvis den ikke var tilgængelig, det bedst mulige skøn) brugt til alle aktiviteter undtagen — som følge af en materiel fejl — til RP7, hvor restfejlprocenten på 3 % blev anvendt (i stedet for 5 %). Imidlertid er virkningen af den gennemsnitlige fejlprocent begrænset (for GD MOVE 0,06 % og GD ENER 0,41 %).

Baseret på de seneste revisionsrapporter om det nukleare dekommissioneringsprogram, som GD ENER gennemfører, ligger fejlprocenterne langt under den anslåede forekomst af påviste fejl på 0,5 %, som er angivet i GD ENER's årlige aktivitetsrapport, som således repræsenterer en forsigtig tilgang.

5.33. Se venligst Kommissionens svar på punkt 5.6.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Anbefalinger

5.34. **Bilag 5.2** viser resultaterne af vores gennemgang af de fremskridt, der er sket med hensyn til at implementere anbefalinger fra tidligere årsberetninger. I årsberetningen for 2011 og årsberetningen for 2012 fremsatte vi ni anbefalinger. Kommissionen har implementeret tre af disse anbefalinger fuldt ud, mens seks er blevet implementeret i de fleste henseender.

5.35. På grundlag af denne gennemgang og resultaterne og konklusionerne for 2014 anbefaler vi følgende:

— **Anbefaling 1:** Kommissionen, de nationale myndigheder og de uafhængige revisorer bør gøre brug af alle disponible oplysninger til at forhindre eller opdage og korrigere fejl, før der udbetales godtgørelse (jf. punkt 5.8)

— **Anbefaling 2:** På grundlag af sine erfaringer fra syvende forskningsrammeprogram bør Kommissionen udarbejde en hensigtsmæssig strategi for risikostyring og kontrol i forbindelse med Horisont 2020, herunder tilstrækkelig kontrol af modtagere med høj risiko såsom SMV'er og nyttilkomne samt af omkostninger, der anmeldes med henvisning til særlige støttekriterier (jf. punkt 5.13 og 5.14)

Kommissionen accepterer anbefalingen.

Kommissionen har et sundt system af forudgående kontroller, herunder detaljerede automatiserede tjeklister, skriftlige vejledninger og løbende uddannelse. Det er en stående udfordring at forbedre dette system uden at pålægge støttemodtagerne yderligere administrative byrder og samtidig sikre, at betalingerne falder straks. Revisionsrettens resultater vil blive brugt til at indføre yderligere forbedringer af de forudgående kontroller, herunder yderligere forbedrede tjeklister, vejledninger og eventuelt yderligere automatisering af kontrollerne. Kommissionen arbejder også sammen med nationale agenturer og myndigheder om at sikre, at disses kontrolmekanismer er fuldt operationelle i henseende til at forebygge, påvise og korrigere fejl.

For så vidt angår uafhængige revisorer, der attesterer udgiftsannoncer, er dette et velkendt problem, der er omhandlet i tidligere beretninger. For at følge op på Rettens anbefalinger har Kommissionen arrangeret en række møder for støttemodtagere og uafhængige attesterende revisorer (over 300) for at højne bevidstheden om de mest almindelige fejl. Desuden er der givet feedback til attesterende revisorer, som har begået fejl, og der er indført en mere brugervenlig skabelon til revisionsattester i Horisont 2020. I forbindelse med forskning vurderes revisionsattester at kunne mindske fejlforekomsten med 50 % i forhold til ikke-attesterede anmeldelser. Så selv om det erkendes, at de ikke påviser alle fejl, er de et vigtigt redskab til nedbringelse af den samlede fejlforekomst.

Kommissionen accepterer denne anbefaling og er enig i, at der skal indføres en passende risikostyrings- og kontrolstrategi i Horisont 2020, idet der tages hensyn til programmets risici, men også de politiske mål, især behovet for at opmuntre SMV'er og nye deltagere i programmet.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- **Anbefaling 3:** Kommissionen bør sørge for, at dens tjenestegrene anvender en ensartet metode til at beregne den vægtede gennemsnitlige fejlforekomst og det risiko-behæftede beløb (jf. punkt 5.29-5.31).

KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen accepterer anbefalingen. Efter det første år med anvendelse af den vægtede gennemsnitlige fejlforekomst og de tilhørende samlede risikobehæftede beløb vil Kommissionens tjenestegrene bruge den indhøstede erfaring til at præcisere sine anvisninger og/eller vejledninger yderligere i relevant omfang. Der kan imidlertid også være behov for at tilpasse disse begreber til det specifikke udgiftsområde, som Kommissionens forskellige tjenestegrene dækker.

BILAG 5.1

RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER PÅ OMRÅDET »KONKURRENCEEVNE FOR VÆKST OG
BESKÆFTIGELSE«

	2014	2013 ⁽¹⁾
STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR		
Transaktioner i alt	166	160
ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL		
Anslået fejlforekomst	5,6 %	4,0 %
Øvre fejlgrænse	8,1 %	
Nedre fejlgrænse	3,1 %	

⁽¹⁾ Tallene for 2013 er blevet omberegnet efter strukturen i årsberetningen for 2014, så de to år kan sammenlignes. **Figur 1.3** i kapitel 1 viser, hvordan resultaterne for 2013 er omklassificeret på grundlag af strukturen i årsberetningen for 2014.

BILAG 5.2

OPFØLGNING AF TIDLIGERE ANBEFALINGER VEDRØRENDE OMRÅDET »KONKURRENCEEVNE FOR VÆKST OG BESKÆFTIGELSE«

År	Rettens anbefaling	Rettens analyse af de fremskridt, der er sket						Kommissionens svar
		Fuldstændig implementeret	Under implementering		Ikke implementeret	Ikke relevant	Utilstrækkeligt bevis	
			I de fleste henseender	I nogle henseender				
2012	<p>Kommissionen bør:</p> <p>Anbefaling 1:</p> <p>gøre en endnu større indsats for at korrigere de fejl, der konstateres i mellemgående og endelige betalinger og afregninger af forskud, navnlig ved at mindske modtagerne og uafhængige revisorer om støtteberettigelsesreglerne og kravet om, at modtageren skal dokumentere alle anmeldte omkostninger</p>		X					<p>Kommissionen har ført en kommunikationskampagne med over 4 500 deltagere for at mindske støttemodtagere og deres revisorer om støtteberettigelsesreglerne.</p> <p>Kommissionen vil fortsætte med at skrive til de atterende revisorer, i tilfælde hvor Kommissionens efterfølgende revisioner afslører væsentlige forskelle mellem de attesterede omkostningsangivelser og dens egne resultater.</p>
	<p>Anbefaling 2:</p> <p>mindske projektkoordinatorer for forskningsrammeprogrammer om, at de er ansvarlige for at fordele de modtagne midler til de andre projektpartnere uden unødigt forsinkelse</p>	X						
	<p>Anbefaling 3:</p> <p>gennemgå de tilfælde af svagheder i den forudgående kontrol, som Retten konstaterede, med henblik på at vurdere, om disse kontroller bør ændres</p>		X					<p>Kommissionen arbejder løbende på at afhjælpe svagheder ved forudgående kontroller, som forskellige kilder (også Retten) har afsløret. Denne proces er nu indarbejdet i forretningsprocesserne i Horisont 2020.</p>
	<p>Anbefaling 4:</p> <p>reducere forsinkelser i gennemførelsen af efterfølgende revisioner og øge gennemførelsessatsen for ekstrapolerede korrektioner</p>		X					<p>Kommissionen overvåger løbende gennemførelsen af sine efterfølgende revisionsrapporter. Desuden giver de årlige aktivitetsrapporter fra Kommissionens generaldirektorer information om fremskridtene med disse aspekter.</p>

År	Rettens anbefaling	Rettens analyse af de fremskridt, der er sket					Kommissionens svar	
		Fuldstændig implementeret	Under implementering		Ikke implementeret	Ikke relevant		Utilstrækkeligt bevis
			I de fleste henseender	I nogle henseender				
2012	Anbefaling 5: styrke overvågnings- og kontrolsystemerne for IKT-PSP under rammeprogrammet for innovation og konkurrenceevne.		X				<p>Kommissionen (GD CONNECT) har vedtaget en revisionsstrategi for GD'ets ikkeforskningsudgifter med det formål at give GD'ets generaldirektør tryghed med hensyn til forvaltningen af ikkeforskningsmidler.</p> <p>I 2014 blev der afsluttet 30 ikkeforskningsrevisioner vedrørende 10 mio. EUR og igangsat 42 nye CIP IKT PSP-revisioner. Yderligere 98 nye revisioner vil blive igangsat i 2015.</p> <p>Fremskridtene med gennemførelsen af strategien overvåges hver måned på revisions-, budget- og kontrolmødet under forside af generaldirektøren og med deltagelse af repræsentanter for alle direktorater.</p> <p>I 2012 blev der vedtaget forenklingsforanstaltninger for SMV-ejere. Desuden blev CIP-modelaftalen efter ikrafttrædelsen af den nye finansforordning i 2013 udvidet til også at omfatte ekstrapolering og tredjeparter.</p>	

År	Rettens anbefaling	Rettens analyse af de fremskridt, der er sket						Kommissionens svar
		Fuldstændig implementeret	Under implementering		Ikke implementeret	Ikke relevant	Utilstrækkeligt bevis	
			I de fleste henseender	I nogle henseender				
2011	<p>Kommissionen bør:</p> <p>— i forbindelse med forskningsrammeprogrammerne:</p> <p>Anbefaling 1: gøre en større indsats for at korrigere de fejl, der konstateres i de mellemliggende og endelige betalinger</p> <p>Anbefaling 2: styrke sine initiativer til at gøre støttemodtagerne og de uafhængige revisorer mere bevidste om de fejl, der konstateres under Rettens og Kommissionens efterfølgende revisioner</p> <p>Anbefaling 3: sikre, at de eksterne revisionsfirmaer, der gennemfører revisioner på Kommissionens vegne, tilpasser deres procedurer til Kommissionens retningslinjer og faste praksis og navnlig øger kvaliteten af deres revisionsdokumentation.</p> <p>Anbefaling 4: Kommissionen bør:</p> <p>— i forbindelse med gruppens andre interne politikker: hurtigst muligt udforme en strategi for efterfølgende revision af ICT-PSP-programmet, der bygger på GD INFSO's erfaringer med hensyn til strategier for risiko-baseret efterfølgende revision af rammeprogramprojekter.</p>		X					Se svar ovenfor.
		X						

KAPITEL 6

Økonomisk, social og territorial samhørighed

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	6.1-6.22
Særlige karakteristika ved dette FFR-udgiftsområde	6.3-6.20
Revisionens omfang og revisionsmetoden	6.21-6.22
Del 1: Vores vurdering af den formelle rigtighed	6.23-6.79
Transaktionernes formelle rigtighed	6.23-6.45
Undersøgelsen af finansielle instrumenter under delt forvaltning	6.46-6.52
Undersøgelsen af udvalgte systemer og årlige aktivitetsrapporter	6.53-6.75
Vurdering af Kommissionens tilsyn med revisionsmyndigheder	6.53-6.68
Gennemgang af Kommissionens årlige aktivitetsrapporter	6.69-6.75
Konklusion og anbefalinger	6.76-6.79
Konklusion for 2014	6.76-6.77
Anbefalinger	6.78-6.79
Del 2: Præstationsrelaterede spørgsmål	6.80-6.86
Vurdering af projekternes performance	6.80-6.86
Bilag 6.1 — Resultaterne af testen af transaktioner på udgiftsområdet »Økonomisk, social og territorial samhørighed«	
Bilag 6.2 — Opfølgning af tidligere anbefalinger vedrørende udgiftsområdet »Økonomisk, social og territorial samhørighed«	

RETTENS BEMÆRKNINGER

INDLEDNING

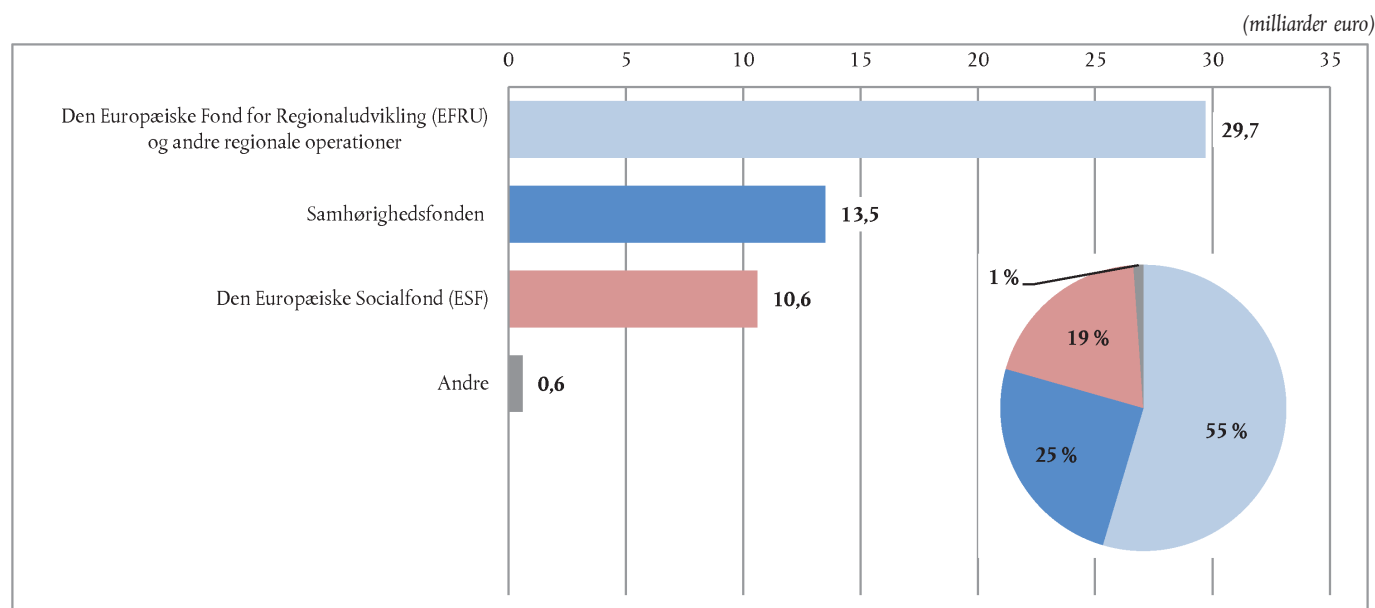
6.1. I dette kapitel præsenteres vores revisionsresultater vedrørende udgiftsområdet »Økonomisk, social og territorial samhørighed« (FFR-udgiftsområde 1b). I del 1 fremlægges resultaterne af testen vedrørende:

- Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Samhørighedsfonden, som er de vigtigste instrumenter inden for regional- og bypolitikken, herunder denne politiks bidrag til det grænseoverskridende samarbejde under det europæiske naboskabsinstrument (ENI)
- Den Europæiske Socialfond (ESF) og Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede, som er de vigtigste instrumenter på politikområdet beskæftigelse og sociale anliggender.

Del 2 behandler præstationsrelaterede spørgsmål i relation til de undersøgte projekter på udgiftsområdet »Økonomisk, social og territorial samhørighed«.

De centrale oplysninger om sammensætningen af FFR-udgiftsområde 1b gives i **figur 6.1**.

Figur 6.1 — FFR-udgiftsområde 1b — »Økonomisk, social og territorial samhørighed«

Regnskabsårets betalinger i alt	54,4
– forskud ⁽¹⁾ ⁽²⁾	3,8
+ afregninger af forskud ⁽¹⁾ ⁽¹⁾	2,2
+ udbetalinger til endelige støttemodtagere fra finansielle instrumenter under delt forvaltning	1,7
+ forskud anvendt af endelige støttemodtagere i forbindelse med statsstøtteprojekter	1,2

Revideret population i alt **55,7**

⁽¹⁾ I overensstemmelse med den harmoniserede definition af underliggende transaktioner (for nærmere oplysninger jf. **bilag 1.1**, punkt 7).

⁽²⁾ I dette tal indgår 1,7 milliarder euro i bidrag til finansielle instrumenter under delt forvaltning og forskud betalt til støttemodtagere i forbindelse med statsstøtteprojekter.

RETTENS BEMÆRKNINGER

6.2. Langt de fleste af betalingerne i 2014 var mellem-liggende betalinger til operationelle programmer (OP'er) for programmeringsperioden 2007-2013, som pr. 31. december 2015 ikke længere er støtteberettigede. Forskudsbetalingerne til programmeringsperioden 2014-2020 beløb sig til ca. 2 milliarder euro ⁽¹⁾.

Særlige karakteristika ved dette FFR-udgiftsområde*Politikmål*

6.3. FFR-udgiftsområde 1b — »Økonomisk, social og territorial samhørighed« har til formål at mindske de udviklingsmæssige skævheder mellem forskellige regioner, bidrage til omstillingen af industriområder i tilbagegang, diversificere landdistrikter og tilskynde til grænseoverskridende, tværnationalt og interregionalt samarbejde ⁽²⁾.

Politikinstrumenter

6.4. Udgiftsområdet »Økonomisk, social og territorial samhørighed« har to dele:

- regional- og bypolitikken, som hovedsagelig gennemføres via EFRU, Samhørighedsfonden og bidraget til ENI. Denne del tegner sig for 80 % af de udgifter, som dette kapitel omhandler
- politikområdet beskæftigelse og sociale anliggender, som i langt overvejende grad gennemføres via ESF. Denne del tegner sig for 20 % af de udgifter, som dette kapitel omhandler.

Regional- og bypolitikken

6.5. EFRU finansierer infrastrukturprojekter, oprettelse eller bevarelse af arbejdspladser, regionale økonomiske udviklingsinitiativer og aktiviteter til støtte for små og mellemstore virksomheder i de 28 medlemsstater.

6.6. Samhørighedsfonden finansierer investeringer i miljø- og transportinfrastrukturer i medlemsstater, hvis bruttonationalindkomst pr. indbygger er lavere end 90 % af gennemsnittet i EU (dvs. i 16 af de 28 medlemsstater) ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Forskudsbetalingerne for programmeringsperioden 2014-2020 fordelte sig på de forskellige fonde som følger: EFRU 661 millioner euro, Samhørighedsfonden 270 millioner euro, ESF 634 millioner euro og Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede 410 millioner euro.

⁽²⁾ Artikel 174-178 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

⁽³⁾ Bulgarien, Tjekkiet, Estland, Grækenland, Kroatien, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Portugal, Rumænien, Slovenien og Slovakiet. Spanien er berettiget til overgangsstøtte fra Samhørighedsfonden.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

6.7. Andre udgifter er regional- og bypolitikens bidrag til det grænseoverskridende samarbejde under ENI, som har til formål at bringe EU og dets nabolande nærmere til hinanden ⁽⁴⁾.

Politikområdet beskæftigelse og sociale anliggender

6.8. ESF investerer i menneskelig kapital og støtter aktioner i de 28 medlemsstater, som har til formål at forbedre arbejdstagernes og virksomhedernes evne til at tilpasse sig ændringer i arbejdsmønstrene, øge adgangen til beskæftigelse, støtte den sociale integration af dårligt stillede personer og styrke de offentlige administrations og tjenesters kapacitet og effektivitet.

6.9. Andre udgifter har form af støtte og tilskud, der via Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede gives til organisationer, som gennemfører og samordner sociale foranstaltninger og yder materiel bistand ⁽⁵⁾ til de socialt dårligst stillede for at hjælpe dem ud af fattigdom.

Forvaltning og kontrol af de udgifter, der afholdes over samhørighedspolitikens fonde (EFRU, Samhørighedsfonden og ESF)

6.10. Med forbehold af undtagelserne i de specifikke forordninger for de enkelte fonde gælder der fælles regler for EFRU, Samhørighedsfonden og ESF, og fondene implementeres gennem flerårige programmer, som forvaltes ved delt forvaltning mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

6.11. For hver programmeringsperiode godkender Kommissionen på grundlag af medlemsstaternes forslag operationelle programmer (OP'er) og vejledende finansieringsplaner ⁽⁶⁾. De projekter, myndighederne i medlemsstaterne udvælger, finansieres under OP'erne og gennemføres af privatpersoner, sammenslutninger, private eller offentlige virksomheder eller lokale, regionale og nationale offentlige organer. Reglerne for godtgørelse af omkostninger over EU-budgettet er fastsat i forordningerne og/eller i de nationale regler for støtteberettigelse.

6.11. *Fastsættelsen af støtteberettigelsesregler på nationalt niveau (artikel 56 i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006) var et af de væsentligste elementer i den forenkling, som blev indført i programmeringsperioden 2007-2013. Formålet var at give medlemsstaterne mere fleksibilitet med hensyn til at tilpasse støtteberettigelsesreglerne til de specifikke behov i regionerne eller programmerne og harmonisere dem med de gældende regler for andre nationale offentlige ordninger.*

⁽⁴⁾ Nærmere oplysninger om ENI gives i kapitel 8, FFR-udgiftsområde 4 — »Et globalt Europa«, punkt 8.2-8.4.

⁽⁵⁾ Det drejer sig om mad, tøj og andre livsvigtige ting til personlig brug.

⁽⁶⁾ Kommissionen godkendte i alt 440 OP'er for programmeringsperioden 2007-2013: 322 vedrørende EFRU/Samhørighedsfonden (hvoraf 25 OP'er omfatter samhørighedsfondsprojekter) og 118 vedrørende ESF.

RETTENS BEMÆRKNINGER

6.12. For hvert projekt anmelder støttemodtagerne de påløbne omkostninger til de nationale myndigheder. Disse individuelle anmeldelser samles i periodiske udgiftsanmeldelser for hvert enkelt OP, som myndighederne i medlemsstaten attesterer og indsender til Kommissionen ⁽⁷⁾. Medlemsstaten får så godtgjort det samlede beløb i EU-medfinansiering over EU-budgettet.

I medlemsstaterne og på regionalt niveau

6.13. Medlemsstaterne har hovedansvaret for at forhindre eller opdage og korrigere uregelmæssige udgifter og rapporterer herom til Kommissionen. De udpegede forvaltningsmyndigheder og formidlende organer ⁽⁸⁾ er ansvarlige for den daglige forvaltning. De skal ved hjælp af forvaltningsverificeringer (skrivebordsgennemgange og kontrol på stedet) sikre, at alle projekter er berettiget til EU-finansiering, og at de anmeldte omkostninger opfylder alle de betingelser, der er fastsat i forordningerne og/eller de nationale regler. Attesteringsmyndighederne skal sikre, at der er udført passende kontrol, og udføre yderligere kontrol, inden udgifterne anmeldes til Kommissionen med henblik på godtgørelse.

6.14. For hvert enkelt OP (eller hver gruppe af OP'er) udfører revisionsmyndighederne i medlemsstaterne herudover systemrevision og efterfølgende revision af stikprøveudvalgte operationer ⁽⁹⁾. De redegør for disse revisioner over for Kommissionen i årlige kontrolrapporter, som indeholder en årlig revisionserklæring om systemernes funktionsmåde og revisionsmyndighedernes overslag over fejlforekomsten (jf. punkt 6.53-6.57 ⁽¹⁰⁾).

⁽⁷⁾ Hvor stor en del af omkostningerne der godtgøres, afgøres i overensstemmelse med den sats, der er fastlagt i OP'et for de pågældende projekter, samtidig med at der også tages hensyn til andre kriterier (som f.eks. specifikke lofter i henhold til forordningerne og/eller statsstøttereglerne).

⁽⁸⁾ Et formidlende organ er et offentligt eller privat organ, som udfører opgaver under en forvaltningsmyndigheds ansvar og på dennes vegne.

⁽⁹⁾ Artikel 62 i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25).

⁽¹⁰⁾ Nærmere oplysninger om revisionsmyndighedernes rolle og ansvar samt deres bidrag til Kommissionens proces for opnåelse af sikkerhed fås i særberetning nr. 16/2013 »Status over én enkelt revision («single audit») og Kommissionens anvendelse af de nationale revisionsmyndigheders arbejde på samhørighedsområdet«, punkt 5-11.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

I Kommissionen

6.15. Kommissionen (Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik samt Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion) skal forvisse sig om, at medlemsstaterne har etableret forvaltnings- og kontrolsystemer, der er i overensstemmelse med kravene i forordningerne, og at systemerne fungerer effektivt ⁽¹¹⁾.

6.16. Hvis Kommissionen konstaterer, at en medlemsstat ikke har korrigeret uregelmæssige udgifter, der er attesteret og anmeldt, eller at der er alvorlige mangler i forvaltnings- og kontrolsystemerne, kan den afbryde eller suspendere betalingerne ⁽¹²⁾. Hvis medlemsstaten ikke trækker de uregelmæssige udgifter (som kan erstattes med støtteberettigede udgifter vedrørende andre projekter under det samme OP indtil programmeringsperiodens udløb) tilbage, og/eller hvis den undlader at afhjælpe de konstaterede systemsvagheder, kan Kommissionen pålægge finansielle korrektioner ⁽¹³⁾ ⁽¹⁴⁾.

Risici med hensyn til formel rigtighed

6.17. Under gennemførelsen af OP'erne står myndighederne i medlemsstaterne over for konkurrerende prioriteringer. Der skal udføres passende kontroller, som skal sikre, at udgifterne er formelt rigtige, og at den økonomiske forvaltning er forsvarlig. Samtidig er der en interesse i, at de EU-midler, der er stillet til rådighed, absorberes. Dette kan i praksis stå i vejen for en konsekvent anvendelse af effektive kontroller, således at overtrædelser af reglerne ikke opdages og korrigeres, og ikke-støtteberettigede udgifter i sidste ende godtgøres over EU-budgettet. Det kan også føre til, at der finansieres projekter, der er for dyre, som ikke gennemføres produktivt, eller som sandsynligvis ikke når de tilsigtede resultater ⁽¹⁵⁾ (jf. også punkt 6.80). Når støtteberettigelsesperiodens udløb nærmer sig, øges denne konflikt, eftersom medlemsstaterne risikerer at miste den ubrugte del af de midler, som de oprindeligt havde fået bevilget.

6.17. *Passende kontroller skal sikre, at alle anmeldte udgifter er formelt rigtige i hele gennemførelsesperioden og frem til afslutningen. Eftersom støtteberettigelsesperioden udløber den 31. december 2015, forventer Kommissionen, at den risiko, som Retten henviser til, vil være større for udgifter anmeldt i 2015 og de efterfølgende år.*

Medlemsstaterne skal fremsende afslutningsdokumenter inden den 31. marts 2017, og disse vil give yderligere sikkerhed. Kommissionen vedtog den 20. marts 2013 proaktivt afslutningsretningslinjer (afgørelse C(2013) 1573), som blev færdiggjort og ajourført den 30. april 2015. Kommissionens tjenestegrene har afholdt adskillige afslutningsseminarer for medlemsstaterne, har ajourført deres risikovurderinger og dermed revisionsstrategien for 2007-2013 for at tage højde for eventuelle risici i den sidste del af gennemførelsesperioden.

Kommissionen oprettede endvidere i november 2014 en taskforce for bedre gennemførelse for at forbedre gennemførelsen af EFRU/Samhørighedsfonden i otte medlemsstater og samtidig sikre udgifternes lovlighed og formelle rigtighed (jf. også Kommissionens svar på punkt 2.18).

⁽¹¹⁾ Artikel 72 i forordning (EF) nr. 1083/2006.

⁽¹²⁾ Artikel 39, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 (EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1), artikel 91 og 92 i forordning (EF) nr. 1083/2006.

⁽¹³⁾ Artikel 99 i forordning (EF) nr. 1083/2006.

⁽¹⁴⁾ Nærmere oplysninger om, hvordan Kommissionen har pålagt afbrydelser/suspensioner og foretaget finansielle korrektioner, gives i kapitel 1, »Revisionserklæringen med underbyggende oplysninger«, punkt 1.30-1.44.

⁽¹⁵⁾ Nærmere oplysninger om præstationsrelaterede spørgsmål gives i kapitel 3, »Opnåelse af resultater ved hjælp af EU-budgettet«, punkt 3.76-3.86.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

6.18. Vi har i flere år konstateret en høj forekomst af uregelmæssigheder på samhørighedsområdet. Siden 2009, hvor de fleste af udgifterne vedrørte programmeringsperioden 2007-2013, har den anslåede fejlforekomst ligget på mellem 4,5 % og 7,7 %⁽¹⁶⁾. Dette er væsentligt lavere end i de foregående år, hvor udgifterne var knyttet til programmeringsperioden 2000-2006.

6.19. De væsentligste risici i forbindelse med udgifter under EFRU og Samhørighedsfonden er, at EU's og/eller de nationale regler for offentlige indkøb ikke overholdes, når der tildeles kontrakter, og at der finansieres projekter, som ikke er støtteberettigede, eller som ikke overholder EU's statsstøtteregler⁽¹⁷⁾. Derudover er der risiko for, at støttemodtagerne anmelder omkostninger, som ikke er støtteberettigede i henhold til forordningerne og/eller de nationale regler for støtteberettigelse.

6.20. De væsentligste risici med hensyn til ESF-udgifterne skyldes, at investeringerne i menneskelig kapital er immaterielle, og at et meget stort antal — ofte små — partnere er involveret i gennemførelsen af projekterne. Disse faktorer kan medføre, at EU's regler og/eller de nationale regler for støtteberettigelse ikke overholdes, og at de anvendte systemer accepterer omkostninger, som ikke er støtteberettigede.

6.18. Kommissionen mener, at nedgangen i fejlforekomsten for tidligere programmeringsperioder er et resultat af forbedringerne af forvaltnings- og kontrolsystemerne for programmeringsperioden 2007-2013.

6.19. Kommissionen tilslutter sig denne vurdering som anført i sit arbejdsdokument (»Analysis of errors in the Cohesion Policy for the years 2006-2009« (SEK(2011) 1179 af 5.10.2011)). Kommissionen har fortsat truffet konkrete foranstaltninger til at afbøde disse risici, herunder yderligere vejledning og videreuddannelse af forvaltningsmyndighederne vedrørende identificerede risici, rettidig gennemførelse af finansielle korrektioner, afbrydelses- og suspensionsprocedurer samt revisioner, der er rettet mod de mest risikobetonede områder. Disse forebyggende og korrigerende foranstaltninger og nye initiativer blev samlet under en omfattende handlingsplan udarbejdet i 2013 af GD for Regionalpolitik og Bypolitik og GD for det Indre Marked, Erhvervspolitik, Iværksætteri og SMV'er med henblik på at forbedre gennemførelsen af reglerne for offentlige indkøb (jf. Kommissionens svar på punkt 6.30-6.33).

En anden handlingsplan med GD for Konkurrence, som skal støtte programmyndighederne i gennemførelsen af statsstøttereglerne, og som blev gennemgået og forenklet i 2014, er under udarbejdelse.

6.20. Kommissionen har truffet specifikke foranstaltninger til at mindske de påpegede risici, og disse omfatter bl.a. forebyggende og korrigerende foranstaltninger som vejledning, uddannelse, forenkling og en konsekvent politik for afbrydelse eller suspension af betalinger og rettidig gennemførelse af finansielle korrektioner, hvor det er nødvendigt. Kommissionen tager også hånd om denne risiko ved aktivt at fremme medlemsstaternes anvendelse af forenklede omkostningsordninger samt ved at understrege, hvor vigtig medlemsstaternes kontrol på første niveau er. Kommissionen ajourfører endelig hvert år sin revisionsplan for at tage højde for de vigtigste risici, der er identificeret.

⁽¹⁶⁾ Jf. vores beretning »Landbrug og samhørighed: en oversigt over EU's udgifter 2007-2013«, punkt 23 og figur 6, som er baseret på ukorrigerede historiske data.

⁽¹⁷⁾ En risiko på dette område er blevet mindsket ved, at den generelle gruppefritagelsesforordning fra 2014, der fastsætter regler, som til dels er mindre restriktive, anvendes med tilbagevirkende kraft. Som følge heraf indleder Kommissionen ikke længere visse overtrædelsessager, som ville være blevet indledt under de tidligere regler. Vi har anlagt samme tilgang i vores revision. Nærmere oplysninger om Kommissionens rolle og ansvar i forbindelse med statsstøtte fås i særberetning nr. 15/2011 »Sikrer Kommissionens procedurer en effektiv forvaltning af statsstøttekontrollen?».

RETTENS BEMÆRKNINGER

Revisionens omfang og revisionsmetoden

6.21. Vores generelle revisionstilgang og -metode beskrives i **del 2** i **bilag 1.1** til kapitel 1. For så vidt angår revisionen vedrørende udgiftsområdet »Økonomisk, social og territorial samhørighed« skal følgende specifikke forhold med hensyn til vurderingen i del 1 vedrørende formel rigtighed bemærkes:

- a) I revisionen indgik en undersøgelse af en stikprøve på 161 transaktioner i relation til regional- og bypolitikken⁽¹⁸⁾ og en anden stikprøve på 170 transaktioner inden for politikområdet beskæftigelse og sociale anliggender⁽¹⁹⁾, jf. definitionen i **bilag 1.1**, punkt 7. Hver stikprøve er udformet på en måde, som skal sikre, at den er repræsentativ for samtlige transaktioner inden for det pågældende politikområde. I 2014 omfattede de to stikprøver tilsammen transaktioner fra 21 medlemsstater⁽²⁰⁾
- b) I revisionen indgik en undersøgelse af finansielle instrumenter under delt forvaltning, særlig deres udbetalings-satser (dvs. den andel af deres midler, der var brugt på slutmodtagerniveau). Undersøgelsen bestod i en gennemgang af Kommissionens statusrapporter for 2013 og af syv finansielle instrumenter under EFRU og ESF
- c) Vurderingen af systemerne omfattede:
 - i) Kommissionens tilsyn med de nationale og regionale revisionsmyndigheder i 18 medlemsstater⁽²¹⁾
 - ii) de årlige aktivitetsrapporter fra Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik og Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion.

⁽¹⁸⁾ 101 af disse transaktioner havde relation til EFRU-projekter, 55 til samhørighedsfondsprojekter og 5 til finansielle instrumenter, og de vedrører alle programmeringsperioden 2007-2013 (jf. **bilag 6.1**). Stikprøven var udtaget fra alle betalinger, bortset fra forskud, som i 2014 beløb sig til 2,563 milliarder euro. De undersøgte finansielle instrumenter var udvalgt fra de fonde, hvorfra der var foretaget betalinger til endelige modtagere (f.eks. lån, garantier eller egenkapitalinvesteringer) i 2014.

⁽¹⁹⁾ 168 af disse transaktioner havde relation til ESF-projekter og 2 til finansielle instrumenter, og de vedrører alle programmeringsperioden 2007-2013 (jf. **bilag 6.1**). Stikprøven var udtaget fra alle betalinger, bortset fra forskud, som i 2014 beløb sig til 1,215 milliarder euro.

⁽²⁰⁾ For regional- og bypolitikens vedkommende: Belgien, Tjekkiet, Tyskland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Portugal, Rumænien, Sverige og Det Forenede Kongerige (jf. **bilag 1.5**).
For politikområdet beskæftigelse og sociale anliggender: Bulgarien, Tjekkiet, Tyskland, Grækenland, Frankrig, Italien, Ungarn, Nederlandene, Østrig, Polen, Portugal, Rumænien, Slovakiet, Finland og Sverige (jf. **bilag 1.5**).

⁽²¹⁾ Belgien, Bulgarien, Tjekkiet, Tyskland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Litauen, Ungarn, Malta, Nederlandene, Østrig, Polen, Rumænien, Slovakiet, Sverige og Det Forenede Kongerige.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

6.22. Som pilotprojekt vurderede vi også, om og i hvilket omfang de afsluttede undersøgte EFRU-, ESF- og samhørighedsfundsprojekter har leveret det output og opfyldt de resultatmål, der var fastsat i tilskudsaftalerne. Vi undersøgte også, om disse mål stemte overens med målene i det operationelle program. Denne undersøgelse omfattede de 186 af de 331 undersøgte projekter, som var afsluttet, da revisionen fandt sted. Resultaterne af undersøgelsen præsenteres i del 2, som omhandler præstationsrelaterede spørgsmål.

DEL 1: VORES VURDERING AF DEN FORMELLE RIGTIGHED**TRANSAKTIONERNES FORMELLE RIGTIGHED**

6.23. Resultaterne af testen af transaktioner på udgiftsområdet »Økonomisk, social og territorial samhørighed« som helhed og på hvert af de to involverede politikområder (regional- og bypolitik samt beskæftigelse og sociale anliggender) er sammenfattet i **bilag 6.1**.

6.24. Af de 331 transaktioner, vi undersøgte, var 135 (41 %) behæftet med fejl. På grundlag af de 53 fejl, vi har kvantificeret, anslår vi, at fejlforekomsten på udgiftsområdet »Økonomisk, social og territorial samhørighed« som helhed er 5,7 % ⁽²²⁾. Med hensyn til de to områder, som dette kapitel dækker, gav revisionen følgende resultater:

6.24. Kommissionen bemærker, at den fejlforekomst, som Retten har rapporteret om, er et årligt skøn, der tager hensyn til korrektioner af projektudgifter eller tilbagebetalinger, der er behæftet med fejl, som er opdaget og registreret inden Rettens revision. Kommissionen understreger, at den er bundet af artikel 32, stk. 2, litra e), i finansforordningen, ifølge hvilken dens interne kontrolsystem bl.a. skal sikre »tilfredsstillende styring af risiciene i forbindelse med de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed under hensyntagen til programmernes flerårige karakter samt de pågældende betalings art«. Kommissionen vil fortsat udøve sin tilsynsfunktion, navnlig ved at gennemføre finansielle korrektioner og inddrivelses i et omfang, der svarer til omfanget af de konstaterede uregelmæssigheder og mangler.

Kommissionen bemærker endvidere, at på grund af den flerårige karakter af forvaltnings- og kontrolsystemerne under samhørighedspolitikken kan fejl fra 2014 også korrigeres i efterfølgende år, hvilket er illustreret i afsnit 4.2.2 i de forskellige årlige aktivitetsrapporter for 2014 fra GD for Regionalpolitik og Bypolitik og GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion.

For perioden 2014-2020 er Kommissionens korrigerende effekt blevet styrket yderligere, idet Kommissionen kan foretage finansielle netto-korrektioner for alvorlige mangler, som Kommissionen har påvist, hvilket reducerer medlemsstaternes mulighed for at genanvende midler. Det vil være et vigtigt incitament for medlemsstaterne til selv at påvise, indberette og korrigere alvorlige fejl inden attestering af årsregnskaber over for Kommissionen.

⁽²²⁾ Vi beregner vores skøn vedrørende fejlforekomsten på grundlag af en repræsentativ stikprøve. Det anførte tal er det bedste skøn. Vi har 95 % sikkerhed for, at fejlforekomsten i populationen ligger mellem 3,1 % og 8,2 % (henholdsvis den nedre og den øvre fejlgrænse).

RETTENS BEMÆRKNINGER

- For regional- og bypolitikens vedkommende var 75 (47 %) af de 161 transaktioner, vi undersøgte, behæftet med fejl. På grundlag af de 25 fejl, vi har kvantificeret, anslår vi, at fejlforekomsten er 6,1 % ⁽²³⁾
- Med hensyn til politikområdet beskæftigelse og sociale anliggender var 60 (35 %) af de 170 transaktioner, vi undersøgte, behæftet med fejl. På grundlag af de 28 fejl, vi har kvantificeret, anslår vi, at fejlforekomsten er 3,7 % ⁽²⁴⁾.

KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen bemærker, at den mest sandsynlige fejlforekomst, der er beregnet for 2014, er lavere end i 2013 og i overensstemmelse med de fejlforekomster, som Retten har fremlagt de seneste fire år, samt med fejlforekomsten i GD for Regionalpolitik og Bypolitik's årlige aktivitetsrapport for 2014, med forbehold af de forskelle, der er omhandlet i punkt 6.70.

Dette bekræfter, at fejlforekomsten for programmeringsperioden 2007-2013 fortsat er stabil og betydeligt lavere end fejlforekomsterne for programmeringsperioden 2000-2006, som anført i punkt 6.18. Dette skyldes de styrkede kontrolforanstaltninger i programmeringsperioden 2007-2013 og Kommissionens strenge politik for afbrydelse/suspension af betalinger, så snart der konstateres mangler, som anført i den årlige aktivitetsrapport for 2014 fra GD for Regionalpolitik og Bypolitik (jf. s. 53 og 54). Kommissionen vil fortsat fokusere sin indsats på de mest risikofyldte programmer/medlemsstater for at træffe nødvendige korrigerende foranstaltninger, når der konstateres mangler, gennem en streng politik for afbrydelse/suspension af betalinger frem til afslutningen, samt for at iværksætte strenge procedurer ved afslutningen med henblik på at udelukke, at der resterer nogen væsentlig risiko for uregelmæssige udgifter.

Kommissionen bemærker også, at fejlfrekvensen faldt i forhold til 2013.

Kommissionen bemærker, at den mest sandsynlige fejlforekomst, der er beregnet for 2014, er i overensstemmelse med de fejlforekomster, som Retten har fremlagt de seneste fire år, samt med fejlforekomsten i GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusions årlige aktivitetsrapport for 2014, med forbehold af de forskelle, der er omhandlet i punkt 6.70.

Dette bekræfter, at fejlforekomsten for programmeringsperioden 2007-2013 fortsat er stabil og betydeligt lavere end fejlforekomsterne for programmeringsperioden 2000-2006, som anført i punkt 6.18. Denne forbedring skyldes de styrkede kontrolforanstaltninger i programmeringsperioden 2007-2013 og Kommissionens strenge politik for afbrydelse/suspension af betalinger og gennemførelse af de nødvendige finansielle korrektioner, så snart der konstateres mangler, som anført i den årlige aktivitetsrapport for 2014 fra GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion (jf. s. 59-62). Kommissionen vil fortsat fokusere sin indsats på de mest risikofyldte programmer/medlemsstater for at træffe nødvendige korrigerende foranstaltninger, når der konstateres mangler, gennem en streng politik for afbrydelse/suspension af betalinger og finansielle korrektioner frem til afslutningen, samt for at iværksætte strenge procedurer ved afslutningen med henblik på at udelukke, at der resterer nogen væsentlig risiko for uregelmæssige udgifter.

⁽²³⁾ Den nedre og den øvre fejlgrænse i forbindelse med regional- og bypolitikken er henholdsvis 3,0 % og 9,2 %.

⁽²⁴⁾ Den nedre og den øvre fejlgrænse i forbindelse med politikområdet beskæftigelse og sociale anliggender er henholdsvis 1,9 % og 5,6 %.

RETTENS BEMÆRKNINGER

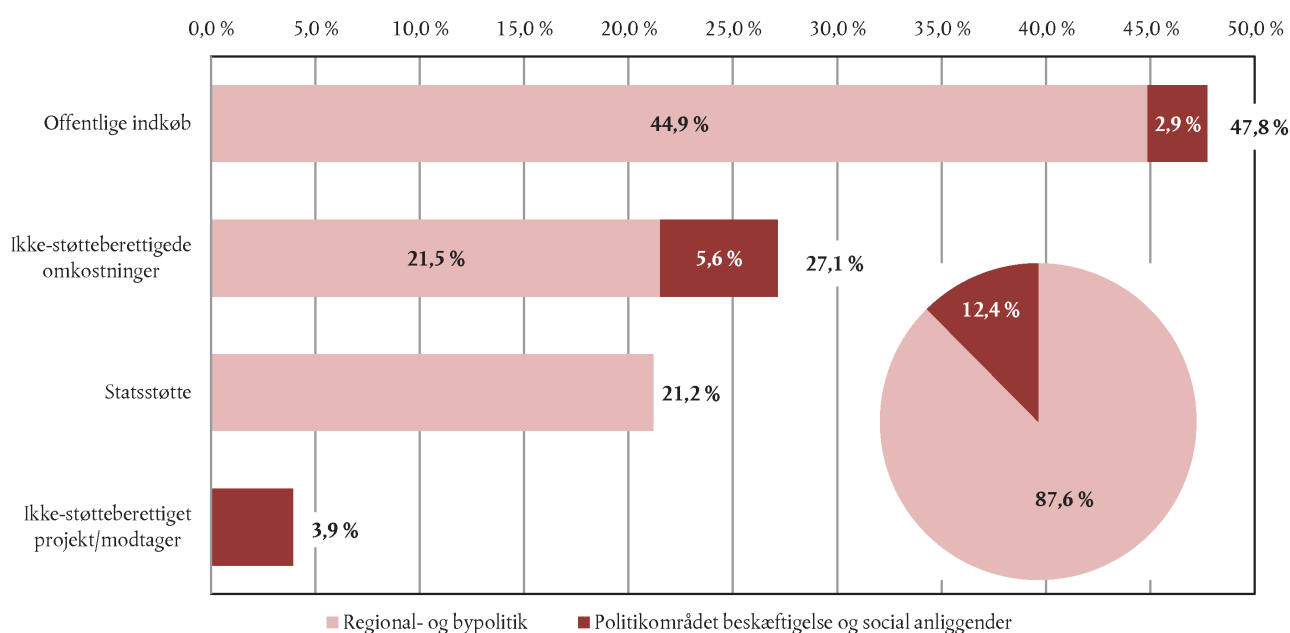
KOMMISSIONENS SVAR

6.25. Kapitel 1 indeholder en vurdering af nøjagtigheden og pålideligheden af de tal for finansielle korrektioner, der opgives i note 6 til EU's konsoliderede regnskab (jf. punkt 1.43 og 1.44). I kapitel 1 i årsberetningen for 2012 forklarede vi også, hvordan vi tager hensyn til finansielle korrektioner, når vi beregner den anslåede fejlforekomst⁽²⁵⁾.

6.26. **Figur 6.2** viser, hvor meget de forskellige typer af fejl bidrog til den anslåede fejlforekomst i 2014 for regional- og bypolitikken, for politikområdet beskæftigelse og sociale anliggender og for udgiftsområdet »Økonomisk, social og territorial samhørighed« som helhed.

6.25. Kommissionen henviser til sine svar på punkt 1.43 og 1.44.

Figur 6.2 — Den anslåede fejlforekomst på udgiftsområdet »Økonomisk, social og territorial samhørighed« samlet set, fordelt på fejltypen

Kilde: Den Europæiske Revisionsret.

⁽²⁵⁾ Jf. årsberetningen for 2012, punkt 1.19-1.37.

RETTENS BEMÆRKNINGER

6.27. De vigtigste kilder til fejl inden for udgiftsområdet »Økonomisk, social og territorial samhørighed« samlet set er fortsat brud på reglerne for offentlige indkøb fulgt af indførelse af ikke-støtteberettigede udgifter i modtagernes omkostningsanmeldelser, overtrædelser af statsstøttereglerne og, til sidst, udvælgelse af projekter helt uden støtteberettigelse.

6.28. Andelen af transaktioner, som vedrører offentlige indkøbsprocedurer, er langt mindre inden for politikområdet beskæftigelse og sociale anliggender end i forbindelse med regional- og bypolitikken. Den vigtigste kilde til fejl på dette politikområde er udgifter, som ikke er støtteberettigede.

6.29. I de sidste tre år har vi ikke konstateret nogen kvantificerbare fejl i relation til anvendelsen af metoder med forenklede omkostninger⁽²⁶⁾. I 2014 udtog vi en stikprøve på 42 transaktioner vedrørende 16 af de 24 betalinger til ESF-OP'er, hvor der var anvendt forenklede omkostninger i omkostningsanmeldelserne. Vi konstaterede kun to ikke-kvantificerbare fejl, som specifikt var relateret til anvendelsen af forenklede omkostninger. Det viser, at der er mindre sandsynlighed for fejl i projekter, hvor der anvendes forenklede omkostninger, end i projekter, hvor der anvendes faktiske omkostninger. Dette aspekt er særlig relevant i forbindelse med programmeringsperioden 2014-2020⁽²⁷⁾.

⁽²⁶⁾ Jf. årsberetningen for 2013, punkt 6.16.

⁽²⁷⁾ Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1304/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Socialfond (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 470) skal der anvendes metoder med forenklede omkostninger i forbindelse med små projekter på under 50 000 euro, og medlemsstaterne kan stadig beslutte at gøre større brug af forenklede omkostninger i forbindelse med programmerne for 2014-2020, som befinder sig i den tidlige gennemførelsesfase.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Brud på reglerne for offentlige indkøb

6.30. Reglerne for offentlige indkøb er et centralt instrument til at sikre, at de offentlige midler anvendes sparsommeligt og effektivt, og til at oprette et indre marked i EU. Som i tidligere år var procedurerne for offentlige indkøb i særlig grad fejlbehæftede⁽²⁸⁾. Dette er den største kilde til fejl i forbindelse med regional- og bypolitikken og inden for udgiftsområdet »Økonomisk, social og territorial samhørighed« som helhed.

6.30. Kommissionen fælles svar på punkt 6.30-6.32:

Reglerne for offentlige indkøb finder anvendelse på alle offentlige udgifter i medlemsstaterne og er ikke specifikke for samhørighedspolitikken. Manglende overholdelse af EU's eller nationale regler for offentlige indkøb er en stor kilde til fejl på dette politikområde, navnlig for regional- og bypolitikken, primært som følge af de typer projekter, der medfinansieres. Kommissionen har derfor iværksat forskellige forebyggende og korrigerende foranstaltninger siden de sidste programmeringsperioder for at tage hånd om de svagheder, der er konstateret på området.

Kommissionens handlingsplan om offentlige indkøb, som blev udarbejdet i 2013 af GD for Regionalpolitik og Bypolitik, GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion og GD for det Indre Marked, Erhvervspolitik, Iværksætteri og SMV'er, har til formål yderligere at forbedre gennemførelsen af reglerne for offentlige indkøb i medlemsstaterne ved hjælp af yderligere forebyggende foranstaltninger. Der er nye foranstaltninger på vej, som primært omfatter: vejledning og uddannelse, identifikation og udveksling af god praksis mellem medlemsstaterne, udarbejdelse af en omfattende manual for fagfolk, oprettelse af en ny peer-to-peer-plattform til udveksling samt landespecifikke handlingsplaner.

Med den retlige ramme for de europæiske struktur- og investeringsfonde 2014-2020 blev der også indført forhåndsbetingsbetingelser for effektiv anvendelse af EU-midler, som bl.a. omfatter medlemsstaternes systemer for offentlige indkøb. I den forbindelse er der vedtaget 12 landespecifikke handlingsplaner, som skal vurderes inden 2016. Det kan besluttes at suspendere mellemliggende betalinger i tilfælde af manglende opfyldelse af en gældende forhåndsbetingsbetingelse inden udgangen af 2016 (artikel 19 i forordning (EU) nr. 1303/2013).

Direktiverne fra 2014 om offentlige indkøb indeholder forenklinger og skal gennemføres i national lovgivning inden april 2016, hvorefter de vil få de ønskede virkninger i praksis.

Kommissionen bemærker, at Retten i sin særberetning om fejl i forbindelse med offentlige indkøb på samhørighedsprogrammet opfordrer medlemsstaterne til at forbedre deres administrative kapacitet på dette område. Kommissionen forventer, at medlemsstaterne nu vil udnytte alle de tilbudte muligheder til at forbedre deres programmer og de ordregivende myndigheders evne til at overholde reglerne for offentlige indkøb.

⁽²⁸⁾ Jf. årsberetningen for 2010, punkt 4.26 og 4.27, årsberetningen for 2011, punkt 5.31-5.33, årsberetningen for 2012, punkt 5.30-5.34 og årsberetningen for 2013, punkt 5.23-5.26.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

6.31. Kapitel 1 har en sektion, hvor opdateringen af den metode, vi anvender til kvantificering af alvorlige brud på reglerne for offentlige indkøb, er forklaret. Det har ført til en præcisering af, hvordan vi vurderer indvirkningen af disse regelbrud. (jf. punkt 1.13). Vi har også offentliggjort en særberetning om de foranstaltninger, som medlemsstaterne og Kommissionen har truffet for at tackle problemet med fejl i forbindelse med offentlige indkøb på samhørighedsområdet⁽²⁹⁾.

6.32. I 2014 undersøgte vi indgåelsen af de 175 offentlige indkøbsaftaler om bygge- og anlægsarbejder og om tjenesteydelser, der lå til grund for udgifterne vedrørende de transaktioner på udgiftsområdet »Økonomisk, social og territorial samhørighed«, som vi testede. Den anslåede kontraktværdi af disse offentlige indkøb var ca. 3,3 milliarder euro⁽³⁰⁾. Langt de fleste af disse kontrakter vedrører projekter, som medfinansieres af OP'er under EFRU og Samhørighedsfonden⁽³¹⁾.

6.33. I 39 af de 175 procedurer, som vi undersøgte, fandt vi tilfælde, hvor EU's og/eller de nationale regler for offentlige indkøb ikke var overholdt. 13 af disse tilfælde var alvorlige brud på disse regler og blev dermed klassificeret som kvantificerbare fejl. (jf. tekstboks 6.1). Disse fejl tegner sig for 25 % af samtlige kvantificerbare fejl og udgør ca. 2,7 procentpoint af den anslåede fejlforekomst.

6.31. Kommissionen vil følge op på alle fejl, som Retten har konstateret, i overensstemmelse med Kommissionens afgørelse C(2013) 9527 final om »fastlæggelse og godkendelse af retningslinjerne for fastsættelse af finansielle korrektioner, som Kommissionen skal foretage af udgifter, der finansieres af Unionen ved delt forvaltning, som følge af manglende overholdelse af reglerne om offentlige kontrakter«.

6.33. Kommissionen vil følge op de tilfælde, Retten har fundet, og foreslå foranstaltninger, hvis den finder det nødvendigt.

Tekstboks 6.1 — Eksempler på alvorlige brud på reglerne for offentlige indkøb

- a) *Uberettiget direkte tildeling af en kontrakt:* I forbindelse med et samhørighedsfondsprojekt i Malta vedrørende istandsættelse og opgradering af en motorvejsstrækning i et TEN-T-vejnetværk (længde: 7 km.) forhandlede den ordregivende myndighed en kontrakt over EU-tærsklerne direkte med en virksomhed uden forudgående indkaldelse af tilbud. De udgifter, der er anmeldt vedrørende denne kontrakt, er derfor ikke støtteberettigede.

Der blev konstateret lignende tilfælde i forbindelse med EFRU-projekter i Sverige og Det Forenede Kongerige og i ESF-projekter i Tyskland og Italien.

⁽²⁹⁾ Jf. særberetning nr. 10/2015 »Bestræbelserne på at afhjælpe problemerne med offentlige indkøb i relation til EU's samhørighedsudgifter bør intensiveres«.

⁽³⁰⁾ Beløbet svarer til de samlede udgifter vedrørende de tildelte kontrakter, hvoraf en del er blevet attesteret i forbindelse med de udgiftsanmeldelser, revisionen omfattede.

⁽³¹⁾ For ca. 53 % af de 175 offentlige indkøbsprocedurer, som vi undersøgte, gælder det, at kontraktværdien lå over den tærskel, som betyder, at de er underlagt EU's regler om offentlige indkøb som gennemført i national lovgivning (71 af de undersøgte offentlige indkøbsprocedurer, hvis kontraktværdi lå over tærskelen, vedrørte EFRU/Samhørighedsfonden og 23 ESF).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- b) *Uberettiget direkte tildeling af kontrakt på supplerende arbejder/tjenesteydelser (ingen uforudsete omstændigheder):* I forbindelse med et EFRU-projekt i Tyskland, som vedrørte sanering og renovering af en universitetsbygning, var udgifter i forbindelse med en kontraktændring blevet anmeldt med henblik på medfinansiering. Nærmere bestemt havde arkitekten forhøjet sit honorar med henvisning til byggeriets kompleksitet samt risikoen for forsinkelser og omkostningsoverskridelser. De argumenter, der blev brugt til at forklare det forhøjede honorar, bygger imidlertid ikke på uforudsete omstændigheder. Honorarforhøjelsen i forbindelse med denne kontraktændring betragtes derfor som ikke-støtteberettiget.

Der blev konstateret lignende tilfælde i EFRU-projekter i Belgien og i Italien.

- c) *Ulovlig udelukkelse af tilbudsgivere:* I forbindelse med et samhørighedsfondsprojekt i Ungarn vedrørende istandsættelse af en jernbanelinje, var den ordregivende myndighed ikke konsekvent, når den vurderede, om udvælgelseskriterierne var overholdt. Det betød, at samtlige tilbudsgivere bortset fra én blev udelukket. Hvis udelukkelsesårsagerne var blevet anvendt konsekvent, ville udbuddet have fået et andet udfald. Dette udgør et brud på principperne om gennemsigtighed og lige og ikke-diskriminerende behandling, og de udgifter, der er anmeldt vedrørende denne kontrakt, er derfor ikke støtteberettigede.

Der blev konstateret lignende eksempler på ulovlige tildelingskriterier i et andet samhørighedsfondsprojekt i Ungarn og i et EFRU-projekt i Sverige.

- d) *Interessekonflikt og diskriminerende udvælgelseskriterier:* I forbindelse med et ESF-projekt i Finland vedrørende foranstaltninger til fremme af virksomhedsvækst inden for kreative erhverv blev der konstateret en lang række uregelmæssigheder i proceduren for offentlige indkøb. Der blev konstateret en interessekonflikt, eftersom den administrerende direktør i den eneste bydende virksomhed var ansat hos den ordregivende myndighed på det tidspunkt, hvor udbuddet blev afholdt. Udbudsspecifikationerne omfattede endvidere diskriminerende udvælgelseskriterier, som gjorde det umuligt at sikre eventuelle tilbudsgivere lige adgang til proceduren. Følgelig er alle udgifter i relation til dette udbud uretmæssige og ikke berettigede til medfinansiering.

6.34. Der var andre fejl i relation til udbuds- og kontraktindgåelsesprocedurer i yderligere 26 af de 175 offentlige indkøbsprocedurer, vi gennemgik. Disse fejl omfatter tilfælde, hvor kravene om information og offentlig omtale ikke var overholdt, forkert anvendelse af udvælgelseskriterierne og mangler i udbudsbetingelserne. Disse fejl bidrager ikke til den fejlforekomst, vi har anslået ⁽³²⁾.

6.34. Kommissionen vil følge op de tilfælde, Retten har fundet, og foreslå foranstaltninger, hvis den finder det nødvendigt.

⁽³²⁾ Nærmere oplysninger om den metode, vi anvender til kvantificering af fejl med hensyn til offentlige indkøb, fås i **bilag 1.1**, punkt 13 og 14.

RETTENS BEMÆRKNINGER

6.35. For så vidt angår otte transaktioner i seks medlemsstater⁽³³⁾ havde de nationale myndigheder konstateret alvorlige tilfælde af manglende overholdelse af reglerne for offentlige indkøb og pålagt specifikke finansielle korrektioner på projekt-niveau⁽³⁴⁾. Disse korrigerende foranstaltninger var blevet truffet, før vi gav meddelelse om revisionen, og vi har derfor taget dem i betragtning ved beregningen af den anslåede fejlforekomst.

Ikke-støtteberettigede udgifter

6.36. Når de nationale myndigheder anmelder omkostninger til Kommissionen, attesterer de, at disse omkostninger er afholdt i overensstemmelse med en række specifikke bestemmelser, der er fastsat i EU-forordninger, national lovgivning, nationale regler for støtteberettigelse, regler vedrørende specifikke OP'er, indkaldelser af interessetilkendegivelser, afgørelser om godkendelse af projekter til medfinansiering eller tilskudsaftaler (jf. punkt 6.13).

6.37. Udgifter, der ikke er støtteberettigede, er den vigtigste kilde til fejl inden for politikområdet beskæftigelse og sociale anliggender og den næst vigtigste i forbindelse med regional- og bypolitikken. I 10 % af de gennemgåede transaktioner konstaterede vi, at der var anmeldte udgifter, som ikke var støtteberettigede (jf. tekstboks 6.2). Disse tilfælde tegner sig for 60 % af samtlige kvantificerbare fejl og udgør ca. 1,5 procentpoint af den anslåede fejlforekomst.

Tekstboks 6.2 — Eksempler på anmeldte omkostninger, som ikke er støtteberettigede

- a) *Anmeldelse af udgifter afholdt uden for den støtteberettigede periode:* I forbindelse med et EFRU-projekt i Tjekkiet om udvidelse og istandsættelse af en sporvognsbane var der anmeldte regninger med henblik på medfinansiering, som var udstedt og betalt før den dato, hvor projektet blev støtteberettiget. Disse udgifter er ikke berettigede til medfinansiering fra EU.

Der blev konstateret et lignende tilfælde i forbindelse med et EFRU-projekt i Tyskland.

KOMMISSIONENS SVAR

6.35. Kommissionen bemærker, at nogle programmyndigheder træffer passende korrigerende foranstaltninger i de nævnte medlemsstater, men ikke i alle de tilfælde, Retten har fundet. Formålet med Kommissionens handlingsplan, som er omhandlet i svarene på punkt 6.30-6.32, er at øge forekomsten af sådanne proaktive korrigerende foranstaltninger i medlemsstaterne.

6.37. Kommissionen vil følge op de tilfælde, Retten har fundet, og foreslå foranstaltninger, hvis den finder det nødvendigt.

Kommissionen bemærker, at de nationale eller regionale bestemmelser, der anvendes på udgifter under samhørighedspolitikken, i nogle tilfælde er strengere end de bestemmelser, der er fastsat i den nationale lovgivning for tilsvarende nationalt finansierede udgifter. Disse yderligere krav kan betragtes som et eksempel på en unødvendig administrativ byrde og kompleksitet for selvpålagte udgifter under samhørighedspolitikken, som beskrevet i rapporterne om »gold plating« og forenkling udsendt af GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion i 2013.

⁽³³⁾ Tjekkiet, Ungarn, Polen, Portugal, Rumænien og Slovakiet.

⁽³⁴⁾ I overensstemmelse med Kommissionens afgørelse C(2013) 9527 endelig af 19.12.2013.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- b) *Overanmeldte lønomkostninger*: I forbindelse med et ESF-projekt i Portugal, som vedrørte et treårigt uddannelsesprogram for unge, som får et bevis for uddannelse på sekundærtrinnet og en erhvervsfaglig kvalifikation, anvendte støttemodtageren en anden metode til beregning af lærernes støtteberettigede lønninger end den, der var fastsat i tilskudsaftalen. Hertil kommer, at lærerne ikke arbejdede så mange timer som opgivet. Konsekvensen var, at der blev anmeldt højere personaleomkostninger til medfinansiering. Differencen mellem de anmeldte udgifter og de udgifter, som fremkommer ved anvendelse af den godkendte formel, er ikke berettiget til EU-medfinansiering.

Der blev konstateret lignende tilfælde i forbindelse med et EFRU-projekt i Polen og ESF-projekter i Tyskland og Finland.

- c) *Omkostninger uden relation til projektet*: I forbindelse med et ESF-projekt i Nederlandene skulle støttemodtageren afholde uddannelseskurser og kurser til fremme af beskæftigelsesegnhed i luftfartssektoren og ansatte en konsulent, som skulle bistå med ESF-administrationen af projektet. I strid med støtteberettigelsesreglerne var en del af omkostningerne til konsulenttjenester i forbindelse med et andet projekt blevet opført under det undersøgte projekt.

Der blev konstateret lignende tilfælde i ESF-projekter i Polen og i Portugal.

- d) *Manglende overholdelse af de nationale regler for støtteberettigelse*: Et uddannelsescenter i Polen arrangerede uddannelseskurser og ydede rådgivningstjenester for at gøre 50 mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder mere konkurrencedygtige og øge deres evne til at tilpasse sig miljøvenlige løsninger. Til at levere disse ydelser blev der ansat fire instruktører, hvoraf ingen havde en relevant uddannelse eller faglig erfaring inden for området. De afholdte omkostninger til samtlige fire instruktører er derfor ikke støtteberettigede. Støttemodtageren gennemførte 84 projekter finansieret af EU mellem 2008 og 2015 med en samlet værdi af 17 millioner euro.

- e) *Indtægter var ikke blevet trukket fra*: Et ESF-projekt i Østrig vedrørte integration på arbejdsmarkedet af arbejdsløse, som har svært ved at finde beskæftigelse, via midlertidige stillinger i ikke-profitsøgende organisationer. Indtægterne fra projektet, f.eks. fra salg i butikker, blev ikke trukket fra på de ESF-finansierede poster. Dette er et brud på de nationale støtteberettigelsesregler, og indtægterne burde have været trukket fra de anmeldte omkostninger.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Overtrædelse af statsstøttere reglerne

6.38. Statsstøtte anses principielt for at være uforenelig med det indre marked, eftersom den kan fordreje samhandelen mellem medlemsstaterne⁽³⁵⁾. Kommissionen håndhæver EU's statsstøttere regler direkte. Medlemsstaterne skal oplyse Kommissionen om alle tilfælde af statsstøtte (enten via en ordning eller til et enkelt projekt), medmindre projektets værdi ligger under de minimis-loftet, eller projektet er omfattet af den generelle gruppefritagelsesforordning⁽³⁶⁾. For så vidt angår alle meddelte tilfælde danner Generaldirektoratet for Konkurrence sig derefter en opfattelse af, om støtten er forenelig med det indre marked. Dette indebærer en vurdering af, om det pågældende projekt også ville være blevet iværksat uden en sådan støtte.

6.39. I år fandt vi 14 EFRU/samhørighedsfondsprojekter i 8 medlemsstater, hvor EU's statsstøttere regler var overtrådt⁽³⁷⁾. Hvor det var nødvendigt, bad vi om og fik en foreløbig vurdering fra Generaldirektoratet for Konkurrence. Denne vurdering og EU-Domstolens retspraksis blev taget i betragtning, da fejlene blev klassificeret.

6.40. Vi mener, at tre af disse projekter i henhold til statsstøttere reglerne burde have modtaget mindre offentlig finansiering fra EU og/eller medlemsstaten, eller slet ikke burde have modtaget nogen. Hovedårsagerne til den manglende overholdelse af statsstøttere reglerne har at gøre med manglende økonomisk tilskyndelseseffekt og manglende anmeldelse til Kommissionen af projekter omfattet af statsstøttere reglerne. Disse kvantificerede fejl udgør ca. 1,5 procentpoint af den anslåede fejlforekomst inden for regional- og bypolitikken (jf. tekstboks 6.3). I to andre tilfælde anvendte vi gruppefritagelsesforordningen fra 2014 med tilbagevirkende kraft og kvantificerede derfor ikke disse fejl⁽³⁸⁾. De øvrige 9 tilfælde af manglende overholdelse af statsstøttere reglerne havde ingen indvirkning på vores beregning af den anslåede fejlforekomst.

6.38. Kommissionens fælles svar på punkt 6.38-6.40

Når Kommissionen modtager en anmeldelse om statsstøtte, vurderer den, om støtten udgør statsstøtte, og i bekræftende fald, om den er forenelig med det indre marked. En afgørelse om statsstøtte indebærer en afgørelse fra Kommissionen.

Det er ikke alle afgørelser om statsstøtte, der kræver en vurdering af, om »det pågældende projekt også ville være blevet iværksat uden en sådan støtte«. Samtidig er kravene til den såkaldte »tilskyndelseseffekt« forskelligt afhængigt af de gældende statsstøttere regler.

Gruppefritagelsesforordningen fra 2014 indførte følgende ændringer vedrørende bestemmelserne om tilskyndelseseffekten:

- Med hensyn til støtte til små og mellemstore virksomheder skal en støtteansøgning altid indgives, før arbejdet eller aktiviteten iværksættes (hvilket allerede var tilfældet med gruppefritagelsesforordningen fra 2008), ligesom en sådan ansøgning skal opfylde visse mindstekrav vedrørende den type oplysninger, der skal indsendes.
- Med hensyn til støtte til store virksomheder er kravet om et kontrafaktisk scenarie, der skal påvise den økonomiske tilskyndelseseffekt, ikke længere nødvendigt, hvis foranstaltningen er baseret på en ordning. Det er imidlertid stadig obligatorisk for ad hoc-støtte.

6.39. Kommissionen vil følge op de tilfælde, Retten har fundet, og foreslå foranstaltninger, hvis den finder det nødvendigt.

⁽³⁵⁾ Artikel 107, stk.1, i TEUF.

⁽³⁶⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 (EUT L 214 af 9.8.2008, s. 3).

⁽³⁷⁾ Belgien, Tjekkiet, Tyskland, Spanien, Malta, Polen, Rumænien og Det Forenede Kongerige.

⁽³⁸⁾ Jf. også fodnote 17.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Tekstboks 6.3 — Eksempel på et projekt, der overtræder statsstøttereglerne

Støtten er ikke kompatibel med det indre marked: Et EFRU-projekt i Rumænien vedrørte indkøb af en lastbil til transport af grus og sand fra stenbrud. Ifølge statsstøttereglerne kunne kun små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og andelsvirksomheder deltage i udbuddet. Vi konstaterede imidlertid, at modtageren ikke var en SMV, men en del af en stor gruppe. Følgelig er virksomheden ikke berettiget til medfinansiering, og det ydede tilskud er ikke kompatibelt med det indre marked.

Projekter, der ikke er støtteberettigede

6.41. Vi fandt fem ESF-projekter, hvor de støttebetingelser, der er fastsat i forordningerne og/eller de nationale støtteberettigelsesregler, ikke var overholdt, og kvantificerede fejlene. Disse projekter tegner sig for 9 % af samtlige kvantificerbare fejl og udgør ca. 1,2 procentpoint af den anslåede fejlforekomst inden for beskæftigelse og sociale anliggender (jf. tekstboks 6.4).

Box 6.4 — Eksempel på et projekt, der ikke er støtteberettiget

Et medfinansieret projekt, som ikke er i overensstemmelse med de mål, der er defineret i OP'et: Et ESF-projekt i Grækenland, som havde til formål at sætte gang i den lokale beskæftigelse ved hjælp af almennyttige programmer, var oprindeligt blevet godkendt under OP'et om udvikling af menneskelige ressourcer. I 2013 ændrede Kommissionen OP'et om administrative reformer for at indføje flere projekter og understregede, at de nationale myndigheder skulle sørge for, at projekterne var berettigede til støtte under dette OP. Da projektet var gennemført, flyttede de nationale myndigheder det fra OP'et om udvikling af menneskelige ressourcer til det ændrede OP om administrative reformer og opførte det under målet om digital forvaltning, selv om det undersøgte projekt ikke opfyldte nogen af de mål, der er defineret i dette OP. Udgiftsopgørelsen omfattede derfor omkostninger til operationer, som ikke er berettigede til støtte.

6.41. Kommissionen vil følge op de tilfælde, Retten har fundet, og foreslå foranstaltninger, hvis den finder det nødvendigt.

Tekstboks 6.4 — Eksempler på ikke-støtteberettigede projekter

Kommissionen forstår problemet og bemærker, at det offentlige anlægsprojekt, der indgik i aftalememorandummet mellem trojkaen og den græske regering, var tænkt som en midlertidig nødforanstaltning, som skulle give langtidsarbejdsløse og arbejdsløse unge samt unge, der ikke var under uddannelse, mulighed for at få basal erhvervs erfaring med aktiviteter, der kom lokalsamfundet til gode. Støtten fra ESF har været afgørende for gennemførelsen af et sådant program, som der er blevet slået kraftigt til lyd for i lyset af de særlige omstændigheder, som Grækenland var og fortsat er ramt af. Derfor besluttede Kommissionen i december 2013 at ændre det relevante ESF-program som den primære finansieringskilde for at fremme det offentlige anlægsprojekt, som de græske myndigheder gennemførte i samarbejde med de lokale myndigheder og NGO'er.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Modtagere fik ikke betalt godtgørelse til tiden, og der var uberettiget blevet udbetalt forskud til en medlemsstat

6.42. Støttemodtagerne anmelder de udgifter, de har betalt, til de nationale myndigheder, som refunderer udgifterne så hurtigt som muligt og med regelmæssige mellemrum indsender samlede udgiftsanmeldelser til Kommissionen med henblik på godtgørelse. Vi konstaterede imidlertid, at medlemsstaterne i nogle tilfælde i strid med reglerne havde opbygget kontantreserver. I forordningen ⁽³⁹⁾ hedder det, at de nationale myndigheder skal betale modtagerne »det fulde beløb så hurtigt som muligt«. I tre medlemsstater fandt vi 12 tilfælde, hvor modtagerne først var blevet betalt flere måneder efter, at Kommissionen havde behandlet den relevante udgiftsanmeldelse, eller hvor de slet ikke havde fået godtgørelse på det tidspunkt, hvor revisionen fandt sted — mellem syv og ni måneder efter Kommissionens afgørelse (jf. tekstboks 6.5 a)).

6.43. Forordningen fastsætter endvidere, at der kan betales forskud, hvis de tilgrundliggende projekter udgør statsstøtte, hvilket er en undtagelse fra reglen om, at der kun må anmeldes afholdte og betalte udgifter ⁽⁴⁰⁾. Vi konstaterede imidlertid, at en medlemsstat (Grækenland) havde anmeldt forskud i forbindelse med projekter, som ukorrekt var klassificeret som statsstøtteforanstaltninger. Dette var ikke blevet opdaget, og Kommissionen godkendte og betalte det anmeldte beløb uden at kontrollere, om betingelserne for at afholde betalingerne var opfyldt (jf. tekstboks 6.5 b)).

Tekstboks 6.5 — Eksempel på, at medlemsstater ikke betalte modtagerne godtgørelse til tiden, og på uberettiget betaling af forskud til medlemsstater

- a) *Modtageren modtog godtgørelse fem måneder efter Kommissionens betaling:* I forbindelse med et ESF-projekt i Italien, hvis formål var at udarbejde en rapport, som skulle kortlægge uddannelsesbehovene i forskellige italienske regioner, indsendte modtageren sin omkostningsopgørelse til forvaltningsmyndigheden i marts 2014. De nationale myndigheder attesterede omkostningerne og indsendte opgørelsen til Kommissionen. Selv om Kommissionen afregnede de anmeldte omkostninger allerede i juni 2014, fik modtageren først den mellemliggende betaling fem måneder senere, i november 2014.

Der blev konstateret lignende tilfælde i forbindelse med yderligere fire ESF-projekter i Italien, et projekt i Frankrig og seks projekter i Nederlandene.

6.42. *Kommissionen understreger, at forordningen om fælles bestemmelser i programmeringsperioden 2014-2020 har styrket reglerne for både anvendelsen af forfinansiering (artikel 81) og for betalinger til støttemodtagere (artikel 132, stk. 1).*

6.43. *Kommissionen bemærker, at det er de kompetente nationale myndigheders ansvar at kontrollere, om betingelserne for at opkræve forskud i forbindelse med statsstøtte er opfyldt. Den vil fortsat arbejde sammen med de græske myndigheder for at styrke kontrollen på dette område. Kommissionen vil følge op på dette for at sikre, at alle forskud, som medlemsstater uretmæssigt har opkrævet, bliver inddrevet i overensstemmelse med forordningen.*

Tekstboks 6.5 — Eksempel på, at medlemsstater ikke betalte modtagerne godtgørelse til tiden, og på uberettiget betaling af forskud til medlemsstater

⁽³⁹⁾ Artikel 80 i forordning (EF) nr. 1083/2006.

⁽⁴⁰⁾ Artikel 78, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1083/2006.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- b) *Uberettiget betaling af forskud til en medlemsstat:* I forbindelse med et ESF-projekt i Grækenland om ikke-økonomisk forskning gennemført af et universitet, anmodede medlemsstaten om at få udbetalt et forskud, selv om projektet ikke udgjorde statsstøtte. Kommissionen accepterede og betalte det uberettigede forskud, der var anmodet om.

Der blev konstateret lignende tilfælde i forbindelse med andre ESF-projekter i Grækenland.

KOMMISSIONENS SVAR

- b) Se Kommissionens svar på punkt 6.43.

Kontrollen på medlemsstatsniveau var ikke pålidelig nok

6.44. For så vidt angår 21 kvantificerbare fejl begået af endelige modtagere havde de nationale myndigheder tilstrækkelige oplysninger⁽⁴¹⁾ til at forhindre, påvise og korrigere fejlene, før de anmeldte udgifterne til Kommissionen. Hvis alle disse oplysninger var blevet brugt til at korrigere fejl, ville den anslåede fejlforekomst for dette kapitel have været 1,6 procentpoint lavere. I 13 tilfælde konstaterede vi endvidere, at den fejl, vi havde opdaget, var begået af de nationale myndigheder. Disse fejl bidrog til den anslåede fejlforekomst med 1,7 procentpoint.

6.45. På begge politikområder var kontrollen på medlemsstatsniveau ikke fuldstændig pålidelig. Den anslåede fejlforekomst kunne have været reduceret med 3,3 procentpoint for regional- og bypolitikens vedkommende og med 3,2 procentpoint på politikområdet beskæftigelse og sociale anliggender

6.44. Kommissionens fælles svar på punkt 6.44 og 6.45

Kommissionen følger op på disse tilfælde og er enig i, at der skal foretages en grundig og rettidig forvaltningskontrol for at forhindre, at uregelmæssigheder overhovedet finder sted, eller at de inkluderes i betalingsanmodninger.

Kommissionen har siden 2010 udført målrettet revision af forvaltningskontrollen af højrisikoprogrammer, når det er blevet konstateret, at mangler kunne forblive uopdaget eller ikke blev opdaget i tide af programrevisionsmyndigheden. For GD for Regionalpolitik og Bypolitik og GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion er resultaterne af den revision, der er udført frem til 2014, fremlagt i deres respektive årlige aktivitetsrapporter for 2014 (jf. henholdsvis s. 50 og 56).

Kommissionen henviser til de styrkede procedurer i regelsættet for programmeringsperioden 2014-2020, i henhold til hvilken forvaltningskontrollen (herunder kontrol på stedet) skal foretages rettidigt med henblik på den årlige attesting af regnskaber for de enkelte programmer over for Kommissionen og forvaltningsmyndighedernes indgivelse af forvaltningserklæringer hvert år. Revisionsmyndighederne vil skulle anslå pålidelige restfejlforekomster i regnskaberne som følge af alle de kontroller og korrektioner, der er foretaget siden regnskabsårets afslutning. Efter Kommissionens opfattelse bør disse styrkede kontrolprocedurer reducere fejlforekomsterne permanent.

Endvidere har Kommissionen udviklet en ny vejledning med henblik på yderligere at styrke pålideligheden af forvaltningskontrollen i programmeringsperioden 2014-2020. Denne vejledning, der trækker på erfaringerne fra den foregående programmeringsperiode, er blevet forelagt for medlemsstaterne og vil blive udsendt i juli 2015.

⁽⁴¹⁾ På grundlag af den tilhørende dokumentation, herunder databaseoplysninger om standardkrydskontrol og den krævede obligatoriske kontrol.

RETTENS BEMÆRKNINGER

UNDERSØGELSEN AF FINANSIELLE INSTRUMENTER UNDER DELT FORVALTNING

6.46. Finansielle instrumenter under delt forvaltning anvendes til at yde bistand til virksomheder eller byprojekter i form af egenkapitalinvesteringer, lån eller garantier⁽⁴²⁾. De kan navnlig anvendes på tre områder: til støtte til små og mellemstore virksomheder (SMV'er)⁽⁴³⁾, til udvikling i byområder⁽⁴⁴⁾ og til fremme af energieffektivitet.

6.47. Ved udgangen af 2013 var der blevet oprettet 941 finansielle instrumenter under 176 EFRU- og ESF-OP'er i alle medlemsstater undtagen tre (Kroatien, Irland og Luxembourg). Tilsammen har de en bevilling på ca. 14 278 millioner euro⁽⁴⁵⁾.

6.48. Fonde, der implementerer finansielle instrumenter, modtager normalt et bidrag fra OP'et, når deres juridiske struktur er fastlagt, og anvender så disse midler til at støtte projekter. En sådan finansiel støtte kan kun ydes til projekter, som falder ind under OP'ets anvendelsesområde. De finansielle instrumenter er udformet med henblik på at være revolverende eller — for visse former for garantifondes vedkommende — at have en stor løftestangseffekt. Alle tilbagebetalte midler fra investeringer eller lån, herunder en eventuel fortjeneste, skal genanvendes til de aktiviteter, det finansielle instrument gennemfører.

⁽⁴²⁾ Artikel 44 i forordning (EF) nr. 1083/2006.

⁽⁴³⁾ Hertil hører programmet vedrørende de fælleseuropæiske midler til mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (Jeremieprogrammet), der gennemføres i samarbejde med Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og Den Europæiske Investeringsfond (EIF) med henblik på at støtte supplerende finansiering til SMV'er.

⁽⁴⁴⁾ Hertil hører programmet vedrørende fælles europæisk støtte til bæredygtige investeringer i byområder (Jessicaprogrammet), der gennemføres i samarbejde med EIB med henblik på at foretage tilbagebetalingspligtige investeringer (i form af egenkapital, lån eller garantier) i udvikling af byområder.

⁽⁴⁵⁾ Europa-Kommissionen, »Summary of data on the progress made in financing and implementing financial instruments reported by the managing authorities in accordance with Article 67(2)(j) of Regulation (EC) No 1083/2006, situation as at 31 December 2013«, EGESIF_14-0033-00, 19. september 2014. Tallene for 2014 vil blive offentliggjort i september 2015.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

De finansielle instrumenter implementeres langsomt

6.49. Ifølge Kommissionen havde de 941 finansielle instrumenter under EFRU og ESF, som er underlagt delt forvaltning, en gennemsnitlig udbetalingssats på 47 % ved udgangen af 2013. Det svarer til en stigning på 10 procentpoint sammenlignet med 2012 og 13 procentpoint sammenlignet med 2011⁽⁴⁶⁾.

6.50. Ifølge strukturfondsforordningerne betragtes kun betalinger eller garantier til endelige modtagere og fondsforvalternes forvaltningsomkostninger og honorarer som støtteberettigede ved afslutningen, når de finansielle instrumenters uudnyttede bevillinger skal betales tilbage til EU-budgettet⁽⁴⁷⁾. Den samlede udbetalingssats, der er rapporteret af Kommissionen, er stadig for lav til, at det kan forventes, at alle disponible midler vil være blevet anvendt i det mindste én gang. I fem medlemsstater (Bulgarien, Grækenland, Spanien, Rumænien og Slovakiet) blev der konstateret særlige problemer i forbindelse med finansielle instrumenter, og udbetalingssatsen ligger her væsentligt under EU-gennemsnittet i 2013.

6.49. Kommissionens fælles svar på punkt 6.49 og 6.50:

Udbetalingssatsen ved udgangen af 2013 varierer mellem medlemsstater og finansielle instrumenter, som er oprettet mellem 2008 og 2013. Nogle finansielle instrumenter klarer sig dårligt, mens 459, der repræsenterer 15 % af de samlede beløb, der er indbetalt på finansielle instrumenter, allerede har opnået en absorption på 100 % og nu geninvesterer revolverende midler.

Kommissionen vil den 1. oktober 2015 rapportere om situationen ved udgangen af 2014 og forventer yderligere fremskridt i gennemførelsen.

Kommissionen og medlemsstaterne har sammen truffet en række foranstaltninger til at sikre, at de resterende investeringer foretaget af finansielle instrumenter vil nå de endelige modtagere i tide, primært ved at:

- styrke de relevante forvaltningsmyndigheders overvågning af de finansielle instrumenters resultater og tilskynde til aktiv fondsforvaltning ved at omfordele midlerne fra fonde med dårlige resultater til fonde med gode resultater
- tilskynde forvaltningsmyndighederne og de finansielle institutter, der gennemfører de finansielle instrumenter, til at ændre instrumenterne og de finansielle produkter, de udbyder, for at tage højde for de ændrede markedsvilkår
- i forbindelse med finansielle instrumenter, som understøtter langsigtede investeringer i byudvikling eller energieffektivitet, hvor betalingerne foretages, efterhånden som projekterne skrider frem, anbefale forvaltningsmyndighederne at anmode om en rapport om investeringsgrundlaget og feedback til Kommissionen med henblik på at kunne følge udviklingen i disse instrumenter tættere.

Kommissionen bemærker, at medlemsstatens detaljerede analyse kræver en vurdering af de forskellige hindringer, der ligger i vejen for gennemførelsen af de enkelte finansielle instrumenter, og navnlig bør tage højde for, at EFRU-instrumenterne i Bulgarien, Grækenland, Spanien, Rumænien og Slovakiet er hårdt ramt af den økonomiske og finansielle krise.

⁽⁴⁶⁾ Jf. årsberetningen for 2013, punkt 5.33-5.36 og tekstboks 5.5.

⁽⁴⁷⁾ Artikel 78, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1083/2006.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Medlemsstaternes rapportering om finansielle instrumenter er ufuldstændig og/eller unøjagtig

6.51. Oplysningerne om implementeringen af finansielle instrumenter under delt forvaltning er baseret på data, som Kommissionen modtager direkte fra medlemsstaterne. Siden 2011 har Kommissionen gjort en væsentlig indsats for at forbedre kvaliteten af disse data. Alligevel erkender Kommissionen i sin rapport om implementeringen af de finansielle instrumenter, at dataene i denne rapport i nogle tilfælde er ufuldstændige eller unøjagtige. Dette gjaldt også for fem af de syv finansielle instrumenter, som vi undersøgte i 2014.

Støtteberettigelsesperioden 2007-2013 blev forlænget udelukkende ved en kommissionsafgørelse

6.52. I artikel 56, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1083/2006 er den 31. december 2015 fastsat som sidste frist for den periode, hvor betalingerne er støtteberettigede. I april 2015 besluttede Kommissionen at forlænge støtteberettigelsesperioden frem til 31. marts 2017 ved en kommissionsafgørelse⁽⁴⁸⁾ i stedet for at bede Rådet og Parlamentet om at ændre forordningen. At forlænge støtteberettigelsesperioden på denne måde overholder efter vores mening ikke regelhierarkiet, som betyder, at en lovbestemmelse kun kan ændres ved en lov med samme eller større juridiske værdi.

6.51. Kommissionen udsendte i maj 2015 en ajourført vejledende note om rapportering om finansielle instrumenter, hvori rapporteringskravene blev præciseret. Endvidere har Kommissionen forbedret sine rapporteringsværktøjer.

6.52. Kommissionen er overbevist om, at den har handlet, som Det Europæiske Råd opfordrede til i december 2014, inden for rammerne af de eksisterende retlige rammer.

Kommissionens afgørelse om ændring af afslutningsretningslinjerne berører ikke artikel 56, stk. 1, ifølge hvilken bidraget fra fondene til finansieringstekniske instrumenter skal være betalt senest den 31. december 2015. Dette er reglen.

I ændringen præciseres det, at artikel 78, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1083/2006 beskriver de specifikke betingelser for anmeldelse af udgifter forbundet med finansieringstekniske instrumenter ved afslutningen. I stk. 6 angives det, at uanset stk. 1 skal udgiftsoversigten, hvad angår finansieringstekniske instrumenter som defineret i artikel 44, omfatte de samlede udgifter betalt ved oprettelsen af eller som bidrag til sådanne fonde eller holdingfonde.

I artiklen beskrives det også, hvad de støtteberettigede udgifter vil være ved afslutningen: »Ved den delvise eller endelige afslutning af det operationelle program fastsættes de støtteberettigede udgifter dog som det samlede beløb af alle betalinger fra fondene til de endelige støttemodtagere samt støtteberettigede forvaltningsudgifter«.

Eftersom den 31. marts 2017 er fristen for indsendelse af afslutningsdokumenterne til Kommissionen, præciserer ændringen af afslutningsretningslinjerne, at afslutning ifølge artikel 78, stk. 6, i den generelle forordning er datoen for indsendelse af afslutningsdokumenterne, dvs. den 31. marts 2017.

⁽⁴⁸⁾ Kommissionens afgørelse C(2015) 2771 om ændring af afgørelse C(2013) 1573 om godkendelse af retningslinjer for afslutning af operationelle programmer godkendt til bistand fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden (2007-2013).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

UNDERSØGELSEN AF UDVALGTE SYSTEMER OG ÅRLIGE AKTIVITETSRAPPORTER**Vurdering af Kommissionens tilsyn med revisionsmyndigheder**

Kommissionen anvender det arbejde, der er udført af revisionsmyndighederne i medlemsstaterne, til at anslå fejlforekomsten

6.53. Revisionsmyndighederne giver Kommissionen sikkerhed for, om forvaltningssystemerne og den interne kontrol af et OP fungerer effektivt, og om de attesterede udgifter er lovlige og formelt rigtige. Revisionsmyndighederne leverer disse oplysninger i deres årlige kontrolrapporter, revisionsudtalelser og systemrevisionsrapporter (jf. punkt 6.14)⁽⁴⁹⁾. Siden 2009 har Kommissionen undersøgt de vigtigste revisionsmyndigheder og herunder gennemgået deres arbejde på stedet for at vurdere, i hvor høj grad den kan fæste lid til dem.

6.53. Kommissionen indgår i tæt samarbejde og koordinering med revisionsmyndighederne og begyndte allerede i 2009 at gennemgå deres metoder og revisionsresultater. Kommissionens fornyede gennemgang af revisionsmyndighedernes arbejde har bidraget til kapacitetsopbygning ved at give revisionsmyndighederne rådgivning, vejledning og anbefalinger.

Kommissionen understreger, at dens vurdering af revisionsmyndighedernes arbejde skal ses i den sammenhæng. Som resultat af sit revisionsprogram, der i alt omfattede 265 kontrolbesøg på stedet siden 2009, konkluderede GD for Regionalpolitik og Bypolitik ved udgangen af 2014, at det arbejde, der blev udført af 42 kontrollerede revisionsmyndigheder med ansvar for 91 % af EFRU/Samhørighedsfondens tildeling i perioden 2007-2013 generelt kan anvendes. Der var behov for forbedringer i de resterende fem kontrollerede revisionsmyndigheder.

For så vidt angår GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion, var 87 ud af 92 revisionsmyndigheder (94,6 %) blevet kontrolleret ved udgangen af 2014. De omfatter 113 ud af 118 OP'er, som repræsenterer 99,1 % af den finansielle programmering i programmeringsperioden 2007-2013.

I deres årlige aktivitetsrapporter fra 2014 foretog GD for Regionalpolitik og Bypolitik og GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion en detaljeret vurdering af nøjagtigheden og pålideligheden af oplysningerne fra revisionerne og de resultater, revisionsmyndighederne rapporterede i deres årlige kontrolrapporter for 2014 i forhold til udgifter i 2013 (jf. s. 40-45 i den årlige aktivitetsrapport for 2014 fra GD for Regionalpolitik og Bypolitik og s. 51-54 i den årlige aktivitetsrapport for 2014 fra GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion).

⁽⁴⁹⁾ Tilsammen har medlemsstaterne i EU-28 oprettet 113 revisionsmyndigheder til de 440 OP'er under EFRU/Samhørighedsfonden og ESF, der er godkendt for programmeringsperioden 2007-2013. 63 af disse myndigheder varetager OP'er under både EFRU/Samhørighedsfonden og ESF. For alle de 440 OP'er set under ét havde revisionsmyndighederne ved udgangen af december 2014 udarbejdet 199 årlige kontrolrapporter og revisionsudtalelser.

RETTENS BEMÆRKNINGER

6.54. Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik og Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion anvender disse oplysninger, når de udarbejder deres årlige aktivitetsrapporter og i løbet af året som grundlag for at beslutte eventuelle afbrydelser og/eller suspensioner af betalinger til OP'er.

6.55. For at vurdere, om de kan forlade sig på disse oplysninger, kontrollerer generaldirektoraterne de fejlforekomster, revisionsmyndighederne har rapporteret for hvert enkelt OP (eller hver gruppe af OP'er)⁽⁵⁰⁾:

- Hvis Kommissionen mener, at fejlforekomsten er pålidelig (og repræsentativ for de attesterede udgifter), godkender den den forekomst, revisionsmyndigheden har rapporteret. Kommissionen kan også genberegne forekomsten og foretage sin egen vurdering på grundlag af supplerende oplysninger fra revisionsmyndigheden
- Hvis fejlforekomsterne er upålidelige, anvender Kommissionen en fast fejlforekomst (på mellem 2 % og 25 %) i overensstemmelse med resultaterne af sin vurdering af, hvordan forvaltningssystemerne og de interne kontrolsystemer fungerer.

KOMMISSIONENS SVAR

6.54. I 2014 anførte GD for Regionalpolitik og Bypolitik i sin årlige aktivitetsrapport, at omkring 2/3 af afbrydelserne/præsuspensionerne af betalinger var baseret på revisionsresultater, som revisionsmyndighederne havde indberettet til Kommissionen i løbet af året eller ved årets udgang (jf. s. 54 i GD for Regionalpolitik og Bypolitiks årlige aktivitetsrapport for 2014).

I 2014 vedrørte afbrydelses- og præsuspensionsprocedurerne 121 programmer under EFRU/Samhørighedsfonden, og næsten 7,9 mia. i betalingsanmodninger fra medlemsstaterne, der ikke blev udbetalt, medmindre Kommissionen modtog yderligere dokumentation for, at de pågældende medlemsstater havde foretaget alle nødvendige korrektioner.

Med hensyn til ESF har Kommissionen som anført på s. 60 i den årlige aktivitetsrapport for 2014 fra GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion fremsendt 11 advarselskrivelser og 18 præsuspensionsskrivelser, og den afbrød 31 betalinger og suspendede 11 operationelle programmer. Betalingsanmodninger til et samlet beløb på 1,3 mia. EUR blev afbrudt.

6.55. Kommissionen fremhæver, at denne årlige vurdering af fejlforekomsternes pålidelighed er baseret på en grundig skrivebordsanalyse af alle de tilgængelige oplysninger, om nødvendigt suppleret af risikobaserede undersøgelsesmissioner på stedet, ligesom der er taget højde for den overordnede vurdering af revisionsmyndighedernes arbejde i forbindelse med den omfattende revisionsundersøgelse, der er omtalt i svaret på punkt 6.53. Hvis det er nødvendigt, anmoder Kommissionen om yderligere oplysninger fra revisionsmyndighederne.

⁽⁵⁰⁾ De fejlforekomster, som revisionsmyndighederne rapporterer for år n, beregnes på grundlag af en stikprøve af revisioner af transaktioner, som bør være statistisk repræsentativ for de udgifter, der er attesteret over for Kommissionen i år n-1 (særberetning nr. 16/2013, punkt 11).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

6.56. Kommissionen beregner også en »restfejlforekomst« for hvert enkelt OP, som tager hensyn til samtlige finansielle korrektioner siden programmeringsperiodens start. Heri indgår korrektioner, der allerede er gennemført på EU-plan og/eller nationalt plan ⁽⁵¹⁾.

6.57. På grundlag af disse to indikatorer og de supplerende oplysninger, den har til rådighed, foretager Kommissionen sin vurdering af det system, der anvendes til forvaltning og kontrol af OP'et. I vurderingen tages der også hensyn til de systemrevisioner, revisionsmyndighederne har indberettet i årets løb, og til andre oplysninger, som Kommissionen har adgang til. Vurderingen refereres derefter i generaldirektoratets årlige aktivitetsrapport ⁽⁵²⁾.

6.57. Kommissionen vurderer for hvert program og for hver myndighed (forvaltnings-, atterings- og revisionsmyndighed), om forvaltnings- og kontrolsystemet er effektivt, baseret på alle tilgængelige systemrevisionsresultater i EU eller nationalt med hensyn til 15 vigtige lovgivningskrav under anvendelse af samme metode som revisionsmyndighederne. De fejlforekomster, som medlemsstaterne indberetter, og restfejlforekomster, som Kommissionen beregner, er vigtige for denne vurdering, men står ikke alene. Operationelle ledere og bemyndigede anvisningsberettigede vurderer også graden af sikkerhed.

Med hensyn til den grad af sikkerhed, der er oplyst i de årlige aktivitetsrapporter, er erklæringen for hvert operationelt program derfor resultatet af en overordnet vurdering med udgangspunkt i alle de oplysninger, der er til rådighed for Kommissionen. Dette giver en omfattende og detaljeret vurdering af forvaltnings- og kontrolsystemernes effektivitet for hver enkelt medlemsstat og, for operationelle programmer omfattet af forbeholdene i 2014, oplysninger om de hovedpunkter, der blev konstateret, og de foranstaltninger, der er truffet.

⁽⁵¹⁾ Den årlige aktivitetsrapport fra Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik, s. 49. Den årlige aktivitetsrapport fra Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik, s. 63.

⁽⁵²⁾ Jf. særberetning nr. 16/2013, punkt 5-11.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Kommissionens vurdering af de årlige kontrolrapporter kan kun delvist imødegå risikoen for, at de nationale myndigheder underrapporterer fejl og overrapporterer finansielle korrektioner

6.58. Kommissionen kan kun foretage en solid vurdering af OPerne under EFRU, Samhørighedsfonden og ESF, hvis de oplysninger, medlemsstaternes myndigheder indberetter, er nøjagtige og pålidelige. Vores revisioner i de foregående år har vist, at der i den henseende er to hovedrisici:

- Revisionsmyndighederne kan undervurdere fejlene og/eller ikke ekstrapolere dem korrekt. Konsekvensen er, at de rapporterede fejlforekomster måske ikke altid er helt pålidelige
- Medlemsstaternes oplysninger om finansielle korrektioner er måske ikke altid pålidelige eller nøjagtige, og som følge heraf kan Kommissionens beregningsmetode føre til, at den kumulerede restrisiko ansættes for lavt.

KOMMISSIONENS SVAR

6.58. *Kommissionens fælles svar på punkt 6.58-6.60*

Som forklaret i de respektive årlige aktivitetsrapporter, har begge generaldirektorater truffet foranstaltninger til at styrke pålideligheden af de revisionsoplysninger og finansielle korrektioner, medlemsstaterne indberetter. For at afbøde risikoen gennemfører Kommissionen to revisionsundersøgelser:

- *vurderingen af pålideligheden af de revisionsoplysninger, revisionsmyndighederne har indberettet, herunder fejlforekomsten, foretages efter et grundigt revisionsprogram for at kontrollere, om revisionsresultaterne er bekræftet, herunder ved hjælp af en fornyet gennemgang på stedet ved Kommissionens revisorer. Skrivebordsundersøgelsen suppleres af undersøgelsesmissioner og omfatter en lang række kontroller af bl.a. nøjagtigheden af beregningerne, de anvendte parametre, håndteringen af konstaterede fejl og afstemningen af den reviderede population (jf. også Kommissionens svar på punkt 6.53)*
- *specifikke risikobaserede revisioner på stedet (indtil videre for 68 OPer i de seneste tre år) for at sikre, at de rapporterede korrektioner er effektivt gennemført, og hvis der er tvivl, eller hvis dokumentationen ikke er tilstrækkelig, trækkes de pågældende beløb fra de samlede finansielle korrektioner, der indgår i beregningen af restfejlforekomsten. Som resultat af deres revisioner og skrivebordskontrollerne af overensstemmelsen af pålideligheden af de artikel 20-erklæringer, der er blevet indsendt frem til den 31. marts 2014 for alle programmer, besluttede Kommissionens tjenestegrene at udelukke nogen af de rapporterede finansielle korrektioner i den samlede restrisiko (77 % af de rapporterede finansielle korrektioner blev brugt i beregninger vedrørende EFRU og Samhørighedsfonden og 91 % for ESF).*

Den retlige ramme for programmeringsperioden 2014-2020 er også blevet udviklet. Revisionsmyndighederne udsteder en revisionserklæring på grundlag af restfejlforekomster efter implementering af korrektioner, hvorfor de finansielle korrektioners nøjagtighed systematisk vil blive kontrolleret som led i revisionen af regnskaberne.

RETTENS BEMÆRKNINGER

6.59. Kommissionens kontrol af de årlige kontrolrapporter består primært af skrivebordsgennemgange og kan derfor kun delvist imødegå disse risici. Specielt mener vi, at Kommissionens mulighed for at validere (og om fornødent justere) de rapporterede fejlforekomster er begrænset, fordi det ikke systematisk kræves, at revisionsmyndighederne forelægger Kommissionen mere specifikke oplysninger om deres revisioner af operationer (omfang, dækning/delstikprøver, detaljerede oplysninger om klassificering af fejl) med henblik på dens kontrol af de årlige kontrolrapporter.

6.60. I 2014 udførte begge generaldirektorater kontrol på stedet vedrørende finansielle korrektioner foretaget af 12 medlemsstater. I syv af de 12 besøgte medlemsstater blev der påvist svagheder, som betyder, at de rapporterede finansielle korrektioner skal justeres. Disse konstateringer bekræfter vores egen vurdering og understreger, hvor vigtigt det er at sikre, at der indføres pålidelige rapporteringssystemer i forbindelse med den nye programmeringsperiode 2014-2020 ⁽⁵³⁾.

Kommissionen mener, at de anmeldte udgifter vedrørende [57 %] af samtlige OP'er var uden væsentlig fejlforekomst

6.61. Med hensyn til 2014 vurderer Kommissionen, at den havde sikkerhed for, at 250 af de 440 OP'er under EFRU/Samhørighedsfonden og ESF (57 %) var uden væsentlig fejlforekomst: Revisionsmyndighederne havde rapporteret fejlforekomster under Kommissionens væsentlighedstærskel på 2 %, og disse var blevet valideret af Kommissionen. Disse OP'er tegner sig for ca. 55 % af betalingerne i 2014.

6.62. I 2014 undersøgte vi ligesom i de foregående år, om Kommissionen var effektiv med hensyn til at efterprøve nøjagtigheden og pålideligheden af de fejlforekomster, revisionsmyndighederne havde indberettet. Det gjorde vi ved at undersøge en stikprøve på 139 OP'er i 20 medlemsstater (105 af de 322 OP'er vedrørende EFRU/Samhørighedsfonden og 34 af de 118 OP'er vedrørende ESF) på grundlag af Kommissionens arbejdsfiler. I vores stikprøve indgik såvel OP'er, hvor Kommissionen havde godkendt de fejlforekomster, revisionsmyndighederne havde indberettet, som OP'er, hvor fejlforekomsterne var blevet genberegnet, eller hvor der var pålagt faste korrektioner.

⁽⁵³⁾ Jf. særberetning nr. 16/2013, punkt 35-40.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

6.63. **Tabel 6.1** giver et sammendrag af resultaterne vedrørende de systemer, vi undersøgte.

6.63. Kommissionen noterer sig forbedringerne i vurderingen af Kommissionens kontrol af fejlforekomster rapporteret af revisionsmyndighederne, og navnlig at ingen af de problemer, Retten fandt, ville have krævet yderligere forbehold eller andre kvantificeringer, eftersom disse problemer hovedsagelig er tekniske.

Tabel 6.1 — Vurdering af Kommissionens kontrol af de fejlforekomster, revisionsmyndighederne havde indberettet

	2014			2013		
	Undersøgte OP'er under EFRU/Samhørighedsfonden	Undersøgte OP'er under ESF	I ALT	Undersøgte OP'er under EFRU/Samhørighedsfonden	Undersøgte OP'er under ESF	I ALT
Vi konstaterede:						
— ingen eller kun begrænsede problemer vedrørende Kommissionens kontrol (*)	84 (80 %)	30 (88 %)	114 (82 %)	108 (77 %)	47 (87 %)	155 (80 %)
— væsentlige problemer vedrørende Kommissionens kontrol, men ingen med indvirkning på antallet af forbehold i de årlige aktivitetsrapporter (eller deres kvantificering)	21 (20 %)	4 (12 %)	25 (18 %)	17 (12 %)	6 (11 %)	23 (12 %)
— væsentlige problemer med Kommissionens kontrol, hvor der kræves yderligere forbehold eller en anden kvantificering	0 (0 %)	0 (0 %)	0 (0 %)	15 (11 %)	1 (2 %)	16 (8 %)
Antal undersøgte OP'er I ALT	105 (100 %)	34 (100 %)	139 (100 %)	140 (100 %)	54 (100 %)	194 (100 %)

(*) Jf. også punkt 6.65.

Kilde: Den Europæiske Revisionsret.

Kommissionens validering (eller genberegning) af fejlforekomsterne er i overensstemmelse med den dokumentation, revisionsmyndighederne har forelagt

6.64. I forbindelse med 25 OP'er påviste vi svagheder, som Kommissionen ikke havde opdaget (eller ikke havde behandlet korrekt) (jf. tekstboks 6.6). Vi mener dog, at ingen af disse sager burde have foranlediget Kommissionen til at fremsætte supplerende forbehold (eller forbehold med større finansiel effekt) i de årlige aktivitetsrapporter for 2014.

Tekstboks 6.6 — Eksempler på svagheder i Kommissionens validering af de fejlforekomster, revisionsmyndighederne havde indberettet

- a) Den population, revisionsmyndigheden havde kontrolleret, stemte ikke overens med de anmeldte udgifter: I forbindelse med 8 af de 139 OP'er i stikprøven var det ikke muligt at afstemme den population, revisionsmyndigheden havde kontrolleret, med de anmeldte udgifter. For 3 af disse OP'ers vedkommende var dette forhold ikke blevet opdaget under Kommissionens skrivebordsgennemgang.

Tekstboks 6.6 — Eksempler på svagheder i Kommissionens validering af de fejlforekomster, revisionsmyndighederne havde indberettet

RETTENS BEMÆRKNINGER

- b) *Revisionsmyndigheden havde anvendt en forkert stikprøve-metode:* I forbindelse med 11 af de 139 OP'er havde revisionsmyndigheden anvendt en forkert stikprøve-metode: Den afveg enten fra den, der var beskrevet i den revisionsstrategi, som Kommissionen havde godkendt, eller den omfattede parametre, som ikke var i overensstemmelse med Kommissionens gældende retningslinjer for stikprøveudtagning. Stikprøvens størrelse var i disse tilfælde mindre, end hvad der normalt ville være blevet krævet. I alle disse tilfælde var dette forhold blevet opdaget under Kommissionens skrivebordskontrol, som korrekt konkluderede, at det ikke indvirkede på revisionserklæringen.
- c) *Forkert ekstrapolering af fejl konstateret i delstikprøver:* I forbindelse med 59 af de 139 undersøgte OP'er udførte revisionsmyndigheden revisionerne på grundlag af en stikprøve af regninger (delstikprøve). Når denne metode anvendes, skal den finansielle indvirkning af de fejl, der er konstateret i delstikprøven, ekstrapoleres til de reviderede projekter eller anmeldelser, før de medtages i beregningen af fejlestimatet for hele populationen. For fem af OP'ernes vedkommende var de fejl, der var blevet konstateret i de kontrollerede delstikprøver, ikke blevet ekstrapoleret korrekt. Det medførte, at den samlede kalkulerede fejlforekomst blev sat for lavt, uden at det dog indvirkede på revisionserklæringen.

KOMMISSIONENS SVAR

- b) *Stikprøvemethoden kan udvikle sig efter arten af den population, der skal revideres. Denne udvikling og ændringerne i den godkendte revisionsstrategi drøftes på det årlige koordineringsmøde mellem Kommissionen og den relevante revisionsmyndighed.*
- c) *Kommissionen anbefaler, at revisionsmyndighederne systematisk i deres årlige kontrolrapporter oplyser om de tilfælde, hvor den samlede population ikke blev revideret effektivt, og hvor »delstikprøver« blev anvendt.*

Mangler i revisionsmyndighedernes kontrol vedrørende statsstøtte

6.65. I 2014 undersøgte vi også, om de nationale myndigheder udførte passende kontrol i relation til statsstøtteregele. I forbindelse med 42 af de 139 OP'er i stikprøven var den kontrol, revisionsmyndigheder udførte, ikke fyldestgørende (f.eks. fordi leverandører af tjenesteydelser af almen økonomisk interesse ikke var omfattet, eller fordi de anmeldte støtteordninger og støtteintensiteten ikke blev kontrolleret). Ifølge Kommissionens retningslinjer skal der foretages passende kontrol af statsstøtte, men disse mangler var ikke altid blevet identificeret under skrivebordsgennemgangen i 2014.

6.65. *I forbindelse med gennemgangen af de årlige kontrolrapporter undersøger Kommissionen, om revisionsmyndighedens erklæring bygger på resultaterne af system- og transaktionsrevisioner.*

Undersøgelsen af revisionsmyndighedernes arbejde i forhold til statsstøtte indgår som et af emnerne i Kommissionens vurdering af revisionsmyndigheder, der omfatter en undersøgelse af metoden for system- og transaktionsrevisioner (herunder tjeklister) samt genudførelse af revisioner, som allerede er udført af revisionsmyndighederne (jf. svaret på punkt 6.53).

Kommissionen har allerede i nogle tilfælde gennem sin egen revisionsrapportering anbefalet de pågældende revisionsmyndigheder at udvide deres tjeklister til at omfatte kontrol af statsstøttestørgsmål. Kommissionen vil fortsat sikre, at revisionsmyndighederne anvender passende tjeklister.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Ifølge Kommissionens retningslinjer skal revisionsmyndighederne medregne bidrag til finansielle instrumenter i den reviderede population i stedet for at kontrollere de faktiske udbetalinger

6.66. OP'ernes finansielle bidrag til fonde, som implementerer finansielle instrumenter for hele perioden, har normalt form af et enkelt beløb, der betales så snart holdingfondenes juridiske struktur er fastlagt. Alternative finansieringsordninger kan defineres i finansieringsaftalerne. I overensstemmelse med forordningen attesteres disse betalinger over for Kommissionen som afholdte udgifter⁽⁵⁴⁾. Revisionsmyndighedernes efterfølgende kontrol af sådanne betalinger vedrører normalt det regnskabsår, hvor betalingerne er foretaget. Denne kontrol har generelt et begrænset omfang, fordi det kun er få operationer, der udvælges til støtte inden for det første år, og det er begrænset, hvor store beløb der udbetales til endelige modtagere og projekter.

6.67. Medmindre det planlægges at udføre specifik kontrol, vil den faktiske gennemførelse af de finansielle instrumenters operationer derfor formentlig først blive kontrolleret af revisionsmyndighederne, når programmeringsperioden 2007-2013 afsluttes. Når de finansielle instrumenter forvaltes af Den Europæiske Investeringsbank (EIB), kan revisionsmyndigheden ikke kontrollere bidragene til fonden på grund de begrænsninger i indsigtsretten, som EIB har pålagt.

Revisionsmyndighederne havde rapporteret meget lave fejlforekomster i forbindelse med OP'er, hvor vi konstaterede væsentlige fejl

6.68. For 110 af de 440 OP'er under EFRU/Samhørighedsfonden og ESF har Kommissionen valideret fejlforekomster lig med eller under 0,5 %. I forbindelse med 13 af disse OP'er har vi udført mindst én undersøgelse i de sidste to regnskabsår. For så vidt angår fem OP'er konstaterede vi væsentlige fejl i de undersøgte projekter (jf. punkt 6.61 og 6.62).

6.66. Kommissionens fælles svar på punkt 6.66 og 6.67:

I overensstemmelse med artikel 78, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1083/2006 skal fondens bidrag til finansielle instrumenter medtages i betalingsanmodninger til Kommissionen. Disse betalinger udgør en del af den population, som skal revideres af revisionsmyndighederne ved hjælp af stikprøver i overensstemmelse med Kommissionens ajourførte vejledning. Som beskrevet i den fælles revisionsstrategi for strukturfondene og angivet i Kommissionens revisionsstruktur for ESI-fonde, kan revisionsmyndighederne og Kommissionen udføre tematiske revisioner af finansielle instrumenter, som omfatter både fondens stiftelse og den faktiske gennemførelse af projekter med revision af en stikprøve af projekter, som de endelige støttemodtagere har gennemført. Revisionsmyndighederne kontrollerer resultaterne af forvaltningsmyndighedernes kontroller på første niveau og vil skulle opnå tilstrækkelig sikkerhed vedrørende fondene inden afslutningen.

Med hensyn til den fond, der forvaltes af Den Europæiske Investeringsbank, beklager Kommissionen begrænsningerne med hensyn til adgangsrettigheder. Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank er i færd med at indgå et aftalememorandum, som sikrer, at forvaltnings- og revisionsmyndigheder i fremtiden har mulighed for at benytte sig af en leverandør, som Kommissionen vælger til Den Europæiske Investeringsbanks kontrol- og revisionsarbejde.

⁽⁵⁴⁾ Artikel 78a i forordning (EF) nr. 1083/2006.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Gennemgang af Kommissionens årlige aktivitetsrapporter

6.69. Vi vurderede de årlige aktivitetsrapporter for 2014 og de ledsagende erklæringer fra Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik og Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion⁽⁵⁵⁾. Nærmere bestemt:

- kontrollerede vi konsekvensen i og nøjagtigheden af Kommissionens beregning af de risikobehæftede beløb
- vurderede vi de forbehold, der var taget vedrørende 2014.

Kommissionens beregning af de risikobehæftede beløb i relation til OP'er under EFRU/Samhørighedsfonden og ESF

6.70. Kommissionens beregning af de risikobehæftede beløb i aktivitetsrapporterne for 2014 er samlet set nøjagtige og i overensstemmelse med de rapporterede oplysninger og/eller de oplysninger, revisionsmyndighederne havde forelagt. Vi skal imidlertid minde om, at de årlige fejlforekomster, Kommissionen rapporterer i de årlige aktivitetsrapporter, ikke umiddelbart kan sammenlignes med dem, vi anslår⁽⁵⁶⁾.

- Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik vurderede, at der var risiko for, at mellem 2,6 % og 5,3 % af de mellemliggende og endelige betalinger til OP'er vedrørende EFRU/Samhørighedsfonden fra programmeringsperioden 2007-2013, der var godkendt i årets løb, var fejlbehæftede. 52 % af Kommissionens betalinger gik til OP'er, som den vurderede var væsentlig fejlbehæftede — dvs. havde en fejlforekomst på over 2 %.

6.70. Kommissionen er enig i, at Rettens og Kommissionens fejlforekomst ikke er direkte sammenlignelige. Formålet med denne proces er imidlertid i bund og grund det samme, dvs. at vurdere risikoen for EU's budget et bestemt år.

Kommissionen tager højde for alle de forskelle, som Retten nævnte i sin særberetning 16/2013, i sin vurdering (jf. Kommissionens svar på punkt 11 i denne beretning). Undtagen for så vidt angår disse forskelle, mener Kommissionen, at resultaterne af Kommissionens vurdering i årsberetningen for 2014 er i overensstemmelse med de fejlforekomster, som Retten har beregnet, hvilket har været tilfældet de sidste fire år i træk for Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion og de sidste to år i træk for Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik inden forelæggelsen af denne årsberetning (jf. s. 90 og 92 i de respektive årlige aktivitetsrapporter).

GD for Regionalpolitik og Bypolitik foretog 52 % af betalingerne til de OP'er, det vurderede at have en væsentlig fejlforekomst på over 2 %, men for langt størstedelen af disse programmer blev der foretaget tilstrækkelige korrektioner for at bringe den samlede restrisiko under væsentlighedstærsklen. Betalinger til programmer med en fejlforekomst på over 5 % omfattede kun 4 % af betalingerne (se den respektive årlige aktivitetsrapport for 2014, s. 44). Der blev taget forbehold for alle berørte programmer med undtagelse af tre, som angivet i den årlige aktivitetsrapport.

⁽⁵⁵⁾ Hvert år i marts udarbejder hvert enkelt generaldirektorat en årlig aktivitetsrapport, som forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet og offentliggøres. Sammen med denne rapport skal generaldirektøren afgive en erklæring om, hvorvidt budgettet for hans/hendes ansvarsområde er blevet gennemført lovligt og formelt rigtigt. Det er det, hvis uregelmæssighederne ligger under Kommissionens egen væsentlighedstærskel på 2 %. Hvis det ikke er tilfældet, kan generaldirektøren tage fuldt eller delvist forbehold med hensyn til bestemte områder (eller programmer).

⁽⁵⁶⁾ Jf. særberetning nr. 16/2013, punkt 11.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion vurderede, at der var risiko for, at mellem 2,8 % og 4,0 % af de mellemliggende og endelige betalinger til OP'er under ESF for programmeringsperioden 2007-2013, der var godkendt i årets løb, var fejlbehæftede. 45 % af Kommissionens betalinger gik til OP'er, som den vurderede var væsentlig fejlbehæftede — dvs. havde en fejlforekomst på over 2 %.

Kommissionens forbehold med hensyn til OP'er under EFRU/Samhørighedsfonden og ESF

6.71. Under samhørighedspolitikken tager Kommissionen forbehold med hensyn til OP'er (eller grupper af OP'er), når:

- der er blevet påvist væsentlige svagheder i OP'ernes forvaltnings- og kontrolsystemer, eller
- OP'ernes validerede fejlforekomst er højere end 5 %.

I forbindelse med OP'er, hvis validerede fejlforekomst ligger mellem 2 % og 5 %, vurderer Kommissionen også, om den »kumulerede restrisiko« ligger over 2 %.

6.72. Antallet af OP'er med forbehold steg fra 73 til 77 i 2014 for så vidt angår OP'er under EFRU/Samhørighedsfonden, og lå uændret på 36 for så vidt angår OP'er under ESF. Forbeholdenes anslåede finansielle effekt faldt imidlertid fra 423 millioner euro i 2013 til 224 millioner euro i 2014 for så vidt angår EFRU/Samhørighedsfonden⁽⁵⁷⁾ og steg fra 123,2 millioner euro i 2013 til 169,4 millioner euro i 2014 for så vidt angår ESF. Vores analyse viste, at de forbehold, Kommissionen havde taget i de årlige aktivitetsrapporter for 2014, var i overensstemmelse med dens instrukser og de oplysninger, som de to generaldirektorater havde fået.

6.73. Kommissionen anslår, at den »kumulerede restrisiko« ligger på 1,1 % af betalingerne til samtlige OP'er under EFRU/Samhørighedsfonden og på 1,2 % af betalingerne til samtlige OP'er under ESF. Disse tal er baseret på de fejlforekomster, som revisionsmyndighederne har rapporteret, og tager også hensyn til de finansielle korrektioner, som medlemsstaterne har indberettet til Kommissionen.

KOMMISSIONENS SVAR

GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion foretog 45 % af betalingerne til de OP'er, det vurderede at have en væsentlig fejlforekomst på over 2 %, men for langt størstedelen af disse programmer blev der foretaget tilstrækkelige korrektioner for at bringe den samlede restrisiko under væsentlighedstærsklen. Betalinger til programmer med en fejlforekomst på over 5 % omfattede 25 % af betalingerne (se den respektive årlige aktivitetsrapport for 2014, s. 53). Der blev taget forbehold for alle berørte programmer.

6.72. Dette viser udviklingen af den metode, der anvendes til forbehold i de respektive årlige aktivitetsrapporter, og GD for Regionalpolitik og Bypolitik og GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusions konsekvente anvendelse af denne metode.

Begge generaldirektorater følger en nøje strategi for afbrydelser og suspensioner af betalinger. De anvender desuden en forebyggende strategi for betalinger, hvilket vil sige, at der ikke foretages betalinger til operationelle programmer, for hvilke der er planlagt et kontrolbesøg, indtil kontrolbesøget er fuldført. Betalingerne genoptages derefter, medmindre der blev konstateret væsentlige mangler.

⁽⁵⁷⁾ Disse tal omfatter både helt og delvist kvantificerede forbehold med hensyn til OP'er, for hvilke der blev godkendt mellemliggende og/eller endelige betalinger i årets løb (55 i 2013 og 25 i 2014), samt OP'er, for hvilke der ikke blev afholdt sådanne betalinger (19 i 2013 og 15 i 2014).

RETTENS BEMÆRKNINGER

6.74. Hvor robust den beregnede kumulative restrisiko er, afhænger af nøjagtigheden og pålideligheden af de informationer, medlemsstaterne har indberettet, og af Kommissionens kapacitet til at behandle disse problemer. Vi gør opmærksom på, at der i revisionsmyndighedernes arbejde er svagheder⁽⁵⁸⁾, som Kommissionen ikke kan korrigere med det omfang, kontrollerne for øjeblikket har. Hertil kommer, at de finansielle korrektioner, medlemsstaterne har rapporteret til Kommissionen, ikke er fuldstændig pålidelige (jf. punkt 6.58-6.60). I betragtning af ovenstående mener vi, at der fortsat er en risiko for, at den kumulerede restrisiko, som Kommissionen har beregnet, er sat for lavt med hensyn til nogle OP'er.

Kommissionens genberegning af vores skøn vedrørende fejlforekomsten i 2013

6.75. I aktivitetsrapporten for 2014 medtog Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik også en genberegning af den anslåede fejlforekomst, som vi offentliggjorde i årsberetningen for 2013⁽⁵⁹⁾. Vi mener principielt ikke, at det passer sig for Kommissionen (som er genstand for vores revision) at udtrykke en holdning til vores revisionsresultater i sin årlige aktivitetsrapport, og i den forbindelse give dem fejlagtigt⁽⁶⁰⁾.

KOMMISSIONENS SVAR

6.74. For »Økonomisk, social og territorial samhørighed« er anvendelsen af en »samlet restrisiko« kun et supplerende kriterium for at tage yderligere forbehold i den årlige aktivitetsrapport på baggrund af en vurdering af systemet og den validerede fejlforekomst (jf. det sælles bilag 4 om væsentlighedskriterier til de årlige aktivitetsrapporter fra GD for Regionalpolitik og Bypolitik og GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion).

Kommissionen er klar over de risici, der er forbundet med fejlforekomster og de finansielle korrektioner, som medlemsstaterne indberetter, og har truffet passende afhjælpende foranstaltninger (jf. Kommissionens svar på punkt 6.53-6.60 ovenfor).

Kommissionen mener derfor ikke, at der er nogen væsentlig risiko for, at den kumulerede restrisiko, den har beregnet, er sat for lavt.

6.75. GD for Regionalpolitik og Bypolitik genberegning i den årlige aktivitetsrapport for 2014 havde til formål at illustrere virkningen af de forskellige metoder, som Kommissionen og Retten anvender til kvantificering af fejl, navnlig med hensyn til fejl i forbindelse med offentlige indkøb og faste korrektioner, som allerede er anvendt i programmerne. Det var ikke en vurdering af, hvorvidt Rettens konklusioner var gyldige.

⁽⁵⁸⁾ 10 revisionsmyndigheder udfører for eksempel ikke systematisk kontrol i relation til statsstøtte.

⁽⁵⁹⁾ I den årlige aktivitetsrapport for 2014 fra Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik hedder det i afsnit 2.1.1.2.B, s. 45, at det også er vigtigt at fremhæve, at generaldirektoratets metodologiske tilgang til beregning af det bedste skøn over den årlige fejlforekomst ikke direkte kan sammenlignes med den årlige fejlforekomst, Retten beregner i sin årsberetning, hvilket Retten også selv anfører. Det hedder videre, at ved indregning af de elementer, som Kommissionen tager hensyn til, men Retten ikke tager hensyn til, bliver Rettens anslåede fejlforekomst for udgifterne i 2013 4,8 % (i stedet for 6,9 %), og at denne omberegnete fejlforekomst ligger inden for det område, som Kommissionen anfører i sin årlige aktivitetsrapport (dvs. mellem 2,8 % og 5,3 %).

⁽⁶⁰⁾ Jf. årsberetningen for 2013, punkt 0.7.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

KONKLUSION OG ANBEFALINGER

Konklusion for 2014

6.76. Samlet set viser revisionsbeviset, at udgifterne på udgiftsområdet »Økonomisk, social og territorial samhørighed« og på begge de politikområder, der er omfattet af denne specifikke vurdering (jf. punkt 6.24), er væsentlig fejlbehæftede.

6.77. Testen af transaktioner viser, at den anslåede fejlforekomst i populationen vedrørende FFR-udgiftsområdet »Økonomisk, social og territorial samhørighed« samlet set er 5,7 % (for regional-og bypolitikens vedkommende 6,1 % og på politikområdet beskæftigelse og sociale anliggender 3,7 %) (jf. bilag 6.1).

6.76. Kommissionens fælles svar på punkt 6.76 og 6.77:

Kommissionen bemærker, at den mest sandsynlige fejlforekomst beregnet for 2014 er på linje med de fejlforekomster, som Retten har forelagt for de seneste fire år (jf. punkt 6.18). Det er ligeledes foreneligt med de fejlforekomster, der er angivet i de respektive årlige aktivitetsrapporter, med forbehold af de forskelle, der er omhandlet i punkt 6.70. Fejlforekomsten for programmeringsperioden 2007-2013 er fortsat stabil og betydeligt lavere end fejlforekomsterne for programmeringsperioden 2000-2006. Dette skyldes de styrkede kontrolforanstaltninger i programmeringsperioden 2007-2013 og Kommissionens strenge politik for afbrydelse/suspension af betalinger, så snart der konstateres mangler, som anført i de årlige aktivitetsrapporter for 2014. Fejlforekomsten er imidlertid stadig for høj, og Kommissionen vil fortsat fokusere sine revisioner og sin indsats på de mest risikofyldte programmer/medlemsstater og træffe nødvendige korrigerende foranstaltninger, når der konstateres mangler, gennem en streng politik for afbrydelse/suspension af betalinger frem til afslutningen, samt for at iværksætte strenge procedurer ved afslutningen med henblik på at udelukke, at der resterer nogen væsentlig risiko for uregelmæssige udgifter.

Kommissionen bemærker endvidere, at på grund af den flerårige karakter af forvaltnings- og kontrolsystemerne under samhørighedspolitikken kan fejl fra 2014 også korrigeres i efterfølgende år, hvilket er illustreret i afsnit 4.2.2 i de forskellige årlige aktivitetsrapporter for 2014 fra GD for Regionalpolitik og Bypolitik og GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion.

For perioden 2014-2020 omfatter de skærpede krav til lovlighed og formel rigtighed indførelse af årsregnskaber, styrket forvaltningskontrol og ansvarlighed samt revisionserklæringer baseret på restfejlforekomster hvert år. Kommissionens korrigerende effekt bliver yderligere styrket af muligheden for at anvende finansielle nettokorrekationer i forbindelse med alvorlige mangler på visse betingelser, hvilket reducerer medlemsstaternes mulighed for at genanvende midler. Det vil være et vigtigt incitament for medlemsstaterne til selv at påvise, indberette og korrigere alvorlige mangler inden attestering af årsregnskaber over for Kommissionen. Alle disse elementer bør bidrage til en varig reduktion af fejlforekomsten.

Se også Kommissionens svar på punkt 6.24.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Anbefalinger

6.78. **Bilag 6.2** viser resultaterne af vores gennemgang af de fremskridt, der er sket med hensyn til at implementere anbefalingerne fra tidligere årsberetninger. I årsberetningerne for 2011 og 2012 fremsatte vi 11 anbefalinger. Kommissionen har implementeret fire af disse anbefalinger fuldt ud, mens seks er blevet implementeret i de fleste henseender, og én er blevet implementeret i nogle henseender.

6.79. På grundlag af denne gennemgang samt af revisionsresultaterne og konklusionerne for 2014 anbefaler vi på udgiftsområdet »Økonomisk, social og territorial samhørighed« følgende:

- **Anbefaling 1:** Kommissionen bør udføre en fokuseret analyse af de nationale støtteberettigelsesregler for programmeringsperioderne 2007-2013 og 2014-2020 med henblik på at kortlægge gode praksis. På grundlag af denne analyse bør den vejlede medlemsstaterne om, hvordan de kan forenkle reglerne og undgå unødvendigt komplekse og/eller besværlige regler, som ikke tilfører nogen merværdi med hensyn til de resultater, der skal opnås med politikken (»overregulering«)

Kommissionen accepterer denne anbefaling. Kommissionen minder imidlertid om, at i forbindelse med delt forvaltning har medlemsstaterne ansvaret for at fastsætte støtteberettigelsesregler på nationalt plan, og at de i første instans bør gennemgå og forenkle deres støtteberettigelsesregler og udbrede god praksis med udgangspunkt i de samlede revisionsresultater i EU og nationalt fra programmeringsperioden 2007-2013 og den erfaring, som forvaltningsmyndighederne og de formidlende organer har høstet. Kommissionen bemærker også, at den fremsætter bemærkninger til de udvælgelseskriterier, som overvågningsudvalgene vedtager, og har givet omfattende og rettidig vejledning til medlemsstaterne i forbindelse med opstarten af programmeringsperioden 2014-2020. Den vil fortsætte med at vejlede medlemsstaterne for at forenkle og undgå unødigt komplicerede og byrdefulde regler der, hvor den konstaterer konkrete tilfælde af »gold plating«. I denne forbindelse mødes Kommissionen og medlemsstaterne regelmæssigt for at drøfte og præcisere disse spørgsmål. Kommissionen investerer kraftigt i anvendelsen af forenklede omkostningsmuligheder i programmeringsperioden 2014-2020 (se Kommissionens svar på anbefaling 3).

Kommissionen vil også fortsat samarbejde med de nationale revisionsmyndigheder for at tilskynde dem til i systemrevisioner og andre revisioner at identificere og indberette støtteberettigelsesregler, som er unødigt komplicerede og kan forenkles uden at berøre udgifternes lovlighed og formelle rigtighed.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- **Anbefaling 2:** Forvaltningsmyndighederne og de formidlende organer i medlemsstaterne bør intensivere bestræbelserne på at afhjælpe svaghederne i »kontrollerne på første niveau« ved at tage hensyn til alle tilgængelige oplysninger. Endvidere bør Kommissionen bede revisionsmyndighederne om at genudføre nogle af disse kontroller i forbindelse med deres systemrevisioner og udveksle gode praksis og indhøstede erfaringer

KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen bemærker, at den første del af denne anbefaling er henvendt til medlemsstaterne. Den er enig i betydningen af kontrol på første niveau, der gennemføres af medlemsstaterne, og er enig i, at disse bør styrkes yderligere. Derfor har den udstukket retningslinjer til medlemsstaterne for forvaltningsmyndighedernes fastlæggelse og gennemførelse af forvaltningskontrollen, herunder i forhold til offentlige indkøb og statsstøtte. Der er blevet udarbejdet en omfattende vejledning i forvaltningskontrol for programmeringsperioden 2014-2020, der bygger på erfaringerne fra programmeringsperioden 2007-2013 og Rettens konklusioner, og som blev drøftet med medlemsstaterne i anden halvdel af 2014. Den vil blive udsendt i juli 2015.

Revisionsmyndighederne har ansvar for at udføre revisioner af forvaltnings- og kontrolsystemerne. De tilsender Kommissionen systemrevisionsrapporter og årlige kontrolrapporter om disse systemers funktion og navnlig om kvaliteten og effektiviteten af forvaltningsmyndighedernes kontrol på første niveau. I denne forbindelse accepterer Kommissionen den anden del af anbefalingen om at anmode om, at revisionsmyndighederne som led i deres systemrevisioner og kontrolafprøvninger genudfører nogle af disse kontroller og udveksler gode praksis og indhøstede erfaringer. Kommissionen har i denne forbindelse i 2015 lanceret et nyt værktøj til peer-to-peer-udvekslinger blandt forvaltnings-, attesterings- og revisionsmyndigheder i medlemsstaterne (»Taiex Regio Peer 2 Peer«). Dette værktøj har til formål at hjælpe medlemsstaterne med at forbedre deres administrative kapacitet til forvaltning af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden, herunder med hensyn til forvaltningskontroller.

I overensstemmelse med sin revisionsstrategi, som blev ajourført i 2015, vil Kommissionen i sine revisioner også fortsat fokusere på forvaltningskontroller ved hjælp af en risikobaseret tilgang for programmer for 2007-2013 frem til afslutningen.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- **Anbefaling 3:** Medlemsstaterne bør gøre bedre brug af de muligheder for forenkede omkostninger, der gives i forordningen om fælles bestemmelser og ESF-forordningen for programmeringsperioden 2014-2020, i forbindelse med projekter, der modtager mere end 50 000 euro i offentlig støtte

KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen noterer sig denne anbefaling, som er rettet til medlemsstaterne.

Kommissionen har siden indførelsen af de forenkede omkostningsmuligheder i forordningerne gjort en indsats for gradvist at udvide anvendelsen af dem i medlemsstaterne, og mener, at dette arbejde allerede har ført til positive resultater, navnlig for ESF. Kommissionen fremmer fortsat aktivt medlemsstaternes anvendelse af forenkede omkostningsmuligheder i programmeringsperioden 2014-2020, hvor de er blevet styrket betydeligt både i forordningen om fælles bestemmelser og i ESF-forordningen, baseret på erfaringerne og den gode praksis, der blev konstateret i den foregående programmeringsperiode, med henblik på at mindske den administrative byrde for støttemodtagerne, fremme resultatorienteringen og yderligere mindske risikoen for fejl. Hvad angår EFRU og Samhørighedsfonden, opfordrer Kommissionen medlemsstaterne til nærmere at undersøge mulighederne i den retlige ramme for 2014-2020 vedrørende forenkede omkostningsmuligheder med henblik på at øge brugen af disse muligheder, navnlig for temamål 1 og 3.

Endvidere har Kommissionen som led i sin indsats for at fremme medlemsstaternes anvendelse af forenkede omkostningsmuligheder udsendt omfattende praktisk vejledning om de muligheder, der er omhandlet i forordningen om fælles bestemmelser og ESF-forordningen, og har afholdt endnu en runde af forenkingsseminarer i en lang række prioriterede medlemsstater, hvor forenkingsmulighederne ikke er blevet udnyttet tilstrækkeligt i den foregående programmeringsperiode. Endvidere iværksatte Kommissionen i juni 2015 undersøgelser for at vurdere medlemsstaternes planlagte anvendelse af forenkingsmulighederne, herunder de forenkede omkostningsmuligheder, i den aktuelle programmeringsperiode.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- **Anbefaling 4:** Medlemsstaterne bør sørge for, at det fulde beløb i relation til programmeringsperioden 2007-2013 betales til tiden, ved at betale godtgørelse til støttemodtagerne inden for en rimelig frist, når disse har indsendt en betalingsanmodning med henblik herpå. I overensstemmelse med de regler, der gælder for programmeringsperioden 2014-2020, mener vi, at alle sådanne betalinger bør afholdes senest 90 dage efter, at modtageren har indsendt en korrekt betalingsanmodning
- **Anbefaling 5:** Kommissionen bør forelægge et forslag til lovgivning for Rådet og Parlamentet med henblik på ved en retsakt med samme værdi at ændre forordning (EF) nr. 1083/2006 med hensyn til udvidelsen af støtteberettigelsesperioden for finansielle instrumenter under delt forvaltning
- **Anbefaling 6:** Kommissionen bør udvide sin vurdering af, om de finansielle korrektioner, som attesteringsmyndighederne rapporterer, er pålidelige, og hvordan dette indvirker på dens beregning af »restfejlførekosten«, så alle medlemsstater bliver omfattet

KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen noterer sig denne anbefaling, som er rettet til medlemsstaterne.

Kommissionen er enig i, at medlemsstaterne bør overholde artikel 80 i forordning (EF) nr. 1083/2006. Denne artikel indeholder ikke specifikke benchmarks. I forbindelse med programmeringsperioden 2014-2020 har artikel 132 i forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser om ESI-fonde indført specifikke regler om de nationale myndigheders tilbagebetaling af midler til støttemodtagerne. Med forbehold af disponible midler skal forvaltningsmyndigheden sørge for, at en støttemodtager modtager et beløb svarende til de samlede støtteberettigede offentlige udgifter fuldt ud og senest 90 dage efter datoen for modtagerens indgivelse af betalingsanmodningen.

Kommissionen accepterer ikke denne anbefaling.

Kommissionen mener, at de ændringer, den foretog i afslutningsretningslinjerne, var forenelige med artikel 78, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1083/2006, med senere ændringer, og den krævede derfor ikke en ændring af retsakten.

Kommissionen accepterer denne anbefaling, som den allerede gennemfører i overensstemmelse med tidligere anbefalinger fra de eksterne og interne revisorer herom.

Kommissionen har udvidet sin vurdering og udfører nu overensstemmelseskontroller og skrivebordsgennemgange af de finansielle korrektioner for alle medlemsstater og operationelle programmer, hvor resultaterne er afspejlet i beregningen af den kumulerede restrisiko. Endvidere udfører den hvert år en risikovurdering for at beslutte, hvilke kontrolbesøg der skal foretages i hvilke medlemsstater for at opnå rimelig sikkerhed, i dette tilfælde af de rapporterede finansielle korrektioner. Inden for rammerne af denne risikovurdering tager Kommissionen også højde for behovet for at udføre revisioner på stedet i alle medlemsstater med en væsentlig indvirkning på beregningen af den kumulerede restrisiko, inden udgangen af programmeringsperioden.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- **Anbefaling 7:** Kommissionen bør styrke kontrolsystemet for revisionsmyndighederne yderligere ved:
- at anmode revisionsmyndighederne om at give specifikke oplysninger om revisioner af operationer (særlig deres dækning), så den kan kontrollere nøjagtigheden og pålideligheden af de oplysninger, der gives i de årlige kontrolrapporter
 - at sikre sig, at alle revisionsmyndighederne i forbindelse med deres revisioner af operationer på passende vis kontrollerer, at statsstøttere og reglerne for offentlige indkøb er overholdt
 - hver gang den anser det for nødvendigt, at anmode revisionsmyndighederne om at attestere nøjagtigheden af de data vedrørende finansielle korrektioner, som attesteringsmyndighederne har rapporteret vedrørende hvert enkelt OP.

KOMMISSIONENS SVAR

- *Kommissionen accepterer denne anbefaling, som den allerede er i færd med at gennemføre, idet den anmoder om og modtager yderligere specifikke oplysninger fra revisionsmyndighederne, hver gang den finder det nødvendigt, navnlig i tilfælde af tvivl, ligesom den udfører skrivebords gennemgange eller gennemgange på stedet af de årlige kontrolrapporter. Eksempelvis har GD for Regionalpolitik og Bypolitik i sin ajourførte strategi for 2007-2013 vedtaget at foretage besøg, før de årlige kontrolrapporter udsendes, for at forberede sig til gennemgangen af de årlige kontrolrapporter, der skal fremsendes for sidste gang i december 2015, samt af afslutningserklæringer, der er planlagt til marts 2017. Endvidere agter både GD for Regionalpolitik og Bypolitik og GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion fortsat at gennemgå et stort antal årlige kontrolrapporter ved kontroller på stedet på risikobasis.*
- *Kommissionen accepterer denne anbefaling og er allerede i færd med at gennemføre den inden for rammerne af sine revisionsundersøgelser vedrørende gennemgangen af revisionsmyndighedernes arbejde. Den vil rundsende Rettens konklusioner for at sikre, at de forbedrede tjeklister om nødvendigt bruges i resten af programmeringsperioden 2007-2013 samt i den næste.*
- *Kommissionen accepterer denne anbefaling, som den allerede accepterede i 2014.*
I programmeringsperioden 2014-2020 anmodes revisionsmyndighederne hvert år om at udstede en revisionserklæring baseret på en restfejlføremst i de attesterede regnskaber. Revisionsmyndighederne skal i forbindelse med revisionen af beregningen af denne fejlføremst kontrollere nøjagtigheden af de finansielle korrektioner, attesteringsmyndighederne har rapporteret i løbet af perioden for hvert operationelt program og som angivet i de attesterede regnskaber.

DEL 2: PRÆSTATIONSRELATEREDE SPØRGSMÅL**VURDERING AF PROJEKTERNES PERFORMANCE**

6.80. At gennemføre EU-budgettet under overholdelse af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning kræver, at der ikke blot skal være fokus på, at udgifterne overholder reglerne, men også på, at de tilsigtede mål opfyldes⁽⁶¹⁾. 186 af de 331 undersøgte EFRU/samhørighedsfonds- og ESF-projekter var afsluttet, da revisionen fandt sted (jf. punkt 6.22). Ud over at kontrollere disse 186 transaktioners formelle rigtighed vurderede vi som et pilotprojekt på grundlag af støttemodtagernes oplysninger, om og i hvilket omfang:

- de mål, der var defineret i projektansøgningen, tilskudsaf-talen, kontrakten og/eller afgørelsen om medfinansiering for projekter finansieret under EFRU/Samhørighedsfonden og ESF, var i overensstemmelse med dem, der var beskrevet i OP'erne
- projekterne havde opfyldt disse mål. Vores analyse var koncentreret om projekternes output, og når det var muligt, undersøgte vi også, i hvilken udstrækning der var opnået resultater⁽⁶²⁾.

Vi vurderede endvidere, om projekterne var blevet gennemført i overensstemmelse med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning.

Tre fjerdedele af de undersøgte projekter opfyldte enten helt eller delvist deres mål

6.81. På grundlag af de konstaterede output (og, hvor det var muligt, de tilsigtede resultater) konkluderer vi, at 89 af de 186 projekter (48 %) opfyldte (eller oversteg) alle de mål, der var fastsat til måling af projektets performance. For så vidt angår 56 projekter (30 %) konstaterede vi, at en eller flere af de indikatorer, der var defineret for projektet, ikke nåede op på den tilsigtede målværdi. I 17 tilfælde (9 %) var fristen for opfyldelsen af nogle, men ikke alle, mål nået, da revisionen fandt sted.

6.81. Kommissionen noterer sig, at 143 projekter ud af de 186, der er blevet undersøgt, har opfyldt (helt eller delvist) eller oversteget deres mål.

Medlemsstaterne overvåger gennemførelsen i hele projekternes løbetid. Resultaterne af projekter, som finansieres af operationelle programmer, vil imidlertid først blive endelig evalueret og rapporteret til Kommissionen i forbindelse med afslutningen af programmerne i 2017.

Kommissionen bemærker, at kravene om måling af resultaterne af EU-finansierede projekter er blevet skærpet i forordningerne for programmeringsperioden 2007-2013.

Evalueringen af programmernes resultater er blevet styrket yderligere for perioden 2014-2020. Ifølge retsgrundlaget (artikel 22, stk. 6 og 7, i forordning (EU) nr. 1303/2013), vil Kommissionen kunne straffe medlemsstaterne i tilfælde af særligt dårlige resultater efter resultat-gennemgangen (artikel 22, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1303/2013) og ved afslutningen (artikel 22, stk. 7).

⁽⁶¹⁾ Jf. årsberetningen for 2013, punkt 10.10.

⁽⁶²⁾ I tekstboks 3.1 i kapitel 3 forklares begreberne output og resultater nærmere.

RETTENS BEMÆRKNINGER

6.82. I tre tilfælde (2 %) var ingen af målene for projektet (som defineret i OP'et og/eller tilskudsaftalen) opfyldt. Disse projekter tilfører ingen merværdi, fordi investeringerne enten ikke anvendes eller ikke kan anvendes (jf. tekstboks 6.7). Der vil her være tale om spild af EU-midler, medmindre problemerne afhjælpes, når OP'erne afsluttes.

Tekstboks 6.7 — Eksempel på projekter, som ikke tilfører merværdi

Projektet er leveret, men anvendes ikke: Et samhörighedsfondsprojekt i Grækenland bestod i opførelse af et spildevandsanlæg og et kloaknet for to kommuner. Infrastrukturarbejdet blev afsluttet i 2013. Projektet kan imidlertid ikke bruges, før der også er etableret tilslutninger til kloaknettet for private husholdninger og virksomheder. Fra den første gang blev givet meddelelse om projektet (i 2006), havde kommunen tid nok til at udforme og etablere sådanne tilslutninger til kloaknettet. Ved udgangen af 2014 konstaterede vi imidlertid i forbindelse med vores revision, at tilslutningerne stadig ikke var etableret. Kontrakten om projektet vedrørende de private tilslutninger blev indgået i 2015.

6.83. For 13 projekters vedkommende (7 %) kunne målopfyldelsen ikke vurderes, eftersom der ikke blev givet relevante data.

6.84. Vi konstaterede også, at otte projekter (4 %) havde mål, som ikke svarede til dem, der var fastsat for OP'et og den prioritetsakse, som projektet blev finansieret under (jf. tekstboks 6.8). Med hensyn til disse projekter konkluderede vi, at det ikke kan afgøres, om de har opfyldt deres præstationsmål.

Tekstboks 6.8 — Eksempel på indikatorer, som ikke var i overensstemmelse med OP'et

Indikatoren for projektet var ikke defineret: Et EFRU-projekt i Italien bestod i indkøb af udstyr til et hospital. Der var ikke defineret nogen relevant præstationsindikator for projektet. Hertil kom, at der ikke var fundet nogen specifik indikator for den foranstaltning, som projektet var godkendt under. Forvaltningsmyndigheden overvåger i stedet en række indikatorer defineret på nationalt niveau (for eksempel det areal i kvadratmeter, der dækkes af et projekt, det samlede antal præsterede mand-/arbejdsdage og antallet af fysisk afsluttede projekter), som imidlertid ikke kan anvendes til at måle det undersøgte projekts performance.

KOMMISSIONENS SVAR

6.82. Kommissionen vil overvåge hos de berørte programmyndigheder, at disse investeringer bliver funktionelle ved afslutningen, hvilket er en betingelse for, at de relevante udgifter bliver støtteberettigede på det tidspunkt.

Tekstboks 6.8 — Eksempel på indikatorer, som ikke var i overensstemmelse med OP'et

Ifølge forordningerne for 2007-2013 kan aggregerede resultatindikatorer anvendes på foranstaltningsniveau og ikke systematiske resultatindikatorer på projektniveau. Disse indikatorer måler fremskridtet i forhold til den oprindelige situation, samt hvor effektive de valgte foranstaltninger har været med hensyn til at nå de konkrete mål.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Resultatbaserede finansieringsordninger er undtagelsen snarere end reglen

6.85. Kun i meget få tilfælde har opfyldelsen af præstationsmål nogen indvirkning på EU-finansieringens omfang. I et af disse tilfælde konstaterede vi imidlertid, at den manglende opfyldelse af de aftalte mål endnu ikke havde medført, at forvaltningsmyndigheden traf korrigerende foranstaltninger (jf. tekstboks 6.9).

Tekstboks 6.9 — Eksempel på projekter med en resultatbaseret finansieringsordning

Midler skal betales tilbage, når resultatindikatorerne ikke er opfyldt. I tilskudsaftalen for et EFRU-projekt i Rumænien vedrørende indkøb af udstyr med henblik på optimering af en forarbejdningsvirksomheds produktionsstrøm var det fastsat, at støttemodtageren skulle tilbagebetale en del af det modtagne tilskud, hvis de resultatindikatorer, der var defineret i tilskudsaftalen, ikke var opfyldt, når projektet var færdigt. Da projektet var afsluttet, var de resultatindikatorer, der var defineret i tilskudsaftalen, ikke fuldstændig opfyldt. Forvaltningsmyndigheden har imidlertid endnu ikke reguleret finansieringen til dette projekt.

Nogle nationale støtteberettigelsesregler omfatter bestemmelser, som strider imod princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning

6.86. I andre tilfælde er der bestemmelser i de nationale støtteberettigelsesregler, som tillader, at støttemodtagerne anmelder omkostninger, som er højere end de normale markedspriser i den pågældende medlemsstat (tekstboks 6.10).

Tekstboks 6.10 — Eksempel på nationale støtteberettigelsesregler, som er i strid med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning

Der blev anvendt en anderledes lønsats i forbindelse med EU-finansierede projekter: I forbindelse med et ESF-projekt i Rumænien, som finansierer stipendier til unge ph.d.-forskere og lønningerne til medlemmerne af en styringsgruppe, som driver et postdoktoralt program inden for nanomaterialer, er de lønsatser, der anvendes på de timer, der bliver brugt på projektet, op til tre gange højere end satserne på markedet. Denne praksis er i overensstemmelse med de nationale støtteberettigelsesregler, som tillader, at folk, der arbejder på EU-projekter, kan aflønnes efter andre satser end dem, der gælder for folk, der arbejder med nationale projekter eller projekter finansieret med egne indtægter. Efter en revision udført af Kommissionen og en af vores tidligere revisioner i 2012⁽⁶³⁾ blev lønlofterne for folk, der arbejder på EU-projekter, sat ned, men de var stadig for høje. Der blev foretaget en ny tilpasning i juli 2014.

Der blev konstateret lignende tilfælde i andre ESF-projekter i Italien og i Rumænien.

Tekstboks 6.10 — Eksempel på nationale støtteberettigelsesregler, som er i strid med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning

Lønsituationen i forbindelse med ESF-finansierede projekter i Rumænien var et problem, som Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion allerede afdækkede ved en revision i 2012. Der er systematisk blevet anvendt en fast finansiel korrektion på 25 % på dette OP. Som følge heraf bestilte den pågældende forvaltningsmyndighed en undersøgelse af omkostningsstrukturen og lønomkostningerne, der skulle danne grundlag for fastlæggelsen af det maksimale lønniveau, som skulle gælde i forbindelse med fremtidige projekter.

Kommissionen har rettet yderligere henstillinger til forvaltningsmyndigheden vedrørende de parametre, der skal anvendes ved fastlæggelsen af de lønlofter, som skal gælde i forbindelse med ESF-finansierede projekter, da de nuværende fortsat anses for at være for høje.

⁽⁶³⁾ Jf. årsberetningen for 2013, punkt 6.23 og tekstboks 6.4.

BILAG 6.1

RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER PÅ UDGIFTSOMRÅDET »ØKONOMISK, SOCIAL OG TERRITORIAL SAMHØRIGHED«

	2014	2013 ⁽¹⁾
STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR		
Regional- og bypolitikken	161	168
Politikområdet beskæftigelse og sociale anliggender	170	175
Transaktioner i alt på udgiftsområdet »Økonomisk, social og territorial samhørighed«	331	343
ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL		
Anslået fejlforekomst: Regional- og bypolitikken	6,1 %	7,0 %
Anslået fejlforekomst: Politikområdet beskæftigelse og sociale anliggender	3,7 %	3,1 %
Anslået fejlforekomst: Udgiftsområdet »Økonomisk, social og territorial samhørighed«	5,7 %	5,9 %
Øvre fejlgrænse	8,2 %	
Nedre fejlgrænse	3,1 %	

Den nedre og den øvre fejlgrænse for regional- og bypolitikken er: 3,0 % og 9,2 %.

Den nedre og den øvre fejlgrænse for politikområdet beskæftigelse og sociale anliggender er: 1,9 % og 5,6 %.

⁽¹⁾ Tallene for 2013 er blevet omberegnet, så de svarer til strukturen i årsberetningen for 2014, således at det er muligt at sammenligne de to år. **Figur 1.3** i kapitel 1 viser, hvordan resultaterne for 2013 er blevet omklassificeret på grundlag af strukturen i årsberetningen for 2014. Den anslåede fejlforekomst for 2013 blev beregnet på grundlag af den tilgang til kvantificering af fejl vedrørende offentlige indkøb, der var gældende, da revisionen fandt sted. I **tabel 1.1** og **figur 1.3** vises resultaterne for 2013 omberegnet under hensyntagen til den ajourførte tilgang til kvantificering af disse fejl (jf. punkt 1.13).

År	Rettenns anbefaling	Rettenns analyse af de fremskridt, der er sket					Kommissionens svar	
		Fuldstændig implementeret	Under implementering		Ikke implementeret	Ikke relevant		Udførelsesniveau
			I de fleste henseender	I nogle henseender				
		De anbefalinger i årsberetningen for 2011, der stort set svarede til anbefalingerne i årsberetningen for 2012, er blevet analyseret sammen med disse.						
	Kapitel 6, anbefaling 3 : opfordrer de nationale myndigheder til at anvende korrektionsmekanismerne strengt, inden de attesterer udgifterne over for Kommissionen (2008). Hver gang der påvises væsentlige svagheder i forvaltnings- og kontrolsystemernes funktionsmåde, bør Kommissionen afbryde eller suspendere betalingerne, indtil medlemsstaten har truffet korrigerende foranstaltninger, og foretage finansielle korrektioner, hvis det er nødvendigt	X						
	Anbefaling 4 : giver revisionsmyndighederne yderligere vejledning for den aktuelle programmeringsperiode, særlig om stikprøveudtagning, omfanget af de kontroller, der skal udføres i forbindelse med revisionen af projekter og kvalitetskontrol; tilskynder revisionsmyndighederne til at udføre specifikke systemrevisioner vedrørende de »kontroller på første niveau«, som forvaltningsmyndigheden og formidlende organer foretager		X ⁽⁵⁾					
	Kapitel 6, anbefaling 5 : nøje kontrollerer, at revisionsmyndighedernes oplysninger i de årlige kontrolrapporter og revisionsklæringer er rigtige og fuldstændige. Alle foreliggende oplysninger om revisionsmyndighedernes system- og transaktionsrevisioner bør tages i betragtning i forbindelse med Kommissionens kontrol		B					
	Kapitel 6, anbefaling 6 : opfordrer medlemsstaterne til at anvende de forenklede omkostningsordninger, som forordningerne tillader, med henblik på at begrænse mulighederne for fejl	B						
	Kapitel 5, anbefaling 1 : gør sanktionssystemerne mere effektive ved at øge effekten af finansielle korrektioner og ved at begrænse mulighederne for at erstatte de ikke-støtteberettigede udgifter med andre udgifter, som Kommissionen har foreslået det på samhørighedsområdet vedrørende den næste programmeringsperiode. Der bør være en forventning om, at enhver uregelmæssighed, der påvises, efter at årsregnskabet er blevet fremlagt, vil medføre en finansiell nettokorrektion	R						

År	Rettenns anbefaling	Rettenns analyse af de fremskridt, der er sket						Kommissionens svar
		Fuldstændig implementeret	Under implementering		Ikke implementeret	Ikke relevant	Utilstrækkeligt bevis	
			I de fleste henseender	I nogle henseender				
2011	<p>Kapitel 5, anbefaling 5: med henblik på at gøre proceduren for afslutning af flerårige programmer på samhørighedsområdet mere effektiv:</p> <ul style="list-style-type: none"> — minder medlemsstaterne om at sikre, at de endelige erklæringer, der er indsendt om 2007-2013-programmerne, er pålidelige — undersøger de specifikke svagheder, som Retten har konstateret i afslutningserklæringerne med henblik på lukning af 2000-2006-programmerne — overvejer, om disse problemer også er forekommet i forbindelse med andre OP, og foretager finansielle korrektioner, hvor det er nødvendigt — sørger for, at dens igangværende afslutningsrevisioner i tilstrækkelig grad adresserer de spørgsmål, som Retten har rejst. 	R						

⁽¹⁾ Jf. punkt 6.42 og 6.43 og anbefaling 1 og 2 i kapitel 5 i årsberetningen for 2013.

⁽²⁾ Situationen har ikke ændret sig i 2014.

⁽³⁾ Der er ikke blevet foretaget en systematisk vurdering af de nationale støtteberettigelsesregler med henblik på forenkling.

⁽⁴⁾ Der er ikke blevet givet vejledning om, hvordan projekters støtteberettigelse skal vurderes. Vejledningen vedrørende udgifters støtteberettigelse er stadig under udarbejdelse og er ikke blevet sendt til medlemsstaterne. En guide til cost-benefit-analyse af investeringsprojekter under samhørighedspolitikken 2014-2020 blev udsendt i december 2014.

⁽⁵⁾ Jf. tekstsåboks 6.6. Selv om der blev givet ny vejledning til revisionsmyndighederne i løbet af 2013, konstaterede vi stadig specifikke svagheder i den vejledning. Kommissionen havde udsendt til revisionsmyndighederne, nemlig vedrørende behandlingen af finansielle instrumenter — jf. punkt 6.66 og 6.67. Desuden kunne der ikke findes dokumentation for anbefalingen om at udføre specifikke systemrevisioner vedrørende de »kontroller på første niveau«, som forvaltningsmyndigheder og formidlende organer foretager.

KAPITEL 7

Naturressourcer

INDHOLD

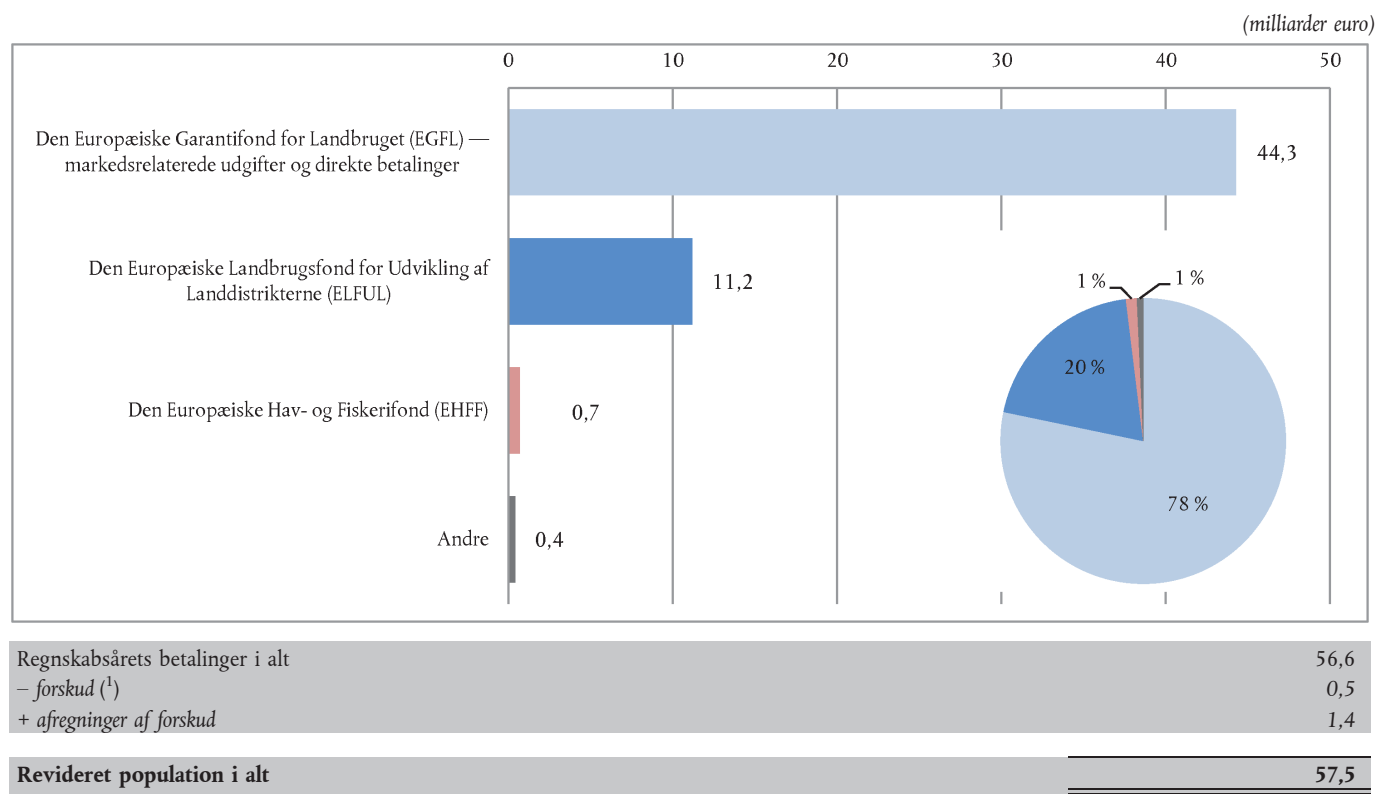
	<i>Punkt</i>
Indledning	7.1-7.14
Særlige karakteristika ved dette FFR-udgiftsområde	7.3-7.13
Revisionens omfang og revisionsmetoden	7.14
Del 1: Vores vurdering af den formelle rigtighed	7.15-7.78
Transaktionernes formelle rigtighed	7.15-7.34
Undersøgelsen af udvalgte systemer og årlige aktivitetsrapporter	7.35-7.73
Konklusion og anbefalinger	7.74-7.78
Del 2: Udvikling af landdistrikter — performancerelaterede spørgsmål	7.79-7.89
Vurdering af projekternes performance	7.79-7.88
Konklusion	7.89
Bilag 7.1 — Resultaterne af testen af transaktioner på udgiftsområdet »Naturressourcer«	
Bilag 7.2 — Opfølgning af tidligere anbefalinger vedrørende udgiftsområdet »Naturressourcer«	

RETTENS BEMÆRKNINGER

INDLEDNING

7.1. I dette kapitel præsenteres revisionsresultaterne fra vores specifikke vurdering på området »Naturressourcer«. Kapitlet præsenterer særskilt resultaterne af testen af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og af testen af andre udgifter (»Udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri«) under udgiftsområdet i den flerårige finansielle ramme (FFR). De centrale oplysninger om, hvordan dette FFR-udgiftsområde er sammensat, gives i **figur 7.1**.

Figur 7.1 — FFR-udgiftsområde 2 — »Naturressourcer«

⁽¹⁾ I overensstemmelse med den harmoniserede definition af underliggende transaktioner (for nærmere oplysninger jf. **bilag 1.1**, punkt 7).

Kilde: Den Europæiske Unions konsoliderede regnskab for 2014.

7.2. Ud over vores revisionsresultater med hensyn til formel rigtighed til brug for de specifikke vurderinger præsenterer vi i dette kapitel i et særskilt afsnit resultaterne vedrørende en række performerelaterede aspekter for en stikprøve af projekter på området udvikling af landdistrikter.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Særlige karakteristika ved dette FFR-udgiftsområde*Den fælles landbrugspolitik*

7.3. Den fælles landbrugspolitik har til formål⁽¹⁾ at forøge landbrugets produktivitet og herigennem at sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard, stabilisere markederne, sikre forsyningerne og sikre forbrugerne rimelige priser på landbrugsvarer.

7.4. Den fælles landbrugspolitik gennemføres under delt forvaltning af Kommissionens Generaldirektorat for Landbrug og Udvikling af Landdistrikterne (GD AGRI) og medlemsstaterne gennem to fonde⁽²⁾: EGFL, der finansierer EU's udgifter til direkte støtte og markedsforanstaltninger fuldt ud⁽³⁾, og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), som medfinansierer programmer vedrørende udvikling af landdistrikter sammen med medlemsstaterne.

7.5. De vigtigste foranstaltninger, som finansieres af EGFL, er:

- »Enkeltbetalingsordningen« (SPS), en ordning for direkte støtte, som beløb sig til 30,8 milliarder euro i 2014. Under denne ordning ydes der afkoblet⁽⁴⁾ indkomststøtte på basis af »betalingsrettigheder« — hver enkelt betalingsrettighed aktiveres med en hektar støtteberettiget jord.
- »Den generelle arealbetalingsordning« (SAPS), en ordning for direkte støtte, som beløb sig til 7,4 milliarder euro i 2014. SAPS er en forenklet ordning for afkoblet indkomststøtte, som anvendes i 10 af de medlemsstater⁽⁵⁾, der tiltrådte EU i 2004 og 2007. Under denne ordning betales der samme beløb for hver støtteberettiget hektar landbrugsjord.
- Andre ordninger for direkte støtte, 3,5 milliarder euro i 2014, primært med »koblede betalinger«⁽⁶⁾, som er knyttet til specifikke typer landbrugsproduktion.
- Interventioner på landbrugsmarkeder, 2,5 milliarder euro i 2014, navnlig specifik støtte til vinsektoren og frugt- og grøntsagssektoren og særlige foranstaltninger for regionerne i EU's yderste periferi.

⁽¹⁾ Artikel 39 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1).

⁽³⁾ Bortset fra visse foranstaltninger som for eksempel salgsmæssig og skolefrugtordningen, som medfinansieres.

⁽⁴⁾ Der ydes afkoblede betalinger for støtteberettigede landbrugsarealer, uanset om de bruges eller ikke bruges til produktion.

⁽⁵⁾ Bulgarien, Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Polen, Rumænien og Slovakiet.

⁽⁶⁾ Koblet støtte beregnes på basis af antallet af dyr (f.eks. ammekøer, får og geder) og/eller antallet af hektar dyrket med en specifik afgrøde (f.eks. bomuld, ris, sukkerroer).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

7.6. ELFUL medfinansierer de udgifter til udvikling af landdistrikter, der udbetales gennem medlemsstaternes landdistriktsprogrammer. Udgifterne dækker 46 foranstaltninger⁽⁷⁾, som både omfatter arealrelaterede foranstaltninger⁽⁸⁾ og foranstaltninger, som ikke er arealrelaterede⁽⁹⁾. I 2014 tegnede udvikling af landdistrikter sig for 11 186 millioner euro i udgifter.

7.7. I forbindelse med alle ordninger for direkte støtte under EGFL og alle arealrelaterede ELFUL-foranstaltninger⁽¹⁰⁾ er modtagerne forpligtet til at opfylde krav om krydsoverensstemmelse. Disse krav omfatter lovgivningsbestemte forvaltningskrav (SMR-krav) i relation til miljøbeskyttelse, folkesundhed, dyre- og plantesundhed samt dyrevelfærd og krav til bevarelse af landbrugsjorden i god landbrugs- og miljømæssig stand (GLM-krav). Hvis landbrugerne ikke overholder disse krav, nedsættes deres støtte⁽¹¹⁾ (jf. også punkt 7.14 b)).

7.7. Kravet om krydsoverensstemmelse er forbundet med en sanktionsmekanisme, hvorved landbrugere pålægges sanktioner, hvis de ikke overholder en række regler, som normalt hidrører fra andre politikker end den fælles landbrugspolitik og finder anvendelse på EU-borgerne uafhængigt af den fælles landbrugspolitik. Overholdelse af krydsoverensstemmelsesforpligtelserne er ikke et kriterium for støtteberettigelse til eventuelle betalinger i henhold til den fælles landbrugspolitik, og kontrollen af disse krav vedrører derfor ikke lovligheden og den formelle rigtighed af eventuelle underliggende transaktioner. Disse principper har været gældende, siden enkeltbetalingsordningen trådte i kraft i 2005. Den omstændighed, at krydsoverensstemmelse ikke berører støtteberettigelsen til betalinger, er blevet udtrykkeligt bekræftet af EU-Domstolen (sag T-588/10) og er blevet yderligere præciseret i artiklen 97, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1306/2013 for ansøgningsåret 2015 og frem.

Kommissionen gentager sit synspunkt, ifølge hvilket der ikke bør tages hensyn til nedsættelser for manglende overholdelse af krydsoverensstemmelseskravene ved beregningen af fejlprocenterne for den fælles landbrugspolitik.

⁽⁷⁾ Foranstaltningerne er anført under punkt 7a i bilag II til Kommissionens forordning (EF) nr. 1974/2006 af 15. december 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 368 af 23.12.2006, s. 15).

⁽⁸⁾ Arealrelaterede foranstaltninger er foranstaltninger, hvor betalingerne er knyttet til antallet af hektar, som for eksempel betalinger for miljøvenligt landbrug og godtgørelse til landbrugere i områder med naturbetingede ulemper.

⁽⁹⁾ Ikke-arealrelaterede foranstaltninger er typisk investeringsforanstaltninger som for eksempel modernisering af landbrugsbedrifter og oprettelse af basale tjenester for erhvervslivet og befolkningen i landdistrikterne.

⁽¹⁰⁾ Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16).

⁽¹¹⁾ Ifølge artikel 66 og 67 i Kommissionens forordning (EF) nr. 796/2004 af 21. april 2004 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere (EUT L 141 af 30.4.2004, s. 18) kan den nedsættelse, der foretages ved manglende overholdelse af de lovgivningsbestemte forvaltningskrav eller betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand, variere mellem 1 % og 5 %, hvis der er tale om forsømmelse, og kan medføre, at hele beløbet udelukkes, hvis den manglende overholdelse er forsætlig. De beløb, der fremkommer ved støttenedsættelser, fratrækkes den udbetalte støtte og krediteres EU-budgettet som formålsbestemte landbrugsindtægter.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

7.8. Under begge fonde kanaliseres udgifterne gennem omkring 80 betalingsorganer, som er ansvarlige for at kontrollere, at ansøgningerne er støtteberettigede, og foretage betalinger til støttemodtagerne. Betalingsorganernes regnskaber og betalingsbilag gennemgås af uafhængige revisionsorganer (certificeringsorganer), som indsender årlige attester og rapporter til Kommissionen.

7.9. For så vidt angår direkte betalinger er de største risici med hensyn til formel rigtighed, at der udbetales støtte for ikke-støtteberettigede arealer, til ikke-støtteberettigede modtagere eller til mere end én modtager for den samme parcel, at betalingsrettighederne ikke er beregnet korrekt, eller at der betales dyrepræmier for dyr, der ikke eksisterer. For så vidt angår interventioner på landbrugsmarkeder er de største risici med hensyn til formel rigtighed, at der ydes tilskud til ikke-støtteberettigede ansøgere eller til omkostninger eller mængder, som ikke er støtteberettigede, eller som er angivet for højt.

7.10. For udvikling af landdistrikters vedkommende er den største risiko, at udgifterne ikke er støtteberettigede, fordi de ofte komplekse regler og betingelser for støtteberettigelse, navnlig i forbindelse med investeringsforanstaltninger, ikke er overholdt.

7.10. Kommissionen er enig med Revisionsretten i, at visse områder af udgifterne til udvikling af landdistrikter er omfattet af komplekse regler og betingelser for støtteberettigelse. Kommissionen mener, at dette er en konsekvens af de ambitiøse mål for politikken for udvikling af landdistrikter og forklarer, hvorfor denne politik i særlig grad er behæftet med fejl.

Den fælles landbrugspolitik regelsæt for programmeringsperioden 2014-2020 indeholder bestemmelser vedrørende både forenkling og indførelse af forebyggende foranstaltninger (f.eks. forudgående analyse af programmerne for udvikling af landdistrikter, suspensioner og afbrydelser af betalinger).

Kommissionen bakker om op forenklingen af reglerne vedrørende den fælles landbrugspolitik og vil kræve, at medlemsstaterne forenkler de nationale regler, uden at den forsvarlige økonomiske forvaltning bringes i fare.

Miljøpolitik og den fælles fiskeripolitik

7.11. Målet med Unionens miljøpolitik er at bidrage til at beskytte og forbedre miljøkvaliteten, borgernes livskvalitet og en rationel udnyttelse af naturressourcerne. Udgifterne forvaltes centralt af Kommissionens Generaldirektorat for Miljø (GD ENV) og af Kommissionens Generaldirektorat for Klima (GD CLIMA). Det finansielle instrument for miljøet (Lifeprogrammet)⁽¹²⁾ er det vigtigste program. Life medfinansierer projekter i medlemsstaterne vedrørende natur og biodiversitet, miljøpolitik og -governance samt information og kommunikation (221 millioner euro i udgifter i 2014).

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1293/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af et program for miljø- og klimainsatsen (Life) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 614/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 185).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

7.12. Målene for den fælles fiskeripolitik er i det store og hele de samme som målene for den fælles landbrugspolitik (jf. punkt 7.2). Den Europæiske Fiskerifond⁽¹³⁾ (EFF), som forvaltes af Kommissionens Generaldirektorat for Maritime Anliggender og Fiskeri (GD MARE) og medlemsstaterne under delt forvaltning, er det vigtigste instrument til gennemførelse af den fælles fiskeripolitik (569 millioner euro i udgifter i 2014).

7.13. For så vidt angår miljø- og fiskeripolitikken er de største risici med hensyn til formel rigtighed, at der godtgøres ikke-støtteberettigede eller for højt ansatte omkostninger.

Revisionens omfang og revisionsmetoden

7.14. Vores generelle revisionstilgang og -metode beskrives i **del 2 i bilag 1.1** til kapitel 1. Med hensyn til revisionen af området »Naturressourcer« skal følgende specifikke forhold bemærkes:

- a) Med henblik på de to specifikke vurderinger omfattede revisionen en undersøgelse af en stikprøve på 183 transaktioner vedrørende EGFL og en stikprøve på 176 transaktioner vedrørende »Udvikling af landdistrikter, miljø, klimainsats og fiskeri«, jf. definitionen i **bilag 1.1**, punkt 7. Stikprøverne er udformet på en måde, som skal sikre, at de er repræsentative for alle de transaktioner, der er omhandlet i de to specifikke vurderinger. I 2014 bestod EGFL-stikprøven af transaktioner fra 17 medlemsstater⁽¹⁴⁾. For så vidt angår den anden specifikke vurdering bestod stikprøven af 162 transaktioner vedrørende udvikling af landdistrikter og 14 transaktioner vedrørende miljø, klimainsats og fiskeri fra 18 medlemsstater⁽¹⁵⁾.

7.14.

⁽¹³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om Den Europæiske Fiskerifond (EUT L 223 af 15.8.2006, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Belgien, Tjekkiet, Danmark, Tyskland (Bayern, Brandenburg, Niedersachsen, Schleswig-Holstein, Rheinland-Pfalz), Estland, Irland, Grækenland, Spanien (Andalusien, Aragon, Castilla-La Mancha, Catalonien, Extremadura, De Kanariske Øer), Frankrig, Italien (Lombardiet, AGEA), Ungarn, Nederlandene, Polen, Portugal, Slovakiet, Finland og Det Forenede Kongerige (England, Wales).

⁽¹⁵⁾ Bulgarien, Tjekkiet, Tyskland (Mecklenburg-Vorpommern, Rheinland-Pfalz, Sachsen-Anhalt), Grækenland, Spanien (Galicien, Castilla-La Mancha), Frankrig, Italien (Puglia, Umbrien, Veneto), Letland, Litauen, Ungarn, Nederlandene, Østrig, Polen, Portugal, Rumænien, Slovakiet, Sverige og Det Forenede Kongerige (England og Wales). Stikprøven omfattede også tre transaktioner under direkte forvaltning.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- b) For så vidt angår krydsoverensstemmelse havde vores test fokus på udvalgte GLM-forpligtelser⁽¹⁶⁾ og udvalgte SMR-krav⁽¹⁷⁾, for hvilke der kunne fremskaffes dokumentation og drages en konklusion på det tidspunkt, hvor revisionsbesøgene fandt sted⁽¹⁸⁾ (jf. også punkt 1.15).
- c) For så vidt angår EGFL omfattede undersøgelsen af udvalgte kontrolsystemer⁽¹⁹⁾ det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS) i Kroatien, de afhjælpende foranstaltninger, der i seks medlemsstater⁽²⁰⁾ var truffet som reaktion på væsentlige systemsvagheder, som vi havde påpeget i tidligere årsberetninger, og det arbejde, der var udført under proceduren for styrkelse af sikkerheden⁽²¹⁾ i Grækenland. Derudover gennemgik vi 14 af Kommissionens overensstemmelsesrevisioner.
- d) For så vidt angår udvikling af landdistrikter gennemgik vi 12 af Kommissionens overensstemmelsesrevisioner og genudførte Kommissionens kontrol samt testede udvalgte centrale kontroller på stedet i forbindelse med fem af disse⁽²²⁾. Med hensyn til de andre politikområder undersøgte vi systemerne vedrørende Den Europæiske Fiskerifond (EFF) i Italien og GD ENV.
- e) For at kunne vurdere grundlaget for Kommissionens afgørelser om regnskabsafslutning gennemgik vi GD AGRI's revision i tilknytning til afslutningen af regnskaberne (for både EGFL og ELFUL).
- f) Vurderingen af de årlige aktivitetsrapporter omfattede GD AGRI's og GD ENV's rapporter.

- b) *Kommissionen hilser den fremgangsmåde, som Revisionsretten har bebudet fra 2015, velkommen og understreger vigtigheden af at undersøge det anslåede fejlniveau uafhængigt af krydsreferenceelementet.*

Se Kommissionens svar på punkt 7.7, 7.22 og 7.33.

⁽¹⁶⁾ Undgåelse af spredning af uønsket vegetation, bevarelse af terrasser, opretholdelse af olivenlunde og overholdelse af minimumsbelægningsgrader for dyr eller forpligtelser med hensyn til mejning.

⁽¹⁷⁾ Krav vedrørende SMR 4 (nitratdirektivet) og SMR 6-8 (identifikation og registrering af dyr)

⁽¹⁸⁾ Krydsoverensstemmelsesforpligtelserne er materielle lovkrav, som alle modtagere af direkte EU-støtte skal overholde. De er de grundlæggende og i mange tilfælde de eneste betingelser, der skal være opfyldt, for at det fulde beløb i direkte støtte kan udbetales, og vi har derfor besluttet at behandle overtrædelser af krydsoverensstemmelseskravene som fejl.

⁽¹⁹⁾ De reviderede medlemsstater og systemer blev udvalgt på grundlag af en risikoanalyse, og resultaterne er derfor ikke repræsentative for EU som helhed.

⁽²⁰⁾ Bulgarien, Grækenland, Spanien (Andalusien, Castilla-La Mancha, Extremadura), Italien (Lombardiet), Portugal og Rumænien.

⁽²¹⁾ Jf. punkt 7.44.

⁽²²⁾ Irland, Italien (Campania), Portugal, Rumænien og Sverige.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

DEL 1: VORES VURDERING AF DEN FORMELLE RIGTIGHED**Transaktionernes formelle rigtighed**

7.15. Resultaterne af testen af transaktioner for området »Naturressourcer« som helhed og for hver af de to specifikke vurderinger (EGFL og »Udvikling af landdistrikter, miljø, klima-indsats og fiskeri«) er sammenfattet i **bilag 7.1**. Af de 359 transaktioner, vi reviderede, var 177 (49 %) behæftet med fejl. På grundlag af de 129 fejl, vi har kvantificeret, anslår vi, at fejlforekomsten på området »Naturressourcer« som helhed er 3,6 % ⁽²³⁾ ⁽²⁴⁾.

7.16. **Figur 7.2** viser, hvor meget de forskellige fejltyper bidrog til vores samlede skøn vedrørende fejlforekomsten for 2014.

7.15. Kommissionen noterer sig Revisionsrettens vurdering af den mest sandsynlige fejlprocent, der er lavere end sidste år.

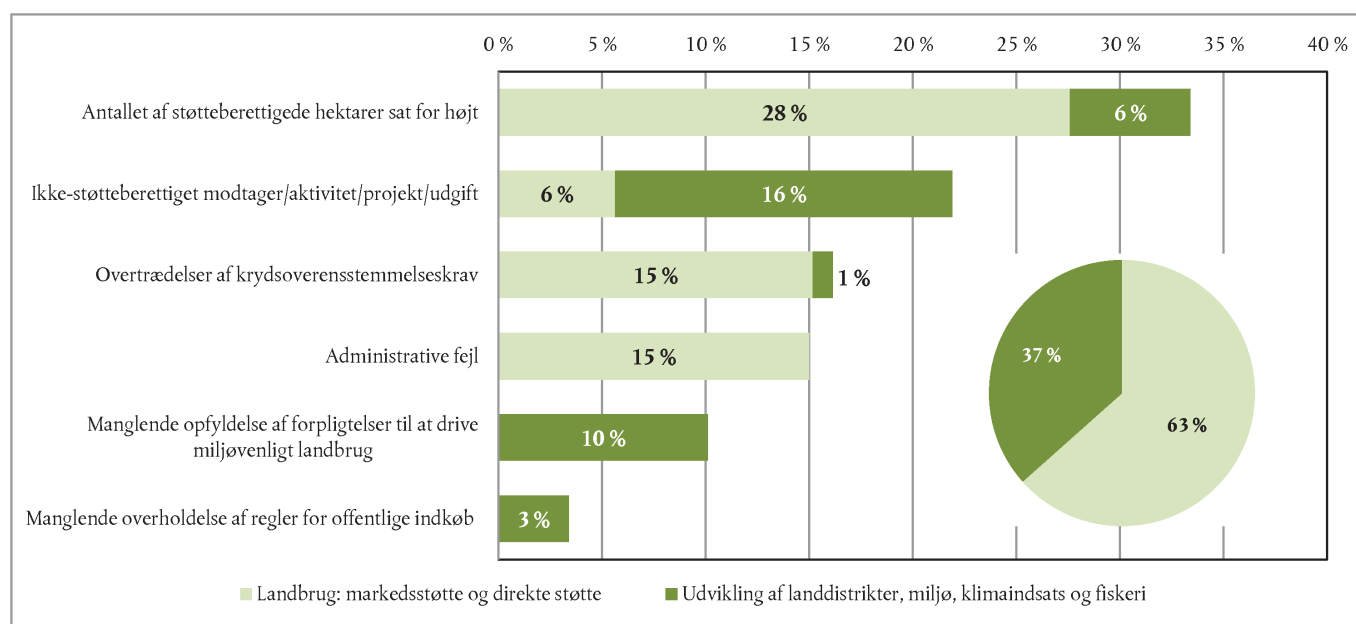
Kommissionen er af den opfattelse, at de finansielle nettokorrekationer, der er resultatet af de flerårige procedurer for overensstemmelsesrevision, samt inddrivelses fra støttemodtagere, der er tilbagebetalt til EU-budgettet, udgør en korrigerende effekt, som skal tages i betragtning ved en samlet vurdering af det generelle interne kontrolsystem. Kommissionen bemærker også, således som det fremgår af den årlige aktivitetsrapport fra Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter for 2014, at den korrigerende effekt i 2014 beløb sig til 863,5 mio. EUR (1,55 % af de samlede udgifter til den fælles landbrugspolitik). Jf. punkt 7.70 og 7.71 i Revisionsrettens årsberetning.

Kommissionen mener, at overtrædelser af krydsoverensstemmelsesforpligtelserne (0,6 procentpoint) ikke bør tages i betragtning ved vurderingen af fejlniveaulet (se Kommissionens svar på punkt 7.7). Uden krydsoverensstemmelse er den mest sandsynlige fejlprocent 3,0 %.

⁽²³⁾ Vi beregner vores skøn vedrørende fejlforekomsten på grundlag af en repræsentativ stikprøve. Det anførte tal er det bedste skøn. Vi har 95 % sikkerhed for, at fejlforekomsten i populationen ligger mellem 2,7 % og 4,6 % (henholdsvis den nedre og den øvre fejlgrænse).

⁽²⁴⁾ Krydsoverensstemmelsesfejl bidrog med 0,6 procentpoint til denne fejlforekomst.

Figur 7.2 — Den anslåede fejlforekomst fordelt på fejltypen — »Naturressourcer«

Kilde: Den Europæiske Revisionsret.

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.17. Der er store forskelle på arten af fejl og fejlmønstret i de to specifikke vurderinger. Vurderingerne behandles derfor særskilt i de følgende punkter.

EGFL — markedsstøtte og direkte støtte

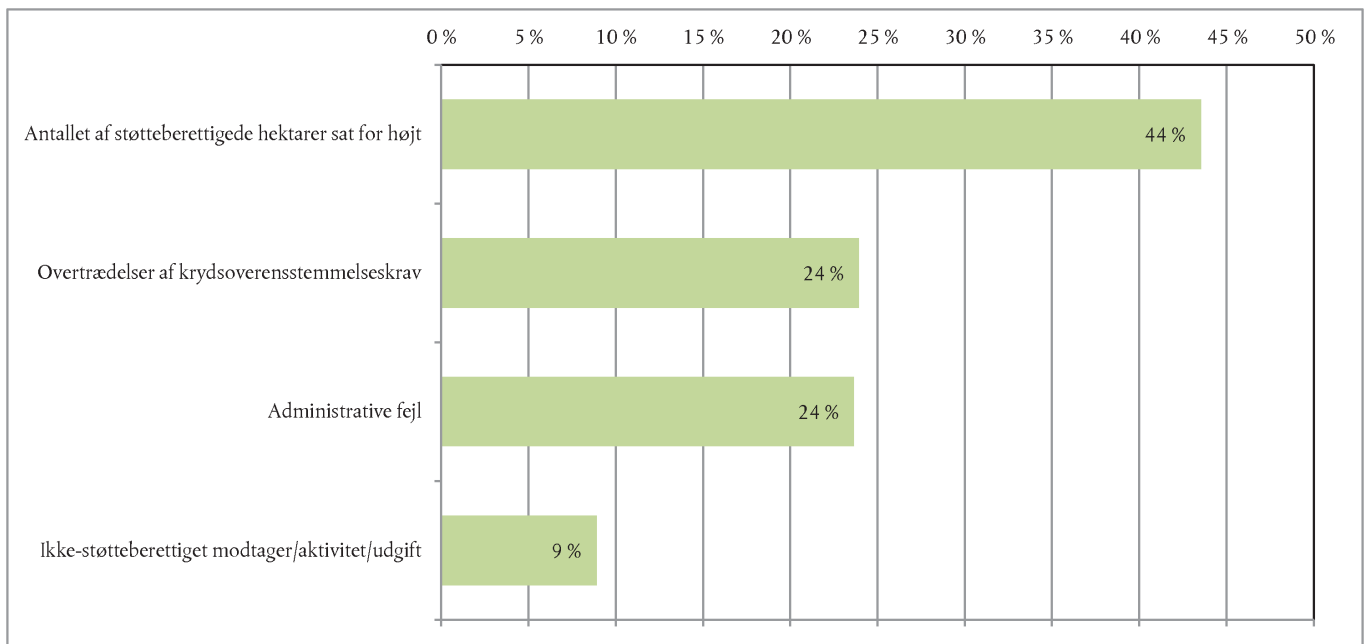
7.18. For så vidt angår EGFL var 93 (51 %) af de 183 transaktioner, vi reviderede, behæftet med fejl. På grundlag af de 88 fejl, vi har kvantificeret, anslår vi, at fejlforekomsten er 2,9 %.

7.19. **Figur 7.3** viser for EGFL, hvor meget de forskellige fejltypen bidrog til vores skøn vedrørende fejlforekomsten for 2014.

KOMMISSIONENS SVAR

7.18. Kommissionen noterer sig Revisionsrettens vurdering af den mest sandsynlige fejlprocent, der er lavere end sidste år. Uden krydsoverensstemmelse, der tegner sig for 0,7 procentpoint, er den mest sandsynlige fejlprocent for EGFL 2,2 %.

Figur 7.3 — Den anslåede fejlforekomst fordelt på fejltypen — EGFL

Kilde: Den Europæiske Revisionsret.

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.20. For så vidt angår 26 kvantificerbare fejl begået af endelige modtagere, havde de nationale myndigheder tilstrækkelige oplysninger⁽²⁵⁾ til at forhindre, påvise og korrigere fejlene, før de anmeldte udgifterne til Kommissionen. Hvis alle disse oplysninger var blevet brugt til at korrigere fejl, ville den anslåede fejlforekomst for denne specifikke vurdering have været 0,6 procentpoint lavere. I 34 tilfælde konstaterede vi endvidere, at den fejl, vi havde opdaget, var begået af de nationale myndigheder. Disse fejl bidrog med 0,7 procentpoint til den anslåede fejlforekomst.

KOMMISSIONENS SVAR

7.20. Kommissionen ser med tilfredshed på Revisionsrettens vurdering af medlemsstaternes rolle og mener, at medlemsstaterne burde have gjort mere for at mindske fejlforekomsten. Kommissionen arbejder fortsat sammen med medlemsstaterne om at mindske fejlforekomsten.

⁽²⁵⁾ På grundlag af dokumentation, herunder standardiseret kryds-kontrol og obligatoriske kontroller.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

7.21. Vi konstaterede ikke en særlig koncentration af fejl i relation til en for høj angivelse af antallet af støtteberettigede hektar i bestemte medlemsstater. I 2014 blev der konstateret sådanne fejl i 12 af de 17 medlemsstater, som vi besøgte. Halvdelen af disse fejl udgjorde mindre end 2 % og havde derfor kun en begrænset effekt på den samlede anslåede fejlforekomst. Ligesom i de foregående år vedrørte de større fejl i denne kategori betalinger for ikke-støtteberettigede arealer anmeldt som støtteberettigede permanente græsarealer (jf. tekstboks 7.1). Tekstboks 7.1 indeholder også et eksempel på en fejl i relation til en for høj angivelse af antallet af støtteberettigede hektar agerjord.

Tekstboks 7.1 — Eksempler på betalinger for arealer, hvor antallet af støtteberettigede hektar er angivet for højt

Permanente græsarealer

I Grækenland modtog to af de 12 modtagere, som vi undersøgte, SPS-støtte for parceller, der var anmeldt som permanente græsarealer, men som i virkeligheden var dækket med tætte buske og træer samt klippestykker. Parcellerne burde have været helt eller delvist udelukket fra EU-støtte. Disse fejl opstod, fordi de støtteberettigede arealer på de pågældende parceller var angivet for højt i databasen for Grækenlands markidentifikationssystem (LPIS) (jf. også tekstboks 7.8 og punkt 7.43). De græske myndigheder foretog en ny vurdering af parcellernes støtteberettigelse og fandt de tilfælde, hvor der var udbetalt for meget i støtte. De græske myndigheder iværksatte imidlertid ikke inddrivelsesprocedurer i nogen af disse tilfælde. I forbindelse med den ene af de to sager konstaterede vi, at de støtteberettigede arealer, der var registreret i LPIS efter revurderingen, stadig var angivet for højt.

Der blev også konstateret tilfælde, hvor der var udbetalt arealstøtte for parceller, der var delvist dækket af ikke-støtteberettiget vegetation, i Tjekkiet, Spanien, Frankrig, Polen og Slovakiet.

Agerjord

I Spanien (Castilla-La Mancha) var der udbetalt SPS-støtte for en parcel, der var anmeldt og registreret i LPIS som agerjord. I realiteten var parcellen en motocrossbane.

Der blev også konstateret tilfælde, hvor antallet af støtteberettigede hektar var angivet for højt, i Tjekkiet, Danmark, Tyskland (Rheinland-Pfalz og Schleswig-Holstein), Spanien (Andalusien, Aragon), Frankrig, Italien (Lombardiet), Polen, Slovakiet, Finland og Det Forenede Kongerige (England).

7.21. Kommissionen er klar over svaghederne i forbindelse med permanente græsarealer. Der er handlingsplaner i gang i forskellige lande, og deres effektivitet anerkendes af Revisionsretten i tekstboks 7.7.

Tekstboks 7.1 — Eksempler på betalinger for arealer, hvor antallet af støtteberettigede hektar er angivet for højt

Kommissionen havde allerede identificeret tilsvarende mangler i Grækenland og Spanien og sikret, at de blev afhjulpet gennem handlingsplaner, hvilket førte til store forbedringer.

I Grækenland gik handlingsplanen ud på at udelukke ikke-støtteberettigede parceller fra LPIS. De græske myndigheder gennemførte denne plan, der førte til et fald i de arealer, der var registreret som permanente græsarealer i den græske LPIS, fra 3,6 mio. ha i 2012 til 1,5 mio. ha i oktober 2014 (se tekstboks 7.8).

Ud over at korrigere LPIS har de græske myndigheder identificeret de uretmæssigt udbetalte beløb.

Kommissionen har for regnskabsårene 2010, 2011 og 2012 allerede vedtaget finansielle korrektioner, der dækker de beløb, som ikke var inddrevet af de græske myndigheder. For regnskabsårene 2013 og 2014 forventes proceduren for overensstemmelsesrevision at være afsluttet senest ved udgangen af 2015.

De nævnte medlemsstater er blevet revideret af Kommissionen. Der blev ikke konstateret større mangler for Polens og Den Tjekkiske Republiks vedkommende. Når det er nødvendigt, følges de svagheder, der er konstateret i kontrolsystemet for krydsoverensstemmelse, op af procedurerne for efterprøvning af regnskabsafslutningen, der resulterer i finansielle nettokorrektioner, hvilket sikrer, at risikoen for EU-budgettet er tilstrækkeligt dækket.

De nationale myndigheder havde afsløret dette i februar 2014 ved opdateringen af deres LPIS med de senest tilgængelige ortobilleder (2012). Betalingen var dog blevet foretaget i december 2013 inden denne opdatering. I november 2014 blev der iværksat en inddrivelsesprocedure for de pågældende år.

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.22. Vi undersøgte udvalgte krydsoverensstemmelseskrav (jf. punkt 7.14, litra b)) og konstaterede overtrædelser i 46 af de 170 betalinger, der var underlagt disse krav. Fejlfrekvensen for krydsoverensstemmelse (27 %) stemmer overens med den frekvens, som medlemsstaterne har indberettet i deres kontrolstatistikker. Krydsoverensstemmelsesfejlene bidrog med 0,7 procentpoint til den anslåede fejlforekomst, der er anført i punkt 7.18. I tekstboks 7.2 gives der eksempler på krydsoverensstemmelsesfejl.

Tekstboks 7.2 — Eksempler på krydsoverensstemmelsesfejl

Ifølge EU's bestemmelser om krydsoverensstemmelse skal kvægbevægelser, -fødsler og -dødsfald indberettes til den nationale dyredatabase inden for syv dage. Sådanne regler er vigtige for at reducere risikoen for spredning af dyresygdomme, idet man kontrollerer flytninger af dyr og forbedrer sporbarheden. Med henblik på at mindske vandforureningen fastsætter en anden krydsoverensstemmelsesregel en øvre grænse på 170 kg nitrat af animalsk oprindelse pr. hektar jord i nitratfølsomme områder.

I Italien (Lombardiet) havde en modtager indberettet 370 kvægbevægelser eller -fødsler, men 291 af indberetningerne var forsinkede. Den samme modtager overskred den øvre grænse på 170 kg nitrat pr. hektar med næsten 200 %. I forbindelse med en anden modtager konstaterede vi, at 237 af dennes 627 indberetninger var forsinkede, og at nitratgrænsen var overskredet med 380 %.

Der blev også konstateret manglende overholdelse af fristerne for indberetning af dyrebevægelser i Belgien, Danmark, Tyskland (Bayern), Estland, Spanien (De Kanariske Øer), Frankrig, Ungarn, Nederlandene, Polen, Slovakiet og Det Forenede Kongerige (Wales).

KOMMISSIONENS SVAR

7.22. Se Kommissionens svar på punkt 7.7 og 7.14 b).

Tekstboks 7.2 — Eksempler på krydsoverensstemmelsesfejl

Kommissionen gennemfører revisioner af krydsoverensstemmelsen i medlemsstaterne og har i mange af dem observeret svagheder i kontrollen med overholdelsen og pålæggelsen af sanktioner for manglende overholdelse af indberetningsforpligtelserne og generelt i forbindelse med identifikation og registrering af dyr. Kommissionen følger altid op på konstateret systembettinget manglende overholdelse gennem proceduren for efterprøvning af regnskabsafslutningen. Hvad angår problemerne med identifikation og registrering af dyr er Kommissionen enig i Revisionsrettens bemærkninger og er særlig opmærksom på disse krav under sine revisioner af krydsoverensstemmelsen.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

7.23. I en række tilfælde fandt vi også fejl i de nationale myndigheders administrative behandling af ansøgninger. Den hyppigst forekommende fejl vedrørte overskridelse af loftet for enkeltbetalingsrettigheder i Frankrig. Selv om vi påpegede denne systematiske fejl i vores årsberetninger for 2011, 2012 og 2013 ⁽²⁶⁾, forekom den stadig i 2014 ⁽²⁷⁾. Kommissionen traf imidlertid en overensstemmelsesafgørelse om at udelukke en del af udgifterne for (regnskabsårene) 2011 og 2012 fra EU-finansiering.

7.24. Vi fandt to tilfælde, hvor modtageren eller udgiften ikke var berettiget til EU-støtte (jf. tekstboks 7.3).

Tekstboks 7.3 — Eksempel på en betaling til dækning af ikke-støtteberettigede udgifter

I Frankrig blev der under støtteprogrammet for vinsektoren ydet EU-støtte til en vingård med henblik på modernisering af lagerfaciliteter. En del af støtten blev anvendt til at godtgøre omkostningerne til nedtagning og bortskaffelse af gammelt materiel, som ikke var berettigede til støtte fra EU.

I Polen fandt vi et tilfælde, hvor der var udbetalt støtte til en ikke-støtteberettiget modtager.

7.23. Inden for rammerne af denne procedure for efterprøvning af regnskabsafslutningen har Kommissionen i detaljer vurderet risikoen for fonden. Den er allerede dækket af de finansielle nettokorrekationer for ansøgningsårene 2011 og 2012, og procedurerne for efterprøvning af regnskabsafslutningen er i gang for de resterende relevante ansøgningsår.

Den indførte handlingsplan har til formål at afhjælpe situationen for ansøgningsåret 2014 fuldt ud og overvåges nøje af Kommissionen.

⁽²⁶⁾ Eksempel 3.2 i årsberetningen for 2011, tekstboks 3.1 i årsberetningen for 2012 og tekstboks 3.5 i årsberetningen for 2013.

⁽²⁷⁾ De franske myndigheder iværksatte afhjælpende foranstaltninger i 2013 med henblik på at korrigere værdien af rettighederne fra og med regnskabsåret 2015 (ansøgningsåret 2014).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

»Udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri«

7.25. For så vidt angår »Udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri« var 84 (48 %) af de 176 transaktioner, vi reviderede, behæftet med fejl. På grundlag af de 41 fejl, vi har kvantificeret, anslår vi, at fejlforekomsten er 6,2 %.

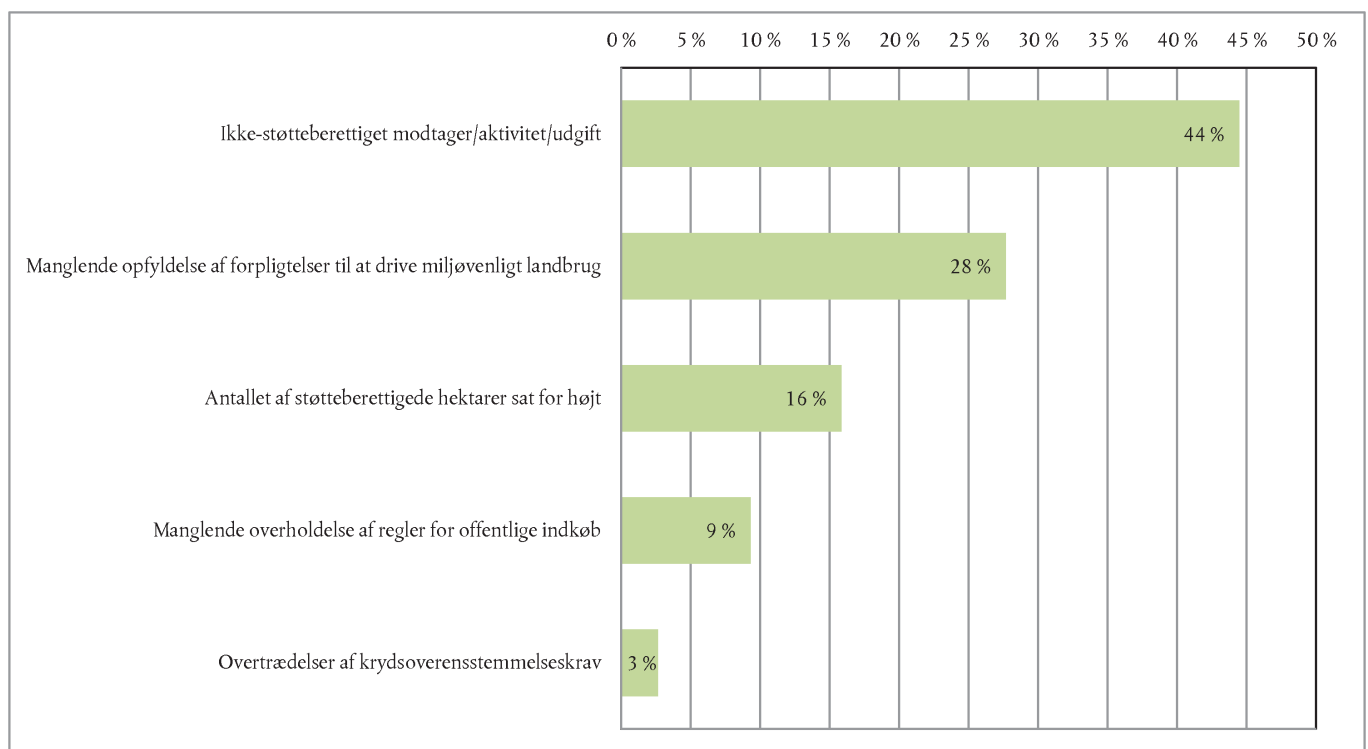
7.26. **Figur 7.4** viser for »Udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri«, hvor meget de forskellige fejltypen bidrog til vores skøn vedrørende den anslåede fejlforekomst for 2014.

7.25. Kommissionen noterer sig Revisionsrettens vurdering af den mest sandsynlige fejlprocent, der er lavere end fejlprocenten sidste år.

Uden krydsoverensstemmelse er den mest sandsynlige fejlprocent i forbindelse med »Udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri« 6,0 %.

Se også Kommissionens svar på punkt 7.18.

Figur 7.4 — Den anslåede fejlforekomst fordelt på fejltypen — »Udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri«

Kilde: Den Europæiske Revisionsret.

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.27. Af de 162 transaktioner vedrørende udvikling af landdistrikter var 71 arealrelaterede og 91 ikke-arealrelaterede. 79 (49 %) af disse 162 transaktioner var behæftet med fejl. For så vidt angår miljø, klimainsats og fiskeri var fem (36 %) af de 14 transaktioner i stikprøven behæftet med fejl, hvoraf tre var kvantificerbare.

7.28. For så vidt angår 15 kvantificerbare fejl begået af endelige modtagere havde de nationale myndigheder tilstrækkelige oplysninger⁽²⁸⁾ til at forhindre, påvise og korrigere fejlene, før de anmeldte udgifterne til Kommissionen. Hvis alle disse oplysninger var blevet brugt til at korrigere fejl, ville den anslåede fejlforekomst for denne specifikke vurdering have været 3,3 procentpoint lavere. I tre tilfælde konstaterede vi endvidere, at den fejl, vi havde opdaget, var begået af de nationale myndigheder. Disse fejl bidrog med 0,6 procentpoint til den anslåede fejlforekomst.

KOMMISSIONENS SVAR

7.27. Den (kvantificerbare og ikkekvantificerbare) fejlfrekvens, som Revisionsretten har konstateret for udvikling af landdistrikter, er faldet fra 57 % i 2013 til 49 % i 2014. Fejlprocenten for udvikling af landdistrikter skal også vurderes i lyset af de ambitiøse mål for denne politik.

Kommissionen bemærker, at ti af de transaktioner, der var behæftet med fejl, kun vedrørte overtrædelse af krydsoverensstemmelseskravene. Eftersom krydsoverensstemmelseskravene hverken påvirker landbrugernes berettigelse til støtte fra den fælles landbrugspolitik (første og anden søjle) eller den formelle rigtighed af betalingerne, mener Kommissionen derfor, at en udelukkelse af disse fejl ville reducere antallet af fejlbehæftede transaktioner til 69 (43 %).

Det lavere fejlniveau for arealrelaterede foranstaltninger bekræfter, at IFKS fortsat er et effektivt system til forebyggelse og korrektion af fejl.

7.28. Kommissionen er klar over, at de nationale myndigheder kunne have opdaget mange af de fejl, som Revisionsretten konstaterede. Reglerne vedrørende den fælles landbrugspolitik giver medlemsstaterne alle de nødvendige instrumenter til at afhjælpe de fleste fejlrisici.

De mangler i kontrolsystemerne, som Kommissionen har konstateret, har fået medlemsstaterne til at vedtage handlingsplaner med henblik på at identificere de grundlæggende årsager til fejl og træffe passende afhjælpende foranstaltninger.

⁽²⁸⁾ På grundlag af dokumentation, herunder krydskontrol og obligatoriske kontroller.

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.29. Der blev konstateret fejl i de udtagne transaktioner i alle de 18 medlemsstater, som vi besøgte. Fejlforekomsterne og fejltypene er meget lig dem, som blev konstateret i de foregående år. Ligesom i de foregående år tegnede de ikke-arealrelaterede foranstaltninger sig for den største andel (54 %) af den anslåede fejlforekomst, jf. punkt 7.25. Vi offentliggjorde i februar 2015 en særberetning, hvor vi analyserede årsagerne til fejl i udgifterne til udvikling af landdistrikter, og hvordan de håndteres ⁽²⁹⁾.

7.30. Specifikke krav til investeringsprojekter gør det nemmere at målrette støtten til bestemte kategorier af modtagere og dermed sikre, at midlerne til udvikling af landdistrikter anvendes mere effektivt. I forbindelse med 14 (15 %) af de 91 ikke-arealrelaterede transaktioner, vi undersøgte, var støtteberettigelseskravene imidlertid ikke overholdt. Vi vurderede, at modtagerne i tre af de 14 tilfælde kunstigt kan have skabt betingelser for at omgå støtteberettigelseskriterierne. Flere eksempler gives i tekstboks 7.4. For så vidt angår miljø, klimainsats og fiskeri vedrørte to af de tre kvantificerbare fejl ikke-støtteberettigede udgifter.

KOMMISSIONENS SVAR

7.29. Kommissionen stødte under sin egen revision i en række medlemsstater på mangler svarende til dem, som Revisionsretten har identificeret. De berørte medlemsstater er blevet pålagt betydelige finansielle nettokorrekationer for at beskytte EU-budgettet. Procedurerne for regnskabsafslutning er i gang. I de tilfælde hvor der er blevet taget forbehold, er de berørte medlemsstater endvidere forpligtet til at træffe afhjælpende foranstaltninger.

I den årlige aktivitetsrapport for 2014 har generaldirektøren for Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter taget forbehold med hensyn til udgifterne til udvikling af landdistrikter for 16 medlemsstater (28 betalingsorganer). Der blev taget forbehold, når der blev afsløret svagheder i forvaltnings- og kontrolsystemet, og de blev om nødvendigt ledsaget af en anmodning til de berørte medlemsstater om at tage fat på manglerne gennem afhjælpende foranstaltninger.

Kommissionen ser med tilfredshed på Revisionsrettens analyse af de grundlæggende årsager til fejl i dens særberetning 23/2014, der i vidt omfang bekræftede Kommissionens egen analyse, der blev forelagt Europa-Parlamentet og Rådet i juni 2013 (SWD(2013) 244), og ifølge hvilken ambitiøse politisk mål og utilstrækkelige kontrolsystemer er faktorer, der bidrager til fejlniveauet.

Kommissionen understreger, at det høje fejlniveau for ikke-arealrelaterede foranstaltninger ikke nødvendigvis er udtryk for svig eller misbrug af EU-midler. Meget ofte er de politiske mål for den enkelte foranstaltning reelt nået, og skatteydernes penge er ikke gået tabt.

For programmeringsperioden 2014-2020 skulle alle programmer for udvikling af landdistrikter omfatte en forudgående vurdering af foranstaltningernes verificerbarhed og kontrollerbarhed, der skulle foretages af forvaltningsmyndigheden og betalingsorganet i fællesskab.

7.30. Som Revisionsretten vurderede, tegner kunstigt skabte betingelser sig kun for tre ud af de 91 transaktioner, der blev undersøgt for ikke-arealrelaterede foranstaltninger. De vigtigste mangler i forbindelse med investeringstransaktioner vedrører spørgsmål om manglende støtteberettigelse (udgifter eller støttemodtager).

Kommissionen deler Revisionsrettens bekymring med hensyn til kunstigt skabte betingelser, men vil gerne understrege, at de er vanskelige at bevise og kun kan fastslås på strenge betingelser, der er fastsat af EU-Domstolen.

Kommissionen har efter sin egen revision anvendt finansielle nettokorrekationer for ikke-arealrelaterede foranstaltninger og vil om nødvendigt fortsætte med at gøre det. De mest almindelige årsager til de finansielle korrekationer var svagheder i kontrollen med kriterierne for støtteberettigelse, omkostningernes rimelighed eller anvendelse af udvælgelseskriterierne. I handlingsplanerne til mindskelse af fejlprocenten i forbindelse med udvikling af landdistrikter fokuseres der navnlig på afhjælpende foranstaltninger vedrørende betingelserne for støtteberettigelse i ikke-arealrelaterede foranstaltninger.

⁽²⁹⁾ Jf. særberetning nr. 23/2014 »Fejl i udgifterne til udvikling af landdistrikter: Hvad er årsagerne, og hvordan håndteres disse fejl?»

RETTENS BEMÆRKNINGER

Tekstboks 7.4 — Støtteberettigelsesfejl — Formodning om kunstigt skabte betingelser med det formål at opnå støtte i strid med målene for en investeringsforanstaltning

Vi identificerede tre tilfælde af formodet forsætlig omgåelse af regler med det formål at opnå støtte i strid med formålet for den pågældende foranstaltning (i to tilfælde modernisering af landbrugsbedrifter og i ét tilfælde oprettelse og udvikling af virksomheder). Disse sager er blevet fremsendt til Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig med henblik på undersøgelse og eventuelt efterforskning. Af fortrolighedshensyn kan de nærmere oplysninger om disse sager ikke videregives. Dog anses følgende eksempler for at være typiske tilfælde:

- veletablerede virksomheder, som ikke vil kunne komme i betragtning til finansiering, hvis de selv ansøger direkte, opretter nye enheder, som danner rammerne for projektet, således at det formelt opfylder kriterierne for støtteberettigelse og udvælgelse. Blandt de betingelser, som kan være blevet opfyldt kunstigt på denne måde, er opfyldelsen af kriterierne for at være en mikrovirksomhed (under 10 ansatte og en omsætning eller balance på ikke over 2 millioner euro) eller kravet om, at virksomheden ejes og forvaltes af en ung landbruger (en person under 40 år, der påbegynder aktiviteter i landbrugssektoren)
- grupper af personer (del af samme familie eller en del af den samme økonomiske koncern) opretter flere enheder med henblik på at opnå støttebetalinger, der overstiger det loft, der er tilladt i henhold til betingelserne under investeringsforanstaltningen. Selv om støttemodtagerne erklærede, at disse enheder blev drevet uafhængigt, var det i realiteten ikke tilfældet, eftersom de var udformet til at fungere sammen. De var reelt en del af samme økonomiske koncern med samme forretningssted, personale, kunder, leverandører og finansieringskilder.

KOMMISSIONENS SVAR

Tekstboks 7.4 — Støtteberettigelsesfejl — Formodning om kunstigt skabte betingelser med det formål at opnå støtte i strid med målene for en investeringsforanstaltning

I Revisionsrettens vurdering er der tre tilfælde af mistanke om kunstigt skabte betingelser for at omgå kriterierne for støtteberettigelse. For at bevise, at der er tale om »kunstigt skabte betingelser«, skal det godtgøres, at der uafhængigt af hinanden foreligger både et subjektivt og et objektivi element, jf. EU-Domstolens dom i sag C-434/12. I den forbindelse vil Kommissionen gerne understrege, at »kunstigt skabte betingelser« indebærer bevis for en forsætlig handling, der omfatter brug af vildledning for at opnå en urimelig eller ulovlig fordel.

Kommissionen deler Revisionsrettens bekymring. For at bevise kunstigt skabte betingelser skal de strenge betingelser, der er fastsat af EU-Domstolen, følges. Det er af afgørende betydning at garantere retssikkerheden for støttemodtagere, der handler i overensstemmelse med gældende lovgivning. Derfor kan betalingsorganer kun nægte at betale på grundlag af klare beviser og ikke blot på grundlag af mistanke. De bruger således ofte tid og kræfter på at indsamle afgørende beviser og på efterfølgende at iværksætte inddrivelsesprocedurer.

Navnlig i et af de tilfælde, som Revisionsretten nævner, identificerede medlemsstaten selv risikoen for »kunstigt skabte betingelser« langt før Revisionsrettens revision, og inden der blev foretaget nogen udbetaling til den endelige støttemodtager, og handlede med formøden omhu ved at gennemføre alle de proceduremæssige skridt, der kræves efter national ret i tilfælde af mistanke om kunstigt skabte betingelser, herunder at tage kontakt til de kompetente nationale myndigheder med ansvar for bedrageribekæmpelse. Inden udbetalingen af midlerne til den endelige støttemodtager havde medlemsstaten konkluderet, at den ikke havde tilstrækkeligt bevis til at nægte udbetaling. Medlemsstaten fortsatte dog med at følge op på sagen og har på grundlag af efterfølgende beviser taget skridt til at inddrive midlerne.

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.31. Den reviderede stikprøve omfattede 36 transaktioner i relation til betalinger for miljøvenligt landbrug, som vedrører anvendelsen af produktionsmetoder i landbruget, der er kompatible med beskyttelse af miljøet og naturressourcerne og bevaring af landskabet. Vi fandt seks tilfælde (17 %), hvor landbrugerne ikke havde opfyldt alle betingelserne for at modtage betalinger. Tekstboks 7.5 indeholder et eksempel på en sådan fejl.

Tekstboks 7.5 — Eksempel på manglende overholdelse af forpligtelser vedrørende miljøvenligt landbrug

En modtager i Det Forenede Kongerige (Wales) forpligtede sig, af miljømæssige årsager⁽³⁰⁾, til at lukke en eng for græsning før den 15. maj hvert år og efterfølgende at holde den lukket i mindst 10 uger. Vi konstaterede, at ingen af disse forpligtelser var blevet overholdt.

Der blev konstateret lignende tilfælde af manglende overholdelse af kravene vedrørende miljøvenligt landbrug i Tyskland (Rheinland-Pfalz), Italien (Umbrien) og Det Forenede Kongerige (England).

7.32. I forbindelse med 27 af de undersøgte transaktioner skulle modtagerne overholde reglerne for offentlige indkøb. Disse regler er udformet for at sikre, at de nødvendige goder og tjenesteydelser indkøbes på de mest fordelagtige betingelser under overholdelse af principperne om lige adgang til offentlige kontrakter og om gennemsigtighed og ikke-forskelsbehandling. Vi konstaterede 13 tilfælde (48 %), hvor en eller flere af disse regler var blevet brudt. Tekstboks 7.6 indeholder et eksempel på en sådan fejl.

KOMMISSIONENS SVAR

7.31. Kommissionen har revideret gennemførelsen af landbrugs-miljøforanstaltningerne i alle medlemsstater i programmeringsperioden 2007-2013, og der er blevet anvendt finansielle korrektioner, hvilket om nødvendigt også vil ske fremadrettet. Uanset eventuelle resterende svagheder er den overordnede kvalitet af gennemførelsen blevet forbedret i perioden.

Tekstboks 7.5 — Eksempel på manglende overholdelse af forpligtelser vedrørende miljøvenligt landbrug

Kommissionen havde allerede afsløret lignende svagheder i visse medlemsstater under sine revisioner. Der er blevet og vil fortsat blive anvendt finansielle nettokorrektioner for at dække risikoen for EU-budgettet, hvis det er relevant.

7.32. Kommissionen har allerede konstateret lignende mangler i forbindelse med offentlige udbud. I nogle af de medlemsstater, som Revisionsretten nævner i tekstboks 7.6, er der allerede blevet anvendt betydelige finansielle nettokorrektioner, eller procedurerne for efterprøvnin g af regnskabsafslutningen er stadig i gang, og der vil om nødvendigt blive anvendt finansielle nettokorrektioner. Offentlige udbud er også et af de centrale elementer i handlingsplanerne for udvikling af landdistrikter.

Kommissionen bemærker, at kun én af de fejl, som Revisionsretten har påpeget, er blevet kvantificeret.

Endvidere vedtog Kommissionen den 19. december 2013 nye retningslinjer for fastsættelse af finansielle korrektioner, der skal foretages for udgifter finansieret ved delt forvaltning i forbindelse med manglende overholdelse af reglerne om offentlige udbud. Ifølge disse retningslinjer skal manglende overholdelse af reglerne om offentlige udbud vurderes på grundlag af proportionalitetsprincippet.

Et vejledende dokument om de hyppigst forekommende uregelmæssigheder i forvaltningen af de europæiske struktur- og investeringsfonde er allerede blevet forelagt for medlemsstaterne.

⁽³⁰⁾ Sådanne landbrugsmetoder har en række miljømæssige fordele, som f.eks. at fremme tilbagekomsten af truede plantearter, der kan fungere som fødekilder og beskyttelse i et mangfoldigt levested for vilde planter og dyr.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Tekstboks 7.6 — Eksempel på manglende overholdelse af regler for offentlige indkøb

Et offentligt organ i Polen med ansvar for vandforvaltning modtog støtte til renovering af to pumpestationer. Bygge- og anlægsarbejdet blev tildelt en privat virksomhed ved hjælp af en udbudsprocedure. Støttemodtageren tilsidesatte i alvorlig grad bestemmelserne om offentlige indkøb ved at begrænse den lige adgang og den fair konkurrence for potentielle tilbudsgivere. Det vindende bud — det eneste bud, der blev indgivet — opfyldte ikke udvælgelseskriterierne. Buddet var endvidere udarbejdet i samarbejde med det samme selskab, som havde udarbejdet udbuddets tekniske specifikationer og mængdefortegnelse. Af disse grunde skulle den vindende virksomhed have været udelukket fra udbudsproceduren.

Der blev også konstateret manglende overholdelse af regler for offentlige indkøb i Bulgarien, Tyskland (Sachsen-Anhalt), Grækenland, Spanien (Castilla-La Mancha), Frankrig, Italien (Puglia), Nederlandene og Rumænien. Disse fejl blev imidlertid ikke kvantificeret.

7.33. Vi undersøgte udvalgte krydsoverensstemmelseskrav (jf. punkt 7.14 b)) og konstaterede overtrædelser i 17 (27 %) af de 64 betalinger, der var underlagt disse krav. Krydsoverensstemmelsesfejlene bidrog med 0,2 procentpoint til den anslåede fejlforekomst, der er anført i punkt 7.25.

7.34. De nationale myndigheder har pligt til at undersøge, om omkostningerne er rimelige. Vi konstaterede, at denne kontrol ikke var blevet udført som fastsat i forbindelse med 20 investeringsprojekter. Sådanne fejl kan dog generelt ikke kvantificeres, eftersom beløbet for de ikke-støtteberettigede udgifter ikke kan bestemmes. Der er yderligere oplysninger om omkostningernes rimelighed i afsnittet »Udvikling af landdistrikter — performancerelaterede spørgsmål« (jf. punkt 7.88).

7.33. Se Kommissionens svar på punkt 7.7 og 7.14 b).

7.34. Kommissionen er af den opfattelse, at administrativ kontrol af omkostningernes rimelighed er vigtig for at sikre et effektivt kontrolsystem. Kommissionen har under sine overensstemmelsesrevisioner også konstateret svagheder i forbindelse med vurderingen af omkostningernes rimelighed og har i den forbindelse pålagt finansielle korrektioner for derved at beskytte EU's finansielle interesser.

Kommissionen vil gerne bemærke, at de forenklede omkostninger til godtgørelse af udbetalinger (fast finansiering, standardsatser for enhedsomkostninger og engangsbetalinger) vil blive anvendt mere bredt i den næste programmeringsperiode 2014-2020. Dette burde bidrage til en mere effektiv og korrekt brug af midlerne.

Se også Kommissionens svar på punkt 7.88.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Undersøgelsen af udvalgte systemer og årlige aktivitetsrapporter

Medlemsstaternes systemer med relation til EGFL-transaktionernes formelle rigtighed

Det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem

7.35. IFKS er det vigtigste af de forvaltnings- og kontrolsystemer, der skal sikre de direkte støttebetalingers formelle rigtighed⁽³¹⁾. Det dækker mere end 90 % af EGFL-udgifterne og yder et væsentligt bidrag til at forebygge og mindske fejlforekomsterne i de støtteordninger, som det finder anvendelse på, hvilket er blevet bekræftet af både Kommissionens⁽³²⁾ og vores egne revisioner.

7.36. Systemet består af databaser over landbrugsbedrifter og støtteansøgninger, et LPIS, databaser over dyr og en database over rettigheder i de medlemsstater, der gennemfører SPS. Betalingsorganerne gennemfører administrative krydskontroller mellem disse databaser for at sikre, at betalingerne afholdes med det korrekte beløb og udbetales til den støtteberettigede modtager for støtteberettigede arealer eller dyr. De fleste ansøgere (95 %) modtager betalinger efter en vellykket gennemførelse af disse administrative kontroller. De resterende 5 % underlægges supplerende kontrol på stedet.

7.37. Vi undersøgte IFKS i Kroatien og konstaterede kun mindre mangler i den administrative behandling af anmeldelser og i kvaliteten af de kroatiske myndigheders stedlige kontrol. Disse mangler indvirker ikke på systemets pålidelighed.

7.38. Derudover foretog vi en skrivebordsgennemgang af en stikprøve på 14 af Kommissionens overensstemmelsesrevisioner vedrørende udgifter under EGFL. Kommissionen rapporterede betydelige svagheder i 10 af de 14 medlemsstaters systemer. Vi konstaterede, at Kommissionens arbejde var af tilfredsstillende kvalitet (jf. punkt 7.62).

7.35. Kommissionen ser med tilfredshed på Revisionsrettens vurdering, ifølge hvilken IFKS yder et væsentligt bidrag til forebyggelse og mindskelse af fejlniveauet. Kommissionen er af den opfattelse, at kvaliteten og dækningen af IFKS er væsentlig for sikringen af de direkte støttebetalingers formelle rigtighed.

Kommissionen bemærker endvidere, at IFKS også dækker 40,2 % af udgifterne til ELFUL, navnlig landbrugsmiljøforanstaltninger og ugunstigt stillede områder.

7.37. Kommissionen er enig med Revisionsretten.

7.38. Kommissionen hilser Revisionsrettens synspunkt velkommen.

⁽³¹⁾ For så vidt angår arealrelaterede foranstaltninger til udvikling af landdistrikter udføres kontrollen af visse nøgleelementer, f.eks. det støtteberettigede areal, også via IFKS.

⁽³²⁾ I GD AGRI's årlige aktivitetsrapport for 2014 anføres der for direkte støtte, som næsten udelukkende forvaltes under IFKS, en justeret fejlforekomst på 2,54 % (bilag 10, del 3.2) og for markedsforanstaltninger, som forvaltes af andre systemer end IFKS, en justeret fejlprocent på 3,87 % (bilag 10, del 3.1).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Afhjælpende foranstaltninger i relation til IFKS-svagheder påpeget i tidligere årsberetninger

7.39. I perioden 2007-2013 gennemførte vi revision af IFKS-systemer i 35 betalingsorganer og redegjorde for de væsentlige mangler, som vi konstaterede, i de respektive årsberetninger. Med henblik på denne beretning har vi besøgt otte betalingsorganer i seks medlemsstater med det formål at vurdere, om de havde behandlet manglerne i LPIS på en effektiv og rettidig måde, og om Kommissionen havde anvendt finansielle korrektioner⁽³³⁾, som afspejlede tabene af EU-midler i alle de regnskabsår, der var berørt af sådanne mangler. Korrekte oplysninger om arealernes støtteberettigelse i LPIS-databasen er en forudsætning for pålidelige administrative krydskontroller og korrekt udbetaling af støtte.

7.40. Vores vurdering viste, at alle de undersøgte betalingsorganer — med grundig vejledning og aktivt tilsyn fra Kommissionen — har truffet afhjælpende foranstaltninger, der overordnet set har ført til en forbedring af situationen. De afhjælpende foranstaltninger blev imidlertid ikke altid truffet straks, og i flere tilfælde bestod svaghederne, dog i mindre grad. I alle de undersøgte tilfælde havde Kommissionen pålagt finansielle korrektioner eller iværksat procedurer for efterprøvende regnskabsafslutning.

7.41. Vi fandt, at der var taget hånd om svaghederne i LPIS i alle de reviderede medlemsstater. For tre medlemsstaters vedkommende var de overordnede resultater tilfredsstillende (jf. tekstboks 7.7). Til gengæld er der stadig væsentlige svagheder i de resterende tre medlemsstater (jf. tekstboks 7.8).

7.40. Se også Kommissionens svar på tekstboks 7.7 og 7.8.

I visse tilfælde krævede omfanget af den afhjælpende foranstaltning en langvarig handlingsplan for de nye elementer, der skulle føjes til de eksisterende handlingsplaner. Ikke desto mindre har alle handlingsplaner, uanset om de er afsluttet eller fortsat er i gang, medført betydelige forbedringer i kvaliteten af LPIS, og Kommissionen vil fortsat være opmærksom på, at disse forbedringer fortsætter og/eller opretholdes. Indtil den afhjælpende foranstaltning er fuldt gennemført, vil finansielle korrektioner dække risikoen for fonden.

7.41. Se også Kommissionens svar på tekstboks 7.7 og 7.8.

I alle tilfælde er procedurerne for efterprøvning af regnskabsafslutningen fortsat i gang og vil føre til yderligere finansielle nettokorrektioner, når svaghederne fortsat består.

Flere oplysninger om handlingsplanerne findes i del 3.2 i bilag 10 til den årlige aktivitetsrapport fra Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter for 2014.

⁽³³⁾ Tilbagebetalinger (claw-backs) fra den pågældende medlemsstat i henhold til proceduren for efterprøvende regnskabsafslutning, jf. artikel 52 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549).

RETTENS BEMÆRKNINGER

Tekstboks 7.7 — Medlemsstater, hvor de afhjælpende foranstaltninger vedrørende svagheder i LPIS var tilfredsstillende

Bulgarien: I tidligere årsberetninger ⁽³⁴⁾ rapporterede vi, at de støtteberettigede arealer registreret i det bulgarske LPIS ikke var pålidelige, og at resultaterne af kontrollen på stedet var af utilfredsstillende kvalitet. Der blev udarbejdet en handlingsplan for at afhjælpe disse mangler. Gennemførelsen heraf startede i 2009 og blev afsluttet i 2011. Vores gennemgang viste, at der var truffet effektive afhjælpende foranstaltninger. LPIS er forbedret og ajourføres regelmæssigt. Kvaliteten af den stedlige kontrol er også blevet forbedret.

Portugal: I vores årsberetning for 2007 ⁽³⁵⁾ rapporterede vi om alvorlige mangler i det portugisiske LPIS. I 2011 iværksatte Portugal en omfattende gennemgang af LPIS, som blev afsluttet i 2013. Kommissionens revisioner viste imidlertid, at det indvirkede negativt på kvaliteten af det udførte arbejde, at systemet var baseret på ortobilleder fra 2010 og 2011. Der blev iværksat en yderligere gennemgang i 2013 på grundlag af de seneste ortobilleder for at afhjælpe de resterende svagheder. Vores revision viste, at de data vedrørende støtteberettigelse, der er baseret på en analyse af de seneste ortobilleder, generelt er af passende kvalitet.

Rumænien: I tidligere årsberetninger ⁽³⁶⁾ rapporterede vi om alvorlige mangler i Rumænien med hensyn til at holde LPIS ajour. Rumænien vedtog en handlingsplan i 2009 og afsluttede den i 2011. Vi konstaterede, at der var gjort fremskridt med hensyn til at forbedre kvaliteten af LPIS.

KOMMISSIONENS SVAR

Tekstboks 7.7 — Medlemsstater, hvor de afhjælpende foranstaltninger vedrørende svagheder i LPIS var tilfredsstillende

Kommissionens revisioner bekræfter, at de afhjælpende foranstaltninger, der er blevet gennemført i Bulgarien, Portugal og Rumænien, har forbedret systemet.

⁽³⁴⁾ Jf. bilag 5.2 til årsberetningen for 2008 og eksempel 3.4 i årsberetningen for 2010.

⁽³⁵⁾ Jf. bilag 5.1.2 til årsberetningen for 2007.

⁽³⁶⁾ Jf. bilag 5.2 til årsberetningen for 2008 og eksempel 3.3 i årsberetningen for 2011.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Tekstboks 7.8 — Medlemsstater, hvor der fortsat er svagheder i LPIS

Grækenland: I tidligere årsberetninger ⁽³⁷⁾ rapporterede vi om svagheder i det græske LPIS, navnlig for så vidt angår støtteberettigelsen af permanente græsarealer. En første større revision af LPIS med særlig fokus på naturlige græsgange blev først afsluttet i 2013. I 2014 blev der foretaget en anden gennemgang på anmodning af Kommissionen. Som følge af disse gennemgange blev de støtteberettigede permanente græsarealer, der var registreret i det græske LPIS, reduceret fra 3,6 millioner hektar i 2012 til 1,5 millioner hektar i ansøgningsåret 2014.

Vi fandt, at de nye støtteberettigede arealer efter den seneste revision generelt afspejler den faktiske situation bedre. Der er imidlertid behov for yderligere korrigerende foranstaltninger, navnlig med hensyn til naturlige græsgange. I forbindelse med to af de 15 tilfældigt udvalgte permanente græsarealer, som vi kontrollerede, var de støtteberettigede arealer, der var registreret i LPIS, stadig overvurderede i forhold til det faktiske græsdække på parcellen efter begge gennemgange (tekstboks 7.1 indeholder yderligere et tilfælde) ⁽³⁸⁾. Endvidere noterede vi, at det græske landbrugsministerium har besluttet ikke at stille krav til modtagerne om at tilbagebetale de overbetalinger, der tidligere er foretaget som følge af, at naturlige græsgange ukorrekt har været registreret som støtteberettigede i det græske LPIS.

KOMMISSIONENS SVAR

Tekstboks 7.8 — Medlemsstater, hvor der fortsat er svagheder i LPIS

Se også Kommissionens svar på tekstboks 7.1.

Ved de opfølgende revisioner, som Kommissionen har foretaget af gennemførelsen af handlingsplanerne, blev der konstateret lignende mangler. Kommissionen er af den opfattelse, at selv om der er gjort en betydelig afhjælpende indsats, er der fortsat nogle mangler med hensyn til permanente græsarealers støtteberettigelse i Grækenland og Spanien. Kommissionen vil dog gerne påpege, at de afhjælpende foranstaltninger, der blev gennemført i 2014 og 2015, har vist sig at være tilfredsstillende for begge lande og førte til, at ikke-støtteberettigede områder er blevet udelukket fra LPIS i begge lande: i Grækenland faldt de arealer, der er registreret som permanente græsarealer, fra 3,6 mio. ha til 1,5 mio. ha, mens det støtteberettigede areal faldt fra 18,4 mio. ha til 15,6 mio. ha.

Der følges op på eventuelle resterende svagheder, som er konstateret i forbindelse med proceduren for efterprøvning af regnskabsafslutningen, hvilket sikrer, at risikoen for EU's budget er tilstrækkeligt dækket gennem finansielle nettokorrekationer.

Oplysninger om gennemførelsen af de handlingsplaner, som Kommissionen har anmodet om, findes i den årlige aktivitetsrapport fra Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter for 2014.

⁽³⁷⁾ Jf. bilag 3.2 til årsberetningen for 2009, eksempel 3.2 i årsberetningen for 2010 og tekstboks 3.1 i årsberetningen for 2013.

⁽³⁸⁾ Kommissionens revision i november 2014 konkluderede, at ajourføringen af LPIS ikke er tilendebragt for så vidt angår permanente græsarealer, da ikke-støtteberettigede arealer som f. eks. arealer dækket med buske eller klippestykker i mange tilfælde fortsat er opført som støtteberettigede i LPIS. Som følge heraf tog GD AGRI et forbehold med hensyn til Grækenland i den årlige aktivitetsrapport for 2014, fordi Grækenland havde forsømt på korrekt vis at behandle spørgsmålet om permanente græsarealer i forbindelse med sin handlingsplan (jf. også punkt 7.43).

RETTENS BEMÆRKNINGER

Spanien (Andalusien, Castilla-La Mancha og Extremadura): I tidligere årsberetninger⁽³⁹⁾ rapporterede vi om betydelige mangler i LPIS for Spanien (Andalusien⁽⁴⁰⁾, Castilla-La Mancha og Extremadura). Referenceparceller, som i realiteten var helt eller delvist dækket af klippestykker, tæt skov eller buske, blev anmeldt og støttet som permanente græsarealer. De spanske myndigheder gennemførte en handlingsplan, der tog sigte på at forbedre LPIS på nationalt niveau, og som blev rapporteret gennemført i 2013. Kommissionen fandt imidlertid, at vurderingen af græsningsarealernes støtteberettigelse ikke var pålidelig, og anmodede de spanske myndigheder om en yderligere gennemgang og forbedring af vurderingen af græsarealernes støtteberettigelse med anvendelse af meget strengere kriterier fra 2015.

Vi konstaterede ligeledes, at resultaterne af de afhjælpende foranstaltninger for ansøgningsåret 2013 ikke var tilfredsstillende. Vi noterede dog, at der var iværksat yderligere korrigerende foranstaltninger i 2014 og 2015 med det formål at forbedre situationen.

Italien: I vores årsberetning for 2011⁽⁴¹⁾ rapporterede vi mangler i LPIS i Italien (Lombardiet) vedrørende naturlige græsgange i bjergområder. Vi fandt, at manglerne i relation til støtteberettigelsen af de permanente græsarealer, der er registreret i LPIS, endnu ikke i tilstrækkelig grad er afhjulpet, navnlig for små parceller. For så vidt angår 12 af de 18 udvalgte permanente græsarealer, som de italienske myndigheder havde gennemgået, konstaterede vi, at det støt-berettigede areal, der var registreret i LPIS, stadig var for stort.

KOMMISSIONENS SVAR

Gennemførelsen af handlingsplanen med henblik på at forbedre oplysningerne i LPIS fortsatte i 2014 og 2015 under nøje kontrol af Kommissionen (revisioner i juli og november 2014).

Da Kommissionen fandt, at situationen ikke var fuldt tilfredsstillende, blev det besluttet at nedsætte betalingerne til Grækenland for regnskabsåret 2015 (ansøgningsåret 2014).

De græske myndigheder har konstateret, at beløbet var blevet udbetalt på uberettiget vis på grund af tidligere overbetalinger. Disse beløb søges inddrevet gennem proceduren for efterprøvning af regnskabsafslutningen.

Kommissionen finder, at de foranstaltninger, som de spanske myndigheder har truffet, var delvist tilfredsstillende. Som Revisionsretten bemærkede, er der iværksat yderligere afhjælpende foranstaltninger for 2014 og 2015.

Kommissionen vil fortsat overvåge situationen, og eventuelle resterende svagheder vil blive fulgt op gennem proceduren for efterprøvning af regnskabsafslutningen, for at sikre at risikoen for EU-budgettet er tilstrækkeligt dækket.

⁽³⁹⁾ Jf. bilag 3.2 til årsberetningen for 2010 og første tilfælde under eksempel 3.1 i årsberetningen for 2011.

⁽⁴⁰⁾ Det første tilfælde i tekstboks 3.1 i årsberetningen for 2011 vedrører Andalusien.

⁽⁴¹⁾ Jf. bilag 3.2 til årsberetningen for 2011.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionens opfølgning på vores revisionsresultater

7.42. I forbindelse med sine egne revisioner fulgte Kommissionen op på en række svagheder, som vi havde identificeret. Kommissionen pålagde finansielle korrektioner eller iværksatte procedurer for efterprøvende regnskabsafslutning⁽⁴²⁾ vedrørende alle de reviderede medlemsstater. De nærmere oplysninger fremgår af **tabel 7.1**:

7.42. For Spanien og Italien er de regnskabsår, der er anført, endnu ikke dækket af finansielle korrektioner, da proceduren for efterprøvning af regnskabsafslutningen fortsat er i gang.

Tabel 7.1 — Kommissionens finansielle korrektioner for systemsvagheder i LPIS

Medlemsstat	Regnskabsår, hvor Retten påpegede systemsvagheden	Sidste regnskabsår, der var berørt af systemsvagheden	Regnskabsår omfattet af finansielle korrektioner	Finansielle korrektioner i alt (millioner euro)	Regnskabsår, der ikke var omfattet af finansielle korrektioner pr. udgangen af 2014	Procedurer for efterprøvende regnskabsafslutning i gang, men endnu ikke afsluttet
Bulgarien	2008	2012	2008-2012	65,8	—	
Grækenland	2009	2014	2007-2012	608,6	2013, 2014	ja
Spanien (Andalusien)	2010	2014			2010, 2012, 2013, 2014	ja
Spanien (Castilla-La Mancha)	2010	2014			2010, 2012, 2013, 2014	ja
Spanien (Extremadura)	2010	2014			2010, 2012, 2013, 2014	ja
Italien (Lombardiet)	2011	2014	2009-2011	0,1	2012, 2013, 2014	ja, undtagen for 2012
Portugal	2007	2013	2007-2012	186,4	2013	ja
Rumænien	2008	2014	2008-2012	80,8	2013, 2014	ja

Kilde: Den Europæiske Revisionsret.

⁽⁴²⁾ For alle IFKS-relaterede svagheder, herunder dem, der er rapporteret af os.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

7.43. Kommissionen kan pålægge finansielle korrektioner for tidligere regnskabsår, der er berørt af alvorlige mangler, og har i henhold til bestemmelserne om den nye fælles landbrugs-politik⁽⁴³⁾ endvidere styrkede beføjelser til at nedsætte eller suspendere betalinger til medlemsstater, hvor der er betydelige og vedvarende mangler i de nationale systemer. Dette styrkede instrument finder anvendelse fra regnskabsåret 2014. Pr. maj 2015 havde Kommissionen benyttet sig af denne mulighed én gang, hvor den reducerede EGFL-betalingerne til Grækenland fra og med regnskabsåret 2015.

Vurdering af proceduren for styrkelse af sikkerheden

7.44. I 2010 indførte Kommissionen »proceduren for styrkelse af sikkerheden«, der kan anvendes på frivillig basis af medlemsstaterne. Ifølge denne procedure afgiver et uafhængigt revisionsorgan (certificeringsorgan), som er udpeget af medlemsstaten, ikke blot udtalelse om, hvorvidt de interne systemer fungerer korrekt, men også — på basis af en detaljeret gennemgang af en repræsentativ statistisk stikprøve af transaktioner — om, hvorvidt de udgifter, som EU er blevet anmodet om at godtgøre, er lovlige og formelt rigtige. Stikprøven udtages tilfældigt fra de ansøgninger, som betalingsorganet har kontrolleret på stedet. Fra og med regnskabsåret 2015 vil certificeringsorganerne skulle afgive en udtalelse om lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for de udgifter, som der er anmodet om godtgørelse af over EU-budgettet.

7.45. Hvis Kommissionen vurderer, at en medlemsstat anvender den frivillige procedure korrekt, og medlemsstatens restfejlføremkomst er under 2 % i to på hinanden følgende år, kan den pågældende medlemsstat i henhold til denne procedure nedsætte satsen for kontrol på stedet fra 5 % til 1 %⁽⁴⁴⁾.

7.46. I perioden 2011 til 2013 reviderede vi proceduren for styrkelse af sikkerheden i fem⁽⁴⁵⁾ af de seks medlemsstater eller regioner, som havde valgt at anvende proceduren på frivilligt grundlag. I 2014 afsluttede vi undersøgelsen af denne procedure i den sidste af disse medlemsstater (Grækenland).

7.47. Grækenland anvendte proceduren for styrkelse af sikkerheden vedrørende regnskabsårene 2013 og 2014. Vi gennemgik det arbejde, der var udført vedrørende regnskabsåret 2014, for hvilket certificeringsorganet afgav en blank erklæring og indberettede en fejlføremkomst på 0,2 % for EGFL-IFKS-støtteordninger.

7.44. Kommissionen vil gerne præcisere, at proceduren for styrkelse af sikkerheden som beskrevet i punkt 7.44-7.50 som følge af indførelsen af forordning (EU) nr. 1306/2013 ikke længere finder anvendelse.

For at støtte og udstikke retningslinjer for det nye arbejde, der skal udføres af certificeringsorganerne fra regnskabsåret 2015, har Kommissionen udarbejdet detaljerede retningslinjer for, hvordan der skal udtages stikprøver og indberettes resultater af deres fornyede kontrol med den primære kontrol, der oprindeligt blev udført af betalingsorganerne. Hvis det gøres korrekt, vil resultaterne af den fornyede kontrol danne grundlag for en statistisk baseret udtalelse om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Der er over for betalingsorganerne og certificeringsorganerne blevet nøje redegjort for de detaljerede retningslinjer, og deres gennemførelse overvåges nøje af Kommissionen.

⁽⁴³⁾ Artikel 41, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013.

⁽⁴⁴⁾ En yderligere betingelse for at nedsætte kontrolsatsen er, at den pågældende medlemsstat har vurderet sit LPIS til at være pålideligt.

⁽⁴⁵⁾ Bulgarien, Rumænien (jf. punkt 3.38 i årsberetningen for 2011), Luxembourg, Det Forenede Kongerige (Nordirland) (jf. punkt 4.36 i årsberetningen for 2012) og Italien (jf. punkt 3.30 til 3.35 i årsberetningen for 2013).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

7.48. Certificeringsorganet overholdt ikke Kommissionens retningslinjer vedrørende prøveudtagning, revisionens omfang og timing af kontrollen fuldt ud. Navnlig så det i kvantificeringen af fejlforekomsten systematisk bort fra overbetalinger, som var foretaget, fordi permanente græsarealer ukorrekt var registreret som støtteberettigede i LPIS. Endvidere så certificeringsorganet bort fra overbetalinger, som skyldtes, at betalingsorganet tillod, at modtagere efter udløbet af fristen erstattede ikke-støtteberettigede parceller i deres ansøgninger med støtteberettigede. Dette var i strid med den tilgang, certificeringsorganet anvendte for regnskabsåret 2013, hvor sådanne overbetalinger var inkluderet i kvantificeringen af den samlede fejlforekomst. Denne ændrede tilgang er hovedårsagen til, at den fejlforekomst på 10,2 %, certificeringsorganet rapporterede for 2013, blev reduceret til 0,2 % for 2014.

7.49. I lyset af disse svagheder er den fejlforekomst, som det græske certificeringsorgan indberettede for regnskabsåret 2014, alt for lav.

7.50. Når der ses bort fra Luxembourg, konstaterede vi generelt for så vidt angår de seks medlemsstater, som frivilligt har valgt at gøre brug af proceduren, at svagheder i gennemførelsen gør de indberettede fejlforekomster upålidelige.

Medlemsstaternes systemer med relation til transaktionernes formelle rigtighed på området udvikling af landdistrikter

7.51. Medlemsstaternes myndigheder er ansvarlige for at indføre og anvende:

- a) passende administrative procedurer og kontrolprocedurer, som sikrer, at ansøgerens anmeldelser er nøjagtige, og at de betingelser, der skal være opfyldt for at være berettiget til at modtage støtte, er overholdt
- b) stedlig kontrol, som afhængigt af støtteordningen skal omfatte mindst 5 % af alle støttemodtagere eller af de relevante udgifter⁽⁴⁶⁾.

7.52. Vores undersøgelse af systemer på dette område var delvist baseret på revisioner udført af Kommissionen (GD AGRI) (jf. også punkt 7.62). Vi foretog en skrivebordsgennemgang af en stikprøve på 12 af Kommissionens overensstemmelsesrevisioner vedrørende udvikling af landdistrikter og besøgte fem af de berørte betalingsorganer⁽⁴⁷⁾. Kommissionen rapporterede betydelige svagheder i 9 af de 12 medlemsstaters systemer. Vi fandt, at Kommissionens arbejde var af tilfredsstillende kvalitet.

7.48. Kommissionen er klar over, at visse certificeringsorganer, herunder i Grækenland, ikke overholder retningslinjerne for stikprøveudtagning. Det er grunden til, at Kommissionen ikke accepterede de indberettede fejlprocenter, men anvendte resultaterne af sine egne revisioner til at beregne fejlprocenten for den årlige aktivitetsrapport fra Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter for 2014.

Se også Kommissionens svar på punkt 7.44.

7.49. Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter anvendte i sin årlige aktivitetsrapport for 2014 resultaterne af sine egne revisioner til at beregne en justeret fejlprocent på 4,5 %.

7.50. Se Kommissionens svar på punkt 7.44.

7.51. De samme principper har også fundet anvendelse på EGFL siden 2007. Fra 2014 og frem finder en fælles horisontal forordning (forordning (EU) nr. 1306/2013) anvendelse på både EGFL og ELFUL.

⁽⁴⁶⁾ Artikel 12 og 25 i Kommissionens forordning (EU) nr. 65/2011 af 27. januar 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 for så vidt angår kontrol og krydsoverensstemmelse i forbindelse med støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne (EUT L 25 af 28.1.2011, s. 8).

⁽⁴⁷⁾ Irland, Italien (Campania), Portugal, Rumænien og Sverige.

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.53. For så vidt angår de fem betalingsorganer, som blev besøgt på stedet, konstaterede vi, at systemsvaghederne var meget lig dem, som var konstateret og rapporteret i tidligere år⁽⁴⁸⁾. Vi konstaterede svagheder i den administrative kontrol af opfyldelsen af støtteberettigelsesbetingelserne, navnlig betingelserne vedrørende miljøforhold og virksomheders maksimale størrelse. Ligesom i de foregående år fandt vi også vedvarende svagheder i kontrollen af procedurerne for offentlige indkøb. Systemsvagheder er en væsentlig årsag til de fejl, som blev konstateret under testen af transaktioner (jf. punkt 7.27).

7.54. For så vidt angår offentlige indkøb gennemgik vi en stikprøve på 32 projekter, som var underlagt bestemmelserne om offentlige indkøb i de fem besøgte medlemsstater, hvoraf 15 (47 %) var behæftet med fejl. Navnlig viste vores gennemgang af procedurerne for udvælgelse af det økonomisk mest fordelagtige tilbud betydelige mangler. Vi gennemgik også en stikprøve på otte sager, hvor medlemsstaterne ikke havde anvendt udbudsprocedurer. I to af disse tilfælde skulle der have været gennemført en udbudsprocedure, og dermed var de udgifter, der var anmeldt til EU, ikke støtteberettigede.

Handlingsplaner

7.55. I et forsøg på at nedbringe fejlforekomsten i udgifterne til udvikling af landdistrikter opfordrede Kommissionen i 2012 aktivt alle medlemsstaterne til at udvikle handlingsplaner for at indkredse årsagerne til fejlene og gennemføre målrettede korrigerende foranstaltninger med henblik på at mindske risikoen for fejl. Med hensyn til ofte konstaterede fejl undersøgte vi, om den grundlæggende årsag til fejlen var omfattet af den pågældende medlemsstats handlingsplan.

KOMMISSIONENS SVAR

7.53. Fælles svar på punkt 7.53 og 7.54:

Kommissionen er klar over, at der er svagheder i medlemsstaternes kontrolsystem vedrørende ELFUL, og understreger, at medlemsstaterne er primært ansvarlige for gennemførelsen af politikken og kontrolsystemerne. I den årlige aktivitetsrapport fra Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter for 2014 blev der taget forbehold over for 35 % af betalingsorganerne med hensyn til udgifterne til ELFUL, og de blev anmodet om at træffe de nødvendige afhjælpende foranstaltninger (bortset fra tidligere handlingsplaner, hvis gennemførelse endnu ikke er afsluttet). Som nævnt i punkt 7.52 er Revisionsrettens vurdering delvist baseret på resultaterne af de overensstemmelsesrevisioner, som Kommissionens tjenestegrene har udført.

Kommissionen er enig i Revisionsrettens konklusioner i særberetning 23/2014, hvorefter medlemsstaterne bør øge omfanget af den administrative kontrol.

Kommissionen er klar over manglerne i forbindelse med støtteberettigelse, herunder udbudsproceduren og virksomhedernes maksimale størrelse. De revisioner, der udføres i medlemsstaterne af investeringsforanstaltninger, fokuserer primært på disse spørgsmål. Endvidere er disse problemer blevet behandlet eller behandles fortsat i de handlingsplaner, der er udarbejdet i samarbejde med medlemsstaterne med henblik på at reducere fejlprocenterne.

⁽⁴⁸⁾ Jf. punkt 4.20 i årsberetningen for 2013, punkt 4.21 til 4.25 i årsberetningen for 2012 og punkt 4.22 til 4.32 i årsberetningen for 2011.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

7.56. Vi så på 24 af de mere alvorlige kvantificerbare fejl, der blev påvist i 14 medlemsstater under vores test af transaktioner⁽⁴⁹⁾. Ni af disse fejl (37,5 %) kunne knyttes til en specifik aktion i en medlemsstats handlingsplan, mens det ikke var tilfældet med 15 af fejlene (62,5 %). En lignende analyse af de svagheder, der var konstateret som led i vores revision af medlemsstaternes systemer, underbyggede disse procentsatser. De fleste typer af fejl og svagheder i systemet var således ikke omfattet af de handlingsplaner, vi gennemgik (jf. tekstboks 7.9).

Tekstboks 7.9 — Eksempler på, at medlemsstaternes handlingsplaner endnu ikke er fuldt ud effektive

Den irske handlingsplan indeholdt 20 foranstaltninger, hvoraf ingen var blevet gennemført på tidspunktet for revisionen. Desuden vedrørte alle 20 foranstaltninger arealrelaterede foranstaltninger, til trods for at investeringsforanstaltninger er mere risikable. Vi fandt seks systemsvagheder, hvoraf fem førte til ikke-støtteberettigede udgifter. Alle revisionsresultaterne havde relation til investeringsforanstaltninger og var derfor ikke omfattet af handlingsplanen.

Den rumænske handlingsplan til afhjælpning af de grundlæggende årsager til fejl inden for udvikling af landdistrikter viser, at de rumænske myndigheder gennemførte målrettede aktioner for at imødegå risikoen for, at der kunstigt blev skabt betingelser for at opnå støtte under foranstaltningerne »modernisering af landbrugsbedrifter« og »oprettelse og udvikling af virksomheder«.

Vi mener, at de foranstaltninger, de rumænske myndigheder har truffet, potentielt kan løse problemet i forbindelse med projekter, som er godkendt for nylig, men at betalingerne til projekter, der er godkendt tidligere, fortsat vil være behæftet med væsentlige uregelmæssigheder. I syv af de 20 tilfældigt udvalgt projekter under de to førnævnte foranstaltninger fandt vi klare indikatorer for, at der kunstigt var skabt betingelser for at få støtte i strid med målene for foranstaltningen. Der er typisk tale om opsplnitning af en investering i to eller flere delprojekter, der gennemføres samtidig, med det formål at omgå specifikke støtteberettigelses- og udvælgelseskrav og modtage støtte ud over de tilladte lofter. Kommissionen rapporterede lignende svagheder og indledte en procedure for efterprøvende regnskabsafslutning.

7.56. Kommissionens nøje overvågning viser, at for visse medlemsstaters vedkommende er nogle af de mangler, der blev konstateret under dens og Revisionsrettens revisioner, ikke blevet afhjulpet i tilstrækkelig grad. Kommissionen har anmodet om, at de pågældende medlemsstater styrker deres handlingsplaner tilsvarende.

Tekstboks 7.9 — Eksempler på, at medlemsstaternes handlingsplaner endnu ikke er fuldt ud effektive

Foranstaltninger medtages, når de nationale myndigheder, Kommissionen eller Revisionsretten konstaterer og identificerer mangler. Kommissionen overvåger handlingsplanerne nøje og sikrer, at nye resultater tages op i handlingsplanerne.

De revisioner, som Kommissionen gennemførte i 2013 og 2014 vedrørende Irland, viste svagheder i både den administrative kontrol og kontrollen på stedet. Medlemsstaten har indført en handlingsplan, og selv om den endnu ikke er fuldt gennemført, har Kommissionen fået meldinger om fremskridt. De irske myndigheder er blevet opfordret til at fortsætte gennemførelsen af handlingsplanen, for at rette op på de svagheder der er konstateret i forbindelse med den nylige revision, og fremlægge regelmæssige opdateringer vedrørende gennemførelsen.

Da Kommissionen ikke godtgjorde nogen ELFUL-udgifter i 2014 for så vidt angår Irland, blev det ikke skønnet nødvendigt at tage forbehold med hensyn til udvikling af landdistrikterne i den årlige aktivitetsrapport fra Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter for 2014.

Med hensyn til den rumænske handlingsplan har Rumænien indført mange afhjælpende foranstaltninger, der har forbedret situationen, men som endnu ikke har været tilstrækkeligt effektive til at afhjælpe alle de svagheder i forvaltnings- og kontrolsystemet, der er konstateret i Kommissionens og Revisionsrettens revisioner. Kommissionen er klar over, at der fortsat er svagheder i forvaltningen af investeringsforanstaltninger, herunder svagheder i vurderingen af kunstigt skabte betingelser. For at forbedre situationen yderligere er de rumænske myndigheder blevet anmodet om at styrke gennemførelsen af deres handlingsplan, herunder undersøgelse af projekter inden udbetalingen, for at udelukke de projekter, der er baseret på kunstigt skabte betingelser.

⁽⁴⁹⁾ Fejl over 5 % undtagen krydsoverensstemmelsesfejl.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Medlemsstaternes systemer med relation til transaktionernes formelle rigtighed under Den Europæiske Fiskerifond (EFF)

7.57. I medlemsstaterne kontrollerer revisionsmyndighederne, om forvaltningen og kontrolsystemerne hos forvaltnings- og atteringsmyndighederne vedrørende EFF fungerer effektivt. Vi vurderede effektiviteten af den kontrol, revisionsmyndigheden i Italien havde foretaget. Endvidere genudførte vi et udvalg af revisioner, som revisionsmyndigheden havde udført vedrørende transaktioner finansieret af EFF.

7.58. Vi konstaterede, at den metode, der blev anvendt til revision af operationer og systemer, var effektiv, men vi fandt svagheder i forvaltningen og dokumentationen af revisionsopgaver og i efterprøvelsen af støtteberettigelsesbetingelserne. Revisionsmyndigheden gennemførte ikke sine revisionsaktiviteter som planlagt. Der var ikke en formel procedure for kvalitetskontrol, revisionsdokumentationen var mangelfuld, og stikprøveudtagningsmetoden var ikke i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer. Selv om Kommissionen havde identificeret disse svagheder under sine tidligere revisioner, havde revisionsmyndigheden endnu ikke afhjulpet dem fuldt ud, da vores revision blev gennemført. Desuden foretog revisionsmyndigheden i nogle tilfælde ikke den nødvendige kontrol på stedet og foretog ikke passende kontrol af støtteberettigelsesbetingelserne i forbindelse med fartøjer, for hvilke der var ydet støtte for endeligt ophør med fiskeri.

*GD AGRI's systemer og årlige aktivitetsrapport***Kommissionens procedure for regnskabsafslutning**

7.59. Forvaltningen af størstedelen af udgifterne til landbrug er delt mellem medlemsstaterne og Kommissionen. Betalingsorganerne i medlemsstaterne udbetaler støtte til landbrugere og andre modtagere. Kommissionen godtgør medlemsstaterne disse omkostninger hver måned (for EGFL) eller hvert kvartal (for ELFUL). Kommissionen anvender to særskilte procedurer for at kunne påtage sig det endelige ansvar for gennemførelsen af budgettet:

- a) en årlig procedure for finansiel regnskabsafslutning, som dækker hvert enkelt af de godkendte betalingsorganers årsregnskab og interne kontrolsystem. Den afgørelse om regnskabsafslutning, der træffes i den forbindelse, er baseret på revisioner, som udføres af uafhængige certificeringsorganer i medlemsstaterne og forelægges for Kommissionen
- b) en flerårig procedure for efterprøvende regnskabsafslutning, som kan medføre finansielle korrektioner for den pågældende medlemsstat, hvis udgifterne ikke er afholdt i overensstemmelse med EU-reglerne. De overensstemmelsesafgørelser, der træffes i den forbindelse, er baseret på revisioner, som udføres af Kommissionen.

7.58. Nogle af disse problemer er blevet identificeret af Kommissionen under dens revisioner og følges løbende op.

Med hensyn til endeligt ophør vil Kommissionen anmode revisionsmyndigheden om at udføre passende kontroller, for at bekræfte at de nationale støtteberettigelseskrav er opfyldt.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

7.60. Vi gennemgik den finansielle regnskabsafslutning for 2014. Som i de foregående år konstaterede vi, at Kommissionen havde håndteret denne opgave tilfredsstillende.

7.61. Formålet med Kommissionens overensstemmelsesrevisioner er at vurdere, hvorvidt medlemsstaternes kontrolsystemer sikrer, at støtteudbetalingerne til modtagerne er formelt rigtige. De konstaterede systemsvagheder fører til finansielle korrektioner, som ofte foretages efter faste satser, og som dækker udgifter vedrørende flere regnskabsår. Der anvendes faste korrektioner, typisk 2 % eller 5 %, uanset hvor mange systemsvagheder der er konstateret, og disse fører sjældent til inddrivelses fra støttemodtagerne (jf. også punkt 1.36 og 1.37).

7.62. For en stikprøve på 26⁽⁵⁰⁾ ud af 120⁽⁵¹⁾ overensstemmelsesrevisioner kontrollerede vi, om ISSAI 4100 (International Standards of Supreme Audit Institutions) og de vigtigste lovbestemmelser var overholdt. De fleste af nøgleelementerne var på plads og i overensstemmelse med de vigtigste lovbestemmelser, og vi mener, at Kommissionens revision var af en sådan kvalitet, at vi kan bruge resultaterne som led i vores vurdering af medlemsstaternes systemer (jf. punkt 7.38 og 7.52).

7.63. I 2014 traf Kommissionen tre overensstemmelsesafgørelser (der omfattede 56 separate finansielle korrektioner), som førte til korrektioner på 443,1 million euro (403,2 millioner euro vedrørende EGFL og 39,9 millioner euro vedrørende ELFUL). I januar 2015 blev der truffet yderligere en afgørelse, der førte til en betydelig korrektion på 1 409 millioner euro (1 243 millioner vedrørende EGFL og 166 millioner euro vedrørende ELFUL), som blev opført i regnskaberne for 2014 som periodiserede indtægter (se også punkt 7.24 og tekstboks 1.3).

7.61. Hvor det er muligt, beregnes størrelsen af de finansielle korrektioner på grundlag af det reelle tab for EU-budgettet. Hvis dette ikke er muligt, anvendes der faste satser, som afspejler det konstaterede omfang af svaghederne i de nationale kontrolsystemer. Anvendelsen af faste korrektioner er blevet fastholdt af EU-Domstolen som værende i overensstemmelse med retsreglerne for overensstemmelsesarbejde. Det bekræftes udtrykkeligt i artikel 52 («Efterprøvende regnskabsafslutning») i forordning (EU) nr. 1306/2013, at såfremt de beløb, der skal udelukkes, ikke kan identificeres med en i forhold til målet rimelig indsats, kan der anvendes ekstrapolerede korrektioner.

Eftersom landbrugsudgifterne gennemføres ved delt forvaltning, er medlemsstaterne desuden bedre i stand til at vurdere og bevise det reelle finansielle tab eller risikoen for EU-budgettet end Kommissionen. En mere præcis beregning af det finansielle tab for EU-budgettet forudsætter derfor et aktivt samarbejde med den pågældende medlemsstat på alle niveauer i proceduren for efterprøvning af regnskabsafslutningen, eftersom kun medlemsstaten har alle de nødvendige oplysninger til at foretage en sådan beregning. EU-Domstolen har navnlig bekræftet, at det ikke er op til Kommissionen at foretage de nødvendige kontroller for at sætte et nøjagtigt tal på tabene, men snarere op til medlemsstaten at påvise, at Kommissionens skøn var for højt.

7.62. Kommissionen ser med tilfredshed på Revisionsrettens konklusion, ifølge hvilken kvaliteten af Kommissionens revisioner gør det muligt at anvende resultaterne som led i vurderingen af medlemsstaternes systemer.

⁽⁵⁰⁾ 14 for EGFL og 12 for ELFUL.

⁽⁵¹⁾ Antallet af revisioner rapporteret i 2014.

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.64. I de seneste årsberetninger har vi gjort opmærksom på det vedvarende problem, at procedurerne for efterprøvende regnskabsafslutning er for langvarige, hvilket resulterer i en betydelig pukkel af uafsluttede revisioner (»backlog«) ⁽⁵²⁾. Ved udgangen af 2014 var puklen af uafsluttede revisioner 15 % mindre end ved udgangen af 2013. Til trods for denne positive udvikling er der fortsat en betydelig pukkel på 180 revisioner.

GD AGRI's årlige aktivitetsrapport

7.65. I sin årlige aktivitetsrapport for 2014 vurderer GD AGRI de risikobehæftede udgifter på de vigtigste udgiftsområder. Udgangspunktet for denne vurdering er de fejlforekomster, som medlemsstaterne (for hvert enkelt betalingsorgan) har indberettet i deres kontrolstatistikker. Kommissionen justerer efterfølgende disse fejlforekomster, primært på basis af sine egne og Rettens revisioner i de sidste tre år. De således justerede fejlforekomster aggregeres derefter og bruges til at beregne de samlede risikobehæftede udgifter, dvs. den fejlforekomst, som Kommissionen skønner vil påvirke EU's budget. Når der ses bort fra de svagheder, der er beskrevet i det følgende, mener vi, at det generelt er en velfungerende fremgangsmåde, der kan give tilstrækkeligt grundlag for forhold med hensyn til de enkelte betalingsorganer.

7.66. Certificeringsorganerne skal foretage en vurdering af kvaliteten af de stedlige kontroller, som betalingsorganerne gennemfører, og af resultaterne, som de afspejles i kontrolstatistikkerne. I 2014 gav certificeringsorganerne en positiv vurdering af alle EGFL-IFKS-statistikker og af 88 % af ELFUL's statistikker, men Kommissionen baserede overvejende sit skøn over de risikobehæftede udgifter på sine egne justeringer. Det tyder på, at Kommissionen kun i meget begrænset omfang forlader sig på medlemsstaternes kontrolstatistikker. Denne situation er beskrevet nærmere i særberetning nr. 18/2013 ⁽⁵³⁾.

KOMMISSIONENS SVAR

7.64. Kommissionen har afsat særlige ressourcer til at håndtere puklen af uafsluttede revisioner og fortsætter med at prioritere problemet med udestående sager. Med hensyn til den specifikke pukkel, der er identificeret (udestående sager fra 2012 og tidligere), blev der opstillet klare mellemliggende mål, der indtil videre er blevet opfyldt eller overgået, og Kommissionen følger tidsplanen for afslutning af alle sager inden den fastsatte frist.

7.66. Kommissionen vil gerne præcisere, at indtil regnskabsåret 2014 skulle certificeringsorganerne som en del af den årlige certificeringsrapport konkludere, om kontrolstatistikkerne var udarbejdet og afstemt korrekt i forhold til betalingsorganernes data, og om der var et tilstrækkeligt revisionsspor.

På grundlag af resultaterne af en separat stikprøveudtagning skulle certificeringsorganet endvidere indberette det omfang af uoverensstemmelser, den havde afsløret. I alle tilfælde oplyste certificeringsorganerne, at kontrolstatistikkerne var korrekt udarbejdet og afstemt efter det relevante betalingsorgans data.

Denne forsikring er dog ikke tilstrækkelig til at konkludere, at kontrolstatistikkerne kan anvendes til at anslå en pålidelig fejlprocent, fordi de kontroller, som betalingsorganerne har udført, måske ikke er tilstrækkeligt effektive.

Fra regnskabsåret 2015 (ansøgningsåret 2014) vil certificeringsorganerne være forpligtet til at afgive en udtalelse om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed, hvilket vil medføre en fornyet kontrol af en repræsentativ stikprøve af de transaktioner, som betalingsorganet allerede har kontrolleret. Dette forventes bl.a. at føre til en velunderbygget udtalelse om kvaliteten af kontrollerne og en højere grad af sikkerhed for de fejlprocenter, som medlemsstaterne har indberettet.

⁽⁵²⁾ I Kommissionen indbefatter »puklen af uafsluttede revisioner« revisioner, som ikke er blevet afsluttet inden for to år, efter at de blev gennemført.

⁽⁵³⁾ Særberetning nr. 18/2013 »Er resultaterne af medlemsstaternes kontrol af landbrugsudgifterne pålidelige?« (www.eca.europa.eu).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

7.67. Kommissionen foretog justeringer for at fastlægge de justerede fejlforekomster for den del af udgifterne, for hvilken der forelå resultater fra dens egen eller Rettens revision. Men GD AGRI oplyste ikke i sin årlige aktivitetsrapport, hvilken del af udgifterne der ikke var justerede, fordi der ikke forelå sådanne revisionsresultater. I sådanne tilfælde forlader Kommissionen sig på medlemsstaternes kontrolstatistikker, hvilket kan resultere i en for lav justeret fejlforekomst.

7.68. De gennemsnitlige finansielle korrektioner, der er foretaget i de seneste tre år for EGFL, svarer til 1,2 % af de pågældende udgifter, mens tallet for ELFUL ligger på 1 %. Dette viser, at Kommissionen samlet set har foretaget finansielle korrektioner for lidt under halvdelen af den justerede fejlprocent for EGFL. For ELFUL var dækningen på ca. en femtedel. En af de vigtigste grunde til den meget lavere procentsats for ELFUL er, at der er så mange forskellige systemer.

7.69. Årsagen til, at der er så mange systemer vedrørende ELFUL, er, at politikken gennemføres via 46 foranstaltninger⁽⁵⁴⁾, og ofte via en række delforanstaltninger, som hver især har forskellige betingelser. Disse foranstaltninger gennemføres ved hjælp af landdistriktsudviklingsprogrammerne. Nogle medlemsstater har nationale programmer, mens andre (f.eks. Tyskland, Spanien og Italien) har regionale programmer. I perioden 2007-2013 blev politikken for udvikling af landdistrikter gennemført via 94 nationale eller regionale landdistriktsprogrammer⁽⁵⁵⁾. Dette fører til en kompleks og fragmenteret struktur for politikgennemførelse med mange systemer og begrænser dækningen af Kommissionens overensstemmelsesrevisioner for så vidt angår ELFUL-udgifter.

7.70. De udgifter, Kommissionens overensstemmelsesrevisioner dækker, er knyttet til finansielle korrektioner. I tilfælde af at Kommissionen identificerer svagheder i individuelle kontrolsystemer, kan de finansielle korrektioner kun ekstrapoleres til de reviderede systemer. GD AGRI oplyste i sin årlige aktivitetsrapport for 2014, at disse revisioner i 2014 dækkede 24 % af EGFL's markedsforanstaltninger, 35 % af EGFL's direkte støtte og 19 % af ELFUL's udgifter. **Tabel 7.2** indeholder de data, der blev anvendt til at vurdere GD AGRI's årlige aktivitetsrapport for 2014.

7.67. Kommissionen undersøger situationen for hvert betalingsorgan ikke kun på grundlag af sine egne og Revisionsrettens revisionsresultater for de tre foregående år, men også på grundlag af de udtalelser, der for det pågældende regnskabsår er modtaget fra hvert betalingsorgans certificeringsorgan. Der er derfor revisionsresultater til rådighed i alle tilfælde.

7.68. Kommissionens korrigerende effekt omfatter finansielle korrektioner og inddrivelses fra støttemodtagere, som medlemsstaterne har foretaget. Når der tages hensyn til størrelsen af de inddrivelses, der er tilbagebetalt til EU-budgettet, når den korrigerende effekt op på 1,5 % for EGFL og 1,8 % for ELFUL — se tabellen »fejlprocent og korrigerende effekt«, s. 18 i den årlige aktivitetsrapport fra Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter for 2014.

7.69. På grund af de begrænsede ressourcer, der er til rådighed, skal enhver stigning i dækningen for udvikling af landdistrikter holdes op imod behovet for at opretholde en passende dækning for EGFL, der udgør 79 % af budgettet for den fælles landbrugspolitik.

Med hensyn til udvikling af landdistrikter har Kommissionen fastslået, at der potentielt er 576 forskellige revisionsområder (betalingsorganer/kontrolsystempar). Det er ikke muligt med rimelige ressourcer at revidere alle revisionsområder hvert tredje år. Kommissionen var i stand til at udføre 48 revisioner på stedet inden for udvikling af landdistrikter i medlemsstaterne i 2014. På grund af forskelligartetheden af foranstaltningerne inden for udvikling af landdistrikter er der således både en begrænsning i dækningen af udgifterne ved revisionerne samt med hensyn til omfanget af de endelige finansielle korrektioner, der blev anvendt.

⁽⁵⁴⁾ Jf. punkt 7.6.

⁽⁵⁵⁾ For programmeringsperioden 2014-2020 forelagde medlemsstaterne 118 nationale eller regionale programmer.

Tabel 7.2 — Oversigt over centrale datamed relevans for vurderingen af GD AGRI's årlige aktivitetsrapport for 2014

Overordnet udgiftsområde	2014-udgifter (millioner euro)	Gennemsnitlig fejlforekomst indberettet af medlemsstaterne som anført i den årlige aktivitetsrapport for 2014	Aggregeret justeret fejlforekomst (GD AGRI) i den årlige aktivitetsrapport for 2014	Korrigerende effekt i den årlige aktivitetsrapport for 2014				
				Gennemsnitlige finansielle korrektioner i de seneste tre år i den årlige aktivitetsrapport for 2014 (millioner euro)		Gennemsnitlige inddrivelses i de seneste tre år i den årlige aktivitetsrapport for 2014 (millioner euro)		I alt
EGFL	44 137,85	0,5 %	2,6 %	536,4	1,2 %	117,8	0,3 %	1,5 %
ELFUL	11 186,0	1,5 %	5,1 %	113,6	1,0 %	95,6	0,9 %	1,9 %

Kilde: Den Europæiske Revisionsret på grundlag af GD AGRI's årlige aktivitetsrapport.

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.71. Kommissionen definerer den korrigerende effekt som en mekanisme til at korrigere fejl og beskytte EU-budgettet. For så vidt angår ELFUL viser tallene for 2014, at den korrigerende effekt ikke var tilstrækkelig til at nedbringe de risikobehæftede udgifter til et niveau under væsentlighedsgrænsen ved udgangen af programmeringsperioden.

GD ENV's systemer og årlige aktivitetsrapport

7.72. Vi undersøgte GD for Miljøsystemer for intern kontrol, der fokuserer på forvaltning af forsinkede betalinger, suspension af betalinger og inddrivelsesprocedurer. Vi identificerede primært svagheder i forvaltningen af forsinkede betalinger. Ligesom i de tidligere år blev 11 % af betalingerne i 2014 afholdt efter den lobestemte frist.

7.73. Vi undersøgte GD for Miljøsystemer årlige aktivitetsrapport for 2014 og havde fokus på, om oplysningerne var i overensstemmelse med vores egne revisionsresultater, og om de skøn, Kommissionen havde benyttet til at beregne den gennemsnitlige fejlforekomst, var rimelige. Vores revisionsresultater drog ikke oplysningerne i den årlige aktivitetsrapport i tvivl, og de skøn, som Kommissionen havde benyttet, var rimelige.

KOMMISSIONENS SVAR

7.71. I den årlige aktivitetsrapport for 2014 udsteder generaldirektøren for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter en garanti for den fælles landbrugspolitik som helhed under hensyntagen til det samlede risikobehæftede beløb for det pågældende år samt for den korrigerende effekt.

For ELFUL bemærkede generaldirektøren, at udvikling af landdistrikter fortsat er et område, hvor der bør foretages en grundig undersøgelse og fortsat vurdering af, om det med en rimelig indsats vil være muligt at reducere den justerede fejlprocent til under 2 %.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Konklusion og anbefalinger*Konklusion for 2014*

7.74. Samlet set viser revisionsbeviset, at udgifterne til »Naturressourcer« og til de to områder, der er omfattet af en specifik vurdering (jf. punkt 7.18 og 7.25), er væsentlig fejlbehæftede.

7.75. Testen af transaktioner på dette FFR-udgiftsområde viser en anslået fejlforekomst i populationen på 3,6 % (jf. **bilag 7.1**).

Anbefalinger

7.76. **Bilag 7.2** viser resultaterne af vores gennemgang af de fremskridt, der er sket med hensyn til at implementere anbefalinger fra tidligere årsberetninger. I årsberetningen for 2011 og årsberetningen for 2012 fremsatte vi 21 anbefalinger. Kommissionen og medlemsstaterne har implementeret fem af disse anbefalinger fuldt ud, mens fire er blevet implementeret i de fleste henseender, og 12 er blevet implementeret i nogle henseender.

7.77. På grundlag af denne gennemgang og revisionsresultaterne og konklusionerne for 2014 anbefaler vi, for så vidt angår EGFL:

- **Anbefaling 1:** at medlemsstaterne gør en yderligere indsats for at sikre, at deres LPIS-databaser indeholder pålidelige og ajourførte oplysninger om landbrugsarealernes, navnlig de permanente græsarealers, størrelse og støtteberettigelse, og systematisk analyserer og anvender alle de tilgængelige oplysninger i forbindelse med administrativ kontrol, herunder ajourførte ortobilleder, for at undgå udbetalinger for ikke-støtteberettigede arealer

7.75. Kommissionen noterer sig Revisionsrettens vurdering af den mest sandsynlige fejlprocent, der er lavere end sidste år. Kommissionen er af den opfattelse, at nedgangen skyldes alle de afhjælpende foranstaltninger, som Kommissionen og medlemsstaterne har truffet for at forbedre forvaltningen af kontrolsystemerne.

Uden krydsoverensstemmelse, der tegner sig for 0,6 procentpoint, er den mest sandsynlige fejlprocent 3,0 %.

7.76. Kommissionen noterer sig den seneste vurdering, som Revisionsretten har foretaget af de fremskridt, der er gjort med at tage anbefalinger i tidligere årsberetninger op.

Kommissionen vil fortsat samarbejde med medlemsstaterne om yderligere at forbedre den måde, hvorpå de følger op på Revisionsrettens anbefalinger.

7.77. Nogle af Revisionsrettens anbefalinger er i kraft af deres art og udformning permanente. Kommissionen mener, at den har fulgt lignende anbefalinger i mange år, og at den har gjort alt, hvad der stod i dens magt for at gennemføre de ønskede forbedringer.

Kommissionen støtter denne anbefaling.

For at bistå og vejlede medlemsstaterne i deres gennemførelse af de områdebaserede direkte betalinger er der blevet oprettet en særlig ny enhed i Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter.

Mangler i medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer afhjælpes desuden om nødvendigt gennem målrettede og omfattende handlingsplaner. Når Kommissionen konstaterer problemer af denne art under deres revisioner, anmodes den pågældende medlemsstat om at træffe afhjælpende foranstaltninger. Hvis problemet er særlig akut, anmodes medlemsstaten om at gennemføre en afhjælpende handlingsplan, der følges tæt af Kommissionens tjenestegrene. Disse planer har indtil videre været meget effektive.

Hvis gennemførelsen af handlingsplanen ikke skønnes at være effektiv, kan betalingerne nedsættes eller suspenderes for at beskytte EU-budgettet.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

for så vidt angår udvikling af landdistrikter, at Kommissionen:

- **Anbefaling 2:** træffer hensigtsmæssige foranstaltninger til at kræve, at medlemsstaternes handlingsplaner indeholder afhjælpende foranstaltninger til modvirkning af de hyppigt konstaterede årsager til fejl

- **Anbefaling 3:** gennemgår sin strategi for overensstemmelsesrevision i forbindelse med udvikling af landdistrikter for med hensyn til medlemsstater med regionale programmer at fastslå, om systemsvagheder, der er konstateret i en bestemt region, også findes i andre regioner, navnlig i forbindelse med investeringsforanstaltninger

Kommissionen accepterer anbefalingen. Kommissionen samarbejder intensivt med medlemsstaterne for at identificere og afhjælpe årsagerne til fejl i gennemførelsen af politikken. Dette arbejde vil fortsætte med henblik på at identificere yderligere mangler, herunder mangler konstateret af Revisionsretten.

Allerede i den opfølgning af handlingsplanerne for fejlprocenter, der blev gennemført i marts 2014, blev alle medlemsstaterne anmodet om at knytte handlingsplanerne og de afhjælpende foranstaltninger til forskellige revisionsresultater, som Kommissionen eller Revisionsretten har meddelt.

Kommissionen tager navnlig dette spørgsmål op på alle de årlige revisionsmøder og i alle overvågningsudvalgene med forvaltningsmyndighederne, idet den fastholder, at handlingsplanerne skal være fuldstændige og effektive.

Der er blevet indført et nyt IT-overvågningsværktøj til sporing af gennemførelsen af de nødvendige afhjælpende foranstaltninger.

Kommissionen accepterer anbefalingen.

Kommissionen er ved at udvide sin revisionsdækning for udvikling af landdistrikter. Dette omfatter kontrol med, om de svagheder, der er konstateret i én region eller i én foranstaltning, også forekommer i andre regioner/foranstaltninger.

Kommissionen styrker også brugen af eksterne revisorer i forbindelse med specifikke spørgsmål.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

og for så vidt angår både EGFL og udvikling af landdistrikter, at Kommissionen:

- **Anbefaling 4:** sikrer, at den nye procedure for styrkelse af sikkerheden med hensyn til transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed, som vil blive obligatorisk fra regnskabsåret 2015, anvendes korrekt af certificeringsorganerne og giver pålidelige oplysninger om fejlforekomsten, således at den kan forlade sig på den.

7.78. Endvidere anbefaler vi på fiskeriområdet, at Kommissionen:

- **Anbefaling 5:** sikrer, at medlemsstaternes revisionsmyndigheder udfører deres opgaver mere grundigt, blandt andet ved at gennemføre de krævede kontroller på stedet, anvende procedurerne for kvalitetskontrol og forbedre revisionsdokumentationen.

Kommissionen accepterer anbefalingen.

Der er blevet udarbejdet detaljerede retningslinjer for certificeringsorganernes nye rolle, som blev drøftet i 2013 og 2014.

Deres gennemførelse overvåges nøje af Kommissionen. I den forbindelse holdes der halvårslige ekspertgruppemøder med betalingsorganerne og certificeringsorganerne, hvor praktiske spørgsmål vedrørende arbejdet med lovligheden og den formelle rigtighed afklares.

Der gennemføres regelmæssige revisionsbesøg i medlemsstaterne med henblik på at gennemgå certificeringsorganernes arbejdsmetoder i forbindelse med transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed.

Certificeringsorganernes repræsentanter opfordres også til at deltage i regelmæssige overensstemmelsesrevisioner i uddannelsesøjemed.

Selv om Kommissionen accepterer denne anbefaling, understreger den, at der vil være en indlæringsperiode for certificeringsorganerne, og at den fra 2015 vil aflægge rapport i den årlige aktivitetsrapport om de fremskridt, der er gjort.

Kommissionen accepterer anbefalingen og mener, at den er ved at blive gennemført via dens løbende revisionsarbejde og rådgivning, når der er behov for det, og tager de nødvendige skridt under proceduren for delt forvaltning for at bistå medlemsstaternes revisionsmyndigheder med at udføre deres opgaver effektivt.

**DEL 2: UDVIKLING AF LANDDISTRIKTER —
PERFORMANCERELATEREDE SPØRGSMÅL*****Vurdering af projekternes performance***

7.79. I vores årsberetning for 2013 konstaterede vi, at der ved projektudvælgelsen under delt forvaltning — som medlemsstaterne er ansvarlig for — først og fremmest blev fokuseret på behovet for at anvende alle de disponible EU-midler, dernæst på at overholde reglerne, og først til sidst — og i begrænset omfang — på projekternes forventede performance⁽⁵⁶⁾. Ud over at kontrollere transaktionernes formelle rigtighed kontrollerede vi i år ligeledes en række emner vedrørende forvaltningsrevision som led i et pilotprojekt.

7.80. Til dette pilotprojekt udvalgte vi kun projekter, hvis performanceaspekter med rimelighed kunne undersøges. Af samtlige 162 transaktioner vedrørende udvikling af landdistrikter fokuserede vi derfor på 71 projekter, som omfattede investeringer i materielle aktiver. 42 af disse 71 projekter var afsluttet på tidspunktet for revisionsbesøget. Ud over at kontrollere den formelle rigtighed af disse transaktioner vurderede vi også deres overensstemmelse med principperne om sparsommelighed og effektivitet ved at teste performancekriterier for hvert projekt.

7.81. Vi undersøgte i forbindelse med de afsluttede projekter, om investeringen var gennemført som planlagt⁽⁵⁷⁾. Dette kriterium var opfyldt i de fleste projekter (93 %). Generelt konstaterede vi imidlertid følgende vigtige performanceproblemer:

- mangelfuld målretning af foranstaltninger og udvælgelse af projekter
- utilstrækkelig dokumentation for, at omkostningerne er rimelige.

⁽⁵⁶⁾ Årsberetningen for 2013, punkt 10.10.

⁽⁵⁷⁾ Performancekriteriet, »Fra besøget på stedet er der dokumentation for, at projektets output blev leveret som planlagt«, blev anset for at være opfyldt, hvis projektets output blev nået som planlagt. Kriteriet blev ikke anset for at være opfyldt, når projektet ikke eller kun delvist var blevet afsluttet, uden at der var acceptabel begrundelse for denne situation.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Mangelfuld målretning af foranstaltninger og udvælgelse af projekter

7.82. Vi undersøgte, om støtten var rettet mod klart definerede målsætninger, der afspejler de konstaterede strukturelle og territoriale behov og strukturelle ulemper⁽⁵⁸⁾. Dette kriterium var ikke opfyldt i 21 % af de reviderede investeringsprojekter. Vi undersøgte også, om projekterne var blevet udvalgt på grundlag af en gennemsigtig procedure, der var baseret på komparative fordele med relevante udvælgelseskriterier⁽⁵⁹⁾. Dette kriterium var ikke opfyldt i 51 % af de reviderede investeringsprojekter.

7.83. Vi fandt, at målretnings- og udvælgelsesprocedurerne var utilstrækkelige. I de fleste tilfælde var det ikke nødvendigt for betalingsorganerne at foretage en grundig målretning og udvælgelse. Der var tilstrækkelige midler til rådighed til de projekter, som de fik forelagt. For disse betalingsorganer var der intet incitament til at underudnytte det disponible budget ved at anvende performancekriterier. Der blev kun fundet ét tilfælde af god praksis. Der gives eksempler i tekstboks 7.10. Vi har rapporteret om den utilstrækkelige målretning af investeringer i udvikling af landdistrikter i flere af vores seneste særberetninger⁽⁶⁰⁾.

7.82. Dette spørgsmål er blevet taget op i retningslinjerne for udvælgelseskriterierne for programmeringsperioden 2014-2020, hvor eksistensen af en rangorden for projekter og en minimumstærskel skal sikres. Visse former for dårlig praksis, hvoraf nogle få er uddraget af Revisionsrettens beretninger, er også blevet medtaget som illustration.

⁽⁵⁸⁾ Dette kriterium blev anset for at være opfyldt, hvis målene var formuleret på en klar måde, og støtteberettigelsesbetingelserne og udvælgelseskriterier for foranstaltningen begrænsede støttens anvendelsesområde til specifikke modtagere eller geografiske områder i overensstemmelse med de faktiske behov, der var beskrevet i landdistriktsprogrammet.

⁽⁵⁹⁾ Dette kriterium blev anset for at være opfyldt, hvis der blev anvendt en konkurrencebaseret udvælgelsesprocedure, som var korrekt dokumenteret, og hvis udvælgelseskriterierne var baseret på komparative fordele og knyttet til målene for foranstaltningerne med passende vægtning.

⁽⁶⁰⁾ Jf. f.eks. særberetning nr. 8/2012 »Målretning af støtten til modernisering af landbrugsbedrifter«, særberetning nr. 1/2013 »Har EU's støtte til fødevarerindustrien effektivt og produktivt bidraget til at forøge værdien af landbrugsprodukter?« og særberetning nr. 6/2013 »Har foranstaltningerne til diversificering af økonomien i landdistrikterne givet medlemsstaterne og Kommissionen valuta for pengene?«.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Tekstboks 7.10 — Eksempler på god og dårlig praksis i forbindelse med målretning og udvælgelse

I Nederlandene blev der iværksat en indkaldelse af ansøgninger med et budget på 3,6 millioner euro vedrørende delforanstaltningen »vidensdeling«. De 40 støtteberettigede ansøgninger blev vurderet af fire uafhængige eksperter, som hver især gav projekterne point ud fra en række udvælgelseskræterier. Der blev derefter anvendt et vægtet pointtal til at rangordne projekterne. Kun de 13 højest rangerende projekter til et samlet beløb af 2,9 millioner euro blev godkendt, fordi de øvrige projekter ikke blev anset for at give tilstrækkelig værdi for pengene. Vi betragter dette som et eksempel på god praksis, eftersom principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning blev prioriteret højere end udnyttelsen af midlerne, hvilket fremgår af det forhold, at de resterende midler ikke blev anvendt til at finansiere støtteberettigede, men mindre effektive, projekter.

I Bulgarien var støtten til foranstaltningen »Forøgelse af værdien af landbrugs- og skovbrugsprodukter« ikke målrettet, eftersom alle virksomheder med mindre end 750 ansatte og en årlig omsætning på mindre end 200 millioner euro var berettigede til støtte. Selv om der var fastlagt udvælgelseskræterier, blev disse ikke anvendt til at målrette støtten, fordi der var tilstrækkelige midler til rådighed til at finansiere samtlige støtteberettigede projekter.

Vi fandt yderligere 20 tilfælde, hvor udvælgelseskræterierne reelt ikke blev anvendt, fordi der var tilstrækkelige midler til at finansiere samtlige støtteberettigede projekter. I alle tilfældene blev udgifterne betalt i 2014 fra det budget, der var til rådighed for perioden 2007-2013. En sådan situation kan opstå, når budgetterne overstiger de faktiske behov.

KOMMISSIONENS SVAR

Tekstboks 7.10 — Eksempler på god og dårlig praksis i forbindelse med målretning og udvælgelse

De projekter, der udvælges af forvaltningsmyndighederne, skal bidrage til at nå politikmålene. Programmerne for udvikling af landdistrikter fastsætter transaktionernes støtteberettigelse inden for den givne lovgivningsramme (første målretning), fastsætter principperne for udvælgelseskræterierne (anden målretning), hvorefter de konkretiseres i overvågningsudvalget (tredje målretning), og endelig rangordnes projekterne, hvis det sker i overensstemmelse med Kommissionens anmodninger, idet projekter, der ligger under en bestemt tærskel, udelades. Derfor omfatter den eksisterende lovgivningsramme allerede alle nødvendige elementer til sikring af en passende målretning af EU-midlerne.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

7.84. Vi testede også performancekriteriet for at afgøre, om der i forbindelse med målretning og udvælgelse var fokus på jobskabelse⁽⁶¹⁾. For at måle fremskridt hen imod Europa 2020-målene er der vedtaget fem overordnede mål for hele EU, hvoraf det første er at beskæftige 75 % af de 20-64-årige inden 2020. I overensstemmelse med dette mål oplyser Kommissionen på sit websted⁽⁶²⁾, at et af de tre langsigtede strategiske mål for EU's politik for udvikling af landområder i perioden 2014-2020 er en afbalanceret territorial udvikling af økonomien og samfundene i landområderne, herunder skabelse og opretholdelse af beskæftigelse. Arbejdsløshed er et af EU's største problemer, og støtten til udvikling af landområder kan bidrage til at modvirke det, hvis oprettelse af arbejdspladser gøres til en betingelse for at opnå støtte, og/eller hvis projekter rangordnes og udvælges på grundlag af, hvor mange arbejdspladser de vil skabe.

7.85. Vi mener, at det i forbindelse med 34 projekter ville have været muligt at medtage jobskabelse som en betingelse for støtteberettigelse og/eller som et udvælgelseskriterium. F.eks. afsatte Polen 932 millioner euro til foranstaltningen »Forøgelse af merværdien af den primære landbrugs- og skovbrugsproduktion«. Støttemodtagerne kan modtage støtte fra ELFUL på op til 12,8 millioner euro, uden at det undersøges, om der er skabt arbejdspladser.

7.86. I forbindelse med 24 af de 34 investeringsprojekter (70 %) var antallet af arbejdspladser, der ville blive oprettet, imidlertid hverken en støtteberettigelsesbetingelse eller et udvælgelseskriterium. Der blev ikke fundet tilfælde, hvor der ville blive oprettet job til unge.

7.84. Jobskabelse er ikke den eneste relevante resultatindikator, man skal se på. Lige så vigtig er nødvendigheden af at bevare arbejdspladser for at standse affolkningen. Derfor skal resultaterne ikke kun vurderes i relation til jobskabelse, men også i relation til opretholdelse af job. Det er endvidere vigtigt at bemærke, at den produktivitetstilvækst, der er knyttet til innovation og teknologi, kunne have negative virkninger for beskæftigelsen, navnlig i landbrugssektoren. Da beskæftigelsen i de primære sektorer således har været faldende i de seneste årtier, kan de hertil knyttede resultater af politikerne ikke måles korrekt ved kun at henvise til nettovirkningerne.

Se også Kommissionens svar på punkt 7.86.

7.85. Jobskabelsesindikatoren bør omdefinieres, så opretholdelsen af job medtages, og anvendelsesområdet bør begrænses til foranstaltninger, hvor resultaterne kan vurderes på disse betingelser.

Investeringer i fysiske aktiver (tidligere akse 1) bidrager til bedrifternes levedygtighed og konkurrenceevne (prioritet 2 i forordning (EU) nr. 1305/2013). Jobskabelse er primært dækket under prioritet 6: fremme af social integration, fattigdomsbekæmpelse og økonomisk udvikling i landområderne. Derfor er det ikke rimeligt at vurdere resultaterne af projekterne negativt, eftersom der ikke er taget hensyn til dette kriterium ved udvælgelsen. Dette kriterium bør kun vurderes for projekter, hvor overvågningsudvalget besluttede at anvende det til udvælgelse af transaktioner.

I modsat fald er der et misforhold mellem de strategiske prioriteter inden for udvikling af landområder som fastsat i retsakterne og den vurdering af projekter, som Revisionsretten har udført.

7.86. Kommissionen anfører, at bemærkningen om manglende fokus på jobskabelse er begrænset til visse foranstaltninger og inden for disse foranstaltninger kun til særlige typer af projekter, da den ikke er fuldt ud relevant for alle investeringsforanstaltninger/typer af projekter.

⁽⁶¹⁾ Dette kriterium blev anset for at være opfyldt, hvis antallet af oprettede arbejdspladser var en betingelse for støtteberettigelse eller et projektudvælgelseskriterium. Fokus på skabelse af job til unge blev betragtet som god praksis.

⁽⁶²⁾ <http://ec.europa.eu/agriculture/rural-development-2014-2020>.

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.87. Kun for fire projekters vedkommende var beslutningen om at yde støtte betinget af, at der blev oprettet en eller flere arbejdspladser. Dette var for eksempel tilfældet i Polen i forbindelse med foranstaltningen »Støtte til oprettelse og udvikling af mikrovirksomheder«, hvor modtagerne var forpligtet til at oprette to arbejdspladser og opretholde dem i mindst to år. Herudover var jobskabelse kun et udvælgelseskriterium i forbindelse med ti projekter. Men som anført i tekstboks 7.10 var disse procedurer generelt ikke effektive. Dertil kommer, at det antal point, der blev tildelt for at skabe et job, oftest var for lavt til at være afgørende i forbindelse med udvælgelsen af projekter.

Utilstrækkelig dokumentation for, at omkostningerne er rimelige

7.88. I forbindelse med 49 af de 71 investeringsprojekter (69 %) fandt vi tilstrækkelig dokumentation for, at projektkomkostningerne var rimelige⁽⁶³⁾. Dette var imidlertid ikke tilfældet i forbindelse med 22 investeringsprojekter (31 %). Tekstboks 7.11 viser to eksempler på investeringsprojekter, hvor der ikke var bevis for, at omkostningerne var rimelige. Vi har for nylig offentliggjort en særberetning, der indeholder en detaljeret gennemgang af dette emne⁽⁶⁴⁾.

KOMMISSIONENS SVAR

7.87. Det kunne være risikabelt i relation til fejlprocenten at gøre støtte fra ELFUL betinget af dokumentation for jobskabelse i mikrovirksomheder. Dette ville lægge en yderligere byrde på støttemodtagerne, der i visse tilfælde ikke ville være i stand til at skabe disse job på grund af ydre omstændigheder. Man må endvidere huske på, at støtte til mikrovirksomheder i mange tilfælde bidrager til en række mål, herunder diversificering, lokal udvikling, innovation, økonomiske resultater og landbrugsprodukter med høj merværdi.

7.88. Kommissionen har i vejledningen om kontrol og sanktioner for perioden 2014-2020 medtaget den tjekliste ved vurdering af rimeligheden af omkostninger, der er udarbejdet af Revisionsretten, og som findes i særberetning 22/2014. Der blev den 17. marts 2015 i Bruxelles afholdt et særligt uddannelseskursus for betalingsorganer og forvaltningsmyndigheder under ELFUL i rimeligheden af omkostninger og offentlige udbud. Revisionsretten var også repræsenteret ved arrangementet.

⁽⁶³⁾ Performancekriteriet »Der er dokumentation for, at omkostningerne er rimelige« blev anset for at være opfyldt, hvis der var anvendt en konkurrencebaseret udbudsprocedure med udvælgelse på grundlag af den laveste pris eller det økonomisk mest fordelagtige bud, eller hvis der var anvendt pålidelige referencemkostninger.

⁽⁶⁴⁾ Jf. særberetning nr. 22/2014 »Økonomisering: holde omkostningerne til tilskud til EU-finansierede landdistriktsprojekter under kontrol«.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Tekstboks 7.11 — Eksempler på manglede dokumentation for, at omkostningerne var rimelige

I Portugal anvendes referenceomkostninger i forbindelse med foranstaltningen »Genskabelse af produktionspotentialet i skove, som er blevet skadet ved naturkatastrofer, og indførelse af hensigtsmæssige beskyttelsesforanstaltninger«. I forbindelse med ét investeringsprojekt var der fastsat seks referenceomkostninger for vegetationskontrol, som lå fra omkring 47 til 1 138 euro/ha, afhængigt af de forskellige typer af skovbrug og forholdene på parcellerne (som f.eks. hældning og vegetationsdække). Sætserne for det reviderede projekt lå fra omkring 232 til 1 138 euro/ha. Vi konstaterede, at betalingsorganet ikke havde foretaget kontrol af omkostningernes rimelighed. Navnlig var der ingen kontrol af forholdene på parcellerne, hvilket gør det umuligt at konkludere, at prisen pr. hektar skov var rimelig.

I Nederlandene blev projekter under foranstaltningen »Erhvervsuddannelse for beskæftigede i landbruget og skovbruget« vurderet af et bedømmelsesudvalg, inden de blev godkendt. I forbindelse med et af de reviderede projekter under denne foranstaltning rapporterede udvalget, at det mente, at projektet var dyrt i forhold til dets indhold og potentielle resultat. Betalingsorganet fulgte ikke op på dette forhold. Vi fandt reelt intet bevis for, at betalingsorganet overhovedet havde kontrolleret omkostningernes rimelighed.

Konklusion

7.89. Vores undersøgelse af performanceaspekter vedrørende investeringsprojekter inden for udvikling af landdistrikter viste svagheder i målretningen af projekterne og manglende dokumentation for, at omkostningerne var rimelige. Dette bekræfter konklusionerne i en række af vores særberetninger og viser, at der fortsat er problemer.

KOMMISSIONENS SVAR

Tekstboks 7.11 — Eksempler på manglede dokumentation for, at omkostningerne var rimelige

Se Kommissionens svar på punkt 7.34.

7.89. Kommissionen har forbedret vejledningen til medlemsstaterne for programmeringsperioden 2014-2020, herunder bedre målretning og udvælgelse af projekter, og hvordan rimeligheden af omkostninger skal vurderes. Virkningen af denne vejledning forventes derfor først ved gennemførelsen af den nye generation af programmerne for udvikling af landdistrikter.

BILAG 7.1

RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER PÅ UDGIFTSOMRÅDET »NATURRESSOURCER«

	2014	2013 ⁽¹⁾
STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR		
Landbrug: markedsstøtte og direkte støtte	183	180
Udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri	176	171
Transaktioner i alt vedrørende »Naturressourcer«	359	351
ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL		
Anslået fejlforekomst: Markedsstøtte og direkte støtte	2,9 %	3,6 %
Anslået fejlforekomst: Udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri	6,2 %	7,0 %
Anslået fejlforekomst: »Naturressourcer«	3,6 %	4,4 %
Øvre fejlgrænse	4,6 %	
Nedre fejlgrænse	2,7 %	

Den nedre og øvre fejlgrænse for Landbrug: markedsstøtte og direkte støtte er: 2,6 og 6,8 %.

Den nedre og øvre fejlgrænse for Udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri er: 3,2 og 9,3 %.

⁽¹⁾ Tallene for 2013 er blevet omberegnet, så de svarer til strukturen i årsberetningen for 2014, således at det er muligt at sammenligne de to år. **Figur 1.3** i kapitel 1 viser, hvordan resultaterne for 2013 er blevet omklassificeret på grundlag af strukturen i årsberetningen for 2014.

BILAG 7.2

OPFØLGNING AF TIDLIGERE ANBEFALINGER VEDRØRENDE UDGIFTSOMRÅDET »NATURRESSOURCER«

År	Rettsens anbefaling	Rettsens analyse af de fremskridt, der er sket						Kommissionens svar	
		Fuldstændig implementeret	Under implementering		Ikke implementeret	Ikke længere relevant	Utilstrækkeligt bevis		
			I de fleste henseender	I nogle henseender					
2012	3.37. På baggrund af denne gennemgang samt revisionsresultaterne og konklusionerne for 2012 anbefaler Retten, at Kommissionen og medlemsstaterne øger og fremskynder deres bestræbelser på at sikre, at:								
	Anbefaling 1: arealernes og navnlig de permanente græsarealers støtteberettigelse registreres korrekt i LPIs, navnlig i tilfælde hvor arealerne er helt eller delvist dækket af klippestykker, buske eller tæt skov, eller hvor jorden har været opgivet i flere år		X						
	Anbefaling 2: der øjeblikkeligt træffes afhjælpende foranstaltninger, hvis de administrative systemer og kontrolsystemer og/eller IFKS-databaserne viser sig at være mangelfulde eller forældede		X						
	Anbefaling 3: betalingerne baseres på kontrolresultater, og at kvaliteten af den stedlige kontrol er tilstrækkelig til, at det støtteberettigede areal kan fastlægges på pålidelig vis		X						
	Anbefaling 4: udformningen og kvaliteten af det arbejde, som betalingsorganernes direktører og godkendelsesorganerne udfører til underbygning af deres respektive erklæringer, giver et pålideligt grundlag for vurderingen af de underliggende transaktioner lovlighed og formelle rigtighed.			X					
4.44. På grundlag af denne gennemgang samt revisionsresultaterne og konklusionerne for 2012 anbefaler Retten på området udvikling af landdistrikter, at:									
Anbefaling 1: medlemsstaterne udfører deres administrative kontrol bedre og udnytter alle de relevante oplysninger, betalingsorganerne har adgang til, da de dermed vil få mulighed for at opdage og korrigere de fleste fejl			X						

År	Rettenns anbefaling	Rettenns analyse af de fremskridt, der er sket						Kommissionens svar
		Fuldstændig implementeret	Under implementering		Ikke implementeret	Ikke længere relevant	Ufjlsrækkeligt bevis	
			I de fleste henseender	I nogle henseender				
2012	Anbefaling 2: Kommissionen sørger for, at alle de sager, hvor Retten konstaterede fejl, bliver fulgt passende op	X						
	Anbefaling 3: Kommissionen i GD AGRIs årlige aktivitetsrapport anvender samme metode i forbindelse med ELFUL som i forbindelse med afkøbet arealstøtte, hvor den tager hensyn til resultaterne af sine egne overensstemmelsesrevisioner, når den vurderer fejlprocenten for hvert enkelt betalingsorgan	X						
	og for så vidt angår den fælles landbrugspolitik samlet set, at:			X				
	Anbefaling 4: Kommissionen sørger for, at dens revisioner dækker et tilstrækkeligt stort område							
	Anbefaling 5: Kommissionen afhjælper de påpegede svagheder i sine overensstemmelsesrevisioner og løser det vedvarende problem med lange forsinkelser i proceduren samlet set		X					
	Anbefaling 6: Kommissionen forbedrer sin metode til beregning af finansielle korrektioner yderligere, så der tages bedre hensyn til arten af de konstaterede overtrædelser og deres grovhed.	X						
	4.45. For så vidt angår politikområdet Sundhed og forbrugerbeskyttelse, at:							
Anbefaling 7: Kommissionen afhjælper de konstaterede svagheder i de systemer, der anvendes i forbindelse med offentlige indkøb og tilskudsaftaler.	X							

År	Rettsens anbefaling	Rettsens analyse af de fremskridt, der er sket						Kommissionens svar	
		Fuldstændig implementeret	Under implementering		Ikke implementeret	Ikke længere relevant	Ufjlsrækkeligt bevis		
			I de fleste henseender	I nogle henseender					
2011	3.45 På grundlag af denne gennemgang og resultaterne og konklusionerne for 2011 anbefaler Retten, at Kommissionen og medlemsstaterne for den nuværende programmeringsperiode træffer hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik på at sikre, at:								
	Anbefaling 1: støtteberettigelsen for permanente græsarealer vurderes korrekt, navnlig i tilfælde hvor arealerne er delvist dækket af buske, tæt skov eller klippestykker		X						
	Anbefaling 3: kvaliteten af den stedlige kontrol er tilstrækkelig til, at det støtteberettigede areal kan fastlægges på pålidelig vis	X							
	Anbefaling 4: godkendelsesorganernes arbejde er udført med således og er af en sådan kvalitet, at der kan foretages en pålidelig vurdering af lovligheden og den formelle rigtighed af betalingsorganernes transaktioner.		X						
	4.53. Det skal bemærkes, at Rettens anbefaling om yderligere at forenkle reglerne og betingelserne vedrørende udvikling af landdistrikter stadig gælder.		X						
	4.54. Som følge af denne gennemgang og af resultaterne og konklusionerne af revisionen i 2011 anbefaler Retten med hensyn til udvikling af landdistrikter i den aktuelle periode, at:								
Anbefaling 1: medlemsstaternes administrative kontrol og kontrol på stedet udføres mere stringent, så risikoen for, at der anmeldes udgifter til EU, som ikke er støtteberettigede, mindskes			X						

KAPITEL 8

Et globalt Europa

INDHOLD

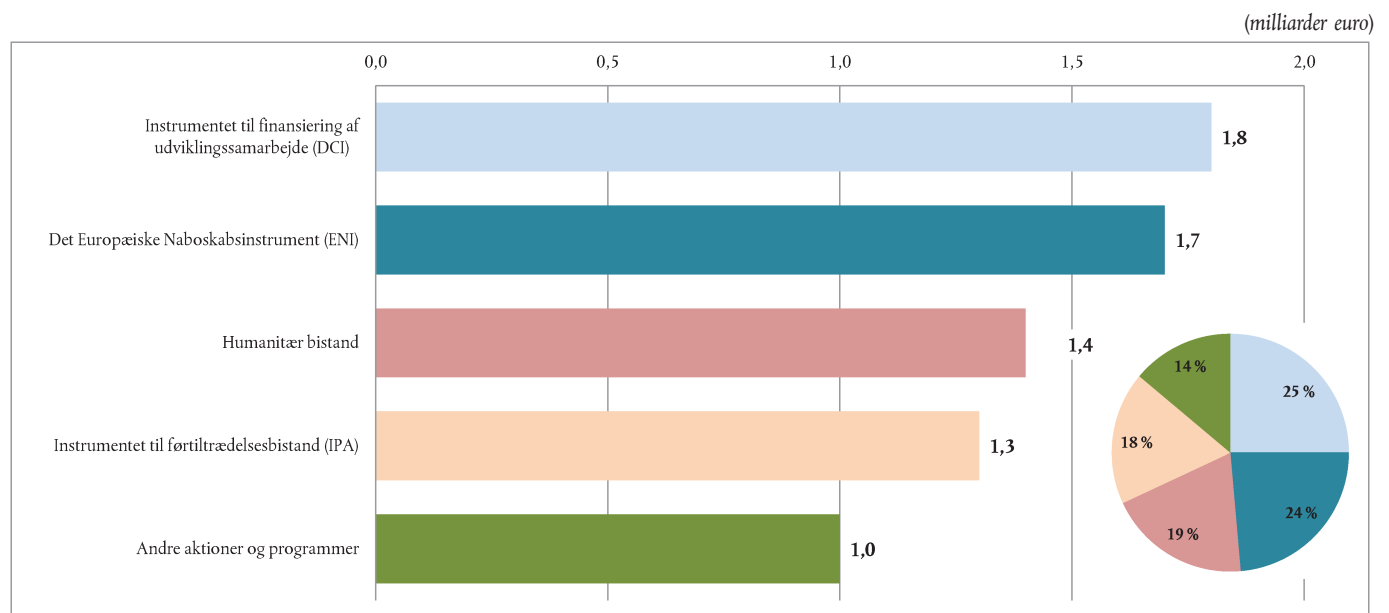
	<i>Punkt</i>
Indledning	8.1-8.10
Særlige karakteristika ved udgiftsområdet Et globalt Europa	8.2-8.9
Revisionens omfang og revisionsmetoden	8.10
Transaktionernes formelle rigtighed	8.11-8.21
Undersøgelsen af udvalgte systemer og årlige aktivitetsrapporter	8.22-8.25
EuropeAid	8.22-8.23
ECHO	8.24-8.25
Konklusion og anbefalinger	8.26-8.31
Konklusion for 2014	8.26-8.27
Anbefalinger	8.28-8.31
Bilag 8.1 — Resultaterne af testen af transaktioner på udgiftsområdet Et globalt Europa	
Bilag 8.2 — Opfølgning af tidligere anbefalinger om udgiftsområdet Et globalt Europa	

RETTENS BEMÆRKNINGER

INDLEDNING

8.1. I dette kapitel præsenteres revisionsresultaterne fra vores specifikke vurdering af udgiftsområdet Et globalt Europa. Det har en bredere dækning end det tidligere kapitel 7, Eksterne forbindelser, bistand og udvidelse⁽¹⁾, da det også omfatter udgifter i relation til regionalpolitik (300 millioner euro), udvikling af landdistrikterne (150 millioner euro) og forskning og andre interne politikker (100 millioner euro). De centrale oplysninger om de omfattede aktiviteter og om udgifterne i 2014 gives i **figur 8.1**.

Figur 8.1 — FFR-udgiftsområde 4 — Et globalt Europa

Regnskabsårets betalinger i alt	7,2
— aktionsudgifter	6,0
— budgetstøtte	0,9
— administrative udgifter	0,3
– forskud ⁽¹⁾	4,3
+ afregninger af forskud	4,5

Revideret population i alt	7,4
-----------------------------------	------------

⁽¹⁾ I overensstemmelse med den harmoniserede definition af underliggende transaktioner (for nærmere oplysninger jf. **bilag 1.1**, punkt 7).

Kilde: Den Europæiske Unions konsoliderede regnskab for 2014.

⁽¹⁾ I punkt 0.7 i den generelle indledning redegøres der for årsberetningens nye struktur.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Særlige karakteristika ved udgiftsområdet Et globalt Europa

8.2. Et globalt Europa dækker alle eksterne foranstaltninger («politikken udadtil»), der finansieres af EU-budgettet. I 2014 androg betalingerne til Et globalt Europa 7,2 milliarder euro, der blev kanaliseret gennem en række instrumenter. Instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI), Det Europæiske Naboskabsinstrument (ENI), instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA) og humanitær bistand udgør mere end 86 % af dette FFR-udgiftsområde.

8.3. På området udviklingssamarbejde er EU's hovedmål at nedbringe og på sigt udrydde fattigdom⁽²⁾. Formålet med naboskabspolitikken er at støtte partnere, der gennemfører reformer i retning af demokrati, retsstatsforhold og menneskerettigheder, at bidrage til en inklusiv økonomisk udvikling og fremme et partnerskab med samfundene sideløbende med kontakten til regeringerne. Førtiltrædelsesstøtte har til formål at bistå kandidatlande og potentielle kandidatlande med at overholde værdierne med hensyn til menneskelig værdighed, frihed, demokrati, lighed, retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne. Humanitær bistand gør det muligt i specifikke situationer at yde bistand, hjælp og beskyttelse til befolkninger i tredjelande, der er ofre for naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer.

8.4. De generaldirektorater, der primært står for at gennemføre budgettet for foranstaltninger udadtil, er Generaldirektoratet for Internationalt Samarbejde og Udvikling (EuropeAid), Tjenesten for Udenrigspolitiske Instrumenter (FPI), Generaldirektoratet for Naboskabspolitik og Udvidelsesforhandlinger (GD NEAR, tidligere GD ELARG) og Generaldirektoratet for Humanitær Bistand og Civilbeskyttelse (ECHO).

8.5. Udgifterne under FFR-udgiftsområdet Et globalt Europa afholdes under en lang række samarbejdsinstrumenter og støtteordninger⁽³⁾, der anvendes i over 150 lande. Bestemmelserne og procedurerne, inklusive dem, der gælder for udbud og indgåelse af kontrakter, er ofte komplekse.

⁽²⁾ Baseret på Lissabontraktaten og den europæiske konsensus om udvikling af 2005.

⁽³⁾ Foranstaltninger udadtil kan bl.a. anvendes til finansiering af indkøbskontrakter, tilskud, herunder rentegodtgørelser, speciallån, lånegarantier og finansiell bistand, budgetstøtte og andre specifikke former for budgettilskud.

RETTENS BEMÆRKNINGER

8.6. På to områder gør instrumenternes og betalingsbetingelsernes art imidlertid, at der er mindre risiko for, at transaktionerne er behæftet med fejl. Disse to områder er budgetstøtte⁽⁴⁾ og EU-bidrag til multidonorprojekter, der gennemføres af internationale organisationer⁽⁵⁾, f.eks. De Forenede Nationer (FN).

8.7. Budgetstøtte bidrager til en stats almindelige budget eller dens budget for en specifik politik eller et specifikt mål. Vi undersøgte, om Kommissionen havde overholdt de specifikke betingelser for afholdelse af budgetstøttebetalinger til det enkelte partnerland, og efterprøvede, at de generelle støtteberettigelsesbetingelser (f.eks. fremskridt i den finansielle forvaltning i den offentlige sektor) var blevet opfyldt.

8.8. De retlige bestemmelser giver imidlertid brede fortolkningsmuligheder, og Kommissionen har en betydelig fleksibilitet, når den skal afgøre, om disse generelle betingelser er opfyldt. Vores revision med hensyn til formel rigtighed kan ikke gå ud over det stade, hvor støtten udbetales til partnerlandet. De overførte midler integreres derefter i modtagerlandets budgetmidler. Eventuelle svagheder i modtagerlandets finansielle forvaltning vil ikke blive betragtet som fejl i forbindelse med vores revision med hensyn til formel rigtighed.

8.9. Når Kommissionens bidrag til multidonorprojekter sammenlægges med andre donorer og ikke øremærkes til specifikke identificerbare udgiftsposter, går Kommissionen ud fra, at EU's støtteberettigelsesregler er overholdt, såfremt det samlede beløb omfatter tilstrækkelige støtteberettigede udgifter til at dække EU-bidraget. Dette kalder Kommissionen den teoretiske tilgang (eller »notional approach«). Den teoretiske tilgang, som Kommissionen anvender, begrænser revisorernes arbejde, hvis der foreligger et væsentligt bidrag fra andre donorer, som Kommissionen så vurderer som tilstrækkeligt til at dække de ikke-støtteberettigede udgifter, vi eventuelt har konstateret.

⁽⁴⁾ I 2014 beløb budgetstøttebetalingerne afholdt over det almindelige budget sig til 850 millioner euro.

⁽⁵⁾ I 2014 beløb betalingerne afholdt til internationale organisationer over det almindelige budget sig til 1 640 millioner euro.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Revisionens omfang og revisionsmetoden

8.10. Vores generelle revisionstilgang og -metode beskrives i **del 2** i **bilag 1.1** til kapitel 1. Med hensyn til revisionen af området Et globalt Europa skal følgende specifikke forhold bemærkes:

- a) I revisionen indgik en undersøgelse af en stikprøve på 172 transaktioner, jf. definitionen i **bilag 1.1**, punkt 7. Stikprøven udformes på en måde, som skal sikre, at den er repræsentativ for alle de transaktioner, der er gennemført på FFR-udgiftsområdet. I 2014 bestod stikprøven af 122 transaktioner godkendt af EU-delegationerne i 11 modtagerstater⁽⁶⁾ og 50 transaktioner godkendt af Kommissionens hovedkvarter.
- b) Vurderingen af de årlige aktivitetsrapporter omfattede EuropeAids og ECHO's rapporter.

TRANSAKTIONERNES FORMELLE RIGTIGHED

8.11. Resultaterne af testen af transaktioner er sammenfattet i **bilag 8.1**. Af de 172 transaktioner, vi reviderede, var 43 (25 %) behæftet med fejl. På grundlag af de 28 fejl, vi har kvantificeret, anslår vi, at fejlforekomsten er 2,7 %⁽⁷⁾.

8.12. Holdes den budgetstøtte og de transaktioner vedrørende multidonorprojekter, der henvises til i punkt 8.6-8.9, ude af den reviderede stikprøve, er den anslåede fejlforekomst 3,7 %⁽⁸⁾.

8.13. For så vidt angår syv tilfælde af kvantificerbare fejl havde Kommissionen tilstrækkelige oplysninger⁽⁹⁾ til at forebygge eller afsløre og korrigere fejlene, før den godkendte udgifterne. Hvis alle disse oplysninger var blevet brugt til at korrigere fejl, ville den anslåede fejlforekomst for dette kapitel have været 0,2 procentpoint lavere. I fem andre transaktioner fandt vi fejl, der ikke var blevet opdaget af de revisorer, som støttemodtagerne havde udpeget.

8.14. **Figur 8.2** viser, hvor meget de forskellige fejltypen bidrog til vores skøn vedrørende fejlforekomsten for 2014.

8.11. Fælles svar på punkt 8.11-8.20.

Kommissionens kontrol er udformet på en sådan måde, at det fortsat er muligt at opdage og korrigere fejl ved hjælp af efterfølgende revision, som foretages efter de endelige betalinger. De generaldirektorater, som beskæftiger sig med ekstern bistand, planlægger og gennemfører hvert år et omfattende program for efterfølgende revision på grundlag af en formel risikovurderingsproces.

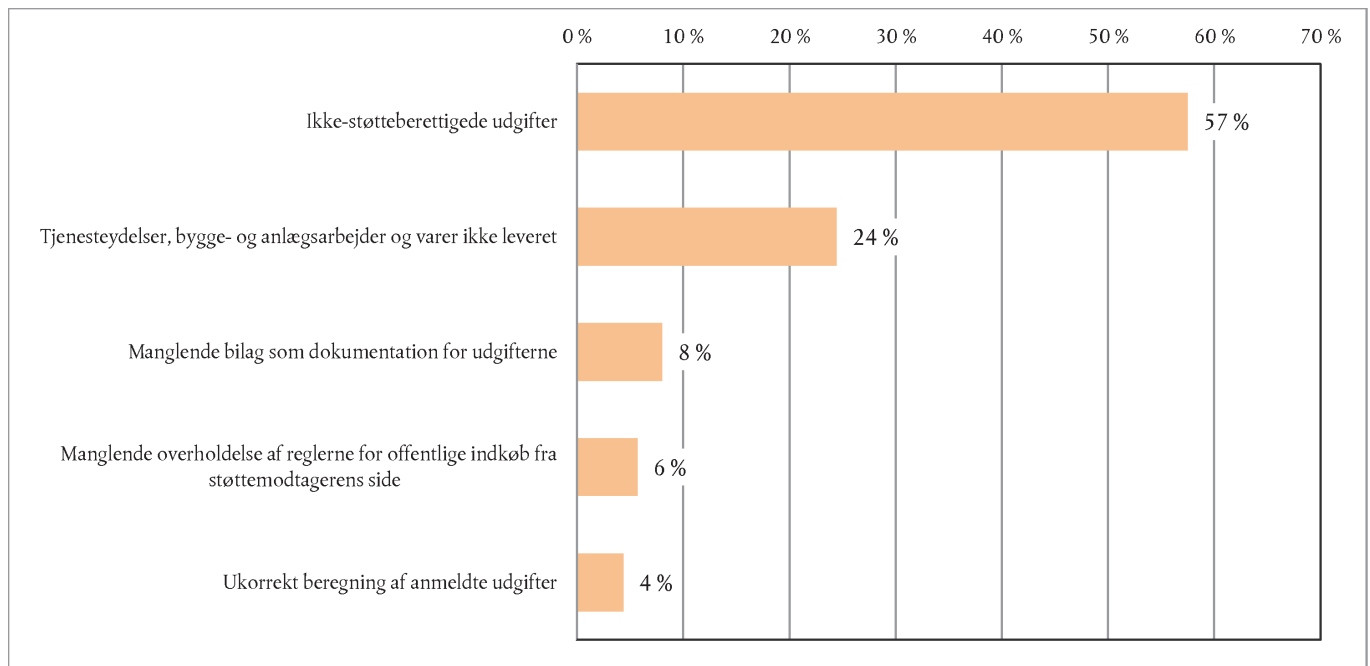
⁽⁶⁾ Belize, Bosnien-Hercegovina, Colombia, Jamaica, Laos, Moldova, Niger, Palæstina, Serbien, Thailand og Tunesien.

⁽⁷⁾ Vi beregner vores skøn vedrørende fejlforekomsten på grundlag af en repræsentativ stikprøve. Det anførte tal er det bedste skøn. Vi har 95 % sikkerhed for, at fejlfrekvensen i populationen ligger mellem 0,9 % og 4,4 % (henholdsvis den nedre og den øvre fejlgrænse).

⁽⁸⁾ 129 transaktioner, nedre fejlgrænse 1,3 % og øvre fejlgrænse 6,0 %, med 95 % sikkerhed.

⁽⁹⁾ På grundlag af bilag og obligatoriske kontroller.

Figur 8.2 — Den anslåede fejlforekomst fordelt på fejltypen

Kilde: Den Europæiske Revisionsret.

RETTENS BEMÆRKNINGER

8.15. Den væsentligste fejltype (14 ud af 28 tilfælde), som udgør 57 % af den anslåede fejlforekomst, vedrører ikke-støtteberettigede udgifter. Disse omfatter udgifter vedrørende aktiviteter, der ikke er dækket af kontrakten, eller som er afholdt uden for støtteberettigelsesperioden, ikke-støtteberettigede udgifter, manglende overholdelse af reglerne for oprindelse og indirekte omkostninger, der fejlagtigt er registreret som direkte omkostninger (jf. eksemplet i tekstboks 8.1). Alle disse tilfælde vedrører tilskudsaftaler eller kontrakter, der er gennemført af internationale organisationer.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Tekstboks 8.1 — Ikke-støtteberettigede udgifter*EuropeAid — Laos*

Kommissionen undertegnede en tilskudsftale på 150 000 euro med en national operatør i Laos med det overordnede mål at nedbringe antallet af skader forårsaget af ueksploderet ammunition gennem undervisning i risici. I henhold til aftalen startede gennemførelsesperioden i januar 2009. Der blev bogført lønomkostninger til personalet på stedet for december 2008, som blev godkendt af Kommissionen. Det beløb, der blev godkendt i omkostninger, var derfor for højt.

8.16. 24 % af den anslåede fejlforekomst vedrørte fem tilfælde, hvor Kommissionen godkendte (og afregnede) udgifter til tjenesteydelser, bygge- og anlægsarbejder og varer, der ikke var påløbet på det tidspunkt, hvor Kommissionen godkendte dem, hvilket ikke var korrekt (jf. eksemplet i tekstboks 8.2.)

Tekstboks 8.2 — Ikke-påløbne udgifter*EuropeAid — Belize*

Kommissionen undertegnede en bidragsaftale med en caribisk bank for et beløb på 6,5 millioner euro til oprettelse af en revolverende kreditfacilitet til genplantning af sukkerrør i Belize. Kommissionen finansierede foranstaltningen fuldt ud.

I 2014 godkendte Kommissionen udgifter på 2,3 millioner euro, hvoraf 740 000 euro var lånekontrakter til landbrugere, som den finansielle institution havde underskrevet, men endnu ikke udbetalt. Ved at acceptere det fulde beløb som påløbne udgifter klarede Kommissionen fejlagtigt for meget af den forfinansiering, der tidligere var blevet udbetalt.

RETTENS BEMÆRKNINGER

8.17. 8 % af den anslåede fejlforekomst skyldtes manglende bilag. 4 % af den anslåede fejlforekomst hidrørte fra tilfælde, hvor de anmeldte udgifter er blevet beregnet forkert på grund af matematiske fejl eller ukorrekte vekselkurser.

8.18. 6 % af den anslåede fejlforekomst havde relation til uregelmæssige udbuds- eller kontraktindgåelsesprocedurer, som støttemodtagerne havde gennemført (jf. eksemplet i tekstboks 8.3).

Tekstboks 8.3 — Uregelmæssig kontraktindgåelsesprocedure

EuropeAid — Tunesien

Kommissionen undertegnede en tilkudsaftale på 230 000 euro med en schweizisk NGO med det formål at stabilisere radiospredningen og sikre formidling af oplysninger til et bredt publikum i Tunesien i forbindelse med forberedelsen af parlamentsvalget efter revolutionen.

NGO'en har indgået en kontrakt med en tjenesteyder for et beløb på 11 500 euro uden bevis for, at tre tjenesteydere var blevet hørt i forbindelse med tildelingen af kontrakten.

8.19. 15 transaktioner ud af 172 var behæftet med ikke-kvantificerbare fejl vedrørende manglende overholdelse af retlige eller kontraktmæssige forpligtelser.

8.20. De 20 budgetstøtetransaktioner, vi undersøgte, var ikke behæftet med fejl med hensyn til lovlighed og formel rigtighed.

8.21. I vores årsberetning for 2013 rapporterede vi en systemisk fejl, idet GD ELARG godkendte udgifter, der byggede på deres egne overslag og ikke på påløbne, betalte og godkendte omkostninger. Under dette års revision noterede vi, at der også var foretaget sådanne konteringer i 2014 (96 millioner euro). I maj 2014 korrigerede GD ELARG de ukorrekte afregninger i deres regnskaber for 2013 og 2014. Generaldirektoratet har også revideret instrukserne i sin regnskabshåndbog (ELARG Manual on Accounting), af hvilken det nu fremgår, at forfinansiering bør afregnes på grundlag af godkendte støtteberettigede udgifter.

KOMMISSIONENS SVAR

Tekstboks 8.3 — Uregelmæssig kontraktindgåelsesprocedure

Dette er et isoleret tilfælde som følge af et presserende og umiddelbart behov. NGO'en er blevet mindet om, at reglerne for offentlige indkøb skal anvendes korrekt i fremtiden.

8.21. Som reaktion på Rettens bemærkninger i DAS-processen for 2013 gennemførte det tidligere GD ELARG øjeblikkeligt væsentlige ændringer af sine systemer, som nu følges op.

De øvrige institutioner blev underrettet om GD NEAR's fremskridt på dette punkt.

RETTENS BEMÆRKNINGER

**UNDERSØGELSEN AF UDVALGTE SYSTEMER OG
ÅRLIGE AKTIVITETSRAPPORTER****EuropeAid**

8.22. Testen af transaktioner viste, at Kommissionens systemer for forudgående kontrol i nogle tilfælde har svigtet. Den udgiftskontrol, som blev udført af de revisorer, støttemodtagerne havde udpeget, afslørede ikke altid fejlene. Dette har ført til, at der er godkendt ikke-støtteberettigede omkostninger afholdt af støttemodtagerne.

8.23. De detaljerede resultater af vurderingen af EuropeAids systemer, herunder EuropeAids undersøgelse af restfejlfrekvensen og gennemgangen af EuropeAids årlige aktivitetsrapport, præsenteres i vores årsberetning om 8., 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfond, punkt 36-46.

ECHO

8.24. I henhold til en rotationsordning⁽¹⁰⁾ har vi gennemgået ECHO's årlige aktivitetsrapport for så vidt angår området Et globalt Europa.

8.25. I sin erklæring for regnskabsåret 2014 anførte generaldirektøren for ECHO, at han havde fået rimelig grad af sikkerhed for, at de indførte kontrolprocedurer gav de nødvendige garantier for de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, og at oplysningerne i rapporten var pålidelige, fuldstændige og korrekte. Resultaterne og konklusionerne af vores revision af ECHO's transaktioner i 2014 underbygger erklæringen.

⁽¹⁰⁾ I de foregående år har vi gennemgået den årlige aktivitetsrapport fra FPI for 2013 og den årlige aktivitetsrapport fra GD ELARG for 2012.

KONKLUSION OG ANBEFALINGER

Konklusion for 2014

8.26. Samlet set viser revisionsbeviset, at udgifterne på udgiftsområdet Et globalt Europa er væsentligt fejlbehæftede.

8.27. For så vidt angår udgifterne til dette FFR-udgiftsområde viser testen af transaktioner, at den mest sandsynlige fejlforekomst i populationen er 2,7 % (jf. **bilag 8.1**).

Anbefalinger

8.28. **Bilag 8.2** viser resultaterne af vores gennemgang af de fremskridt, der er sket med hensyn til at implementere anbefalingerne fra tidligere årsberetninger⁽¹¹⁾. I årsberetningerne for 2011 og 2012 fremsatte vi otte anbefalinger. Kommissionen har implementeret fire af anbefalingerne fuldt ud, mens andre to var implementeret i de fleste henseender og to i nogle henseender.

8.29. Som det fremgår af punkt 8.22 har testen af transaktioner i 2014 afsløret en række svagheder i udgiftskontrollen. Dette forhold blev allerede påpeget i vores årsberetning for 2012, hvor vi opfordrede Kommissionen til at træffe effektive foranstaltninger til at sikre kvaliteten af den udgiftskontrol, der udføres af eksterne revisorer. Siden da har EuropeAid truffet foranstaltninger til at afhjælpe manglerne med hensyn til ekstern revision og kontrol. Det er imidlertid for tidligt at vurdere indvirkningen af disse foranstaltninger, da nogle af dem stadig er under udvikling.

8.30. Resultaterne af testen af transaktioner har vist, at kontrollen til forebyggelse og afsløring af ikke-støtteberettigede udgifter vedrørende tilskudsaftaler i nogle tilfælde har svigtet. Der blev fremsat en anbefaling om overvågning af tilskud i vores årsberetning for 2011, men de foranstaltninger, Kommissionen har truffet, anses kun for at være implementeret i nogle henseender.

8.29. *Da emnet er mere kompliceret i praksis end forventet, tager det længere tid end forventet at udforme kvalitetsskemaer til udgiftskontrolrapporter. Skemaerne skulle foreligge i sidste kvartal af 2015.*

⁽¹¹⁾ Målet med denne opfølgning var at efterprøve, om der var iværksat og truffet korrigerende foranstaltninger som reaktion på vores anbefalinger. Målet var ikke at vurdere, om de var gennemført på effektiv vis. For så vidt angår en række foranstaltninger, der stadig var under udvikling, var det endnu for tidligt at foretage efterprøvelsen.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

8.31. På grundlag af denne gennemgang og resultaterne og konklusionerne for 2014 anbefaler vi, at Kommissionen og navnlig EuropeAid:

- **Anbefaling 1:** opstiller og gennemfører procedurer for intern kontrol for at sikre, at forfinansiering afregnes på grundlag af faktiske påløbne udgifter, uden medregning af retlige forpligtelser
- **Anbefaling 2:** styrker den forudgående kontrol af tilskudsafgifter, navnlig ved at EuropeAid iværksætter de påtænkte foranstaltninger i forlængelse af den anbefaling, der blev fremsat i EUF-beretningen for 2011 om risikobaseret planlægning og systematisk opfølgning af kontrolbesøg og kontrolbesøg på stedet

Kommissionen accepterer denne anbefaling.

Kommissionen vil præcisere afregningsreglerne vedrørende tilskudsafgifter i GD DEVCO's og GD NEAR's vejledninger.

Kommissionen accepterer anbefalingen. Der er allerede ved at blive implementeret foranstaltninger.

BILAG 8.1

RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER PÅ UDGIFTSOMRÅDET ET GLOBALT EUROPA

	2014	2013 ⁽¹⁾
STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR		
Transaktioner i alt	172	182
ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL		
Anslået fejlforekomst:	2,7 %	2,1 %
Øvre fejlgrænse	4,4 %	
Nedre fejlgrænse	0,9 %	

⁽¹⁾ Tallene for 2013 er omberegnet efter strukturen i årsberetningen for 2014, så de to år kan sammenlignes. **Figur 1.3** i kapitel 1 viser, hvordan 2013-revisionsresultaterne er blevet omklassificeret på grundlag af årsberetningen for 2014.

BILAG 8.2

OPFØLGNING AF TIDLIGERE ANBEFALINGER OM UDGIFTSOMRÅDET ET GLOBALT EUROPA

År	Rettenns anbefaling	Rettenns analyse af de fremskridt, der er sket						Kommissionens svar
		Fuldstændig implementeret	Under implementering		Ikke implementeret	Ikke relevant	Utilstrækkeligt bevis	
			I de fleste henseender	I nogle henseender				
2012	Anbefaling 1: Kommissionen bør sikre, at udgifterne afregnes rettidigt.		X					
	Anbefaling 2: Kommissionen bør tilskynde gennemførelsespartnerne og støttemodtagerne til at styre dokumenterne bedre.	X						
	Anbefaling 3: Kommissionen bør forbedre forvaltningen af kontrakttildelingsprocedurerne ved at fastsætte klare udvælgelseskriterier og dokumentere evalueringsprocessen bedre.	X						
	Anbefaling 4: Kommissionen bør træffe effektive foranstaltninger for at forbedre kvaliteten af udgiftskontroller udført af eksterne revisorer.		X					
	Anbefaling 5: Kommissionen bør anvende en konsekvent og solid metodologi for generaldirektoraterne for forbindelseerne udadtil med henblik på beregning af restfejlførekosterne.	X						

År	Rettenns anbefaling	Rettenns analyse af de fremskridt, der er sket						Kommissionens svar
		Fuldstændig implementeret	Under implementering		Ikke implementeret	Ikke relevant	Utilstrækkeligt bevis	
			I de fleste henseender	I nogle henseender				
2011	<p>Anbefaling 6: EuropeAid, GD ECHO og FPI bør forbedre overvågningen af tilskudskontrakter og gøre bedre brug af besøg på stedet for at forebygge og afsløre ikke-støtteberettigede udgifter, der er blevet anmeldt, og/eller at de øger dækningen af de revisioner, Kommissionen har bestilt.</p>		X					
	<p>Anbefaling 7: FPI bør sikre, at alle FUSP-missioner akkrediteres i overensstemmelse med en vurdering på grundlag af »seks søjler«.</p>		X					<p>Velaflyrede missioner er nu blevet bragt i overensstemmelse med kravene i art. 60 FF med bistand fra FPI. Ved at følge de revisionsplaner, der blev udformet som reaktion på forskellige revisionsresultater, opfyldte FPI målet om at bringe de tre største FUSP-missioner i overensstemmelse med kravene. Desuden blev der i slutningen af 2014 foretaget en vurdering af en enkelt mellemstor mission (EUPOL COPPS), som blev fundet konform. De fire konforme missioner (EULEX Kosovo, EUMM Georgia, EUPOL Afghanistan og EUPOL COPPS) brugte ca. 192 mio. EUR eller 61 % af FUSP-budgettet for 2014. Vurderingen af en femte mission (EUCAP Nestor) blev påbegyndt i 2014 og vil blive afsluttet i 2015. Der vil blive gennemført en vurdering af endnu en mission (EUCAP Sahel Niger) i 2015.</p>
	<p>Anbefaling 8: FPI bør fremskynde afslutningen af gamle FUSP-kontrakter. (Dette er opfølgningen/opdateringen fra 2011 af en anbefaling fra 2009).</p>	x						

KAPITEL 9

Administration

INDHOLD

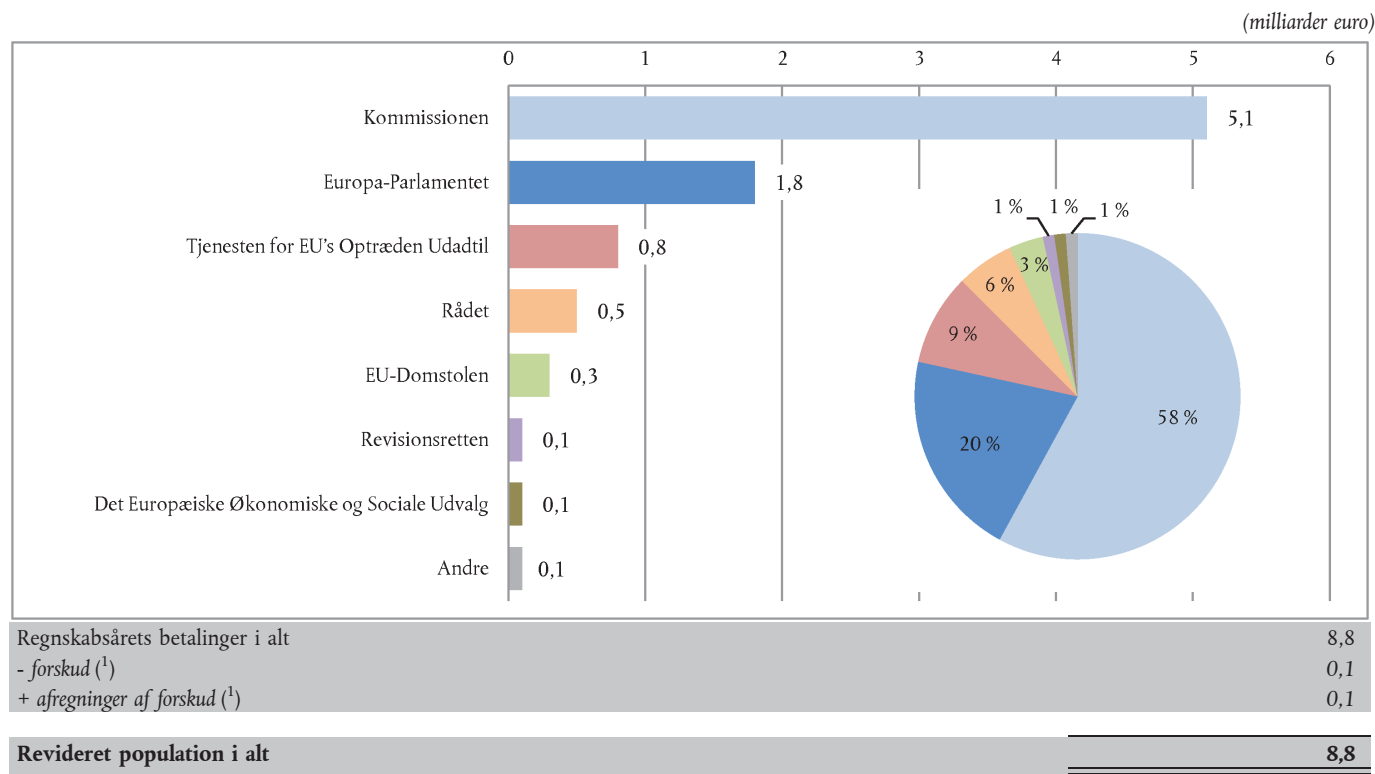
	<i>Punkt</i>
Indledning	9.1-9.6
Særlige karakteristika ved dette FFR-udgiftsområde	9.3-9.4
Revisionens omfang og revisionsmetoden	9.5-9.6
Transaktionernes formelle rigtighed	9.7-9.8
Undersøgelsen af udvalgte systemer og årlige aktivitetsrapporter	9.9
Bemærkninger om specifikke institutioner og organer	9.10-9.14
Europa-Parlamentet	9.11
Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU)	9.12
Andre institutioner og organe	9.13
Revisionsretten	9.14
Konklusion og anbefalinger	9.15-9.17
Konklusion for 2014	9.15
Anbefalinger	9.16-9.17
Bilag 9.1 — Resultaterne af testen af transaktioner på udgiftsområdet »Administration«	
Bilag 9.2 — Opfølgning af tidligere anbefalinger vedrørende udgiftsområdet »Administration«	

RETTENS BEMÆRKNINGER

INDLEDNING

9.1. I dette kapitel præsenteres revisionsresultaterne af vores specifikke vurdering af udgiftsområdet »Administration«⁽¹⁾. De centrale oplysninger om de omfattede aktiviteter og om udgifterne i 2014 gives i **figur 9.1**.

Figur 9.1 — FFR-udgiftsområde 5 — »Administration«⁽²⁾

⁽¹⁾ I overensstemmelse med den harmoniserede definition af underliggende transaktioner (for nærmere oplysninger jf. **bilag 1.1**, punkt 7).

Kilde: Den Europæiske Unions foreløbige konsoliderede regnskab for 2014.

9.2. Vi rapporterer særskilt om EU's agenturer og andre organer⁽³⁾. Finansiell revision af Den Europæiske Centralbank indgår ikke i vores mandat.

⁽¹⁾ Dette omfatter administrationsudgifter i alle Den Europæiske Unions (EU's) institutioner, pensioner og betalinger til Europaskolerne. Vi udarbejder en særlig årsberetning om Europaskolerne, der sendes til Europaskolernes Øverste Råd. En kopi af beretningen sendes til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

⁽²⁾ En del af administrationsudgifterne findes under andre udgiftsområder i FFR end udgiftsområde 5. De bevillinger til administrationsudgifter, der blev anvendt under disse udgiftsområder i 2014, beløb sig til i alt 1,3 milliarder euro.

⁽³⁾ Vores særlige årsberetninger om agenturer og andre organer offentliggøres i EU-Tidende.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Særlige karakteristika ved dette FFR-udgiftsområde

9.3. Administrationsudgifter omfatter udgifter til menneskelige ressourcer (lønninger, pensioner og tillæg), som tegner sig for 60 % af det samlede beløb, samt udgifter til bygninger, udstyr, energi, kommunikation og informationsteknologi.

9.4. De væsentligste risici vedrørende administrationsudgifter knytter sig til manglende overholdelse af procedurerne for indkøb, kontraktgennemførelse og ansættelse samt til beregningen af lønninger, pensioner og tillæg. Samlet set betragter vi dette udgiftsområde i FFR som et område med lav risiko.

Revisionens omfang og revisionsmetoden

9.5. Vores generelle revisionstilgang og -metode beskrives i **del 2** i **bilag 1.1** til kapitel 1. Med hensyn til revisionen på udgiftsområdet »Administration« skal følgende specifikke forhold bemærkes:

- a) I revisionen indgik en undersøgelse af en stikprøve på 129 transaktioner, jf. definitionen i **bilag 1.1**, punkt 7. Stikprøven udformes på en måde, som skal sikre, at den er repræsentativ for alle de transaktioner, der er gennemført på udgiftsområdet. I 2014 bestod stikprøven af 92 betalinger i forbindelse med lønninger og pensioner, dertil knyttede tillæg og andre personaleomkostninger, 14 betalinger i forbindelse med kontrakter vedrørende bygninger og 23 betalinger i forbindelse med andre udgifter (energi, kommunikation, informationsteknologi osv.)
- b) Ved revisionen undersøgte vi desuden ⁽⁴⁾ procedurerne for ansættelse af midlertidigt ansatte og kontraktansatte ⁽⁵⁾ samt indkøb ⁽⁶⁾ i Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og ved Den Europæiske Ombudsmand

⁽⁴⁾ Siden 2012 har vi anvendt en rotationsmetode, som betyder, at systemrevisionen hvert år dækker to eller tre institutioner eller organer. Der undersøges en stikprøve af transaktioner for hver institution eller hvert organ og for hvert system.

⁽⁵⁾ I 2014 omfattede revisionen en gennemgang af 15 ansættelser i Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, 15 ansættelser i Regionsudvalget og 10 ansættelser ved Den Europæiske Ombudsmand.

⁽⁶⁾ I 2014 omfattede revisionen en gennemgang af 15 indkøbsprocedurer i Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, 15 indkøbsprocedurer i Regionsudvalget og 10 indkøbsprocedurer ved Den Europæiske Ombudsmand.

RETTENS BEMÆRKNINGER

c) Vurderingen af de årlige aktivitetsrapporter omfattede rapporterne fra de generaldirektorater (GD'er) og kontorer i Kommissionen⁽⁷⁾, der har det primære ansvar for administrationsudgifterne, og fra alle de andre institutioner og organer.

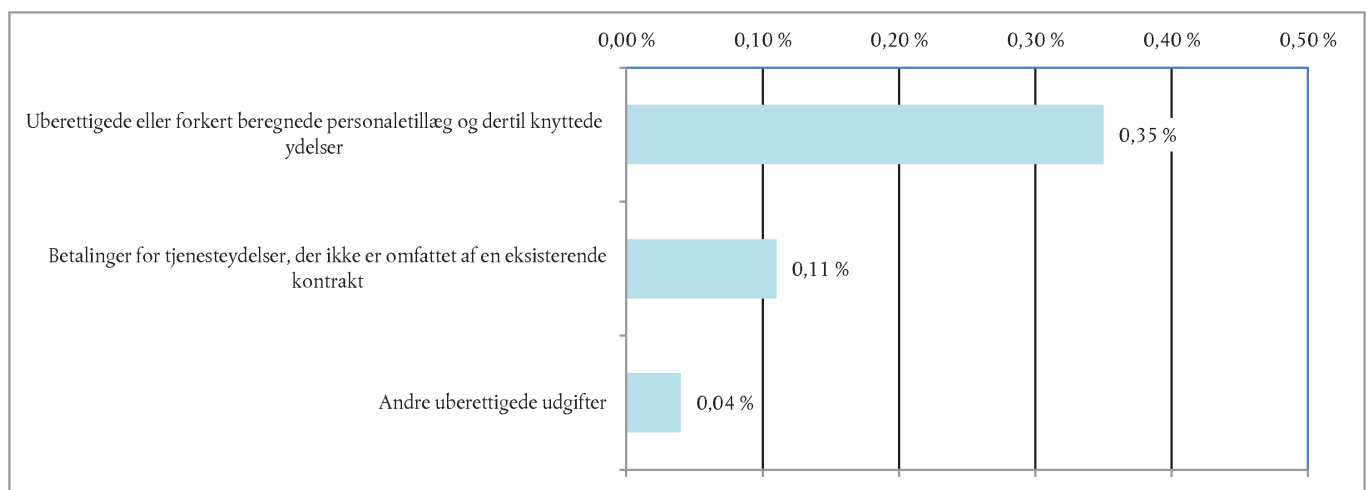
9.6. Revisionsrettens egne udgifter revideres af et eksternt firma⁽⁸⁾. Resultaterne af dets revision af vores årsregnskab for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2014, fås i punkt 9.14.

TRANSAKTIONERNES FORMELLE RIGTIGHED

9.7. Resultaterne af testen af transaktioner er sammenfattet i **bilag 9.1**. Af de 129 transaktioner, vi reviderede, var 20 (15,5 %) behæftet med fejl. På grundlag af de 12 fejl, vi har kvantificeret, anslår vi, at fejlforekomsten er 0,5 %⁽⁹⁾.

9.8. **Figur 9.2** viser, hvor meget de forskellige fejltyper bidrog til vores skøn vedrørende fejlforekomsten i 2014.

Figur 9.2 — Den anslåede fejlforekomst fordelt på fejltyper

Kilde: Den Europæiske Revisionsret.

⁽⁷⁾ GD for Menneskelige Ressourcer og Sikkerhed, Kontoret for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder (PMO), Kontoret for Infrastruktur og Logistik i Bruxelles og GD for Informationsteknologi.

⁽⁸⁾ PricewaterhouseCoopers, Société à responsabilité limitée, Réviseur d'Entreprises.

⁽⁹⁾ Vi beregner vores skøn vedrørende fejlforekomsten på grundlag af en repræsentativ stikprøve. Det anførte tal er det bedste skøn. Vi har 95 % sikkerhed for, at fejlfrekvensen i populationen ligger mellem 0,1 % og 0,9 % (henholdsvis den nedre og den øvre fejlgrænse).

RETTENS BEMÆRKNINGER

UNDERSØGELSEN AF UDVALGTE SYSTEMER OG ÅRLIGE AKTIVITETSRAPPORTER

9.9. Vi konstaterede ingen væsentlige svagheder i de udvalgte systemer og i institutionernes og organernes årlige aktivitetsrapporter.

BEMÆRKNINGER OM SPECIFIKKE INSTITUTIONER OG ORGANER

9.10. Vi konstaterede ingen væsentlige svagheder med hensyn til de emner, der indgik i revisionen, for så vidt angår EU-Domstolen, Regionsudvalget, Den Europæiske Ombudsmand og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse. Vores bemærkninger om følgende specifikke institutioner og organer er ikke væsentlige for administrationsudgifterne som helhed. De er imidlertid væsentlige for de berørte institutioner og organer.

Europa-Parlamentet

9.11. Én af de 28 betalinger, der blev undersøgt i forbindelse med revisionen af Europa-Parlamentet, vedrørte driftstilskuddet til et europæisk politisk parti i 2013⁽¹⁰⁾. Vi konstaterede svagheder i Europa-Parlamentets kontrol af det politiske partis udgifter til godtgørelse af omkostninger afholdt af dets tilknyttede organisationer⁽¹¹⁾ og i forbindelse med nogle af dets indkøbsprocedurer (jf. tekstboks 9.1)⁽¹²⁾.

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2004/2003 af 4. november 2003 om statut for og finansiering af politiske partier på europæisk plan (EUT L 297 af 15.11.2003, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1524/2007 (EUT L 343 af 27.12.2007, s. 5) og Europa-Parlamentets Præsidiiums afgørelse af 29. marts 2004 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2004/2003 om statut for og finansiering af politiske partier på europæisk plan (EUT C 112 af 9.4.2011, s. 1).

⁽¹¹⁾ For at en organisation kan betragtes som en tilknyttet organisation, kræves det, at den er officielt anerkendt af det pågældende europæiske parti, at den er nævnt i partiets statut, eller at samarbejdet mellem den og partiet bygger på et etableret og reelt partnerskab, og at partiet har beskrevet »tilknytningen« i forbindelse med ansøgningen om tilskud.

⁽¹²⁾ Jf. også vores udtalelse nr. 1/2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om statut for og finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde og om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om finansiering af europæiske politiske partier (EUT C 67 af 7.3.2013, s. 1).

SVAR FRA DEN EUROPÆISKE TILSYNSFØRENDE FOR DATABESKYTTELSE

9.10. EDPS tager resultaterne af Rettens analyse til efterretning. EDPS vil fortsat forbedre sit system for rettidig overvågning og kontrol.

EUROPA-PARLAMENTETS SVAR

9.11. Parlamentet minder om, at udbudsprocedurer og deraf følgende betalinger, som gennemføres af politiske partier på europæisk plan (i det følgende benævnt »partier«), kun delvist er sammenlignelige med de udbudsprocedurer og betalinger, som gennemføres direkte af de anvisningsberettigede i institutionerne. Selv om det ikke direkte påvirker partiernes udbudsprocedurer, yder Parlamentets anvisningsberettigede dem omfattende støtte. Partierne bærer dog stadig selv ansvaret for deres finansielle transaktioner.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Tekstboks 9.1 — Svagheder i Europa-Parlamentets kontrol vedrørende driftstilskud til europæiske politiske partier

Europa-Parlamentet sikrede sig ikke, at de omkostninger, som et politisk parti godtgjorde sine tilknyttede organisationer, faktisk var afholdt. I ét tilfælde var maksimumsbeløbet på 60 000 euro for finansiel støtte til en enkelt tilknyttet organisation desuden overskredet⁽¹³⁾.

Europa-Parlamentet traf ikke alle de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de kontrakter de politiske partier indgår, bliver udbudt korrekt. I forbindelse med en indkøbsprocedure kunne et politisk parti ikke fuldt ud dokumentere, at kontrakten var blevet tildelt på grundlag af det økonomisk mest fordelagtige bud. I et andet tilfælde var der ingen dokumentation for, at kontrakten var blevet tildelt på grundlag af et udbud.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU)

9.12. Vi fandt svagheder i fire af de 15 undersøgte indkøbsprocedurer. I tre af disse sager havde EØSU ikke foretaget en korrekt vurdering af, om buddene opfyldte specifikationerne, og der var fejl i beregningen af buddenes værdi. I den fjerde sag havde EØSU ikke anvendt udelukkelseskriterierne korrekt i forbindelse med kontrakttildelingen.

⁽¹³⁾ Artikel 210 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1).

EUROPA-PARLAMENTETS SVAR

Box 9.1 — Svagheder i Europa-Parlamentets kontroller af driftstilskud udbetalt til europæiske politiske partier

Finansiel støtte til tilknyttede organisationer, som overstiger loftet på 60 000 EUR, blev kun godkendt for overgangsperioden i regnskabsåret 2013, idet finansforordningen lige var trådt i kraft, og fortolkningen af reglerne for finansiel støtte til tredjeparter først blev justeret i løbet af året. Fra og med 2014 vil sådanne overskydende beløb ikke længere blive godtaget som støtteberettigede udgifter. Som følge af Revisionsrettens indledende bemærkninger har Parlamentet præciseret kravene for finansiel støtte til tilknyttede organisationer og til offentlige udbud i den reviderede udgave af Guide on operating grants awarded by the EP to parties and foundations at European level (Vejledning om driftstilskud, som Parlamentet bevilger partier og fonde på europæisk plan) af 1. juni 2015. Yderligere præciseringer vil blive fremlagt til vedtagelse af Europa-Parlamentets præsidium, når partiernes og fondenes regnskaber er afsluttet for regnskabsåret 2014.

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS SVAR

9.12 De svagheder, der henvises til, var for størstedelens vedkommende af formel karakter, og påvirkede, med to undtagelser, ikke resultatet af udbudsproceduren. Rettens bemærkninger vedrører offentlige kontrakter indgået af andre direktorater end EØSU's direktorat for logistik (sidstnævnte er et fælles direktorat for EØSU og Regionsudvalget og har i mange år kunnet trække på en specialiseret tjeneste, der bistår finansielle aktører med udbudsprocedurer). EØSU har for nylig oprettet en tilsvarende støttetjeneste for offentlige indkøb, som skal bistå andre direktorater end direktoratet for logistik. Denne tjeneste er nu bemandet med to tjenestemænd og er fuldt operationel.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Andre institutioner og organer

9.13. Ligesom i de foregående år fandt vi et mindre antal fejl med relation til beregningen af personaleomkostninger og nogle svagheder i forvaltningen af familietillæg i Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten). Med hensyn til beregningen af personaleomkostninger konstaterede vi også svagheder, der skyldtes gennemførelsen af serviceleveranceaftalerne mellem PMO og institutionerne og organerne ⁽¹⁴⁾.

EUROPA-PARLAMENTETS SVAR

9.13. *Parlamentet har taget Revisionsrettens bemærkninger til efterretning. Ved udgangen af 2014 havde Parlamentet allerede foretaget en efterfølgende korrektion af størrelsen af de berørte tillæg i de tilfælde, som Revisionsretten havde påpeget. Gælden er blevet inddrevet i det første halvår af 2015. Parlamentet vil i nær fremtid indføre Sysper2, dvs. det system, som allerede anvendes af andre institutioner til forvaltning af menneskelige ressourcer, og som vil gøre det muligt automatisk at overføre data til NAP-systemet (det system, som anvendes til udbetaling af løn og tillæg til ansatte) og dermed undgå menneskelige fejl, der kan ske ved manuel overførsel af data.*

RÅDETS SVAR

9.13. *Rådet mener, at det til fulde overholder reglerne. Der vil imidlertid blive gjort mere for at styrke procedurene for kontrol af familietillæg.*

KOMMISSIONENS SVAR

9.13. *Der er blevet taget skridt til at rette op på de påviste svagheder.*

Siden februar 2013 (opdateret i august 2014) har PMO implementeret en ny procedure: Rettigheder tildeles midlertidigt (i år n) for et begrænset tidsrum (n+2).

Efter den nødvendige udvikling af informationssystemet SysPer (planlagt til 2015-2016) vil de ansattes familiesituation systematisk og regelmæssigt blive ajourført gennem dette system og gennem proaktive automatiske meddelelser til personalet.

Med hensyn til svaghederne i beregningen af personaleomkostningerne for andre institutioner og organer skal det bemærkes, at kvaliteten af den kontrol, der udføres af de relevante tjenestegrene (PMO), afhænger af de af ansættelsesmyndigheden (AIPN) uddelegerede beføjelser inden for rammerne af de forskellige serviceleveranceaftaler.

⁽¹⁴⁾ Ved revisionen af EU-agenturerne blev der i lønberegningerne fundet nogle fejl, der skyldtes, at agenturerne havde sendt PMO forkerte oplysninger i forbindelse med overgangen til den ændrede EU-personalevedtægt fra 2004.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Revisionsretten

9.14. I den eksterne revisors beretning⁽¹⁵⁾ hedder det, at årsregnskabet efter revisors opfattelse »giver et retvisende billede af Den Europæiske Revisionsrets finansielle stilling pr. 31. december 2014 samt af dens finansielle resultater og af dens pengestrømme i det afsluttede regnskabsår«.

KONKLUSION OG ANBEFALINGER**Konklusion for 2014**

9.15. Samlet set viser revisionsbeviset, at udgifterne på udgiftsområdet »Administration« ikke er væsentlig fejlbehæftede. Testen af transaktioner på dette FFR-udgiftsområde viser en anslået fejlforekomst i populationen på 0,5 % (jf. **bilag 9.1**).

Anbefalinger

9.16. **Bilag 9.2** viser resultaterne af vores gennemgang af de fremskridt, der er sket med hensyn til at implementere anbefalingerne fra tidligere årsberetninger. I årsberetningerne for 2011 og 2012 fremsatte vi 10 anbefalinger. To af disse er ikke blevet gennemgået i år som følge af vores rotationsmetode⁽¹⁶⁾. De berørte institutioner og organer havde implementeret fem af anbefalingerne i de fleste henseender og tre i nogle henseender.

9.17. På grundlag af denne gennemgang og resultaterne og konklusionerne for 2014 anbefaler vi følgende:

9.17.

- **Anbefaling 1:** Europa-Parlamentet bør styrke sin kontrol af de omkostninger, som de europæiske politiske partier godtgør deres tilknyttede organisationer. Endvidere bør Europa-Parlamentet udvikle passende regler for de politiske partiers offentlige indkøb og overvåge anvendelsen af dem ved hjælp af passende kontrol og bedre vejledning (jf. punkt 9.11)

EUROPA-PARLAMENTETS SVAR

Se svar til punkt 9.11.

⁽¹⁵⁾ Jf. den eksterne revisors beretning om årsregnskabet, som der henvises til i punkt 9.6.

⁽¹⁶⁾ Jf. fodnote 4.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- **Anbefaling 2:** EØSU bør forbedre udformningen, samordningen og gennemførelsen af sine indkøbsprocedurer ved hjælp af passende kontrol og bedre vejledning (jf. punkt 9.12)

- **Anbefaling 3:** Institutionerne og organerne bør forbedre deres overvågningssystemer med henblik på at sikre rettidig ajourføring af de oplysninger om de ansattes personlige forhold, der kan påvirke beregningen af familietillæg (jf. punkt 9.13).

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS SVAR

Der henvises til EØSU's bemærkninger til punkt 9.12.

EUROPA-PARLAMENTETS SVAR

Se svar til punkt 9.11.

KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen accepterer anbefalingen og har allerede taget skridt til at forbedre de eksisterende overvågningssystemer. Desuden vil der i den nærmeste fremtid (2015/2016) blive indført et system til systematisk ajourføring af oplysningerne om de ansattes familiesituation. Se svar på punkt 9.13.

BILAG 9.1

RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER PÅ UDGIFTSOMRÅDET »ADMINISTRATION«

	2014	2013 ⁽¹⁾
STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR		
Transaktioner i alt	129	135
ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL		
Anslået fejlforekomst	0,5 %	1,1 %
Øvre fejlgrænse	0,9 %	
Nedre fejlgrænse	0,1 %	

⁽¹⁾ Tallene for 2013 er blevet omberegnet efter strukturen i årsberetningen for 2014, så de to år kan sammenlignes. **Figur 1.3** i kapitel 1 viser, hvordan resultaterne for 2013 er omklassificeret på grundlag af strukturen i årsberetningen for 2014.

BILAG 9.2

OPFØLGNING AF TIDLIGERE ANBEFALINGER VEDRØRENDE UDGIFTSOMRÅDET »ADMINISTRATION«

År	Rettenns anbefaling	Rettenns analyse af de fremskridt, der er sket						Institutionens svar
		Fuldstændig implementeret	Under implementering		Ikke implementeret	Ikke relevant (*)	Utilstrækkeligt bevis	
			I de fleste henseender	I nogle henseender				
2012	<p>Anbefaling 1 (Europa-Parlamentet): <i>Indgåelse af indkøbsaftaler</i></p> <p>Europa-Parlamentet bør sørge for, at de anvisningsberettigede forbedrer indkøbsprocedurerne udførelse, samordning og gennemførelse ved hjælp af passende kontrol og bedre vejledning (jf. punkt 9.12 og 9.19 i årsberetningen for 2012 og punkt 9.15-9.17 i årsberetningen for 2011).</p>		Der blev konstateret svagheder i forbindelse med indkøb (jf. punkt 9.11).					Se ovenstående svar til punkt 9.11. Revisionsrettens bemærkning i punkt 9.11 vedrører specifikt politiske partiers udbud.
	<p>Anbefaling 2 (Det Europæiske Råd og Rådet): <i>Indgåelse af indkøbsaftaler</i></p> <p>Rådet bør sørge for, at de anvisningsberettigede forbedrer indkøbsprocedurerne udførelse, samordning og gennemførelse ved hjælp af passende kontrol og bedre vejledning (jf. punkt 9.14 og 9.19 i årsberetningen for 2012 og punkt 9.18 i årsberetningen for 2011).</p>		X					Rådets indkøbsprocedure er blevet styrket, bl.a. ved forbedrede kontroller af udgifternes hensigtsmæssighed, revision af de interne regler for kontrakter vedrørende bygninger, varer, tjenesteydelser og bygge- og anlægsarbejder, forbedrede modeller, mårtretet uddannelse og udvikling af supplerende vejledning.
2011	<p>Anbefaling 3 (Europa-Parlamentet): <i>Opdatering af de ansattes personlige forhold og af de tillæg, de modtager</i></p> <p>Europa-Parlamentet bør træffe skridt til at sikre, at de ansatte med regelmæssige mellemrum indsender dokumentation for deres personlige forhold, og indføre en ordning, som sikrer rettidig overvågning af disse dokumenter (jf. punkt 9.12 og 9.34 i årsberetningen for 2011).</p>						Det blev konstateret, at der fortsat var svagheder i forvaltningen af familietillæg (jf. punkt 9.13).	Se ovenstående svar til punkt 9.13.

År	Rettenns anbefaling	Rettenns analyse af de fremskridt, der er sket						Institutionens svar
		Fuldstændig implementeret	Under implementering		Ikke implementeret	Ikke relevant (*)	Udfirstrækkeligt bevis	
			I de fleste henseender	I nogle henseender				
2011	<p>Rettenns anbefaling 4 (Kommissionen):</p> <p>Opdatering af de ansattes personlige forhold og af de tillæg, de modtager</p> <p>Kommissionen bør træffe skridt til at sikre, at de ansatte med jævne mellemrum indsender dokumentation for deres personlige forhold, og indføre en ordning, som sikrer rettidig overvågning af disse dokumenter (jf. punkt 9.19 i årsberetningen for 2011).</p>			Det blev konstateret, at der fortsat var svagheder i forvaltningen af familietillæg (jf. punkt 9.13).				Kommissionen har taget skridt til at forbedre det eksisterende overvågningssystem. Desuden vil der i den nærmeste fremtid (2015/2016) blive indført et system til systematisk ajourføring af oplysningerne om de ansattes familiesituation. Se svar på punkt 9.13.
	<p>Rettenns anbefaling 5 (Tjenesten for EU's Optræden Udadtil):</p> <p>Opdatering af de ansattes personlige forhold og af de tillæg, de modtager</p> <p>Tjenesten for EU's Optræden Udadtil bør træffe skridt til at sikre, at de ansatte med jævne mellemrum indsender dokumentation for deres personlige forhold, og indføre en ordning, som sikrer rettidig overvågning af disse dokumenter (jf. punkt 9.25 og 9.34 i årsberetningen for 2011).</p>			Det blev konstateret, at der fortsat var svagheder i forvaltningen af familietillæg (jf. punkt 9.13).				
	<p>Rettenns anbefaling 6 (Europa-Parlamentet):</p> <p>Ansættelse af midlertidigt ansatte og kontraktansatte medarbejdere</p> <p>Europa-Parlamentet bør træffe skridt til at sikre, at bestemmelserne i de relevante forordninger anvendes, når der indgås kontrakter med ikke-fastsatte medarbejdere, eller når disse kontrakter forlænges eller ændres (jf. punkt 9.13 og 9.34 i årsberetningen for 2011).</p>		X					De krævede foranstaltninger blev gennemført. Parlamentet mener, at dets ansættelsesprocedurer er passende, hvilket hidtil er blevet bekræftet ved, at Revisionsretten ikke har foretaget nogen konstateringer på dette område i de seneste tre år.

År	Rettenns anbefaling	Rettenns analyse af de fremskridt, der er sket						Institutionens svar
		Fuldstændig implementeret	Under implementering		Ikke implementeret	Ikke relevant (*)	Udført/relevante bevis	
			I de fleste henseender	I nogle henseender				
2011	<p>Anbefaling 7 (Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg): Ansettelse af midlertidigt ansatte og kontraktansatte medarbejdere</p> <p>Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg bør træffe skridt til at sikre, at bestemmelserne i de relevante forordninger anvendes, når der indgås kontrakter med ikke-fastsatte medarbejdere, eller når disse kontrakter forlænges eller ændres (jf. punkt 9.23, 9.24 og 9.34 i årsberetningen for 2011).</p>		X					Der blev i løbet af 2014 gennemført nye afgørelser og retningslinjer vedrørende ansættelse og indplacering af midlertidigt ansatte og kontraktansatte. Forvaltningen af stillinger foregår nu elektronisk ved hjælp af Sysper2. Der fokuseres i særlig grad på gennemførelsen af udvælgelsesprocedurer.
	<p>Anbefaling 8 (Tjenesten for EU's Optræden Udadtil): Ansettelse af midlertidigt ansatte og kontraktansatte medarbejdere</p> <p>Tjenesten for EU's Optræden Udadtil bør træffe skridt til at sikre, at bestemmelserne i de relevante forordninger anvendes, når der indgås kontrakter med ikke-fastsatte medarbejdere, eller når disse kontrakter forlænges eller ændres (jf. punkt 9.26 og 9.34 i årsberetningen for 2011).</p>				X (*)			
	<p>Anbefaling 9 (Kommissionen): Indgåelse af indkøbsaftaler</p> <p>Kommissionen bør sørge for, at de anvisningsberettigede forbereder indkøbsprocedureres udformning, samordning og gennemførelse ved hjælp af passende kontrol og bedre vejledning (jf. punkt 9.20, 9.21 og 9.34 i årsberetningen for 2011).</p>		X					De pågældende tjenestegrene har siden midten af 2011 gennemført flere forenklinger på indkøbsområdet for at forbedre kvaliteten af udbudsdokumenter. Overholdelse af finansforordningen sikres ved anvendelse af sund fornuft, hvilket fremmer deltagelse af flere tilbudsgivere.

År	Rettens anbefaling	Rettens analyse af de fremskridt, der er sket						Institutionens svar
		Fuldstændig implementeret	Under implementering		Ikke implementeret	Ikke relevant (*)	Udførelsesbevis	
			I de fleste henseender	I nogle henseender				
2011	<p>Anbefaling 10 (Tjenesten for EU's Optræden Udadtil): <i>Indgåelse af indkøbsaftaler</i></p> <p>Tjenesten for EU's Optræden Udadtil bør sørge for, at de anvisningsberettigede forbedrer indkøbsprocedurerne udformning, samordning og gennemførelse ved hjælp af passende kontrol og bedre vejledning (jf. punkt 9.28 og 9.34 i årsberetningen for 2011).</p>				X (*)			

(*) Disse anbefalinger vil blive fulgt op i de kommende år efter den rotationsmetode, vi anvender i forbindelse med den dybtgående undersøgelse af institutionernes og organernes kontrolsystemer.

ÅRSBERETNING OM 8., 9., 10. OG 11. EUROPÆISKE UDVIKLINGSFONDS (EUF'S) AKTIVITETER

(2015/C 373/02)

Årsberetning om 8., 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfonds (EUF's) aktiviteter

INDHOLD

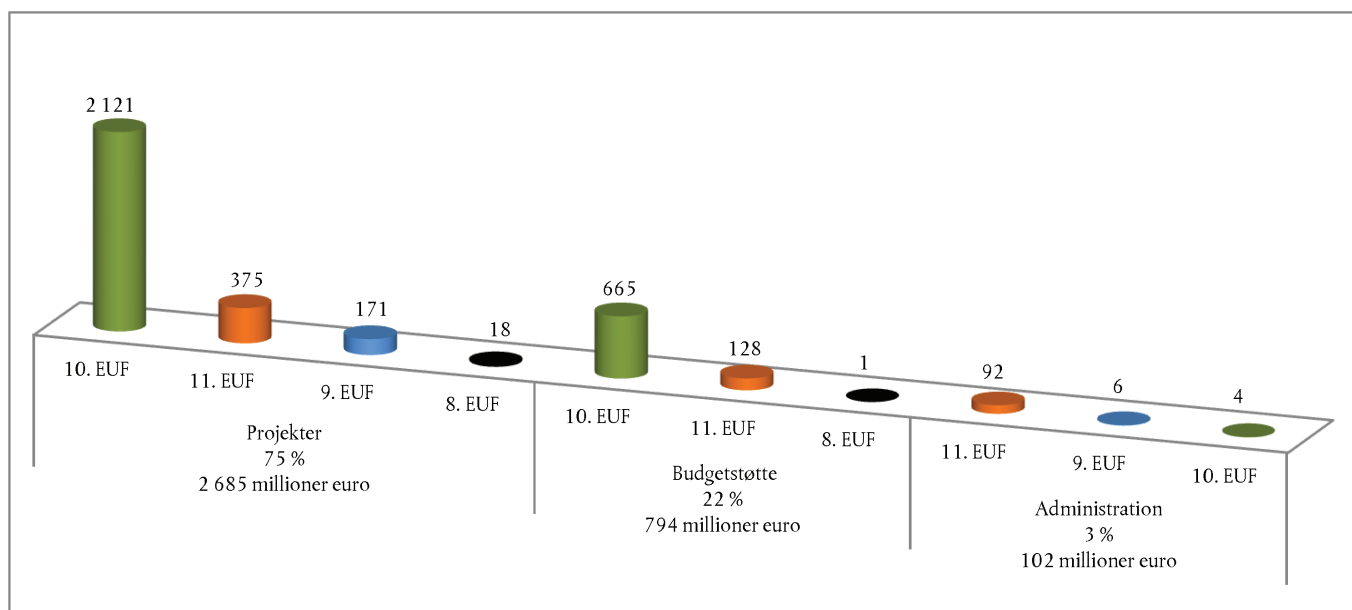
	<i>Punkt</i>
Indledning	1-12
Særlige karakteristika ved de europæiske udviklingsfonde	2-12
Risici med hensyn til formel rigtighed	8-12
Kapitel I — Gennemførelsen af 8., 9., 10. og 11. EUF	13-19
Finansiell gennemførelse	13-19
Kapitel II — Rettens revisionserklæring om EUF	20-46
Rettens revisionserklæring om 8., 9., 10. og 11. EUF til Europa-Parlamentet og Rådet — Den uafhængige revisors beretning	I-IX
Oplysninger til underbygning af revisionserklæringen	20-46
Revisionens omfang og revisionsmetoden	20-23
Regnskabets rigtighed	24-25
Transaktionernes formelle rigtighed	26-35
Undersøgelse af udvalgte systemer og årlige aktivitetsrapporter	36-46
Konklusion og anbefalinger	47-50
Konklusion for 2014	47-48
Anbefalinger	49-50
Bilag 1 — Resultaterne af testen af transaktioner vedrørende de europæiske udviklingsfonde	
Bilag 2 — Opfølgning på tidligere anbefalinger vedrørende de europæiske udviklingsfonde	

RETTENS BEMÆRKNINGER

INDLEDNING

1. Denne årsberetning indeholder vores vurdering af de europæiske udviklingsfonde (EUF). De centrale oplysninger om de omfattede aktiviteter og om udgifterne i 2014 gives i **figur 1**.

Figur 1 — De europæiske udviklingsfonde — Centrale oplysninger 2014

	(millioner euro)
Aktionsudgifter i alt (projekter)	2 685
Aktionsudgifter i alt (budgetstøtte)	794
Administrative udgifter i alt ⁽¹⁾	102
Betalinger i alt	3 581
– forskud	2 105
+ afregninger af forskud	1 597
Revideret population	3 073
Specifikke forpligtelser i alt ⁽²⁾	3 380
Samlede forpligtelser i alt ⁽²⁾	621

⁽¹⁾ Bidrag fra EUF til dækning af Kommissionens og EU-delegationernes udgifter til den administrative støtte, der er nødvendig for at forvalte operationer finansieret under EUF.

⁽²⁾ Samlede forpligtelser vedrører finansieringsafgørelser. Specifikke forpligtelser vedrører individuelle kontrakter.

Kilde: Det konsoliderede årsregnskab for 8., 9., 10. og 11. EUF for 2014.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Særlige karakteristika ved de europæiske udviklingsfonde

2. EUF har siden 1958 været hovedinstrumentet for Den Europæiske Unions bistand til udviklingssamarbejde med staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS-staterne) og de oversøiske lande og territorier (OLT). Partnerskabsaftalen, der blev undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 for en periode af 20 år («Cotonouaftalen»), er den nuværende ramme for Den Europæiske Unions forbindelser med AVS-staterne og OLT. Den er navnlig koncentreret om at mindske og med tiden udrydde fattigdom.

3. EUF har en særlig karakter:

- a) De finansieres af medlemsstaterne efter fordelingsnøgler⁽¹⁾, der er fastsat i en intern aftale mellem medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, og som afviger fra fordelingsnøglerne vedrørende EU's almindelige budget
- b) de forvaltes af Europa-Kommissionen uden for EU's almindelige budget og af Den Europæiske Investeringsbank (EIB)
- c) på grund af EUF's mellemstatslige karakter spiller Europa-Parlamentet en mere begrænset rolle i forbindelse med deres funktionsmåde, end det spiller i forbindelse med de udviklingssamarbejdsinstrumenter, der finansieres af EU's almindelige budget: Navnlig er det ikke involveret i fastsættelsen og tildelingen af EUF-midlerne. Europa-Parlamentet er dog dechargemyndighed undtagen for så vidt angår investeringsfaciliteten, der forvaltes af EIB⁽²⁾ ⁽³⁾.

⁽¹⁾ For den enkelte EUF er hver enkelt medlemsstats fordelingsvægt fastsat som en procentuel andel af de samlede midler.

⁽²⁾ Jf. artikel 43, 48-50 og 58 i Rådets forordning (EU) nr. 567/2014 af 26. maj 2014 om ændring af forordning (EF) nr. 215/2008 om finansforordningen for den 10. Europæiske Udviklingsfond for så vidt angår anvendelse af overgangsperioden mellem den 10. Europæiske Udviklingsfond og den 11. Europæiske Udviklingsfond frem til ikrafttrædelsen af den interne aftale om den 11. Europæiske Udviklingsfond (EUT L 157 af 27.5.2014, s. 52). Jf. også Rettens udtalelse nr. 9/2007 om forslag til Rådets forordning (EF) om finansforordningen for den 10. Europæiske Udviklingsfond (EUT C 23 af 28.1.2008), punkt 5 og 6.

⁽³⁾ I 2012 blev reglerne for Rettens revision af disse transaktioner (jf. artikel 134 i Rådets forordning (EF) nr. 215/2008 (EUT L 78 af 19.3.2008, s. 1)) fastsat i en trepartsaftale mellem EIB, Kommissionen og Retten. Investeringsfaciliteten er ikke omfattet af Rettens revisionserklæring.

RETTENS BEMÆRKNINGER

4. Hver enkelt EUF er underlagt sin egen finansforordning. Retten har ved flere lejligheder antydnet, at en enkelt finansforordning gældende for alle nuværende og fremtidige EUF'er ville sikre kontinuitet uden risiko for at afbryde gennemførelsen af EUF'erne, og forenkle forvaltningen ⁽⁴⁾.

5. EUF'ernes finansforordninger er gradvis blevet afstemt efter den almindelige finansforordning ⁽⁵⁾, men der er fortsat væsentlige forskelle. En af de vigtigste forskelle er, at princippet om etårighed ikke gælder for EUF'erne: EUF-aftalerne indgås normalt for en forpligtelsesperiode på fem til syv år, og der kan afholdes betalinger over en meget længere periode. I 2014 blev der afholdt udgifter under fire EDF'er samtidig, og der blev stadig afholdt betalinger under den 8. EUF, der startede i 1995.

6. EUF'erne forvaltes næsten udelukkende af Kommissionens Generaldirektorat for Internationalt Samarbejde og Udvikling (EuropeAid), som også forvalter en bred vifte af udgifter afholdt over EU's budget ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾.

7. EUF-interventionerne gennemføres i form af projekter og budgetstøtte ⁽⁸⁾ under fire hovedordninger. I 2014 blev 38 % af betalingerne afholdt ved direkte forvaltning, hvoraf 22 % af totalen vedrørte budgetstøtte. De resterende 62 % blev afholdt ved indirekte forvaltning, heraf 32 % af totalen gennem internationale organisationer, 25 % af totalen gennem tredjelande og 5 % af totalen gennem nationale organer i EU-medlemsstaterne ⁽⁹⁾.

⁽⁴⁾ Jf. Rettens udtalelse nr. 3/2013 om forslag til Rådets forordning om finansforordningen for den 11. Europæiske Udviklingsfond (EUT C 370 af 17.12.2013), punkt 6.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

⁽⁶⁾ Generaldirektoratet for Humanitær Bistand og Civilbeskyttelse (ECHO) forvaltede 3,4 % af EUF'ernes udgifter i 2014.

⁽⁷⁾ Jf. kapitel 8 »Et globalt Europa« i Rettens årsberetning for 2014 om gennemførelsen af EU-budgettet.

⁽⁸⁾ Budgetstøtte betyder, at Kommissionen overfører midler til statskassen i et partnerland. Den tilfører supplerende budgetmidler til støtte for en national udviklingsstrategi.

⁽⁹⁾ Under direkte forvaltning implementeres bistanden direkte af Kommissionen (centralt i Bruxelles eller i delegationerne). Under indirekte forvaltning er implementeringen delegeret til et tredjeland (tidligere decentral forvaltning), en international organisation (tidligere fælles forvaltning) eller et nationalt organ, f.eks. udviklingsorganer i EU-medlemsstaterne (tidligere indirekte central forvaltning).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Risici med hensyn til formel rigtighed

8. De udgifter, denne beretning omhandler, afholdes under en bred vifte af bistandsordninger, der gennemføres i 79 lande. Bestemmelserne og procedurerne, inklusive dem, der gælder for udbud og indgåelse af kontrakter, er ofte komplekse. Det at der ikke findes en selvstændig, brugervenlig finansforordning for den 11. EUF øger denne kompleksitet væsentligt ⁽¹⁰⁾.

9. På to områder — budgetstøtte ⁽¹¹⁾ og EU-bidrag til multidonorprojekter, der gennemføres af internationale organisationer ⁽¹²⁾, f.eks. De Forenede Nationer (FN) — begrænser instrumenternes og betalingsbetingelsernes karakter risikoen for fejl i transaktionerne.

10. Budgetstøtte bidrager til en stats almindelige budget eller dens budget for en specifik politik eller et specifikt mål. Vi undersøgte, om Kommissionen overholdt de specifikke betingelser for at afholde budgetstøttebetalinger til det enkelte partnerland, og efterprøvede, at de generelle støtteberettigelsesbetingelser (f.eks. fremskridt i den finansielle forvaltning i den offentlige sektor) var blevet opfyldt.

11. De retlige bestemmelser giver imidlertid brede fortolkningsmuligheder, og Kommissionen har en betydelig fleksibilitet, når den skal afgøre, om disse generelle betingelser er opfyldt. Vores revision med hensyn til formel rigtighed kan ikke gå ud over det stade, hvor støtten udbetales til partnerlandet. De overførte midler integreres derefter i modtagerlandets budgetmidler. Svagheder i modtagerlandets finansielle forvaltning vil ikke blive betragtet som fejl i forbindelse med vores revision med hensyn til formel rigtighed.

8. 11. EUF er underlagt sin egen finansforordning, forordning (EU) nr 2015/323, der blev vedtaget af Rådet den 2. marts 2015. Den forenkede forvaltning af finansforordningen for 11. EUF skyldes først og fremmest tilpasning til finansforordningen for det almindelige budget, hvilket er opnået via gennemskuelige og klare henvisninger til bemeldte forordning og gennemførelsesbestemmelserne hertil. På denne måde sikrer finansforordningen for 11. EUF, at de gældende finansielle procedurer er konsekvente, og at arbejdsgangen er mere effektiv, og gør det samtidig muligt at reducere antallet af risici og fejl.

Reglerne og modellerne for udbud og indgåelse af kontrakter for både det almindelige budget og EUF, der er samlet i den praktiske vejledning om udbud og tilskud, som er udarbejdet af GD DEVCO, er bredt anerkendt af de europæiske kontrahenters forskellige sammenslutninger.

⁽¹⁰⁾ Jf. Rettens udtalelse nr. 3/2013 om forslag til Rådets forordning om finansforordningen for den 11. Europæiske Udviklingsfond, punkt 3 og 4.

⁽¹¹⁾ I 2014 beløb bruttobetalingerne vedrørende budgetstøtte afholdt over EUF sig til 794 millioner euro.

⁽¹²⁾ I 2014 beløb bruttobetalingerne afholdt over EUF til multidonorprojekter, der gennemføres af internationale organisationer, sig til 776 millioner euro.

RETTENS BEMÆRKNINGER

12. Når Kommissionens bidrag til multidonorprojekter sammenlægges med andre donorer og ikke øremærkes til specifikke identificerbare udgiftsposter, går Kommissionen ud fra, at EU's støtteberettigelsesregler er overholdt, såfremt det samlede beløb omfatter tilstrækkelige støtteberettigede udgifter til at dække EU-bidraget. Dette kalder Kommissionen den teoretiske tilgang (eller »notional approach«). Den teoretiske tilgang, som Kommissionen anvender, begrænser revisorerens arbejde, hvis der foreligger et væsentligt bidrag fra andre donorer, som Kommissionen så betragter som tilstrækkeligt til at dække alle de ikke-støtteberettigede udgifter, vi eventuelt har konstateret.

KAPITEL I — GENNEMFØRELSEN AF DEN 8., 9., 10. OG 11. EUF**Finansiell gennemførelse**

13. 8. EUF (1995-2000) andrager 12 840 millioner euro, og 9. EUF (2000-2007) 13 800 millioner euro. 10. EUF (2008-2013) beløber sig til 22 682 millioner euro. Af dette beløb tildeles AVS-landene 21 966 millioner euro, og OLT 286 millioner euro. Disse beløb er inklusive 1 500 millioner euro og 30 millioner euro til investeringsfaciliteten, som EIB forvalter, navnlig med henblik på støtte til den private sektor i henholdsvis AVS-landene og OLT'erne. Endelig er 430 millioner euro øremærket til Kommissionens udgifter til programmering og gennemførelse af EUF.

14. Den interne aftale om oprettelse af 11. EDF⁽¹³⁾ blev indgået i august 2013. Den trådte i kraft den 1. marts 2015, efter at alle EU-medlemsstaterne havde ratificeret den. 11. EUF er på i alt 30 506 millioner euro⁽¹⁴⁾, hvoraf 29 089 millioner euro tildeles AVS-staterne og 365 millioner euro OLT'erne.

⁽¹³⁾ EUT L 210 af 6.8.2013, s. 1.

⁽¹⁴⁾ Inklusive 1 139 millioner euro, som EIB forvalter.

RETTENS BEMÆRKNINGER

15. For at sikre, at der var midler til rådighed fra januar 2014 frem til 11. EUF's ikrafttræden, vedtog Rådet i december 2013 overgangsforanstaltninger, den såkaldte »overgangsfacilitet«⁽¹⁵⁾. I 2014 udgjorde de disponible midler under overgangsfaciliteten i alt 1 616 millioner euro. De var finansieret af:

- midler frigjort fra 8. og 9. EUF frem til 31. december 2013 (936 millioner euro)
- ikke forpligtede restbeløb fra 10. EUF pr. 31. december 2013 (75 millioner euro)
- midler frigjort i 2014 fra 10. og tidligere EUF'er (586 millioner euro)
- renter og andre indtægter (19 millioner euro).

De bogføres under 11. EUF, men er ikke supplerende midler til 11. EUF.

16. **Tablet 2** viser den kumulerede anvendelse af EUF's midler i 2014.

⁽¹⁵⁾ Rådets afgørelse 2013/759/EU af 12. december 2013 om overgangsforanstaltninger vedrørende forvaltningen af EUF fra 1. januar 2014 frem til ikrafttrædelsen af 11. Europæiske Udviklingsfond (EUT L 335 af 14.12.2013, s. 48)

Tabel 2 — Anvendelse af EUF's midler pr. 31. december 2014

	Stillingen pr. udgangen af 2013		Budgetgennemførelsen i regnskabsåret 2014 (netto-beløb) ⁽⁶⁾						Stillingen pr. udgangen af 2014					
	Samlet beløb	Udnyttelsesgrad ⁽²⁾	8. EUF ⁽³⁾	9. EUF ⁽³⁾	10. EUF	11. EUF	Samlet beløb	8. EUF	9. EUF	10. EUF	11. EUF	Samlet beløb	Udnyttelsesgrad ⁽²⁾	
														49 026
A — MIDLER ⁽¹⁾														
B — UDNYTTELSE														
1. Samlede forpligtelser ⁽⁴⁾	47 952	97,8 %	-63	-381	-95	1 160	621	15 703	21 294	1 160	48 573	98,9 %		
2. Specifikke forpligtelser ⁽⁵⁾	41 410	84,5 %	-37	-1	2 687	731	3 380	15 407	18 252	731	44 790	91,2 %		
3. Betalinger	35 384	72,2 %	16	145	2 760	595	3 516	14 941	12 985	595	38 900	79,2 %		
C — Uindfrie forpligtelser (B1-B3)	12 568	25,6 %						762	8 309	565	9 673	19,7 %		
D — Disponibelt beløb (A-B1)	1 074	2,2 %						36	34	456	527	1,1 %		

⁽¹⁾ Inklusive den oprindelige tildeling til 8., 9., 10. og 11. EUF, medfinansiering, renter, diverse midler og overførsler fra tidligere EUF'er.

⁽²⁾ I % af midlerne.

⁽³⁾ Negative beløb svarer til frigjorte midler.

⁽⁴⁾ Samlede forpligtelser vedrører finansieringsafgørelser.

⁽⁵⁾ Specifikke forpligtelser vedrører individuelle kontrakter.

⁽⁶⁾ Nettoforpligtelser efter frigørelse. Nettobetalingen efter inddrivelse.

Kilde: Revisionsretten, på grundlag af EUF's beretninger om den økonomiske forvaltning og årsopgørelserne pr. 31. december 2014.

RETTENS BEMÆRKNINGER

17. De nettoforpligtelser, der blev indgået i 2014, lå på et ualmindelig lavt niveau (621 millioner euro) sammenlignet med tidligere år⁽¹⁶⁾. Det skyldtes, at ikrafttrædelsen af 11. EDF var forsinket, hvilket begrænsede de ressourcer, der var til rådighed til forpligtelser under overgangsfaciliteten. På den anden side nåede betalingerne afholdt i 2014 en historisk højde (3 516 millioner euro)⁽¹⁷⁾, især fordi der blev udbetalt 595 millioner euro fra overgangsfaciliteten, navnlig til store budgetstøttebetalinger og forskud til operationer i Den Centralafrikanske Republik og Somalia under fredsfaciliteten for Afrika.

18. Ved udgangen af 2014 var der indgået forpligtelser for næsten alle de disponible midler (98,9 % for finansieringsafgørelsernes vedkommende, 91,2 % for de individuelle kontrakter). De uindfrie forpligtelser⁽¹⁸⁾ faldt med 23 % fra 12,5 milliarder euro ved udgangen af 2013 til 9,7 milliarder euro ved udgangen af 2014. Det skyldtes dels EuropeAids bestræbelser på at reducere de uindfrie forpligtelser, dels det lave niveau af finansieringsafgørelser truffet i 2014.

19. På hele sit ansvarsområde⁽¹⁹⁾ fortsatte EuropeAid sine bestræbelser på at nedbringe gamle forfinansieringer og gamle uindfrie forpligtelser⁽²⁰⁾ og reducere antallet af åbne udløbne kontrakter⁽²¹⁾. De fastsatte mål for 2014 for gamle forfinansieringer og uindfrie forpligtelser blev langt overskredet⁽²²⁾. Mens det fastsatte mål for 2014 med hensyn til de udløbne kontraktens andel af det samlede antal kontrakter næsten blev nået for EuropeAids samlede portefølje⁽²³⁾, var EUF'ernes fremskridt imidlertid mindre tilfredsstillende⁽²⁴⁾.

⁽¹⁶⁾ 2013: 3 923 millioner euro, 2012: 3 163 millioner euro.

⁽¹⁷⁾ 2013: 2 963 millioner euro, 2012: 3 209 millioner euro.

⁽¹⁸⁾ Uindfrie forpligtelser (»reste à liquider« — »RAL«)

⁽¹⁹⁾ EUF'er og det almindelige budget tilsammen.

⁽²⁰⁾ Gamle RAL.

⁽²¹⁾ En kontrakt anses for at være udløbet, hvis den stadig er åben mere end 18 måneder efter udløbet af den aftalte periode. Forsinkelser i kontraktopfyldelsen øger risikoen for fejl med hensyn til formel rigtighed, da det kan være vanskeligt at skaffe bilagene, hvis de ikke er arkiveret ordentligt, og centralt placerede projektmedarbejdere er forsvundet. En forsinket kontraktopfyldelse kan også forsinke inddrivelsen af forfinansiering, der ikke er blevet anvendt, og ikke-støtteberettigede udgifter.

⁽²²⁾ Nedbringelse af gammel ikke-afregnet forfinansiering: opnået: 46 % (mål: 25 %), nedbringelse af gamle RAL: opnået: 51,24 % (mål: 25 %).

⁽²³⁾ Andel opnået: 15,52 % (mål: 15 %).

⁽²⁴⁾ Af beløbet for udløbne kontrakter på 5,3 milliarder euro vedrører 3,7 milliarder (69 %) EUF. Udløbne kontrakter udgør 25 % af det samlede antal åbne EUF-kontrakter, mod 15,5 % for den samlede EuropeAid-portefølje. For så vidt angår 477 (1,3 milliarder euro) ud af 1 528 udløbne EUF-kontrakter (31 % i antal, 35 % i værdi) udløb den aftalte periode før 2010.

KAPITEL II — RETTENS REVISIONSERKLÆRING OM EUF**Rettsens revisionserklæring om 8., 9., 10. og 11. EUF til Europa-Parlamentet og Rådet — Den uafhængige revisors beretning**

I — I overensstemmelse med artikel 287 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og artikel 49 i finansforordningen for den 10. Europæiske Udviklingsfond for så vidt angår anvendelse af overgangsperioden mellem den 10. Europæiske Udviklingsfond og den 11. Europæiske Udviklingsfond frem til ikrafttrædelsen af den interne aftale om den 11. Europæiske Udviklingsfond, som også finder anvendelse på tidligere EUF'er, har vi:

- a) revideret årsregnskabet for 8., 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfond, som blev godkendt af Kommissionen den 24. juli 2015, og som omfatter balancen, resultatopgørelsen, pengestrømsanalysen, opgørelsen over bevægelser i nettoaktiver og oversigten over de europæiske udviklingsfondes fordringer samt beretningen om den finansielle gennemførelse for det regnskabsår, der afsluttedes pr. 31. december 2014, og
- b) efterprøvet lovligheden og den formelle rigtighed i forhold til EUF'ernes retlige ramme af de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet, vedrørende den del af EUF-midlerne, som Kommissionen er ansvarlig for den finansielle forvaltning af ⁽²⁵⁾.

Ledelsens ansvar

II — Ifølge artikel 310-325 i TEUF og de gældende finansforordninger ⁽²⁶⁾ har ledelsen ansvaret for at udarbejde og aflægge et årsregnskab for EUF'erne på grundlag af de internationalt anerkendte regnskabsstandarder, der anvendes i den offentlige sektor ⁽²⁷⁾, samt for lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for dette regnskab. Dette ansvar omfatter udformning, gennemførelse og opretholdelse af en intern kontrol, som sikrer, at der udarbejdes og aflægges et regnskab uden væsentlig fejlinformation, uanset om denne skyldes besvigelser eller fejl. Ledelsen er også ansvarlig for at sikre, at de aktiviteter, finansielle transaktioner og oplysninger, der fremgår af årsregnskabet, er i overensstemmelse med de myndighedsregler, der gælder for dem. Kommissionen bærer det endelige ansvar for lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for EUF'ernes regnskab (artikel 317 i TEUF).

Revisors ansvar

III — Det er vores ansvar på grundlag af vores revision at afgive en erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskaberne rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Vi har revideret regnskaberne i overensstemmelse med IFAC's Internationale Standarder om Revision og etiske regler og INTOSAI's International Standards of Supreme Audit Institutions. Ifølge disse standarder skal vi planlægge og udføre revisionen for at opnå høj grad af sikkerhed for, om EUF's årsregnskab er uden væsentlig fejlinformation, og om de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige.

IV — Det indgår i en revision, at der udføres handlinger for at tilvejebringe revisionsbevis vedrørende beløbene og oplysningerne i regnskabet og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Valget af handlinger afhænger af revisors vurdering, herunder en vurdering af risiciene for, at der er væsentlig fejlinformation i regnskabet, og at de underliggende transaktioner i væsentligt omfang ikke opfylder kravene i EUF'ernes retlige ramme, uanset om dette skyldes besvigelser eller fejl. Ved vurderingen af disse risici tager revisor hensyn til den interne kontrol, som skal sikre, at der udarbejdes og aflægges et retvisende regnskab, og til de overvågnings- og kontrolsystemer, der er indført for at sikre, at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige, med henblik på at udforme revisionshandling, som er passende efter omstændighederne, men ikke med henblik på at afgive erklæring om den interne kontrols effektivitet. En revision omfatter også en vurdering af, om de anvendte regnskabspraksis er hensigtsmæssige, og om de foretagne regnskabsmæssige skøn er rimelige, samt en vurdering af den samlede præsentation af regnskabet.

V — Vi mener, at det tilvejebragte revisionsbevis er tilstrækkeligt og egnet som grundlag for vores erklæringer.

⁽²⁵⁾ I overensstemmelse med artikel 16, 43, 48, 49, 50 og 58 i finansforordningen for den tiende EUF dækker denne revisionserklæring ikke den del af EUF-midlerne, som EIB forvalter og er ansvarlig for.

⁽²⁶⁾ Finansforordningen for den 8., 9. og 10. EUF. Finansforordningen for den 10. EUF anvendes også på overgangsfasiliteten, som bogføres under den 11. EUF.

⁽²⁷⁾ De regnskabsregler, som EUF's regnskabsfører har fastsat, er opstillet på grundlag af International Public Sector Accounting Standards (IPSAS) eller — i de tilfælde, hvor der ikke er en sådan standard — på International Financial Reporting Standards (IFRS) udgivet af henholdsvis International Federation of Accountants og International Accounting Standards Board.

Regnskabernes rigtighed

Erklæring om regnskabernes rigtighed

VI — Det er vores opfattelse, at 8., 9., 10 og 11. EUF's årsregnskab for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2014, i alt væsentligt giver et retvisende billede af den finansielle stilling pr. 31. december 2014 samt af resultaterne af EUF'ernes transaktioner og pengestrømme og af bevægelserne i nettoaktiver i det afsluttede regnskabsår, i overensstemmelse med EUF-finansforordningen og med regnskabsreglerne, der er baseret på de internationalt anerkendte regnskabsstandarder, der anvendes i den offentlige sektor.

Lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet

Indtægter

Erklæring om lovligheden og den formelle rigtighed af de indtægter, der ligger til grund for regnskabet

VII — Det er vores opfattelse, at de indtægter, der ligger til grund for regnskabet for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2014, i alt væsentligt er lovlige og formelt rigtige.

Betalinger

Grundlag for en afkræftende erklæring om lovligheden og den formelle rigtighed af de betalinger, der ligger til grund for regnskabet

VIII — Vi anslår, at den mest sandsynlige fejlforekomst i 8., 9., 10. og 11. EUF's udgiftstransaktioner er 3,8 %.

Afkræftende erklæring om lovligheden og den formelle rigtighed af de betalinger, der ligger til grund for regnskabet

IX — På grund af væsentligheden af de forhold, der er beskrevet i grundlaget for en afkræftende erklæring om lovligheden og den formelle rigtighed af de betalinger, der ligger til grund for regnskabet, er det vores opfattelse, at de betalinger, der ligger til grund for regnskabet for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2014, er væsentlig fejlbehæftede.

16. juli 2015

Vítor Manuel da SILVA CALDEIRA

Formand

Den Europæiske Revisionsret
12, rue Alcide de Gasperi, 1615 Luxembourg, LUXEMBOURG

RETTENS BEMÆRKNINGER

Oplysninger til underbygning af revisionserklæringen*Revisionens omfang og revisionsmetoden*

20. Vores generelle revisionstilgang og -metode beskrives i **del 2 i bilag 1.1** til kapitel 1 i Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i regnskabsåret 2014. Med hensyn til revisionen vedrørende EUF skal følgende specifikke forhold bemærkes:

21. Vores bemærkninger om EUF-regnskabernes rigtighed vedrører årsregnskabet⁽²⁸⁾ for 8., 9., 10. og 11. EUF⁽²⁹⁾, som Kommissionen har godkendt i overensstemmelse med EUF's finansforordning⁽³⁰⁾, og som vi modtog sammen med regnskabsførerens forvaltningserklæring den 24. juli 2015. Revisionen omfattede test af beløbene og oplysningerne samt en vurdering af de anvendte regnskabsprincipper, af væsentlige skøn foretaget af ledelsen og af den samlede præsentation af regnskabet.

22. Revisionen vedrørende transaktionernes formelle rigtighed omfattede følgende:

- a) en gennemgang af alle bidrag fra medlemsstaterne og en undersøgelse af en stikprøve af andre typer af indtægts-transaktioner
- b) en undersøgelse af en stikprøve på 30 forpligtelser⁽³¹⁾
- c) en undersøgelse af en stikprøve på 165 transaktioner⁽³²⁾. Stikprøven er udformet på en måde, som skal sikre, at den er repræsentativ for alle EUF's betalinger. Den bestod af 127 betalinger anvist af 28 EU-delegationer⁽³³⁾ og 38 betalinger anvist af Kommissionens tjenestegrene⁽³⁴⁾. Når der blev konstateret fejl, blev de relevante kontrolsystemer analyseret for at identificere de specifikke systemsvagheder, der er tale om

⁽²⁸⁾ Jf. artikel 44 i forordning (EU) nr. 567/2014: årsregnskabet omfatter balancen, resultatopgørelsen, pengestrømsopgørelsen og opgørelsen over bevægelser på nettoaktiver.

⁽²⁹⁾ Jf. artikel 44 i forordning (EU) nr. 567/2014: Beretningen om den finansielle gennemførelse omfatter oversigter, der viser tildelingene, forpligtelserne, de tildelte midler og betalingerne.

⁽³⁰⁾ Jf. artikel 43 i forordning (EU) nr. 567/2014.

⁽³¹⁾ Samlede finansielle forpligtelser og de dermed forbundne retlige forpligtelser (finansieringsaftaler), efter at Kommissionen har truffet en finansieringsafgørelse.

⁽³²⁾ Som defineret i punkt 7 i **bilag 1.1** i årsberetningen om budgetgennemførelsen i 2014.

⁽³³⁾ Den Afrikanske Union, Benin, Botswana, Burkina Faso, Burundi, Cameroun, Den Centralafrikanske Republik, Den Demokratiske Republik Congo, Den Dominikanske Republik, Eritrea, Etiopien, Fiji, Guinea-Bissau, Haiti, Elfenbenskysten, Lesotho og Swaziland, Liberia, Madagaskar, Mali, Mauretania, Mauritius, Mozambique, Niger, Nigeria, Rwanda, Senegal, Sierra Leone samt Uganda.

⁽³⁴⁾ EuropeAid: 34 betalinger, ECHO: fire betalinger vedrørende humanitær bistand.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- d) en vurdering af de systemer, der blev gennemgået i EuropeAid og i EU-delegationerne, og som omfattede: i) forudgående kontroller udført af ansatte i Kommissionen, eksterne revisorer eller tilsynsførende, før der blev afholdt betaling, og ii) overvågning og tilsyn, navnlig opfølgningen på eksterne revisioner, kontrolbesøg, overvågningsbesøg og EuropeAids undersøgelser af restfejlfrekvensen i 2012, 2013 og 2014
- e) en gennemgang af den årlige aktivitetsrapport fra generaldirektøren for EuropeAid
- f) en opfølgning på Rettens tidligere anbefalinger.

23. Som anført i punkt 6 implementerer EuropeAid de fleste af de instrumenter for ekstern bistand, der finansieres over det almindelige budget og EUF. Vores bemærkninger både om systemerne og om den årlige aktivitetsrapports pålidelighed og om generaldirektørens erklæring for 2014 vedrører hele EuropeAids ansvarsområde.

Regnskabs rigtighed

24. Siden 2007, hvor EUF-regnskabsføringen blev moderniseret, har den metode til vurdering ved cut-off, som Kommissionen anvender, ikke omfattet påløbne udgifter i relation til budgetstøttekontrakter, som AVS-landene ikke havde indsendt betalingsanmodning for i løbet af året. I lyset af budgetstøttens karakter mener Kommissionen, at det er ved udbetalingen, den skal opføres som en udgift. Kommissionen har ganske rigtigt en bred skønsmargen ved vurderingen af, om støtteberettigelsesbetingelserne er opfyldt. Men budgetstøtte ikke et skønsmæssigt tilskud, men en ret til henhold til Kommissionens regnskabsregler: Som i forbindelse med andre ikke-kommercielle udgifter er Kommissionen forpligtet til at afholde betalingen, når støtteberettigelsesbetingelserne er opfyldt.

25. Når der er tale om forfinansieringsbetalinger på over 750 000 euro, skal Kommissionen inddrive renterne på årsbasis (3 millioner euro inddrevet i 2014 og 5,7 millioner inddrevet i 2013). Som nævnt i de tidligere år⁽³⁵⁾ konstaterede vi, at de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede stadig ikke overholder denne bestemmelse systematisk, og at det beløb for renteindtægter, der er opført i note 3.5 til regnskabet, delvis bygger på skøn. Hertil kommer, at påløbne renter på forfinansieringsbeløb på mellem 250 000 og 750 000 euro stadig ikke opføres som finansielle indtægter i årsregnskabet, fordi udviklingen af det fælles Relexinformationssystem (CRIS-systemet) først blev afsluttet mod udgangen af 2014.

24. Kommissionen har på grundlag af regnskabsreglerne for 2006 anvendt denne tilgang til budgetstøtteforanstaltninger siden 2007.

Kommissionen finder, at indregning som omkostning bør finde sted, når »udbetaling« finder sted, da alle støttebetingelser på dette tidspunkt er blevet behørigt vurderet af Kommissionens tjenestegrene. Kommissionen inkluderer også i cut-off de betalingsanmodninger, som AVS-staterne har sendt i løbet af året, og som endnu ikke er betalt, idet Kommissionen finder, at når en AVS-stat sender en betalingsanmodning, der vedrører budgetstøtte, er der stor sandsynlighed for, at de kontraktlige kriterier for støtteberettigelse er opfyldt.

25. I de seneste tre år er der registreret forbedringer, for så vidt angår bedre årlig inddrivelse af forfinansieringsrenter i stedet for inddrivelse ved kontraktens udløb.

Der sendes jævnligt instrukser til de anvisningsberettigede for at minde dem om forpligtelsen til rettidigt at inddrive renter af forfinansiering. Der er også blevet indført et overvågningssystem.

⁽³⁵⁾ Punkt 19 i årsberetningen for 2012 og punkt 20 i årsberetningen for 2013.

RETTENS BEMÆRKNINGER

*Transaktionernes formelle rigtighed***Indtægter**

26. Vores revision af indtægtstransaktionerne viste, at de var uden væsentlig fejlforekomst.

Betalinger

27. Resultaterne af testen af betalingstransaktioner er sammenfattet i **bilag 1**. Af de 165 transaktioner, vi reviderede, var 54 (33 %) behæftet med fejl. På grundlag af de 36 fejl, vi har kvantificeret, anslår vi, at fejlforekomsten er 3,8 % ⁽³⁶⁾.

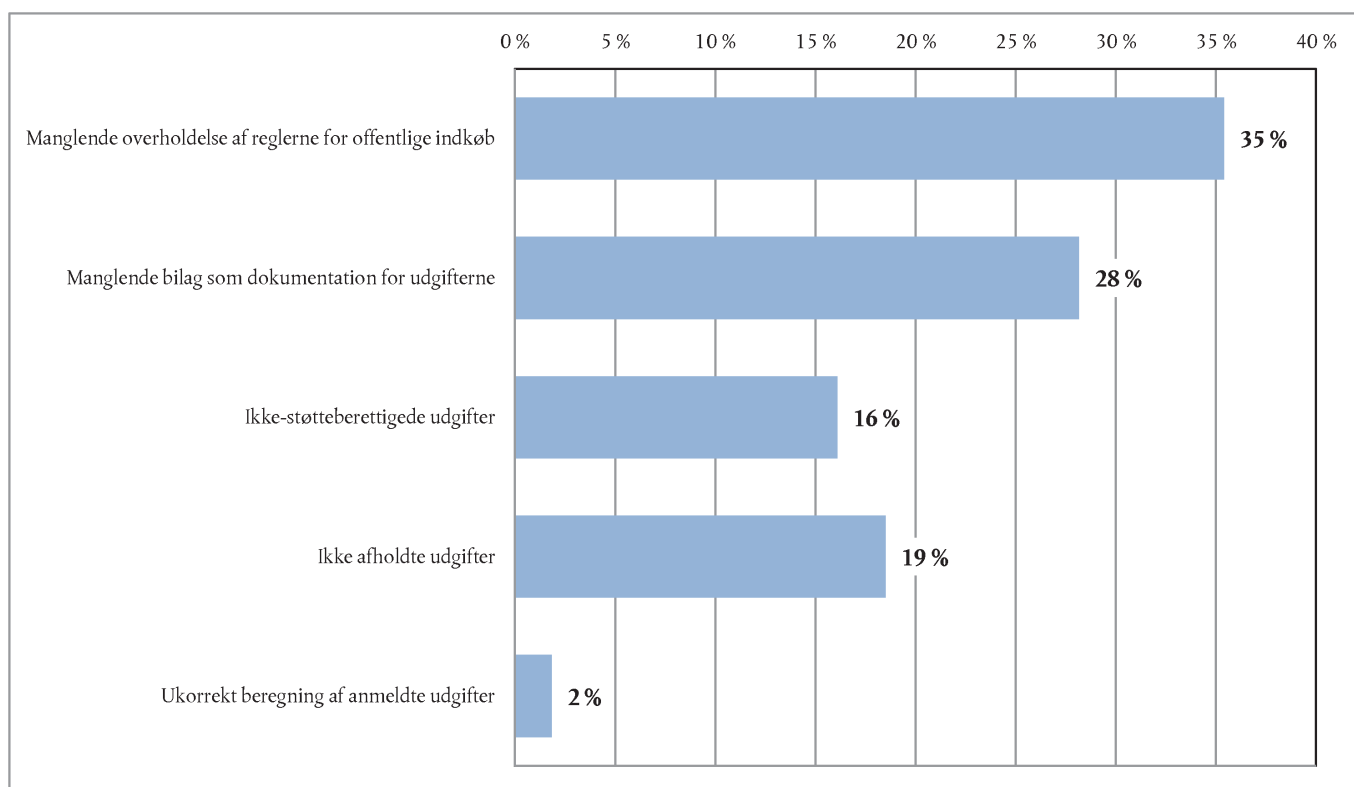
28. Holdes den budgetstøtte og de transaktioner vedrørende multidonorprojekter, der henvises til i punkt 9-12, ude af den reviderede stikprøve, er den anslåede fejlforekomst 4,8 % ⁽³⁷⁾.

29. **Figur 2** viser, hvor meget de forskellige fejltypen bidrog til vores skøn vedrørende fejlforekomsten for 2014. Fejl vedrørende manglende overholdelse af procedurerne for offentlige indkøb fra støttemodtagerens side og manglende bilag tegner sig for 63 % af den anslåede fejlforekomst.

⁽³⁶⁾ Vi beregnede vores skøn vedrørende fejlforekomsten på grundlag af en repræsentativ stikprøve. Det anførte tal er det bedste skøn. Vi har 95 % sikkerhed for, at fejlforekomsten i populationen ligger mellem 2,1 % og 5,6 % (henholdsvis den nedre og den øvre fejlgrænse).

⁽³⁷⁾ Det anførte tal er det bedste skøn baseret på en repræsentativ stikprøve på 127 transaktioner. Vi har 95 % sikkerhed for, at fejlforekomsten i populationen ligger mellem 2,7 % og 6,9 % (henholdsvis den nedre og den øvre fejlgrænse).

Figur 2 — Den anslåede fejlforekomst fordelt på fejltypen

Kilde: Den Europæiske Revisionsret.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Projekter

30. Af de 133 betalingstransaktioner, vi reviderede, var 52 (39 %) behæftet med fejl, hvoraf 34 (65 %) var kvantificerbare fejl. 14 af de 34 betalingstransaktioner, der var behæftet med kvantificerbare fejl, var endelige transaktioner, hvor beløbene var blevet anvist til betaling, efter at alle de forudgående kontroller var blevet udført.

31. Som i de seneste år⁽³⁸⁾ blev der hyppigere konstateret fejl i transaktioner med relation til programoverslag, tilskud og bidragsaftaler med internationale organisationer end i transaktioner med relation til andre former for bistand. 29 (44 %) af de 66 reviderede transaktioner af denne type var behæftet med kvantificerbare fejl, som tegnede sig for 75 % af den anslåede fejlforekomst.

32. De væsentligste typer kvantificerbare fejl, Retten konstaterede i betalingstransaktioner med relation til projekter, vedrørte:

- a) støttemodtagerens manglende overholdelse af reglerne for offentlige indkøb (otte transaktioner)

⁽³⁸⁾ Punkt 25 i årsberetningen for 2013.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- b) manglende bilag som dokumentation for, at den støtteberettigede aktivitet havde fundet sted (11 transaktioner) ⁽³⁹⁾
- c) ikke-støtteberettigede udgifter, f.eks. udgifter, der er afholdt uden for gennemførelsesperioden (tre transaktioner), ikke-støtteberettiget moms (to transaktioner), udgifter til aktiviteter, der ikke er omfattet af kontrakten (én transaktion) eller indirekte omkostninger, der er anmeldt som direkte omkostninger (én transaktion)
- d) udgifter, som støttemodtagerne ikke havde afholdt (10 transaktioner)
- e) ukorrekt beregning af udgifter (to transaktioner).

Tekstboks 1 — Eksempler på kvantificerbare fejl i projekttransaktioner*Støttemodtageren overholdt ikke udbudsprocedurerne*

Vi undersøgte den endelige afregning af udgifter under en tilskudsaftale med en organisation, der var ansvarlig for samarbejdet på landbrugsområdet mellem AVS-lande, og konstaterede en fejl på 225 900 euro vedrørende indkøb af IT-tjenesteydelser. Tilskudsmodtageren, der er hjemmehørende i Nederlandene, havde ikke opfyldt en international begrænset udbudsprocedures krav om, at der skulle offentliggøres en meddelelse om udbud. Indkaldelsen af bud blev kun sendt til tre nederlandske virksomheder udvalgt af tilskudsmodtageren. På grund af den manglende overholdelse af de regler for offentlige indkøb, der var fastsat i tilskudsaftalen, blev konkurrencen begrænset.

Manglende bilag som dokumentation for udgifterne

Vi gennemgik den endelige afregning af udgifter påløbet under programmet for fremme af handel med landbrugsbasisprodukter, som blev gennemført i hele Stillehavsregionen. Vi gennemgik 20 udgiftsposter. I forbindelse med syv af disse, der vedrørte byggearbejder, personaleomkostninger, dagpenge og hotelophold til i alt 22 117 euro, fik vi ikke udleveret de vigtigste bilag til dokumentation af udgifterne (f.eks. fakturaer, kvitteringer, bevis for forbindelse mellem personaleomkostninger og projektaktiviteter samt bevis for deltagelse i rejser og i møder som begrundelse for dagpenge og hotelophold) ⁽³⁹⁾.

Tekstboks 1 — Eksempler på kvantificerbare fejl i projekttransaktioner*Støttemodtageren overholdt ikke udbudsprocedurerne*

Kommissionen er i færd med at gennemføre de relevante korrigerende foranstaltninger, dvs. udstedelsen af en indtægtsordre på det fulde beløb af den endelige kontraktværdi på 251 124 EUR. En forhåndsmeddelelse er blevet sendt til støttemodtageren den 1. juni 2015.

⁽³⁹⁾ Vi rapporterer kvantificerbare fejl i tilfælde, hvor der overhovedet ikke foreligger dokumentation, hvor der ikke foreligger bevis for, at en rapporteret aktivitet har fundet sted, eller hvor der ikke er nogen forbindelse mellem den afholdte udgift og den vedlagte dokumentation. Der er to hovedårsager til den manglende dokumentation: enten i) har dokumentet aldrig eksisteret, hvad den forudgående kontrol burde have opdaget, eller ii) dokumentet findes, men kunne ikke findes frem, hvilket tyder på svagheder i dokumenthåndteringen.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Ikke-støtteberettigede udgifter

Vi gennemgik en afregning af EUF-bidraget til TerrAfrica Leveraging-Trustfonden. Administrationsaftalen berørende trustfonden blev undertegnet i november 2012. Kommissionens afregning var baseret på samtlige trustfondens udbetalinger i hele dens levetid fra 2006 til 2013. Ud af 6 714 489 euro, som Kommissionen havde godkendt, var udgifter på 4 664 666 euro påløbet, før administrationsaftalen trådte i kraft. Hertil kommer, at Kommissionen allerede havde afregnet dem under den tidligere trustfunds-aftale, og de dermed var blevet betalt to gange.

Udgifter, som støttemodtageren ikke havde afholdt

Vi undersøgte en afregning af en forfinansiering, der var foretaget under programmet for gennemførelse af foranstaltninger vedrørende humanitær minerydning i Senegal (Casamance). Den internationale organisation, der gennemførte programmet, anmeldte beløbet for en tjenesteydelseskontrakt om minerydning, der endnu ikke var blevet betalt fuldt ud, som faktiske udgifter. Demobiliseringen var ikke blevet afsluttet (udstyret og materialet var ikke blevet fjernet fra projektområdet og afleveret til de nationale myndigheder, og kontrahenten havde ikke forelagt den endelige rapport), og støttemodtageren havde ikke afholdt de pågældende udgifter, 207 437,87 USD.

KOMMISSIONENS SVAR

Ikke-støtteberettigede udgifter

Kommissionen har fuldt ud gennemført de relevante korrigerende foranstaltninger. Den stikprøveudvalgte afregning blev annulleret og omkodet under hensyntagen til det for højt ansatte beløb.

Udgifter, som støttemodtageren ikke havde afholdt

Kommissionen er i færd med at gennemføre de relevante korrigerende foranstaltninger, dvs. at inddrivelsesproceduren er indledt. Der er desuden planlagt et kontrolbesøg i forbindelse med projektets afslutning.

33. For så vidt angår 21⁽⁴⁰⁾ tilfælde af kvantificerbare fejl havde Kommissionen fra sine systemer tilstrækkelige oplysninger⁽⁴¹⁾ til at forebygge, afsløre og korrigere fejlene, før den godkendte udgifterne. Hvis alle disse oplysninger var blevet brugt til at korrigere fejl, ville den anslåede fejlforekomst have været 2,3 procentpoint lavere.

34. Ikke-kvantificerbare fejl omfattede især mangler i forhold til de anvendte procedurer for offentlige indkøb (otte transaktioner) og utilstrækkelige udbudsdokumenter (syv transaktioner).

Budgetstøtte

35. Af de 32 transaktioner vedrørende budgetstøtte, vi reviderede, var to behæftet med kvantificerbare fejl med mindre indvirkning (under 0,1 procentpoint) vedrørende de støttemodtagernes regeringers manglende overholdelse af finansieringsaftalernes bestemmelser om vekselkurs ved omregning af budgetstøttebetalingerne til lokal valuta.

35. I betragtning af at finansieringsaftalerne ikke klart henviser til den vekselkurs, der skal anvendes, finder Kommissionen, at det i begge tilfælde er vanskeligt at kvantificere disse fejl.

⁽⁴⁰⁾ Inklusive én kendt fejl afsløret uden for stikprøven.

⁽⁴¹⁾ På grundlag af bilag og obligatoriske kontroller.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Undersøgelsen af udvalgte systemer og årlige aktivitetsrapporter

36. Som i de seneste år tyder den fejlfrekvens, som Retten konstaterede, og hvori også indgik fejl, der indvirker på de endelige betalingsanmodninger, som havde været genstand for ekstern revision og udgiftskontrol, på svagheder ved denne forudgående kontrol.

37. I maj 2013 vedtog EuropeAid en handlingsplan med henblik på at afhjælpe de svagheder, der var konstateret i anvendelsen af EuropeAids system⁽⁴²⁾. Gennemførelsen af alle 23 planlagte aktioner startede i 2013 og 2014. Ved udgangen af 2014 var 15 aktioner blevet gennemført fuldt ud, og otte var i gang⁽⁴³⁾. Det er for tidligt at vurdere indvirkningen af handlingsplanen, da nogle aktioner stadig er under udvikling.

38. Der er truffet følgende foranstaltninger for at forbedre de eksterne revisioner og udgiftskontroller:

- a) risikoanalyse blev gjort obligatorisk i forbindelse med EU-delegationernes og EuropeAids tjenesters udarbejdelse af årlige revisionsplaner
- b) modellerne til tilskudskontrakterne er blevet revideret, så EuropeAid direkte kan udvælge eller indgå kontrakt med revisorerne
- c) oplysning om de mest almindelige typer af fejl, uddannelse og styrkelse af EuropeAidpersonalets og støttemodtagernes knowhow med hensyn til finansvæsen og kontrol.

39. EuropeAid har endnu ikke udviklet de kvalitets-/støtteberettigelses-skemaer, der skal tjene til vurdering af udgiftskontrolrapporternes pålidelighed og til vejledning, hvis reglerne bliver overtrådt, selv om de var planlagt til december 2013.

40. Som anført i vores seneste årsberetninger⁽⁴⁴⁾ er der stadig mangler i EuropeAids forvaltningsinformationssystem om resultaterne og opfølgningen af eksterne revisioner, udgiftskontrol og overvågningsbesøg. Disse mangler gør det vanskeligt for generaldirektøren at holde kontorcheferne og lederne af EU-delegationerne ansvarlige for i rette tid at følge op på og korrigere de systemsvagheder og fejl, der er konstateret. EuropeAid er i færd med at udvikle en ny revisionsapplikation for at forbedre opfølgningen af revisionsberetningerne.

39. Da spørgsmålet har vist sig mere kompliceret i praksis end forventet, tager udarbejdelsen af kvalitetsskemaerne til udgiftskontrol-rapporterne længere tid end først antaget. Skemaerne forventes at foreligge ved overgangen til sidste kvartal af 2015.

40. For så vidt angår revisioner, udgiftskontrol og lignende forpligtelser, som Kommissionen har indgået kontrakt om, forventes indførelsen af et nyt forvaltningsinformationssystem om resultaterne og opfølgningen af eksterne revisioner, udgiftskontrol og lignende forpligtelser at føre til betydelige forbedringer over tid.

⁽⁴²⁾ Jf. EuropeAids årlige aktivitetsrapport for 2013, s. 188-190 og 195-196.

⁽⁴³⁾ Jf. EuropeAids årlige aktivitetsrapport for 2014, s. 114-115.

⁽⁴⁴⁾ Jf. punkt 42 i årsberetningen for 2010, punkt 43 i årsberetningen for 2011, punkt 35 i årsberetningen for 2012 og punkt 35 i årsberetningen for 2013.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

2014-undersøgelsen af restfejlfrekvensen

41. EuropeAid udførte sin tredje undersøgelse af restfejlfrekvensen for at vurdere omfanget af fejl, som forvaltningens kontroller til forebyggelse, afsløring og korrektion af fejl ikke har kunnet forhindre. Undersøgelsen af restfejlfrekvensen er baseret på en hensigtsmæssig metodologi og giver nyttige oplysninger, som gør det muligt for EuropeAid at fastslå, på hvilke områder gennemførelsen af kontrolsystemerne bør forbedres.

42. Undersøgelsen omfattede en gennemgang af en repræsentativ stikprøve af transaktioner vedrørende kontrakter, der blev opfyldt mellem september 2013 og august 2014. Resultaterne af den præsenteres i den årlige aktivitetsrapport⁽⁴⁵⁾. I forlængelse af en anbefaling i vores årsberetning for 2013⁽⁴⁶⁾ offentliggøres omfanget af undersøgelsen af restfejlfrekvensen og den skønnede nedre og øvre grænse i den årlige aktivitetsrapport. I undersøgelsen anslås det, at restfejlfrekvensen er 2,81 %, dvs. over den væsentlighedstærskel på 2 %, som Kommissionen har fastsat. De hovedtyper af fejl, der blev konstateret i undersøgelsen, er:

- a) mangel på tilfredsstillende dokumentation af støtteberettigelse fra modtagerorganisationerne (42,70 % af restfejlfrekvensen)
- b) betalinger uden retsgrundlag, anmeldelse af for høje beløb og andre eksempler på regelbrud (32,83 % af restfejlfrekvensen)
- c) fejl, som anslås, fordi der ikke foreligger tilstrækkeligt bevis til at efterprøve, om transaktionerne var formelt rigtige (16,76 % af restfejlfrekvensen)
- d) beløb, som ikke var inddrevet, og beløb, som ikke var korrigeret (7,71 % af restfejlfrekvensen)

43. Vores gennemgang af 2014-undersøgelsen af restfejlfrekvensen viste, at den samlet set var foretaget i overensstemmelse med metodologien og giver tilstrækkeligt bevis for, at restfejlfrekvensen er væsentlig. For nogle af de undersøgte transaktioners vedkommende konstaterede vi, at der i flere henseender kunne ske forbedringer med hensyn til:

- a) opfyldelsen af de fastsatte betingelser for at forlade sig på tidligere kontrolarbejde
- b) hensigtsmæssigheden af dokumentationen for revisionsbeviset med hensyn til at underbygge konklusionerne
- c) begrundelsen for beslutningen om ikke at ekstrapolere de fejl, der blev fundet i den undersøgte stikprøve, til det samlede beløb for transaktionerne
- d) den for brede skønsmargen, fejlforekomsterne for de enkelte transaktioner blev anslået med.

43. Kommissionen glæder sig over, at Revisionsretten konkluderer, at restfejlfrekvensen er baseret på en hensigtsmæssig metodologi, at den giver nyttige oplysninger, og at den samlet set blev foretaget i overensstemmelse med metodologien. Den vil sammen med kontrahenten behandle de spørgsmål, som Revisionsretten har rejst.

⁽⁴⁵⁾ Jf. EuropeAids årlige aktivitetsrapport for 2014, s. 84-86.

⁽⁴⁶⁾ Punkt 51 og anbefaling 5 i årsberetningen for 2013.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Gennemgang af den årlige aktivitetsrapport

44. I sin forvaltningserklæring tager generaldirektøren forbehold for så vidt angår transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed, fordi det beløb, der anses for at være risikofyldt (205,7 millioner euro), udgør mere end 2 % af de betalinger, EuropeAid afholdt i 2014. Generaldirektøren anfører imidlertid også, at de kontrolprocedurer, der er indført, giver den nødvendige sikkerhed med hensyn til de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Som sidste år⁽⁴⁷⁾ mener vi ikke, at det er en logisk konklusion, eftersom systemerne ikke er effektive, når de ikke forhindrer eller opdager og korrigerer en væsentlig fejlforekomst.

45. Forbeholdet vedrører lovligheden og den formelle rigtighed af samtlige udgifter, der forvaltes af EuropeAid. Det er hensigtsmæssigt at fremsætte et forbehold, når svagheder i kontrollen kun vedrører afgrænsede indtægts- eller udgiftsområder⁽⁴⁸⁾, men ikke, når de indvirker på, hvordan kontrolsystemet som helhed fungerer, og den finansielle effekt overstiger væsentlighedstærsklen for hele det budget, generaldirektøren er ansvarlig for. Kommissionens stående instrukser vedrørende de årlige aktivitetsrapporter for 2014 tager imidlertid ikke klart højde for en sådan situation.

46. I den årlige aktivitetsrapport anføres det, at EuropeAids kontroller er produktive for hver enkelt model for intern kontrol under direkte og indirekte forvaltning, og at de samlede omkostninger ved kontrollerne, som anslås til 370,6 millioner euro, er rimelige sammenlignet med fordelene ved dem⁽⁴⁹⁾. De omfattende oplysninger i den årlige aktivitetsrapport afspejler en væsentlig indsats fra EuropeAids side for at opfylde det krav, der stilles i den almindelige finansforordning⁽⁵⁰⁾. Udsagnene om kontrollernes produktivitet og omkostningseffektivitet godtgøres imidlertid ikke på tilfredsstillende måde, eftersom:

- a) der ikke blev anvendt en såkaldt »full cost«-metode, idet ikke alle direkte omkostninger blev medtaget⁽⁵¹⁾, og indirekte omkostninger blev udeladt. Hertil kommer, at grundlaget for fordelingsnøglerne for de indirekte personaleomkostninger ikke er klart

44. I betragtning af alle de risici, der er forbundet med GD DEVCO's arbejde, og at restfejlene ikke skyldes den måde, hvorpå kontrolsystemet er indrettet, men snarere svagheder i gennemførelsen, vil det stadig være rimeligt at konkludere, at de nuværende kontrolprocedurer giver den nødvendige sikkerhed for de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Faktisk fremgår det ikke af restfejlfrekvensen, at der skulle være nogen systemsvaghed ved kontrolprocedurerne. GD DEVCO erkender dog, at gennemførelsen ikke er optimal, hvilket man i øjeblikket søger at rette op på.

45. Kommissionen er ved at undersøge mulighederne for i højere grad at tage hensyn til resultaterne af GD DEVCO-kontroller for at opnå en mere risikodifferentieret sikkerhed.

46. Nogle af forvaltnings- og rapporteringsforpligtelserne i finansforordningens artikel 66 er generelt stadig en forholdsvis ny udfordring for Kommissionen. De centrale tjenestegrene spiller en vigtig rolle i at sikre, at kontrolsystemerne og den tilhørende rapporteringspraksis udvikler sig på konsekvent vis i hele Kommissionen. Kommissionen vil tage Revisionsrettens bemærkninger samt en vurdering af deres indflydelse på ressourceforbruget i betragtning med henblik på at opnå bæredygtige forbedringer.

⁽⁴⁷⁾ Punkt 43 og 44 i årsberetningen for 2013.

⁽⁴⁸⁾ Jf. artikel 66, stk. 9, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og artikel 38 i forordning (EF) nr. 215/2008.

⁽⁴⁹⁾ Jf. EuropeAids årlige aktivitetsrapport for 2014, s. 86-89 og 93-95.

⁽⁵⁰⁾ Artikel 66, stk. 9, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

⁽⁵¹⁾ F.eks. evaluering af personaleomkostninger og eksterne omkostninger til tilsynet med bygge- og anlægskontrakter.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- b) hvad angår kvantificerbare fordele giver EuropeAids forvaltningsinformationssystemer endnu ikke nøjagtige oplysninger om fejl, der er opdaget og korrigeret efter eksterne revisioner og udgiftskontroller (jf. punkt 40) samt Kommissionens egne kontroller
- c) EuropeAid ikke fastsatte objektive verificerbare indikatorer, herunder målværdier, som kontrollernes produktivitet og omkostningseffektivitet kunne vurderes i forhold til.

KOMMISSIONENS SVAR

- b) For så vidt angår revisioner, udgiftskontrol og lignende forpligtelser, som Kommissionen har indgået kontrakt om, forventes indførelsen af et nyt forvaltningsinformationssystem om resultaterne og opfølgningen af eksterne revisioner, udgiftskontrol og lignende forpligtelser at føre til betydelige forbedringer over tid.
- c) Rapportering er allerede baseret på kontrollerbare indikatorer, herunder i nogle tilfælde målværdier. Kommissionens system er stadig ved at blive forbedret og finpudset med vejledning fra de centrale tjenestegrene.

KONKLUSION OG ANBEFALINGER

Konklusion for 2014

47. Vi konkluderer, at EUF'ernes regnskaber for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2014 i alt væsentligt giver et retvisende billede af EUF'ernes finansielle stilling samt af resultaterne af deres transaktioner, deres pengestrømme og bevægelserne i nettoaktiver i det afsluttede regnskabsår, i overensstemmelse med finansforordningen og de regnskabsregler, som regnskabsføreren har fastlagt.

48. Vi konkluderer, at for så vidt angår det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2014:

- a) var EUF'ernes indtægter uden væsentlig fejlforekomst
- b) var EUF-betalingstransaktionerne væsentlig fejlbehæftede (jf. punkt 27-32). Testen af transaktioner indikerer en anslået fejlforekomst i populationen på 3,8 % (jf. **bilag 1**).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Anbefalinger

49. **Bilag 2** viser resultaterne af vores gennemgang af de fremskridt, der er sket med hensyn til at implementere anbefalinger fra tidligere årsberetninger⁽⁵²⁾. I årsberetningen for 2011 og årsberetningen for 2012 fremsatte vi 12 anbefalinger. Én af disse anbefalinger er ikke længere gældende. EuropeAid har fuldt ud implementeret fire anbefalinger, mens fem er blevet implementeret i de fleste henseender og to i nogle henseender. Med hensyn til én af de anbefalinger, der kun er blevet implementeret i nogle henseender, er EuropeAid i færd med at træffe foranstaltninger med henblik på:

- a) at udvikle et værktøj, der skal hjælpe EU-delegationerne med at sortere projekterne i deres portefølje mere effektivt og sikre, at besøg hos projekter, der har særlig behov for overvågning, prioriteres på grundlag af en risikovurdering.
- b) at udarbejde nye retningslinjer for kontrolbesøg hos delegationerne, som indebærer risikobaseret planlægning og opfølgning af kontrolbesøgene.

50. På grundlag af denne gennemgang og resultaterne og konklusionerne for 2014 anbefaler vi, at EuropeAid:

- **Anbefaling 1:** udarbejder og gennemfører procedurer for intern kontrol for at sikre, at forfinansiering afregnes på grundlag af faktiske påløbne udgifter, uden medregning af retlige forpligtelser
- **Anbefaling 2:** styrker den systematiske efterprøvelse af, at partnerlandene anvender den korrekte vekselkurs, når de omregner budgetstøttebetalinger til deres nationale valuta
- **Anbefaling 3:** sammen med den kontrahent, der forestår undersøgelsen af restfejlfrekvensen, sørger for, der tages hånd om de forhold, vi har konstateret
- **Anbefaling 4:** forbedrer sine indikatorer med hensyn til de målværdier, som kontrollernes produktivitet og omkostningseffektivitet vurderes i forhold til, sin omkostningsmetode og sine procedurer og forvaltningsinformationssystemer til måling af fordelene ved kontroller.

Kommissionen accepterer denne anbefaling.

Kommissionen vil yderligere præcisere afregningsreglerne for bidragsaftaler i DEVCO-håndbogen og insistere på forpligtelsen til at basere afregning på de faktiske afholdte udgifter, ikke medregnet retlige forpligtelser.

Kommissionen accepterer denne anbefaling.

Kommissionen accepterer denne anbefaling.

Kommissionen accepterer denne anbefaling inden for de rammer, der er fastsat af de centrale tjenestegrene.

⁽⁵²⁾ Målet med denne opfølgning var at efterprøve, om der var iværksat og truffet korrigerende foranstaltninger som reaktion på vores anbefalinger. Målet var ikke at vurdere, om de faktisk var gennemført. For så vidt angår en række foranstaltninger, der stadig var under udvikling, var det endnu for tidligt at foretage efterprøvelsen.

BILAG 1

RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER VEDRØRENDE DE EUROPÆISKE UDVIKLINGSFONDE

	2014	2013
STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR		
Transaktioner i alt	165	165
ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL		
Anslået fejlforekomst	3,8 %	3,4 %
Øvre fejlgrænse	5,6 %	
Nedre fejlgrænse	2,1 %	

BILAG 2

OPFØLGNING PÅ TIDLIGERE ANBEFALINGER VEDRØRENDE DE EUROPÆISKE UDVIKLINGSFONDE

År	Rettens anbefaling	Rettens analyse af de fremskridt, der er sket						Kommissionens svar
		Fuldstændig implementeret	Under implementering		Ikke implementeret	Ikke relevant (*)	Utilstrækkeligt bevis	
			I de fleste henseender	I nogle henseender				
2012	Anbefaling 1: EuropeAid bør tage sin metode til beregning af restfejlfrekvensen op til fornyet overvejelse (jf. årsberetningen for 2012, punkt 51, anbefaling 1).	x						
	Anbefaling 2: EuropeAid bør i den årlige aktivitetsrapport give en nøjagtig beskrivelse af resultaterne af undersøgelser af restfejlfrekvensen (jf. årsberetningen for 2012, punkt 51, anbefaling 2).	x						
	Anbefaling 3: EuropeAid bør sikre, at udgifterne afregnes rettidigt (jf. årsberetningen for 2012, punkt 51, anbefaling 3).		x					
	Anbefaling 4: EuropeAid bør tilskynde gennemførelsespartnerne og støttemodtagerne til at styre dokumenterne bedre (jf. årsberetningen for 2012, punkt 51, anbefaling 4).	x						
	Anbefaling 5: EuropeAid bør træffe effektive foranstaltninger til at forbedre kvaliteten af den udgiftskontrol, der udføres af eksterne revisorer (jf. årsberetningen for 2012, punkt 51, anbefaling 5).		x					
	Anbefaling 6: EuropeAid bør sikre, at de specifikke betingelser for budgetstøtte anvendes korrekt (jf. årsberetningen for 2012, punkt 51, anbefaling 6).	x						
	Anbefaling 7: EuropeAid bør sørge for, at der hvert år udstedes indtægtsordrer for renter af forfinansiering på over 750 000 euro (jf. årsberetningen for 2012, punkt 1, anbefaling 7).			x				

År	Retstens anbefaling	Retstens analyse af de fremskridt, der er sket						Kommissionens svar
		Fuldstændig implementeret	Under implementering		Ikke implementeret	Ikke relevant (*)	Udførelsesbevis	
			I de fleste henseender	I nogle henseender				
2011	Anbefaling 1: EuropeAid bør forbedre forvaltningen af kontrakttildelingsprocedurer og udarbejde klare udvælgelseskriterier og dokumentere evalueringen bedre (jf. årsberetningen for 2011, punkt 59 a)).	x						
	Anbefaling 2: EuropeAid bør indføre en veldokumenteret risikobaseret planlægning og systematisk følge op på kontrolbesøg (jf. punkt 40) og kontrolbesøg på stedet (jf. årsberetningen for 2011, punkt 59 b)).			x				
	Anbefaling 3: EuropeAid bør gøre det obligatorisk at følge retningslinjerne for risikoanalyse i forbindelse med delegerationernes og hovedsædets udarbejdelse af de årlige revisionsplaner (jf. årsberetningen for 2011, punkt 59 c)).		x					
	Anbefaling 4: EuropeAid bør revurdere udformningen af de centrale resultatindikatorer, så det sikres, at de er utvetydige og lette at fortolke (jf. årsberetningen for 2011, punkt 59 d)).		x					
	Anbefaling 5: EuropeAid bør vurdere IAC's kapacitet til at udføre sin opgave effektivt (jf. årsberetningen for 2011, punkt 59 e)).					x		

(*) EuropeAids interne revisionsfunktion er blevet centraliseret i Den Interne Revisionsinstans (IAS). IAC ophørte med at eksistere ved udgangen af februar 2015.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA